

પ્રાચીન સજ્જાય મહોદદિ

સા લિ મ

ભાગ-૧

ૐ હ્રીં શ્રીં ધરણેન્દ્ર પદ્માવતી પરિપૂજિતાય શ્રીશંખેશ્વર પાર્થનાથાય નમો નમઃ

ૐ હ્રીં શ્રીં ગૌતમસ્વામિ ગુરુભ્યો નમો નમઃ

જીત-હીર-કનક-દેવેન્દ્ર-કંચન-કલાપૂર્ણ સૂરીશ્વરેભ્યો નમો નમઃ

આણંદ-ભાણેકચ-મુક્તિ-રત્ન-ચતુર-નિર્મલ-નિર્જરાશ્રીજી

મ. સા. ગુરુભ્યો નમો નમઃ

પ્રાચીન સજ્જાચ મહોદધિ

પ્રથમ : ભાગ :

(લગભગ આઠસો-સજ્જાચો તથા ઢાલોનો સુંદર સંગ્રહ)

આશીર્વાદ દાતા : આ. દે. શ્રી. વિ. કલાપૂર્ણ સૂ. મ. સા.

સંકલન કર્તા

ચરણોપાસિકા

પ્રકાશક : સુખ્યદાતા

શાહ ઇન્દ્રચંદ્ર ધનરાજી ધોડાજી

ગામ : આદોની, આંધ્રપ્રદેશ.

પ્રથમ આવૃત્તિ : ૧૦૦૦ નકલ

સંવત ૨૦૪૦

મુદ્રક : પૂજા પ્રિન્ટર્સ એન્ડ ટ્રેડર્સ, શાહપુર, અમદાવાદ-૧.

—રાજકોટ નિવાસી (હાલ મદ્રાસ)

બીનાકુમારી છોટાલાલ મણીલાલ દોશી

તરફથી મુકવામાં આવેલ છે.

પ્રાપ્તિસ્થાન.

મહેન્દ્રભાઈ લવજીભાઈ પારેખ

જગત્ પીકચર્સ

૫/૨/૧૭૫ રાષ્ટ્રપતિ રોડ.

સિકંદ્રાબાદ-૫૦૦૦૦૩.

A. P.

પ્રાપ્તિસ્થાન.

શાહ શાંતિલાલ ચુનીલાલ

ઠે. ગોમતીપુર, લીંબાટીપોળ,

દરવાજા પાસે.

ઘર. ૮૩૩/૧

અમદાવાદ-૨૧

પ્રકાશકીય

“ ઓમ્ હ્રીં શ્રી અંતારક્ષ પાર્થનાથાય નમઃ !

જ્ઞાની પુરુષોએ મુક્તિનાં અનેક માર્ગો બતાવ્યા છે. તેમાં જિનલક્ષિત અને જડ વિરક્તિ એ સરલ અને સુગમ માર્ગ છે.

આદિ અને અન્ત વિનાનાં સંસાર સાગરનાં પરિભ્રમણનું નિવારણ લક્ષિત અને વૈરાગ્ય દ્વારા સરલતાથી થઈ શકે છે. જીવને સંસારમાં ભ્રમણ કરાવનાર પૌદ્ગલિક વિષયોની પ્રીતિ, રતિ અને આસક્તિ છે. આ પુદ્ગલિક પ્રીતિ અને આસક્તિને દૂર કરવા જીવનમાં પ્રભુ લક્ષિત અને વિષય વૈરાગ્ય આ બે ગુણોને કેળવવા જરૂરી છે. પુદ્ગલનો સંગ અને વિષયનો રંગ છૂટે નહિ ત્યાં સુધી મોક્ષનાં પુનિત માર્ગ ઉપર વિચરણ થઈ શકતું નથી.

અનાદિથી આત્માને વળગેલા પુદ્ગલના સંગને અને વિષયનાં રંગને દૂર કરવા માટે જીવનમાં લક્ષિત વૈરાગ્યનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ, એના અભ્યાસ માટે જ્ઞાની પુરુષોએ અનેક વિધ ઉપાયો દર્શાવ્યાં છે, જેમાં...પ્રભુ દર્શન, પૂજન, સ્મરણ અને તેમના અગણિત ગુણોનું કીર્તન, સ્તવન વગેરે પ્રાથમિક ઉપાયો છે. એજ રીતે વૈરાગ્ય ભાવનાને જગાડવા અને પુષ્ટ કરવા ઉત્તમ પુરુષોના ગુણો અને ચરિત્રને ગૂંથી લેતા સજ્જાયો, ઢાળો, અને રાસ તથા વૈરાગ્ય પ્રેરક-ઉપદેશાત્મક દુહા-પદો વગેરે કંઠસ્થ કરી તેનું રાગ-રાગિણી પૂર્વક ગાન-પાન કરવાથી સંસારની અસારતા, જીવનની ક્ષણસંશુરતા અને શરીરાદિની અશુચિતા આદિનું ભાન-જ્ઞાન થવા સાથે ધર્મની સારમયતા, આત્માની અમરતા અને અપાર ગુણ સમૃદ્ધિ આદિનો યથાર્થ બોધ થાય છે, જીવનમાં દિવ્ય જ્ઞાન પ્રકાશ ખીલે છે,

પ્રસ્તુત પુસ્તકમાં વૈરાગ્ય અને લક્ષિત પ્રેરક પાંચશોથી અધિક સજ્જાયો, પદો અને ઢાળો વિગેરેનો સુંદર સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે, જેને કંઠસ્થ કરીને કે તેનું વાંચન-શ્રવણ કરવા દ્વારા આત્મા લક્ષિત રસમાં અને વૈરાગ્ય રસમાં સારી રીતે ઝીલી શકે છે.

સજ્જાયો-પદો વિશેના પુસ્તકો ઘણાં છપાયાં છે. આ પુસ્તકની વિશેષતા એ છે કે તેમાં એક સાથે પ્રસિદ્ધ અને કેટલીક અપ્રસિદ્ધ સજ્જાયો નો વિશાલ સંગ્રહ હોવાથી સ્વાધ્યાય રસિકોને સ્વાધ્યાય, મનન અને ચિંતનમાં ઘણી અનુકુળતા રહેશે.

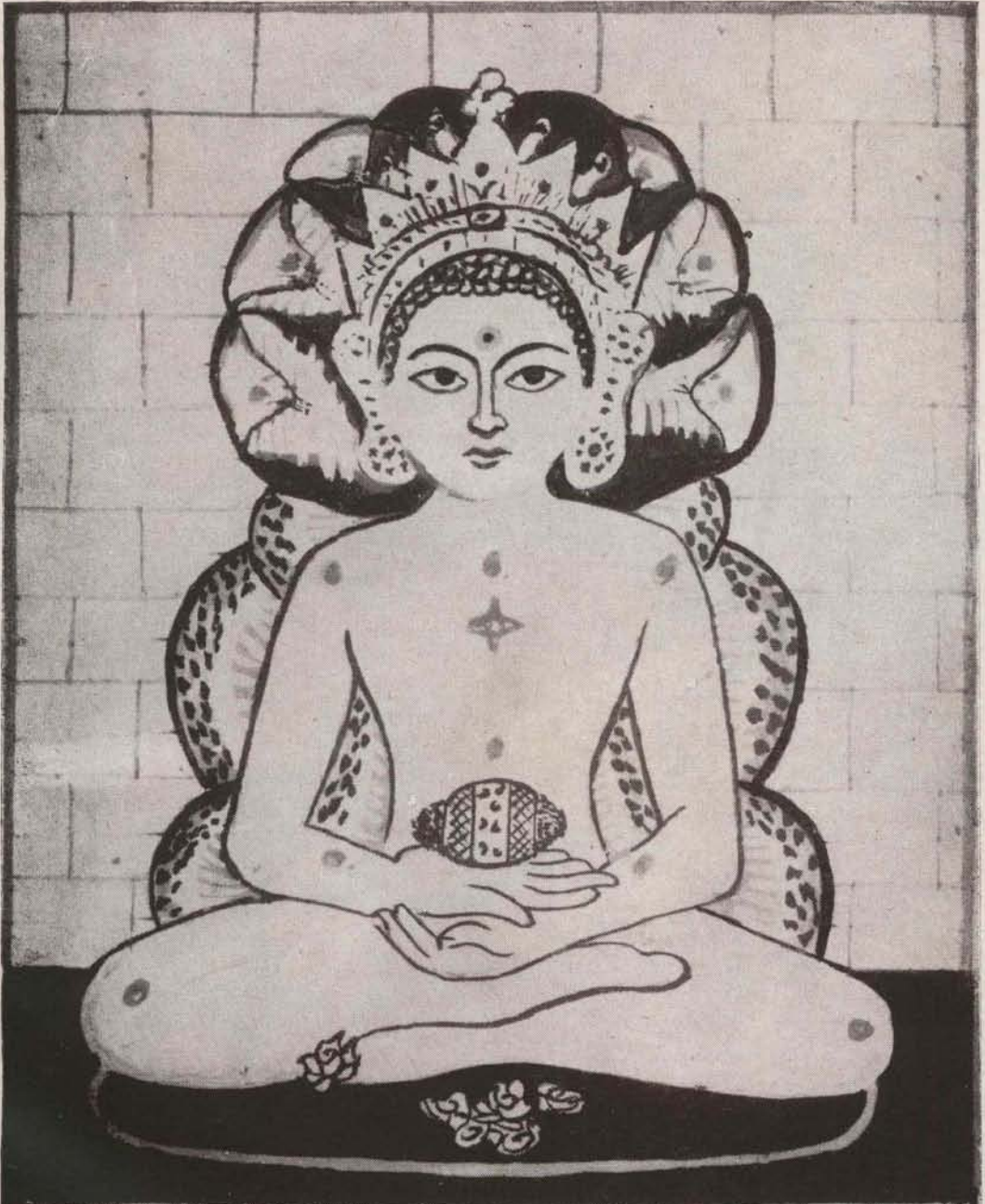

આ પ્રકાશનનાં શુભ નિમિત્ત તપસ્વી સાધ્વીજી શ્રી દિવ્યકિરણાશ્રીજી મ. સા. છે. જેઓ કચ્છ વાગડ દેશોદ્ધારક, સંયમમૂર્તિ સ્વ પૂ. આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ વિજય કનક સૂરીશ્વરજી મ. સા. નાં પદ્ધર, પરમ તપસ્વી, શાન્તમૂર્તિ સ્વ. પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય દેવેન્દ્રસૂરીશ્વરજી મ. સા. તથા તેમનાં ગુરૂ આતા જ્યોતિર્વિદ્ તપસ્વી રત્ન સ્વ. મુનિવર્ય શ્રીકંચન વિજયજી મ. સા. નાં શિષ્ય રત્ન અધ્યાત્મનિષ્ઠ પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય કલાપૂર્ણ સૂરીશ્વરજી મ. સા. નાં આજ્ઞાનુવર્તી સાધ્વી રત્ન પૂ. આણંદશ્રી મ. સા. નાં શિષ્યા પૂ. માણેકશ્રીજી મ. સા. નાં શિષ્યા પૂ. રત્નશ્રીજી મ. સા. નાં શિષ્યા પ્રશાન્ત મૂર્તિ સ્વ. સા. ચતુરશ્રીજી મ. સા. નાં શિષ્યા ભદ્રક પ્રકૃતિ સાધ્વીજી નિર્મળાશ્રીજી મ. સા. તથા માતૃ હૃદય સ્વ. સા. નિર્જરાશ્રીજી મ. સા. નાં પ્રશિષ્યા છે

સા. દિવ્યકિરણાશ્રીજીએ રાધનપુર મુકામે પૂ. આચાર્યનાં ભગવંતના શુભાશિર્વાદ સાથે વિ. ૨૦૩૩નાં અષાઢ સુ. ૫ નાં શુભ દિવસથી મંગલકારી અકુમ તપ પૂર્વક વીશસ્થાનક તપની આરાધના શરૂ કરી, અને અકુમના પારણે અકુમ એમ અનિવાર્ય કારણ સિવાય સળંગ અકુમ તપ કરતા તે વીશસ્થાનકની મંગલ આરાધના દેવગુરૂ-કૃપાથી નિર્વિધને પરિપૂર્ણ કરી પોતાના સંયમ જીવનને ઉવજ્જળ બનાવ્યું. તેમનાં આ મંગળ તપની અનુમોદના રૂપે અમો આ સજ્જાય સંગ્રહ પ્રકાશિત કરતા આનંદ અનુભવીએ છીએ. અને સજ્જાય, પદ રસિક આત્માઓ પોતાના વૈરાગ્ય રસ અને ભક્તિરસને જગાડવા, વિકસાવવા અને સ્થિર બનાવવા વારંવાર આ પુસ્તકને વાંચે, સાંભળે, અને તેનું ચિંતન-મનન કરી આત્મિક શાંતિ અને અભય પ્રાપ્ત કરે એવી શુભ ભાવના ભાવીએ છીએ...?

શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ ભગવાન

અદ્યુત અને ચમત્કારપૂર્ણ
દેવાધિદેવ શ્રી અંતરિક્ષ
પાર્શ્વનાથ ભગવાન. શિરપુર (વિહાર)

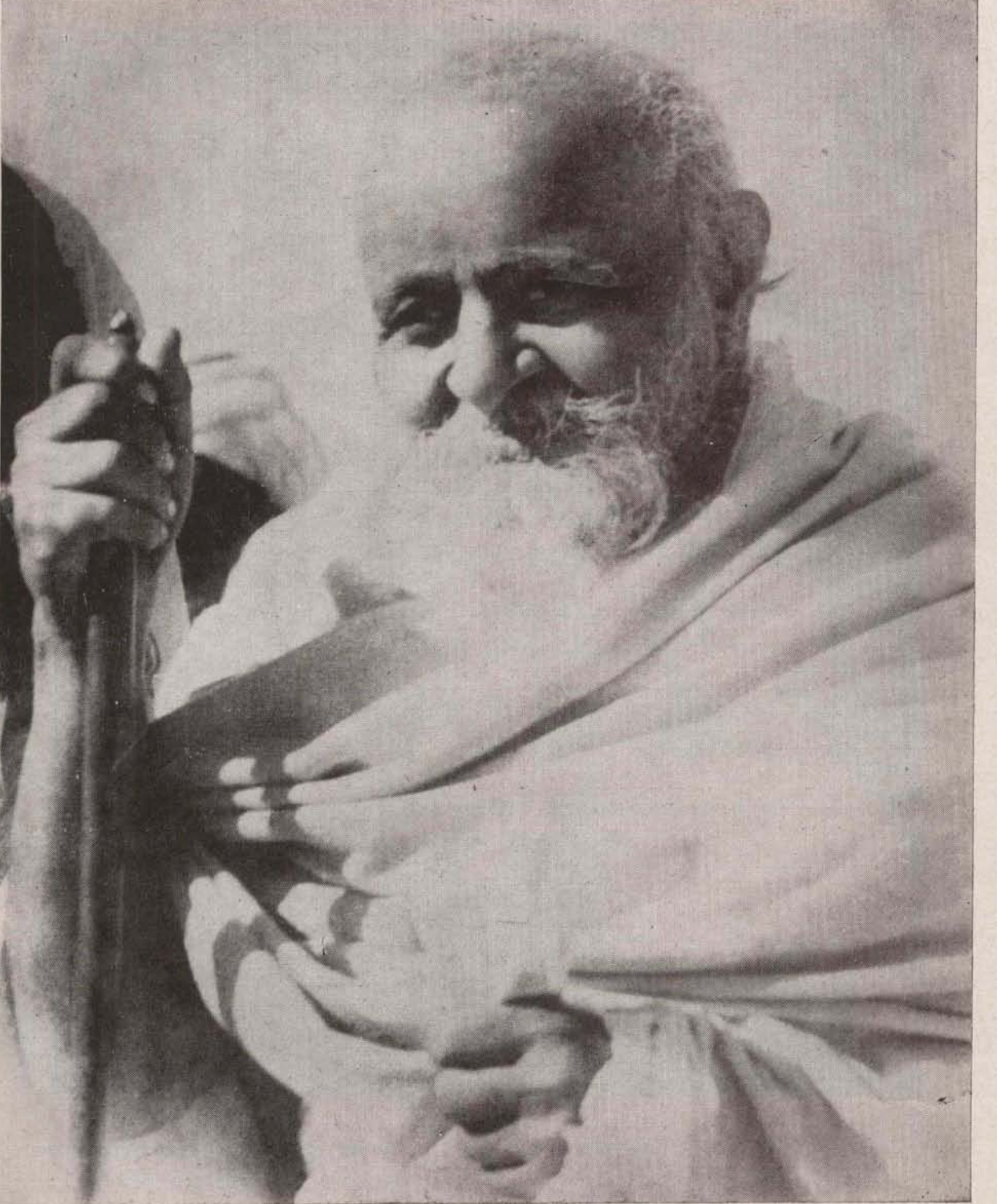
અ. સૌ. પ્રભાવતિબેન રમણિકલાલ શાહ

For Private & Personal Use Only A.P.

www.jainelibrary.org

स्व. आचार्यदेव १००८ श्रीमदविजय कनकसूरीश्वरजी महाराज साहेब

कच्छ वागडदेशोध्धारक तपराच्छ गगनदिनमणि सञ्चारित्र चूडामणि शासनशिरोमणि
स्व. आचार्यदेव १००८ श्रीमदब्जिजय कनकसूरीश्वरजी महाराज साहेब

जन्म : संवत् १९३९ भाद्रवा वदी पांचम. पलांसवा

दीक्षा : संवत् १९५२ मागशर सुद पुनम भीमासर

पन्यासपद : संवत् १९७६ कार्तक वद ५ पाल्तिणा (सिद्धक्षेत्रतिर्थ)

उपाध्यायपद : संवत् १९८५ महा सुद ११ भोयणीतिर्थ

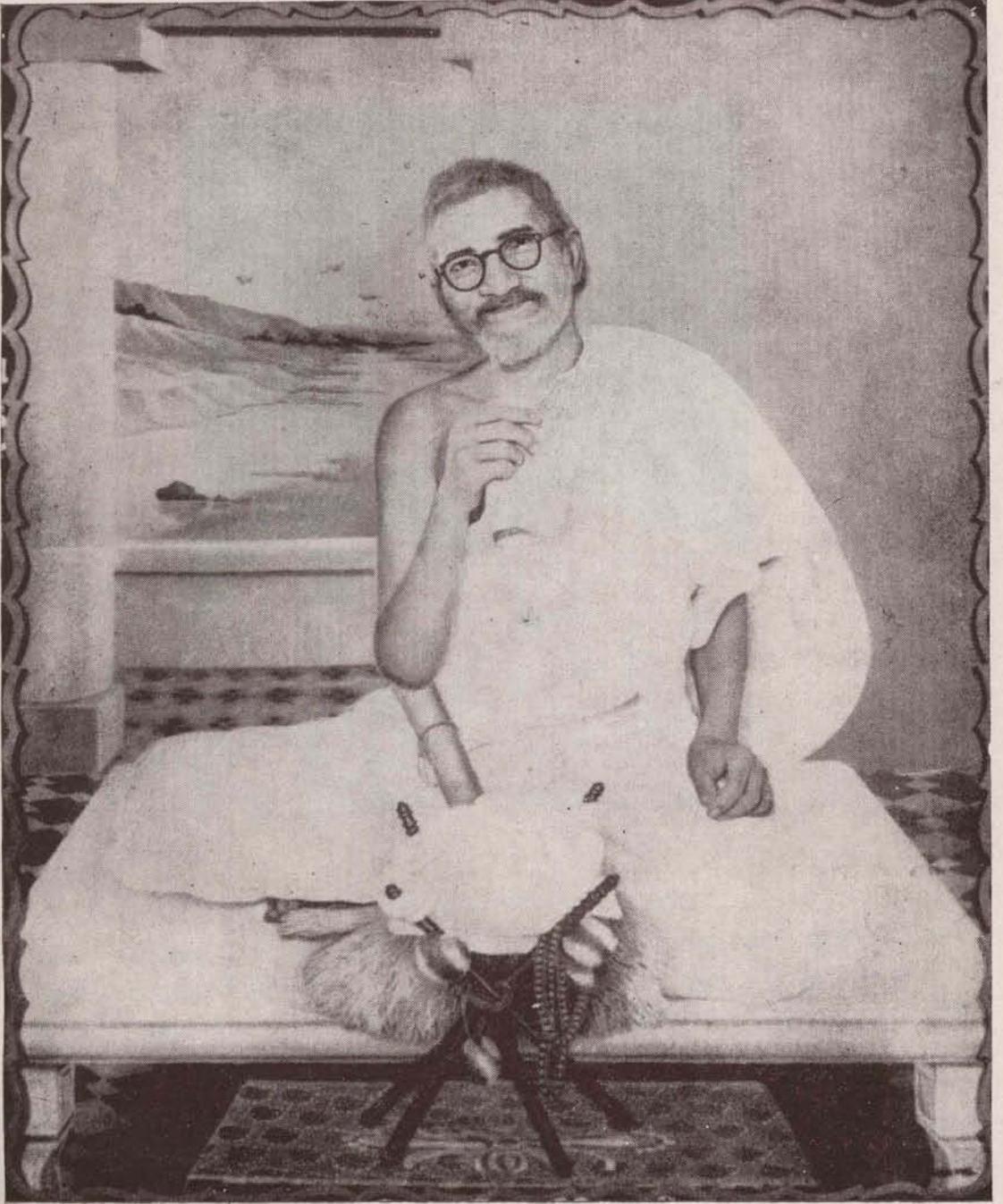
आचार्यपद : संवत् १९८९ पोष वदी ७ (राजनगर) अमदावाद

स्वर्गगमन : संवत् २०१९ श्रावण वद ४ (पंढरनु' घर) भच्चाउ कच्छ

आ फोटो शान्तिलालभाई परफेक्टेड क'पनीवालाना सौजन्यथी
कच्छी हाल हैद्राबाद A.P.

त्यागमूर्ति महातपस्वी ज्योतिष विषारद स्व. मुनि भगवंत
कंचनविजयजी महाराज साहेब

जन्म : संवत् १९५८ कार्तिक सुद १४
फलोधी, राजस्थान

स्वर्गवास : संवत् २०२८ कार्तिक वद २
गाम भचाउ

दीक्षा : वैशाख सुद तेरस, गाम, भुज

आ फोटो खंडोर परिवार ह. सुभाषभाई कच्छी हैद्राबाद
कच्छ चीरई हाल हैद्राबाद A. P.

શાહ ઇન્દ્રચંદજી ધનરાજજી ધોકા

ગામ : આદૌની

શાહ ઇન્દ્રમલજી ધોકાજી વિશે બે વાલ

જેઓ રાજસ્થાનના વતની હાલ આદૌની રહે છે. જે સ્વભાવે ઘણાજ સરલ-મદ્રીક-ઉદાર સાથે-સાથે તત્ત્વ પિપાસુ, માનવજીવનની કોઈ એક જ એવી પલ્લ વસ છે જે શુન્યમાંથી સર્જન રૂપ બની રહે છે એક વચ્ચતનો પ્રસંગ સિદ્ધાચલજીની યાત્રાર્થે જવું...યુગાદિદેવ આદિશ્વર પ્રભુની સમીપે જવા ગિરિરાજ ચડતા ચડતા કંઈ વાગડદેશોદ્ધારક-સંયમમૂર્તિ, વચ્ચનસિદ્ધિ પૂ. આ. મ. કનકસૂરીશ્વરજી મ. સા. નો સમાગમ થયો. સદ્ગુરુનો સમાગમ આત્મવિકાસના સોપાનની શ્રેણી સમાન છે. ગુરુ મ. પ્રેરણાપામી વારવ્રત પૈકી પાંચમુ પરિગ્રહ પરિમાણ વ્રતનો નિયમ સિદ્ધિગિરિની છત્રછાયામાં શ્રી ગુરુ મુખે દૃઢતા પૂર્વક ગ્રહણ કર્યો, નિયમ લીધો અને ભાગ્યયોગે આર્થિકક્ષેત્રે સંપત્તિ પરિમાણ ઉપરાંત વૃદ્ધિ પામી છતાં પણ તે સંપત્તિમાં લેશમાત્ર અનુરાગી થયા વગર મલતી સંપત્તિનો ઠેર-ઠેર પૂન્યક્ષેત્રોમાં સદ્વ્યય કરવા લાગ્યા અને ૭૬ વર્ષની ઉમરે આવી ઉમેલા તે પૂન્યાત્મા હજુ પણ એવા ભાવેલ્લાસ પૂર્વક ધાર્મિક ક્ષેત્રોમાં ઉદાર હૈંયે દાન આપી પોતાના જીવનની સાર્થકતા સાધી રહ્યા છે. આ પ્રાચિન સજ્ઞાયમહોદય નામના પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં પણ મુખ્યદાતા બનીને સારો લાભ લીધો છે.

ટૂંક પરિચય

સ્વ. અ. સૌ. તારાબેન ઇશ્વરલાલ

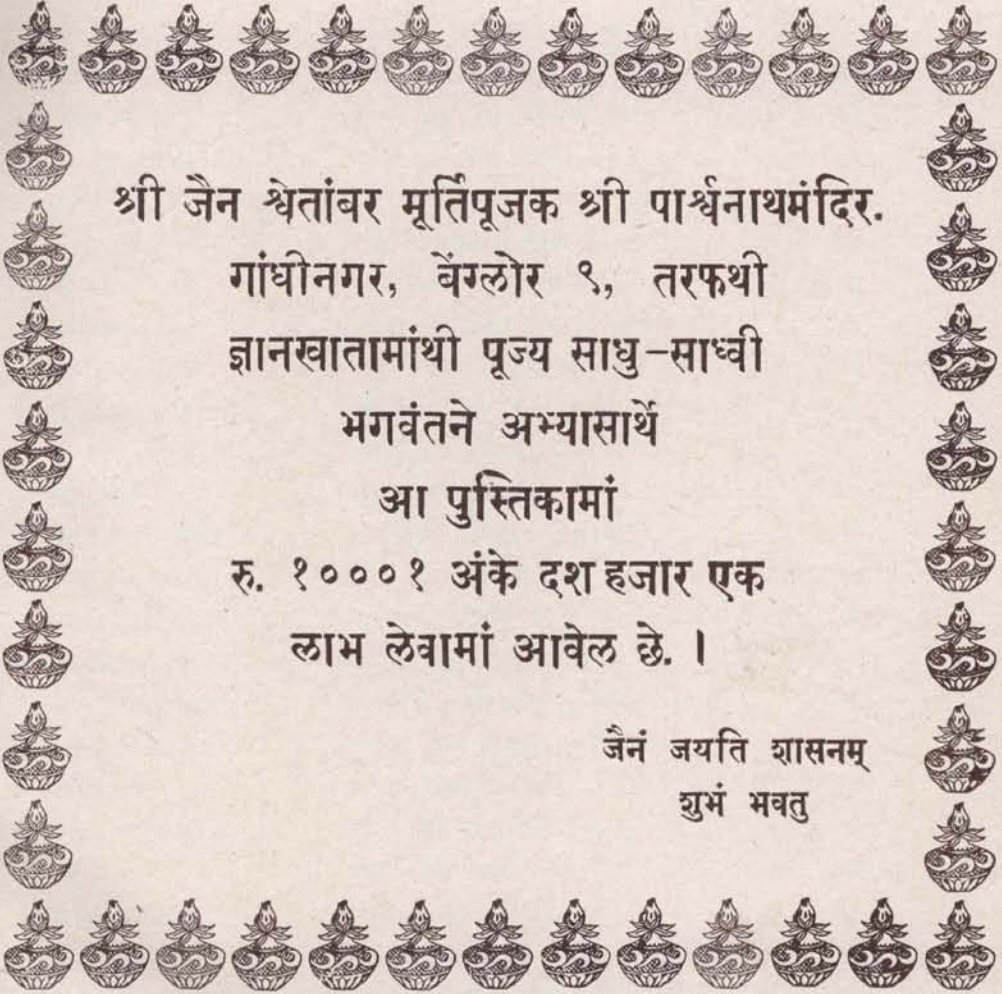
સિકન્દ્રાબાદ A. P.

જેઓ સૌરાષ્ટ્રનાં માંગરોલ ગામનાં વતની હાલ સિકન્દ્રાબાદનાં રહીશ સ્વ. અ. સૌ. તારાબેન ઇશ્વરલાલ. તેમનો સ્વર્ગવાસ....તા. ૧૦-૭-૧૯૮૦ નાં થયેલ છે.... તે સ્વભાવે સરલ, શાન્તપ્રકૃતિ પ્રેમાળ મિલનસાર સ્વભાવ - જીવનમાં સાનુકુલતા મુજબ તિર્થયાત્રા.... ગિરનારજી-ખાડુબલીજી-કુલપાકજી આદિ તીર્થોની જાત્રા કરેલ છે. તે આત્મા પોતાની પાછળ વિશાળ કુટુંબ મુકી ગયેલ છે. તેઓનો આત્મા જ્યાં હોય ત્યાં જિનેશ્વર-ભગવાનનો ધર્મ આરાધી ઉત્તરોત્તર જન્મ મરણને કાપી મોક્ષસુખનાં ભોક્તા બને. અને તેમની પાછળ રહેલા પરિવારને સત્પ્રેરણાત્મક બને. અંતે શિવસુંદરીને વરે એકની એક અલિલાયા. તેમની સ્મૃતિ નિમીત્તે પ્રાચિન સજ્જાય મહોદધિ પુસ્તકમાં ૧૦૦૧ લખાવી લાલ લીધેલ છે. તેની અમે અનુમોદનાં કરીએ છીએ.

લી. શ્રમણોપાસક...

श्री जैन श्वेतांबर मूर्तिपूजक श्री पार्श्वनाथमंदिर.

गांधीनगर, बेंगलोर ९, तरफथी

ज्ञानखातामांथी पूज्य साधु-साध्वी

भगवंतने अभ्यासार्थे

आ पुस्तिकामां

रु. १०००१ अंके दश हजार एक

लाभ लेवामां आवेल छे. ।

जैनं जयति शासनम्

शुभं भवतु

અ નુ ક મ ાણુ કા

ક્રમાંક	સંજ્ઞાયતું નામ	પ્રથમપદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૧	સુકાશલ મુનિની	જંબૂદ્વીપ મોઝાર રે,	૫૧	૧
૨	શ્રીના કથલાની	આકમ પાખી પર્વનાં દિવસે,	૪૭	૨
૩	અવંતિસુકુમાલની	મનોહર માલવદેશ તિહાં બહુનયરનિવેશ,	૪૦	૬
૪	રહનેમિની	રહનેમિ અંબર વિષ્ણુ રાજુલ દેખીએ,	૪૦	૮
૫	કલાવતીની	બેન લીલાવતી તમને વિનવું,	૩૦	૧૦
૬	સુભદ્રાની	હું પલ્લવું શી એહની વાત;	૩૪	૧૩
૭	ધ્રુવકાર કમલાવતીની	મહેલે તે બેઠાં રાણી કમલાવતી,	૨૪	૧૫
૮	થાવચ્ચા કુમારની	શ્રી આદીશ્વરને રે પાય પ્રણુમી કરી,	૧૬	૧૭
૯	ચાર આહારની	સમરૂં ભગવતી ભારતી	૨૦	૧૮
૧૦	અમૃત વેલની	ચેતન જ્ઞાન અબુઆળીયે,	૨૯	૨૦
૧૧	શીખામણીની	ચડયા પડયાને અંતર સમજ,	૪૧	૨૨
૧૨	અનાથીમુનિની	મગધાધિપ ઐશ્વિક સુવિચારી,	૨૯	૨૫
૧૩	સુનંદા રૂપસેનની	ખેટમુનિ કહે ધન્ય તુમે સાતે જણા,	૨૬	૨૭
૧૪	„ દાલ-૨ „	પરણીનૃપ રથપુર લેઈ ગયો,	૨૬	૨૯
૧૫	મેઘકુમારની	સદ્ગુરુપાય પ્રણુમી,	૨૮	૩૧
૧૬	ધનનાશાલીભદ્રની	રાજગૃહી નગરી મોઝારોજ,	૫૦	૩૪
૧૭	ચિત્ત બ્રહ્મદત્તની	ચિત્ત કહે બ્રહ્મરાયને કહું જુ દિવમાં આણોજ	૨૪	૩૮
૧૮	અમરકુમારની	રાજગૃહી નગરી ભલી,	૫૨	૩૯
૧૯	અમકાસતીની	અમકા તે વાદળ ઉગીયો સૂર,	૨૩	૪૩
૨૦	અવંતિસુકુમાલની	સુહસ્તી નામે દશ પુરવધર નાણી,	૨૪	૪૪
૨૧	દારિકાનાદાહની	બળતી દેખી દારિકા રે ભાઈ	૨૨	૪૮
૨૨	સીતાજીની	સીતા આણી રાવણે	૨૦	૪૯
૨૩	ધનના શાલીભદ્રની	સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું રે	૧૬	૫૧
૨૪	મરદેવાની	એક દિન મરદેવી આઈ,	૧૯	૫૨
૨૫	ગજસુકુમાલની	સોના કેરા કાંગરાને,	૧૯	૫૩
૨૬	દશાણુભદ્રની	શારદ છુધ દાષ, સેવક નયણાનંદ,	૧૮	૫૪
૨૭	સનત કુમારની	સરસ્વતી સરસ વચન રસ માંજ,	૧૮	૫૬
૨૮	હીરસૂરીશ્વરજીમંત્રી	બે કરજેડીને વિનવું,	૧૮	૫૮
૨૯	અનાથીમુનિની	વીશમે અધ્યયને જીન વીરે,	૧૫	૫૯
૩૦	વયરમુનિની	સાંભળજે તુમે અદ્ભુત વાતો,	૧૪	૬૦
૩૧	સ્થાપના કલ્પની	પુરવ નવમાંથી ઉદ્ધરી,	૧૫	૬૧
૩૨	આશાતનાની	શ્રી જીનવરને કરી પ્રણામ,	૧૫	૬૩

ક્રમાંક	સંજ્ઞાયતું નામ	પ્રથમ પદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૩૩	ઉત્તમ મનોરથની	ધન ધન તે દિન ક્યારે આવશે.	૧૪	૬૪
૩૪	શિખામણીની	નિજ વાહનથી ઉતરી,	૧૪	૬૫
૩૫	ચંદનખાલાની	ચંપા રે નગરી દધિવાહન રાજ,	૫૪	૬૭
૩૬	પાંચમા આરાની	વીર કહે ગૌતમ સુણે,	૨૧	૬૯
૩૭	નાગદત્ત શેઠની	નગરી ઉજ્જયની રે નાગદત્ત શેઠ વસે,	૪૭	૭૧
૩૮	નાગેશ્વરી બ્રાહ્મણીની	ચંપા નગરી સોહામણી રે લાલ,	૩૩	૭૪
૩૯	હરિચંદની	શ્રી ગુરુપદ પંકજ નમી,	૩૦	૭૬
૪૦	જીવદયાની	આદિ જિનેશ્વર પાપ પ્રણમેવ,	૨૩	૮૦
૪૧	દ્રૌપદીની	કૃષ્ણજી તમને કહું કરજોડ રે,	૨૨	૮૨
૪૨	ઢંઢણકુમારની	કૃષ્ણ નારી હવે ઢંઢણ,	૧૫	૮૩
૪૩	રાવણ ને સીતાની	કહું રે માનો રે મારા કંથજી	૨૧	૮૫
૪૪	સુભદ્રાની	મુનિવર સેજે વિચરંતાં	૨૧	૮૭
૪૫	અનાથી મુનિની	મગધ દેશકો રાજ રાજેસર,	૧૯	૮૮
૪૬	પાંચ પાંડવની	હસ્તિનાગપુર વર લહું,	૧૯	૯૦
૪૭	અંબનાસતીની	અંબના વાત કરે છે મારી સખી,	૧૮	૯૧
૪૮	અરિહંતની	અરિહંતજી રે હું રે સમરં ત્યારે આવજો, પ		૯૨
૪૯	સુલસાની	ધન ધન સુલસા સાચી શ્રાવિકા.	૧૦	૯૩
૫૦	નિંદ્રાની	વેરણ નિંદ્રા તું કયાંથી રે આવી,	૫	૯૪
૫૧	સમકિતની	સમકિત નવિ લહું રે,	૫	૯૪
૫૨	ઉપદેશની	ખબર નહી આ જગમેં પલકી,	૧૦	૯૫
૫૩	ચેતનની	ચેતન ચેતો ચુતર	૯	૯૬
૫૪	મેં કૌતુક દીકું,	સખી રે મેં કૌતુક દીકું,	૮	૯૬
૫૫	આત્મબોધની	તનનો ભરોસો નથી રે,	૧૦	૯૭
૫૬	શીયદ્વની	તું નેત્રથી નારી નીરખી,	૧૩	૯૮
૫૭	શીખામણીની	મોંધેરો દેહ આ પામી,	૬	૯૯
૫૮	યશોદાના વિલાપની	નણુંદલસુત સિદ્ધારથ વિનવું,	૧૨	૯૯
૫૯	અધ્યાત્મની	નિરાધાર કેમ મુકી સ્થામ મને,	૬	૧૦૦
૬૦	વાણિયાની	વાણિયો વણજ કરે છે રાજ,	૯	૧૦૧
૬૧	વૈરાગની	આ તન છે રંગ પતંગી રે,	૫	૧૦૨
૬૨	ઉજ્જાદરીવ્રતની	સાસુને વહુ મંદિરે ગ્યાતા,	૧૬	૧૦૨
૬૩	ધન્નાજીની	સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું રે,	૧૮	૧૦૩
૬૪	અર્ધમુક્તાની	વીરજીજીંદ વાંદીને ગૌતમ,	૧૮	૧૦૪
૬૫	સ્થુલીભદ્રની	શ્રી સ્થુલીભદ્ર મુનિગણમાં શિરદારજો,	૧૭	૧૦૫
૬૬	પરદેશી રાજની	સૂરીશ્વર શ્વેતામ્બી નગરી સમેસર્વા	૧૮	૧૦૭
૬૭	ગૌતમસ્વામીની	ગૌતમ સ્વામી પૃથ્વી કરે,	૧૬	૧૦૮
૬૮	રાજમતીના ખાર માસાની	સખી તોરણ આઈ કંત ગયા મંદિરે,	૧૮	૧૦૯

ક્રમાંક	સંજ્ઞાયતું નામ	પ્રથમ પદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૬૯	સત્તા સતીની	સુપ્રભાત નિત્ય વંદીએ	૧૬	૧૧૨
૭૦	અર્જુનમાળીની	સદ્ગુરુ ચરણે કહુ સાર	૧૬	૧૧૩
૭૧	ઈલાચીપુત્રની	નામ ઈલા પુત્ર જાણીએ,	૧૫	૧૧૪
૭૨	જંખૂ કુમારની	રાજગૃહી નયરી વસે,	૧૫	૧૧૫
૭૩	સુખાહુકુમારની	હવે સુખાહુકુમાર એમ વિનવે,	૧૫	૧૧૬
૭૪	રૂમિણીની	વિચરતા ગામે ગામ,	૧૬	૧૧૮
૭૫	ઉપદેશની	મિત્ર ચેતજો રે.	૧૪	૧૧૯
૭૬	મૃગાપુત્રની	ભવિ તુમે વંદો રે,	૧૪	૧૨૦
૭૭	ઘડપણુની	ઘડપણુ તું કા આવીયો રે,	૧૪	૧૨૧
૭૮	ગજસુકુમારની	શ્રી નેમીસ્વર જનવર આવી સમોસર્વા,	૩૪	૧૨૨
૭૯	મૃગાપુત્રની	પ્રણુમી પાશ્વર્ જિજ્ઞાસે	૩૫	૧૨૪
૮૦	ઝંઝરીયાત્રાપિની	મહિયલમાં મુનિવર કહુજી,	૩૭	૧૨૭
૮૧	કર્મપર્યેશીની	દેવ દાનવ તીર્થ કર ગણુધર	૨૬	૧૩૦
૮૨	ધનાજીની	શીયાળામાં શીત ઘણી રે ધન્ના	૨૩	૧૩૨
૮૩	મોહ મિથ્યાત્વની	મોહ મિથ્યાત્વની નિંદમાં	૨૩	૧૩૩
૮૪	ત્રેશક શલાકાની	પ્રહ સમે પ્રણુમું સરસ્વતી માય	૨૧	૧૩૫
૮૫	માનની	માન ન કરશે માનવી	૧૬	૧૩૬
૮૬	નાગીલાની	ભુદેવ ભાઈ ઘેર આવીયાજી	૧૬	૧૩૮
૮૭	શિખામણુની	શ્રી ગુરુચરણ પસાઉલે	૧૮	૧૩૯
૮૮	મેતારજમુનિની	ધન ધન મેતારજ મુનિ	૧૬	૧૪૦
૮૯	ઋતુવંતીની	શીવ સાધક જનવરની વાણી	૧૫	૧૪૧
૯૦	સ્થુલીભદ્રની	એક દિન ઠાસ્યા ચિત્તને રંગે	૧૩	૧૪૨
૯૧	ઋને શિખામણુની	નાથ કહે તું સુણને નારી	૧૩	૧૪૩
૯૨	રત્નચિંતામણિની	આ ભવ રત્ન ચિંતામણિ સરીખો	૧૩	૧૪૪
૯૩	પીસ્તાલીશ આગમની	અંગ અગીયાર ઉપાંગ બાર	૧૩	૧૪૫
૯૪	સંપ્રતિરાજની	કંપિલ પૂરનો રાખિયો	૧૨	૧૪૬
૯૫	આત્મોપદેશની	હું તો પ્રણુમું સદ્ગુરુ રાયા રે	૧૧	૧૪૭
૯૬	શીયલની	રે જીવ વિષય નિવારીએ	૧૧	૧૪૮
૯૭	અંધેરીનગરીની	અજ્ઞાન મહા અંધેર નગરે	૧૧	૧૪૯
૯૮	ઈરિયાવહિની	મન શુદ્ધે રે ઇરિયાવહિ ભવિ પડિશ્કમે	૧૪	૧૫૦
૯૯	મહાવીરનિર્વાણુની	આધારજી હું તો રે મુને એક તાહરો રે	૧૫	૧૫૨
૧૦૦	કલાવતીની	નગરી કૌશંબીનો રાજ કહીએ	૧૩	૧૫૩
૧૦૧	ઢાણીકની	ક્રિયા રે ભવનું ઘેર કપુત આ તે વાળીયું	૧૩	૧૫૪
૧૦૨	પ્રતિક્રમણુની	ગૌતમ પૂછે શ્રી મહાવીરને રે	૧૩	૧૫૫

ક્રમાંક	સંજ્ઞાયનું નામ	પ્રથમપદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૧૦૩	ગર્ભાહોતરીની	ઉત્પતિ જો આપણી મનમાંહે વિમાસ	૭૨	૧૫૬
૧૦૪	શીલખત્રીશીની	શ્રીનેમાસર જિનતણુંજી	૭૨	૧૬૧
૧૦૫	શીલની નવવાડની	પ્રણયુ' ભાવે શારદા માય	૨૭	૧૬૩
૧૦૬	ગર્વ ન કરશેા ગાત્રનો	ગર્વ ન કરશેા ગાત્રનો	૨૩	૧૬૫
૧૦૭	કુચ્છની	શુદ્ધ સંવેગી કીરિયા ધારી	૨૮	૧૬૬
૧૦૮	ગજસુકુમાલની	સોરઠ દેશ મોઝાર દ્વારિકા નગરી અતિસાર	૩૫	૧૬૮
૧૦૯	ખંધકુમારની	શ્રી સીમંધર પાય નમીજી	૩૦	૧૭૧
૧૧૦	ઈલાચીકુમારની	ધનદત્ત શેકનો દિકરો	૨૯	૧૭૩
૧૧૧	ચંદનખાલાની	કૌશંબી નગરી પધાર્ધા	૩૬	૧૭૫
૧૧૨	સ્થુલીભદ્રની	વેષ જોઈને સ્વામી આપણો	૩૪	૧૭૮
૧૧૩	ભીલડીની	સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું	૨૧	૧૮૦
૧૧૪	ઉપશમની	ભગવતી ભારતી મન ધરીજી	૨૩	૧૮૨
૧૧૫	દુંદકપચીશીની	શ્રી શ્રુતદેવી પ્રણમી કહેસ્યું	૨૫	૧૮૪
૧૧૬	વિષયરાગ નિવારકની	મન આણી જીતવાણું પ્રાણી જાણીયે રે	૧૭	૧૮૫
૧૧૭	માર્ગાનુસારી ગુણની	વીર કહે ભવિજન પ્રત્યે માર્ગ તણો ઉપદેશહો	૧૭	૧૮૭
૧૧૮	પ્રદેશીરાજની	શ્રી શંખેશ્વર પ્રણયુ' પાસ	૩૧	૧૮૮
૧૧૯	મરદેવીમાતાની	ઈણહી ભરતક્ષેત્ર હો	૧૫	૧૯૦
૧૨૦	મનોરમાની	મોહનગારી મનોરમા	૫	૧૯૧
૧૨૧	સીતાસતીની	સરસ્વતી ભગવતી ભારતી	૩૩	૧૯૨
૧૨૨	રક્તિમણીની	કહે સીમંધર સ્વામી નારદ પ્રત્યે	૨૬	૧૯૪
૧૨૩	રત્નખાઈના રેંટીયાની	બાઈ રે અમને રેંટીયો વાલો	૨૪	૧૯૬
૧૨૪	કામલતાની	શી કહું કથની મારી રાજ	૨૫	૧૯૭
૧૨૫	ચેતનની	ભમી ભમોને ભવ અટવીમાં	૨૪	૧૯૯
૧૨૬	શ્રાવક કરણીની	શ્રાવક તું ઉઠે પ્રભાત	૨૩	૨૦૦
૧૨૭	ગૌતમપૃષ્ઠાની	ગૌતમ સ્વામી પૃષ્ઠાકરે	૨૧	૨૦૨
૧૨૮	સાધુસમુદાયની	પ્રણયુ શાસનપતિ શ્રી વીર	૨૦	૨૦૩
૧૨૯	રાજુલનો પત્રની	સ્વસ્તિ શ્રી રૈવય ગિરિવરા	૧૯	૨૦૫
૧૩૦	સંગ્રામસોનીની	શ્રી શંખેશ્વર પાય નમી	૧૯	૨૦૬
૧૩૧	દેવકીના છ પુત્રની	મનકુ રે મોહ્યું મુનિવર માહર રે	૧૯	૨૦૮
૧૩૨	મેઘરથરાજની	દશમે ભવે શ્રી શાંતિનાથજી	૨૧	૨૦૯
૧૩૩	સીતાની	આવું નહોતું જાણ્યું મારા મનમાં	૧૪	૨૧૧
૧૩૪	સંગતની	લોહુ લાલ જને અગ્નિ સંગથી	૧૬	૨૧૨
૧૩૫	જંજુસ્વામીની	ખેધ સુણી સુધર્મા સ્વામીનો	૧૬	૨૧૩
૧૩૬	ઋતુવંતીની	પવયણુ દેવી સમરી માત	૧૬	૨૧૪
૧૩૭	ધન્નાજીની	વીર ખત્રીશ કામિની રે ધન્ના	૧૫	૨૧૫

ક્રમાંક	સંગ્રહાયેલું નામ	પ્રથમ પદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૧૩૮	સોલસ્વખની	સુપન દેખી પહેલડે	૧૭	૨૧૬
૧૩૯	નાલદાપાડાની	મગધ દેશ માંહી બિરાજે	૧૭	૨૧૭
૧૪૦	વૈરાગ્યની	ભૂદયો મન ભમરા તું કયાં ભમ્યો	૧૬	૨૧૮
૧૪૧	ખડ્ગકુમારની	અવંતીનગરી સોહામણી રે લોલ	૧૬	૨૨૦
૧૪૨	સ્થુલીભદ્રની	બોલી ગયો મુખ બોલ	૧૩	૨૨૧
૧૪૩	ચંદનખાલાની	ખાલ કુમારી ચંદન ખાલા	૧૩	૨૨૨
૧૪૪	મયણુરેહાની	નયર સુદર્શન મણીરથ રાજ	૧૩	૨૨૩
૧૪૫	વયરમુનિની	સાંભલજે તુમે અદ્ભૂત વાતો	૧૪	૨૨૪
૧૪૬	ખાહુબલીની	ખાહુબલી શુકલ ધ્યાને રહ્યાં,	૧૨	૨૨૫
૧૪૭	કૃષ્ણ મહારાજની	માન ન કરશે રે માનવી	૧૬	૨૨૭
૧૪૮	મેતારજમુનિની	શમ દમ ગુણના અગરજ	૧૪	૨૨૮
૧૪૯	હરિકેશીમુનિની	સોવાગ કૃણમાં ઉપન્યા	૧૫	૨૨૯
૧૫૦	સર્વાથસિદ્ધ વિમાનની	જગદાનંદન ગુણનીલો રે	૧૬	૨૩૦
૧૫૧	ઘીના ગુણની	લવિયણુ ભાવ ઘણો ધરી	૧૯	૨૩૧
૧૫૨	આત્માની	માહરા આતમ એહિજ શીખ સાંભળે	૧૫	૨૩૩
૧૫૩	મુનિગુણની	નિત નિત વંદું રે મુનિવર એહવા	૧૩	૨૩૪
૧૫૪	ચેતનની	આપ વિચારજો આતમા	૧૬	૨૩૫
૧૫૫	જંબુસ્વામીની	રાજગૃહી નગરી વસે	૧૫	૨૩૬
૧૫૬	હરિકેશી મુનિની	ઋષિ વનવાસી સુરવર સેવિત	૧૪	૨૩૭
૧૫૭	ઉપશમની	ઉપશમ આણો ઉપશમ આણો	૧૩	૨૩૮
૧૫૮	આત્મબોધની	સુમતિ સદા સુકુલિણી	૧૩	૨૩૯
૧૫૯	સ્થુલીભદ્રની	સરસ્વતીને ચરણે નમી	૧૫	૨૪૦
૧૬૦	નેમનાથની	નેમ નેમ કરતી નારી	૧૩	૨૪૧
૧૬૧	પ્રભંજનાની	ગિરિ ગૈતાલચની ઉપર	૧૪	૨૪૨
૧૬૨	વૈરાગ્યની	કહેના રે સગાને કોની રે માયા	૧૪	૨૪૩
૧૬૩	જોબન વયની	જો જો રે જોબનીયું મે	૧૪	૨૪૪
૧૬૪	સમતાની	જબલગ સમતા ક્ષણ નહિ આવે	૧૨	૨૪૫
૧૬૫	નળકમયંતીની	સમરી અંગે શ્રુતની દેવી રે	૧૬	૨૪૬
૧૬૬	રાવણ મંદોદરીની	કહું રે માનો રાય લંકેશ્વરી	૧૮	૨૪૮
૧૬૭	મોક્ષાર્થાંગ્યોને વંદનાની	આદિજનજી અધિકારી	૧૭	૨૪૯
૧૬૮	જંબુસ્વામીની	ત્રિશલાના જથા	૧૬	૨૫૦
૧૬૯	રાજમતી ને રહનેમીની	ધિગૂ ધિગૂ ધિગૂ મુનિ તુમને	૧૮	૨૫૨
૧૭૦	કેશી ને ગૌતમ ગણધરની	એ દોય ગણધર પ્રણમીયે	૧૬	૨૫૩
૧૭૧	નેમ રાજુલની	રાણી રાજુલ કરજોડી કહે	૧૫	૨૫૪

ક્રમાંક	સન્ન્યાયનું નામ	પ્રથમ પદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૧૭૨	ઈરિયારહિની	ગુરુ સન્મુખ રહી વિનય વિવેક	૧૪	૨૫૫
૧૭૩	વૈરાગ્યની	અનુભવના ભવિષ્યારે જાગીને જોજો	૧૫	૨૫૬
૧૭૪	શીખામણની	કાળ તારે શિર ભમેરે	૧૩	૨૫૭
૧૭૫	આધુનિકજ્ઞાનાની	એક માસ પછી એક માસ જાય	૧૩	૨૫૮
૧૭૬	આજસ કાઠીયાની	આજસ અંગથી પરિહરે	૧૩	૨૫૯
૧૭૭	જંબુસ્વામીની	સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું રે	૧૪	૨૬૦
૧૭૮	બારવતની	ગૌતમ ગણધર પાય નમીને	૧૭	૨૬૧
૧૭૯	દેવાનંદની	જીનવર ૩૫ દેખી મન હરખે	૧૨	૨૬૨
૧૮૦	કલિયુગની	સરસ્વતી સ્વામી પાય નમીને	૧૨	૨૬૩
૧૮૧	બાર ભાવના ભેગી	ભાવના નિશ્ચિન ભાવે ભાવે	૨૦	૨૬૪
	ચાર ભાવના			
૧૮૨	કલહ નિવારની	રાડ કલહ સવિ મૂલે નિવારે	૧૧	૨૬૫
૧૮૩	પરિગ્રહની	આશા દાસી વશ પડ્યા	૭	૨૬૬
૧૮૪	ચેતનને શિખામણની	ચેતન ચેતજો રે કાળ ન મેલે કેડો	૧૨	૨૬૭
૧૮૫	વૈરાગ્યની	એ સંસાર અસાર છે રે જીવડા	૧૦	૨૬૮
૧૮૬	સુખીયાની	તે સુખીયા ભાઈ તે સુખીયા	૯	૨૬૯
૧૮૭	પરત્તી ત્યાગની	પ્રભુ સાથે જો પ્રીત છૂટે તો	૧૦	૨૬૯
૧૮૮	સમુદ્રપાલમુનિની	નગરી ચંપામાં વસે	૯	૨૭૦
૧૮૯	આત્માની	યામે વાસમેં બે મરદો મગન ભયા.	૭	૨૭૧
૧૯૦	બે ઈન્દ્રિયની	બે ઈન્દ્રિય બોલે રે મુખથી એહવું	૧૧	૨૭૨
૧૯૧	અંતરાયની	સરસ્વતી માતા આદે નમીને	૧૧	૨૭૩
૧૯૨	અષ્ટભંગીની	સુગુર, સુદેવ, સુધર્મ જેહ તત્ત્વ ન જાણે	૧૧	૨૭૪
૧૯૩	નવવાડની	નવ વાડ મુનિવર મનધરો	૧૧	૨૭૪
૧૯૪	નારદમુનિની	આવ્યા નારદ મુનિવર પાંડવ પાંચ તણે	૧૧	૨૭૫
		ધરે રે લોલ		
૧૯૫	અદાર નાતરાની	મથુરા નગરી રે કુબેરસેના ગણિકા વસે	૧૦	૨૭૭
૧૯૬	ખામણની	પંચ પરમેષ્ઠી ધ્યાઈએ રે	૧૦	૨૭૮
૧૯૭	વર્ધમાન તપની	મોરા ચેતન હો કે કહું અનુભવની વાત કે	૧૦	૨૭૯
૧૯૮	કડવા તુંબાકાની	સાધુજીને તુંબકુ વહોરાવીયું જી	૧૦	૨૮૦
૧૯૯	અલક્ષ્યની	જીન શાસન રે શુદ્ધ સદ્ગુણા ધરો	૧૦	૨૮૧
૨૦૦	વૈરાગ્યની	નથી સાર જગતમાં ભાઈ	૧૨	૨૮૨
૨૦૧	વૈરાગ્યની	પરસદા આગે દિયે મુનિ દેશના	૧૧	૨૮૩
૨૦૨	વિષય તૃણા નિવારકની	આત્મરતિ આત તૃપ્તિ	૮	૨૮૪
૨૦૩	મુનિશ્રુતીની	સમતા સુખના જે ભોગી	૧૧	૨૮૫

ક્રમાંક	સંજ્ઞાયતું નામ	પ્રથમ પદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૨૦૪	રૂપિયાની	દેશમુલકને પરગણે	૧૧	૨૮૬
૨૦૫	શાલીલદ્રની	મહિ મંડળમાં વિચરંતારે	૧૧	૨૮૭
૨૦૬	શિખામણની	ચોનીશ જીન પ્રણમી કરી	૧૧	૨૮૮
૨૦૭	સહજનંદીની	સહજનંદી રે આતમા	૧૧	૨૮૯
૨૦૮	સકામ અકામની	મરણ અકામ સકામ રે	૧૦	૨૯૦
૨૦૯	મરદેવી માતાની	એક દિન મરદેવી માતા પૂછે	૯	૨૯૧
૨૧૦	પડિલ્લમણની	કર પડિલ્લમણું ભાવણું	૯	૨૯૨
૨૧૧	ઘેરાજ્યની	માનમાં માનમાં માનમાં રે	૧૧	૨૯૨
૨૧૨	ઉપદેશની	જીવું જરૂરી મરી જીવડા રે	૧૧	૨૯૩
૨૧૩	અનાથીમુનિની	ભાલસારે વનમાં ભમતાં	૧૦	૨૯૪
૨૧૪	કૃષ્ણ વાસુદેવની	નગરી દારિકામાં નેમિ જીનેશ્વર	૧૦	૨૯૫
૨૧૫	જંબૂસ્વામીના વરઘોડાની	સંયમ લેવા સંયર્થો રે	૩૧	૨૯૫
૨૧૬	પચ્ચક્રપાણીની	નવકારશી કરેં તો મારે મન વસી રે	૧૦	૨૯૭
૨૧૭	ચંદનખાલાની	કરે વિનંતિ ચંદનખાલા વીરને રે	૧૦	૨૯૭
૨૧૮	નરકદુઃખની	હેં સુણ ગાયમજી ! વીર પયપે	૯	૨૯૯
૨૧૯	સામાન્યની	ધિક્જગત જંગલ તને	૧૧	૨૯૯
૨૨૦	ઘેરાજ્યની	જોને તું પાટણ જોવા	૧૨	૩૦૦
૨૨૧	ઘેરાજ્યની	એક દિવસમાં ક્ષણે ક્ષણેને	૯	૩૦૧
૨૨૨	વંકચૂલની	જંબૂદ્વીપમાં દીપતું રે લાલ	૧૦	૩૦૨
૨૨૩	આત્માની	મકર હો જીવ પરતાંત દિન રાત તું	૯	૩૦૨
૨૨૪	ચંદન બાળાની	વીર પ્રભુજી પધારો રાજ	૧૦	૩૦૩
૨૨૫	નંદાસતીની	ખેનાતટ નથરે વસે	૯	૩૦૪
૨૨૬	ઘેરાજ્યની	તને સંસારી સુખ કેમ સાંભરે રે લોલ	૯	૩૦૫
૨૨૭	શીલની	શ્રી જીનવાણી હો ભવિષ્ય ચિત્તધરો	૧૧	૩૦૫
૨૨૮	સત્સંગની	સત્સંગનો રસ ચાખ પ્રાણી તુંતો	૧૦	૩૦૬
૨૨૯	સુદર્શન શેઠની	શીળ રતન જતને ધરો રે લોલ	૧૧	૩૦૭
૨૩૦	નરકદુઃખની	હારે લાલા પાપ કર્મથી પ્રાણીઓ	૧૧	૩૦૮
૨૩૧	આત્માની	હુંતો પ્રણમું સદૃશ રાધારે	૧૧	૩૦૮
૨૩૨	ચા દેવીની	જાઉં તારી બલિહારી હો ચા દેવી	૧૦	૩૦૯
૨૩૩	ભરત ચક્રવર્તિની	આભરણ અલંકાર સધળા ઉતારી	૧૦	૩૧૦
૨૩૪	સ્થુલીભદ્રની	શ્રી મહાવીરજીનેસર ત્રિભુવન ગ્રહજી	૧૩	૩૧૧
૨૩૫	નેમ રાજુલની	હલકો હાંકોને સ્વામી હાથીયો હો લાલ	૧૧	૩૧૨
૨૩૬	સુંદરીની	સાઠ સહસ વર્ષ દિગ્વિજય કરીને	૧૦	૩૧૩
૨૩૭	જીવના ઘેરાજ્યની	જોઈ જતન કર જીવડા	૧૧	૩૧૩

ક્રમાંક	સજ્જાયતું નામ	પ્રથમપદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૨૩૮	અનિત્યની	કહેનારે સગપણ કેહની માયા	૧૧	૩૧૪
૨૩૯	દેવલોકની	સુધર્મા દેવલોકમાં રે વિમાન બત્રીશ લાખ	૧૦	૩૧૫
૨૪૦	આત્મ શિક્ષાની	ધારી તે પિયુને પ્રીતિ	૧૧	૩૧૬
૨૪૧	”	સમય સંભાળો રે આખર ચાલવું	૯	૩૧૭
૨૪૨	અનાગ્રહે અગ્નિ ભૂતિ વાયુભૂતિની	પ્રણુમુ તે ઋષિ રાયને	૧૧	૩૧૮
૨૪૩	સાત વ્યસનની	વારતું વ્યસન સપ્તકનિંદ	૧૦	૩૧૯
૨૪૪	મનકમુનિની	નમો નમો મનક મહામુનિ	૧૦	૩૧૯
૨૪૫	અરણીકમુનિની	અરણીકમુનિવર ચાલ્યા ગોચરીયે	૧૦	૩૨૦
૨૪૬	નંદીપેણુની	સાધુજી ન જઈએ પરધર એકલાં રે	૧૦	૩૨૧
૨૪૭	સવાઈસિદ્ધ વિમાનની	સરવારથ સિદ્ધે ચંદુએ	૧૧	૩૨૨
૨૪૮	રાજમતીની	પ્રણુમી સદ્ગુર પાય	૧૧	૩૨૩
૨૪૯	વૈરાગ્યની	હો એત જીવડલા મ કર તું જન્મલ	૯	૩૨૩
૨૫૦	શિખામણીની	ગભાંવાસમાં એમ ચિંતવતી	૧૧	૩૨૫
૨૫૧	દાન ધર્મની	ગોત્રીસ અતિશયવંત	૯	૩૨૫
૨૫૨	વૈરાગ્યની	આવ્યો ત્યારે મુઠી વાળી	૯	૩૨૬
૨૫૩	દમયંતીની	કુંડિનપુર ભીમા નંદિની	૯	૩૨૭
૨૫૪	સ્થુલીભદ્રની	અહો મુનિવર માહરી ઉપર મહેર કરી	૧૨	૩૨૮
૨૫૫	સીતાસતીની	જગજીતી બળતી ઘણું રે	૯	૩૨૯
૨૫૬	રોટલાની	સર્વ દેવમે પ્રત્યક્ષ દેવ રોટી	૧૧	૩૩૦
૨૫૭	જીવદયાની	ગજભવે સસલો ઉગારીયો રે	૯	૩૩૦
૨૫૮	વિનયની	શ્રી જગમુનિ વિનવ્યા રે	૧૧	૩૩૧
૨૫૯	માનત્યાગની	ચતુર સનેહી એતન એતીયે રે	૧૧	૩૩૨
૨૬૦	દ્રેષની	દ્રેષ ન ધરીએ લાલન	૯	૩૩૩
૨૬૧	ભવિષ્યની	ભવિષ્યમાં લખ્યું હોય તે થાય	૯	૩૩૩
૨૬૨	ગૈરાગ્યની	કાંતરીયારે કાઠી નાખો	૯	૩૩૪
૨૬૩	મનકાની	ક્યા કરું રે મન સ્થિર નહી રહતા	૫	૩૩૫
૨૬૪	રેવતીની	સોનાને સિંહાસને બેઠા રેવતી રે	૧૦	૩૩૫
૨૬૫	મધુષિંદુતી	સરસ્વતી મુજરે માતા દો વરદાન રે	૧૦	૩૩૬
૨૬૬	ચંદ્રાવતીની	જસમુખ સોહે સરસ્વતી માય	૨૧	૩૩૮
૨૬૭	રહનેમી ને રાજમતીની	રાજુલ સતી અણુબણુતા	૧૩	૩૩૯
૨૬૮	બલભદ્રની	સુરતર સરીખો સંયમ સોહે	૯	૩૪૦
૨૬૯	ગૈરાગ્યની	મરણુ ન છૂટે રે પ્રાણીયા	૮	૩૪૧
૨૭૦	આધ્યાત્મિકની	ચતુર વિચારે ચતુર વિચારે	૫	૩૪૨
૨૭૧	સ્થુલીભદ્રની	ઉઠ સખી ઉતાવળી રે	૫	૩૪૨

ક્રમાંક	સાહિત્યનું નામ	પ્રથમપદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૨૭૨	રોહિણીની	ઋતુ વસંત આવે થકેજી	૧૩	૩૪૩
૨૭૩	નંદીષેણીની	રહો રહો વાલમા	૫	૩૪૪
૨૭૪	રહનેમિની	નાજી નાજી છેડો નાજી	૬	૩૪૪
૨૭૫	રાવણુ ને મંદોદરીની	સીતા હરી રાવણુ ધર આણી	૧૬	૩૪૫
૨૭૬	આંબેલતપની	સમરી શ્રુતદેવી શારદા	૧૧	૩૪૬
૨૭૭	મૂરખાની	મૂરખો ગાડી દેખી મલકાય	૮	૩૪૭
૨૭૮	સમુચ્છિંમ જીવની	ચાલો સૌયર મંગલ ગાઈએ	૯	૩૪૮
૨૭૯	શિખામણુની	પરપંથે એક દિન	૭	૩૪૮
૨૮૦	સાધુના સુખ દુઃખની	સુદેવ, સુચર ના પ્રણુમી પાયરે	૭	૩૪૯
૨૮૧	સ્થુલીભદ્રની	સ્થુલીભદ્ર કહે સુણુ કોશ્યા	૮	૩૫૦
૨૮૨	”	યોગ ધ્યાન ધ્યાનમેં જોડી તાલી	૭	૩૫૦
૨૮૩	કુમતિવિલાસની	પડજો કુમતિ ગઢ કાંગરા	૭	૩૫૧
૨૮૪	ધનનાશાક્ષીભદ્રની	અજ્યા જોરાવર કારમી હો વાલમાં	૭	૩૫૨
૨૮૫	વરદતકુમારની	વિચરંતા નેમી જીનેશ્વર આવીયા	૭	૩૫૨
૨૮૬	કીયારાની	વીર જીનવર રે ગૌતમ ગણુધરને કહે	૭	૩૫૩
૨૮૭	ગૌતમસ્વામીની	હે ઇંદ્રજીતિ ! તારા ગુણુ કહેતા હરખ ન માય	૬	૩૫૫
૨૮૮	કુમતિની	રહેને, રહેને, રહેને, અલગી રહેને	૫	૩૫૫
૨૮૯	કુશિષ્યની	વીર ગોવમ ઈમ કહે	૫	૩૫૬
૨૯૦	આકકર્મની	પ્રણુજી મારા કર્મો લાગ્યા છે માટે કેડકે	૯	૩૫૬
૨૯૧	જીલલડીની	બાપલડીરે જીલલડી તું કાં	૮	૩૫૭
૨૯૨	કૌશલ્યાની	દશરથ નૃપ કૌશલ્યા ને કહે	૮	૩૫૮
૨૯૩	ચંદનબાલાની	કોશાંબીપતિ શતાનિક નૃપ	૮	૩૫૮
૨૯૪	સામાયિક પદની	ચતુરનર સામાયિક નયધરો	૮	૩૫૯
૨૯૫	ત્રિશલામાતાની	શીખ સુણો સખી માહરી રે	૭	૩૬૦
૨૯૬	ચરખાની	સુણુ ચરખે વાલી	૫	૩૬૦
૨૯૭	જઠા આરાની	જઠો સારો એવો આવશે	૭	૩૬૧
૨૯૮	નવકારવાલીની	બાર જુપું અરિહંતાના	૯	૩૬૧
૨૯૯	”	કહેજો ચતુર નર એ કોણુ નારી	૫	૩૬૨
૩૦૦	ચેલાને શિખામણુની	ચેલા રહે ચુકેને પાસ	૭	૩૬૩
૩૦૧	ગુણુ સ્થાનકની	હોયે મિથ્યાત્વ અભવ્યને	૭	૩૬૩
૩૦૨	મરદેવી માતાની	મરદેવી માતારે એમ લણુ	૭	૩૬૪
૩૦૩	ચરણુ સિતરીની	પંચ મહાવ્રત દશવિધ યતિધર્મ	૭	૩૬૫
૩૦૪	બલ્લભ મુનિની	માસખમણુને મુનિવર પારણુજી	૭	૩૬૫
૩૦૫	સુલસાની	શીલ સુરંગી રે સુલસા મહાસતી	૭	૩૬૬

ક્રમાંક	સજ્જાયતું નામ	પ્રથમપદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૩૦૬	મનવશની	મન માકલકું આણા ન માને	૬	૩૬૬
૩૦૭	સ્થુલીભદ્રની	આંખો મોર્થો રે આંગણે	૬	૩૬૭
૩૦૮	આત્માની	દુધ પુતરને ધન જોખન તારું	૬	૩૬૮
૩૦૯	વહુની	ઉત્તર દિશાથી રે સાધુ આવીયા	૬	૩૬૮
૩૧૦	સામાયિકની	કર પડિઝમણું ભાવશું	૬	૩૬૯
૩૧૧	દશાણ્વીભદ્રની	વીર એસે જન વંદનકું હરી	૫	૩૬૯
૩૧૨	હિત શિક્ષાની	આપોઆપ સદા સમજાવે	૫	૩૭૦
૩૧૩	કોધની	કંઠવા ફળ છે, કોધના	૬	૩૭૦
૩૧૪	માનની	રે! જીવ માન ન કીજીયે	૫	૩૭૧
૩૧૫	માયાની	સમકિતનું મૂળ જાણીએજી	૬	૩૭૧
૩૧૬	લોભની	તુમે લક્ષણ જો જો લોભનારે	૭	૩૭૨
૩૧૭	નવકારની	સમર રે જીવ નવકાર નિત્ય સ્નેહશું	૬	૩૭૨
૩૧૮	ગજસુકુમાલની	ગજસુકુમાલ મહા મુનિજી રે	૬	૩૭૩
૩૧૯	સંસારની	સચું તાર કોણ સાચું રે	૫	૩૭૪
૩૨૦	સુંદરીના તપની	સરસ્વતી સ્વામીને કરો સુપસાય રે	૮	૩૭૪
૩૨૧	દ્રૌપદીની	લજ્જા મોરી રાખો દેવ ખરી	૭	૩૭૫
૩૨૨	સીતાની	જનક સુતા હું નામ ધરાવું	૮	૩૭૫
૩૨૩	ધન્નાઅણુગારની	ચરણ કમલ નમી વીરના રે	૮	૩૭૬
૩૨૪	નમિ પ્રવજ્યાની	સુરલોકના સુખ ભોગવીહો શ્રોતા	૮	૩૭૭
૩૨૫	જ્યભૂષણની	નમો નમો જ્યભૂષણ મુનિ	૮	૩૭૭
૩૨૬	વૈરાગ્યની	માયા ઘેનમાં ઉંઘી રહ્યો	૮	૩૭૮
૩૨૭	”	સુરતરૂની પેરે દોહીલો રે	૯	૩૭૯
૩૨૮	વિનયઅધ્યયનની	સરસતિ મતિ અતિ નિરમલી	૯	૩૮૦
૩૨૯	શીયલની	મુખડાનો મટકો દેખાડી	૫	૩૮૦
૩૩૦	એક અધ્યયનની	અજને જિન કોઈ આપણે	૫	૩૮૧
૩૩૧	પરદેશી રાજની	શ્રી ગુરૂ સેના સાધુજન	૫	૩૮૧
૩૩૨	કપિલ મુનિની	કપિલ નામે કેવલી રે	૭	૩૮૨
૩૩૩	સંસારની અસારતાની	સંસાર ધુમાડાના ખાચકારે	૫	૩૮૩
૩૩૪	મેઘકુમારની	ધારિણી મનાવે રે મેઘકુમારને	૫	૩૮૩
૩૩૫	ઉપદેશની	આતમ ધ્યાનથી સંતો સદા સ્વરૂપે રહતા	૭	૩૮૪
૩૩૬	આપસ્વલાવની	આપ સ્વલાવમાં રે અવધૂ-	૭	૩૮૪
૩૩૭	મનુષ્ય ભવના ટાણાની	મનુષ્યભવનું ટાણું, કાલે વહી જશે રે	૯	૩૮૫
૩૩૮	અધ્યાત્મપદની	કહો કરું મંદિર કહો કરું ડમરા	૫	૩૮૬
૩૩૯	શિયલની	શિયલ સમું વત કો નહિ	૫	૩૮૬

ક્રમાંક	સંજ્ઞાયતું નામ	પ્રથમપદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૩૪૦	આત્માની	તુમે શ્રી જીનના ગુણ ગાવો રે	૮	૩૮૭
૩૪૧	શિખામણી	અણસમજી શી રે શિખામણી દઉ રે	૮	૩૮૭
૩૪૨	મોક્ષની	મોક્ષ નગર માઈં સાસઈં	૫	૩૮૮
૩૪૩	પ્રસન્નચંદ્રની	પ્રણુમું તુમારા પાપ પ્રસન્નચંદ્ર	૫	૩૮૮
૩૪૪	પાપ શ્રમણની	પાપ શ્રમણ કહે સત્તરમેં	૬	૩૮૯
૩૪૫	નળરાજની	નથી કરતી હો નળરાજની રાણી	૯	૨૯૦
૩૪૬	શાલીભદ્રની	બોલો બોલો રે શાલીભદ્ર દો વરિયા	૮	૩૯૧
૩૪૭	શીખામણી	ગર્ભાસમાં એમ ચિંતવે રે	૮	૨૯૧
૩૪૮	ચંદનખાલાની	માઈં મન મોહયુંજી	૫	૩૯૨
૩૪૯	લોભ નિવારકની	રાત દિવસ કાયા મુઠ પોષેરે	૭	૩૯૨
૩૫૦	દીવાની	દીવામાં દીવેલ ખુટયું.	૭	૩૯૩
૩૫૧	વૈરાગ્યની	તું થોડુ ક્ષાત્રી બા કોણ છે ઘોરી રે	૮	૩૯૩
૩૫૨	ઉત્તરાધ્યયનના દશમાં અધ્યયનની	સમવસરણ સિંહાસનેજી	૮	૩૯૪
૩૫૩	વૈરાગ્યની	માઈં માઈં ન કર જીવ તું	૭	૩૯૫
૩૫૪	સૂરિકાંતાની	સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું	૯	૩૯૫
૩૫૫	વૈરાગ્યની	તાઈં ધનરે જોખન ધૂળ થાશેરે	૮	૩૯૬
૩૫૬	રાવણ મંદોદરીની	સુણો મંદોદરી નારાયણ નમવાતું મારે નેમ છે પ	૫	૩૯૭
૩૫૭	ઢંઢણ ઋષિની	ઢંઢણ ઋષિ ને વંદના હુંવારી લાલ	૯	૩૯૭
૩૫૮	વૈરાગ્યની	ઉંચા તે મંદિર માળીયાં	૮	૩૯૮
૩૫૯	આત્મ શિક્ષાની	આત્મ રામે રે મુનિ રમે	૫	૩૯૯
૩૬૦	,,	હો સુણ આત્મ મત પડ મોહ પંજર માંહે	૬	૩૯૯
૩૬૧	રહનેમિની	કાઉસ્સગ પ્યાને મુનિ રહનેમી નામે	૮	૪૦૦
૩૬૨	હીરસૂરિની	બે કરજોડી વિનવુંજી	૭	૪૦૧
૩૬૩	સ્થૂલી ભદ્રની	લાલ સ્નેહી રે સ્થૂલીભદ્ર દેખીયે રે	૫	૪૦૧
૩૬૪	સમકિત સુખડીની	ચાખો નર સમકિત સુખલડી રે	૬	૪૦૨
૩૬૫	મુખ પ્રતિબોધની	જ્ઞાન કદી નવિ થાય.	૯	૪૦૨
૩૬૬	આત્માની	ક્યાં તન માંજતારે	૬	૪૦૩
૩૬૭	વૈરાગ્યની	મગરી ઉપર કૌવા બોલ્યો	૯	૪૦૪
૩૬૮	રત્નમાલાના પાંચ બાંધવની	રત્નવતી નગરી ભલી	૯	૪૦૪
૩૬૯	આત્મ જ્ઞાનની	શી કહું કથની મારી વીર	૬	૪૦૫
૩૭૦	મરણની	સુણ સાહેલી રે કહું હૃદયની વાતો	૮	૪૦૬
૩૭૧	મન વશ કરવાની	મનાજી તું તો જીન ચરણે ચિત્ત લાય	૫	૪૦૬
૩૭૨	આત્મ હિતની	સ્હેજ શિખામણ મનવા માની લે	૭	૪૦૭

ક્રમાંક	સંજ્ઞાચતુ' નામ	પ્રથમ પદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૩૭૩	ભરત ચક્રવર્તીની	મનમે' હી વૈરાગી ભરતજી	૫	૪૦૮
૩૭૪	વૈરાગ્યની	કોરા કાગળની પુતલી મન તું મેરા રે	૮	૪૦૮
૩૭૫	નેમરાજીની	પિયુજી પિયુજી રે નામ જપુંદિન રાત્રીયા	૭	૪૦૯
૩૭૬	દેવ કુંજરની	સહજ સુંદર મુનિ પુરંદર	૮	૪૧૦
૩૭૭	દશ શ્રાવકની	સકલ ઉપાસકમાં શિરદારા	૯	૪૧૦
૩૭૮	અર્ધમુક્તાની	શ્રી અર્ધમુક્તા મુનિવર કી	૫	૪૧૧
૩૭૯	સોળ સતીની	સરસતિ માતા પ્રણમું મુદા	૭	૪૧૨
૩૮૦	બાહુબલીની	બહેની બોલે હો બાહુબલ સાંભલોજી	૫	૪૧૨
૩૮૧	કર્મ વિડંબનાની	સુખ દુઃખ સરજ્યા પામીયે રે	૮	૪૧૩
૩૮૨	વણુઝારાની	નરભવનગર સોહામણો વણુઝારા રે	૫	૪૧૩
૩૮૩	નિંદ્રાની	નિંદ્રાડી વેરજી હુઈ રહો	૮	૪૧૪
૩૮૪	વણુઝારાની	નરભવ નગર સોહામણું વણુઝારા રે	૭	૪૧૪
૩૮૫	સોદાગરની	સુણુ સોદાગર ખે દિલ કી ખાત હમેરી	૬	૪૧૫
૩૮૬	ચેતનની	ચેતન અબ કણુ ચેતીયે	૫	૪૧૬
૩૮૭	આત્માની	સાંભળ સચણુ સાચી સુણાવું.	૫	૪૧૬
૩૮૮	”	કાંઈ નવિ ચેતો રે ચિત્તમાં જીવડા રે	૬	૪૧૭
૩૮૯	તપની	કીધા કર્મ નીકંદવા રે	૭	૪૧૭
૩૯૦	બલભદ્ર મુનિની	શા માટે બાંધવ મુખથી ન બોલો	૭	૪૧૮
૩૯૧	ધર્મના ચાર પ્રકારની	શ્રી મહાવીરે ભાખીયા સખી ધર્મના ચાર પ્રકાર રે	૫	૪૧૮
૩૯૨	ભાવ વિષેની	રેભવિ ભાવ હૃદયમાં ધરો	૬	૪૧૯
૩૯૩	નિંદ્રાની	બેટી મોહ નરિંદ કી નિંદ્રા...	૬	૪૧૯
૩૯૪	સંસાર સ્વરૂપની	સંસારે જીવ અનંત ભવે કરી	૬	૪૨૦
૩૯૫	પ્રમાદવજની	અજરામર જન કો નહી.	૭	૪૨૧
૩૯૬	પરિણામ શુદ્ધિ	શુણુ આદરીયે પ્રાણીઆરે	૭	૪૨૧
૩૯૭	વિતયની	પવયણુ દેવી ચિત્ત ધરીજી	૮	૪૨૨
૩૯૮	શિયલની	રખે કોઈ રમણી રાગમાં	૫	૪૨૩
૩૯૯	જિન વાણીની	શ્રી જનવાણી પ્રાણી ચિત્ત ધરો	૫	૪૨૩
૪૦૦	વિષય તૃષ્ણાની	જબ લગે વિષય તૃષ્ણા ન મીટી	૫	૪૨૪
૪૦૧	ચંદન બાલાની	ગુરૂ અભિગ્રહ ધારી ધીર	૮	૪૨૪
૪૦૨	વૈરાગ્યની	તે ગિર્યા ભાઈ તે ગિર્યા	૬	૪૨૫
૪૦૩	”	આપ અજવાળ જો રે આતમા	૬	૪૨૫
૪૦૪	નાણાવટીની હો	હો નાણાવટી નાણુ નિરભય અરૂં પરખાવી લેજો.	૮	૪૨૬

ક્રમાંક	સંજ્ઞાપત્રું નામ	પ્રથમ પદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૪૦૫	જીવન અસ્થિરની	જોખનીયાના મોખ ફોખ જય નગારા દેતી રે.	૫	૪૨૭
૪૦૬	નિયાણું નિવારકની	સુધા સાધુજી રે તુમે નિયાણું નિવારો	૬	૪૨૭
૪૦૭	ઓધાની	સુગુણનર એ કોણ પુરૂષ કહાયો	૬	૪૨૮
૪૦૮	જીન પૂજની	જોને જિનવરનો નહિ જાપ	૭	૪૨૮
૪૦૯	અરણીક મુનિની	મુનિ અરણીક ચાલ્યા ગાયરીએ	૭	૪૨૯
૪૧૦	સીતાજીની	જનક સુતા સીતા સતી રે	૭	૪૩૦
૪૧૧	જંખૂ સ્વામીની	જહો સોહમ પટ રાજ્યો.	૭	૪૩૧
૪૧૨	વિનયની	વિનય કરો ચેલા ગુરૂ તણો	૫	૪૩૧
૪૧૩	પાંજરાની	પાંજર પોતાનું પોપટ જાળવે જો.	૫	૪૩૨
૪૧૪	મનની	મન માંકલકું આણુ ન માને	૬	૪૩૨
૪૧૫	ધર્મ વ્યાપારની	વેપાર કીજો હો વાણીયા.	૬	૪૩૩
૪૧૬	વૈરાગ્યની	આતમ રામ કહે ચેતન સમજો.	૯	૪૩૩
૪૧૭	સુકૃતની	જીવડા સુકૃત કરજો સાર.	૮	૪૩૪
૪૧૮	વણુઝારાની	વણુઝારો ધુતારો કામણુઝારો	૮	૪૩૫
૪૧૯	વૈરાગ્યની	શાને કરે તું મારું મારું રે	૭	૪૩૫
૪૨૦	"	હતું બાળક પણું પછી નિશાળે લણવું	૬	૪૩૬
૪૨૧	"	લખ ચોરાશી મેં ભટકત ભટકત	૫	૪૩૬
૪૨૨	આત્માની	જીવ વાર છું મોરા વાલમાં	૬	૪૩૭
૪૨૩	સંતોષની	સંજ્ઞાપ લલી સંતોષની	૫	૪૩૭
૪૨૪	રાજમતી ને રહનેમીની	અગ્નિકુંડમાં નિજ તનુ હોમે	૫	૪૩૮
૪૨૫	ઉપદેશ સિદ્ધની	જીવ તું સિદ્ધને સંભારજો	૩૯	૪૩૮
૪૨૬	જંખૂ સ્વામીની	શ્રી ઋષની શાંતિ વીરને નમી રે	૩૩	૪૪૧
૪૨૭	સાયું વહુનો સંવાદની	વહુવર ઉઠજો વહેલી	૦	૪૪૩
૪૨૮	રહનેમીની	કાઉસગ થકી રે રહનેમી	૭	૪૪૭
૪૨૯	નવકાર મંત્રની	શ્રી નવકાર જપો મનરંગે	૯	૪૪૭
૪૩૦	તેર કાઠીયાની	આળસ પહેલોજી કાઠીયો રે	૭	૪૪૮
૪૩૧	અધ્યાત્મિકની	અરે કિસ્મત તું ઘેણું	૭	૪૪૯
૪૩૨	સ્વાર્થની	જગત હૈ સ્વાર્થ કા સાથી.	૫	૪૪૯
૪૩૩	ધન્નાજીની	ધન ધનો એ મુનિ વંદીએ રે લોલ	૭	૪૫૦
૪૩૪	શિખામણીની	શિખામણુ દેતા ખરી રે	૮	૪૫૧
૪૩૫	અન્નદેવતાની	મારા અન્ન દેવતા વેજે પધારજો.	૭	૪૫૧
૪૩૬	ચેતનની	તને હસી હસીને સમજાવું.	૫	૪૫૨
૪૩૭	ગૌરાગ્યની	જીવડા ચૂપ કરીને ચેતો	૭	૪૫૩
૪૩૮	દેહ અનિત્યતાની	સોના વરણી રે ચેહ બળે	૧૧	૪૫૩
૪૩૯	ખીજની	ખીજ કહે ભવિ જીવને રે લોલ	૮	૪૫૪

ક્રમાંક	સન્ન્યાયનું નામ	પ્રથમ પદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૪૪૦	„	બીજ તણે દિન દાખલું રે	૯	૪૫૫
૪૪૧	પાંચમનો	શ્રી ગુરૂ ચરણ પસાઉલે રે લાલ	૬	૪૫૬
૪૪૨	„	વાસુપૂજ્ય જિનેસર વચણથી રે	૧૭	૪૫૬
૪૪૩	„	પુનરપિ પાંચમ એમ વદે રે.	૮	૪૫૮
૪૪૪	અષ્ટમીની	શ્રી સરસ્વતી ચરણે નમી	૭	૪૫૯
૪૪૫	„	અષ્ટ કરમ ચૂરણ કરી રે લાલ	૬	૪૬૦
૪૪૬	એકાદશીની	ગાયમ પૂછે વીરને સુણો સ્વામીજી	૧૫	૪૬૦
૪૪૭	„	આજ મારે એકાદશી રે.	૧૨	૪૬૧
૪૪૮	ત્રયલ દેવની	કયાંથી રે પ્રભુ અવતર્યા,	૧૧	૪૬૨
૪૪૯	રોહિણીના	શ્રી વાસુપૂજ્ય જિણુંદનાએ	૯	૪૬૩
૪૫૦	સિદ્ધચક્રની	મુનિચંદ્ર મુનીશ્વર વંદીએ.	૧૩	૪૬૪
૪૫૧	પાંચ પદની પ્ર. અરિહંતની વારી બળે	શ્રી અરિહંતની	૭	૪૬૫
૪૫૨	બીજી સિદ્ધપદની	નમો સિદ્ધાણું બીજે પદે રે લાલ	૮	૪૬૬
૪૫૩	આચાર્ય પદની	આચારી આચાર્યનોજી	૯	૪૬૬
૪૫૪	ઉપાધ્યાય પદની	ચોથે પદે ઉવજાચનું ગુણવંતજી	૧૦	૪૬૭
૪૫૫	સાધુપદની	તે મુનિને કરૂ વંદન ભાવે.	૭	૪૬૮
૪૫૬	તપપદની	સરસતી માતા મયા કરી	૧૧	૪૬૮
૪૫૭	„	રાજગૃહી ઉદ્યાન, સમૈસર્યા ભગવાન	૧૦	૪૬૯
૪૫૮	સાધુપદની	શ્રી મુનિરાજને વંદના નિત્ય કરીએ	૯	૪૭૦
૪૫૯	પદુષણની પ્ર.વ્યા.પ્ર.	પર્વ પદુષણ આવીયા	૯	૪૭૧
૪૬૦	પ્ર. વ્યા. „ દ્વિ.	પહેલે દિન બહુ આદર આણી	૧૨	૪૭૨
૪૬૧	દ્વિ. વ્યાખ્યાન	દંદ્ર વિચારે ચિત્તમાંજી	૯	૪૭૩
૪૬૨	ત્ર. „	દેખી સુખત તવ બગી રાણી	૯	૪૭૩
૪૬૩	ચ. „	ધનક તણે આદેશથી રે મન	૯	૪૭૪
૪૬૪	પં. „	જિનનો જન્મ મહોત્સવ પહેલો	૧૫	૪૭૫
૪૬૫	ષ. „	ચારિત્ર લેતાં ખંધે મૂક્યું.	૨૧	૪૭૬
૪૬૬	„ „ દ્વિ.	કાશી દેશ બનારસી સુખકારી રે	૯	૪૭૮
૪૬૭	સ. „	સૌરીપુર સમુદ્ર વિજય ધરે	૧૧	૪૭૮
૪૬૮	અ. વ્યાખ્યાન	ધ્વજાકુ ભૂમિ નાલિ કુળ ધરેજી	૧૫	૪૭૯
૪૬૯	ન. „	સંવત્સરી દિન સાંભલો એ	૯	૪૮૦
૪૭૦	પદુષણ પર્વની	પિતા મિત્ર તાપસ મલ્યોજી	૨૦	૪૮૧
૪૭૧	„	પર્વ પદુષણ આવીઆ રે લાલ	૧૧	૪૮૨
૪૭૨	ચંપા શ્રાવિકાની	વાસી દિલ્હી રે નયરના	૨૫	૪૮૩
૪૭૩	આ.વિ. કનક સૂરિ મ.ની	વિજય કનક સૂરિજી વંદીએ	૧૫	૪૮૫
૪૭૪	પદ્મવિજયજીની	દેવસમા ગુરૂ પદ્મવિજયજી	૧૭	૪૮૬

ક્રમાંક	સંજ્ઞાયત્રું નામ	પ્રથમ પદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૪૭૫	જીત વિજયજીમંત્રી	સમતા ગુણે કરી શોભતા રે	૨૧	૪૮૯
૪૭૬	પાંચમની	પ્રવચન વચન વિચારીએજી	૨૮	૪૮૮
૪૭૭	મદન મંજુષાની	વહાણમાં રહે મદન મંજુષારે	૧૦	૪૮૯
૪૭૮	જ્ઞાનની	ધન ધન શ્રી અરિહંતને રે	૫	૪૮૮
૪૭૯	ધમ્મે મંગલની	ધમ્મે મંગલ મહિમા નીલો	૬	૪૮૦
૪૮૦	કાયાપુર પાટણની	કાયાપુર પાટણ રૂઝડો	૬	૪૮૧
૪૮૧	ઘેરાગ્યની	જાઉં બહીડારી ઘેરાગ્યની	૭	૪૮૧
૪૮૨	”	કા નવી ચિતે હો ચિતમેં જીવડા	૭	૪૮૨
૪૮૩	સુધર્મા ગણધરની	ગણધર આરિત પાત્ર સુઝાણિમ	૯	૪૮૩
૪૮૪	યુગ પ્રધાનની	સમરી શારદકવિજન માય	૧૬	૪૮૩
૪૮૫	ક્રોધની	ક્રોધ ન કરીએ ભોળા પ્રાણી	૯	૪૮૫
૪૮૬	માનની	અભિમાન મ કરજો કાઈ	૮	૪૮૨
૪૮૭	માયાની	ભવિષ્ય માયા મૂળ સંસારનું	૭	૪૮૬
૪૮૮	લોભની	લોભ ન કરીએ પ્રાણીયારે	૭	૪૮૭
૪૮૯	નેમનાથ સ્લોકા	સરસ્વતી માતા હું તુમ પાપ લાગું	૮૨	૪૮૭
૪૯૦	બારમા પાપસ્થાનકની	જેહને કલહ સંધાતે પ્રીત રે	૭	૫૦૩
૪૯૧	પરદેશી રાજની	જીહો પરમપુરૂષ પરમેશ્વર રે લાલ	૧૭	૫૦૩
૪૯૨	ધર્મ આરાધનાની	સરસતિ સ્વામીને વિનવું	૫	૫૦૫
૪૯૩	પાંચમા આરાત્રી	અરિહંત સિદ્ધ સૂરિ વાચક મુનિ	૧૧	૫૦૫
૪૯૪	માનત્યાગની	ચતુર સનેહી ચેતન ચેતીયે રે	૧૧	૫૦૬
૪૯૫	કાયામાયાની	કાયામાયા દોનું કારમી	૭	૫૦૭
૪૯૬	અગિયાર પડિમાની	સાતમે અંગે ભાખીયોજી રે	૧૪	૫૦૮
૪૯૭	ચૌદ પૂર્વની	ગણધર ચૌદ પૂર્વધર સુંદર	૧૭	૫૦૯
૪૯૮	મધુભિંદુની	મધુભિંદુ સમો સંસાર	૫	૫૧૦
૪૯૯	પાંચગતિની	આરંભ કરતો રે જીવ શકે નહિ	૫	૫૧૧
૫૦૦	વણજરાની	પરદેશીનો કોઈ પતિઆરો	૫	૫૧૧
૫૦૧	દીવાળીની	વાંદી વીર જિનેશ્વર પાવ	૨૫	૫૧૨
૫૦૨	મનસ્થિર કરણની	મનસ્થિર કરજો રે	૭	૫૧૪
૫૦૩	રાત્રી ભોજનની	સકલ ધરમનું સાર તે કહીયે રે	૭	૫૧૫
૫૦૪	અન્યત્ર સંબંધની	કેહનારે સગપણ કહેતી રે માયા	૧૧	૫૧૫
૫૦૫	ચરણકરણ સિતરીની	પાંચ મહાત્રત દશવિધ યતિ ધર્મ	૭	૫૧૬
૫૦૬	ઉત્તરાધ્યયનના દશમા અધ્યયનની	વીર વિમલ કેવલ ધણીજી	૨૩	૫૧૭
૫૦૭	સુડતાલીષ દોષની	સકલ જિનેશ્વર પ્રણયું પાવ	૩૦	૫૧૯

ક્રમાંક	સજ્જાયતું નામ	પ્રથમ પદ	ગાથા	પૃષ્ઠ
૫૦૮	આત્મખોધની	સાંભળ સચણા સાચી સુણાવું	૫	૫૨૧
૫૦૯	બાહુબલીની	બાહુબલ ચારિત્ર લીધો રે	૧૧	૫૨૧
૫૧૦	શિખામણની	શિવાનંદ હિતકારી	૧૨	૫૨૨
૫૧૧	ઘેરાવ્યની	અમે તો આજ તમારા બે દિનકા મહેમાન	૬	૫૨૩
૫૧૨	સ્થુલીલદ્રની	એકને આંગણી વાઢળી રે	૯	૫૨૪
૫૧૩	અનાથીમુનિની	મગધદેશ રાજગૃહ નયરી	૧૨	૫૨૫
૫૧૪	છતઅછતની	છત અછત બે બેનડી	૮	૫૨૬
૫૧૫	ઘેરાવ્યની	અંતરમાં ઉતારી લેજો રે	૧૦	૫૨૬
૫૧૬	સામાયિકના બત્રીશ દોષની	શુભ ગુરૂ ચરણે નમી શીશ	૯	૫૨૭
૫૧૭	ઉપદેશની	સોહમ સ્વામી બે લાલ એણિપરે ઉપદેશે	૧૦	૫૨૮

શુદ્ધિપત્રક ભાગ-૧ નું

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	સંજ્ઞાપત્ર નંબર	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૧	૧	૧	ભરતમાંહિ	ક્ષેત્ર ભરતમાંહિ,
૨	૧૧	૧	(સુણુતા)	સહેતા
૪	૧૧	૨	મુજને ભલે જ નાઈ	તુજને ભલે જ નાઈ
૪	૧૩	૨	વાતો	વાતું
૫	૯	૨	કહીઓ	કહીઓ
૬	૧૦	૩	દોષે	દોષે
૭	૫	૩	થી આર્થ	આર્થ
૮	૨૨	૩	ગુણુજી	ગુણુનેજી
૯	૧૨	૪	લાવતા	લાવંતા
૧૬	૧	૭	વાળી	વળી
૨૩	૬	૧૧	પરપકની	પરપકની
૨૩	૭	૧૧	ફીરી	ફરી
૩૦	૧૩	૧૪	ભણે	ભણે
૩૦	૧૩	૧૪	ગણે	ગણે
૩૧	૨૦	૧૫	ઝીલવા	ઝીલાવો
૪૧	૨૫	૧૮	મ્હોટો	મ્હોટો
૪૭	૨૪	૨૦	એન	સેન
૪૮	૫	૨૧	બાઈ	ભાઈ
૪૮	૧૭	૨૧	સહસ	સહસ
૪૯	૨૦	૨૧	ચાલીયા	ચાલીયા
૪૯	૨૬	૨૨	મદોદરી	મદોદરી
૫૦	૧	૨૨	પણે	પણુ
૫૦	૧૪	૨૨	આ	આપ
૫૨	૨૧	૨૪	આજ	આઈ
૫૬	૬	૨૬	ગજધટા	ગજધટો
૫૬	૧૮	૨૬	કરી	કરીને
૫૬	૧૯	૨૬	ભવનો	ભવ
૫૭	૫	૨૭	સુજ	મુજ
૫૭	૨૯	૨૭	એ લાખ	એક લાખ
૫૮	૧૩	૨૮	આવો	આવે
૫૮	૧૫	૨૮	આહુણુ	આવાણુ
૫૮	૧૬	૨૮	ખાઈ	ખાઈ
૫૯	૧૮	૨૯	હયહય	હય ગય

પૃષ્ઠ	પાંક્તિ	સજ્જાયા નંબર	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૬૧	૨૦	૩૦	નિત્ય નિત્ય	નિત્ય
૬૩	૩	૩૨	રામત	રમત
૬૩	૧૧	૩૨	રગતપિત	રક્તપિત
૬૩	૧૧	૩૨	નિદા	નિંદા
૬૪	૯	૩૩	મહારાજજી	મહારાજનો
૬૫	૩૪	૩૪	જય નિધિતું	જલ નિધિતું
૬૬	૧૭	૩૪	જીવજીવ	જીવજીવ
૬૮	૩૦	૩૫	ધણુરાં	ધણુરાં
૬૯	૭	૩૫	આંગણીયે	આંગણીયે
૭૧	૨૦	૩૭	છાંટાં	છાંટા
૭૭	૩	૩૯	આશ્રમનો	આશ્રમનો
૭૭	૭	૩૯	પડયું	ગયું
૭૭	૧૮	૩૯	કિર	કેર
૭૮	૩	૩૯	રોહિતાશ્વને	રોહિતાંધને
૭૮	૧૦	૩૯	લઈને	લઈને
૮૦	૧૩	૩૯	રોહિતાશ્વને	રોહિતાંધને
૮૪	૨૮	૪૨ હા-૨	શીવે રે	સેવે રે
૮૫	૨૨	૪૩	મત	મત
૮૬	૨૯	૪૩	ગુરુવાર	ગુરુપાર
૮૯	૧૨	૪૫	પોઢા	મોટા
૯૨	૧૦	૪૭	તેમાં	તેનાં
૯૨	૧૬	૪૭	વનમાના	વનનાં
૯૨	૧	૪૮	હુંતો	હુંરે
૧૦૨	૪	૬૧	નાના	નાના
૧૦૫	૫	૬૪	લિયો	દિયો
૧૦૬	૧૧	૬૫	દેખા	દેતી
૧૧૧	૧	૬૮	અતરે	અતુરે
૧૩૦	૧૫	૮૧	હુંતાં	હુંતા
૧૩૧	૧	૮૧	દધિવાહન	દધિવાહન
૧૩૫	૧૮	૮૪	ચક્ર	ચક્રી
૧૪૩	૧	૯૦	સર્વે	સર્વે
૧૬૧	૯	૧૦૪	દાળશું	દાળશું
૧૬૧	૧૦	૧૦૪	ચોવીશી	ચોવીશી
૧૬૯	૨૨	૧૦૮	તિહાંજી	તિહાં
૧૭૨	૭	૧૦૯	રાઝ	રોઝ

પૃષ્ઠ	પાકિત	સંગ્રહાય નંબર	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૧૭૩	૧૩	૧૧૦	ગોઠ	ગોઠ
૧૭૭	૧૦	૧૧૧	કેશા	કેશ
૧૮૨	૧૭	૧૧૪	કરીયા	કિરીયા
૧૮૫	૯	૧૧૫	બારસ	બાર
૧૮૬	૧૨	૧૧૬	પાંમે	પામે
૧૮૮	૬	૧૧૮	સૂરિકાતા	સૂરિકાન્તા
૧૯૦	૭	૧૧૯	કદાચ	કદીય
૧૯૦	૧૫	૧૧૯	સરવ	સર્વ
૧૯૬	૩	૧૨૩	બપે	વપે
૧૯૯	૧૩	૧૨૫	પાટીક	પોટલી
૨૦૦	૭	૧૨૫	કાણી	કઢાણી
૨૦૦	૭	૧૨૬	શુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૨૦૧	૧૫	૧૨૬	પરહરજો	પરિહરજો
૨૦૨	૧૨	૧૨૭	ભયાં	ભયાં
૨૦૨	૨૫	૧૨૭	એક	એક
૨૦૪	૬	૧૨૮	ત્રેતાલીશ	તેંતાલીશ
૨૦૭	૨૫	૧૩૦	સને	શીવે
૨૧૦	૧૬	૧૩૨	ઝઙ્ગ	ઝિઙ્ગિ
૨૧૧	૨૧	૧૩૩	રંગમાં	રંગમાં
૨૧૧	૨૨	૧૩૩	માશે	મારા
૨૧૨	૩	૧૩૪	મગશેલીયો	મગશેલીયો ન
૨૧૨	૨૦	૧૩૪	ચકયો	ચૂકયો
૨૧૪	૧૫	૧૩૬	લાદ	લાલ
૨૧૫	૧	૧૩૭	રહા	રહી
૨૧૫	૩	૧૩૭	કે	કું
૨૨૦	૬	૧૪૧	ખડ્ગકુમારની	ખડ્ગકુમાર
૨૨૬	૨૭	૧૪૬	ઞણી	ઞણી
૨૨૬	૨૯	૧૪૬	પગભરે	પગભરે
૨૩૯	૧૦	૧૫૭	પજુસસ	પજુસણ
૨૪૦	૪	૧૫૮	મયા	મળ્યાં
૨૪૧	૧	૧૬૦	નચાલી ન	નચાલી
૨૪૩	૧	૧૬૨	સંગાને	સંગાને
૨૪૪	૩	૧૬૨	બાહુબાલી	બાહુબલી
૨૪૫	૭	૧૬૩	નહા	નહી

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	સંજ્ઞાથ નંબર	અશુધ્ધિ	શુધ્ધિ
૨૪૫	૧	૧૬૪	લા	લગ
૨૪૭	૧	૧૬૫	કુબરભાર્ગ	કુબેરભાર્ગ
૨૪૭	૬	૧૬૫	પિય	પિયુ
૨૪૭	૨૩	૧૬૫	કુબર	કુબેર
૨૫૦	૩	૧૬૮	આધીયા	સાધિયા
૨૬૩	૪	૧૭૯	મયમાં	મનમાં
૨૬૮	૧૦	૧૮૫	ધડગણુ	ધડપણુ
૨૭૯	૧	૧૯૭	અનુલની	અનુલવની
૨૮૨	૮	૨૦૦	જેણે	જાણે
૨૮૭	૩	૨૦૫	પરણે	પારણે
૨૮૯	૬	૨૦૭	પરે	પરે
૨૯૦	૬	૨૦૭	મા	મ
૨૯૧	૫	૨૦૯	વિનત	વિનીતા
૨૯૬	૨૫	૨૧૫	તની	તેની
૨૯૯	૨	૨૧૮	પાય	પાપ
૨૯૯	૧૦	૨૧૮	ઝાલી	ઝાલી
૨૯૯	૨	૨૧૯	અસેક	અનેક
૩૦૦	૧૬	૨૧૯	ઉઢરી	ઉઢરો
૩૦૦	૧૮	૨૧૯	ચારજી	મારજી
૩૦૮	૬	૨૩૦	મુ' ૨	મુદ્ગર
૩૦૮	૭	૨૩૦	ધાત	ધાલી
૩૧૦	૧૧	૨૩૨	કોફી	કોરી
૩૨૦	૧૧	૨૪૪	વેહું	બહું
૩૨૦	૧૧	૨૪૪	પ્રતિબોધવા	પ્રતિબોધિયા
૩૨૧	૧૦	૨૪૫	જેણુ	જેણે
૩૨૧	૩	૨૪૬	શ્રાણીક	શ્રિણિક
૩૨૧	૯	૨૪૬	દીપે	દીયે
૩૨૭	૧	૨૫૩	ભીમાનંદિની	ભીમાનંદિની
૩૨૭	૬	૨૫૩		નળે
૩૨૮	૪	૨૫૪	ચોમસું	ચોમાસુ
૩૨૮	૪	૨૫૪	ગળ્યાં	ગાળ્યાં
૩૨૮	૬	૨૫૪	નહી	નહી
૩૩૦	૧૨	૨૫૬	અલેક	અલક
૩૩૨	૪	૨૫૮	ધણું	ધણું
૩૩૩	૬	૨૫૯	કલાલ	કલોલ
૩૩૩	૭	૨૬૦	અદ્વ	અદ્વેષ

પૃષ્ઠ	પાંક્ત	સન્ન્યાય નંબર	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૩૪૪	૮	૨૭૩	નંદીષણ	નંદીષેણ
૩૫૦	ખસો ૨૮૨ નંબર	પહેલી ગોખવી ૨૮૧	પછી ગોખવી	
૩૬૭	૮	૩૦૭	મલ	મૂલ
૩૬૯	૫	૩૧૧	નાટય	નાટક
૩૭૦	૬	૩૧૨	ગહીલો	ઘેલો રે
૩૭૨	૪	૩૧૬	મરખલા	મરખદા
૩૭૨	૧	૩૧૭	રે	એક
૩૭૪	૫	૩૧૯	અંન	અંત
૩૮૩	૧૧	૩૩૩	ખીટીઓમાં	ખારીઓમાં
૩૮૭	૧૦	૩૪૦	પયડો	ત્રયડો
૩૯૧	૨	૩૪૬	ખરીય	ખડીય
૩૯૧	૨	૩૪૭	આયો	જાયો
૩૯૧	૭	૩૪૭		પટોર
૩૯૪	૧	૩૫૨	પાકા	પાડા
૩૯૪	૪	૩૫૧		છે
૩૯૪	૮	૩૫૧		ન
૪૦૩	૨	૩૬૬	મીટ	મીટી
૪૦૩	૮	૩૬૬	જુકુંગી	ખુકુંગી
૪૦૩	૧૧	૩૬૬	ત્યાર	ચાર
૪૦૪	૪	૩૬૭	પાગ્યા	પાહુણા
૪૦૭	૫	૩૭૪	લાગો	લગી
૪૧૧	૯	૩૭૮	સુપસાયે	સુપસાયે
૪૧૪	૨	૩૮૪	અહા	અહો
૪૧૮	૧૪	૩૯૦	સંસાક	સંસાર
૪૩૫	૩	૪૧૯		ન તારં
૪૩૫	૫	૪૧૯	કોના હાલ્યો	કોમાકાલ્યો
૪૪૯	૬	૪૩૧	પછી	પાછી
૪૪૯	૨	૪૩૨	કાયક	કાયકા
૪૫૫	૫	૪૪૦	ત્રાજુ	ત્રીજુ
૪૫૬	૧	૪૪૧	લાલ	લાલ
૪૫૭	૧	૪૪૨	ગિરિવર	ગિરિવર
૪૫૭	૫	૪૪૨	ગુર કહે જ્ઞાન ઉપયોગથી રે એક દિવસનું રે આય.	
(ગાથા ખીજ ખોટી છે તે અહીં લખી છે) એવા વચન શ્રવણે સુણો રે મનમાં વિમાસણ થાય. અવ-૨				
૪૫૭	૧૬	૪૪૨	સહનાં	સુખનાં

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	સન્ન્યાય નંબર	અશુધિ	શુધિ
૪૬૧	૪	૪૪૬	કર્મનો	કર્મનો
૪૬૨	૧૬	૪૪૭	હેઠી	પેઠી
૪૬૩	૯	૪૪૮	લેહી	લહી
૪૬૬	૬	૪૫૨	લાલ	લાલ
૪૭૪	૧૫	૪૬૨	વિજય	વિસય
૪૭૮	૧૮	૪૬૬	કોળે	કીળે
૪૮૨	૩૯	૪૭૦	સંકલના	સકલના
૪૮૪	૧૩	૪૭૨	ફરસાત	ફરમાત
૪૮૯	૯	૪૭૬	રાગદ્વેષ	રાગદ્વેષ
૪૮૯	૯	૪૭૭	આધારી	અધારી
૪૯૦	૨	૪૭૭	વાંછું	વાંછું
૪૯૫	૧	૪૮૫	ભલા	ભોલા
૪૯૭	૩	૪૮૬	આછો	આઘો
૪૯૮	૨૨	૪૮૯	ધરુળ	ધુળ
૫૦૦	૧૪	૪૮૯	એમ	અમે
૫૦૧	૨૭	”	પારણે	પરણે
૫૦૩	૮	૪૯૦	હાય	હોય
૫૦૪	૧૬	૪૯૧	જની	જુની
૫૦૪	૨૨	૪૯૧	દષ્ટાત	દષ્ટાંત
૫૧૩	૧૧	૫૦૧	મખંતે	મૂખંતે
૫૧૪	૧૧	૫૦૨	કણુકંચન	કણુકંચન
૫૧૮	૧૬	૫૦૬	સંયત	સંયમ
૫૨૦	૨૫	૫૦૭	દોલ	દોષ
૫૨૪	૧૫	૫૧૨	બાયક	બાયકા
૫૨૫	૧૫	૫૧૩	લહુ	લધુ

આ પુસ્તકમાં લાલ લેનાર ભાગ્યશાળીઓની નામાવલિ

રકમ	નામ	ગામ	રકમ	નામ	ગામ
૧૦૦૧	ચીકપેટ શ્રાવિકાબેનો		૧૫૧	જગત્પીક્યસં હ. મહેન્દ્રભાઈ	સિકંદ્રાબાદ
	તરફથી જ્ઞાનખાતાના	બેંગ્લોર	,,	શા. વર્ધાયંદળ નેમીયંદળ	સિકંદ્રાબાદ
૫૦૧	અ. સૌ ચંપાબેન પારસમલજી		,,	ગાડમલજી પ્રેમરાજજી ભાટીયા	,,
	મુથા	દોઢબાલાપુર	,,	શા. શીવલાલજી કુંદનમલજી	,,
૩૫૧	શા. ભગવાનદાસ મોતીલાલ		,,	શા. વાડીલાલ ખુશાલચંદ	હૈદરાબાદ
	સુરાણા	બોલારામ	,,	એક સદગુહસ્થ	
૩૦૧	શા. ભરતકુમાર ચીનુભાઈ	અમદાવાદ	૧૨૫	અ. સૌ. દેવકાભાઈ લખમશીભાઈ	હિંગોલી
૨૫૧	શા. નથમલજી પુખરાજજી નાહટા	પરભણી	,,	,,	નગીનાબેન ઈન્દ્રચંદળ સોની
૨૫૧	શા. દીપચંદળ પુનમચંદળ જાગડા	,,	૧૦૧	,,	ધનાભાઈ સુભાષચંદળ
૨૫૧	અ. સૌ. પ્યારીબેન કિસનલાલ		,,	,,	પૂષ્પાગાઈ દગડુમલજી
	લુંકડ	,,	,,	,,	શાન્તાબેન ચત્રજીભાઈ મંગલુરપીર
૨૫૧	સ્વ. શા. રમણીકલાલ દયાલજી	મુંબઈ	,,	સ્વ. સોમચંદ વનમાલી સંઘવી	,,
૨૫૧	પૂષ્પાકુમારી બાલચંદળ કૈયર	,,	,,	,,	કરસનભાઈ વાલજીભાઈ
૨૫૧	જોટા ઉજમશી જીવરાજજી કચ્છી	મુંબઈ	,,	સ્વ. તેજપાલ કુંવરજી	સિકંદ્રાબાદ
,,	રવિ મેટલ માટ	સિકંદ્રાબાદ	,,	રીખભદાસ વિજયચંદ નાહટા	,,
,,	અ. સૌ. કાન્તાબેન ચંદ્રકાન્ત		,,	શા. જ્યેતરાજજી રવીન્દ્રલાલ પિંગલ	,,
	બેંકર	,,	,,	અ. સૌ વનીતાબેન પ્રવીણભાઈ	,,
,,	અ. સૌ. જયાબેન સૌભાગ્યચંદ શેઠ	,,	,,	,,	લીલાબેન વંખકભાઈ
,,	દેવસીભાઈ પોપટભાઈ કચ્છી	,,	,,	શા. મેઘરાજજી શુભેચ્છા	,,
,,	કમલાબેન દાની.	દુર્ગ	,,	શા. માણેકચંદળ વિજયકુમાર	,,
,,	અ. સૌ પ્રભાબેન ઉત્તમચંદભાઈ	મુંબઈ	,,	શા. ધીરજી ચાંદમલજી	,,
૨૦૧	સ્વ. કપુરબેન હટ્ટીચંદભાઈ	બેંગ્લોર	,,	શા. નિહાલચંદળ મનસુખજી	,,
,,	ગાંગજી ખીઅશી હ. નેમીદાસભાઈ	,,	,,	કામદાર ટેક્ષટાઈલ	,,
,,	શા. નાનાલાલ ગલાલચંદ	હૈદરાબાદ	,,	શા. માંગીલાલ પ્રકાશચંદળ	,,
,,	શા. જીવરાજજી શાંતીલાલ	,,	,,	શા. જ્યોતિબેન	,,
,,	અરજીભાઈ નોઘાભાઈ કચ્છી	મુંબઈ	,,	શા. કાન્તીલાલ રતનજી પારેખ	,,
૨૦૦	અ. સૌ. ઉષાબેન રતીલાલ	અમદાવાદ	,,	અ. સૌ. લીલાવતીબેન દેવચંદ	હૈદરાબાદ
,,	સ્વ. સમસ્તબેન હરીચંદ સંઘવી	મુંબઈ	,,	એમ દેવચંદ જૈન	,,
,,	શા. ભેકમજી	મુંબઈ	,,	અ. સૌ. પાનીબેન સાદડીવાલા	,,
૧૫૧	રમેશભાઈ અમુલખભાઈ ચિકાણી	,,	,,	અ. સૌ. શાન્તાબેન સુમન્તરાજજી	,,
,,	સ્વ. સુલોચના પુનમચંદ સોની	હિંગોલી	૧૦૧	શા. મોતીલાલજી ગઢવાની	,,
,,	અ. સૌ. ઉગમાભાઈ ચંદનલમજી કારંજ		,,	ડી. રાજેશકુમારની કુંપની	,,
,,	,,		,,	અ. સૌ. વેલુબેન મગનલાલ	,,

રકમ	નામ	ગામ	રકમ	નામ	ગામ
૧૦૧	અ. સૌ. વસંતાબેન રતનચંદ્રજી	"	૧૦૧	સ્વ. જયંતીલાલ રણુછોડભાઈ	"
૧૦૫	" " દુર્ગાબાઈ કેસરીમલજી	"	"	મોતીબેન જુરમલજી	"
૧૦૧	અ. સૌ. શુશીલાબેન પુષ્પરાજજી	"	"	હંસાપીકચર્સ હ. અજવાળીબેન	"
	નાહટા	"	"	હીરાલાલ રતીલાલ કચ્છી	"
"	અ. સૌ. તારાબેન મુળચંદ્રભાઈ કચ્છી	"	"	મંગીલાલ સાગરમલજી	"
"	અ. સૌ. સુકીબેન પુષ્પરાજજી	"	"	અ. સૌ. પવનબેન જગનલાલજી	"
"	શા. ખીમજીભાઈ	"	"	તારાબેન મણીલાલ	"
"	અ. સૌ. શુશીલાબેન દેવચંદ્રજી કચ્છી	"	"	સ્વ. અ. સૌ. કંચનબેન શાંતિલાલ	"
"	શા. સુરેન્દ્રમલ ઈન્દ્રચંદ્રજી લુણીયા	"	"	હ. જતીનકુમાર	"
"	શા. જગનલાલ	સાચોર	"	અ. સૌ. વિમળાબેન કોલાર	"
"	એચ. મનરૂપજી	મુંબઈ	"	અ. સૌ. દમયંતીબેન બંગારશેઠ	"
"	કુખડીયા વેલજીમલકચંદ	"	૧૫૨	અ. સૌ. દમયંતીબેન પોપટલાલ	"
"	અ. સૌ. લીલાબેન પાનાચંદ્રભાઈ	"	"	સુરજબેન શાંતીલાલ કચ્છી	મુંબઈ
"	અ. સૌ. શાન્તાબેન ચંદુલાલજી	મદ્રાસ	"	ધ્વારીબેન મોતીલાલજી	બેંગલોર
"	શા. જગનલાલ ઉત્તમચંદ હીંગવાલા રાજકોટ	"	"	આયદાન જીવનલાલ લોઢા	રાયપુર
"	અ. સૌ. કુસુમબેન બાબુલાલ	બેંગલોર	૭૫	અ. સૌ. લાલુબેન રતીલાલ	બેંગલોર
"	અ. સૌ. પૂષ્પાબેન શાંતીલાલ શા. અમદાવાદ	"	"	નીર્મલાબેન મનસુખભાઈ	"
"	" " શુભાબેન બાબુલાલ	"	૭૧	તારાચંદ્રજી સોલીટર	"
"	સ્વ. રામચંદ્ર ગાંગજી ગાંધી	લુજ	"	અ. સૌ. શાંતાબેન નાહરમલજી	"
૧૦૫	મહેતા વખતચંદ પોપટલાલ	લુજ	"	અ. સૌ. સાયરબેન ચંપાલાલજી	"
૧૦૧	શા. રીખવચંદ ભારમલદોશી કીડીયાનગર	"	"	" " શાન્તાબેન રતીલાલ	"
"	અ. સૌ. શાન્તાબેન બાબુલાલજી	માલગામ	"	પ્રભાબેન બાબુભાઈ	"
"	શા. શુભાબચંદ્રજી સુરાણા	બેલારામ	"	અ. સૌ. જશવંતીબેન પ્રતાપરાય	"
"	શા. ભવરરાજજી સુરાણા	"	"	અ. સૌ. મધુબેન રસીકલાલ	"
"	ઝંકારીબેન મીર્જામલજી સુરાણા	"	"	" " ચંપાબેન મૂળચંદ વોરા	"
"	અ. સૌ. બદામીબેન ઇન્દ્રચંદ્રજી	"	"	" " હંસાબેન વીજયકુમાર	"
"	શા. ચંપાલાલજી પ્રતાપમલજી	સિકંદ્રાબાદ	૬૧	અ. સૌ. ખીસ્તાબેન ભવરલાલજી	બેંગલોર
"	અ. સૌ. તારાબેન બાબુભાઈ	બેંગલોર	૫૧	પુષ્પરાજજી રાયચંદ બેડાવાલા અમદાવાદ	"
"	અ. સૌ. શરદાબેન નગીનદાસ	બેંગલોર	૬૧	અ. સૌ. કોકીલાબેન રજનીકાન્ત સિકંદ્રાબાદ	"
"	" " મંગલાબેન રસીકભાઈ	"	૫૧	મીસ્ત્રીમલજી બેરા	બેલારામ
"	" " ચૌધીબેન	"	"	ઉગમચંદ્રજી લોઢા	"
"	" " ચંદ્રાબેન ગજરાજજી	"	"	તખતમલજી ચોરડીયા	"
"	" " ભવરીબેન દેવચંદ્રજી	"	"	પારસમલજી બેરા	"
"	" " સુરજબેન મંગલચંદ્રજી	"	"	તેજમલજી સુરાણા	"
"	" " ચંપાબેન કૃલચંદ્રજી	"	"	ધીસુલાલજી સુરાણા	"
"	" " શાન્તાબેન પારસમલજી	"	"	તોલાચંદ્રજી શીસોદીયા	"
			"	ભીખમચંદ્રજી સુખાણી	લાલબજાર
			"	વર્ધાચંદ્રજી મકાણા	"
			"	લાલચંદ્રજી પારસમલજી	"

૫૧	અ. સૌ. રતનખાઈ પુનમચંદ	હિંગોલી	૫૧	સિમરથમલજી કલ્યાણમલજી	,,
,,	,, ,, કુંદનખાઈ પારસમલજી	,,	,,	ધનપતજી ઈન્દરમલજી	,,
,,	કમલાબેન રતીલાલ શા.	સિકંદ્રાખાદ	,,	શુશીલાબેન પુખરાજજી	,,
,,	અ. સૌ. મંજુલાબેન બંસીલાલ	,,	,,	મધુબેન રમેશભાઈ	,,
,,	,, ,, માયાકુમારી	,,	,,	શા. વાડીલાલ યુનીલાલ	,,
,,	,, ,, શ્રીમતીબેન પ્રમોદભાઈ	,,	,,	અ. સૌ. સૂર્યાબેન ચંદ્રકાન્તભાઈ	,,
,,	રાજુલકુમારી શૈલેશભાઈ	,,	,,	શા. ખીખીનભાઈ રતીલાલ	,,
,,	અ. સૌ. શારદાબેન રતીલાલ	,,	,,	અ. સૌ. મધુખાલા જ્યંતીલાલ	,,
,,	,, ,, મંજુલાબેન અમરતભાઈ	,,	,,	,, ,, તારાબેન. ધનજીભાઈ	,,
,,	કુલીખાઈ	,,	,,	,, ,, શુશીલાબેન ચીનુભાઈ	,,
,,	પાર્વતીબેન આર. શેઠ	,,	,,	,, ,, મનોરમાબેન વિનોદભાઈ	,,
,,	ભાનુમતીબેન ભગવાનદાસ દોશી	,,	,,	ભાણુજી મુલલુ કચ્છી	,,
,,	ગજરાબેન ઠાકોરદાસ	,,	,,	ધીમુલાલજી તેજમલજી	,,
,,	અ. સૌ. વિમલાબેન હીરાભાઈ	,,	,,	અ. સૌ. દિવાળીબેન કરસનભાઈ	,,
,,	સ્વ. અશોકકુમાર હ. શારદાબેન	,,	,,	રાધાબેન લક્ષ્મીચંદજી જલદાણી	,,
,,	અ. સૌ. મીનાક્ષીબેન જ્યંતીભાઈ	,,	,,	માનકુંવરી માણેકલાલ	,,
,,	,, ,, કુંકુભાઈ જુગરાજજી	,,	,,	જોષતાલાલ વાડીલાલ	,,
,,	,, ,, રસીલાબેન નરેશભાઈ	,,	,,	અ. સૌ. રંજનબેન કીર્તીભાઈ	,,
,,	,, ,, શાન્તાબેન કુંદલમલ	,,	,,	પંકજબેન મહેતા	,,
,,	કલ્પનાકુમારી સૂર્યકાન્તભાઈ	,,	,,	અ. સૌ. મધુબેન મહેન્દ્રકુમાર	,,
,,	અ. સૌ. ઈન્દુબેન હસમુખભાઈ	,,	,,	,, ,, ભાવનાબેન હરેશભાઈ	,,
,,	અ. સૌ. રણુકાબેન સૂરેશભાઈ	,,	,,	,, ,, સાયરબેન રતનમલજી	પુર્ણા
,,	અ. સૌ. સૂર્યાબેન લાલભાઈ	,,	,,	,, ,, ધર્મીષ્ઠાબેન ભરતકુમાર	વલસાડ
,,	ગુલાબચંદજી હુકમીચંદજી	,,	,,	સ્વ. લક્ષ્મીબેન ઉમેદચંદ	કલકત્તા
,,	લાલચંદજી ઓસ્તવાલ	,,	,,	અ. સૌ. હંસાબેન કીર્તીકુમાર	લાતુર
,,	મોતીલાલ બગલાવમલજી	,,	,,	શા. ચંપાલાલ તારાચંદજી	ખિવાની
,,	સુકનરાજજી માણેકચંદજી	,,	,,	સ્વ. પુંજીબેન મણીલાલ	ભીમાસર
,,	કૃણેચંદજી મોહનલાલજી	,,	,,	અ. સૌ. પાર્થબેન પુખરાજજી	અમદાવાદ
,,	જુગરાજજી ધરમીચંદજી	,,	,,	,, ,, ધનીબેન મગનલાલ	ભૂજ
,,	શંકરલાલજી જ્યંતીલાલ	,,	,,	સ્વ. પ્રતિભા પ્રભુલાલ	માંકવી
,,	ઈન્દરચંદજી ધરમીચંદજી	,,	,,	મોહનલાલ પ્રકાશચંદજી	વરંગલ
,,	જેઠમલજી મનોજકુમાર	,,	,,	શા. શાંતીલાલ હેમચંદ દોશી	સોલાપુર
,,	વસ્તીમલજી સુરેશચંદજી	,,	,,	અ. સૌ. શાંતાબેન ભભૂતમલ	મદ્રાસ
,,	અ. સૌ. સુન્દરબેન કાન્તીલાલ	,,	,,	શા. ઝવેરચંદ પુનમચંદ	,,
,,	બનસીલાલજી વીમલચંદજી	,,	,,	વોરા માવજી રતનશી	પત્તી
,,	જુગરાજજી નેમીચંદજી	,,	,,	શા. શંકરલાલ પ્રકાશચંદજી	કામારેડી

૫૧	શા. સુરેન્દ્રભાઈ કેશુલાલ	પુના	૫૧	દીપક પેટેજીંગ કંપની.	
”	સ્વ. દીપક હીરાલાલ	કોલાપુર	”	હ. રમણીકભાઈ	”
”	શા. કાન્તીલાલ રતનચંદ	કરાડ	”	ગુજરાત કેબલ્સ	”
”	સેવંતીલાલ મોતીલાલ	બલુટ	”	જયાબેન મગનલાલ માડ	”
”	ત્રીકમજી ઠાકરશી	બલારી	”	શા. સુનીલાલ મેઘજીભાઈ	”
”	શા. સાગરમલજી ભંડારી	મદ્રાસ	”	ભેરમલજી પુનમચંદજી	”
”	શા. માણીલાલ હરખચંદ	ભુજ	”	અ. સૌ. પરસનબેન વસ્તીમલજી	મુંબઈ
”	લીખમચંદજી રતનચંદજી	સંગમનેર	”	લીલાબેન ધરણીધરભાઈ	”
”	ચોરા ગંગજી તેજપાલ	ભરડીયા	”	અ. સૌ. રંભાબેન નાગરદાસ	બેંગલોર
”	સ્વ. લાડુબેન પુરસોત્તમભાઈ		”	ફતેચંદજી પ્રદીપ ટ્રેડર્સ	”
”	કચ્છી	હૈદરાબાદ	”	લક્ષીતકુમાર વેંકર	”
”	અ. સૌ. ઇન્દુબેન ચંદ્રકાન્તભાઈ	”	”	ભવરીબેન ઝવેરમલજી	”
”	” ” નિર્મલાબેન	”	”	તારાબેન ચુનીલાલ	”
”	” ” ઈન્દ્રાબેન શાન્તીસિંગ	”	”	રંગુબેન સરપચંદજી	”
”	” ” સરદારીબેન જીવરાજજી	”	”	અ. સૌ. શાન્તાબેન પુખરાજજી	”
”	શાન્તાબેન શા.	”	”	ચાંદુબેન નેણુશીભાઈ	”
”	દિવાળીબેન શા.	”	”	જેઠોરબેન ઝાહાભાઈ	”
”	વિનોદભાઈ	”	”	અ. સૌ. નિર્મલાબેન ચંદ્રકાન્તભાઈ	”
”	ધાપુબેન	”	”	” ” ખીતાબેન વિરેન્દ્રકુમાર	”
”	અ. સૌ. સમિતાબેન ચંદ્રકાન્તભાઈ	”	”	” ” કાન્તાબેન પુખરાજજી	”
”	અ. સૌ. વિમલાબેન બાલુલાલ	”	”	શાન્તાબેન કુંવરજીભાઈ	”
”	મધુભાઈ આર. પટેલ	”	”	અ. સૌ. પ્રતાપભાઈ પ્રતાપરાય	”
”	આર. કે. સ્ટીલહાઉસ	”	”	રૂક્મણીબેન કરસનભાઈ કચ્છી	”
”	અ. સૌ. માણેકબેન હીરાચંદજી	”	”	અ. સૌ. ઈચ્છાબેન ધીરુભાઈ	”
”	ચોરડીયા	”	”	” ” પવનબેન કુંદનમલજી	”
”	શા. કલ્લાણુજી દેશવજી	”	”	જયંતીબેન લાલચંદજી	”
”	શા. ચુનીલાલ કેશવજી	”	”	જસવંતીબેન પ્રાણુલાલભાઈ	”
”	રાજાભાઈ માવજીભાઈ	”	”	અંજીબેન દેવીચંદજી	”
”	અ. સૌ. ઉલ્લાસીબેન ભલુતમલજી	”	”	અ. સૌ. બાદલબેન ઘીસુલાલજી	”
”	” ” તારાબેન પ્રવીણભાઈ	”	”	” ” પીસ્તાબેન માણેકચંદજી	”
”	” ” તારાબેન તારાચંદ શેઠ	”	”	સ્વ નાગરદાસ લાલજી. હ.	
”	” ” ચંપાબેન બેચરલાલ શેઠ	”	”	ગીણીબેન	મુંબઈ

ઇતિ સંપૂર્ણમ્

પ્રાચીન સજ્જાય મહોદ્ધિ : ભાગ—૧

સુકોશલ મુનિની સજ્જાય

- જંબુદ્વિપ મોઝાર રે, ભરતમાંહિ, નયરી અયોધ્યા જાણીએ એ; ૧
 તિહાં શ્રી વિજય નરિંદરે, હો સુત તેહને, વજ્રમાહુ પુરંધર એ; ૨
 વજ્રમાહુ કુમાર રે, ચાલ્યો ધર થકી, એક દીન નાટાપુર લણી એ; ૩
 પરણી રાજકુમારી રે, નામે મનોરમા, પરણી ચાલ્યાં ધર લણી એ; ૪
 આવ્યો સાળો સાથે રે, મારગ મુનિવરં, દેખીને તે હરખીયા એ; ૫
 કુમર નીરખે સારરે, અનીમિષ લોચણે, વદન કમલ મુનિવર તણાં એ; ૬
 બોલે સાળો તામરે, કુમર ઘણું દેખો, લેશો વ્રત મુનિવર કને એ; ૭
 મુજને સાથે લેજો રે, બોલ સોહામણો, બોલે હાસ્ય મિથે કરીએ; ૮
 આવ્યો અતિ વૈરાગ્યરે, તે બેઠું જણા, સંયમ લે મુનિવર કને એ; ૯
 તેહની સાથે નારી રે, ચારીત્ર આદરે, મન વૈરાગ્ય ધરી ઘણો એ; ૧૦
 રાજકુમાર છવ્વીસરે, સંયમ આદરી, મુક્તિ પહોંચ્યા તે સહુ એ; ૧૧
 સાંલલી પુત્ર ચરિત્રરે, વિજય નરેસરં, રાજ્ય પુરંદરને દીએ એ; ૧૨
 પાળે નિરતિચારરે, તપ સંયમ હોય, મુક્તિ મંદિર સંચર્યો રે; ૧૩
 રાય પુરંદરધીરરે, રાજ્ય કીર્તિધરને, દેઇ દીક્ષા આદરે એ; ૧૪
 તવ કીર્તિધરરાય રે, રાણી સહદેવી, સુખ વીલસે સંસારના એ; ૧૫
 એક દિન પૃથ્વીપાલરે, સુર્ય ગગન તલે, દેખ્યો રાહુએ અસ્યો એ; ૧૬
 રાય ધરે વૈરાગ્યરે, સંયમ મનધરે, તવ વારે મંત્રિસરં એ; ૧૭
 સ્વામિ અમે અનાથરે, રાજ્ય ધુરંધર, પુત્ર પાળે કિમ છંડીએ એ; ૧૮
 કશ્ણાસાગર રાય રે, ભાવ મુનીપણે, તાસ વચને કેઇ દિન રહે એ; ૧૯
 રાણી જા્યો પુત્ર રે, તત્ક્ષણ સંયમ, લેઈ મુનિવર વિચરીઆ એ; ૨૦
 માડી મન આણુંદ રે, નામ સુકોશલ, દેઇ પુત્ર પઠાવિઓ એ; ૨૧
 પાળે રાજ્ય સુજાણુ રે, કુમાર સોહામણો, લોક તણે મન લાવિઓ એ; ૨૨
 પરણી સુંદર નારી રે, લીલા ભોગવે, હોશુંદુક જેમ દેવતા એ; ૨૩
 કીર્તિધર મુનિરાય રે, એક દીન આવીયા, નગરમાંહિ ભીક્ષા ભમે એ; ૨૪
 દેખી રાણી કંતરે, હૈડે ચિંતવે, માંહે આવે નહિ ભલો એ; ૨૫
 રતન સરીખો એકરે, માહરે નંદન, ભોળવી ભામે પાડશે એ; ૨૬
 સંયમવંતો સાધુ રે, સમતા ભાવતો, લેજી જન ને કાઢીઓ એ; ૨૭

સુકોશળની ધાવ રે, દેખી મુનિવરને, કાઢંતો મન દુઃખ ધરે એ; ૨૮
 ધરતી મુખ નીશાસરે, રડતી આવતી, રાય કને ઉતાવલી એ; ૨૯
 સ્વામિ તુમચો તાતરે, વહોરણુ આવતો, રાણીએ નિકાલીઓએ; ૩૦
 એહવો દેખી સ્વરૂપ રે, કુમાર વિમાસતો, આપ સ્વારથ સહુ મિલ્યા એ; ૩૧
 કુમર સુણી તે વાત રે, દોડી આવતો, સેવકને નિવારતો એ; ૩૨
 છંડી મમતા પાશરે, સંયમ સંચહે, શુર સાથે વિહરે સદા રે; ૩૩
 રાણી પુત્ર વિયોગ રે, આર્ત વશે મરી, ચિત્રકુટે હુઈ વાઘણી એ; ૩૪
 તેહવે દો અણુગાર રે, ચઉમાસી તપ, કરીને તિહાંથી નિસર્ચો એ; ૩૫
 ધાઈ વાઘણ પંથે રે, મુનિવર ઉપરે, દેખી કીર્તિધર ભણે એ; ૩૬
 સુકોશલ તું બાલરે, કમલ તણી પરે, કોમલ તનુ છે તાહરુ એ; ૩૭
 વાઘણ ખાશે દેહ રે, વેદન દોહિલી, સુણતાં હોંશે બાહુડા એ; ૩૮
 તો પરહો રહે વીરરે, વલી સુકોશલ, વલતું કહે સુણો તાતણ એ; ૩૯
 સહિયા દુઃખ અનંતરે, ચિહુગતીમાંહી, જે સુણતા તનુ કંપીઓ એ; ૪૦
 ચોરાશી લાખ થોનિ રે, જન્મ મરણે કરી, સઘલી ફરસી એકલી એ; ૪૧
 સહેસું ઉપસર્ગ એહ રે, કર્મ નિવારીને, રાજ્ય કરીશું મુક્તિતું એ; ૪૨
 રાખી નિજ મન ઠામ રે, સાહસ આદરી, સુકોશલ આગલ રહે એ; ૪૩
 વાઘણ ખાથે અંગ રે, મુનિવર કેવલ, પામીને મુક્તિ ગયા એ; ૪૪
 વાઘણ દેખી રેખરે, જાતિસ્મરણ, પામી દુઃખ હૈડે ધરે એ; ૪૫
 ખાધો મેં સુત મંસરે, ધિગ્ધિગ્ મુજને, પાપીણી મેં એ શું કિઓ એ; ૪૬
 કીર્તિધર મુનિ પાસ રે, અણુસણ ઉચરી, દેવતણા સુખને લહે એ; ૪૭
 કીર્તિધર અણુગાર રે, સંયમ પાળીને, કર્મ ખપાવી સિદ્ધ થયા એ; ૪૮
 શ્રી સુકોશલ સાધુ રે, વલી કીર્તિધર, સમરંતા સુખ ઉપજે એ; ૪૯
 સંવત સોલહ દાય રે, આસો માસમાં, થુણીયા દો મુનિ પુંગવાએ; ૫૦
 શ્રી વિજયદાનસૂરીંદરે, વિદ્યાસાગર, સેવક દેવચંદ્ર વિનવે એ; ૫૧

૨

સ્ત્રીઓનાં કથલાની સજ્જાય

આઠમ પાળી પર્વનાં દિવસે, ઉપાશ્રયમાં આવે;
 નારી વીશ પચીશ મલીને, વખાણ સુણવા ભાવે;
 રૂડે રંગધરીને રાજ, સુણજો વાત સયાણી આજ. ૧

પાટે બેસી સૂરીજી જ્યારે,
 શ્રાવિકા મલીને માંહિમાંહે,
 એક કહે સાંભલ રે સજની,
 મારા ઉપર મન નવી રાખે,
 બીજી નારી કહે સુણ બાઈ,
 પણ સારી વસ્તુ સંગે લઈ,
 ત્રીજી નારી તુરત કહે તવ,
 મારા ઉપર કદીય ન કોપે,
 ચોથી નારી બોલે છાની,
 ઘરનું કામ ઉપાડી લીધું,
 પાંચમી નારી પ્રેમ ધરીને,
 વિનયવંતિ છે મારી વહુઅર,
 છઠ્ઠી નારી બોલે છાની,
 વાતો કરતી કિમહી ન થાકે,
 સાતમી નારી કહે સુણસજની,
 મહારી સાસુ મારી સાથે,
 આઠમી નારી કહે સુણ બાઈ,
 મુજ સાસુ છે અતિ અણખીલી,
 નવમી નારી બોલે રનેહે,
 વહુઅર ક્યારે વેઠ કરે તો,
 દશમી દયિતા બોલે દેખી,
 વહુઅરને હું રીશ કરૂં તો,
 એકાદશમી ઇણી પરે લાખે,
 શીખ દિયંતા શૂળી દે છે,
 દ્વાદશમી ઈમ બોલે બાલા,
 સઘલી ઘરની ત્રેવડ સમજે,
 એક કહે સાંભલ રે અંબા,
 વિના સ્વારથ વેઠ કરાવે,
 એક કહે બાઈ હું આવું,
 ભુખ્યો છૈયો ભોજન માંગે,
 એક કહે મુજ વહુઅર ભોલી,
 એકણ હાથે કામ જ કરવું,

ધર્મકથા ઉપદેશે;
 કથલો કરવા બેસે; ૩૩૦ ૨
 મારી સાસુ મોટી,
 એ વાતે છે ખોટી; ૩૩૦ ૩
 મુજ સાસુ મુખ મીઠી;
 આવે જઈને બેઠી; ૩૩૦ ૪
 મુજ સાસુ સુકલીણી;
 જતન કરે મન ઝીણી; ૩૩૦ ૫
 મુજ વહુઅર ગુણવંતી;
 મુજને કરી નીંશ્રીતી; ૩૩૦ ૬
 બોલે સાંભલ બાઈ;
 રીશ નથી તિલ રાઈ; ૩૩૦ ૭
 મુજ વહુઅર ગુણ ભારી;
 બેસે પર ઘર બારી; ૩૩૦ ૮
 શી કહું મુજ ઘર વાતો,
 વઢયા કરે દિન રાતો; ૩૩૦ ૯
 મુજ પ્રીતમ નવ ચ્હાવે,
 તે દેખી દુઃખ પાવે; ૩૩૦ ૧૦
 મુજ સુત મુજને ઠારે;
 આવી તેહને વારે; ૩૩૦ ૧૧
 બાઈ તુમ બલિહારી,
 પુત્રથી થાઉં બારી; ૩૩૦ ૧૨
 મુજ વહુઅર વિકરાલી,
 ચપલ મહા ચંડાલી; ૩૩૦ ૧૩
 મુજ વહુ ઘણી જ સથાણી;
 પણ આંખે છે કાણી; ૩૩૦ ૧૪
 મુજ પાડોશણ પાપી,
 ચોથી વાતો થાપી; ૩૩૦ ૧૫
 ઉપાશ્રયે એણી વેલા;
 ટલે બે રાંધણ વેલા; ૩૩૦ ૧૬
 હઠ તે ઘણી તાણે;
 તે પરમેશ્વર બાણે; ૩૩૦ ૧૭

એક કહે સુણ સજની મારી,
 સાસુ શૂળી નણુંદ હઠીલી,
 એક કહે સુણ મારી માતા,
 સાસુ સસરો પિયુ પનોતો,
 એક કહે સુણ સાથણ આપણે,
 તારે હૈયા છાકમ છોલા,
 એક કહે મહારે પાડો આવ્યો,
 બાઈ તું લેવાને આવજે,
 એક કહે ઇમ મહારી સાસુ,
 વરે વાવરે સારો સુધરો,
 એક કહે તું વહુઅર વારું,
 મારી વહુઅર મુજને વિગોવે,
 એક કહે સાંભલરે ફેઈ,
 મહારે લાણું ઓછું જનથી,
 એક કહે સુણ અમુકી બાઈ,
 સાત સોપારી મુજને નાપી,
 જોઈતીબાઈ એ જમવા તેડયા,
 આઠ દીવસની સુખડી આણી,
 એક કહે મુજ માંચો તુટયો,
 સજ્જ કર્યા વિણ ક્રિમ સુવાયે,
 એક કહે મુજ અંગ અકલાયે,
 માંકડ મુઆ કરડે રાતે,
 એક કહે મુજ ચુલો ભાંગ્યો,
 એક કહે મુજ પ્રીતમ પ્યારે,
 એક કહે મુજ રેંટીયડાનો,
 એક કહે મુજ માલજ કાપી,
 એક કહે ઉપાશ્રયે આવ્યે,
 બે કોકડી કાંતી જો બાઈ,
 એક કહે ધોવાને જઈએ,
 એક કહે મુજ ધાન્ય સડયો તે,
 એક કહે હે મારી સાથણ,
 માંથુ ચુંથીને મન ગમતી,

હુઃખની શી કહું વાતો;
 તિમ દિયરીઓ તાનો; રૂડે ૧૮
 મેં હવે ક્રિમ રહેવાય;
 સઘલા ખાવા ધાય; રૂડે ૧૯
 એક જ લગને પરણી;
 મારે નહી અઘરણી; રૂડે ૨૦
 એક કહે મારે પાડી;
 છાસ કરીશું અમે બાડી; રૂડે ૨૧
 મુજને લાડ લડાવે;
 મુજવિણ મૂળ ન ભાવે; રૂડે ૨૨
 મુજને ભણે જ બાઈ,
 ખટરશ લોજન બાઈ, રૂડે ૨૩
 સુરજ બાઈની વાતો,
 મેં જોવરાચું ખાતું; રૂડે ૨૪
 આઘરણીને ખોલે,
 મેં આપીતી સોલે; રૂડે ૨૫
 શીરો સઘલો ખુટયો,
 ખવરાવી કરી કુટો; રૂડે ૨૬
 પાયો એક જ ભાંગ્યો;
 અણચિત્યો હુઃખ લાગ્યો; રૂડે ૨૭
 આળસ અધિકી આવે,
 તેહથી ઉંઘજ નાવે; રૂડે ૨૮
 તે જઈ કરવો રૂડો,
 ચુંપે આણ્યો ચૂડો; રૂડે ૨૯
 ત્રાકલડો ત્રટકાણો,
 કિશું નહી કંતાણો; રૂડે ૩૦
 કહે કિશું કોઈ આલે;
 ઘરમાં શાક જ ચાલે; રૂડે ૩૧
 જો બાઈ તું આવે,
 ઘર ધંધે મન ધાવે; રૂડે ૩૨
 જો તું મુજ ઘર આવે,
 વાતો કરશું ભાવે; રૂડે ૩૩

એક કહે મેં કુલથી રાંધી,
એક કહે મેં વાલ વધાર્યા,
એક કહે મેં ઘેબર મીઠા,
એક કહે મુજ લાડું ભાવે,
એક કહે દેશ માલવ મીઠા,
એક કહે છે મરધર મોટો,
એક તો આપણું રાજ્ય વખાણે,
એક કહે રાજા તો તેહજ,
એહવે એક બુદ્ધિવંતિ બોલી,
કચપચ કરીને કાનજ ફોડ્યા,
ધર્મસ્થાનકે આવો ધાઈ,
પાપ પોટલા બાંધો પ્રાચે,
એહવે અકાળ થયો એમ બાણી,
શ્રાવિકા સર્વે વાંઢી ગુરને,
રે બાઈઓ તમે ઇષ્ટવિધ આવી,
મનશુદ્ધિ વિષ્ણુ મુક્તિપુરીનો,
વલી કહે ગુરજીસુણો શ્રાવિકા,
શ્રુતવાણી મનશુદ્ધિ સુણતા,
પરનો દોષ દેખાડી પોતે
દોષ પોતનો દેખી દ્રષ્ટે,
દશ દશાંતે દુર્લાભ એવો,
દેવગુરુ ધર્મતરવ એ ત્રણે,
કથલો સુણીને કથલો વારો,
પરનિંદાથી દુર્ગતિ પામે,
ત્રિકરણ શુદ્ધે તીર્થકરની,
મહાનંદ કહે મનને રંગે,
સંવત અઠારશત દશને વર્ષે,
પાલનપુરમાં પ્રીતે કીધો,

એક કહે મેં ચોળા,
તે થયા છાકમ છોલા; ૩૩૦ ૩૪
એક કહે દળ ખાખાં,
સખર જલેખી જાજા; ૩૩૦ ૩૫
એક ગુજરાત વખાણે,
સોરઠ સકલ સુખણે; ૩૩૦ ૩૬
અપર રાજ્ય એક નિંદે,
નહિ કરો નહિ દંડે; ૩૩૦ ૩૭
શું બાઈઓ તુમ કહીઓ,
વખાણ કેણીપરે સુણીયે; ૩૩૦ ૩૮
વાતો કરવા માંડો,
અર્થ ધર્મના છાંડો; ૩૩૦ ૩૯
ઉપદેશ પૂરો કીધો,
મારગ ધરનો લીધો; ૩૩૦ ૪૦
વિકથા વાત જ વારો,
કારજ કિણવિણ સારો; ૩૩૦ ૪૧
કથલો કાંઈ ન કીજે;
સઘલો કારજ સીજે; ૩૩૦ ૪૨
નિજ આતમ નવિ વંચો,
સુકૃત એણિપરે સંચો; ૩૩૦ ૪૩
મનુષ્ય પણે જે પાયો,
સેવો સદા સુખદાયો; ૩૩૦ ૪૪
ગુરવાણી રસ ચાખો,
નિજ મન નિર્મલ રાખો; ૩૩૦ ૪૫
શુદ્ધ કથા જે સુણશે;
તે ભવસાગર તરશે; ૩૩૦ ૪૬
આસો માસ ઉદારો,
વિકથાનો વિસ્તારો; ૩૩૦ ૪૭

શ્રી અવંતિ સુકુમાલની સજ્જાય

મનોહર માલવ દેશ, તિહાં બહુનયર નિવેશ; આજહો

અછે રે ઉજેણી નયરી સોહતીજી; ૧

તિહાં નિવસે ધનશેઠ, લગ્ન કરે જસ વેઠ,

આજ હો લદ્દા રે તસ ઘરણી મન મોહતીજી; ૨

પૂર્વભવે જસ એક, રાખ્યો ધરીય વિવેક; આજહો,

પાલ્યો રે તસ પુણ્યે પંચમ કલ્પમાંજી; ૩

નલિની શુભવિમાન, લોગવી સુખ અલિરામ; આજહો.

તે ચવીઓ રે ઉપનો રે લદ્દા કુખેજી; ૪

નામે અવંતિ સુકુમાલ, અતિ સુકુમાલ સુપુત્ર, આજહો,

દીવે રે જીવે નિજ રૂપે રતિપતીજી; ૫

રંભાને અનુકારી, પરણ્યો બત્રીસ નારી; આજહો.

લોગી રે લામિની શું લોગ જ લોગવેજી; ૬

નિત્ય નવલા શણગાર, સોવન જડિત સફાર, આજહો.

પહેરે સુવાહુ ચિર સાવટુંજી; ૭

નિત નવલા તંબોલ, ચંદન કેશર ઘોલ, આજહો;

ચર્ચે રે જસ અંગે આંગી કુટડીજી; ૮

એક પખાલે અંગ, એક કરે નાટક રંગ; આજહો.

એક જ રે સુવાલી સેજ સમારતીજી; ૯

એક બોલે મુખ આખ, મીઠી બાણે દ્રાખ, આજહો,

લાવણ્યે લટકાલા રૂડા બોલડાજી; ૧૦

એક કરે નયન કટાક્ષ, એક કરે નખરા લાખ, આજહો.

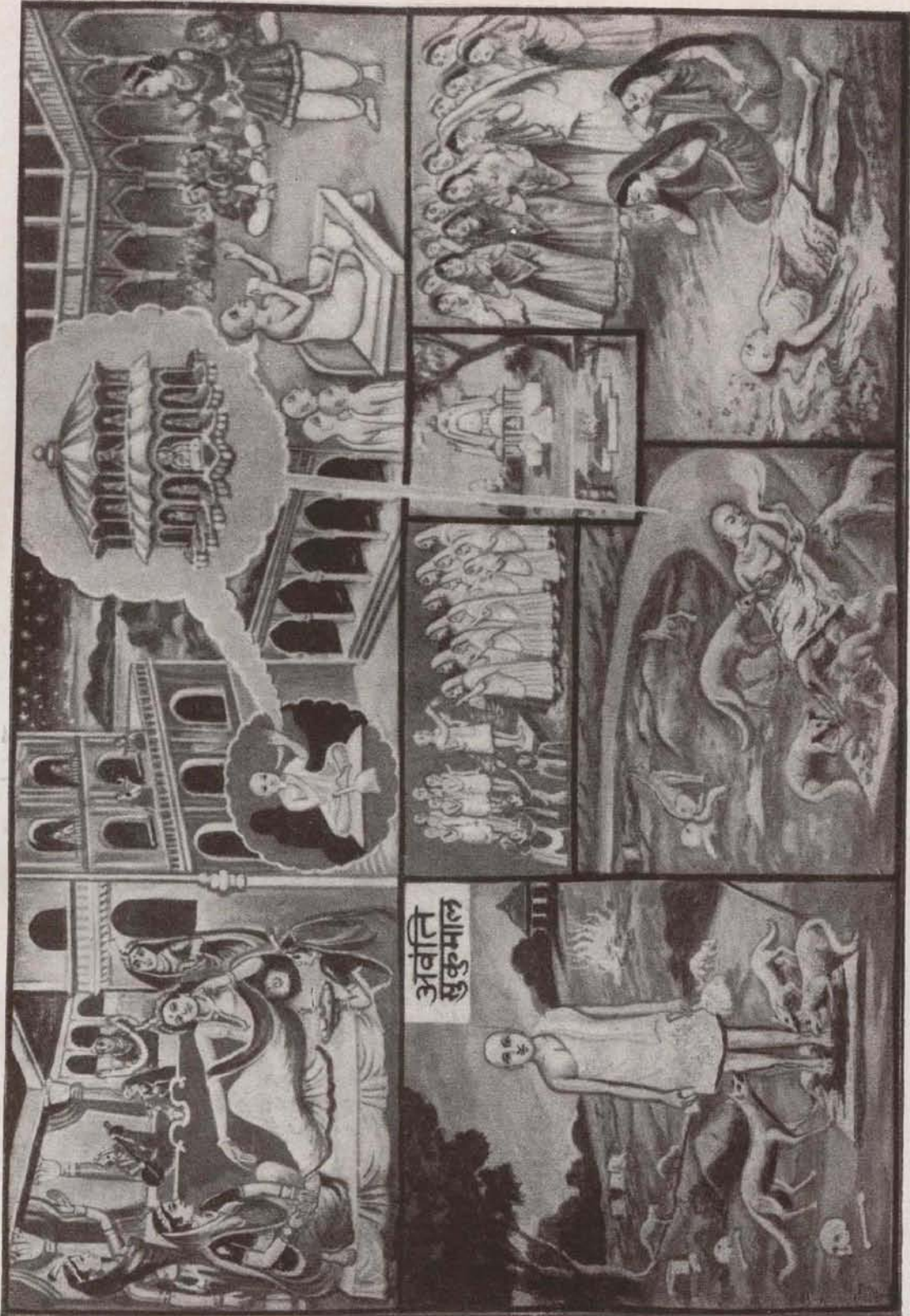
પ્રેમે રે પનોતી પિયુ પિયુ ઉચરેજી; ૧૧

એક પિરસે પકવાન, એક સમારે પાન, આજહો,

પિરસે રે એક સાર ખાટા સાલણાજી; ૧૨

એક વલી શુંથે ફુલ, પંચવર્ણ બહુમૂલ, આજહો.

બમે રે કેશરીયે કસ એક બાંધતીજી; ૧૩

अवन्ति सुकुमाल

आ फोटो मुकावनार शाह मेवजीभाई जीवराजभाई कच्छी हाल हैद्राबाद-५०००१२ A. P.

अवंति सुकुमाल (त्याग)

- १ अवंतिसुकुमाल ३२ पत्निओं के साथ वैभव बिलास में मग्न है जब ।
- २ तब आर्यसुहस्तिजी ५०० मुनिओ के साथ अश्वशाला में रात्रि के समय नलिनीगुल्म विमान नाम के अध्ययन का परावर्तन करा रहे थे वह अवंतिने सुना, जातिस्मरण ज्ञान हुआ ।
- ३ दीक्षा ली, रात को अनशन कर स्मशान में ध्यानस्थ रहे ।
- ४ वहां पूर्वजन्म की स्त्री लोमड़ी पाँवसे पेट खाने तक पहुँची ।
- ५ समाधि मरण से नलिनीगुल्म विमानमें गये ।
- ६ उनकी माता और स्त्रियोंने बहुत रुदन विलाप किया ।
- ७ अग्निसंस्कार कर गुरुमहाराज के पास आइ वैराग्योपदेश सुनकर दीक्षा ली ।
- ८ एक सगर्भा स्त्री घर में रही पुत्र हुआ ।
- ९ उसने अवंति पिता के स्थान पर उज्जयिणि में अवंति-पार्श्वनाथ का मंदीर बनवाया ।

એક કહે જી જીકાર, કરતી કામ વિકાર, આજહો.

રૂડી રે રઢીયાલી વીણા વળવતીજી; ૧૪

ઈત્યાદિક બહુ ભોગ, વિલસે સ્ત્રી સંયોગ, આજહો.

જાણે રે દોશુંદુક પૃથ્વીવી મંડલેજી; ૧૫

એવે સમે સમતાપુર, થી આર્ય મહાગીરી સૂર, આજહો.

આવ્યા રે ઉજ્જૈણી પૂરને પરીસરેજી; ૧૬

વસતિ અનુગ્રહ હેત, ચેલા ચતુર સંકેત; આજહો.

મેલે રે ભદ્રા ઘર સ્થાનક યાચવાજી; ૧૭

વારૂ વાહનશાલ, પોઠી વલી પટશાલ, આજહો.

આપે રે ઉતરવા કાળે સાધુનેજી; ૧૮

શિષ્ય કથન સણી એમ, સપરીવારે ધરી પ્રેમ, આજહો.

પુન્યે રે પટશાલે આવી ઉતર્યાજી; ૧૯

સકલ મુના સમુદાય, કરે પોરીસિ સજ્જાય, આજહો.

સુષિયા રે શ્રવણે સુખ નલિની શુભનાંજી; ૨૦

તેહ સુણી વૃત્તાંત, જાતિ સમરણવંત, આજહો.

ચિંતે રે ચિત્તમાંહી એ કિમ પામીએજી; ૨૧

પૂછે શુરને નેહ, કેમ લહીયે સુખ એહ, આજહો.

ભાષે રે શુર તવ વચણ સુધારસેજી; ૨૨

ચરણથી નિઝે મોક્ષ, જે પાળે નિર્દોષ, આજહો.

અથવા રે સ્વર્ગે વૈમાનિક પહોજી; ૨૩

કહે શુરને દીયો દીખ, શુર કહે વિષ્ણુ માય શીખ; આજહો.

ન હુવે અનુમતિ વિષ્ણુ સંયમ કામનાજી; ૨૪

તિહાં માતા આલાપ, સ્ત્રીનાં વિરહ વિલાપ; આજહો.

કહેતા રે તે સઘલો પાર ન પામીએજી; ૨૫

આપે પહેરે વેષ, લહી આગ્રહ સુવિશેષ, આજહો.

ધારે રે તિહાં પંચમહાવ્રત શુરકનેજી; ૨૬

જીમ કર્મ ખેડ થાય, દાખો તે ઉપાય, આજહો.

આપે રે ઉપયોગ શુર પરીષદ તિહાંજી; ૨૭

કંથેરી વન માંહી, પહોતો મન ઉત્સાહી, આજહો.

કરે રે કાઉસગ્ગ કર્મને તોડવાજી; ૨૮

માછીલવની નાર, કરી ભવ જ્રમણ અપાર, આજહો.

થઈ રે શિયાલણી વ્યાલણની પડેજી; ૨૯

નવ પ્રસુતિ વિકરાલ, આવી વનહ વિચાલ; આજહો.

નિરખે રે તે મુનિને રીસે ઘડહડેજ; ૩૦
નિશ્ચલ મને મુનિ તામ, કર્મ દહનને કામ, આજહો.

ભુખે રે ભડભડતી મુનિ ચરણે અડેજ; ૩૧
ચારે પહર નિશી ભેર, સહયો પરિસહ ઘોર, આજહો.

કરડી રે શિયાલણે શરીર વલુરીયુંજ; ૩૨
ધરતો ધર્મનું ધ્યાન, નલિની શુદ્ધ વિમાન; આજહો.

પહોતો રે પહોતો પુણ્ય પ્રભાવથી જ; ૩૩
સુરભિ કુસુમ જલવૃષ્ટિ, સુર કરે સમકિતદષ્ટિ; આજહો.

મહિમા રે તે કામે સખલો સાચવે જ; ૩૪
ભદ્રાને સવિ નાર, પ્રભાતે તિથિવાર; આજહો.

આવી શુર વાંદી પુછે વાતડીજ; ૩૫
શુર કહે એક રાત, સાધ્યા મનનાં ઉત્સાહ; આજહો.

નિસુષ્ઠિ રે દુઃખવારે સંયમ આદરે જ; ૩૬
ગર્ભવતી એક પુત્ર, તેણે રાખ્યું ઘર સૂત્ર, આજહો.

થાયે રે મુનિ કાઉરસગ્ગ કામે સુંદરજ; ૩૭
તે મહાકાલ પ્રાસાદ, આજ લગે જસવાદ, આજહો.

પાસ જિણેસર કેરો પ્રાસાદ કરી તિહાંજ; ૩૮
ધન ધન તે મુનિરાજ, સાર્યા આતમ કાજ, આજહો.

વરશે રે શિવરમણી ભવને આંતરે જ; ૩૯
ધીરવિમલ કવી શિખ્ય, લળી લળી નામે શિષ્ય; આજહો.

તેહને નિત નયવિમલ ગાવે શુભજ; ૪૦

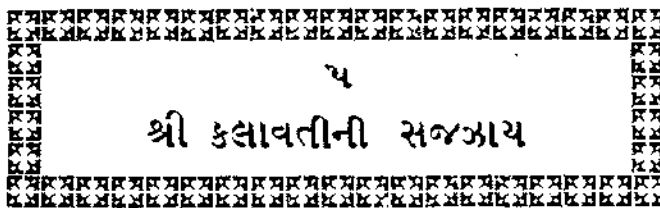
૪

રહનેમિની સંવાદ ૩૫ સંજ્ઞાય

રહનેમિ અંખર વિણ રાજુલ દેખીજે, મદનોદય મોહ્યાં મુનિ ચિત્ત ગુવેષી જો;
કહે સુંદરી સુંદર મેળો સંસારમાં જો...૧. સંસારે મેળા આવે શે કાજ જો, ચિર
ધરી રાજુલ કહે તુમે મુનિરાજ જો; આજ કિશું સંભારે મેળા વિસર્ગા જો...૨.
વિસરે નહિ રાગીને પૂર્વ પ્રીતજો, પ્રીત ધરી રહે દૂર એ મૂરખ રીતજો; ચતુરશું ચિત્ત

મેળાવેા ચતુરને સાંભરે જો...૩. સાંભરે પણુ તુમશું હમ શો મેલાપ જો, દિયર લોનઈ પણુની જગમાં છાપ જો; તેમાં શું ચિત્તમેલો ફેગટ રાગનો જો...૪. ફેગટ રાગે રાહાં તુમ ધરમાંહિ જો, ત્યજી તુમને મુજ લાઈ ગયાં વનમાંહિ જો; અમે તુમ ઘેર નિત વાત વિસામે આવતા જો...૫. આવતાં તો હું દેતી આદર માનજો, પ્રીતમ લઘુ ખંચવ મુજ લાઈ સમાન જો; કંત વિયોગે તુમ શું વાત વિસામતિ જો;...૬. વિસામા વસિતાને વલ્લભ કેરા જો, અણુપરણી કન્યાને કંત ઘણેરા જો; એક પખો જે રાગ તે અણુ નવિ ઘટે જો;...૭. નવિ ઘટે સતિયો જે નામ ધરાવે જો, ખીજો વર વરવા ઇચ્છા નવિ ધારે જો; ન ફેરે પંચની સાખે જે તિલકે ધર્યો જો;...૮. તિલક ધરે તે તો સામાન્ય ઠરાય જો, મંગલ વત્યે કર મેલાપક થાય જો; માય પછી વોલાવે કન્યા સાસરે જો;...૯. સાસરીયે કુમારી જમવા જાય જો, વસ્તુ સામાન્ય વિશેષ લઈ સમવાય જો; કર મેલાવા પેલા મન મેળા કરે જો;...૧૦. મેળા કરવા આવતાં તુમ ઘેર જો, ભુષણ ચિવર મેવા ફલ લાવતા જો; તુમ લેતા અમને થઈ આશા મોટકી જો;...૧૧. મોટકી આશા શી થઈ તુમ દિલમાંહિ જો, દિયર જાણી હું લેતી ઉચ્છાહિજો; સસરાનું ઘર લહી ન ધરી શંકા અમે જો;...૧૨. અમે જાણ્યું-પતિ વિષુ રાનુલ ઓશિયાલી જો, એહને પરણી સુખભર પ્રીતડીપાળી જો; દંપતિ દીક્ષા લેશું યૌવનમાં નહિજો...૧૩. નહિ-ઓશીયાલી હું જગમાં કહેવાણી જો, ત્રણ જગતનાં રાજની હું રાણી જો; ભૂતળ સ્વર્ગે ગવાણી પ્રભુ ચરણે રહીજો;...૧૪. રહી ચરણે તો સુખ સંસાર ઠગાણી જો, ચંપકવરણી તુજ કાયા-શોષાણી જો; તપ જપ કષ્ટ જે કરવું તે વૃદ્ધાપણે જો...૧૫. વૃદ્ધાપણે મુનિને નવિ થાય વિહારજો, સ્થિરવાસે રહે એકસ્થાને અણુગારજો; જે જે કારજ સાધવું તે યૌવનવયે જો;...૧૬. યૌવન વય ઝગમગતી તુમ હમ જોગ જો, ચાહો ઘેર જઈ વિલસીયે-સુખલોગ જો; વાત બની એકાંતે ગુફામાં પુણ્યથી જો;...૧૭. પુણ્યે દીક્ષા લીધી પ્રભુની પાસજો, સંયમથી સુર મુક્તિતણાં સુખવાસ જો; વિદ્યા વિષફલ ખાવા શી ઇચ્છા કરે જો;...૧૮. શી કરે તો પાસ પ્રભુ અણુગાર જો, ઉપદેશે ઘર છંડી થશે મુનિચારજો; તે ભવ મોક્ષ સુણી કિમ જઈ ઘરે વસ્યાજો;...૧૯. ઘરે વસ્યા પણુ મુનિ દીઠા તપ કરતાજો, પશ્ચાત્તાપ કરી ફરી-સંયમ ધરતા જો; પરિશાટન કરી પરમાતમ પદવી વર્યા જો...૨૦. વર્યા પદવી પણુ ભુક્તલોગી થઈ એહજો, તુમ ઉપર અમને પૂરવનો નેહ જો; અધુરાને દુઃક્કર સંયમ સાધન વિધિ જો;...૨૧. વિધિયે વ્રત ધરી થાવચ્યાકુમાર જો, સિદ્ધગિરી સિધ્યાં સાથે સાધુ-હજાર જો; વીરને વારે અઈમુત્તો મુકતે જશે જો;...૨૨. જશે ખરા પણુ બાલપણમાં જોગી જો, વાત ન જાણે આ સંસારીક લોગી જો; ભુક્તલોગી થઈ અંતે સંયમ સાધશું જો;...૨૩. સાધશું-અંતે સંયમ તે સવિ ખોટું જો, જરાપણાનું દુઃખ સંસારે મોટું જો. વ્રત ભાંગીને જીવ્યા તે નરકે ગયા જો;...૨૪. ગયાં નરકે તે જોણે ફરી વ્રત નવિ ધરીયા જો, ભાંગે પરિણામે સંયમ

આચરીયા જો; ચારિત્રે ચિત્ત-ઠરશે ઇચ્છા પૂરણે જો;...૨૫. ઇચ્છા પૂરણ કોઈ કાળે નવિ થાય જો, સ્વર્ગતણા સુખ વાર અનંતી પાવે જો; ભવ ભય પામી પડિત દીક્ષા નવિ તજે જો;...૨૬. નવિ તજે તો પૂરવધર કેમ ચૂકયા જો, રહી ઘરવાસે તપ જપ વેષ જ મુકયાં જો; અરિહા વાત એકાંતે શાસન-નવી કહેજો;...૨૭. કહે એકાંતે બ્રહ્મ-ચય જીનવરીયા જો, વત ત્યજી-પૂરવધર નિગોદે પડીયા જો; વિષ ખાતા સંસારે કુણ સુખીયા થયાજો;...૨૮. થયા જિનેશ્વર સુખ વિલસી સંસારે જો, કેવલ પામી-પછી જગતને તારે જો; દીક્ષા લેશું આપણે સુખ લીલા કરી જો...૨૯. કરી આ સંયમ જિન આણા શિરધારો જો, ચલચિત્ત કરીને ચરણ-તાણું ફલ હારો જો; વમન ભખંતા શ્યાન પરે વાંછા કરો જો...૩૦. કર્યો અમને તુમે શ્યાન બરોબર સાચો જો, તો તુમશું હવે રાગ તે ધરવો કાચો જો, લાગ્યો તમારો શિક્ષાનો સુજને ઘણો જો;...૩૧. સુજને ઘણો છે દિયરીયાનો રાગ જો, તેણે કહું છું અગંધન કુલનાં નાગ જો; અગ્નિ પડે પંથુ વિષ વમીયું ચૂસે નહિ જો;...૩૨. ચૂસે નહિ તિર્યંચ પશુ વિખ્યાત જો, તેથી જૂડો હું નર ક્ષત્રિય જાત જો, તું ગુરૂમાતા વાત કિહાં કરશો નહિ જો;...૩૩. નહીં કરશું પણ જાણે જિનવર જ્ઞાની જો; જ્ઞાની આગલ વાત ન જગમાં છાની જો; પ્રભુ પાસે આલોચણુ લઈ નિર્મલ થવું જો;...૩૪. નિર્મલ થાવા જઈશું પ્રભુની પાસ જો, મિચ્છામિદુક્કડં તુમશું શુભવાસે જો; રૂપ પડંતા તુમે કર જાલી રાખીયો જો;...૩૫. રાજે આતમ પોતાનો મુનિરાયા જો, સ્વામિ સહોદર માત શિવાના જાયા જો; રહેનેમિ સંયમે ઠરિયા ઇમ સાંભલી જો...૩૬. સાંભલી જઈ પ્રભુ ચરણે શિવ નમાવી જો, આલોચણુ લઈ ઉજ્જવલ ભાવના ભાવી જો; કેવલ પામી શિવ પદવી વરીયા મુખેજો;...૩૭. મુખે રહી ઘરમાં શત વર્ષ તે ચારજો, એક વરસ છદ્મસ્થે રાજુલ નાર જો; એક ચિદુણા પાંચશે વરસ જ કેવલી જો;...૩૮. કેવલી થઈને વિચર્યા દેશવિદેશ જો, બહુ જન તાર્યા દેઈ વર ઉપદેશ જો; શિવ સુખ સજ્જાયે-પોઠયા અગર લઘુ ગુણે જો;...૩૯. ગુણે કરી દોઈ ગાથા સુણજ્યો સયણા જો, એક એક ગાથા અંતર બેહુના વચણા જો; શ્રી શુભવીર વિવેકી નિત્ય વંદન કરે જો;...૪૦.

શ્રી કલાવતીની સજ્જાય

બેન લીલાવતી તમને વિનવું, સ્વામિની સેવા કરજો, પતિ પરમેશ્વર આપણુ છે, બેની જાજા તે કરજો જતન હો.

બેન કર્મ કરે તે સહેવું;

- સત્યપણાથી સવલું રે બોલી, અવલું રે સમજ્યાં છો સ્વામી;
વાંક નથી એમાં કશે સ્વામિનો, લખીયા લેખ લલાટે હો બેન. ૨
- પરણીને આવી ત્યારથીજ તો, લાડમાં નથી રહી ખામી;
માન આપ્યું છે અમને ઘણુંએ, એમાં નથી રહી ખામી હો બેન. ૩
- હું જાઉં છું વન વિષે હવે, ઝાઝા પ્રણામ છે તમને;
સર્વ બેનોની ક્ષમા માંગુ છું, મારે જાણું છે વન મોઝાર હો બેન. ૪
- પ્રભુ પ્રતાપે સંતાન લીધું, કર્મે એવું કીધું;
ભર જંગલમાં જન્મ જ દેશે, હે પ્રભુ સહાય તમારી હો બેન. ૫
- કાળો રથ ને કાળો છે માફો, કાળા બળદ કાળા વસ્ત્ર;
ગળીનો ચાંદલો કરીયો કપાલે, ત્યાંથી તે ચાલ્યાં જાય હો બેન. ૬
- ચાલતાં ચાલતાં અટવી રે આવી, ભર જંગલ દોર વન;
ત્યાંથી તે સતીને હેઠે ઉતાર્યાં, આંખે આંસુડાની ધાર હો બેન. ૭
- સુભટે સંભલાવ્યું બેન કલાવતી, રાખનો હુકમ છે એવો;
કહેતા અમારી કાયા કંપે છે, બેરખા કાપી આપો હો બેન. ૮
- રોતા રોતા સતીજી બોલ્યાં, બેરખાં કાપી લ્યોને;
બેરખા કાપીને સ્વામીને કહેજો, પાલી છે આજ્ઞા તમારી હોબેન. ૯
- બેરખાં કાપ્યાં ત્યારથીજ તો, સતીને દુઃખ જ થાય;
અક્રશોસ કરતા મુરઘાં રે આવી, સારવાર નથી કોઈ પાસે હો બેન. ૧૦
- સવાનવ માસે પુત્ર જનમીયો, ચંદ સૂરજ બે થંભે;
ભર જંગલમાં જન્મ જ લીધો, હે પ્રભુ શરણ તમારું હો બેન. ૧૧
- આકાશમાંહે દેવ સિંહાસન, ચલાયમાન જ થાય;
દેવે વિચાર્યું સતી દુઃખી છે, જાણો દેવ દેવી સહાય હો બેન. ૧૨
- દેવદેવી આવી નમન કરે છે, સતીને દુઃખી જોઈ;
બાળક લીધું દેવીએ હાથમાં, સતીને તેડી જાય હો બેન. ૧૩
- સાવ સોનાનો મહેલ બનાવ્યો, ફરતા દેવો બેઠાં;
સતી આજ્ઞા વિના કોઈ ન આવે, એવો શિયલનો પ્રભાવ હો બેન. ૧૪
- સાવ સોનાની માંચીએ બેસી, બાલકને ધવરાવે;
બાલક ધવરાવતા, અક્રશોસ કરતાં, સ્વામિ હશે સુખી કે દુઃખી હો બેન. ૧૫
- નિમિત્તને વેધે દેવ પધાર્યા, આવ્યાં છે રાજ હુવારે;
રાજમાં આવીને પ્રણામ કરીયા, બેઠા છે રાજન પાસે હો બેન. ૧૬

- નિમિત્તજી બોલ્યાં અરે રાજનજી, કેમ ઉદ્ધાસ દેખાઓ;
રાજન બોલ્યાં સાંભળો નિમિત્તજી, કલાવતી નિચ બુદ્ધિ જાણી હો બેન. ૧૭
- બેરખા પહેરતા ત્યારે જ મેં પૂછ્યું, કહો રાણીજી આ ક્યાંથી;
તેણે અમોને ઉત્તર આપ્યો, મારે મન વસે તેણે મોકલીયાં હો બેન. ૧૮
- મારાથી બળીયો કોણ વસે છે, એવું જાણી કાઢી વનવાસ;
બેરખાં કાપીને ભંડારે મૂક્યાં, તે તુમને દેખાડું હો બેન. ૧૯
- બેરખાં જોઈને નિમિત્તજી બોલ્યાં, ભૂંડી થઈ છે રાજન;
જયવિજય બે બંધવ તેહનાં, સીમંત અવસરે મોકલીયાં હો બેન. ૨૦
- નામ છાપેલું જુઓ રાજનજી, વગર વિચાર્યું કયું કામ;
એટલું સાંભળતાં મુર્છા રે આવી, સેવકો છે તેની પાસે હો બેન. ૨૧
- મુર્છા ઉતરતા રાજનજી બોલ્યા, શું કરું નિમિત્તજી આજ;
ભર જંગલમાં શું રે થયું હશે, વગર વિચાર્યું કયું કામ હો બેન. ૨૨
- જાઓ જાઓ સેવકો સતીની શોધમાં, આરે તરફ ફરી આવો;
જે કોઈ સતીને શોધી લાવશે, તેને મેં માંગ્યાં આપું દામ હો બેન. ૨૩
- નિમિત્તને રાજન ત્યાંથી તે ચાલ્યાં, આવ્યાં છે વન મોઝાર;
ચાલતાં ચાલતાં અટવી રે આવી, દેવતાઈ મહેલ જોયાં હો બેન. ૨૪
- સામે કલાવતી ગોખમાં બેઠાં, બોળામાં પુત્ર છે તેની પાસ;
છેટેથી આવતાં સ્વામિને જોયાં, હર્ષનો નથી રહ્યો પાર, હો બેન. ૨૫
- પાસે આવીને દર્શન કરીયાં, હર્ષનાં આંસુડાની ધાર;
પુત્રને દીધો સ્વામિનાં હાથમાં, હરખનો નથી રહ્યો પાર હો બેન. ૨૬
- એવે સમે મુનિ વનમાં પધાર્યાં, પૂછે બેરખાંની વાત;
કહોને મુનિ મેં શ્યાં પાપ કર્યા હશે, તે કર્મ ઉદય આવ્યાં આજ હો બેન. ૨૭
- તું રે હતી બાઈ રાજની કુંવરીને, એ હતો સુડલાનો જીવ;
તેં રે અરે એની પાંખો છેદાવી, તે કર્મ ઉદય આવ્યાં આજ હો બેન. ૨૮
- તમે તમારી વસ્તુ સંભાલો, અમે લેશું સંયમભાર;
સંયમ લીધો શ્રી મહાવીર પાસે, પહોંચ્યા છે મુક્તિ મોઝાર હો બેન. ૨૯
- સુમતિવિજય કહે શીયલ પ્રભાવથી, દુઃખી તે સુખી થાય;
સત્યજનોને નમન કરું છું, જેથી ઉતરશું ભવપાર હો બેન. ૩૦

શ્રી સુલદ્રાની સંજ્ઞા

- હું પલણું શી એહની વાત, નામ સતીનું લીજીયે,
પ્રહ ઉઠી રે પહેલે પ્રભાત, સત રે જો જો સુલદ્રા તણું; ૧
- મુનિવર વહોરણુ પાંગર્યા, નિયમવંતી રે તિહાં આવે અધીર,
કોરણુ ઉઠે કાંકરા, તરણું ખુંત્યુ રે તિહાં વાયે સમીર; સત રે૦ ૨
- તરણું તે ખુંત્યુ આંખમાં, તેણે કરી રે વહે લોહીની ધાર,
સુલદ્રાને બારણે આવીયા, નયણે નિરખે રે ઋષિ પીડા અપાર; સ૦ ૩
- મસ્તકે મસ્તક લીડીયા, જીભે કરી રે કાઢે નયણની સાલ,
સાધુ નિરાખાધ થઈ ગયા, પૂઠે જો જો રે એના થાય હવાલ, સ૦ ૪
- આવક કુલમાં ઉપની, પરણાવી રે વહી માએ મિથ્યાત,
તો એ સમકિત સુંધુ વહે, નિજ હૈડે દેવગુરુ ધર્મને ધ્યાત; સ૦ ૫
- સુલદ્રાને લલાટે ચાંદલો, તે તો થયો રે સાધુને લલાટ;
સાસુ દેખી કોધે ધડહડી, રોશે ભરી રે દુહવાણી રાંડ. સ૦ ૬
- સાંભળ વચ્છ કહું વાતડી, રાતડી રે ઋષિ રાતડ કેત;
મનમાંહિ વાત જ રાખજો, જીમ આપણાં ઘરમાં ન થાય ફજેત. સ૦ ૭
- ગુણહીણી તુજ ગોરડી, જેણે અતીથી શું રે આલિંગન હીધ,
મુજ ટળી કેણે ન હીઠડી, પાપ એહવારે તુજ વહુઅરે કીધ. સ૦ ૮
- સાસુડીએ કુડી સહી, સંભલાવી રે સહુ સ્વજન ને વાત;
ભરતાર પણુ ભંભેરીયો, કુડે કલંક રે, ખેલે એમ ઘાત. સ૦ ૯
- મન ભાંગ્યું ભરતારનું, સ્યણિ ભર રે, નવિ રંગ ને રોલ;
નેહ નયણે નવિ નિરખતાં, છતે જોગે રે સંયોગ વિયોગ. સ૦ ૧૦
- શાસન નાયક દેવતા, દુઃખ દેખી રે, સતિનું અપાર;
આ ફરવા તેણી વેળાએ, દેવરાણાં રે અંપાના બાર; સ૦ ૧૧
- રાજાને જઈને સંભળાવીયું, સુણો સ્વામિ રે નગરી ઉત્પાત;
અંપા પોણ અઠિદિશે જડી, પશું માનવી રે દુઃખડાં ન ખમાત; સ૦ ૧૨
- રાજા તે રોશે ઊઠીયો, ઘણુ ઘાયે રે કરો ચકચૂર;
કમાડ કુહાડે ભાંગજો, મથી મથી રે કાઢે સુલટ જોર. સ૦ ૧૩

વજ્રકમાડ પોળે જડયાં, મથી મથી રે જોર કરીને જાય;		
હાલ કલોલ લોક આકુલાં, પશુ માનવી રે દુઃખડાં ન ખમાય. સં	૧૪	
રાજ પ્રજ સહુ દુઃખ ધરે, કહો કરવો રે હવે કિરયો ઉપાય;		
દેવવાણી તત્કણ થઈ, કહ્યું કરજો રે જેમ તુમ સુખ થાય. સં	૧૫	
મન વચન કાયાએ કરી, શીલે સાચી રે વળી જે હોશે નાર,		
ફૂપ કાંઠે ભરી ચાલણી, છાંટી ઉઘાડે રે ચંપાના બાર. સં	૧૬	
વડા વડા રાયની કુંવરી, સતી શિરોમણી રે મારે ઘેર છે નાર;		
ફૂપ કાંઠે ભરી ચાલણી, સૂત્ર તાંતણે રે ચાલણી ન ખમે ભાર. સં	૧૭	
સાત વાર ત્રુટી પડી, નવ ચાલણી રે પડી ફૂપ મઝાર;		
રાજનું મન ઝાંખુ થયું, સતી કોઈ નહિ મારે ઘેર નાર. સં	૧૮	
રાજએ પડહો વજડાવીઓ, કોઈ ઉઘાડે રે ચંપાના બાર;		
રાજ ભાગ વેંચી દઉં વલી આપું રે, અર્થ ગરથ ભંડાર. સં	૧૯	
પડહો વાજતો આવીયો, આંગણે ઉભી રે સુભદ્રા નાર,		
સાસુજી દીઓ મુજ શીખડી, જઈ ઉઘાડું રે ચંપાનાં બાર. સં	૨૦	
વારી વારી વહુઅર શું કહું, તું નિર્લજ્જ ને કાંઈ નથી લાજ;		
રાજ રાણી વિલખાં થયાં, તું સતી ખરી રે પોળ ઉઘાડીશ આજ. સં	૨૧	
પડહ છળી રે ઊભાં રહ્યાં, સંભળાવો રે કરો રાજને જાણ;		
રાજ આવી પાચે નમ્યાં, માતા રાખો રે પ્રભુ પ્રજના પ્રાણ. સં	૨૨	
માત-પિતા સહુ દેખતાં, દેખતાં રે સાસુ સસરો જેઠ;		
રાજ પ્રજ સહુ દેખતાં, તવ તે ચાલણી મેલી કુવાજલ હેલ. સં	૨૩	
પરણ્યા વિના પુરૂષ આલડયો, આણે ભવે રે વળી મુજને કોય;		
કલંક લીધું તેને શું કરું, પરમેશ્વર રે પ્રીતે કરી જોય. સં	૨૪	
કાયા સુતરને તાંતણે, ચાલણી બાંધે રે સીંચી કુવાજલ ઠામ;		
ભરી ચાલણી તાણી લઈ, સૌ પ્રશંસે રે શીલ ઠામો ઠામ. સં	૨૫	
કુલ વૃષ્ટિ કરે દેવતા, સેવતાં રે લોક રાણા ને રાણ;		
મોતી થાળે વધાવતાં, છાંટી ઉઘાડે રે ત્રણ પોળ સુખણ. સં	૨૬	
કોઈ પીયર કોઈ સાસરે, કોઈ સતી વળી માને મોસાળ;		
ચોથી પોળ ઉઘાડશે રે, શીલે સાચી રે, વલી જે હોશે નાર. સં	૨૭	
શીલ વ્રત જગમાં વડું, સહુ સાંભળી રે પાળો નરનાર;		
રાજ મન રાજ થયો, સુભદ્રા સતીરે થઈ તત્કાળ. સં	૨૮	
સાસરે પીયર નિર્મલી થઈ, નિર્મલ રે રાખ્યું જગમાં નામ;		
નાક રાખ્યું સાસરા શહેરનું, ગાળ ઉતારી ગામોગામ. સં	૨૯	

સાસુને સસરો ખમાવતાં, ખમાવતાં રે વળી દિયર ને જોઠ;		
ભરતાર લકતે ખમાવતાં, સારા શહેરની સ્ત્રી તુજ પગ હેઠ. સં	૩૦	૩૦
સાસરે સમકિત સર્વને, સંલલાવ્યો છુન ધર્મ વિખ્યાત;		
શ્રાવક ધર્મમાં સહુ કર્યા, મેદયાં પૂર્વનાં પાપ માયા મિથ્યાત્વ. સં	૩૧	૩૧
સાસુ વહુ પ્રીતે મળી, મન મૂક્યાં રે વળી ધર્મ મિથ્યાત્વ;		
સાધુ વૈયાવચ્ચ વાતડી, તરછું તાણું રે કીધી સાસુ ને વાત. સં	૩૨	૩૨
શાસન સોહ અઢાવીઓ, ગિરૂઆ ગરછપતી રે, આણુંદ વિમલ સૂરીંદ;		
તસ પાટે અનુકમે હુઆ, શ્રી વિજયદેવ રે વિજય પ્રલ મુણિંદ. સં	૩૩	૩૩
દેવવિજય પંડિત તણો, કરજોડી રે શિષ્ય કરે અરદાસ;		
સુભદ્રા ચરિત વખાણતાં, વીર વિમલને રે વ્હાલો મુક્તિનો વાસ. સં	૩૪	૩૪

ધધુકાર કમલાવતીની સંજ્ઞાય

મહેલે તે બેઠાં રાણી કમલાવતી, ઉડે છે ઝેણેરી ખેડ સાંભળ હો દાસી;		
જેડીને તમાસો ધધુકાર નગરીનો, મનમાં તે ઉપચો સંદેહ;		
સાંભળ હો દાસી, આજ રે નગરીમાં ખેપટ અતિ ઘણી. ૧		
કાંતો દાસી પ્રધાનનો દંડ લીચો કાં લુટયાં રાજાએ ગામ; સાં		
કાં ફેલના ધનના ગાડા નીસરયાં, કાં કોઈની પાડી રાજાએ ભામ. સાં. આં	૨	૨
નથી રે બાઈલ, પ્રધાનનો દંડ લીચો, નથી લુટયા રાજાએ ગામ.		
સાંભળ હો બાઈલ;		
નથી ફેલના ધનના ગાડાં નીસરયાં, નથી કોઈની પાડી રાજાએ મામ.		
સાંભળ હો બાઈલ, હુકમ કરો તો ગાડાં અહિં ધરું. ૩		
ભૂથ પુરોહિતનો જસા ભારજ, વળી તેહના દોય કુમાર. સાંભળ હો બાઈલ,		
સાધુ પાસે જઈ સંયમ આદરે, તેહનો ધન લાવે છે આજ, ,, ,, હું ૪		
વચણ સુણીને માથુ ધુણાવીયું, બ્રાહ્મણ પાચ્યો વૈરાગ્ય. સાં હો		
તેહની ઋદ્ધિ લેવી જુગતી નહિ, રાજના સોટા છે ભાગ્ય. સાંભળ હો દાસી		
રાજનો મત એહ જુગતો નહી. ૫		
બહોલેથી ઉતર્યા રાણી કમલાવતી, આંખ્યા ત્યાંઈ ઠેઠ હજુર; સાંભળ હો રાજ;		
વચન કહે છે ઘણાં આકરાં, જિન કોપેથી બોલે ચઢીયો સુર ,, ,, ૬		
બ્રાહ્મણની છંડી ઋદ્ધિ મત આદરો.		

વમ્યા તે આહારની ઈન્છા કુણુ કરે; કરે વાળી શ્વાન ને કાગ
પહેલું જે દાન દીધું હાથ શું, તે પાણુ ન લેતાં આવે લાજ
કાં તો રાણી તને ઓલો લાગીયો, કાં કોઈએ દીધી મતવાળ.

રાજાને કઠણુ વચણુ નવિ કીજીએ.

નથી રે મહારાજા ઓલો લાગ્યો, નથી કોઈએ કીધી મતવાળ.
નથી કોઈ ભૂત વ્યંતરે છળી, નથી કોઈએ કીધો વિકરાળ.

જગ સઘળાનું લેળું કરી; લાવે તોરા ધર માંય.
તો પણુ તુણ્ણા છીયે નહી, એક ત્હારે ધર્મ સુહાય.

અગ્ની થકી વન પરજળે, પશુ બળે તેહને માંયે
દુષ્ટ પંખી એમ ચિંતવે, આહાર કરૂં ચિત્ત લાય.

એમરે અજ્ઞાની આપશું, રાગદ્વેષ ચિત્ત લાય.
કામલોગને વશ થઈ, ધન લેવા લપટાય.

એક દિન એહ ધન છોડવું, પરભવ સગું નહી કોય.
પરભવ જાતાં ઇણુ જીવનને, ધર્મ સખાઈજ હોય.

તનધન જોવન થીર નહિ, ચંચળ વીજળી સમાન.
ક્ષણમાંરે આઉપું ઘટે, જિહાં મુરખ કરે રે શુમાન.

ખગમુખ માંસ લેઈ નીસરે, ઇર્ષ્યા કરે ખગ તામ.
તિમ પરધન ઋદ્ધિ દેખીને, લોભી ચિત્ત ધરે રે શુમાન.

ગરૂડ દેખી જીમ સર્પહી, લયે સંકોચે રે દેહ.
તેમ અનિત્ય ધન જાણીને, લાલચ છંડો રે એહ.

અરે સંસાર અસાર છે, કાળ ચપેટા રે દેત.
ઓચિંતાનો લેઈ જાયશે, ચેતી શકે તો ચેત.

એવા વચણુ સમજવતાં, રાણી વૈરાગ્યનાં આય.
સંયમ લેવાને ઉતાવળી, આકુળ વ્યાકુળ થાય.

આજ્ઞા આપો સંયમ આદરૂં.

હાથી રે જિમ અંધન તજે, તિમ તણું કુટુંબ પરિવાર.
જો અનુમતી ઘો રાજવી, દીલ ન ક્ષણુ લગાર.

રત્ન જડિત રાય તારૂં પાંજરૂં, માંહી સૂડલો મને જાણુ.
હુંરે બેઠી તીમ ત્હારા રાજમાં, રહેતાં ન પામું કલ્યાણુ.

જેજીવ્યું ધન રહેશે ઇહાં, થોડું પણુ આવે ન સાથ.
આગળ જોશો તો પાધરૂં, સંજળ લેજો રે સાથ,

સાંભળ હો રાજા

,, ,, ;, પ્રા. ૭

સાંભળ હો રાણી

૮

સાંભળ હો રાજા.

સાં. પ્રા. ૯

સાંભળ હો રાજા.

,, સાં. પ્રા. ૧૦

,, સાં. રા. ૧૧

,, સાં. પ્રા. ૧૧

સાં. રા. ૧૦

સાં. પ્રા. ૧૨

સાં. રા. ૧૦

સાં. પ્રા. ૧૩

સાં. રા. ૧૦

સાં. રા. પ્રા. ૧૪

સાં. રા. ૧૦

સાં. પ્રા. ૧૫

સાં. રા. ૧૦

સાં. રા. પ્રા. ૧૬

સાં. રા. ૧૦

સાં. રા. પ્રા. ૧૭

સાં. રા. ૧૦

સાં. રા. ૧૦

૧૮

સાં. રા. ૧૦

સાં. રા. આજ્ઞા. ૧૬

સાં. રા. ૧૦

સાં. રા. પ્રા. ૨૦

સાં. રા. ૧૦

સાં. રા. આજ્ઞા. ૨૧

રાણીનાં વયણ સુણી કરી, યુગ્યા કઈ ઇષુકાર, સાંભળી એકચિત્તે;
તનધન જોખન જાણ્યાં કારમાં, જાણ્યો સંસાર અસાર. સાંભળીં

છએ જીવે તે સંયમ આદર્યો.

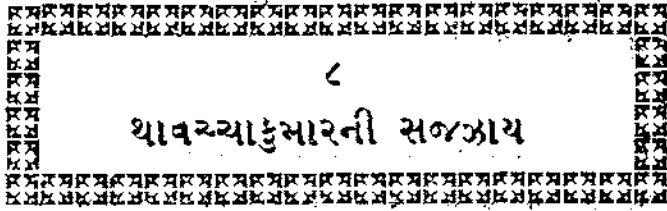
૨૨

બૃશુ પુરોહિત જસા ભારજી. વળી તેહનાં દોય કુમાર, સાંભળો એકચિત્તે,
રાજ સંહિત રાણી કમળાવતી, લીધો કાંઈ સંયમ ભાર. સાંભળો એકચિત્તે.

છએ જીવે સંયમ આદર્યો.

૨૩

તપ જપ કરી સંયમ પાળતા, કરતા કાંઈ ઉચ વિહાર, સાંભળો એકચિત્તે,
કર્મ અપાવી કેવળ પામીયા, પહોંત્યા કાંઈ મુગતિ મોઝારં સાં ૭૦ ૨૪

થાવચ્યાકુમારની સજ્જાય

શ્રી આદીશ્વર ને રે પાય પ્રણમી કરી, વલી નમી નિજ ગુરૂ પાથોજી;
થાવચ્યાનો રે નંદન ગાઈએ, નામે નવનિધિ થાયેજી.

૧

ભાવે વંદો રે થાવચ્યા મુનિ, નેમિ જીનેશ્વર શિષ્યોજી,
શ્રી શેત્રુંજી ઉપર સિદ્ધ થયા, હું પ્રણમું નિશ દિશોજી.

ભા. ૨

દ્વારિકા નગરી રે કૃષ્ણ નરેશ્વરજી, થાવચ્યો ધનવંતોજી;

ખડુ ધન ખરચી રે સુત પરણાવીયો, નારી બત્રીશ ગુણવંતજી.

ભા. ૩

ગઢ ગિરનારની પાસે જાણીએ, નંદનવન અભિરામોજી;

ખડુ પરિવારે રે નેમિ સમોસર્યા, હરિ મન હરખ્યા તામજી.

ભા. ૪

વંદન આવે રે સખલ આડંબરે, જાહવનો પરિવારોજી,

કુમાર થાવચ્યો રે તિહાં વલી આવીયો, સુરનરનો નહિ પારોજી.

ભા. ૫

વાણી સુણીનેરે મન વૈરાગીયો, થાવચ્યો નિજ ગેહોજી,

તિહાંથી આવી રે માયને પાય પડચો, માત સુણો સસનેહોજી.

ભા. ૬

તે સંસાર અસાર તે જાણીએ, અનુમતિ દો મોરી માતજી,

જિમ હું સંયમ માર્ગ આચરું, ક્ષણ લાખેણી જાયજી.

ભા. ૭

વયણ સુણીને હેડે ડહડહી, આંસુડાં ઉભરાયોજી,

સંજમ માર્ગ ખેટા દોહિલો; તું છે કુમળી કાયોજી.

ભા. ૮

ધન-કણ-કંચન માલ અછે ઘણો, વળી બત્રીશ વહુ નારોજી,

લોગ સંયોગ વચ્છ તુમે લોગવો, પછી તજો સંસારોજી.

ભા. ૯

થાવર્યો કહે સુણો મોરી માવડી; વચન કહું વિશાલો,	
તન ધન જોખન એ કારમું, જાણો સુપન જંજલો.	ભા૦ ૧૦
જી જી કરતો રે દિનકર આથમે, કિમ ખમશે ટુંકારો,	
ખીણ ખીણ જોખન કુણ એ પૂછશે, અરસ નિરસ વળી આહારો.	ભા૦ ૧૧
જંગલ માંહેરે સુણ મોરી માવડી, જુખ તરસ સહે અપારો,	
પાણી જોખન કહો એ કુણ કરે, વનવગડાની સારો.	ભા૦ ૧૨
નારી ખત્રીસેં રે વળી વિનવે, અલવેસર અવધારો,	
અવજુણ અમને રે કુણ કહો વડાલમાં, કાં મેલો નિરધારો.	ભા૦ ૧૩
પહોંચે સ્વારથ જ્યાં વગે જેહનો, કુણ નારી કુણ માતો,	
સ્વારથ વિણસે રે કેા કેહનો, નહિ માનો માનુની વાતો.	ભા૦ ૧૪
જખ લગે જીવું. રે સુણ મોરા નાનડા, મ કરીશ મતની વાતો,	
વલતું સંજમ તુજને જો રૂચે, તો લેજે લલલી ભાતો.	ભા૦ ૧૫
પહેલાં પૂઠે રે ખખર નકો પડે, તું છે લોલી માતા,	
ડાલ આણી જલ ચંચલ આઉંખું, ખીણમેં વિણસી જાએ.	ભા૦ ૧૬
લેઈ અનુમતિ રે કુમર હજાર શું, નેમિ જિનેશ્વર શિખ્યો,	
સંજમ પાળી રે તન મન વશ કરી, છોડી તન ધન સારો.	ભા૦ ૧૮
પાળે સંજમ સાધુક્રિયા કરી, લણીયા અંગ અગીયારો,	
અવસરે જાણીરે અણસણ આદરે, સાથે સાધુ હજાર.	ભા૦ ૧૮
શ્રી શેત્રુંજી રે ઉપર સિદ્ધ થયા, મુકતે ગયા દુઃખ છોડી,	
વિબુદ્ધ શિરોમણી દીપ વિજય તણો, ધીર નમે કર જોડી.	ભા૦ ૧૯

૬

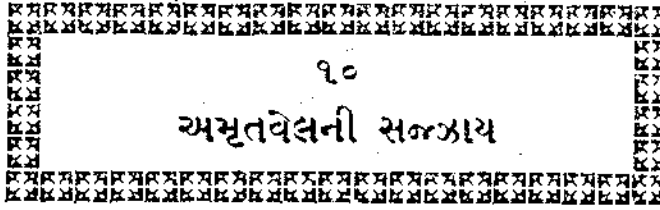
ચાર આહારની અથવા આહાર-અણાહારની સજ્જાય

સમરું લગવતી ભારતી, પ્રણમી ગુરુ શુભવંતો રે,	
સ્વાદિમ જે દુવિહારમાં, સુઝે તે કહું કંતો રે.	શ્રીજીન૦ ૧
શ્રી જીન વચન વિચારીએ, કીજીએ ધર્મ નિઃસંગો રે;	
મત પરચખાણુ ન ખંડીએ, ધરીએ સંવર રંગો રે.	શ્રીજીન૦ ૧
પીંપર સુંઠ તીખા લલા, હરડે જીરૂ તે સાર રે;	
જાવંત્રી જાવડલ એલચી, સ્વાદિમ ઈમ નિરાધાર રે.	શ્રીજીન૦ ૩

કાઠ-કુલંજર-કુમઠા-ચણી	કખાવા-કચુરો	રે;	શ્રીભુન૦ ૪
મોથ ને કંટા સેલિયો,	પોંહોકર-મૂલ-કપુરો	રે.	શ્રીભુન૦ ૫
હીંગલા અષ્ટક બાપચી,	બુકીં—હિંચુ ત્રેવીસો	રે;	શ્રીભુન૦ ૫
બલવણ સંચલ સુજતાં,	સંભારો નિશ દિસો	રે.	શ્રીભુન૦ ૬
હરડાં બેહડાં વખાણીયે,	કાથો-પાન સોપારી	રે;	શ્રીભુન૦ ૭
અજ અજમોદ અજમો ભલો,	ખેર વડી નિરધારો	રે.	શ્રીભુન૦ ૮
તજ ને તમાલ લવીંગશું,	જેઠી મધ ગણો લેલા	રે;	શ્રીભુન૦ ૯
પાન વલી તુલચી તણાં,	દુવિહારે લેઢયો હેલા	રે.	શ્રીભુન૦ ૧૦
મૂલ જવાસના જાણીએ,	વાવડિંગ કસેલો	રે;	શ્રીભુન૦ ૧૧
પીપલી મૂલ જોઈ લીજીએ,	રાખજો વ્રત વેલો	રે.	શ્રીભુન૦ ૧૨
બાવલ ખેર ને ખેજડી,	છાલી ધવાદિક જાણો	રે;	શ્રીભુન૦ ૧૩
કુસુમ સુગંધ સુવાસિયો,	વાસી પુની તસ્યો પાણી	રે.	શ્રીભુન૦ ૧૪
એહવા લેદ અનેક છે,	ખાદિમ નીતી માંહે	રે;	શ્રીભુન૦ ૧૫
જુરુ સ્વાદિમ કહ્યું લાખ્યમાં,	ખાદિમમાં ખીજે ઠામે	રે.	શ્રીભુન૦ ૧૬
મધુ ગોલ પ્રમુખ જે ગ્રંથમાં,	સ્વાદિમ જાતિમાં લાખ્યો	રે;	શ્રીભુન૦ ૧૭
તે પણ તૃપ્તિને કારણે,	આવરણ એ નવિ રાખ્યો	રે.	શ્રીભુન૦ ૧૮
હવે અણાહાર તે વર્ણવું,	જે ચૌવિહારમાં સુજે	રે;	શ્રીભુન૦ ૧૯
લીંબ પચાગ ગલો કડું,	જેહથી મતિ નવિ મુજે	રે.	શ્રીભુન૦ ૨૦
રાખ ધમાસો ને રોહણી,	સુખડ ત્રીફલા વખાણો	રે;	શ્રીભુન૦ ૨૧
કીરીયાતો અતિવિષઃ એલીયો,	રીગણી પણ તિમ જાણો	રે.	શ્રીભુન૦ ૨૨
આછી સાસંધ ચીતરો,	ગુગલ હરડાં દાલો	રે;	શ્રીભુન૦ ૨૩
લોણ કરી અણાહારમાં,	વળી મજા નિહાલો	રે.	શ્રીભુન૦ ૨૪
કલેરનાં મૂલ પૂંવાડીઆ,	ખોલવીયો તે જાણો	રે;	શ્રીભુન૦ ૨૫
હલદર સૂજે ચોવીહારમાં,	વળી ઉપલોટ વખાણો	રે.	શ્રીભુન૦ ૨૬
ચોપચીની વજ જાણીએ,	ખોરડી ચૂલ કંથેરી	રે;	શ્રીભુન૦ ૨૭
ગાય ગૌમુત્ર વખાણીયે,	વલી કુંવાર અનેરી	રે.	શ્રીભુન૦ ૨૮
કંદરૂ વડકુડા લલા,	તે અણાહારમાં કહીએ	રે;	શ્રીભુન૦ ૨૯
એહવા લેદ અનેક છે,	પ્રવચનથી સર્વ લહીએ	રે.	શ્રીભુન૦ ૩૦
વસ્તુ અનિષ્ઠ ઇચ્છા વિના,	તે મુખમાં ધરીજેજી;		શ્રીભુન૦ ૩૧
ચાર આહારથી બહિરો,	તે અણાહાર કહિજે	રે.	શ્રીભુન૦ ૩૨
એહ જુગત શું જે લહી,	વ્રત પચ્ચખાણુ ન ખંડે	રે;	શ્રીભુન૦ ૩૩
તેહમાં ગુણ અનુરાગીણી,	શિવ લલિત રતિ મંડે	રે.	શ્રીભુન૦ ૩૪

શ્રી નય વિજય સુગુર તણાં, લેઈ પસાય ઉદાર રે;
વાચક જસ વિજય કહ્યો, એહ વિશેષ વિચાર રે.

શ્રીજીનં ૨૦

૧૦

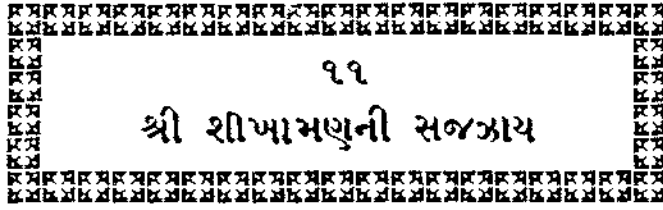
અમૃતવેલની સજ્જાય

- ચેતન જ્ઞાન અનુઆળીયે, ટાળીએ મોહ સંતાપ રે;
ચિત્ત ડમડોલતું વાળીએ, પાલીએ સહજ ગુણ આપ રે. ૧
- ઉપશમ અમૃતરસ પીજીએ, કીજીએ સાધુ ગુણ ગાન રે;
અધમ વયણે નવિ ખીજીએ, દીજીએ સજ્જન ને માન રે. ૨
- ક્રોધ અનુબંધ નવિ રાખીએ, ભાંખીએ વયણ મુખ સાચ રે;
સમકિત રતનરૂચિ જોડીએ, છોડીએ કુમતિ મતિ કાચ રે. ૩
- શુદ્ધ પરિણામને કારણે, ચારનાં શરણુ ધરે ચિત્ત રે;
પ્રથમ તિહાં શરણુ અરિહંતનું, જેહ જગદીશ જગ મિત્ત રે. ૪
- જે સમોસરણમાં રાજતાં, ભાંજતા ભવિક સંદેહ રે;
ધર્મનાં વચન વરસે સદા, પુષ્કરાવર્ત જીમ મેહ રે. ૫
- શરણુ ખીજી ભજો સિદ્ધનું, જે કરે કર્મ ચકચૂર રે;
ભોગવે રાજ શિવ નગરનું, જ્ઞાન આનંદ ભરપૂર રે. ૬
- સાધુનું શરણુ ત્રીજું ધરે, જેહ સાધે શિવ પંથ રે;
મૂલ ઉત્તર ગુણે જે વર્યા, ભવતર્યા ભાવ નિર્ગ્રંથ રે. ૭
- શરણુ ચોથું કરે ધર્મનું, જેહમાં વરદયા ભાવ રે;
જેહ સુખ હેતુ જીનવર કહ્યું, ભવ જલ તરવા નાવ રે. ૮
- ચારનાં શરણુ એ પડિવજે, વળી ભજે ભાવના શુદ્ધ રે;
દુરિત સવિ આપણા નિંદિએ, જીમ હોયે સંવર વૃદ્ધિ રે. ૯
- ઈહભવ પરભવ આચર્યાં, પાપ અધિકરણ મિથ્યાત રે;
જે જીનાદિ આશાતનાદિક ઘણાં, નિંદીએ તેહ ગુણઘાત રે. ૧૦
- ગુરૂતણાં વચન જે અવગણી, ગુંથિયા આપ મત જાલ રે;
ખડુપરે લોકને ભોળવ્યાં, નિંદિએ તેહ જંજાલ રે. ૧૧
- જેહ હિંસા કરી આકરી, જેહ ભોદયા મૃષાવાદ રે;
જેહ પરધન હરી હરખીયાં, ક્રીધલો કામ ઉન્માદ રે. ૧૨

જેહ ધન ધાન્ય મૂઝી ધરી, સેવિયા ચાર કષાય રે;	
રાગને દ્રેષને વશ હુઆ, જે કીયા કલહ કષાય રે.	૧૩
જૂઠ જે આળને પરદિયા, જે કર્યા પિશુનના પાપ રે;	
રતિ અરતિ માયા મૃષા, વલિ મિથ્યાત્વ સંતાપ રે.	૧૪
પાપ જે એહવા સેવિયાં, તેહ નિંદિએ ત્રિહુ કાલ રે;	
સુકૃત અનુમોદના કીજીએ, જીમ હોય કર્મ વિસરાલ રે.	૧૫
વિશ્વ ઉપકાર જે જીન કરે, સાર જીન નામ સંયોગ રે;	
તેહ ગુણ તાસ અનુમોદિએ, પુણ્ય અનુબંધ શુભયોગ રે.	૧૬
સિદ્ધની સિદ્ધતા કર્મના, ક્ષય થકી ઉપની જેહ રે;	
જેહ આચાર આચાર્યનો, ચરણ વન સિંચવા મેહ રે.	૧૭
જેહ ઉવજ્જાયનો ગુણલલો, સૂત્ર ઉવજ્જાય પરિણામ રે;	
સાધુની જેહ વળી સાધુતા, મૂલ ઉત્તર ગુણ ધામ રે.	૧૮
જેહ વિરતિ દેશ શ્રાવકતણી, જેહ સમકિત સદાચાર રે;	
સમકિત દૃષ્ટિ સુરતર તણો, તેહ અનુમોદિએ સાર રે.	૧૯
અન્યમાં પણ દયાદિક ગુણો, જેહ જીનવચન અનુસાર રે;	
સર્વે તે ચિત્ત અનુમોદિએ, સમકિત બીજ નિરધાર રે.	૨૦
પાપ નવિ તીવ્ર ભાવે કરે, જેહ ને નવિ ભવ રાન રે;	
ઉચિત સ્થિતિ જેહ સેવે સદા, તેહ અનુ મોદવા લાગ રે.	૨૧
થોડલો પણ ગુણ પરતણો, સાંભલી હર્ષ મન આણુ રે;	
દોષ લવ પણ નિજ દેખતાં, નિર્ગુણિ બાતમાં બાણુ રે.	૨૨
ઉચિત વ્યવહાર અવલંબને, ઈમ કરી સ્થિર પરિણામ રે;	
ભાવિયે શુદ્ધનય ભાવનાં, પાપનાશય તણું કામ રે.	૨૩
દેહ મન વચન પુદ્ગલ થકી, કર્મથી લિન્ન તુજ રૂપ રે;	
અક્ષય અકલંક છે જીવ તું, જ્ઞાન આનંદ સ્વરૂપ રે.	૨૪
કર્મથી કલપના ઊપજે, પવનથી જીમ જલધિ વેલ રે;	
રૂપ પ્રગટે સહજ આપણું, દેખતાં દૃષ્ટિ સ્થિર મેલ રે.	૨૫
ધારતાં ધર્મની ધારણા, મારતાં મોહવડ ચાર રે;	
જ્ઞાન રૂચિ વેલ વિસ્તારતાં, વારતાં કર્મતું જોર રે.	૨૬
રાગ વિષ દોષ ઉતારતાં, જોરતાં દ્રેષ વિષ શોષ રે;	
પૂર્વ મુનિ વચન સંભારતાં, વારતાં કર્મ નિઃશેષ રે.	૨૭

દેખીએ માર્ગ શીવ નગરનો, જે ઉદાસીન પરિણામ રે;
તેહ અણુ છોડતાં ચાલિએ, પામિએ જીમ પરમ ધામ રે. ૨૮

શ્રી નય વિજય ગુરુ શિષ્યની, શીખડી અમૃત વેલ રે;
એહ જે ચતુર નર આદરે, તે લહે સુજસ રંગરેલે રે. ૨૯

૧૧

શ્રી શીખામણીની સજ્જાય

ચડચા પડચાનો અંતર સમજી, સમ પરિણામે રહિયે;
થોડો પણ જિહાં ગુણ દેખી જે, તિહાં અતિહિ ગહ ગહિયે રે;
લોકો લોભવિયા મત ભૂલો. (આંકણી) ૧

અંતર મુહુરત અછે ગુણ વુઠ્ઠો, અંતર મુહુર્ત ગુણ હાણી;
ચડવું પડવું તિહાંથી મુનિને, તે ગતિ કિણહિ ન જાણી રે. લો० ૨

બાહ્ય કાજથી ઉંચું ચડવું, તે તો જડતા ભામા;
સંયમ શ્રેણિ શિખર ચડાવે, અંતરંગ પરિણામા રે. લો० ૩

તિહાં નિમિત્ત છે બાહિર કીરિયા, તે જો સૂત્રે સાચી;
નહિ તો દુઃખ દાયક પગ સાહસું, મોર જીવે જિમ નાચી રે. લો० ૪

પાસત્યાદિક સરખે વેષે, જૂઠાં કારણ દાખે;
ઈમ વિષ પાણી ખપ નહિ કરતાં, મીઠાં પાણી આખે રે. લો० ૫

પરિચિત ઘરની ભીક્ષા લેવે, ન કરે તે સમુદાણી;
વસતિ દોષ ન તજે ક્રિયાદિક, જિન આણા મન આણી રે. લો० ૬

વસ્ત્ર પાત્ર દ્રવ્ય નવિ ટાળે, કરે પતિતનો સંગો;
કલહ વૈરની વાત ઉદીરે, મન માન્યો તિહાં રંગો રે. લો० ૭

હીણો નિજ પરિવાર ટળાવે, આપ કષ્ટ બહુ દાખી;
અઢિયો તેહનો કિણ પરે કહિયે, સૂત્ર નહિ જિહાં સાખી રે. લો० ૮

ન ગણી ઉત્તરગુણની હાણી, સૂત્ર ક્રિયામાં પંગુ;
દુઃખ સહેશે જિમ ઉપદેશમાળે, બોલ્યો મથુરા પંગુરે. લો० ૯

એક મૂળકારણ ચિંતવતાં, આવે મોટું હાસું;	
પંચ મહાવ્રત કિહાં ઉચ્ચરિયાં, સેવ્યું કુણ્ણુ પાસું રે.	લોાં ૧૦
પહિલા વ્રત જે જૂઠ ઉચ્ચરિયાં, તે તો નાવ્યાં લેખે;	
વળી ફરીને હવે તે ઉચ્ચરિયાં, પંચ લોક જેમ દેખે રે.	લોાં ૧૧
મુનિને તો સઘળું સાચવવું, વાત ઘટે નવિ ફૂડી;	
શુદ્ધ પદ્મકની તો જે જે, ચતના તે પણ રૂડી રે.	લોાં ૧૨
પહિલા મૂળશુભે જે હીણો, ફરી ફીક્ષા તે લેવે;	
અરણ અંશ હોય તે તપ છેદે, ઉદમ ગારવ સેવે રે.	લોાં ૧૩
એહવું લાખ્ય કહ્યું વ્યવહાર, તે તો મર્મ ન જાણે;	
અધિકાઈ બાહિર દેખાડી, મત વાલો મત તાણે રે.	લોાં ૧૪
કહે તે શુદ્ધ કથક અજ્ઞાની, ઉપધિ ઘણેરી ધારે;	
દ્વિવિધ બાળ તે મારગ લોપી, લાખ્યું અંગ આચારે રે.	લોાં ૧૫
પાસત્યાદિક જાતિ ન તજિયે, તો કિમ ઉંચા ચઢીયે;	
જ્ઞાનાધિક આણુયે રહિયે, તે સાથે નવિ વઢિયે રે.	લોાં ૧૬
પાસત્યો પણ તેહને કહિયે, તે વ્રત લેઈ વિરાધે;	
ધુર થકી જેણે વ્રત નવિ લીધાં, તે તો મારગ સાધે રે.	લોાં ૧૭
સર્વ શુદ્ધિ વિષુ પણ વ્રત ચતનાં, શુદ્ધ કથક તે છાજે;	
ધ્વજા યોગી આપ હીનતા, કહેતો તે નવિ લાજે રે.	લોાં ૧૮
કુસુમ પુરે એક શેઠ તણે ઘર, હેઠે રહ્યા સંવેગી;	
ઉપરે એક સંવર શુભહીણો, પણ શુભનિધિ શુભ રંગી રે.	લોાં ૧૯
સંવેગી કહે ઉપરે જે છે, તે મહા મોકલો પાપી;	
શુભ રંગી કહે જે વ્રત પાળે, તસ કીર્તિ જગ વ્યાપી રે.	લોાં ૨૦
સંવેગીના બાહ્ય કષ્ટથી, થયા લોક બહુ રાગી;	
કોઈક શુદ્ધ કથકના પણ મતિ, જેહની જ્ઞાને લાગી રે.	લોાં ૨૧
ચોમાસું પુરી બેહું વિચરિયા, તિહાં આવ્યા એક નાણી;	
ખિહુમાં અદ્ય અધિક ભવ કુણ્ણો, પૂછે ઈમ બહુ પ્રાણી રે.	લોાં ૨૨
જ્ઞાની કહે સંવેગી નિંદા, કરી ઘણા ભવ તે રૂળશે;	
શુદ્ધ કથક વહેલો શિવસુખમાં, પાપ પપાળી ભળશે રે.	લોાં ૨૩
સૂણી એહવું બહુ જન સમજ્યા, ભાવ માર્ગ રૂચિ જાગી;	
તે ઉપદેશ પદે સવિ જોયો, જો તુમે શુભના રાગી રે.	લોાં ૨૪
શુદ્ધાચારી કળિમાંહે વિરલા, શુદ્ધ કથક પણ થોડા;	
ઈચ્છાચારી બહુલા દીસે, જાણે વાંકા ઘોડા રે.	લોાં ૨૫

પાસત્યાદિકમાં પણ સંયમ, થાનક કહ્યું હોઈ હીણું;	
શુદ્ધ પ્રરૂપક વયણે શાસન, કહિયે ન હોએ ખીણું રે.	લોાં ૨૬
જિનવિણુ અછતું ચરણુ ન ધરિયે, હોય તે તો ઉદ્ધરિયે;	
નવો માર્ગ જન આગે ભાખી, કહો કિણિપરે નિસ્તરિયે રે.	લોાં ૨૭
સંયમ ઠાણુ વિચારી જોતાં; જો ન લહે નિજ સામે;	
તે જુહું જોલીને દુર્ગતિ, શું સાધે ગુણુ પામે રે.	લોાં ૨૮
સંયમ વિણુ સંયત ના થાયે, પાપશ્રમણુ તે ભાખ્યો;	
ઉત્તરાધ્યયને સરલ સ્વભાવે, શુદ્ધ પ્રરૂપક ઠાખ્યો રે.	લોાં ૨૯
સુવિહિત ગચ્છ કિરિયાનો ધારી, શ્રી હરિભદ્ર કહાય;	
એહ ભાવ ધરતો તે કારણુ, મુજ મન તે સુહાય રે.	લોાં ૩૦
શુદ્ધ દ્રવ્ય સંયત તે ઇણિપરે, ભાવ ચરણુ પણ પાવે;	
પ્રવચન વચન પ્રભાવક તેહનાં, સુરપતિ પણુ ગાવે રે.	લોાં ૩૧
શુદ્ધ કથક વચને જે ચાલે, મૂળ ઉત્તર ગુણુ ધારી;	
વચન ક્ષમાદિક રંગે લીના, તે મુનિની બલિહારી રે.	લોાં ૩૨
પૂજનીક જ્ઞાની આણુધિક, સંયત ચરણુ વિલાસે;	
એક નહિ જેહને બિહું માંહી, કિમ જઇયે તસ પાસે રે.	લોાં ૩૩
જિમ જિમ પ્રવચન જ્ઞાનેઝીલે, તિમતિમ સંવેગતરંગી;	
એકે આવશ્યક વચન વિચારી, હોજો જ્ઞાનના રંગી રે.	લોાં ૩૪
જ્ઞાનાધિકમાં જે ગુણુ દ્વેષે, કષ્ટ કરે અભિમાને;	
પ્રાયે ગંઠી લગે નવિ આવ્યા, તે સુતા અજ્ઞાને રે.	લોાં ૩૫
તેહની કષ્ટ ક્રિયા અનુમોદે, ઉન્મારગ થિર થાય;	
તેહથી દુરગતિનાં દુઃખ લહિયે, પંચાશક કહિવાય રે.	લોાં ૩૬
કુળ ગણુ સંઘ તણી તે લજ્જા, આપ છંદ તે ટાળે;	
પાપભીરુ ગુણુ આણુકારી, જિન મારગ અનુઆળે રે	લોાં ૩૭
જ્ઞાનાધિકની દીક્ષા લેજે, કરે તસ વયણે પરખી;	
ખીજની ષોડશકે ભાખી, હોળી નૃપ ઋદ્ધિ સરખી રે.	લોાં ૩૮
જ્ઞાનાધિકનો વિનય વિરાધી, શ્રી જિનવર દુહવાય;	
વિનય લેદ સમજે તે કિંકર, જ્ઞાનવંતનો થાય રે.	લોાં ૩૯
તે માટે જ્ઞાનાધિક વયણે, રહી ક્રિયા જે કરશે;	
અધ્યાતમ પરિણુતિ પરિપાકે, તે ભવસાગર તરશે રે.	લોાં ૪૦
વાચક યશવિજયે ઇમ દાખી, શીખ સર્વને સાચી;	
પણુ પરિણુમશે તેહતણે મન, જેહની મતિ નવિ ફાચી રે.	લોાં ૪૧

શ્રી અનાથી મુનિની સજ્જાય

મગધાધિપ શ્રેણીક સુવિચારી, સાથે બહુ પરીવારી,
 હયગય રથ પાયક પાલખીશુ', પહોંત્યો વન મોઝારી રે. ૧
 રાજન રયવાડી સંચરીયો, ક્ષાયિક સમક્રિત વરીયો કે. રાજન૦ ૨
 પદ્મનાભ તીર્થંકર થાશે, ઉપશમ રસનો દરિયો કે. રાજન૦ ૩
 વિવિધ પ્રકારની કીડા કરતો, જોતો વનનાં ઠામ;
 ચંપક તરૂં તળે મુનીવર દીઠા, બેઠો કરીય પ્રણામ કે. રાજન૦ ૪
 ધ્યાને લીનો મુનીવર મોટો, ચંપકવણી કાયા;
 હુંચ્યા કેશ તે ચૌવન વેષે, તણ સંસારની માયા કે. રાજન૦ ૫
 પૂછે રાજા શ્રેણીક મુનિને, કેમ હુંચ્યા તુમે કેશ;
 ચૌવને વૈરાગ કહો કિમ લીધો, દીસો છો લઘુ વેષ કે. રાજન૦ ૬
 તરૂં પછે તરૂં કાં છંડી, એ માયા કાં મંડી;
 કંચન વરણી કાયા દંડી, એ શી કીધ ધમંડી કે. રાજન૦ ૭
 રૂપવંત તું શુભવંત દીસે, સુંદર તુમ આકાર;
 શશિસમ વદન વિરાજે તાહરું, નયન પંકજ અનુહાર કે. રાજન૦ ૮
 ધન ચૌવન ફળ લાહો લીજે, કીજે બહુલા લોગ;
 સંપત્તિ સારૂ દાન તે દીજે, અવસરે લીજે જોગ કે. રાજન૦ ૯
 કુટુંબ તણો મોહ કિમ મૂક્યો, કિમ મૂક્યા ધન પરિવાર;
 કવણ નગરનાં કહો તુમે વાસી, કિમ લીધો સંચમ ભાર કે. રાજન૦ ૧૦
 સચલ લક્ષણ તુમ અંગે નિરખ્યાં, અવગુણ એક ન દીઠો;
 કૃપા કરી જોગીસર સાચો, ઉત્તર દો મુજ મીઠો કે. રાજન૦ ૧૧
 બોલે મુનીવર સુણ હો રાજા, ઉત્તર દેઉં હું સાચો;
 મુખનો મટકો નયણનો લટકો, કાયાપિંડ તે કાચો કે. રાજન૦ ૧૨
 નાથ વિના જીવે બહુ દુઃખ પામ્યા, મહારે નહિ કોઈ નાથ;
 તિણ કારણ મેં દીક્ષા લીધી, હવે હું હુઓ સનાથ કે. રાજન૦ ૧૩
 નાથ અછું હું મુનિવર તહારો, એહવો અર્થ વિચારો;
 નાથ અછે કોઈ તહારો રાજા, બોલ્યો બોલ અવિચાર્યો કે. રાજન૦ ૧૪

નાથ તણે અર્થ જો જાણો, તો થાઓ મુજ નાથ;
 નાથ નહિ કોઈ નૃપ તુમારે, ખાવળ દો છો ખાથ કે. રાજનં ૧૪
 માતા મયગલ હય હૈષારવ, સુણ મગધાધિપ રાજ;
 કંચન કોડિ જોડિ ખાંધવની, માય તાય સુખ સાજ કે. રાજનં ૧૫
 મ્હોટા કુળની મ્હોટી વધૂટી, ખોટી નહિ મનમાંહિ;
 સિંહ કટી હંસ ગામિની ખાળા, થોડા બોલિ પ્રાંહી કે. રાજનં ૧૬
 શશી વયણી મૃગ નયણી નારી, ચિત્ત હરખી ભરતાર;
 હાવલાવ વિભ્રમ જે કરતી, તે મૂકી નિરાધાર કે. રાજનં ૧૭
 ઇંદ્ર તણી જાણે ઇંદ્રાણી, એહવી મુજ ઘર રાણી;
 કે તા ગુણ હું કહું હો રાજ, શિયલ ગુણની ખાણી કે. રાજનં ૧૮
 પાન સમારે ખીડું વાળી, માંહી કપૂરનો વાસ;
 પ્રેમ ધરી મુજ પદાણી આપે, તે મૂકી નિરાશ કે. રાજનં ૧૯
 પંચ વિષય હું ભોગ ભોગવતો, જાતો કાળ ન જાણ્યો;
 એક દિવસ મુજ રોગ ઉપન્યો, નવિ સમે તે ચિત્ત આણ્યો કે. રાજનં ૨૦
 કાકા કાકી કુવા ભાણેજી, મામો માસો મામી;
 નેહ ધરે માસી મુજ અધિકો, જાણે અંતર જામિ કે. રાજનં ૨૧
 માય તાય બંધવ મુજ ભગિની, દુઃખ નવિ લીધો જાય;
 નારી મુખ વિલપંતી બોલે, તે દુઃખ અમન સહાય કે. રાજનં ૨૨
 તિણ વેદન મુજ નિંદ ન આવે, અન્નપાન નવિ ભાવે;
 મંત્ર ચંત્ર કીધા ઘણેરાં, તો પણ દુઃખ નવિ જાવે કે. રાજનં ૨૩
 વૈદ જાણુ તેડયા તેણી વારે, દીધા બહુલા દામ;
 ઔષધ ભેષજે ગુણ નવિ થાયે, વિલખાણા તે તામ કે. રાજનં ૨૪
 ચિત્ત ચોખે કરી મેં રે વિચાર્યું, એકલડો વનવાસી;
 એ સંસાર તણું દુઃખ વિરૂપા, ગદ્ય વેદન તવ નાસી કે. રાજનં ૨૫
 દિનકર ઉગે તમ જીમ નાસે, તિમ મુજ વેદન ભાગી;
 સંયમ વરિયો વેદન ઠરીયો, સમતાશું લયલાગી કે. રાજનં ૨૬
 મગધાધિપ હરખો મનમાંહિ, વચન કહે રે વિચારી;
 નાથપણું તુમને મુનિ સાચું, આપ તર્યા પરતારી કે.
 રાજનં પંચ મહાવ્રત ધારી. ૨૭
 શીશ નમાવી પાય લાગીને, પછી છોડ્યું મિથ્યાત;
 યોગીસરને ધ્યાને લીનો, અજવાળે કુળ જાત કે. રાજનં ૨૮
 ઋષિ અનાથી ચારિત્ર પાળી, પહોંચ્યા શિવપુર ઠામ;
 કનક વિજયબુધ ચરણે મધુકર, ઇમ બોલે મુનિ રામ કે. રાજનં ૨૯

શ્રી સુનંદા રૂપસેનની સજ્જાય

- ખેટસુની કહે ધન્ય તુમે સાતે જણાં, એક વયણે પ્રતિબોધ લહ્યો ન રહી મણાં,
શત ઉપદેશે પણ રાગીને યથાજલો, લક્ષ રવિ ઉદયે, નવિ દેખે આંધળો. ૧
- ગર્ભવાસ ગદ ત્રાસ જરા મરણાં કરે, પરભવ સૌખ્ય કિહાંથી અમૃત ઉખરે;
જેમ ચકલો ચકલી તૃણ ખિંદુએ આવીઆ, તું પીતું પી કહેતાં બેઉં મરણે ગયાં. ૨
- નરનારીના રાગને નાગરે માંડવા, વાધ ચિત્તર મંજાર ને મેલી જમાડવા;
વિષથી પ્રાણીયા લવભવ દુઃખમાં પડે, વિષય રાગ નરભવ હરી, પરભવમાં નડે. ૩
- તન ધન જોખન આયુ, સમય જાતાં વહી, આખંડલ કોદંડ, અખંડે રહે નહિ;
તિલકપૂરે કનકધ્વજ, રાણી યશોમતી, દો સુત ઉપર પુત્રી, સુનંદા રૂપે રતિ. ૪
- લઘુ વયે ઘર ઉપર, ચઢી દેખે એક ઘરે, દોષ દર્ષ ગુણવંતીને પતિ તાડન કરે;
નિર્દય નર લહી, માને કહી સખી મોકલી, કરવો નથી વિવાહ, રહીશ હું એકલી. ૫
- વલ્લભ સુખ નગણો, લઘુવય બાલા સહી, અનુભવ જ્ઞાન વિના, જેમ ધ્યાન કરે નહિ;
જોખન વય ફલીયો, તવ અધર કુસુમ હર્યા, રતિએ રીસાવ્યા, કામદેવ અંગે વર્યા. ૬
- જરૂર તણી ગુરતા, કુંચ કુંભે વસી જઈ, ચરણ તણી ચંચળતા, ચક્ષુ વચ્ચે ગઈ;
અભિનવ જોખન, વેલા મેલા ખેલતી, એક દિન મંદિર ઉપર, જઈ ફરતી હતી. ૭
- ઈર્ષ્ય વડો ધનવાંત, સમીપે તિહાં વસે, ખેલ વસંત પ્રિયાશું અગાશે સુરત હસે,
દેખી સુનંદા વિષય રૂચી કહે માતને, મુજ વિવાહ કરો, જણાવી નરરાયને. ૮
- એક દિન ઘર સન્મુખ, તંબોલી દુકાન મેં, શેઠ વસુદત્ત રૂપસેન, લીયો જ્ઞાન મેં;
લાગ્યો નયણે નેહ, સખી હાથે દિયો, શ્લોક અર્થ લખી, પત્ર તે રૂપસેને લીયો. ૯
- વાંચીને મન હરખી, અર્થ તેણે પૂરીયો, પાછો પત્ર સખીએ સુનંદાને દીયો;
વાંચી હરખી આ તન મન વિકસાવતી, પત્ર પ્રીતમકર ફરસીત હેડે દાખતી. ૧૦
- દાસી મુખે કહે, નિત્ય ઈંડાં તુમે આવવું, તુમ મુખ દીઠા વિના, નવિ ભોજન ભાવવું;
સાંભળીને રૂપસેન ગયો જલમંદિરે, દિન પાંચ ચોરછવ છે, કૌમુદી ઢંઢેરો ફરે. ૧૧
- અવસર પામી સુનંદા, તાસ જણાવતી, જે દિન વન ચોરછવ, નરનારી જાવતી;
તે રાતે ઘર પાછળ પિયુ પધારજો, બાંધશું દોર નિસરણી, તેણે ચઢી આવજો. ૧૨
- ચતુર વિચક્ષણ અવસર, ન ચિત્ત ન ચૂકશો, રંભા સમી મહિલા મલી, તેનવિ મૂકશો;
અહો નિશ વાલમ ધ્યાન ધરું, રહી વેગળી મારા પ્રેમની વાત, તે જાણે કેવલી. ૧૩

- દાસી સુણી તે હરજે સંકેતીયા, વરસ સમા દિન પાંચ વિયોગે વિતીયા;
કૌમુદીને દીન રાણી સુતા તેહ કરે, સા કહે શિર દુઃખે છે તેણે રહીશું ઘરે. ૧૪
- દોય સખીશું સુનંદા રહી નિજ મંદિરે, દોય નિસરણી ગોખ તલે રાતે ધરે;
તેણે અવસર એક જુગારીઓ ધન રાચીને, ચોરી કરવા ફરતો ધનપતિ ધારીને. ૧૫
- દોરે દેખી મન કૌતુક ધારી તે ચડે, અણખોલી સખી લઈ ગઈ તસ ઓરડે;
હરખી સુનંદા સ્નાન તનુ શણગારતી, અંદન લેપ કુસુમ આભૂષણ ધારતી. ૧૬
- તેણે સમે રાણીયે દાસી બેવા મોકલી, દીપક બુજવી તેહશું, સખી વાતે ભલી;
કહે સખીઓ હમણું વેદન સઘળી ટળી, સુતા સુનંદા સુખ ભર ક્ષણ નિદ્રા મળી. ૧૭
- દાસી સુણી તે વાત કહી જઈ રાણીને, આવી સુનંદા ઓરડે ઘુંઘટ તાણીને;
શય્યા એ ફૂલ પુંજ બિછા મોકલાં, બોલે સુનંદા નાથ વસ્યા કેમ વેગલાં. ૧૮
- તાણી લીયે શય્યાએ વિરમ વ્યાકુલ થઈ, સુખ ભોગવતાં વિયોગ વેદના દૂરે ગઈ;
સુરત સમે નિદ્રાભર મૂકી ઊઠીયો, મુક્તા ફળનો હાર જુગારીયો લેઈ ગયો. ૧૯
- દોર નીસરણી સખીઓ ઘરમાં લાવતી, જગી સુનંદા સખીઓ એમ જલપંતી;
વલ્લભશું નવિ વાત વિચાર થયો, કિશ્યો રાણીની દાસી ભયે કરી વહેલો નિસર્યો. ૨૦
- પૂરણ ભાગ્યે મેળો બન્યો, પણ ક્ષણે રહ્યો, અંધારે અંધારૂ કરીને તે ગયો;
મુજ ચિત્ત ચોરી ગયો, ફરી મિલન કઠીન ઘણું, દુર્લભ દાસીએ ખેલ બગાડ્યો અમતણું. ૨૧
- હવે સુણને રૂપસેન બન્યો જે પ્રીતમાં, રાત ઘડી ગઈ ચાર, ચિવટ થઈ ચિત્તમાં;
કંચન વરણો ચરણે ઘુઘરીઆ તમે, કસખી નાડે નંગ, જડયો તે જગ મમે. ૨૨
- કંચુઓ કસખી કોરનો, હીરા હસી રહ્યાં, મેવા મીઠાઈ લેપ સુગંધી સંમદ્યા;
ચીર પટોલી ભાત તે રીતે રૂચે ઘણી, નેઉરને કટી મેખલવાળી દામણી. ૨૩
- હારાદિ અલંકાર લીયા બહુમુલનાં, કુંડલ ધર્મિલ હાથ ગજેરા કુલનાં;
એ સઘળું લઈ ઉવટ મારગે સંચરે, સુનંદા મળવાનાં મનોરથ બહુ કરે. ૨૪
- પંથે પડી ઘરભીત અંપાઈ તે મૂઓ, સંસાર માંહે રાગ વિટંબણા એ જુઓ;
મરણ થયો ન ગયો રાગ રમણી રૂપનો, સુનંદા ઉદરે ગર્ભે જઈ ઉપન્યો. ૨૫
- કર્યાતિકા કહે કંતને મરણું એણે સમે, હેઠ આહેડી બાણ ઉપર શરસે ભમે;
નાગ ડર્યો ભિલ્લને, શકરો બાણે મુઓ, દેવગતિ વિપરીત ચારેના ચિંતન જુઓ. ૨૬
- રાત્રિ જશે પરભાતે, રવિ જલ ઉગશે, જઈશું કુસુમવન પુષ્ટિ થશે પંકજ હસે;
કજ કોરો અલિ રાતે રડતો દિલશું લખે, વનગજ સરોજલ પીછને કમલ સાથે ભળે. ૨૭
- મનનાં મનોરથ સઘળાં તે મનમાં રહ્યાં; દૃષ્ટિરાગ વશ પડિયા તે દુઃખીયા કહ્યા;
પરરમણી રસ રાવણ, દસ મસ્તક ગયા, સીતા સતીવ્રત પાળી અચ્યુત પ્રતિ થયા. ૨૮
- વિષય વિનોદથી જેહ રહ્યાં દૂરે સદા, આ ભવ પરભવ, તેહ લહે સુખ સંપદા;
ત્રીજે ખંડે દાળ એ છઠ્ઠી મન ધરો, શ્રી શુભવીર વચન રસ આસ્વાદન કરો. ૨૯

ખીજે દિવસે ગવેષવા, વસુદત્તના સુત ચાર;	
ભીંત પડી ઉપડાવતાં, મળીયા લોક હબર.	૧
મૃતક તિહાં રૂપસેનનું, નીકળ્યું વસ્તુ સહીત;	
વાત સુનંદા સાંભળી, ચિત્ત બન્યું વિપરીત.	૨
શોક ભરે સખીને કહે, આ શી બની ગઈ વાત;	
અંધારે નવિ ઓળખ્યો, મલીયો કેઈ કુભત.	૩
વસ્તુની હાલત બાણીને, ધૂર્ત હરિ ગયો હાર;	
પણ રૂપસેન મરણ સુણી, રૂઢન કરે તેણી વાર.	૪
તસ શોકે દિન કાઢતાં, ગર્ભ વધ્યો દ્વાય માસ;	
દેખી રાય તણે ભવે, સખીઓ પામી ત્રાસ.	૫
ઔવધે ગર્ભજ પાડીઓ, સા થઈ સજ્જત દેહ;	
રાય રથપુરે રાયને, દીધી સુનંદા તેહ.	૬

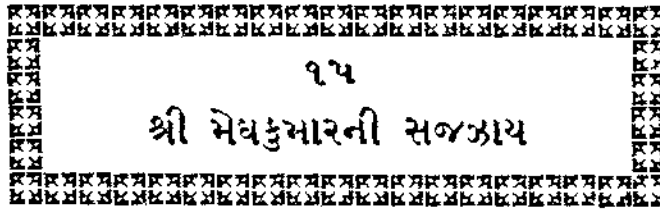
દાલ ૨ જી

પરણી નૃપ રથપુર લેઈ ગયો, રૂપસેન તિહાં પત્તગ થયો;	
ત્રીજે ભવ નરભવ હારીયો, સુનંદા નજરે ધારીયો.	૧
ફણા વિસ્તારી નાગે નડીઓ, ધાઈ સુનંદા કેડે પડીઓ;	
હાં હાં કરતા નૃપ આવીઓ, લેઈ ખડ્ગ પૂઠે ધાવીઓ.	૨
મારીઓ અહીં ચોથે ભવ ગયો, તેવનવાસે વાયસ થયો;	
એક દિન દંપતી વનમાં ગયાં, રાગ રંગ રસ રીઝે રહ્યા.	૩
વાયસ તે તરૂ ઉપર ચઢીયો, સુનંદાનો રાગ નડીઓ;	
કર્ણ કટુક શબ્દે તે ભણે, તામ નરેસર બાણે હણે.	૪
હંસ થયો તે ભવ પાંચમો, હંસ તણા ટોળામાં રમે;	
રાબ રાણી સરજળ જુએ, હંસ સુનંદાના રાગે રૂએ.	૫
ઉડી બેઉ પાંખે આફણીઓ, નૃપ સુભટે ખડ્ગે કરી હણીઓ;	
તેહીજ વન છટ્ટો ભવ થયો, હરણી ઉદરે હરણો થયો.	૬
દેખી રાણી રાગે કર્યો, જૂરે, ઉભો આંસુ ભર્યો;	
આહેડી નૃપ બાણે હણી, લીયો શીકાર તે લક્ષણ ભણી.	૭

માંસ પચાવી તે મૃગ તણું, ખાતા રાણી વખાણે ઘણું;	
અવધિ નાણી હોય મુનિ જણા, તે દેખી મસ્તક ધુણતા.	૮
પૂછે રાણી મુનિને તીસે, સ્વામી મસ્તક ધુણે કી સે;	
સાધુ કહેકારણ છે ઇહાં, આવી સુણો અમો વસીએ જીહાં.	૯
તિહાં ગયા નૃપ રાણી મલી, મુનિ મુખ વાત સચલ સાંભળી;	
રાગી નરતું માંસ જ ભખો, જ્ઞાન વિના તમે નવિ ઓલખો.	૧૦
રાણી કહે રૂપસેન કુમાર, આગળ શો થાશે અવતાર;	
તવ ઓદ્યા જ્ઞાની અણુગાર, સાતમે ભવ હાથી અવતાર.	૧૧
તુજ ઉપદેશે સમતા વરી, સમકિત પામી વ્રત આદરી;	
સહસ્રારે તુજ સ્વામિ થશે, નરભવ પામી મોક્ષે જશે.	૧૨
ઇમ કહી મુનિ ઉપદેશ દીયે, સાંભળી દંપતી દીક્ષા જ લીએ;	
રાજ રૂપી ગુરૂ સાથે ગયા, સંયમ પાળી સુખીયા થયા.	૧૩
ગુરૂણી પાસે સુનંદા લણો, અરિમિત્ર તુણ મણી સરીખા ગણો;	
લીએ આતાપના તાપે જઈ, અવધિજ્ઞાની સુનંદા થઈ.	૧૪
રૂપસેન હસ્તી જીહાં ફરે, સુનંદા તિહાં વસતિ કરે;	
એણે અવસર હસ્તી મદ ચઢ્યો, કંચન પુર કોટે જઈ અડ્યો.	૧૫
લોક કોલાહલ કરતા ભમે, સુનંદા આવ્યા તેણે સમે;	
રાજા સુભટે ઘણુંએ દમ્યો, પણ સાધ્વી દેખી ઉપશમ્યો.	૧૬
સાધ્વી કહે સુણ મત ગમાર, દુઃખના દહાડા તુજ સંભાર;	
રાગ વિલુધો પામ્યો ઘાત, પાતકો તેં કીધા સાત.	૧૭
રૂપસેન ગર્ભે ક્ષણીધર વાયસ, હંસ હરણનો અવતાર;	
સાતમે ભવે તમે હાથી થયા, ધર્મ વિના ભવ એજે ગયા.	૧૮
તે સુણતાં ગજ મૂર્છા લહી, જાતિ સ્મરણ તે પામ્યો સહી;	
લોક વચ્ચે ઉભો રહી રડ્યો, સુનંદાને પાપે પડ્યો.	૧૯
સમકિત વ્રત ગજ ધરતો જીહાં, લોક અચ્છેડ દેખે તિહાં;	
ગુરૂણી કહે નૃપને એ ખરો, સાધર્મી ગજ સેવા કરો.	૨૦
આદર કરી નૃપ તેડી ગયો, નેહ સુનંદાનો સફલ કીયો;	
સુનંદા આનંદીત થયા એ, કેવલ પામી મોક્ષે ગયા.	૨૧
ખેટ મુનિ કહે રાજકુમાર, વૈરાગ્ય રાગ તણી ગતિ ધાર;	
મુખ માની જે વિષય રમે, તે ભવ નાટક કરતા ભમે.	૨૨
માત પિતા ખાંધવ નાર, સ્વારથીઓ સવિ સંસાર;	
આયુ જોખન લક્ષ્મી મલી, મેઘ ઘટ ચંચલ વિજલી.	૨૩

બાલપણે મલમુત્રે ભર્યો, શીલી ઓરીઓ સહ્યા;
પરણ્યો તો આમય ખય થઈ, જોખન વેલા નિષ્કલ ગઈ. ૨૪
વૃદ્ધપણે નરભવ પરવશ થયો, પરભવ હાથ ઘસતો ગયો;
તેણે નરભવ સામગ્રી લઈ, કરશે ધર્મ તે સુખીયા સહી. ૨૫
ત્રીજે ખંડે ગુણીજન ગમી, ઢાળ કહી રસાલ સાતમી;
શ્રી શુભવીર વચન રસ ઘડી, સાકર દ્રાક્ષ કીસી શેલડી. ૨૬

સફરુર પાય પ્રણમી, માણું હું મતિ ચંગી,
મુજ ગાવા ઉલટ મેઘકુમાર મન રંગી,
રાજગૃહી નગરી મગધ દેશ અભંગી,
તિહાં રાજા શ્રેણીક ક્ષાત્રિક સમકિત સંગી. ૧

ઉથલો સંગતિ જેહને જીનવર કેરી, રાયાં રાય બિરાજે;
લાખ અગ્યાર ગામનો અધિપતિ બહુવીર સુભટશું છાજે;
મંત્રી જેહને અભય સરીખો, બહુલી છે તસ પટરાણી;
તેહ માંહિ સુખ કારિણી દેવી, ધારિણી નામ વખાણી. ૨

ઢાળ રાયરાણી વિલસે સુખ સંસારનાં પૂરાં;
કોઈ પુન્યવંત પ્રાણી અવતર્યો પૂન્ય અંકૂરા;
સુપને ગજ દીઠો, મન આનંદ બહુમાન;
તસ પ્રગટયો દોહલો પહોલો પુહવી સમાન. ૩

ઉથલો પુહવી પહોંચાડે કોઈ મુજને, જીમ શરીરે સુખ થાય;
વરસે મેઘ વિજળી અબુકે, સરોવર નદી પૂરાય;
ચાતક જોલે મોર કીંગારે, કામીની મન થાય ઢીલું,
પ્રવેત પટોળી કંચુકી ભીની, સહિયર સાથે ઝીલું. ૪

ઢાળ ઉપનો તે દોહલો, ત્રીજે માસે દેહ,
ચિતાતુર દીઠી, રાયે પૂછયું તેહ;
તવ જોલે રાણી, આણી પ્રેમ અપાર;
અકાળે મેઘમાં, ઝીલવા ભરતાર.

- ઉથલો.** ભરતારે વળતું ઈમ ભાખ્યું, તુજ ઇચ્છા પુરાવું,
દોહલો પૂરણ દુઃકર તોહિ, અભય કુમાર જણાવું,
તેડયો મંત્રીશ્વર બહુ પ્રેમે ચાર બુદ્ધિ જસ પ્રગટ;
રાણીને ઇચ્છા મેહ ઝીલણની, એહવે દોહલો વિકટ. ૬
- દાળ** મંત્રીશ્વર સમયો, સુરવર તપ બળે ભમ;
તે આચ્યો તત્ક્ષણ, કહો મંત્રીસર કામ;
તુમે ધન વરસાવો, માડી ઇચ્છા કાજ;
તેહ વેલા વાદળ, વીજળી ગાજ અગાજ. ૭
- ઉથલો.** ગાળ મેઘ વૃષ્ટિ બહુ કીધી, વહી નદી સર ભરીયાં,
દોહલો પૂરણ રાણી ઝીલીયાં, અંતેઉર પરવરીયા;
પૂરણ માસે જન્મ હુઓ સુત, રૂપે સુરવર સરીખો,
નામ દીયો તવ મેઘકુમાર, વર સ્વજન વરગ સહુ હરખ્યો. ૮
- દાળ** લાલે પાળે સહુ ચંદ્ર કળાં પરે વાધે,
ચૌવન પરવરીયો, કળા બહોંતેર તે સાધે,
પરણ્યો કુમારી, અમરી સરીખી આઠ,
ધન કેડી આઠ આઠ, આપી સસરા આઠ. ૯
- ઉથલો.** આઠ આઠ વાના તસ આખ્યા, તે સિદ્ધાંતે ભણ્યાં,
વસ્ત્રાભરણ શયન મેડી ઘર, વિલસે ધનદ સમાજાં,
રાત્રિ દિવસ ને તડકો છાંયો, વિગત ન બાણે કહીયે,
પાળો પણ કહીયે નવહીંડે, નવ ચિંતા જરી લહીએ. ૧૦
- દાળ** મહાવીર પધાર્યા, બાણ કચું વન પાળ,
અંતે ઉર સુતશું, જઈ વંદે ભૂપાળ,
અમૃત સમવાણી, જીનવર દીયે ઉપદેશ,
સહુ સમજે ભાષા, બાલ ગોપાલ અશેષ. ૧૧
- ઉથલો.** શેષ તણી પરે મેઘ ડોલે, ધર્મ કથા સુણી ભીનો,
અઉગતિનાં દુઃખ શ્રવણ સુણીને, ભવ સાયરથી ખીનો;
માય તાય મનાવી કુમરે, લીધી જીનકને દીક્ષા,
હાથ જોડીને ઉત્તમ કુમર, માગે દ્વિવિધ તે શિક્ષા, ૧૨
- દાળ** તવ સ્થવિર યતિને, શિક્ષા કાળે ભળાવ્યો,
પહોતી જબ ચોરિસી, છોડે સંથારો આચ્યો,
જાતાં ને વળતાં, સાધુ લગાવે પાથ;
મન ચિંતે મેઘ મુનિ, આ દુઃખ કેમ સહેવાય. ૧૩

- ઉથલો** સહેવાય કેમ એ વાત જ ફૂડી, રૂડી ધરતી સિજળ;
રાગ રંગ રામા રસ લોજન, લોગ લલા બહુ હેજ;
જે મુનિ મુજને આદર કરતાં, તે મુનિથી દુઃખ પાઉં,
કિમે કરી જો સૂરજ ઉગે, જીન પૂછી ઘર જાઉં. ૧૪
- ઢાળ** ચિંતાએ એણી પરે, દોહીલી વિહાણી રાત;
ઉઠ્યો ઉજમભર, કરી કિરિયા પરભાત,
સહુ પહેલો પહોંચું, ચડવડી ચાલ્યો પંથે,
મન ચંચલ કપિપરે, ચાલ્યો જઈ ઉત્પંથે. ૧૫
- ઉથલો** પંથ ઉત્પંથ કાંઈ ન જાણ્યું, જાણે હું સુકુમાળ,
કિરિયા તપ પરિષદ દોહિલા, કિમ સહિયે ચિરકાળ;
વળી વિમાસે મુજ કુળ ઉત્તમ, જસકીર્તિ જગવાસે,
જાઉં છું પણ એણે મુખડે, જિનને કેમ કહેવાસે. ૧૬
- ઢાળ** આમણુ દુમણે મન, આગળ આવ્યો જાણી,
ત્રિભુવન પતિ તેથી, લાખે અમૃત વાણી;
હે મેઘ મુનીસર દોહિલી રાત્રિ વિહાઈ,
ઘર સમરી આવ્યો, મુજ પૂછણુ ઉમાહી. ૧૭
- ઉથલો** ઉમાહીને ચારિત્ર લીધું, કીધું આતમ કાજ,
દુઃખ નિવારી ચારિત્ર આપે, મુક્તિપુરીનું રાજ;
વ્રત લેઈને લંગ ન કરીએ, વર વિષ અગ્નિ આદરીયે,
સાધુ પયરજ લાગ્યે મુનિરાજ, ધર્મ થકી કિમ ફરીયે. ૧૮
- ઢાળ** ફેરી જો પાછળ લવ ત્રીજે, ગજસ્વેત દદ છ દંતુશળ;
-હાથણી સહસ ઉપેત, મેરૂપ્રભ નામે, દવ બલતો તું નાહો,
સરોવરમાં દોડે, કાદવ ગાઢે પેઠો. ૧૯
- ઉથલો** પેઠો નીર તીર નવિ પામ્યો, પ્રતિ મલ્લ હાથી માર્યો,
સાત દિવસ પીડા લોગવીને, મરણુ લલ્યો દુઃખ ધાર્યો;
જન્મ લહીને હાથી રાતો, ચાર દંતુશલ સોહે,
હાથણી સાતશેનો નાયક, એક દિવસ દવ જોવે. ૨૦
- ઢાળ** દવ દેખી જાતિ સ્મરણુ પામ્યો જામ, પૂરવ લવ દીકો,
દવથી જહીનો તામ, આદિ મધ્ય ને અંતે ઉન્મૂલે તૃણ માત્ર,
એક યોજન ભૂમિ, યૂથ સહિત રહે અત્ર. ૨૧
- ઉથલો** નાહો પ્રાણી એક દિન જાણી, દવથી જહીનાં આવી,
તું પણ લયથી માંડલે પેસે, મોટો અંગ ન માવી;

- સંકોચી નિજ તનુ તું ઉભો, ખાજ ઉપની જેતિ,
ઉચ્ચો પગ ઉપાડે ગજવર, સસલો પેઠો તેતિ. ૨૨
- ઢાળ પગ પાછો મૂકતાં, દીઠી ભૂમિ અજીવ,
લદ્રકલાવે તુજ, આવી દયા અતીવ;
દીન અહીય લગે પગ, ઉચ્ચો રાખ્યો તેમ,
તે જીવ ગયા જબ તું પડીયો ગિરિ જેમ. ૨૩
- ઉથલો કાળ ધર્મ પામી તેણી વેલા, ઉપન્યો રાજકુમાર,
સાધુ પય રજ કાં દુહ વાણો, જે રજ વાંદે અમર;
એહવા હુઃખ નથી વચ્છ! તુજને, આયુ પણ છે છોટું,
વીર વચન સાંભળતાં પામ્યો, જાતિ સ્મરણ મોટું. ૨૪
- ઢાળ કરબોડી બોલે નમો નમો, મહાવીર હું પડતો રાખ્યો,
ધર્મસારથી વરધીર, લોચન બે ટાળી, કાયા ન કશું સાર,
આવ્યો મુનિ પંથે, પાળે નિરતિચાર. ૨૫
- ઉથલો આચારી આતપના લેતાં, છઠ્ઠું અઠ્ઠમ દશ કરતાં,
જે ગુણરત્ન સંવત્સર મહાતપ, તેહને પણ આદરતા,
ધમ તપ કરતાં, કાયા દુર્બલ, પોતે પુષ્ટ જ થાય,
શરીર અતિ સુકુમાળ હતું પણ, મુનિમાં સિંહ કહાય. ૨૬
- ઢાળ બહુલા નસ દીસે, હાડ ચામ અવશેષ,
તેજે દીપતો, દેહ બળ નહિ લવલેશ.
જીન પૂછી અણસણ, ગિરિ વૈભાર પ્રવેશ,
એક માસ સંલેખણા, કીધી ભાવ વિશેષ. ૨૭
- ઉથલો એણે વિશેષે તપ અંગ અગ્યારે, ભણીયા થઇ સાવધાન,
કિરિયા તપ બલ અનુત્તર સુરવર, પામ્યા વિજય વિમાન;
એહવા મુનિનાં સ્મરણ કીજે, પરમાનંદ પદ લીજે,
શુભ વિજય શિષ્ય, લાલ વિજય કહે, એમ આતમ સાધીજે. ૨૮

૧૬

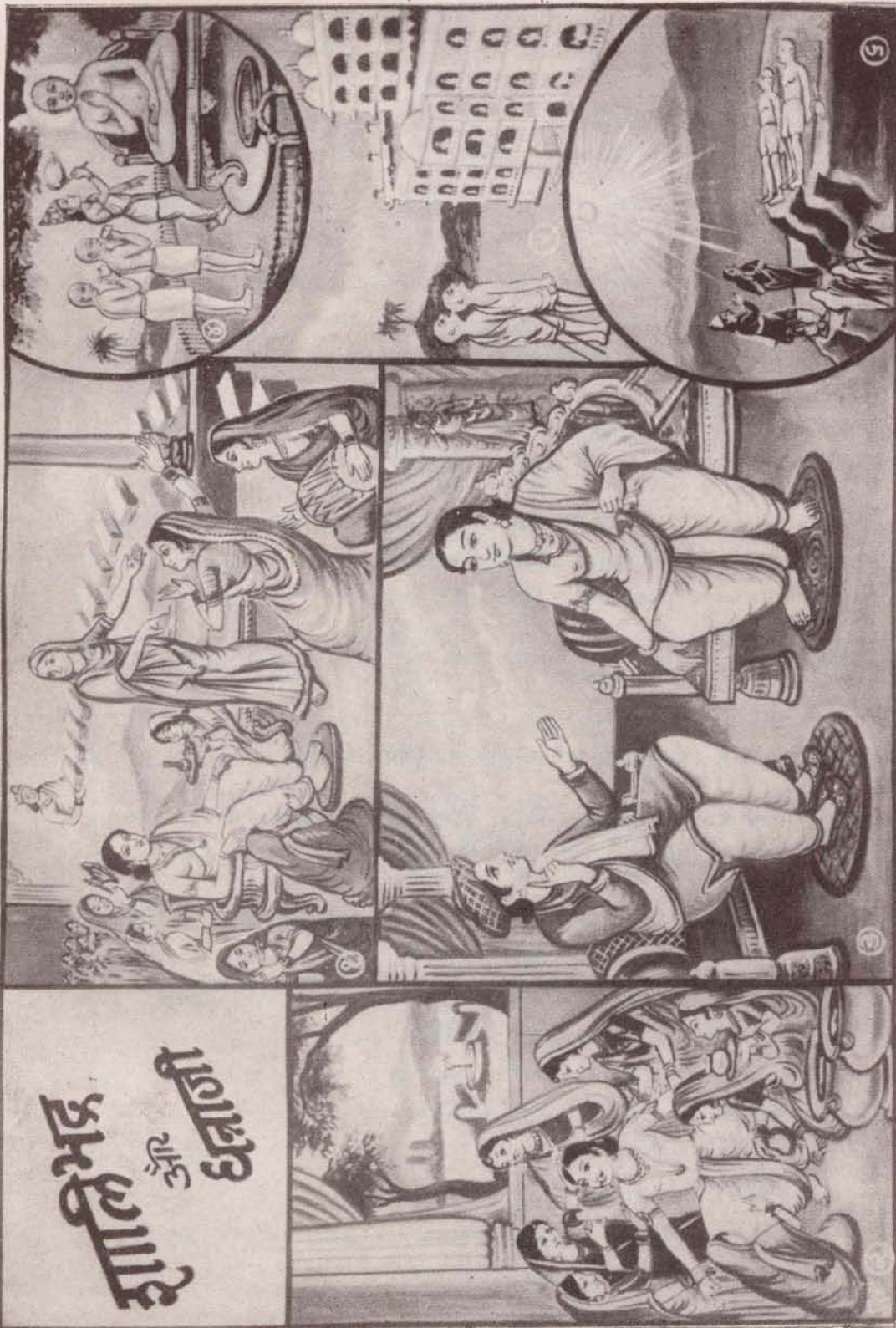
ધન્ના શાલિભદ્રની સજ્જાય

રાજગૃહી નગરી મોઝારોજી, વણુઝારો દેશાવર સારોજી,

ધણ વણુજેજી રત્નકંબલ લેઈ આવીયાજી.

૧

शालिभद्र और धन्नाजी

शालिभद्र और धन्नाजी
अंचीन्हेन रुपचंदजी, छाजेड सिकन्द्राबाद

शालिभद्रजी

- १ शालिभद्र के पिता देव बने । वे दिव्यखान पान, वस्त्र, जवाहरत की ९९ पेटी नित्य भेजते थे । किन्तु मातासे “श्रेणिक अपने मालिक राजा हैं” जानते ही विरक हुए ।
- २ घन्नाजी स्नान करते हुए, अपनी पत्नी सुभद्रासे—मेरा माई शालिभद्र दीक्षार्थ १-१ पत्नी का हररोज त्याग करता है” जान कर बोले इसमे क्या ?” सुभद्राने कहा बोलना सरल है करना कठिन ।” घन्नाजी चले दीक्षा लेने के लिए ।
- ३ शालिभद्रसे घन्नाजी कहते हैं, वैराग्य है तो एक एक पत्नी क्या छोड़ना ? छोले ? अभी अपन दोनो दीक्षा ले ले ।
- ४ शालिभद्र, घन्नाजी दोनो प्रभु महावीर देव के पास मुनि हुए, कड़ी तपस्या की ।
- ५ शालिभद्रजी भूतपूर्व माता के वहाँ भिक्षा लेने गये हैं, परंतु तपसे कुश बन हुए मुनि को न पहचानने से भिक्षा न मिली । तब लौटते पूर्वभव की माता ने उनके रास्ते में दही का दान दिया ।
- ६ नैभारगिरि पर अंतिम अनशन कर अनुत्तरवासी देव हुए । शोकानुर माता को श्रेणिक आश्वासन व वन्यवाद देता है ।

धन्य शालिभद्र महात्मा

- લાખ લાખની વસ્તુ લાખેણીજી, એ વસ્તુ છે અતિ ઝીણીજી,
કાંઈ પરિમલજી, ગઢ મઢ મંદિર પરી સરીજી. ૨
- પૂછે ગામને ચોતરે, લોક મળ્યા વિધ વિધ પરે,
જઈ પૂછેજી, શાલિભદ્રને મંદિરેજી. ૩
- શેઠાણી ભદ્રા નીરખેજી, રત્નકંબલ લેઈ પરખેજી;
લેઈ પહોંચાડીજી, શાલિભદ્રને મંદિરેજી. ૪
- તેડાવ્યો ભંડારીજી, વીશ લાખ નિરધારીજી;
ગણી દેનેજી, એહને ઘર પહોંચાડનેજી. ૫
- રાણી કહે સુણો રાયજી, આપણું રાજ કિશે કાજજી;
મુજ કાજેજી, એક ન લીધી કામળીજી. ૬
- સુણ હો ચેલણા રાણીજી, એ વાત મેં જાણીજી;
પીછાણીજી, એ વાતનો અચંબો ઘણોજી. ૭
- ઠાંતણુ તો જબ કરશુંજી, શાલિભદ્ર મુખ જોશુંજી;
શણુગારોજી, ગજ રય ઘોડા પાલખીજી. ૮
- આગળ કુંતલ હીંચાવતા, પાછળ પાત્ર નચાવતા;
રાય શ્રેણીકજી, શાલિભદ્ર ઘેર આવીયાજી. ૯
- પહેલે ભવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
કાંઈ જોજોજી, આ ઘર તો આકર તણુંજી. ૧૦
- બીજે ભવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
કાંઈ જોજોજી, આ ઘર તો સેવક તણુંજી. ૧૧
- ત્રીજે ભવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
કાંઈ જોજોજી, આ ઘર તો દાસી તણુંજી. ૧૨
- ચોથે ભવને પગ દીયો, રાજા મનમાં ચમકિયો;
કાંઈ જોજોજી, આ ઘર તો શ્રેષ્ઠ તણુંજી. ૧૩
- રાજા શ્રેણીકની મુદ્રિકા, ખોવાઈ ખોળ કરેજી;
તિહાં માય ભદ્રાજી, થાળ ભરી તવ લાવીયાજી. ૧૪
- જાગે જાગે મારા નંદનજી, કેમ સૂતા આણુંદજી;
કાંઈ આંગણેજી, શ્રેણીકરાય પધારીયાજી. ૧૫
- હું નવિ જાણું માતા બોલમાં, હું નવિ જાણું માતા તોલમાં;
તુમે લેજોજી, જેમ તુમને મુખ ઉપજોજી. ૧૬
- પૂર્વે કહી પૂછતાં નહિ, તો આમાં શું પૂછો સહિ;
મોરી માતાજી, હું નવિ જાણું વણુજમાંજી. ૧૭

- રાય કરિયાણું લેજોલ, સુહ માંગ્યા હામ દેજોલ;
નાણાં ચૂકવીજી, રાય ભંડારે નંખાવી દીધોલ. ૧૮
- વળતી માતા ઇમ કહે, સાચું નંદન સદહે; હે;
કાંઈ સાચેલ, શ્રેણીકરાય પધારીયાલ. ૧૯
- ક્ષણમાં કરે કાંઈ રાજ્યો, ક્ષણમાં કરે બે રાજ્યો;
કાંઈ ક્ષણમાંજી, ન્યાય અન્યાય કરે સહેલ. ૨૦
- પૂર્વે સુકૃત નવિ કીધાં, સુપાત્રે દાન નવિ દીધાં;
સુજ માથેજી, હંબુ પણ એહવા નાથ છેજી. ૨૧
- અબ તો કરણી કરજીજી, પંચ વિષય પરિહરજીજી;
પાળી સંયમજી, નાથ અનાથ યજી સહિજી. ૨૨
- ઈંદુવન અંગ તેજીજી, આવે સહુને હેજીજી;
નખ શિખ લગેજી, અંગો પાંગ શોભે ઘણીજી. ૨૩
- મૂક્તાકાંઠા જિમ ચળકેજી, કાને કુંડળ ઝળકેજી;
રાજ શ્રેણીકજી, શાલિભદ્ર જોગે લીધોલ. ૨૪
- રાજ કહે સુણો માતાજી, તુમ કુમાર સુખશાતાજી;
હવે એહનેજી, પાછો મંદિરે મોકલોલ. ૨૫
- શાલિભદ્ર નિજ ઘર આવ્યાજી, રાજ શ્રેણીક મહેલ સીધાવ્યાજી;
પછી શાલીભદ્રજી, ચિંતા કરે મનમાં ઘણીજી. ૨૬
- શ્રી જીનનો ધર્મ આદરું, મોહ માયાને પરિહરું;
હું છોડુંજી, ગજ રથ ઘોડા પાલખીજી. ૨૭
- સુણીને માતા વલખેજી, નારીયો સઘળી તલપેજી;
તિણ વેળાજી, અશાતા પામ્યા ઘણીજી. ૨૮
- માત પિતા ને બ્રાતજી, સહુ આળ પંપાળની વાતજી;
ઇંણ જગમાંજી, સ્વારથનાં સરવે સગાજી. ૨૯
- હંસ વિના શ્યાં સરોવરીયાં, પિયું વિના શ્યાં મંદીરીયાં;
મોહ વશ થકાંજી, ઉચાટ એમ કરે ઘણોજી. ૩૦
- સર્વ નીર અમૂલ્યજી, વાટકડે તેલ કુલેલજી;
શાહ ધનનેજી, શરીર સમારણ માંડીયોલ. ૩૧
- ધનના ઘેર સુલદ્રા નારીજી, બેઠા મહેલ મોઝારોજી;
શરીર સમારતાજી, એક જ આંસુ ખેરીયુંજી. ૩૨
- ગોલદ્ર શેઠની બેટી, લદ્રાબાઈ તોરી માવડી;
સુણ સુંદરીજી, તેં કેમ આંસુ ખેરીયુંજી. ૩૩

- શાલિભદ્રની બેનડી, બત્રીશ લોભઇની નણ્ણલડી;
તે તાહરેજી, શા માટે રોવું પડેજી. ૩૪
- જગમાં એક ભાઈ માહરે, સંયમ લેવા મન કરે;
નારી એક એકજી, દિનદિન પ્રત્યે પરિહરેજી. ૩૫
- એ તો મિત્ર કાયરૂં, શું લે સંયમ ભાયરૂં;
જીભલડીજી, સુખ માથાની જીદી જાણવીજી. ૩૬
- કહેવું તો ઘણું સોહિલું, પણ કરવું અતિ દોહિલું;
સુણો સ્વામીજી, એહવી ઋદ્ધિ પણ પરિહરેજી. ૩૭
- કહેવું તો ઘણું સોહિલું, પણ કરવું અતિ દોહિલું;
સુણ સુંદરીજી, તેં કેમ આંસુ ખેરીયુંજી. ૩૮
- હું તો હસતી મલકીને, તુમે કિયો તમાસો હલકી ને;
સુણો સ્વામીજી, અબ તો ચિંતા નવિ ધરુંજી, ૩૯
- ચોટી અંખોડો વાળીને, શાહ ધન્નો ઉઠ્યો ચાલીને;
કાંઈ આવ્યાજી, શાલિભદ્રને મંદિરે જી. ૪૦
- ઉઠો મિત્ર કાયરૂં, સંયમ લઈએ ભાયરૂં;
આપણા હોય જણાંજી, સંયમ શુદ્ધ આરાધીએ જી. ૪૧
- શાલીભદ્ર વૈરાગીયા, શાહ ધન્નો અતિ ત્યાગીઆ;
દોનું રાગીયાજી, શ્રી વીર સમીપે આવીયાજી ૪૨
- સંયમ મારગ લીનોજી, તપસ્યાએ મન લીનોજી;
શાહ ધન્નોજી, માસખમણ કરે પારણાજી. ૪૩
- તપ કરી દહને ગાળીજી, દૂષણ સઘળા ટાળીજી;
વૈભાર ગિરિજી, ઉપર અણસણ આદર્યોજી. ૪૪
- ચઢતે પરિણામે સોયજી, કાળ કરી જણ દોહજી;
દેવગતિએજી, અનુત્તર વિમાને ઉપન્યાજી. ૪૫
- સુરસુખ તિહાં ભોગવી, તિહાંથી દેવ દોનું ચવી;
મહાવિદેહેજી, મનુષ્યપણું તેહ પામશેજી. ૪૬
- સુધો સંયમ આદરી, સકલ કર્મનો ક્ષય કરી;
લહી કેવળજી, મોક્ષગતિ ને પામશેજી. ૪૭
- દાન તણાં ફળ દેખોજી, શાલિભદ્ર ધન્નો પેખોજી;
નહિ લેખોજી, અતુલ સુખ તિહાં પામ્યોજી. ૪૮
- ઈમ જાણી સુપાત્રને પોખોજી, જીમ વેગે પામો મોક્ષોજી;
નહિ ધોખોજી, કલીય જીવને ઉપજો જી. ૪૯
- ઉત્તમનાં ગુણ ગાવોજી, મન વાંછિત સુખ પાવોજી;
કહે કવિયજી જી, શ્રોતા જન તમે સાંભળોજી, ૫૦

ચિત્ત બ્રહ્મદત્તની સજ્જાય

ચિત્ત કહે બ્રહ્મરાયને, કહું છું દિલમાં આણું છું;	
પૂર્વલવની પ્રીતડી તે તો, મૂળથી મ ત્રોડો હો બંધવ બોલ માનો છું.	
કતિયારીનો સૂત્ર જ્યું તુટે ત્યું જોડે હો. (આંકણી)	૧
દેશ દશાર્જુ નો રાણ્યો, લવ પહેલે દાસો છું;	
બીજે લવ કાલિંજ રે, આપણે મૃગ વનવાસ હો.	૨
ત્રીજે લવ ગંગા નદી, આપણા બેઉ હંસ હુંતા છું;	
ચોથે લવ ચંડાળને, ઘેર જન્મ્યા પૂતા હો.	૩
ચિત્ર સંભૂતિ બેઉ જણા, સખડિ ગુણ પુરા છું;	
જગ સહુ તિહા મોહી રહ્યું, ધરણી ધવ શૂરા હો.	૪
વિપ્રો આણુખ કરે ઘણી, રાજાને ભરમાવે છું;	
દેશવટો દેઈ કાઢીયા, ગયા મરવાને લાવે હો.	૫
પર્વત ઉપર મુનિ મદ્યાં, પગે લાગ્યા ધાઈ છું;	
અકામ મરણ મુની દાખીયો, ધર્મ દેશના સુણાઈ હો.	૬
ધર્મ સુણી ઘર છોડીયો, આપણા બેઉ સંયમ લીધો છું;	
નિયાણું તે આદ્યું, કર્મ ભૂંડો તે કીધો હો.	૭
નારી રત્નને નિરખતાં, તપનું કળ હાર્યો છું;	
મેં તુજને વાર્યો ઘણો, તે કાંઈ ન વિચાર્યો હો.	૮
પાકયું ક્ષેત્ર જ્યું વેંચીયું, શિરામણ સાટે છું;	
ખેતારીની પરે ઝૂરશો, કહું છું તે માટે હો.	૯
પદ્મ ગુહમ વિમાનમાં, લવ પાંચમો કીધો છું;	
તિહાંથી ચવીને ઉપન્યો, કપિલપૂર પ્રસિદ્ધો હો.	૧૦
ચક્રવર્તી પદવી તે લહી, સખડિ અધિકારી છું;	
કીધાનાં કળ પામીયો, તાહરી કરણી સારી હો.	૧૧
પુરિમતાલે હું ઉપન્યો, શ્રાવક સુઆચારી છું;	
સંયમ મારગ આદ્યો, મેં નારી નિવારી હો.	૧૨
મેં પણ ઋદ્ધિ લહી ઘણી, બહુ વિવિધ પ્રકારે છું;	
શુભ માનવ લવ પામીને, કોણ મૂરખ હારે હો.	૧૩

अमर कुमार

अमरकुमार

अ. सौ. विमलबेन विमलचंद नाहटा हैदराबाद

अमरकुमार

१. अमरकुमार एक ब्रह्मण लडका था बहुत गरीब था । साथ साथ बहुत सरल था । तो भी बिचारे मात पिता के अप्रिय था माता उनके पर बहुत द्वेष धारण करती थी कभी उनकी अच्छा खाना भि नहीं डालती थी ।
२. एक दिन वह जंगल में लकड़ा काटने कुं गये थे जभी जैन गुरु भगवंत के पास नवकारमंत्र पढे ।
३. एक दिन वहां के राजा महल बना रहे थे, । लेकिन दरवाजा गिरजा रहे थे ।
४. तभी कोई ज्योतिषी कहना हुआ के आप एक बत्तीश लक्षणवाले बालक का होम करो, तो ही यह दरवाजा टिकेगा । जब राजाने गांव में दंढेरा पिठाया कि कोई अच्छा बालक होम के लिये देगे उनको सवालाख सुवर्ण महीर दि जाएंगी । तब वह मातापिता अमर कु बिकनेको धन की लालच से तयार हो गये ।
५. अमर बहुत रोये...बहुत अर्ज की सभी कुटुंब को बोले मैं तुमारी सेवा करुंगा मेरे पर कृपा करके मुझे बचाओ, मरण से लुडाओ लेकिन कोई नहीं बचाशके अंत:में राजपुलिस पकड के ले चले ।
६. जब होम की तयारी हुई कोई जब शरण न रहे तब जैनमुनि दिये सो नवकारमंत्र गिनने लगे एक उनके स्मरण से एक दैवी चमत्कार हुआ अग्नि शान्त हो गई; सिंहांसन बनाके उस पर अमरकुमारकुं बैठाये;। राजा भट्ट सब गिर गये; बालक छांटा डालने से सभी सज्ज हुवे । बादमें अमरकुमार दिक्षा ली तो भि उनकी माता उनको मार डाले ।
७. अंत: में समाधि भाव से मृत्यु होने से स्वर्ग में गये...

-धन्य अमरकुमार

એણે સંસાર મેં રાચ્યાં, વિષય રસમાં ભૂલે જી;	
તારણ નાવ તણી પરે, ધર્મ કોઈ ન તોલે હો,	૧૪
ચિત્ત કહે બ્રહ્મરાય ને, કહું છું દિલમાં આણો જી;	
આ અવસર છે દોહિલો, ધર્મ મારગ જાણો હો.	૧૫
નિયાણું કરી સુખ લહ્યા, માનવ ભવ કેરાં જી;	
ધણિ કરણીથી જાણજે, તારા નરકમાં કેરા હો.	૧૬
છકું ભવે જુજુઆં, આપણા બેઉ ભાઈ જી;	
હવે મલવું છે દોહિલું, જેમ પર્વત રાઈ હો.	૧૭
સાધુ કહે સુણો રાય જી, અબ આ ઋદ્ધિ ત્યાગો જી;	
આ અવસર છે પરવડો, સંયમ મારગ લાગો હો.	૧૮
રાય કહે સુણો સાધુજી, કહું અવર બતાવો જી;	
આ ઋદ્ધિ તો છૂટે નહિ, મુજ હોવે પસ્તાવો હો.	૧૯
ચિત્ત કહે બ્રહ્મરાયને, તાહરી ભવ સ્થિતિ ભાઈ જી;	
માહરાં વાર્યા નહિ વરો, તારા કર્મ સખાઈ હો.	૨૦
ચિત્તે વચન કહ્યા ઘણાં, નિજ ભાઈને રાગે જી;	
ભારે કર્મી જીવડો, કહો કેણી પરે જાગે હો.	૨૧
ચિત્ત મુની તિહાંથી વહ્યાં, કઠિન કર્મને ધોતાં જી;	
જ્ઞાન લહી મુકતે ગયાં, ચકી સાતમી પહોત્યાં હો.	૨૨
મન વચન કાયાએ કરી, જે કોઈ જીનધર્મ કરશે જી;	
ટાળી કર્મ પરંપરા, ભવસાયર તે તરશે હો.	૨૩
ઉત્તરાધ્યયને તેરમેં, એહ અર્થ વખાણ્યા જી;	
વિનય વિજયજી સુપસાયથી, રૂપવિજયજીએ જાણ્યાં હો.	૨૪

૧૮

અમરકુમારની સંજ્ઞાય

રાજગૃહી નગરી લલી, તિહાં શ્રેણિક રાજા રે;
જિનધર્મનો પરિચય નહીં, મિથ્યા મતમાંહે રાચ્યાં રે,
કર્મતણી ગતિ સાંભળો.

૧

કર્મ તણી ગતિ સાંભળો, કર્મ કરે તે હોય રે;
સ્વાર્થનાં રાહ કો સગાં, વિષ્ણુ સ્વારથ નહીં કોય રે. કર્મ

૨

રાજા શ્રેણીક એકદા, ચિત્ર શાળા કરાવે રે;	
અનેક પ્રકારે મંડણી, દેખતાં મન મોહિ રે. કર્મં	૩
દરવાજો ગિર ગિર પડે, રાજા મન પસ્તાવે રે;	
પૂછે જોષી પંડિતા, બ્રાહ્મણ એમ બતાવે રે. કર્મં	૪
બાળક બત્રીસ લક્ષણો, હોમી જે ઇચ્છા ઠાણે રે;	
તો એ મહેલ પડે નહીં, ઇમ લાખે વચણા અજણો રે. કર્મં	૫
રાજા ઢંઢેરો ફેરવે, જે આપે બાળ કુંભારો રે;	
તોળી આપું બરો બરી, સોનૈયા ધન સારો રે. કર્મં	૬
ઋષભદાસ બ્રાહ્મણ તિહાં વસે, લદ્દા તસ ઘરણી જાણો રે;	
પુત્ર ચાર સોહામણા, નિર્ધનિયો પુણ્ય હીણો રે. કર્મં	૭
ઋષભદત્ત કહે નારીને, આપો એક કુંભારો રે;	
ધન આવે ઘર આપણે, થઈએ સુખિયાં સારો રે. કર્મં	૮
નારી કહે વેગે કરો, આપો અમર કુંભારો રે;	
મહારે મન અણુલાવતો, આંખ થકી કરો અળગો રે. કર્મં	૯
વાત જણાવી રાયને, રાજા મનમાં હરખ્યો રે;	
કહે માગે તે આપીને, લાવો બાળ કુંભારો રે. કર્મં	૧૦
સેવક પાછા આવીયા, ધન આપ્યો મન માન્યો રે;	
અમર કહે મોરી માતજી, મુને મત આપી જે રે. કર્મં	૧૧
માતા કહે તુને શું કરું, મહારે મન તું મૂવો રે;	
કામ કાજ કરે નહીં, ખાવાને જોઈએ સારો રે. કર્મં	૧૨
આંખે આંસુ નાંખતો, જોલે બાળ કુંભારો રે;	
સાંભળ મોરા તાતજી, તુમે મુજને રાખો રે. કર્મં	૧૩
તાત કહે હું શું કરું, મુજને તો તું પ્યારો રે;	
માતા વેચે તાહરી, મહારો નહિ ઉપાયો રે. કર્મં	૧૪
કાકો પણ પાસે હતો, કાકી મુજને રાખો રે;	
કાકી કહે હું શું જાણું, મહારે તું શું લાગે રે. કર્મં	૧૫
બાળક રોતો સાંભળી, માસી કુવા તે આવે રે;	
ખેંચે પણ બેઠી હતી, કોઈ મુજને રાખો રે. કર્મં	૧૬
જોજો ધન અનર્થ કરે, ધન પડાવે વાટે રે;	
ચોરી કરે ધન લોભીયો, મરીને દુર્ગતિ જાય રે. કર્મં	૧૭
હાથ પકડીને લઈ ચાલ્યા, કુંવર રોવણ લાગે રે;	
મુજને રાજા હોમશે, ઇમ બાલક બહુ બહુ ઝૂરે રે. કર્મં	૧૮

બાળકને તવ લેઈ ચાલ્યા, આવ્યા ભર બળર રે;	
લોક સહુ હા હા કરે, વેચ્યો બાલ ચંડાલ રે. કર્મં	૧૯
લોક તિહાં બહુલાં મલ્યાં, બૂચો બાલ કુંમારો રે;	
બાળક કહે મુજ રાખી લ્યો, થાસું દાસ તુમારો રે. કર્મં	૨૦
શ્રેષ્ઠ કહે રાખું સહી, ધન આપી મુખ માગ્યો રે;	
રાયે મંગાવ્યો હોમવા, તે તો નહીં રખાયે રે. કર્મં	૨૧
બાળકને તે લઈ ગયા, રાબાજની પાસ રે;	
ભટ્ટણ પણ બેઠા હતા, વેદ શાસ્ત્રના બાણ રે. કર્મં	૨૨
ભટ્ટણ ને રાબા કહે, દેખો બાલ કુમારો રે;	
બાળકને શું દેખવો, કામ કરો મહારાબ રે. કર્મં	૨૩
બાળક કહે કરબેડીને, સાંભળો શ્રી મહારાબ રે;	
પ્રબળ પ્રિય છે તુમે, મુજને કિમ હોમી જે રે. કર્મં	૨૪
રાબા કહે મેં મૂલ દીધો, મહારો નહીં અન્યાય રે;	
માતા પિતાએ તુને વેચીયો, મેં હોમવા કાજ આણ્યો રે. કર્મં	૨૫
ગંગોદકે નવરાવીને, ગળે ઘાલી કુલની માળા રે;	
કેશર ચંદન ચરચીને, બ્રાહ્મણ ભણતાં તવ વેદો રે. કર્મં	૨૬
અમરકુંમાર મન ચિંતવે, મુજને શીખાવીયો સાધુ રે;	
નવકાર મંત્ર છે મોટકો, સંકટ સહુ ટળી જશે રે. કર્મં	૨૭
નવપદ ધ્યાન ધરતાં થકાં, દેવ સિંહાસન કંપ્યો રે;	
ચાલી આવ્યો ઉતાવળો, જીહાં છે બાલ કુંમારો રે. કર્મં	૨૮
અગ્નિ જવાળા ઠંડી કરી, દીધો સિંહાસન ચંગો રે;	
અમર કુંમરને બેસારીને, દેવ કરે ગુણ આમો રે. કર્મં	૨૯
રાબાને ઉંધો નાંખીયો, મુખે છુટ્યાં લોહી રે;	
બ્રાહ્મણ સહુ લાંબા પડ્યા, જાણે સુકાં કાષ્ટ રે. કર્મં	૩૦
રાજસભા અચરિત થઈ, એ બાળક કોઈ મહાટો રે;	
પગ પૂજીને એહના, તો એ મૂવા ઉઠે રે. કર્મં	૩૧
બાળકે છાંટો નાંખીયો, ઉઠ્યા શ્રેણીક રાબા રે;	
અચરિત દીઠો મોટકો, એ શું હુવો કાળો રે. કર્મં	૩૨
બ્રાહ્મણ પડિયા દેખીને, લોક કહે પાપ જીવો રે;	
બાળ હત્યા કરતા હતા, તૈહના કૂળ છે એહો રે. કર્મં	૩૩
બ્રાહ્મણ સહુ ભેળા થયા, દેખે એમ તમાસો રે;	
કનક સિંહાસન ઉપરે, બેઠો અમર કુંમારો રે. કર્મં	૩૪

રાજ સહુ પરિવાર શું, ઉઠ્યો તે તત્કાળ રે;	
કરજોડી કહે કુમાર ને, એ રાજ્ય ઋદ્ધિ સહુ તારી રે. કર્મં	૩૫
અમર કહે સુણો રાજવી, રાજશું નહી મુજ કાળે રે;	
સંયમ લેશું સાધુનો, સાંભળો શ્રી મહારાજે રે. કર્મં	૩૬
રાય લોક એમ કહે, ધન ધન બાળ કુમારો રે;	
ભટજી પણ સાજા હુવા, લાજ્યા તે મનમાંહિ રે. કર્મં	૩૭
જય જયકાર હુઓ ઘણો, ધર્મ તેણે પરસાદે રે;	
અમર કુમાર મન સોચતો, જાતિ સ્મરણ જ્ઞાનો રે. કર્મં	૩૮
અમર કુમાર સંયમ લીયો, કરે પંચમુષ્ટિ લોચ રે;	
બાહિર જઈ મસાણુ મેં, કાઉસ્સગ્ગ રહ્યો શુભ ધ્યાને રે. કર્મં	૩૯
માત પિતા બાહિર જઈને, ધન ધરતી માંહી ઘાલ્યો રે;	
કાંઈક ધન જોઈ લીયો, જાણે વિવાહ મંડાણો રે. કર્મં	૪૦
એટલે દોડતો આવીને, કોઈક બાળ કુમારો રે;	
માત પિતાને ઈમ કહે, આ અમરકુમારની વાતો રે. કર્મં	૪૧
માત પિતા વિલખાં થયાં, ભૂંડો થયો એ કામો રે;	
ધન રાજ લેશે સહુ, કાંઈક કરીએ ઉપાયો રે. કર્મં	૪૨
ચિંતાતુર થઈ અતિ ઘણી, રાત નિંદ્ર ન આવે રે;	
પૂરવ વૈર સંભાળતી, પાપિણી ઉઠી તિણ વારો રે. કર્મં	૪૩
શસ્ત્ર હાથ લેઈ કરી, આવી બાળક પાસે રે;	
પાળીએ કરીને પાપિણી, માયો બાળ કુમારો રે. કર્મં	૪૪
શુકલ ધ્યાન સાધુએ કર્યું, શુભ મન આણી ભાવો રે;	
કાળ કરીને અવતર્યા, બારમાં સ્વર્ગ મોઝારો રે. કર્મં	૪૫
બાવીશ સાગર આઉજો, ભોગવી વાંછિત ભોગો રે;	
મહાવિદેહમાં સીજશે, પામશે કેવળ નાણો રે. કર્મં	૪૬
હવે તે માતા પાપિણી, મનમાંહિ હરખી અપાર રે;	
ચાલી જાય આનંદ મેં, વાઘણ મળી તે વારો રે. કર્મં	૪૭
ફંફેડી નાખી તિહાં, પાપિણી મુઠ તિણ વારો રે;	
છટ્ટી નરકે ઉપની, બાવીશ સાગર આયુ રે. કર્મં	૪૮
જો જો મંત્ર નવકારથી, અમર કુમાર શુભ ધ્યાનો રે;	
સુર પદવી લહી મોટકી, ધરમ તણે પરસાદો રે. કર્મં	૪૯
નરભવ પામી જીવડા, ધરમ કરો શુભ ધ્યાનો રે;	
તો તુમે અમર તણી પરે, સિદ્ધ ગતિ લેશે સારી રે. કર્મં	૫૦

- કરભેડી કવિયણુ ભણે, સાંભળો ભવિજન લોકો રે;
ગૈર વિરોધ કોઈ મત કરો, જિમ પામો ભવપારો રે. કર્મ'૦ ૫૧
- શ્રી જિનધર્મ સુરતરૂ સમો, જેહની શીતળ છાંયા રે;
જેહ આરાધે ભાવશુ', થાશે મુક્તિના રાયા રે. કર્મ'૦ ૫૨

૧૯

અમકાસતીની સંજ્ઞાય

- અમકા તે વાહજ ઉગીયો સૂર, અમકા તે પાણીડાં સંચર્યા રે;
સામા મળીયા હોય મુનીરાય, માસક્ષમણનાં પારણાં રે. ૧
- બેડું મેલ્યું સરોવરીયા પાળે, અમકાએ મુનિને વાંદીઆ રે;
આલો મુનિરાજ આપણે ઘેર, માસ ખમણનાં પારણાં રે. ૨
- ત્યારે ઢળાવું સોવન પાટ, આવલ આકલા અતિ ઘણાં રે;
આછાં માંડા ને ખોલલે ખાંડ, માંહે તે ઘી ઘણા લચપચારે. ૩
- લ્યો લ્યો મુનીરાજ ન કરો દીલ, અમ ઘર સાસુજી ખીજશે રે;
બાઈરે પાડોસણ તું મારી બેન, મારી સાસુ આગળ ન કરીશ વાટડી રે. ૪
- કે તને આપું મારા કાનની ઝાલ, હાર આલું હીરા તણો રે;
કાનની ઝાલ તારે કાને સોહાય, હાર હીરાનો મારે અતિઘણો રે. ૫
- મારે છે વાત કર્યાની ઘણી ટેવ, વાત કર્યા વિના નહી રહું રે;
પાડોશણ આવી ખડકી માંહે, બાઈ રે પાડોશણ સામી ગઈ રે. ૬
- પાડોશણ બાઈ તને કહું એક વાત,
તારી વહુએ મુનીને વહોરાવીઓ રે. ૭
- સોવન સોવન મારો પુત્ર, ઘરમાંથી કાઢો ધર્મ લેલડી રે;
લાતુ મારી ગડદા મારો રે માંચ, પાટુએ પરિસહ કરો રે. ૮
- એ બાળક ગોરીએ લીધા છે હાથ, અમકા તે બારણે નિસર્યા રે;
ગાયના ગોવાળ ગાયના ચારણહાર, કોઈએ દીડી મહીયર વાટડી રે. ૯
- ડાખી દીશી હું ગરીયા હેઠ, જમણી દીશી મહીયર વાટડી રે;
આણા વિના કેમ મહીયર બાઉ, ભોભાઈઓ મેણા બોલશે રે. ૧૦
- ગાયના ગોવાળ ગાયના ચારણહાર, કોઈએ દીડી મહીયર વાટડી રે;
ડાખી દીશી હું ગરીયા હેઠ, ઉજ્જડ વાટે જઈ વર્યા રે. ૧૧

સૂકા સરોવર લહેરે જાય, વાંછયો આંગો ત્યાં ફટ્યો રે;	
નાના રૂપલજી તરસ્યા થયા, મોટા ઋષલજી ભૂખ્યા થયા રે.	૧૨
સાસુજી જુએ ચોરડા માંહે, વહુ વિના સૂના ચોરડાં રે.	૧૩
સાસુજી જુએ પડશાલ માંહે, પુત્ર વિના સુના પારણા રે;	
સાસુજી જુએ રસોડામાંહે, રાંધી રસોઈઓ સેજે ભરી રે.	૧૪
સાસુજી જુએ માટલા માંહે, લાડુડાના ઢગ વળ્યા રે;	
સાસુજી જુએ કોઠલા માંહે, ખાજનાં ખડકા થયાં રે.	૧૫
સોવન સોવન મારો પુત્ર, તેડી લાવો ધર્મ વેલડી રે;	
ચાલો ગોરાદેવી આપણે ઘેર, તુમ વિના સુના ચોરડાં રે.	૧૬
ગાયના ગોવાળ ગાયના ચારણહાર, કિહાં વસે ધર્મ વેલડી રે;	
ડાખી દિશી ડુંગરીયા હેઠે, જમણી દિશે ધર્મ વેલડી રે.	૧૭
ચાલો ઋષલજી આપણે ઘેર, તુમ વિના સૂના પારણાં રે;	
સાસુજી ફીટી માંચ જ થાય, તોય ન આવું તુમ ઘરે રે.	૧૮
પાડોશણુ ફીટી યેન રે થાય, તોય ન આવું તુમ ઘરે રે;	
ખાઈ રે પાડોશણુ તું મારી યેન, ઘર રે ભાંગવા કયાં મલી રે.	૧૯
ફણીધર ફીટીને કુલમાળા થાય, તોય ન આવું તુમ ઘરે રે;	
કાંકરો ફીટીને રતન જ થાય, તોય ન આવું તુમ ઘરે રે.	૨૦
એ બાળક ગોરીએ લીધાં છે હાથ, અમકાએ જલમાં જ'પલાયું રે;	
એ બાળક ગોરીનો પડયો રે વિયોગ, ઘરે રે જઈ ને હવે શું કરૂં રે.	૨૧
સગાં સંબંધી હસશે લોક, પિત્રાર્થ મેણા બોલશે રે;	
પછલાડેથી પડયો બાઈનો કંથ, પડતાં વેંત જ થયો ફેંસલો રે.	૨૨
આળ હીયાંના એ ફળ હોય, તેહ મરીને થયો કાચબો રે;	
હીર વિજય ગુરૂ હીરલો હોય, વીર વિજય ગુણ ગાવતાં રે.	૨૩

૨૦

અવંતિ સુકુમાલની સનઝાય

સુહસ્તી નામે દશ પૂરવધર નાણી,
 ઉજ્જેણી નયરી પાઉધાર્યા ગુણ ખાણી,
 સુભદ્રા પાસે જાએ વર પટશાળી,
 ધન ધન કરી ઉઠી, વંદે અંગડુંવાળી.

૧

- ઉથલો** અંગડુંવાળી સુખ નિહાળી, કરે પંચાંગ પ્રણામ,
લહી આદેશ સુલદ્રા કેરો, સદ્ગુરુ કરે વિશ્રામ;
શિષ્ય પ્રત્યે દીધે રચણી અંતર, સૂત્ર વાંચના સાર,
જાણે અધ્યયને કહ્યો છે નિર્મલ, નલિની ગુદમ વિચાર. ૨
- ઢાળ** ઇશુ સમય વલી સૂતો, શ્રી અવંતી સુકુમાલ,
તસ એવા કરતી સુંદર બત્રીશ બાળ;
એક બીડું આપે પહેરી સચલ શણુગાર,
એક આમર ઢાળે, કરતી રમઝમ કાર. ૩
- ઉથલો** રમઝમ કરતી પિયુને આગે, મૂકે મેવા થાળ,
કંત તણે કંઠે ઠવતી, કરી કુસુમની માળ;
એક અબળા અલવે શું આવી દેખાડે આરિસો,
એક ભૂંગાર લરીને પૂછે, સ્વામી અમૃત પીશો. ૪
- ઢાળ** એક ચંદન શું વળી ચર્ચે સ્વામીની દેહ,
એક ગજગર્ધ ગામીની, દેખાડે બહુ નેહ;
ઈમ ઈદ્ર તણી પરે સુખભોગવે નિશ દિશ,
જાણે પૂરવલવે પૂજ્યા શ્રી જગદીશ. ૫
- ઉથલો** પૂજા શ્રી જગદીશ કેરી કીધી ભાવ વિશાળ,
શાસિલદ્ર સમોવડી અવતરીઓ, શ્રી અવંતી સુકુમાળ;
ગુરુ ગણતાં દેખી નયણે પેખી નલિની ગુદમ વિચાર,
તવકુંવર મનમાંહિ ચિંતવતો સમરી પૂર્વ અવતાર. ૬
- ઢાળ** પૂરવલવ દેખી, ચિતે ચિત્ત મઝાર,
તવ નિશ્ચય જાણે માનવ સુખ અસાર;
કિમ પામીશ હું વલી નલિની ગુદમ વિમાન,
મનમાંહિ ચિંતવતો ઉઠ્યો બુદ્ધિ નિધાન. ૭
- ઉથલો** ઉઠ્યો બુદ્ધિ નિધાન તતક્ષીણ, આવ્યો ગુરુની પાસે,
વિનય કરીને પાયે લાગ્યો, ગુરુ કર મૂક્યો વાંસે;
સૂરી પ્રત્યે કહો કુણુ આવ્યો, જાણે તેહની વાત;
સુગુરુ લણે તું તિહાંથી આવ્યો, ઈમ લણે અવદાત. ૮
- ઢાળ** તવ કુંઅર જંપે કહો મુનીસર આજ,
કિમ પામીશ હું વળી નલિની ગુદમનું રાજ;
તવ સૂરી પલણે આરિત્રથી વચ્છ એહ,
સુણી કુંવર સુકોમળ લીધું મત સસનેહ. ૯

- ઉથલો** લીધું વ્રત સસનેહ જળ જાણી સુચર દીયે આદેશ,
પંચ મુષ્ટિ લોચ કરીને, દીયે મુનીવર વેશ;
સુચર ભણે જો વેગે જાણું, નલિની ગુદમ વિમાન,
તો કંથેરી કુડંગ મસાણે, કરજો કાઉસગ્ગ ધ્યાન. ૧૦
- ઢાળ** પૂરવલાં ભવની હુલવી નારી કિરાડી,
તે વૈરી વહંતી હુધ વિકટ શિયાળી;
નવ પ્રસવી આવી, ભૂખી ભૂત ભરાડી,
જીહાં મુનીવર ઉભો કંથ કુડંગ કિરાડી. ૧૧
- ઉથલો** કંથ કુડંગ કિરાડી ઉભો દેખી સાધુ અકંપ,
મુની ઉપર રોશે ધમ ધમતી, દેતી મોટી જંપ;
તિહાં ચડચડ ચડચડ કરતી, ચુટે કર્મ અંડાલ,
તિહાં ઝરઝર-ઝરઝર કરતી ઝરે રૂધિરની નાળ. ૧૨
- ઢાળ** તવ કોમલ કાયા કીધી ખંડો ખંડ,
રાક્ષસણીની પરે ખાચે માંસ તે રંડ;
શુભ ધ્યાન ન ચૂક્યો, મુનીવર માંહિ પ્રધાન,
લહું કાળ કરીને, નલિની ગુદમ વિમાન. ૧૩
- ઉથલો :** નલિની ગુદમ વિમાન પામ્યો, કીધો ઉપશમ સાર,
ઈમ મુનીવર જે ઉપશમ ધરશે, તે તરશે સંસાર;
મુનીવર દુઃખ ધરતો જાણી, અંદ્ર હુઓ ક્ષીણ,
રોશ ભરે રાતો રવિ ઉગ્યો, મુનિ ઉપશમ દુઃખ દીણ. ૧૪
- ઢાળ :** ઈણુ સમય વલી સુતી ઉઠી બત્રીશ બાળ,
નયણે નવિ નિરખે તરક્ષણ નિજ ભરથાર;
વલવલતી આવી લાગી સાસુને પાય,
પ્રીતમવિણુ દીસે સુનું મંદિર માય. ૧૫
- ઉથલો :** માય સુનું મંદિર દેખી, કરે વિલાપ અપાર,
ધસમસતી આવીને પૂછે, ભદ્રાશ્રી અણગાર;
કહો મુનીસર કિહાં ગયો એ, શ્રી અવંતી સુકુમાલ,
સુચર ભણે તિણે ચારિત્ર લેઈ, કિયો મસાણે કાળ. ૧૬
- ઢાળ :** હાહા રવ કરતી પડી ભૂમી અપાર;
મુજ બાળ સુકોમળ કિમ ખમીઓ વ્રત ભાર;
વલવલતી લેઈ ચાલી બત્રીશ બાળ,
શોધંતા કીઠા હાડ રૂધિર વિકરાળ. ૧૭

ઉથલો : રૂધિર હાડ વિકરાળ તે દેખી, કરે બહુ વિલાપ;
 હૈ હૈ વચ્છ ? શું તે કીધો, ઇમ સહયો સંતાપ.
 મહાકષ્ટ કુમરનો જાણી, મન આણ્યો વૈરાગ;
 ધિગૂ ધિગૂ આ સંસાર અસારે.
 અમ રહેવા નહિ લાગ.

૧૮

ઢાળ : એકનારી સગર્ભા મૂકી નિજ ઘરબાર;
 એકત્રીશ સંગાથે, ભદ્રા લીએ વ્રતભાર,
 મનશુદ્ધે પાળે સંયમવ્રત નિધાન,
 અંતે કાળ કરીને પામ્યા અમર વિમાન.

૧૯

પામ્યા અમર વિમાન બત્રીશ, ભોગવી સુરવર ભોગ,
 લઘુકર્મો તે મુક્તે જાશે પામી સંયમ યોગ;
 ગર્ભવતી તે રહી ઘરવાસે, સુત હુઓ તાસ ઉદાર;
 લક્ષણુવંત લલિત ગુણ ભરીયો, રૂપે મયણુ અવતાર.

૨૦

ઢાળ : અમ તાત ન દીસે કારણ કહો અમ માંય;
 વળતું સાં પલણે, સાંભળ વચ્છ તુજ તાય;
 સંયમ લેઈને ચાલ્યો કંથ કુડંગ,
 વૈરણુ શિયાલણે ખાધું સઘણું અંગ.

૨૧

ઉથલો : ખાધું સઘણું અંગ જળ જાણી કુમાર હુઃખ અપાર;
 નયણે નીર ભરતો બોલે, ધન ધન તસ અવતાર;
 મહાકાળ તિહાં તાતે કીધો, તિણુ કારણુ મહાકાળ;
 નામ પ્રાસાદ કરાવી થાપ્યો પાર્શ્વજીવંદ રસાળ.

૨૨

ઢાળ : ઇમ ગાયો મુનીવર શ્રી અવંતિ સુકુમાલ,
 જીણે ક્ષમા આપીને દીધી સુરલોક કાળ;
 તપગચ્છ દિવાકર શ્રી વિજય એન સૂરીશ,
 તસ પટ્ટપ્રભાકર શ્રી વિજય દેવ સૂરીશ.

૨૩

ઉથલો : શ્રી વિજય દેવસૂરિ ચિત્ત મહોદધિ, અંદ્ર તણો અવતાર,
 વિવેક હર્ષ પંડિત ગણિ ગિર્યા, સકલ પંડિત શિરદાર;
 તસપદ પંકજ મધુકર સરિખો બોલે ગણિ મહાનંદ;
 એ મુનીવરના જે ગુણ ગાયે તસ ઘર પરમાનંદ.

૨૪

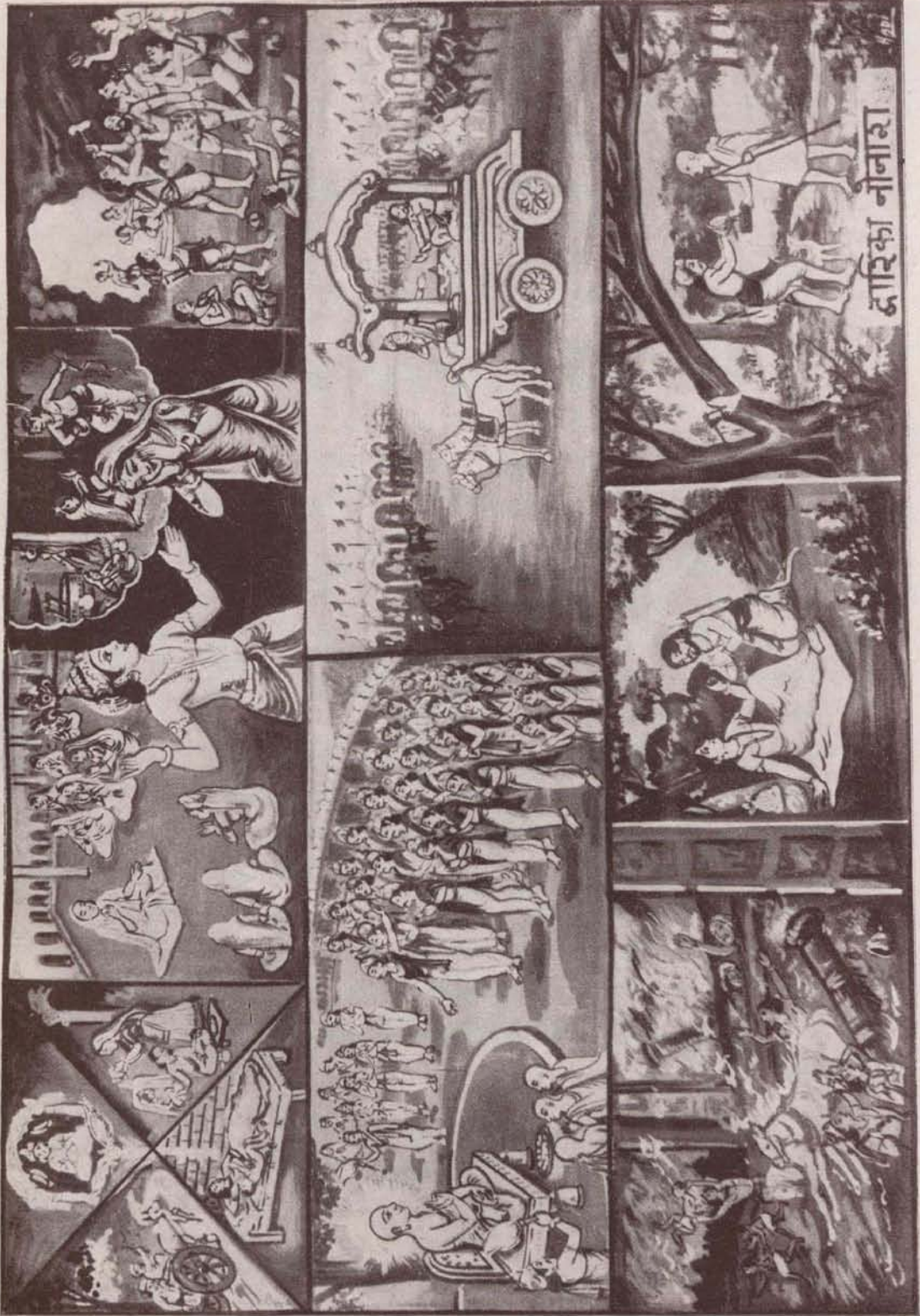
દ્વારિકાના દાહની સજ્જાય

દોહા

દોનું બાંધવ આરહે, દુઃખ ધરતાં મનમાંહિ.
બળતી દેખી દ્વારિકા, કીજે કવણુ ઉપાય. ૧
રત્ન ભીતં સોવન તણી. તેહ બળે તત્કાળ;
સોવન થંભા કાંગરા, બણે બળે પરાળ. ૨

ઢાલ

બળતી દેખી દ્વારિકા રે ભાઈ, ઘણાં થયા દિલગીર;
હેડું તે લાગ્યું કાટવા રે ભાઈ, નયણે વજ્રટયા નીર રે,
માધવ ઇમ બોલે. ૧
બે બાંધવ મળીને તિહાં રે ભાઈ, વાત કરે કઠણાંય,
દુઃખ સાલે દ્વારિકા તણું રે ભાઈ, અબ કીજે કવણુ ઉપાય રે. ૨
કિહાં રે દ્વારિકાની સાહિબી રે ભાઈ, કિહાં ગજદલનો ઠાઠ;
સજ્જનનો મેળો કિહાં રે ભાઈ, ક્ષણમાં હુઆ ઘણા ઘાટ રે. ૩
હાથી ઘોડા રથ બળે રે ભાઈ, બેંતાલી બેંતાલી લાખ;
અડતાલીસ કોડ પાળા હુંતા રે ભાઈ, ક્ષણમાં હુઈ ગયા રાખ રે. ૪
હળધરને હરિજી કહે રે ભાઈ, ધિક્ કાયર પણું મોંય;
નગરી બળે મુજ દેખતાં રે ભાઈ, મુજ ભેર ન ચાલે કોય રે. ૫
નગરી બળે મુજ દેખતાં રે ભાઈ, રાખી ન શકું રે જેમ;
ઈંદ્ર ધનુષ મેં ચઢાવીયું રે ભાઈ, એ બળ લાગ્યું કેમ રે. ૬
જીણે દિશે જોતા તેણી દિશે રે ભાઈ, સેવક સહસ્ર અનેક;
હાથ જોડી ઉભા ખડા રે ભાઈ, આજ ન હીસે એક રે. ૭
મોટા મોટા રાજવી રે ભાઈ, શરણે રહેતાં આંહિ;
ઉલ્ટો શરણો તાકીયો રે ભાઈ, વેરણ વેળા આંહિ રે. ૮
વાઢળ વીજ તણી પરે રે ભાઈ, ઋદ્ધિ બદલાયે સોય;
ઇંણ દુનિયામાં આપણો રે ભાઈ, સગો ન હીસે કોય રે. ૯
મહેલ ઉપગરણ આયુધ બળે રે ભાઈ, બળે સહુ પરિવાર;
આ આપદા પૂરી પડી રે ભાઈ, કીજે કવણુ ઉપાય રે. ૧૦

द्वारिकानो नाश

अ. सौ. सदाबाई पारसमलजी नाहटा हैब्राबाद

भावी १२ वें तीर्थंकर श्री कृष्णजी

१. पूर्व जन्म में सर्प घातक कृष्णजी ।
२. दूसरे भव मे सर्पिणीका जीव माता बनकर (पुत्र कृष्ण के जीव) गंगदत्त को गह्वरमे पटकना ।
३. गंगदत्त की दिक्षा सब का प्रेमपात्र बनने का नियाणा स्वर्ग ।
४. वाद देवर्कीके सातमें गर्भ कृष्णजी ।
५. पुत्री केतुमंजरी को दासी या महारानी बनने का पूछना, दासीपना माँगने से जुलाहे के साथ विवाह घरकाम न करने से मार. पितासे शिकायत दिक्षा ।
६. शराव के नशेमें शांव आदि से द्विपायन को मार । द्विपायन. नियाणा कर अग्निकुमार देव बने, द्वारका को जला दी ।
७. अपना वह राज लो और मेरी आज्ञा में रहो “कहनेवाले भरतजी से लड़ेगे” यह कहने आये हुए ९८ पुत्रोंको ऋषभ भग. का कन्यायत्वाग पूर्वक संपूर्ण अहिंसा का उपदेश । और दिक्षा ।
८. भगवद्गीता के श्री कृष्णका अर्जुनको अपने भाइ कौरव गुरु मित्रादिके साथ क्षत्रियधर्म—पालनरुप कषायसहित युद्ध (घोरहिंसा) करनेका उपदेश न करने से स्वधर्मभ्रंश अपकृति और पाप इत्यादि होने का भयंकर इशारा ।
९. जलती द्वारका ।
१०. बलदेवजी की अनुपस्थितिमें मृग जानकर छोड़े हुए जशकुमार के बाण से कृष्णजी की मृत्यु ।
११. बलराम मुनि संयम—तपसे बढ़ई आहार दानके अति भावोल्लास से और हरिण यह सब देख अनुमोदना करते अधिकरा पेड गिरने से तीनोंकी मृत्यु और स्वर्ग प्राप्ति ।

—नमन हो भावि अगमस्वामिनाथ को
(श्री कृष्णजी के जीव)

- વળતું હળધર ઇમ કહે રે ભાઈ, પ્રગટયા પૂર્વનાં પાપ;
બીજી તો સઘળું રહ્યું રે ભાઈ, માંહિ બળે માય ને બાપ રે. ૧૧
- દોનું બાંધવ માંહિ ધસ્યા રે ભાઈ, નગરીમાં ચાલ્યાં જાય;
રથ ભેડીને તેણે સમે રે ભાઈ, માંહી ઘાલ્યા માંય ને બાપ રે. ૧૨
- દોનું બાંધવ જીતીયા રે ભાઈ, આગ્યા પોળની માંય;
દોનું બાંધવ બહાર નીકળ્યા રે ભાઈ, દરવાજે પડીયો આય રે. ૧૩
- પાછું વાળી જીએ તિહાં રે ભાઈ, થયાં ઘણાં દિલગીર;
છાતી તે લાગી ફાટવા રે ભાઈ, નયણે વછુટ્યાં નીર રે. ૧૪
- હળધરને હરીજી કહે રે ભાઈ, સાંભળ બાંધવ વાત;
કેણી દિશે આપણુ જાઈશું રે ભાઈ, તે દિશી મોંય બતાય રે. ૧૫
- વચન સુણી બાંધવ તણાં રે ભાઈ, હળધર બોલે એહ;
પાંડવ ભાઈ કુંતા તણાં રે ભાઈ, અબ ચાલો તેહના ગેહ રે. ૧૬
- વચણ સુણી હળધર તણા રે ભાઈ, માધવ બોલે એમ;
દેશવટો દેઈ કાલીયા રે ભાઈ, તે ઘર જાવું કેમ રે. ૧૭
- વળતાં હળધર ઇમ કહે રે ભાઈ, દેખી હોશે દિલગીર;
તે કેમ અવગુણ આણશે રે ભાઈ, ગિર્યા ગુણ ગંભીર રે. ૧૮
- તે તેહનાં કારજ કીધાં રે ભાઈ, ધાતકી ખંડમેં જાય;
દ્રૌપદી સોંપી આણીને રે ભાઈ, તે કેમ ભૂલશે ભાઈરે. ૧૯
- અહંકારી શિર સેહરો રે ભાઈ, એહવી સંપદા પાય;
તે નર પાળા ચાવીયા રે ભાઈ, આપદા પડી બહુ આય રે. ૨૦
- પાંડવ મથુરા પ્રગટી જીહાં રે ભાઈ, અગ્નિ ખુણ સમુદ્ર તીર;
તે નગરી ભણી ચાલીયા રે ભાઈ, બંધવ એહુ સુધીર રે. ૨૧
- જે નર શય્યાએ પોઠતા રે ભાઈ, તે નર પાળા રે હોય;
કરજેડી વિનયવિજય એમ ભણે રે ભાઈ, આ જગ એવું જોય રે. ૨૨

૨૨

સીતાજીની સજ્જાય

(દેહા)

સીતા આણી રાવણે, વાત સુણી જબ કાન,
પતિને કહે મંદોરી, વિન તડી મુજ માન.

૧

વાસવ પછે તેં વશ કર્યો, લોક પાલ તિમ ચાર;
 તુજ મહિમાં જગમાં ઘણો, સાચવ તે નિરધાર. ૨
 સાચવીએ જલ આપણું, આણુ સાચવી શું જાય;
 નાલિકરે પરે સાચવું, અધિક અધિક જલ ધાય. ૩

(ઢાળ) રાગ--નાણુ નમેા પદ સાતમેં.

મંદોદરી ઈમ વિનવે, સીતા આણી ઘરકાંચ મોરા લાલ;
 એહવું કાંઈ ન કીજીએ, ઈમ તો મહિમા જાય. મોરાલાલ;
 સુણ તું લંકારાય. મોરાં તું તો ચતુર કહાય. મોરાં ૧
 પિઉડા કહ્યું મુજ કીજીએ, એહ નિજ કાન ધરીજે. મોરાં
 પરનારી નવિ લીજીએ, ઈમ જસવાદ લહીજે. મોરાં ૨
 રાજમારગ મૂકી કરી, ઉવટ તું મન ચાલ. મોરાં
 ઠખકો ઠેસ ન ઉપજે, એહથી મનડું વાળ. મોરાં
 તું નિજકુળ સંભાળ, મોરાં વચન વડાનાં પાળ. મોરાં ૩
 વાડ ખાચે જો ચીલડાં, કિહાં હોય તાસ પ્રતિકાર. મોરાં
 જો રાજ ચોરી કરે, તો કુણુ રાખણુ હાર. મોરાં
 તો કુણુ જન આધાર, મોરાં શુદ્ધ હૃદયે વિચાર. મોરાં ૪
 પાવક પ્રગટે નિરથી, હાર જોવે જો સાપ. મોરાં
 તો કહે લોક કિશ્યું કરે, મોં જુઓ વિચારી આ. મોરાં ૫
 આપણુ સોડ ન ઘાલીએ, જો પણુ ગોરી હોય. મોરાં
 બાઉલ બાથ ન દીજીએ, ઈમ જાણે સહુ કોય. મોરાં ૬
 બલતી ગાડર તું ગ્રહી, મંદિરમાં મત ઘાલ. મોરાં
 આપણુ રોષ વિષે ભરી, તું હાથે મત જાલ. મોરાં ૭
 સુખને કારણે ભોલકા, કૌવચલતા મ ચોલ. મોરાં
 એ સાચી શું જાણી, ચૂની કરી મમ તોલ. મોરાં ૮
 જનક તણી એ બેટકી, ભામંડલ ભાઈ નામ. મોરાં
 લક્ષ્મણુ દેવર એહનો, પતિ દશરથ સુત રામ. મોરાં ૯
 પરણી કદપલતા જિસી, પરપરણી વિષમેલ. મોરાં
 કેઈ સહસ તુજ કામિની, એ સંઘાતે ન ખેલ. મોરાં ૧૦
 છાની રાખી ન એ રહે, હિંગ તણી જેમ ગંધ. મોરાં
 વાત દશેા દિશી ચાલશે, એહશું પ્રીતિ ન બાંધ. મોરાં ૧૧
 કાણી કોચી કરબલી, કાલી કુબડી જાણુ. મોરાં
 પરણી જેહ પનોતકી, પદમણી તેહ પિછાણુ. મોરાં ૧૨

એહને ઇહાં રાખતાં, પૂરવકીર્તિ ન ચૂક. મોરાં	
એ આપણુ કુણુ કામનું, ફરે હાંકી મૂક. મોરાં	૧૩
બોલે બોલાવે નહિ, સામું જુએ ન જેહ. મોરાં	
તેહશું પ્રીતિ ન કીજીએ, સુણુ તું યેણુ મણિ નેહ. મોરાં	૧૪
પ્રીતિ કરે તિહાં કીજીએ, એ સહુ જગની રીત. મોરાં	
અણુ કરતા શું પ્રીતકી, એ કુણુ કહીયે નીત. મોરાં	૧૫
લક્ષમણુ સાથે આવશે, તેહનો પતિ અહીં રામ. મોરાં	
લેઈ જશે નીજ કામિની, તેહશું સરશે કામ. મોરાં	૧૬
પરનારીશું પ્રીતકી, પડીયે નરક મોઝાર. મોરાં	
તું તો અતુર ભણ્યો ગણ્યો, શાસ્ત્ર સુણ્યાં સંભાર. મોરાં	૧૭
એહ તો શીલવતી સુણી, નહિ આવે તુજ કામ. મોરાં	
પાય લાગી તુજ વિનવું, એહને ઘર જઈ કામ. મોરાં	૧૮
અડો તરસો બુદ્ધી, મેં સુણી તુજ કપાળ. મોરાં	
પિઉંડા તુજ હોળે ભલું, મુજ વચણું સંભાલ. મોરાં	૧૯
તું ધનહર્ષ સદા લહે, અવર કહું શું તુજ. મોરાં	
પિઉં નિજ આતમ સાચવે, સુણુ આશિષ એ મુજ. મોરાં	૨૦

૨૩

ધન્ના શાલિભદ્રની સજ્જાય

(મા. પાવા તે ગઢથી ઉતર્યા.)

સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું રે રંગના રસીયા,	
સુચર લાશું છું પાય પ્રિતમ મન વસીયા.	૧
ધન્નો બેઠા નાવણુ કરે રે રંગં વાંસો ચોળે છે એની નાર. પ્રિં	૨
વાંસો ચોળતી ગોરી જૂરતી રંગં ગોરી તને આવડા શા હુખ. પ્રિં	૩
મારે તો હુખ મારા મહિયર તણું રે, રંગં સાલે છે હૃદય મોઝાર. પ્રિં	૪
શાલીભદ્ર સરખો તારે બંધવો રે, રંગં ધન્ના સરખો ભરથાર. પ્રિં	૫
મારો વીરો તે સ્વામી વૈરાગી થયો રે, રંગં હીન પ્રત્યે છંડે એકનાર. પ્રિં	૬
તારો વીરો તે ગોરી મુરખો રે, રંગં એક એક છંડે છે નાર. પ્રિં	૭
કહેવું તે સ્વામી સોહિલું રે, રંગં તે કેવી રીતે સહું જાય. પ્રિં	૮
ખેર ભર્યા તે ધન્ના ઉઠીયા રે, રંગં આઠને મેલી નિરાધાર. પ્રિં	૯
મેં તો કહું સ્વામી રહેજ મારે, રંગં તાણી વાળો શું ગાંઠ. પ્રિં	૧૦

મેં રે કહું તો મને છંડજે રે, રંગં સાતે જોડે રાખો ઘરવાસ. પ્રિં ૧૧
 નારી તે મોહની વેલડી રે, રંગં સ્વારથીયો સંસાર. પ્રિં ૧૨
 જાંપે જઈ ધન્નાએ કહાવીયું રે, રંગં શાલિભદ્ર મેલો ખત્રીશનાર. પ્રિં ૧૩
 શાલીભદ્રની માતા એમ વલવલે રે, રંગં એકવાર પાછુ વાળી જુઓ રે. પ્રિં ૧૪
 ધન્નાની માતા એમ વલવલે રે, રંગં એકવાર પાછુ વાળી જુઓ રે. પ્રિં ૧૫
 શિલા ઉપર કર્યો સંથારો રે, રંગં ચારે આહારના કર્યો પરચખાણુ. પ્રિં ૧૬
 ધન્નાની માતાને એમ કહાવજે રે, રંગં ધન્ને! પંડોંચ્યો મુક્તિ મઝાર. પ્રિં ૧૭
 શાલિભદ્રની માતાને એમ કહાવજે રે, રંગં શાલીભદ્રે લીધો ગર્ભાવાસ. પ્રિં ૧૮
 હિરવિજય ગુરુ હીરલો રે. રંગં માન વિજય ગુણુ ગાય. પ્રિતમ મન વસીયા. ૧૯

૨૪

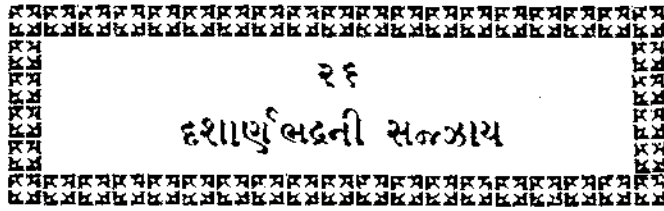
મરૂદેવા માતાની સજ્જાય

એક દિન મરૂદેવી આઈ, કહે ભરતને અવસર પાઈરે, સુણો પ્રેમધરી. ૧
 મારો રિખવ ગયો કેઈ દેશે, કેઈવારે મુજને મળશે રે. સુણો પ્રેમધરી. ૨
 તું તો પદ્મપંડ પૃથ્વી માણે, મારા સુતનું દુઃખ નવિ જાણે રે. સુણો ૩
 તું તો આમર છત્ર ધરાવે, મારો ઋષભ વિકટ પંથે જાવે રે. સુણો ૪
 તું તો સરસા ભોજન આસી, મારો ઋષભ નિત્ય ઉપવાસી રે. સુણો ૫
 તું તો મંદિર માંહિ સુખ વિલસે, મારો અંગ જ ધરતી ફરસે રે. સુણો ૬
 તું તો સ્વજન કુટુંબમાં મહાલે, મારો ઋષભ એકલડો ચાલે રે. સુણો ૭
 તું તો વિષય તણાં સુખ સુચે, મારા સુતની વાત ન પૂઝે રે. સુણો ૮
 એમ કહેતાં મરૂદેવા વચણે, આંસુજળ લાગ્યાં નયણે રે. સુણો ૯
 એમ સહસ વરસને અંતે, લહું કેવળ ઋષભ ભગવંતે રે. સુણો ૧૦
 હવે ભરત ભણે સુણો આઈ, સુત દેખી કરો વધાઈ રે. સુણો ૧૧
 આજ ગજખંધે ખેસાર્યા, સુત મળવાને પધાર્યા રે. સુણો ૧૨
 કહે એહ અપૂરવ વાળ, કીડાં વાગે છે એ તાળ રે. સુણો ૧૩
 તવ ભરત કહે સુણો આઈ, તુમ સુતની એ ઠકુરાઈ. સુણો ૧૪
 તુમ સુત ઋદ્ધિ આગે સહુની, તૃણ તોલે સુરનર ખેડની રે. સુણો ૧૫
 હરખે નયણે જળ આવે, તવ પડલ લેઉ ખરી જાવે રે. સુણો ૧૬
 હું જાણતી દુઃખીયો કીધો, સુખીયો છે સહુથી અધિકો રે. સુણો ૧૭
 ગયો મોહ અનિત્યતા આવે, તવ સિદ્ધ સ્વરૂપી થાવે રે. સુણો ૧૮
 તવ જ્ઞાન વિમલ શિવનારી, તસ પ્રગટે અનુભવ સારી રે. સુણો ૧૯

ગજસુકુમાલની સજઝાય

- સોના કેરા કાંગરાને, રૂપા કેરા ગઢ રે, કૃષ્ણજીની દારિકામાં જોવાની બહુ રઢ રે.
ચિરંજીવો કુંવર ! તુમે ગજસુકુમાલ રે, આ પુરા પુન્યે પામીયા રે. ૧
- નેમિ જીજીવંત આવ્યા, વંદન આવ્યા ભાઈ રે;
ગજસુકુમાલ વીરા, સાથે જોલાઈ રે. ૨
- વાણી સુણી વૈરાગ્ય ઉપન્યો, મન મોહ્યું એમાં રે;
શ્રી જૈન ધર્મ વિના સાર નથી શેમાં રે. ૩
- ઘેર આવી એમ કહે, રાજા દિયો માતા રે;
સંયમ સુખે લહું, જેથી પામું સુખશાતા રે. ૪
- મૂછાણી માંડી કુંવર, સુણી તારી વાણી રે;
કુંવર કુંવર કહેતાં માતા, આંખે આવ્યા પાણી રે. ૫
- હૈયાનો હાર વીરા, તજ્યો નવિ જાય રે;
દેવનો દીધેલો તુજ વિષ્ણુ, સુખ નવિ થાય રે. ૬
- સોના સરીખા વાળ તારા, કંચન વરણી કાયા રે;
એવી કાયા રે એક દિન, થાશે ધુળ ધાણી રે. ૭
- સંજમ ખાંડા ધાર તેમાં, નથી જરા સુખ રે;
ખાવીસ પરિષહ સહેવા દુષ્કર રે. ૮
- દુઃખથી બળેલો દેખું, સંસાર અટારો રે;
કાયાની માયા જાણી, પાણીનો પરપોટો રે. ૯
- જાદવ કૃષ્ણ એમ કહે, રાજ વીરા કરો રે;
હજારો હાજર ઉભા, છત્ર તમે ધરો રે. ૧૦
- સોનૈયાની થેલી કાઢો, ભંડારી જોલાઈ રે;
ઓઘા પાત્રા લાવો વીરા, દીક્ષા દીધો ભાઈ રે. ૧૧
- રાજપાટ વીરા હવે, સુખે તમે કરો રે;
દીક્ષા આપો મને, છત્ર તમે ધરો રે. ૧૨
- આજ્ઞા આપી ઓચ્છવ કરે, સંયમ લીધો હાથે રે;
દેવકી કહે રે ભાઈ, સંયમ ચિત્તો સ્થાપો રે. ૧૩

મુજને તજીને વીરા, અવર માતા મત કીજે રે;	
કર્મ ખપાવી એહ ભવ, વહેલી મુક્ત લીજે રે.	૧૪
કુંવર અંતે ઉર મેલી, સાધુ વેશ સીદ લીધો રે;	
ગુરુ આજ્ઞા લઈને સ્મશાને, કાઉસસગ કીધો રે.	૧૫
ખેરના અંગારા લઈને, મસ્તકે ઠાયા રે;	
જંગલે જમાઇ જોઈને, સોમિલ સસરો કોપ્યો રે.	૧૬
માથે પાળ બંધાવી, સસરાને દોષ નવી દીધો રે;	
વેદનાં અનંતી સહી, સમતા રસમાં પીધો રે.	૧૭
ધન્ય જન્મ ધાર્યો તમે, ગજ સુકુમાલ રે;	
કર્મ ખપાવી તમે, હૈયે ધરી હામ રે.	૧૮
વિનય વિજય કહે, એહવા મુનિને ધન્ય રે;	
કર્મના બીજ બાળી, જીતી લીધું મન રે.	૧૯

- શારદાબુધદાઈ સેવક નયણાનંદ, પ્રણમું હું નિજગુરુ ભવિકવિકાસન વૃંદ;
વંદુ શાસનપતિ સાચો વીરજીણુંદ, ગાઈશ હું ભકતે દશાર્ણભદ્ર મુણીંદ. ૧
- ઉથલો : દશાર્ણભદ્ર દેશ અતિ ઉત્તમ, દશાર્ણભદ્ર પુર સોહે,
દશાર્ણભદ્ર રાજા અતુલી બળ, ભવિયજીનાં મન મોહે;
ન્યાયે રાજ્ય પ્રજાપતિ પાળે, ટાળે પરદલ પીડા,
વ્યસન નિવારી ધર્મ વિચારી, કરે રંગ રસ કીડા. ૨
- દાળ : ઇણુ અવસર અનુક્રમે જીનવર વિહાર કરતાં,
પહોંત્યો તિણુ નયરીએ, સમવસરણુ વિચરંતા;
ગણુધર ને મુનીવર ખેચર ભુચર વૃંદ,
સુરનર ને કિન્નર પામ્યા પરમાનંદ. ૩
- ઉથલો : પરમાનંદ પામ્યા વન પાલક, રાયને જઈ વધાવ્યાં,
સ્વામી તુમ પતિ તુમ મન વલ્લભ, વીર જીનેશ્વર આવ્યા;
સાત આઠ પગ સામો જઈને, ભાવે વંદન કીધું,
અંગ વિભુષણુ સોવન રસનાં, લાખ દાન તસ દીધું. ૪

- ઢાળ : હવે રાજા ચિંતે, મુજ સમ અવર ન કોય,
હય ગય રથ પાયક, મણિ માણિક રિદ્ધિ હોય;
તેણી પરે કરી વંદુ જીમ નવિ વંદા કેણે,
અભિમાન ધરીને પડહ વળવ્યો તેણે. ૫
- ઉથલો : તેણે નયરીએ પડહ વળવ્યો, વેગે કરો સબંધ,
વાહન અંગ સયલ શણગારો, જોઈએ તે લે ભાઈ;
સોના રૂપા ઘાટ સામટા, સખલ સબંધ કીજો;
અથિર દ્રવ્યથી સાસય સુખ જે, જીનવર વંદી લીજો. ૬
- ઢાળ : ભદ્રજાતિ સરિખા, હાથી સહસ અઢાર;
વર હય પાંખરીયા, ચોવીશ લાખ ઉઢાર;
વર રથ જોતરીયા, દઢ એકવીશ હજાર;
એક સહસ સુખાસન, અંતે ઉર પરીવાર. ૭
- ઉથલો : અંતે ઉરી સય પંચ મનોહર, સોળ સહસ રાજન;
સેવા ચારે કોડી એકાણું, પાયક ભીમ સમાન;
સોલ હજાર ધજા લહકંતી, ચામર ચીહું પખ સોહો,
મેઘાડંબર છત્ર બિરાજે, ભવિયણનાં મન મોહો. ૮
- ઢાળ : ભલી કરીય સબંધ પુર બાહિર જળ આવે,
પટ રાયવર ચડિયો, રાજા ઈમ ભાવે;
ચતુરંગી સેના રિદ્ધિ દેખી ઈમ બોલે;
માહરી રિદ્ધિ આગળ અવર સહુ તૃણ તોલે. ૯
- ઉથલો : તૃણ તોલે મુજ આગળ સહુએ, એમ અભિમાને હરખે;
પહેલે કલ્પે ઇદો બેઠો, અવધિ જ્ઞાને નીરખે;
જીનવર ભક્તિ કરે બહુ રાજા, પણ અભિમાને ચડીયો,
જીનવર ભક્તિ કરી કોણ પૂજે, ત્રણ જગ આવે જડીયો. ૧૦
- ઢાળ : ઈમ ચિંતી ઇદો, ઐરાવણ સુર તેડયો;
તે હરખ્યો અંજલી, જોડી ઉલો નેડો;
જીનવંદન જાશું, માન ઉતારણ કાજ;
ઐરાવણ સરીખા, સહસ ચોસઠ ગજરાજ. ૧૧
- ઉથલો : ગજરાજ એક એકને મસ્તક, સોહો પાંચસો બાર;
મસ્તક મસ્તક આઠ દંતશૂળ, રનેહો અતિહી રક્ષાર,
દંત દંત પ્રત્યે આઠ વાવી, વાવે આઠ આઠ કમળ;
કમલે કમલે લાખ પાંખડી, લાખ નાટક તિહાં વિમલ. ૧૨

- ઢાળ :** ડોડા વિચે વિચે એક એક, કમલ પ્રત્યે પ્રાસાદ,
અથ મહિષી આઠ આઠ, સાથે ઇંદ્ર આદહાદ;
પ્રતિકમલે બેઠો, ઇંદ્રો આવે જમ;
બગીચ બદ્ધ નાટક, જમક હુઓ તામ. ૧૩
- ઉથલો :** તામ વીર વાંદીને બેઠો, દશાર્જુનદ્ર નરેશ;
શુભ ઉજ્જવલ ગજધરા સંગાથે;
ઈંદ્રે કીયો પ્રવેશ, ઉંચું વંદન વિલોકે રાજ;
બહોળી રિદ્ધિ પ્રમાણ, મારો મદ એણે ઉતાર્યો;
તો જીવ્યું અપ્રમાણ. ૧૪
- ઢાળ** મેં રિદ્ધિ નો ગર્વ, શ્રેયગટ કીધો આજ;
ઈંદ્રની રિદ્ધિ આગળ, એ આવે કુણ કાજ;
હવે જો હું છોડું, તો હારે સ્વર્ગ વાસી,
તવ જીવન પાસે, ગયો ઇંદ્રુ વિમાસી. ૧૫
- ઉથલો** ઇંદ્રુ વિમાસી જીવન પાસે, રાચે ચારિત્ર લીધું;
ઈંદ્ર કહે એ મેં નવિ થાએ, તેં જોડ્યું તેં કીધું;
મેં જે હોડ કરી તુમ સાથે, તે ખમલે જ્ઞપિરાયા;
મુજમાં શક્તિ થણી છે બીજી, પણ મુજથી એ નવિ થાય. ૧૬
- ઢાળ** ઇંદ્ર વાંદી જોલે ધન માનવ અવતાર, અભિમાન કરી;
નૃપ પામ્યો લવનૌ પાર હવે વીર પયંપે માન માનવને હોય;
ઈંદ્ર પાચે લગાડયો એ સમો અવર ન કોય. ૧૭
- ઉથલો** એ સમો અવર ન કોઈ જીવ્યો, જીવ્યો કર્મ સંગાથે;
કેવલ પામી મુગતે પહોંત્યા, મંગલિક હુઓ ઇણ વાતે;
પદતાં શુભતાં ઉત્તમનાં શુભ, પહોંચે સયલ જગીશ;
શુભ વિજય શિષ્ય લાલ વિજય કહે, એમ આતમ સાધીશ. ૧૮

૨૭

સનત્કુમારની સજ્જાય

સરસ્વતિ સરસ વચન રસ માંશું, તોરે પાચે લાશું;
સનત્ કુમાર ચક્રી શુભ ગાઉં, જીમ હું નિર્મલ થાઉં
રંગીલા રાણા રહો;
જીવન રહો રહો, મેરે સનત્ કુમાર વિનવે સવિ પરિવાર.

૧

- ૩૫ અનુપમ ઇંદ્રે વખાણ્યું, સુર સુણી ઇંમ વાચ્યા;
પ્રાદ્ધાણુ ૩૫ કરી દોય આયા, ફરી ફરી નિરખત કાયા. ૨
- જેહવા વખાણ્યા તેહવા દીઠા, ૩૫ અનુપમ ભારી;
સ્તવનાં સાંભળી મનમાં હરખ્યાં, આણ્યો ગર્વ અપારી. ૩
- અખ શું નિરખે લાલ રંગીલે, ખેળ ભરી સુજ કાયા;
નાહિ ધોઈ જળ છત્ર ધરાવું, તવ જોજો મારી કાયા. ૪
- સુગટ કુંડલ હાર મોતીનાં, કરી શણગાર ખનાયા;
છત્ર ધરાવી સિંહાસન બેઠા, તવ ફરી પ્રાદ્ધાણુ આયા. ૫
- દેખી જોતાં ૩૫ પલટાણું, સુણ હો ચક્રી રાયા;
સોળ રોગ તેરી દેહમાં ઉપન્યા, ગર્વ મ કર ફૂડી કાયા. ૬
- કળ કળીયો ઘણું ચક્રી મનમાં, સાંભળી દેવની વાણી;
તુરત તંબોળ નાંખીને જોવે, રંગ ભરી કાયા પલટાણી. ૭
- ગઠ મઠ મંદિર માળીયાં મેઢ્યાં, મેલી તે સવિ ઠકુરાઈ;
નવનિધિ ચૌદ રતન સવિ મેઢ્યાં, મેલી તે સચલ સન્નઈ. ૮
- હય ગય અંતે ઉર મેલી, મેલી તે મમતા માયા;
એકલડાં સંયમ લઈ વિચરે, કેડ ન મેલે રાણા રાયા. ૯
- પાયે ઘુઘરી ઘમ ઘમ વાજે, ઠમ ઠમ કરતી આવે;
દશ આંગળીયે બે કરજોડી, વિનતી ઘણીય કરાવે. ૧૦
- તુમ પાખે મોડું દિલ દાજે, દિન કેહી પરે જાશે;
એક લાખ બાણું સહસને, નયણું કરી નિરખીજે. ૧૧
- માત પિતા હેતે કરી ખૂરે, અંતેઉર સવિ રાવે;
એકવાર સન્નુખ બુઝો ચક્રી, સનત કુમાર નવિ જોવે. ૧૨
- ચામર ધરાવો છત્ર ધરાવો, રાજ્યમે પ્રતપો રૂડા;
છ ખંડ પૃથ્વી આણુ મનાવો, તે કિમ જાણ્યા ફૂડા. ૧૩
- છત્ર ધરે શિર ચામર ઢાળે, રાજન પ્રતપો રૂડે;
છ ખંડ પૃથ્વી રાજ્ય ભોગવો, છ માસ લગી ફરે કેડે. ૧૪
- તવ ફરી દેવ છળવા કારણ, વૈઘ ૩૫ લહી આવે;
તપ શક્તિએ કરી લખિધ ઉપની, શુંકે કરી રોગ સમાવે. ૧૫
- એ લાખ વરસ મંડળિક ચક્રી, લાખ વરસની દીક્ષા;
પંદરમાં જીવરને વારે, નરદેવ કરે જીવ રક્ષા. ૧૬

શ્રી વિજય સેન સૂરીશ્વર વાણી, તપગચ્છરાજે જાણી;	
વિનયકુશળ પંડિત વરખાણી, તસ ચરણે ચિત્ત આણી.	૧૭
સાતસેં વર્ષ રોગ સમાયો, કંચન સરખી કાયા;	
શાંતિ કુશળ મુની એમ જંપે, દેવલોક ત્રીજા પાયા.	૧૮

૨૮

હીર સૂરીશ્વરજી. મ.ની સજ્જાય

એ કરજેડીને વિનવું, શારદા લાગુંજી પાય;	
વાણી આપેજી નિર્મલી, ગાયશું તપગચ્છ રાય.	
થેં મન મોહું હો હીરજી.	૧
અકબર કાગળીયા મોકલે, હીરજી વાંચીને જ્યે;	
તુજ મન મલવા અલજે ઘણો, વિલંબ ન કીજે જી કોય.	૨
અકબર કરેજી વિનંતી, ટોડરમલ લાગે છે પાય;	
પૂજ્ય ચોમાસું ઈહાં કરો, રહિયા આનંદ થાય.	૩
તેજી ઘોડાજી અતિ ઘણા, પાળા નાવેજી પાર;	
મહાજન આવેજી અતિ ઘણાં, આવો થાનસિંહ શાહ.	૪
અગૈશરી પોળ રળીયામણી, વચમેં ચૌમુખ ચાર;	
તરીયા તોરણ બાંધીયા, હીરજી આહણ હાર.	૫
કીણબાઈ વેરાયા લાડુઆ, કીણ બાઈ વેરાયા પુત્ર;	
શીવચંદ વેરાયા લાડુઆ, નાથીબાઈ વેરાયા પુત્ર.	૬
ધનવાડી ધન ઢીકુઓ, ધન શાહ સાડીશે પુન;	
ધનબાઈ નાથીરો જીવીઓ, હીરજી સરીખાજી પુત્ર.	૭
સામી મેહુંજી પાલખી, મોતીડે નવસેરો હાર;	
એક પૂજ્ય ચોમાસું ઈહાં કરો, હોશે ધર્મનો ભાવ.	૮
લાખ ટકાનો જી બુધરો, ઝમકયો માઝમ રાત;	
ઝબકે ગુરૂજી જાગીઆ, પુસ્તક જમણેજી હાથ.	૯
ગલિઆ ગલિઆથી ગોરડી, ભર ભર મોતી આના થાળ;	
પદ્મણી ચાલ્યાજી પૂજવા, હાથે સોવન થાળ.	૧૦
કપડાં કેશરીયાજી સાવટુ, ઓઘો અધિક ખનાય;	
ચંદા ઝળકેજી મુહપત્તિ, પદ્મ ઝબકેજી પાય.	૧૧

પીપળ પાન ખરખરો, જાણે પાણીની રેલ;	
મેવાને અણહારે ઓળખ્યા, હીરજી મોહન વેલ.	૧૨
પરમન થયાંજી માંડવા, પરમન થયાંજી થંભ;	
દ્રાખ ખીજેરા માંડવા, રતને જડીયાંજી થંભ.	૧૩
ડાખર સરોવર છોડીઆ, છોડીયા બંદીને વાન;	
છોડીઆ પંખીને જુગલાં, અકખર શાહ સુખાણુ.	૧૪
શેત્રુંજે જુગતે કીચો, મરતી રાખીજી ગાય;	
જાળાં લોકવેરો છોડાવીઓ, હીરજી તુમ પસાય.	૧૫
પહેલું ચોમાસું આગ્રે, ખીજું દીલ્હીજી માંચ;	
ત્રીજું ચોમાસું મેડતે, ચોથું જાલોર માંચ.	૧૬
પહેલું ચોમાસું આગરે, ખીજું લાહોર માંચ;	
ત્રીજું ચોમાસું ફતેહપુર, અકખર કરે રે ઉત્સાહ.	૧૭
તપગચ્છ નાયક ગુણનીલો, શ્રી વિજય સેન સૂરીંદ;	
તાસ શિષ્ય ભગતે લાણે, હોજ્યો મુજ આજુંદ.	૧૮

૨૯

અનાથી મુનિની સજ્જાય

વીસમેં અધ્યયને જીવપીરે, કહ્યો અનાથી અધિકાર જી;	
જે સુણતાં ભાવે ભવિજનો, થાયે સફળ અવતારો જી.	૧
ભવિજન ભાવે મુનિવર વંદો, સમતા રસ ભંડાર જી;	
શ્રેણીક રાય રથવાડી ચડિયો, હય હય બહુ ભંડારજી.	૨
અંપકવરજી સુકોમેળ કાયા, નહિ મન મમતા માયાજી;	
દેખી શ્રેણીક મનમાં રીઝયો, વંદ્યા મુનિનાં પાયજી.	૩
અહો અચરિજ એ યૌવન રૂપને, અહો મુનિવરનો વેષજી;	
જે ઇણકાલે ભરયૌવનમાં, કિમ છોડયો સહુ દેશજી.	૪
કહે મુનિરાય અનાથપણાથી, લીધો સંયમ પંથ જી;	
કહે રાજા હું નાથ તુમારો, મુજ ઘર આવો નિશ્ચંથજી.	૫
વિલસો ભામિની રથું વરભોગ, મૂકો સંયમ ચોગજી;	
ઋષિ કહે નાથ નૃપ તારે, કિમ મળે વાતનો ચોગજી.	૬

મગધ દેશનો હું છું ઠાકર, બહુ દલ રિદ્ધિનો સ્વામીજી;	
મૃષાવાદ ન બોલો મુનીશ્વર, એ તુમ પંથમાં ખામીજી.	૭
નાથ પણ એહવું અમ હુંતુ, સુણ રાજન રઢીયાળા જી;	
મુજ પિતા કોસંખી નરેસર, જસ હય ગય રથ પાળાજી.	૮
તેહનો સુત હું બાલપણે, ઉપનયો રોગ અસાધ્યજી;	
ધન કોટી જનકે વ્યય કીધો, તોયે સમાધિ ન થાય જી.	૯
માત પિતા મુજ ભાઈ ભગિની, નવલ વધુ મૃગનયણીજી;	
મુજ દુઃખે નયણે ઝરે બહુ આંસુ, પણ કોઈ વેદન ન હણીજી.	૧૦
તખ મેં ચિંત્યું કોઈ ન મારું, સ્વારથીયો સંસારજી;	
જે એ વેદન પાર હું પામું, તો છંદુ પરિવારજી.	૧૧
તે રમરણથી દુઃખ સવિ નાહું, લીધો સંયમ ભારજી;	
હવે ષટકાયનો નાથ થયો છું, સુણ મગધેશ વિચારજી.	૧૨
કહે શ્રેણીક તુમે ધન ઋષિ રાજ, સાચી કહી તુમે વાતજી;	
જે તુમ ધ્યાને વિદન કર્યું પૂછી, તે ખમજો ગુણ ખાણીજી.	૧૩
શ્રેણીક ધર્મ લહો મુનિવયણે, થયો પ્રથમ ગણધારજી;	
દેઈ પ્રદક્ષિણા વંદી પહોંતો, નરપતિ નયર મોઝારજી.	૧૪
મુનિવર મારગ સૂધો પાળી, પહોંત્યા પંચમ ગતિ ઠામજી;	
વાચક રામવિજય કહે એહવા, મુનિ સમરો ગુણ ધામજી.	૧૫

૩૦

વયરમુનિની સજ્જાય

સાંભળજો તુમે અદ્ભુત વાતો, વયર કુંવર મુનિવરની	
ખટ મહિનાનાં ગુરૂ ઝોળીમાં, આવે કેલી કરંતા રે,	
ત્રણ વરસનાં સાધ્વી મુખથી, અંગઅગ્યાર ભણંતા રે.	૧
રાજસભામાં નહિ ક્ષોભાણા, માત સુખલડી દેખી રે;	
ગુરૂએ કીધો એધો મુહપત્તિ, લીધો સર્વ ઉવેખી રે.	૨
ગુરૂ સંગાથે વિહાર કરે મુનિ, પાળે શુદ્ધ આચાર રે;	
ખાળપણાથી મહાઉપયોગી, સંવેગી શિરદારા રે.	૩
કોળાપાક ને દેખરભિક્ષા, દોય ઠામે નવિ લીધી રે;	
ગગન ગામિની વૈકિય લખિ, દેવે જોહને કીધી રે.	૪

દશપૂરવ લણિયા જે મુનિવર, ભદ્રશુભ્ત શુર પાસે રે;	
ક્ષીરાસવ પ્રમુખ જે લખિધ, પરગટ જાસ પ્રકાશે રે.	૫
કોડી સેંકડા ધનને સંચે, કન્યા રૂક્મણી નામે રે;	
શેઠ ધનાવો દીયે પણ ન લીયે, વધતે શુભ પરિણામે રે.	૬
દેઇ ઉપદેશને રૂક્મણી નારી, તારી દીક્ષા આપી રે,	
યુગપ્રધાન જે વિચરે જગમાં, સૂરજ તેજ પ્રતાપી રે.	૭
સમકિત શિયલ તુંબધરી કરમાં, મોહ સાચર કર્યો છોટો રે,	
તે કેમ ખૂડે નારી નદીમાં, એ તો મુનિવર મોટો રે.	૮
જેણે દુર્ભિક્ષ સંઘ લઈને, મૂક્યો નગર સૂકાળે રે;	
શાસન શોભા ઉન્નતિકારણ, પૂષ્પ પદ્મ વિશાળ રે.	૯
બીધરાયને પણ પ્રતિબોધ્યો, કીધો શાસન રાગી રે;	
શાસન શોભા જય પતાકા, અંબર જઈને લાગી રે.	૧૦
વિસર્યો સુંઠ ગાંઠીયો કાને, આવશ્યક વેળા જાણી રે;	
વિસરે નહિ પણ એ વિસરીયો, આયુ અદ્ય પીછાન્યો રે.	૧૧
લાખ સોનૈયે હાંડી ચડે તિણે, બીજે દિન સુકાળ રે;	
એમ સંભળાવી વચર સેનને, જાણી અણસણ કાળ રે.	૧૨
રથાવર્ત ગિરિજર્ધ અણસણ કીધું, સોહમહરિ તિહાં આવે રે;	
પ્રદક્ષિણા પર્વતને દેઇ, મુનિવર વંદે ભાવે રે.	૧૩
ધન્ય સીંહગિરી સૂરી ઉત્તમ, જેના એ પટધારી રે;	
પદ્મવિજય કહે શુર પદ પંકજ, નિત્ય નિત્ય નમીયે નરનારી રે.	૧૪

૩૧

સ્થાપનાકલ્પની સંજ્ઞાય

પૂરવ નવમાંથી ઉદ્ધરી, જીમ ભાજે શ્રી ભદ્રબાહુ રે;	
સ્થાપના કલ્પમાંહે કહું, તિમ સાંભલજો સહુ સાહુ રે.	૧
તિમ સાંભલ્યો સહુ સાહુ પરમશુર વચણુડે;	
તો શિવ સુરલતા ફલ લીજઈ રે-આંકણી	૨
ખાલકરણ જેહ થાપના, માંહી રેખા શ્યામ તે જોઈ રે;	
આયુ જ્ઞાન બહુ સુર વંદી, તે તો નીલકંઠ સમ હોઈ રે.	૨

પીત વરણુ જેહ થાપનાં, માંહિ હીસઈ બિંદુ પ્રવેત રે;	
તેહ પખાલી થાઈ ઈ, સવિ રોગ વિષયનો હેત રે;	૩
પ્રવેત વરણુ જેહ થાપનાં, માંહિ પીતબિંદુ તસ નીર રે;	
નયન રોગ છાંહિ હલઈ, પીતાં ટલઈ શુભ શરીરી રે.	૪
નીલવરણુ જેહ થાપનાં માંહિ પીલો બીંદુ તે સાર રે;	
તેહ પખાલી પાઈ ઈ; હોઈ અહિ વિષનો ઉતાર રે.	૫
ટાલઈ રોગ વિસૂચિકા, ધન લાભ હોઈ ધૃતવન્ન રે;	
રક્ત વરણુ પાસઈ રહ્યો, મોહઈ માનિનિ કેરો મન્ન રે.	૬
શુદ્ધ પ્રવેત જે થાપના, માંહિ હીસઈ રાતિ રેખ રે;	
ડંક થકી વિષ ઉત રઈ, વલી સીઝઈ કાર્ય અશેષ રે.	૭
અર્થ રક્ત જે થાપનાં, વલી અર્ધ પીત પરિ પુષ્ટ રે;	
તેહ પખાલિ છાંટઈ, હરઈ અક્ષિરોગ નહિ કુષ્ટ રે,	૮
જંબુ વર્ણુ તે થાપનાં, માંહિ સર્વ વર્ણુનાં બિંદુ રે;	
સર્વ સિદ્ધિ તેહથી હોઈ. મોહઈ નરનારીનાં વૃંદ રે,	૯
જાતિ પુષ્પ સમ થાપનાં, સુત વંશ વધારઈ તેહ રે;	
મોર પિન્છ સમ થાપનાં, વાંછિત દિઈ નવિ સંદેહ રે.	૧૦
સિદ્ધિ કરઈ લય અપહરઈ, પારદ સમબિંદુ તે શ્યામ રે;	
મૂષક સમ જેહ થાપનાં તે ટાલઈ અહિવિષ હામ રે;	૧૧
એક આવર્તઈ બલદિઈ, ચિહુ આવર્તઈ સુખા ભંગ રે;	
ત્રિહુ આવર્તઈ માન દિઈ, ચિહુ આવર્તઈ નહિ રંગ રે.	૧૨
પંચ આવર્તઈ લવ હરઈ, છહિ આવર્તઈ દિઈ રોગ રે;	
સાત આવર્તઈ સુખકરે, વલી ટાલઈ સઘલાં રોગ રે.	૧૩
વિષમાવર્તઈ ફલ લહુ, સમ આવર્તઈ ફલહીન રે;	
ધર્મનાશ હોઈ છેદથી, ઇમ ભાખઈ તત્ત્વ પ્રવીણ રે.	૧૪
જેહ વસ્તુ થાપિઈ, દક્ષિણ આવર્તઈ તેહ રે;	
તે અપ્રૂટ સઘળું હોઈ, ઇમ જાણી જઈ ગુણુ ગેહ રે,	
કહઈ વાયક જસ ગુણુ ગેહ રે.	૧૫

શ્રી આશાતનાની સજ્જાય

શ્રી જીનવરને કરી પ્રણામ, બોલું ચોરાશી આશાતનાં નામ;	
શ્રી જીનમંદિર જાતાં સહી, આશાતનાં એ ટાળી નહિ.	૧
ખેલ થુંક રામત કલગલા, કીધું લેખું શીખી કળા;	
મૈથુન મજજન મર્દન કરે, જીન જીવને કોઈ હડે ધરે.	૨
છાણ કાપડ પાપડ ને વડી, નવ સુકવીયે દેહ રે ચડી;	
શીર કર અંગ પખાળે પાય, વિંઝણે કરી વિંઝવે વાય.	૩
નાખ્યાં નખ નિમાળા પળી, ચામર છત્ર ઢળાવે વળી;	
માથે મુગટ પગે ખાસડાં, ધરાવ્યા દેહરે વાંછડાં.	૪
ઘેર ભરે પહેરે સૂખડી, નાંખી ગડગુંબડ ખાલડી;	
ખેસે પગ ઉપર પગ કરી, રાંધ્યુ અન્ન અંગીકૃતી કરી.	૫
રગતપિત નાંખ્યા ઓઘલા, ન કરે નિદા ભૂંડા ભલા;	
ન કરે વણિજ ન રમે જીગટે, ન લિયે વસ્તુ આલટ પાલટે.	૬
ખાય તંબોલ ભખી સુખડી, કરે નિત્ય તે લહુડી વડી;	
પગ ચંપાવે કલહો કરે, દિયે શ્રાપ કે હોડ જ ધરે.	૭
નાખે પગરજ સુએ નિશંક, ભંડકળાને મારી ઢંક;	
ન કરે લોજન નહિ ઝીલણું, વેણુ સમાટે પારિખ પણું.	૮
પઢે મંત્ર રાખે હથિયાર, ચોરી કરે ને દે તુંકાર;	
સચિત્ત ન રાખે ન દિયે ગાળ, ન કરે બાળક સ્ત્રીની આળ.	૯
કરે ન વૈદું ન કરે હોડ, જીન દીઠે ન કરે કરજોડ;	
આઠ પડો ન કર્યો મુખકોશ, વિણુ ઉત્તરાસંગ લાગે દેવ.	૧૦
પહેરે ધોતી સ્નાન વિણુ જોહ, ખેઠા પગ પસારી ખેહ;	
ન કરે ઠકાને હાંસુ વળી, દાંત ન ખોતરે લેઈ સળી.	૧૧
ન કરે દાતણુ વિકથ વાત, ન કરે ક્રોધ વળી ઉત્પાત;	
લીધાં શાક નીલા મનરલી, સ્ત્રી સંઘાતે ખેઠા મળી.	૧૨
કીધો દીવો દેહરાં થકી, વસ્તુ વાવરી જે દેવકી;	
નખમાં નવી રાખે દીવેલ, દીવે નવિ પૂરીજે તેલ.	૧૩

આળસ મોડે દીલે બહુ, આશાતના એ બળે સહું;	
આશાતનાં ના બહુલાં પાપ, જે કરશે તે લહેશે સંતાપ.	૧૪
શ્રી વિજય સેન તણો અધિકાર, જન સેવાથી લહે ભવપાર;	
પંડિત રાજવિજય ઇમ લણે, શ્રી જનવર ને બહિં ભામણે.	૧૫

૩૩

ઉત્તમ મનોરથની સન્ન્યાય

ધન ધન તે દિન કચારે આવશે, જપશું જનવર નામ;	
કર્મ ખપાવી રે જે હુઆ સવે, કરશું તાસ પ્રણામ.	૧
મન વચ કાયા રે આપણા વશ કરી, લેશું સંયમ યોગ;	
સમતા ધરશું રે સંયમ રંગમાં, રહેશું છંડી રે ભોગ.	૨
વિનય વૈયાવચ્ચ ગુરુ મહારાજજી, કરશું જ્ઞાન અભ્યાસ;	
પ્રવચન માતા રે આઠે આઠરી, ચાલશું પંથ વિકાસ.	૩
પરિગ્રહ વસતિ રે વચ્ચને પાત્રમાં, આડંબર અહંકાર;	
મૂકી મમતા રે લોકની વાંછનાં, ચાલશું શુદ્ધે આચાર.	૪
તપ તપી દુર્લભ દેહ કસી ઘણું, સહેશું શીત ને તાપ;	
પુદ્ગલ પરિણતી રંગ નિવારીને, રમશું નિજગુણ આપ.	૫
સરસા સાંભર મૃગને રોજડા, સુંઘે તનુ મુખ નાસ;	
ખોળે મસ્તક મુકી ઉંઘશે, આણી મન વિશ્વાસ.	૬
પદ્માસન ધરી નિશ્ચલ બેસશું, ધરશું આતમ ધ્યાન;	
ગુણઠાણાની રે, કોણી ચઢી કરી, સાધશું મોક્ષનું ઠામ.	૭
કરી સંલેખણ અણ સણ આઠરી, યોનિ ચોરાશિ રે લાખ;	
મિચ્છામિ દુષ્કડં સર્વજીવો પ્રતિ, દેશું સદ્ગુરુ સાખ.	૮
મોટા મુનિવર આગે જે હુઆ, સમરી તસ અવઠાત;	
પરીષદ સહેશું રે ધીરપણું ધરી, કરશું કર્મનો ઘાત.	૯
વાધર વીંટી રે ડોળા નિસર્યા, ધન્ય મેતારજ સાધ;	
અંધક શિષ્યો રે ઘાણી પીડ્યા રે, રાખી સમતા અગાધ.	૧૦
માથે પાળી કરી સગડી ધરી, ભરીયા માંછી અંગાર;	
ગજ સુકુમારે રે શીર બળતું સહું, તે પામ્યા ભવપાર.	૧૧

સિંહ તણી પરે સામા ચાલીયા, સુકોશલ મુનિરાય;	
વીરૂં વાઘણુ ધસતી આયવા, વોસિરાવી નિજકાય.	૧૨
દેવ પરિક્ષારે કરતાં વળી વળી, ચક્રી સનત કુમાર;	
રોગે પીડ્યો રે વરસ તે સાતસે, ન કરી દેહની સાર.	૧૩
નિશદિન એવી રે ભાવનાં ભાવતાં, સરે નિજ આતમ કાજ;	
મુનિ વિજય બુધ બોલે પ્રેમશું, ભાવતાં ભવોદધિ જહાજ.	૧૪

૩૪

શિખામણની સન્ન્યાય

(દોહા)

નિજ વાહનથી ઉત્તરી, આવે શ્રી ગુરૂપાસ;	
વંદન વિધિસ્યું સાચવી, બેઠાં મન ઉલ્લાસ.	૧
દ્રવ્ય ભાવ બિંદું લેદસ્યું, વંદે જનવર દેવ;	
ભૂષણ ભૂષિત દેહસ્યું, સર્વ પરીકર સસનેહ.	૨
સાસુ સસરા ને વહુ, અડત્રિણ એમ ચોવીશ;	
ઋષભદત્ત ને ધારિણી, પ્રભવાસ્યું સગવીશ.	૩
ત્રણે ગુણ અણુગારનાં, દેહ ધારક સાક્ષાત;	
પંચસયા પ્રભવાતણો, સવિ પરિકર વિખ્યાત.	૪
કોણીક પ્રભવા આદિ કેઈ, વ્યવહારી સમુદાય;	
જનવંદીને ભાવશું, પ્રણમેં સોહમ પાય.	૫
તવ સોહમ ગણુધર કહે, જુણુ ઇશાન નિવેશ;	
તે અનુમતિ માંગી ગ્રહો, શ્રી જનવરનો વેશ.	૬
તવ અશોક તરૂં તળે, જઈ આભરણુ ઉતાર;	
વેષ ગ્રહે મન હર્ષશું, પ્રભવો જંબુકુમાર.	૭
કહે કોણીક નૃપ પ્રભુ પ્રત્યે, શિષ્યદાન દીધું આજ;	
દીક્ષા ભવ નિસ્તારિણી, દીઓ એહ ગુરૂરાજ.	૮
તવ દદ મન કરવા ભણી, પૂછે સોહમ સ્વામ;	
સંયમ કામે પાળવું, વિસવિસવા સાવધાન.	૯

દોહા

તવ સોહમ ગણુ ધર કહે, સહુને હિત કામે; ઋષભદત્ત આદે કરી;	
નિસુણો શિરનામી, એ દુષ્કર છે પાળવું, વચ્છ દુષ્કર કરવું;	
વિણુ પ્રવહણુ નિજ બાહુસું, જઘનિધિનું તરવું.	૧

પંચ મહામત પાળવા, નિત ત્રિકરણ શુદ્ધે,
દશવિધ ધર્મ આરાધવો, મન સ્મૃતા બુદ્ધે;
ગચ્છ પરંપરા વર્તવું, અહનિશ શુરૂ સેવા;
શુરૂ આણી શિર ધારવી, જીમ મીઠા મેવા. ૨

વિનય વિવેક કરી ઘણો, શુરૂચું મન મેલે;
તત્ત્વ હિતા હિત વાતચું, નિજ મનડું ભેલે;
વચને સંતોષે સહુ, જીમ જલની ધારા;
શુરૂ મનડું રાજી કરી; લહે આગમ પારા. ૩

સમુદાણી વૃત્તિ કરી, જે એવણ શુદ્ધે;
આસ લીએ દેહ ધારવા, નહિ લંપટ બુદ્ધે;
અણમિલતે ઉણો નહિ, મીલે ગર્વ ન ધારે;
શીખ સહે સમતા રસે, ઇંગીત આકારે; ૪

સર્વ સહે પૃથ્વી પરે, એ લક્ષણ ધરવું;
પ્રવચન માતા આઠ જે, તસ ચિંતન કરવું;
ઘડી પ્રસંગ કરવો નહિ, સાવધ ન કહેવું;
આપ ડહાપણ ગોપવી, શુરૂ વચને રહેવું. ૫

જીવજીવ શુરૂ સેવનાં, કરંતા તપ સાધે;
દશવિધ વૈયાવચ્ચ કરે, તો જગ જસ વાધે;
પરિવહ સઘળા જીવવા, કરણા દિલ આણે;
નિશ્ચય ને વ્યવહાર સ્યું, સમયાદિક જાણે. ૬

વિષય કષાય નિવારવા, દૂરે પ્રમાદ;
હસિત વદન હેજાણો, હોયે વચન સ્વાદ;
ધર્મ લહે ભવિ દેખીને, તે મુદ્રા ધારે;
ઇમ આપો પૂં તારતો, પરને પણ તારે. ૭

કપટે ધર્મ ન આચરે, ન ધરે બગ માયા;
શત્રુમિત્ર સરીખા ગણે, સમ રંક ને રાયા;
અનિયત વાસ વસે સદા, જે અપ્રતિ બદ્ધ;
આધાકર્માદિક ના લીયે, થાપણ પ્રતિ બંધ. ૮

વચ્છ આરિત્ર તેહનું સહી, જે નિજ અનુઆળે;
સિંહ પરે જે આદરી, સિંહની પરે પાળે;

રયું સંયમ લીધાં માટે, સંસાર તરીને;
 મધિન પણ ભારે હોએ, જેમ કંબલ ભીને; ૯
 સાહમાં છિદ્ર જેવે ઘણાં, ગુરવાદિક કેરાં;
 શિખ દિયંતા રિસવે, અવગુણ અવકેરાં;
 રીસે ધડહડતો રહે, વહે આપ મુરાદ;
 એકાકી નિજ ચિત્તરયું, સેવે પ્રમાદ. ૧૦
 કથન ન માને કેહનું, જીમ વાંકા ઘોડા;
 મુદ્રા પણ તેહવી ધરે, જીમ બંભણ ત્રોડા;
 આગમ અર્થ લહી કરી, હોએ ગુરથી વાંકા;
 મસકજી લોહાની પરે, દુઃખ દાયક માંકા. ૧૧
 તેહ ભણી પ્રભવા સુણો, છો ધર્મનાં અર્થી;
 ભક્તિવંત ભદ્રકમને, લાજે જે પરથી;
 ગ્રહી દીક્ષા તેહની ખરી, જે સમતા આણે;
 ઈહભવ પરભવ કેરડાં, તે સવિસુખ માણે. ૧૨
 જે મનડું સુધું હોએ, તેા લેજો દીક્ષા;
 સોવન કસવટની પરે, સહેવી છે શિક્ષા;
 નિત નિત અછે છુઝવું, સંયમને કામે;
 વિસવી સવા આપ્યું હોએ, જે નિજ મન કામે. ૧૩
 હિત શિક્ષા એમ સાંભળી, શ્રી સોહમ કેરી;
 સંઘ સકલ સોભાગીયો, રહ્યો ગુરને ઘેરી;
 વાળ જય તણાં તિહાં, ગુહીરાં અતિ ગાજે;
 નયવિમલ કહે જૈનની, ઠકુરાઈ છાજે.

દુહો

તવ જંબુ પ્રભવો કહે, શિર ચડી તુમ શીખ;
 પરિવારે પણ આદરી; આપો અમને દીખ.

૩૫

ચંદનખાળાની સજ્જાય

પંપા રે નગરી ઠધિવાહન રાજ, ધારિણી તસ પટરાણી રે;
 આજ કાલ અકુમતપ છે ભારી.

૧

દધિવાહન સુલતાની સુલડીયો, દધિવાહન ગયો હારી રે.	૨
ઉત્તમ જીવ કુંજે ઉપન્યા, વસુમતિ કુમારી રે.	૩
ધારિણી રાણી વસુમતિ કુંવરી, સુભટે કરી અપહારી રે.	૪
રાણીજી પૂછે, અમને શું કરશો, કરશું ઘરની નારી રે.	૫
એવા વચન જોણે શ્રવણે સુણીને, મરણ કર્યો તત્કાળ રે.	૬
મરણની ખીકે વેચવા લઈ આવ્યો, આવીને ચોટલે ઉપાડી રે.	૭
ચૌપદની પેરે વેચાણી, મૂલ કરે વેશ્યા નારી રે.	૮
વસુમતી કુંવરી વેશ્યાને પૂછે, તુમ ઘર કૈસો આચારી રે.	૯
મંદિરા માંસનો બાઈ આહાર જ કરવો, નીત નવા શણગારી રે.	૧૦
વસુમતિ કુંવરી ચક્રકેસરી આરાધી, વેશ્યાને વાંદ રે વહુરી રે.	૧૧
એવે સમય શેઠ ધનાવહ આવ્યો, લઈ આવ્યા તત્કાળી રે.	૧૨
વસુમતિ કુંવરી શેઠને પૂછે, તુમ ઘર કૈસો આચારી રે.	૧૩
પોસહ પ્રતિક્રમણ બાઈ શુદ્ધ સામાયિક, અમઘર એ છે આચારી રે.	૧૪
દાહજવર રોગ શેઠ શરીરે, રોગ ગયો તવ નાસી રે.	૧૫
શેઠની સેવા કરે ઘણેરીરે, વિનીતા વિનીત કુમારી રે.	૧૬
ધન્નાજી શેઠે પુત્રી પણે રાખી, નામ દીધું ચંદનાકુમારી રે.	૧૭
એકદિન શેઠજીનાં ચરણ ધોવંતા, વેણી ઢળતી તેણી વાર રે.	૧૮
વેણી ઉપાડી શેઠે ઉંચેરી મેલી, વેણી છે સૂર્ય જેવી સારી રે.	૧૯
આડી તે આંખે મૂળા જોવંતી, શેઠને દીધા બગાડી રે.	૨૦
મારું માન એણે ઘટાડીયું રે, જો કરું એની ખુવારી રે.	૨૧
એકદિન શેઠજી ગામ સિધાવીયા, કરવાને વેપારી રે.	૨૨
અવસર જાણી એણે કામ જ કીધો, માથાની વેણી ઉતારી રે.	૨૩
પગમાં બેડી હાથે ડસકલાં, પૂરી છે ચોરડી અંધારી રે.	૨૪
મનમાં સમતાં આણે મહાસતી, અકૂમ પરચકળી ચોવિહારી રે.	૨૫
ચંદનબાળા મનશું વિચારે, રહેયું તે પરધર બારી રે.	૨૬
ત્રીજે દિવસે શેઠ જ ઘેર આવ્યા, ન દીઠી ચંદનાકુમારી રે.	૨૭
શેઠજી પૂછે કુંવરી કિહાં ગઈ, ખબર કઢાયું તેણી વાર રે.	૨૮
બરડીને મૂળા દીએ જવાબ; શું જાણું ચંદના કુમારી રે.	૨૯
મારો તો વેણુ લગારે ન કરતી, રજળતી પરધર બારી રે.	૩૦
નારી રે જાતનાં દોષ ઘણરાં, સાસઈ ન સહે લગારી રે.	૩૦
પાડોશમાં એક દોસલડી રહેતી, એકલડી નિરધાર રે.	૩૧
શેઠજી પૂછે કુંવરી કિહાં ગઈ, માતા ચંદના કુમારી રે.	૩૨

ડોસીએ કહ્યું મને નવિ પૂછો, ખખર તુજ ધરનારી રે.	૩૩
પાડોશમાં રહેવું રાજ્યો રાખવો, તકની છું ઓશીયાળી રે.	૩૪
તમને તો દુઃખ દેવા ન દઉં, વાત કરો વિસ્તારી રે.	૩૫
ડોસીએ વાત સર્વે સંભળાવી, શેઠજીને તેણી વેળા રે.	૩૬
તત્ક્ષણ શેઠજી ત્યાંથી રે ઉઠ્યા, નાંખ્યા તાળા ઉઘાડી રે.	૩૭
ચંદન બાળાની સ્થિતિ દેખીને, આંસુડે વર્ષે જળ ધારી રે.	૩૮
આંગણીયે વળગાડી શેઠ ઘેર જ લાવ્યા, આવીને ઉંખરે બેસાડી રે.	૩૯
અડહના બાકુળા સુપડાને ખૂણે, શેઠજી હીએ તેણી વેળા રે.	૪૦
સુખ સમાધે બાઈ પારણું કરો તુમે, બેડી ભંગાવું તુમારી રે.	૪૧
તત્ક્ષણ શેઠજી લુહાર તૈડવા આવ્યા, કુંવરી ભાવના ભાવે અતિસારી રે.	૪૨
ચંદનબાળા મનશું વિચારે, જો આવે સાધુ ઉપકારી રે.	૪૩
તેણી વેળાએ મહાવીરજી પધાર્યા, હુઆ તે અભિગ્રહ ધારી રે.	૪૪
તેર બોલમાં એક બોલજ ઉણો, વીરજી ક્યાં તેણી વાર રે.	૪૫
ચંદન બાળા મનશું વિચારે, હજી જીવના કર્મ ભારી રે.	૪૬
ચંદના રોતી વીરજી પાછા ક્યાં, બાકુલા વહોર્યા કરપસારી રે.	૪૭
આકાશે દેવ હુંદુલી વાગી, સોવન વૃષ્ટિ હુઈ સાડી બાર કોડી રે.	૪૮
બેડી તુંડી ને ઝાંઝર થયા, હાથમાં સોવન ચૂડી સારી રે.	૪૯
તેવે સમય રાય નરપતિ આવ્યા, આવી તે વળી મૂળા નારી રે.	૫૦
દેવે કીધું કે દૂર જ રહેજો, તારૂં તે નથી તલ ભાર રે.	૫૧
ચંદન બાળા હીક્ષા જ લેશે, ઓચ્છવ થાશે અતિ સારી રે.	૫૨
તેવે સમયે ધન ખર્ચાશે ને, દેખશે નર ને નારી રે.	૫૩
છત્રીશ સહસમાં પ્રથમ જ હોશે, ઉદય રતનની વાણી રે.	૫૪

૩૬

પાંચમા આરાની સજ્જાય

વીર કહે ગૌતમ સુણો, પાંચમાં આરાનાં ભાવ રે;
 દુઃખીયા પ્રાણી અતિ ધણા, સાંભળ ગૌતમ સુભાવ રે.
 શહેર હોશે તે ગામડાં, ગામ હોશે સ્મશાન રે;
 વિષુ ગોવાળે રે ધણુ ચરે, જ્ઞાની નહિ નિરવાણુ રે.

૧

૨

મુજ કેડે કુમતિ ઘણાં, હોશે તે નિરવાદ રે;	
જનમતની રૂચિ નવિ ગમે, થાપશે નિજ મતિ સાર રે.	૩
કુમતિ ઝાઝા કદાચહી, થાપશે આપણા બોલ રે;	
શાસ્ત્ર માર્ગ સવિ મૂકશે, કરશે જનમત મોલ રે.	૪
પાખંડી ઘણાં જાગશે, ભાંગશે ધર્મના પંથ રે;	
આગમ મત મરડી કરી, કરશે નવા વળી અંથ રે.	૫
ચારણી ની પરે ચાળશે, ધર્મ ન જાણે લેશ રે;	
આગમ શાખાને ટાલશે, આપશે નિજ ઉપદેશ રે.	૬
ચોર ચરડ બહુ લાગશે, બોલી ન પાળે બોલ રે;	
સાધુ જન સિદ્ધાચશે, દુર્જન બહુલા મોલ રે.	૭
રાજા પ્રજાને પીડશે, હિંડશે નિર્ધન લોક રે;	
માગ્યાં ન વરસશે મેહુલા, મિથ્યાવ હોશે બહુ થોક રે.	૮
સંવત ઓગણીસ ચૌદો તરે, હોશે કલંકી રાય રે;	
માતાપ્રાણણી જાણીએ, બાપ ચંડાલ કહેવાય રે.	૯
છયાશી વરસતું આઉખું પાટડીપુરમાં હોશે રે;	
તસ સુત દત્ત નામે લલો, શ્રાવકકુળ શુભ પોષે રે.	૧૦
ઠોતુકી દામ ચલાવશે, ચર્મતણાં તે જોય રે;	
ચોથ લેશે ભિક્ષા તણી, મહા આકરા કર હોય રે.	૧૧
ઈન્દ્ર અવધિએ જોયતા, દેખશે એહ સ્વરૂપ રે;	
દ્વિજ રૂપે આવી કરી, હણશે કલંકી ભૂપ રે.	૧૨
દત્તને રાજ્ય સ્થાપી કરી, ઈન્દ્ર સુરલોકે જાય રે;	
દત્ત ધર્મ પાળે સદા, ભેટશે શત્રુજય ગિરિ રાય રે.	૧૩
પૃથ્વી જનમંડિત કરી, આપશે સુખ અપાર રે;	
દેવલોક સુખ લોગવે, નામે જય જયકાર રે.	૧૪
પાંચમા આરાનાં છેડલે, ચતુર્વિધ શ્રી સંઘ હોશે રે;	
છક્રો આરો બેસતાં, જનધર્મ પહિલો જાશે રે.	૧૫
બીજે અગની જાયશે, ત્રીજે રાય ન કોય રે;	
ચોથે પ્રહર લોપનાં, છક્રે આરે તે હોય રે.	૧૬

દોહા

છક્રે આરે માનવી, બિલવાસી સવિ હોય;	
વીશ વરસતું આઉખું, ૫૨ વરસે ગર્ભજ હોય.	૧૭

સહસ ચોરાશી વર્ષ પછે, ભોગવશે ભવિ કર્મ;	
તીર્થંકર હોશે ભલો, શ્રેણીક જીવ સુધર્મ.	૧૮
તસ ગણધર અતિ સુદર્શ, કુમાર પાળ ભૂપાળ;	
આગમ વાણી જોઈએ, રચીયો વચણ રસાળ.	૧૯
પાંચમા આરાનાં ભાવ એ, આગમે ભાજ્યા વીર;	
અંથ જોલ વિચાર કહ્યો, સાંભળજો ભવિ ધીર.	૨૦
ભણતાં સમકિત સંપન્ને, સુણતાં મંગલ માલ;	
જન હર્ષે કહી જોડ એ, ભાજ્યાં વચણ રસાળ.	૨૧

૩૭

નાગદત્તશેઠની સજ્જાય

નગરી ઉજ્જયની રે નાગદત્તશેઠ વસે, યશોમતી નામે રાણી રે;	
પુત્ર છે નાનો રે તેહને રે વાલહો, નાણું વિવિધ પ્રકારો રે;	
મમ કર મમતા રે સમતા આદરો.	૧
તેહ શેઠને મહેલ ચણાવતાં, બાર વરસ વહી જાય રે;	
ચિતારા પછી તેણે તેડાવીયાં, ભલામણ દીધે ચિત્ત લાય રે.	૨
વાદળીયા રંગનાં પૂરજો વળી, કોઈ દિન તે નવિ જાય રે;	
તિહાં કને ચઉનાણી મુનિ નીકળ્યાં, હસવું કરે તેને ઠાય રે;	૩
શેઠ જોઈને રે મનમાં ચિંતવે, મુનિ આચાર ન ગણાય રે;	
હું ભલામણ દઉં મુજ મહેલની, તેમાં મુનિનું શું જાય રે.	૪
નવરો થાઉં તો જાઉં શુરૂ પૂછવા, એમ ચિંતવી જમવા આવે રે;	
પુત્ર જે નાનો તેહને હુલરાવતો, કરે માત્રું બાળ સ્વભાવે રે;	૫
છાટાં પડીયા તેહ માત્રા તણાં, તેહની થાળી મઝારો રે;	
તે નવિ ગણકારી ખાવા મંડીયો રે, તે ધૃત પરે તેણી વારો રે.	૬
મુનિ પણ ફરતાં ફરતાં ગોચરી, આઘ્યા તેહને ઘેર રે;	
વળી પણ મુનિને હસવું આવીયું, તે જોઈ ચિંતવે તેહરે.	૭
સંશય પડીયો નાગદત્ત શેઠને, જમી દુકાને આવે રે;	
જોકડો લેઈ કસાઈ નિકળ્યો, તે દુકાને ચડી જાવે રે;	૮
કહે કસાઈ તું આપને મુજને, નહિ કાં દે તસ નાણું રે;	
નાગદત્ત ચિંતવે એ નાણા તણું; દીસે નહિ ઠેકાણું રે;	૯

- એમ ચિંતી વસ્ત્ર આડું કરે, બોકડો ઉતરી જાવે રે;
ઉતરે ત્યાં તેને આંસુ પડે, ત્યાં તો અણગાર તે આવે રે. ૧૦
- આંસુ દેખી મુનિ મોં પલકીયું, ચિંતે શેઠ તે આમ રે;
એ મુનિ ત્રણ વેળા હસવું કરે, શું કામે એણે ઠામ રે. ૧૧
- એમ તિહાં શેઠ મનમાં ચિંતવી, ખાઈ પછી મુખવાસ રે;
ઉઠી તિહાંથી પૌષધશાળામાં, જઈ બેઠો મુનિ પાસ રે. ૧૨
- મુનિ ને પૂછે તુમે હાસ્ય કયું, ત્રણવાર સ્યે કાજ રે;
તેહનું કારણ આવીયો પૂછવા, કહો મહેર કરી મહારાજ રે. ૧૩
- પહેલા ચિતારાને લલામણ કરૂં, ત્યાં કરી તુમે હાંસી રે;
ઘરનું કામ રે કોણ કરતાં નથી, દેખી થયો નિરાશી રે. ૧૪
- તેહનું કારણ મુજને કીજીએ, જેમ મન રાજ થાય રે;
મુનિ કહે તુજ પૂછ્યાંનો કામ નહિ, સુણ દેવાનુપ્રિય ભાઈ રે. ૧૫
- તો પણ શેઠે લીધો હઠ આકરો, મુનિ બોલ્યા તેણી વાર રે;
સાત દિવસનું છે તુજ આઉખું, સાંજે કરીશ તું કાળ રે. ૧૬
- મહેલની લલામણ તો જગમાં દીયો, કંઈ તારૂં ભાતું ન થાવે રે;
તેહ થકી મને હસવું આવીયું, એ કારણ પરભાવે રે. ૧૭
- શેઠે પૂછીયું વળી મુનિવર ભણી, સ્યે રોગે મુજ કાળ રે;
મુનિ કહે શુભ થાશે કપાળમાં, આકરો રોગ પ્રકાર રે. ૧૮
- જીવ આવ્યો તિમ જાશે એકલો, પરભવ નહિ સથવારો રે;
પુત્ર માતા પરિચલ અસાર છે, કલત્રાદિક પરિવારો રે. ૧૯
- વનમાં એક વટવૃક્ષ મોટો હતો, બહોળી શાખા જેહની રે;
પંખી ત્યાં આશરો લેતાં ઘણાં, શીતલ છાંયા તેહની રે. ૨૦
- દવ તિહાં લાગ્યો માંડયા ઉડવા, રહે એકલો તરૂં સાર રે;
તેમ જીવ પરભવ જાતાં એકલો, પાપ છે દુઃખ દેનાર રે. ૨૧
- જેમ કોઈ શહેરે રાજકુવર હતો, એકલો ગયો પરદેશે રે;
ભાતું ન લીધું રે મુંઝાણો ઘણો, તીમ પરભવ દુઃખ સહશે રે. ૨૨
- જેમ કોઈ મહેમાન જ ઘેર આવીયો, તેને જાતા શી વાર રે;
એમ ઉઠી એચિંતુ ચાલવું, જીએ ન નક્ષત્ર તીથી વાર રે. ૨૩
- ઘરનાં કામ તો સર્વ અધવચ રહ્યાં, કોઈથી દુઃખ ન વહેંચાય રે;
તું લલામણ દેતો હતો મહેલની, પણ પરભવમાં શું થાય રે. ૨૪
- વાલેસર વિના એકજ ઘડી, નવિ સોહાતું લગાર રે;
તે વિના જન્મારો વહી ગયો, નહિ કાળજ સમાચારો રે. ૨૫

તેણે કારણ શેઠજી ડરો પાપથી, અંતર કરીને વિચારો રે;	
સૂધી ધર્મકરણી સમાચરો, તો તરશે એ સંસારો રે.	૨૬
વળી પણ શેઠે પ્રશ્ન જ પૂછીયો, હું મુજ પુત્ર રમાડું રે;	
ત્યાંય પણ તુમે હસવું કયું, મુજ મન તેથી ભમાડ્યું રે.	૨૭
મુનિ કહે તે તુજ સ્ત્રીનો ભર રે, તેં તારા હાથે માર્યો રે;	
તે વેર લેવા તુજ કુળ આવીયો, હવે સાંભળ તેનો વિચારો રે.	૨૮
ઝેર દઈ તુજ નારીને મારશે, વરતસે ભૂંડે આચાર રે;	
નાણું ખોશે વ્યસની અતિ ઘણો, મુરખ બહુ અવિચાર રે.	૨૯
મોટો થાશે તે મહેલ જ વેચશે, નહિ રહેવા જે કાંઈ રે;	
પેશાબ તું પીતો હતો તેહનો, તેહને મુજ હસવું થાય રે.	૩૦
વળી શેઠે ત્રીજો પ્રશ્ન જ પૂછીયો, જે બોકડાનો દષ્ટાંત રે;	
ત્યાં શા કારણે તુમે હસવું કયું, તે ભાખો ભગવંત રે.	૩૧
મુનિ કહે કુડ કપટ પ્રભાવથી, વળી કુડા તોલા ને માપ રે;	
તે પાપે થી રે તિર્યાચ ઉપજે, જૂઠ માયાને પ્રતાપ રે.	૩૨
એક દિન શેઠ બેઠો તો દુકાનમાં, ત્યાં આવ્યો ચંડાળ રે;	
રૂત લેવાને નાણો આપીયો, કેળવે કપટ અપાર રે.	૩૩
કપટ કેળવી રૂત બોલો કીધો, ખાઈ ગયો દોય સારો રે;	
ઘરે જઈ તેણે રૂત જ તોલીઓ, થયો કદાચહ અપારો રે.	૩૪
કલેશ થયો પણ પાછો નવિ લીધો, દેણું રહી ગયું તામ રે;	
મરીને તુજ બાપ જ થયો બોકડો, મારવા લઈ બય ઠામ રે.	૩૫
તે લઈ જતા દુકાને જ આવીયો, તુજ બાપ જ તેણી વાર રે;	
ભતિ સ્મરણુ દેખી ઉપજ્યું, પેઠો દુકાન મઝારો રે.	૩૬
લોભનાં વશથી રે તું ન લઈ શક્યો, મેષ ઉતરતા તે વાર રે;	
આંસુ ચોધારા તેને પડ્યાં, આવ્યો કોધ અપારો રે.	૩૭
તવ શેઠજી પાધરો ઉઠીયો, જ્યાં ચંડાલ ત્યાં આય રે;	
કહે મુજને તું દેને બોકડો, તે કહે રહ્યો આ રંધાય રે.	૩૮
દેવા માંડ્યો ત્યારે નવિ લીધો, તેને મેં મારી નાંખ્યો રે;	
ભાંગે પગલે તે પાછો વળ્યો, પૂછે મુનિ તે દાખો રે.	૩૯
મુજ તાત પ્રભુ કઈ ગતિ સંચર્યો, તવ મુનિવર કહે તામ રે;	
રૌદ્ર ધ્યાન તુજ ઉપરે આવીયો, તેણે પેલી નરકે ઠામ રે.	૪૦
નરકે ગયો તે બહુ દુઃખ અનુભવે, કપટ તણો પરભાવે રે;	
એમ સુણી નાગદત્ત ધ્રુણ્યો, મનમાં તે પસ્તાય રે.	૪૧

તવ તે મુનિને કહે શેઠિયો, સાત દિવસ મુજ આય રે;	
હવે હું ધર્મ શી રીતે કરું, મુનિ કહે મત પરતાય રે.	૪૨
એક દિવસનું ચારિત્ર સુખ દીએ, લહે સુર સંપદ સાર રે;	
જેવા ભાવ તેવા ફળ નિપજે, નહિ કર ચિંતા લગાર રે.	૪૩
એમ સુણીને નાગદત્ત શેઠજી, લેવે ચારિત્ર સાર રે;	
એહ પરિવ્રજ સધળો અસાર છે, મુક્તા ન કરી વાર રે.	૪૪
ચાર દિવસ એણે ચારિત્ર પાળીયું, ત્રણ દિન કર્યો સંચારો રે;	
સાતમેં દિવસે કપાળમાં શૂળ થયું, કહે આરાધનાં સારો રે.	૪૫
શરણ લેતાં કરી પુરું આઉં, રહી શુભ ધ્યાન મોઝાર રે;	
સુધર્મા દેવલોક ઉપન્યો, સુખ વિલસે શ્રીકારો રે.	૪૬
એમ જાણીને ધર્મ આદરો, તો સુખ પામે અપારો રે;	
જ્ઞાન વિમલ સૂરિ ઈમ કહે, ધર્મે જય જયકારો રે.	૪૭

૩૮

નાગેશ્વરી બ્રાહ્મણીની સન્ન્યાય

ચંપા નગરી સોહામણી રે લાલ, ભરત ક્ષેત્ર મોઝાર હો ભવિક જન;	
સોમીલ બ્રાહ્મણ તિહાં વસે રે લાલ, નાગેશ્વરી ઘરનાર હો ભવિકજન;	
સાધુને વહોરાવ્યું કડવું તુંખડું રે લોલ.	૧
કીધો ન મન વિચાર હો. ભ. તેણે કાળે તેણે સમે રે લોલ;	
ધર્મ દોષ અણુગાર રે હો. ભ.	૨
તેહનાં શિષ્ય અતિ દીપતા રે લાલ, ધર્મરૂચિ અણુગાર હો. ભ.	
માસિક તપ તે આદરે રે લાલ, રહે ગુરૂની લાર હો.	૩
માસ ખમણુને પારણે રે લાલ, લેઈ ગુરૂની આણ હો. ભવિકજન;	
નાગેશ્વરી ઘર આવીયા હો લાલ, કીધો ઘણો સન્માન હો ભવિ.	૪
તે તો ઘરમાં જઈને રે લાલ, હરખ શું લઈ ઉઠાય હો ભવિ.	
કડવા તુંખડાનો સાલણો રે લાલ, સવિ કીધો વહોરાય રે ભવિ.	૫
આહાર પૂરો જાણી કરી રે લાલ, આવ્યા ગુરૂજની પાસ હો ભવિ.	
એહવો આહાર વત્સ મત કરો રે લાલ, હોશે જીવ વિનાશ હો ભ.	૬
આહાર લેઈ મુનિ ચાલિયા રે લાલ, ગયા વન મોઝાર હો ભવિ.	
એક ખિંદુ તિહાં પરઠવ્યું રે લાલ, હુઆ જીવ સંહાર હો. ભ.	૭

એક બિંદુને નાંખવે રે લાલ,	હુએા જીવનો વિનાશ હો લ.	
જીવહયા મન ચિંતવી રે લાલ,	કીધો સઘળો આહાર હો લ.	૮
એક મુહૂર્ત ને અંતરે રે લાલ,	પરિણમ્યો આહાર અસાદ હો લ.	
અતુલ વેદના ઉપડી રે લાલ,	તુંબડા તણે પ્રસાદ હો લ.	૯
સંથારા ગાથા પઢી કરી રે લાલ,	ત્યાગ્યો સર્વે આહાર હો લ.	
પાપ અઢાર પરચક્રી કરી રે લાલ,	કાળ કર્યો તેણી વાર હો લ.	૧૦
સાધુ આણી મન ભાવના રે લાલ,	ગયા અનુત્તર વિમાન હો લ.	
મહાવિદેહમાં જન્મશે રે લાલ,	પામશે કેવલ જ્ઞાન હો લ.	૧૧
બ્રાહ્મણ સુણીને કોપીયો રે લાલ,	નાગેશ્વરી ને દીધી કાઠ હો લ.	
સોળ જાતિનાં રોગ ઉપન્યા રે લાલ,	વેદનાએ પીડી અપાર હો લ.	૧૨
સાતે નરકમાં જઈ કરી રે લાલ,	રૂળી અસંખ્યાતો કાળ હો લ.	
દુઃખ અનંતા પામીયા રે લાલ,	કર્મ તણું ફળ જાણુ હો લ.	૧૩
શેઠ તણે ઘેર અવતરી રે લાલ,	અંપા નગરી મઝાર હો લ.	
સુકુમાલિકા નામે ભલી રે લાલ,	રૂપે રંભા અવતાર હો લ.	૧૪
શેઠ કુમારી પરણાવીયા રે લાલ,	કુમર અતિ સુકુમાળ હો લ.	
તત્કાળે છોડી ગયો રે લાલ,	લાગી અગ્નિની જાળ હો લ.	૧૫
શેઠજી શેઠ ઘેર આવીયા રે લાલ,	ઓલંભો દીયો તેણી વાર હો લ.	
વિષ્ણુ અવશુણ કાંઈ પરિહરી રે લાલ,	તુમ મન કોણુ વિચાર હો લ.	૧૬
શેઠજી પુત્રને એમ કહે રે લાલ,	તે કીધું કાંઈ પુન્ય હો લ.	
પાછા જાઓ એને ઘરે રે લાલ,	રાખો શેઠ ઘર સુત હો લ.	૧૭
પુત્ર કહે પિતા સુણો રે લાલ,	કહો તો બુદ્ધ જળમાંય હો લ.	
કહો તો અગ્નિમાં બળી મરું રે લાલ,	કહો તો પડું વૃક્ષ ચઢી હો લ.	૧૮
કહો તો દુંગરથી પડી મરું રે લાલ,	કહો તો વિષ ખાઈ હો લ.	
કહો તો ફાંસી લેઈ મરું રે લાલ,	કહો તો પરદેશે જઈ હો લ.	૧૯
કહો તો શસ્ત્ર ઘોંચી મરું રે લાલ,	કહો તો લેઉ સંયમભાર હો લ.	
તાત વચન લોપું નહિ રે લાલ,	પણ નહિ વાંછું એ નાર હો લ.	૨૦
શેઠજી સુણી ઘેર આવીયા રે લાલ,	કુમરી ઉપર બહુ કોડ હો લ.	
દ્રમક પુરૂષ અણાવીયો રે લાલ,	તે પણ ગયો તેને છોડ હો લ.	૨૧
કુમરી મન ચિંતા થઈ રે લાલ,	કાં સરભઈ કિરતાર હો લ.	
કીધાં પાપ મેં અતિ ઘણું રે લાલ,	ઉદય હુઆ ઈણી વાર હો લ.	૨૨
દાન દેવા તિહાં માંડયું રે લાલ,	દિન દિન પ્રત્યે પ્રભાત હો લ.	
ગોવાળિકા સાધ્વી પધારીયા રે લાલ,	પૂછે મનની વાત હો લ.	૨૩

કરનેડી વિનતિ કરે રે લાલ,	મુજ શું કરો ઉપકાર હો ભ.	
મુજ ભરતાર વાંછે નહિ રે લાલ,	કાંઈ કરો ઉપચાર હો ભ.	૨૪
એહ વચન તિહાં સાંભળી રે લાલ,	સા કહે ધર્મ ઉપદેશ હો ભ.	
ધર્મ સુણાવ્યો મોટકો રે લાલ,	જેથી પામે સુખ અનંત હો ભ.	૨૫
ધર્મ કથા હેત શું સુણી રે લાલ,	શ્રાવકનાં મત બાર હો ભ.	
એ ધર્મ તુજને તારશે રે લાલ,	એ સંસાર અસાર હો ભ.	૨૬
અનુમતિ લેઈ પિતા તણી રે લાલ,	લીધો સંયમ ભાર હો ભ.	
ચાર મહામત ઉચ્ચર્યા રે લાલ,	રહે ગુરૂણી દાર હો ભ.	૨૭
કરનેડી વિનતી કરે રે લાલ,	ઘો મુજને આદેશ હો ભ.	
વનમાંહિ કાઉરસગ્ગ કરે રે લાલ,	લેશું આતાપના તેજ હો ભ.	૨૮
ગુરૂણી વચન લોપી કરી રે લાલ,	ગઈ બાગ મઝાર હો ભ.	
છઠ્ઠુ છઠ્ઠુ તપ કાઉરસગ્ગ કરે રે લાલ,	હીઠી ત્યાં ગણિકા નાર હો ભ.	૨૯
ગણિકા દેખી નિચાણું કરે રે લાલ,	પાંચે પુરૂષની નાર હો ભ.	
અધમાસની સંલેહણા કરી રે લાલ,	બીજે સ્વર્ગે અવતાર હો ભ.	૩૦
નવ પદ્ય આયુધ્ય ભોગવી રે લાલ,	દેવા ગણિકા નાર હો ભ.	
ક્રુપદ રાજા ઘેર અવતરી રે લાલ,	ચૂલણી કુખે દ્રીપદી નાર હો ભ.	૩૧
પાંચ પાંડવ ઘેર ભારજા રે લાલ,	હુઈ અતિ સુખાણુ હો ભ.	
સંયમ લઈ સ્વર્ગે ગઈ રે લાલ,	પછી જાશે નિર્વાણુ હો ભ.	૩૨
મહા વિદેહમાં સિદ્ધશે રે લાલ,	પામશે કેવલ જ્ઞાન હો ભ.	
પાંચે પાંડવ મુકતે ગયા રે લાલ,	પહોંત્યા અવિચલ કાણુ હો ભ.	૩૩

૩૯

હરિચંદ્રની સજ્જાય

હુહો

શ્રી ગુરૂ પદ પંકજ નમી, સમરી શારદા માત;

સત્યવાદી હરિચંદ્રની, ઉત્તમ કહું અદાવત.

સત્ય શિરોમણિ હરિચંદ્ર પૃથ્વી પતિ, નગરી અયોધ્યા જેની સ્વર્ગ સમાન જો;
 સુરગુરૂ સમ વસુભૂતિ મંત્રી જેહનો, રાણી સુતારા ને કુમર દેવ સમાન જો. ૧
 અવસર જાણી એકદિન સુરપતિ ઉચ્ચરે, હરિચંદ્રનાં ગુણ કરે દેવને જાણુજો;
 પ્રાણુ જતાં પશુ સત્યપણું છોડે નહિ, મનુષ્ય છતાં પશુ કરું કેટલા વખાણુ જો. ૨

સ્વામિ વચ્ચને શ્રદ્ધા નહિ જે દેવને;	
તેણે વિકુર્ચ્યા તાપસો પુરની માંચ જો;	
સુવર થઈને નાશ કર્યો આરામનો,	
પોકાર કરતો ગયો તાપસપુરની માંચજો.	૩
સાંભળી નૃપતિ ચાલ્યો તાપસ આશ્રમે,	
હાથમાં લઈને જે'ચી તાણ્યું તીર જો;	
ગર્ભિણી હરિણીને વચ્ચમાં લાગી પડ્યું,	
હરિણી મરતાં કુલપતિ ફૂટે શિર જો.	૪
પશ્ચાત્તાપની સીમા ન રહી રાય ને,	
કુલપતિ પાસે નૃપ નમાવી કાય જો;	
પ્રાયશ્ચિત્ત માટે રાજ પાટ દેઉં આપને,	
પાપહત્યા જો લાગેલી મુજ જાય જો.	૫
ઉપર લાખ સોનૈયા આપું પુત્રીને,	
પોષેલી મૃગલી જેણે દિવસ ને રાત જો;	
કુલપતિ કહે હું રાજ આજથી પુરનો,	
લાખ સોનૈયા ઘો વેંચી તુમ જાત જો.	૬
રાજ્યને ત્યજતાં આડો મંત્રી આવીયો,	
ત્યારે તાપસે કીધો મંત્રી કિર જો,	
કપિંજલ અંગરક્ષક વચ્ચમાં જોલીયો,	
તેને પણ કીધો જંબૂક છાંટી નીર જો.	૭
કસોટી કીધી દેવે રાજ્ય તજવીયું,	
તો પણ સત્યમાં અડગ રહ્યા છે ભૂપ જો;	
કાશી નગરીમાં જઈ ચૌટામાં રહી,	
વેચાણ માટે ત્રણે ઉલા છે ચૂપ જો.	૮
વેચાણ લીધી રાણીને એક બ્રાહ્મણે,	
કુમારને પણ વેચ્યો બ્રાહ્મણ ઘેર જો;	
પોતે પણ વેચાણો ભંગીના ઘરે,	
કર્મ રાજ્યે કીધો કાળો કેર જો.	૯
જળ વહન કર્યું બાર વરસ લગે નીચ જો,	
નોકર થઈને વત્યો ચંડાળ ઘેર જો;	
દુઃખ સહન કરવામાં મણા રાખી નહિ,	
તો પણ કર્મે જરા ન કીધી મહેર જો.	૧૦

રાક્ષસી રૂપ કરાવી કીધી વિટંબણા,
તારામતીને ભરી સભાની માંય જો;
નાગ ડંસાવી મરણ કર્યો રાહિતાશને,
વિખૂટો પડ્યો તારામતીથી રાય જો. ૧૧

મૃતક અંબર લેવા પ્રેત વને ગયો,
અંડાળનાં કહેવાથી નોકર રાય જો;
આવી સુતારા કુમાર મૃતકને ઉચકી,
હલનકિયા કરવા મૂકી કાય જો. ૧૨

રૂઠન કરે છાતી ફાટને કુટતી,
ખોળામાં લપરે ખાળક ઉપર પ્રેમ જો;
એટલામાં હરિ ઠોડતો આવ્યો આગળે,
આળખી રાણીને પૂછે છે કુશળ ક્ષેમ જો. ૧૩

સુતારા કહે પુત્ર મરણની આ દશા,
અંડાળ થઈને મને વેચી દિજ દેર જો;
રાજપાટ ગયું કુટુંબ કખીલો વેગળો,
પુત્ર મરણથી વર્યો કાળો કેર જો. ૧૪

બાર વરસ લગે ભંગીપણું આપે કર્યું,
આકરડી પણું થયું મારે શિર તેમ જો;
કુંવર ડંસાવ્યો વનમાં કાષ્ટ લેવા જતાં,
સ્વામી હવે શું પૂછે છે કુશળક્ષેમ જો. ૧૫

પ્રભુ હવે તો દુઃખની હદ આવી રહી;
શિર પર ઉગવા બાકી છે હવે તૃણ જો;
દુઃખ લખ્યું હશે કેટલું આપણા ભાગ્યમાં,
નાથ હવે તો માણું છું હું મરણ જો. ૧૬

ગભરાયો નૃપ રાણીની વાતો સાંભળી,
ધીરજ ધારી હૃદય કર્યું કઠીન જો;
સહન કરીશ હું જેટલું જે દુઃખ આવશે,
પણ સૂર્યવંશી થાશે નહીં કઠી દીન જો. ૧૭

આટલું બોલી પ્રેમનું બંધન તોડીને,
મુખ ફેરવીને માંડ્યું મૃતકનું વશ જો;
રાયની સમસ્યા સુતારા સમજી નહિ,
ફરી ફરી નૃપના હાથમાં જે છે પુત્ર જો. ૧૮

પુત્રનાં સંબંધનું કામ નથી હવે માહરે,
 ત્યારે શું કહો છો જોલો થઈ સન્મુખ જો;
 લજ્જા મૂકી અશ્રુથી નેત્રો ભરી નૃપે,
 માગ્યું અંબર મૃતકતું કરી ઉન્મુખ જો. ૧૯
 એટલામાં કરી દેવે વૃષ્ટિ પુષ્પની,
 સત્યવાદી તમે જય પામેા મહારાજ જો;
 કસોટી કીધી દુઃખમાં નાંખી આપને,
 ક્ષમા કરોને સત્યતાણું શિરતાજ જો. ૨૦
 દીધું વરદાન દેવે રાજ્ય આબાહનું,
 સજીવન કરી પુત્રને ગયા દેવલોક જો;
 મંત્રીશ્વર અંગરક્ષક બન્ને આવીયા,
 શ્લાઘા થઈ છે નૃપની ત્રણે લોક જો. ૨૧
 ધન્ય ધન્ય છે સત્ય શિરોમણી રાયને,
 જેમ જેમ કસીએ, તેમ તેમ કંચનવાન જો;
 સુરપતિ આગળ સ્તુતિ કરે હરિશ્ચંદ્રની
 દીઠો ન જગમાં ધૈર્યમાં મેરૂ સમાન જો. ૨૨
 વિચરંતા પ્રભુ શાંતિજીનેશ્વર આવીયા,
 રાય ને રાણી વંદન અર્થે જાય જો;
 દેશનાંતે હરિશ્ચંદ્રે પૂરવ ભવ પૂછીયો,
 શા કારણથી ભંગી પાણું મુજ થાય જો. ૨૩
 બાર વરસ લગે દુઃખનાં દુંગર દેખીયા,
 સુતારા શિરપર આવ્યું મહાન કલંક જો;
 વિખૂટો કર્યો પુત્રને રાણીથી મુજને,
 કારણ વિષ્ણુ કદી કાર્ય બને ન નિશંક જો. ૨૪
 પ્રભુ કહે રાય રાણી તુમે પૂર્વે હતા,
 સાથે સાથે બે મુનિ આવ્યા તુમ ગામજો;
 દેખીને રાણી વિંધાણી કામથી,
 દંભથી દાસી દ્વારા ભીડી હામ જો. ૨૫
 હાવલાવ દેખાડયા બહુ એકાંતમાં,
 પણ મુનિ કહે ભસ્મ થયો અમ કામજો;
 તેથી કામ અમારો હવે નથી જાગતો,
 વળી મળમૂત્રની કૂડી કાયા છે ઉદામ જો. ૨૬

નિરાશ થઈ રાણી નૃપકને જઈ,
 આળ ચડાવ્યું મુનિ ઉપર નિરધાર જો;
 તાડન પૂર્વક ખંદી ખાને નખાવીયા,
 માસાન્તે રાય કરે પસ્તાવો અપાર જો. ૨૭

દોષ ખમાવી મુનિ સમક્ષિત પામીયા,
 મુનિવર બંને કાળ કરી ગયા દેવલોક જો;
 કસોટી મિથથી વૈર પૂરવ તેણે વાળીયું,
 સુખ-દુઃખ નિમિત્ત કર્મ જાણી તજે શોકજો. ૨૮

રાય ને રાણી જાતિ સ્મરણ પામીયાં,
 અલ્પ નિદાનનો દીઠો વિપાક મહાન જો,
 જગતની વિચિત્રતા સર્વે અનુભવી,
 કર્મ બંધનનાં છોડયા સકળ નિદાન જો. ૨૯

સાકેતપુરનું રાજ્ય દેઈ રોહિતાશ્વને,
 દીક્ષા લીધી સોળમાં જીનવર પાસ જો;
 કેવલ પામી શિવપુરમાં સિધાવીયાં,
 શુર ઉત્તમપદ પદ્મ નમે, તસ ખાસ જો. ૩૦

૪૦

જીવદયાની સજ્જાય

આદિ જીનેશ્વર પાય પ્રણમેવ, સરસ્વતી સ્વામીની મન ધરેવ;
 જીવદયા પાળો નરનાર, તો તરશે નિશ્ચયે સંસાર. ૧

પાણી ગળતાં જયણા કરો, ખારાં મીઠાં જીવદાં ધરો;
 જેહને મન દયા પ્રધાન, તે ઘર હોશે બહુ સંતાન. ૨

મારે જૂ ને ફેડે લીખ, નરનારીને એહ જ શીખ;
 તેહને ઘરે નહિ સંતાન, દુઃખ દેખે તે મેરૂ સમાન. ૩

પક્ષી ઉંદર માણસનાં બાળ, જે પાપી મારે ચિરકાળ;
 તેને પરભવે એહિ જ દુઃખ, છોડૂ તણું નવિ હોએ સુખ. ૪

માખણ મધ બીલી અથાણ, આદુ સુરણ વર્જે જાણ,
 ગાજર મૂળા રતાળુ જેહ, શુદ્ધ શ્રાવક તરછોડે તેહ. ૫

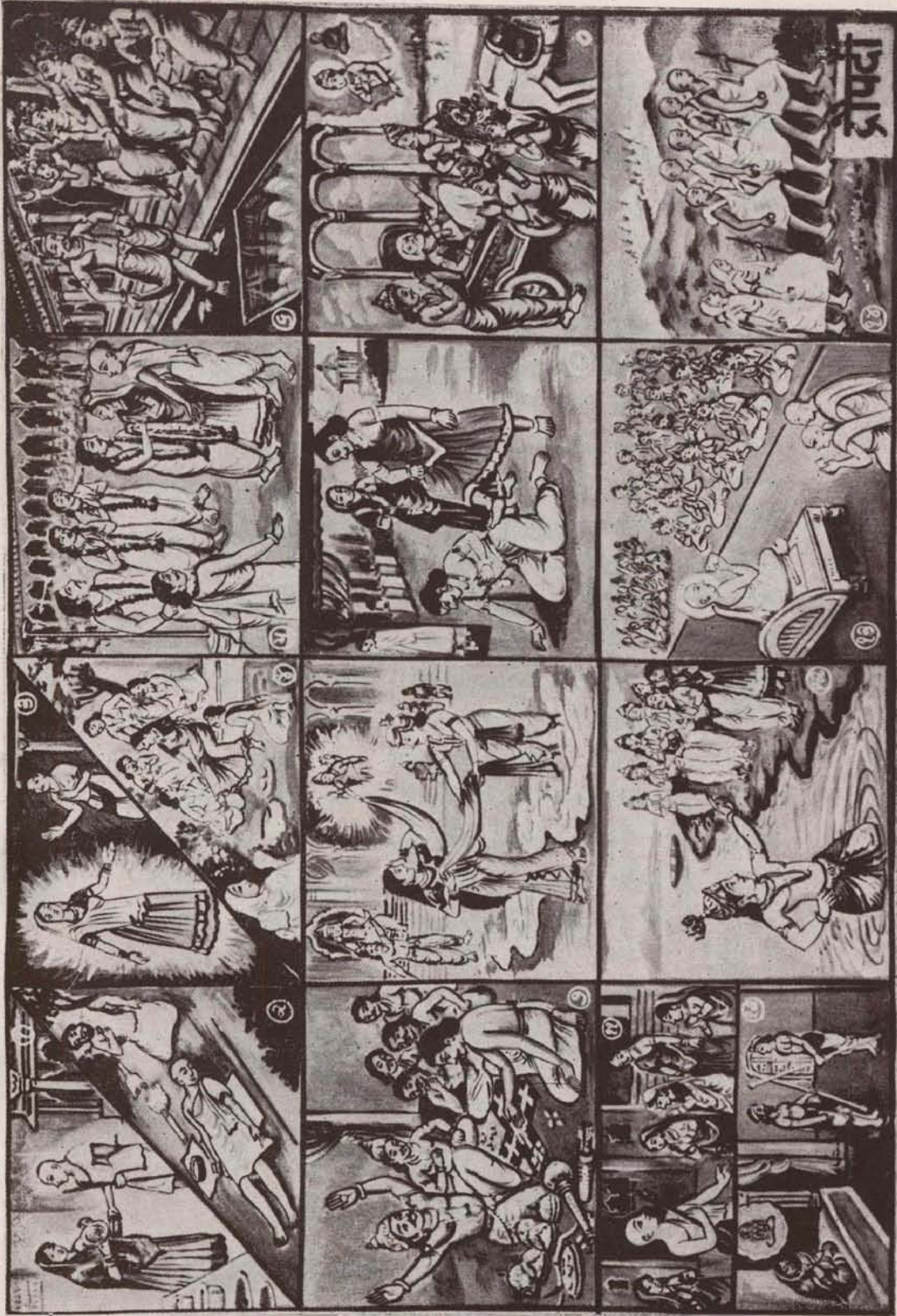
ફોગટ કુલે માયા કરે, કહો કેમ તે ભવસાગર તરે;	
જેહને દેવગુરુ શું દેષ, સુખ ન પામે તે ભવલેશ.	૬
બહુ દહાડાનું ભેળું કરી, માખણ તાવે અગ્નિએ ધરી;	
તેહ મરીને નરકે જાય, માનવ હોય તો દાહજ્વર થાય.	૭
દુધ તણે વળી લોલે જેહ, પાડા ભૂખે મારે તેહ;	
ફરતાં ઢોરમાં તે જાયે વળી, ભૂખે તરશે મરે ટળ વળી.	૮
આંખ કુટે દીએ જે ગાળ, પરભવ અંધો થાયે જાળ;	
મારો પીટયો દીએ જે ગાળ, પરભવ સુખ ન પામે તેજાળ.	૯
પાટ પાટલા ને વસ્ત્રદાન, સવિ શેકયું વળી રાંધ્યું ધાન;	
મુનિવરને દીએ મન ઉલ્લાસ, તસ ઘરે લક્ષ્મી રહે સ્થિર વાસ.	૧૦
દેતાં દાન વિમાસણ કરે, દેઈ દાન મન ચિંતા ધરે;	
સુખ સંપત્તિ પામે અભિરામ, છેડે ન હોયે વસવા ઠામ.	૧૧
ધન થોડું ને દીએ દાન, મહિલયમાં તે વાધે વાન;	
ઋષિને દાન દેઈ કરે રંગરોળ, તસઘેર લક્ષ્મી કરે કલ્લોલ.	૧૨
સુખ સંપત્તિ જો આવે મળી, ડોસાની દેવા મતિ ટળી;	
ધન ઉપર જે રાખે સ્નેહ, પરભવ સાપ પણે થાયે તેહ.	૧૩
અધિકો ઓછો ખાંધે તોલ, દેવા ચાહે નવિ પાળે બોલ;	
તેહની લોકમાં ન હોયે લાજ, પરભવ તેહનાં ન સરે કાજ.	૧૪
પોથી બાળે બોળો જેહ, પરભવ મૂરખ થાયે તેહ;	
ભણે ગુણે દે પોથી દાન, પરભવ નર તે વિદ્યાવાન.	૧૫
નાનાં મોટાં કુપાળાં હરી, ખાંતે ચૂટે લીલા કરી;	
કીધાં કર્મ નવિ ઠેલાય, મરીને નર તે કોઢીઓ થાય.	૧૬
પાંખ પંખીની કાઢે જેહ, પરભવ હુંઠો થાયે તેહ;	
પગ કાપે ને કરે ગળગળો, મરી નર તે થાયે પાંગળો.	૧૭
પાડોશી શું વઢે દિન-રાત, પરભવ તે ન પામે સંઘાત;	
માત-પિતા સૂત સૈયર ઘણી, પરભવ તેહને વઢવાડ ઘણી.	૧૮
અણુ દીકું અણુસાંભળ્યું કરે જેહ, પરભવ સઘળો થાયે તેહ;	
પારકી નિંદા કરે નરનાર, જસ નહિ પામે તે લગાર.	૧૯
પરનાં અવગુણ હાંકે જેહ, નરનારી જસ પામે તેહ;	
નિંદા કરીને દીએ જે ગાળ, પરભવ નર તે પામે આળ.	૨૦
રાત્રિ ભોજન કરે નરનાર, તે પામે ઘુવડ અવતાર;	
રાત્રે પંખી જ ખાએ ધાન, માણસ હૈયે ન દીસે સાન.	૨૧

સૂર્ય સરીખો આયમે દેવ, માણસને ખાવાની ટેવ;
 ધર્મી લોક જ હોયે જોહ, રાત્રિ લોજન ટાળે તેહ. ૨૨
 ગૌતમ પૃથ્થાને અનુસાર, એ સજ્જાય કરી શ્રીકાર;
 પાંડિત હર્ષ સાગર શિષ્યસાર, શિવ સાગર કહે ધર્મ વિચાર. ૨૩

૪૧

દ્રૌપદીની સજ્જાય

કૃષ્ણજી તમને કહું કરજોડ કે, સુણો પ્રભુ વિનતિ રે લોલ;
 પ્રભુજી નહિ કાંઈ માહરો દોષ કે, નઠોર થયા મુજ પતિ રે લોલ. ૧
 પ્રભુજી તમને એવડી રીશ કે, કરવી કેમ ઘટે રે લોલ;
 પ્રભુજી લખીયા છઠ્ઠીનાં લેખ કે, મટાડ્યા નવિ મટે રે લોલ. ૨
 પ્રભુજી દોષ તમારો નહિ કાંઈ કે, કિરતાર એક મને ગમે રે લોલ;
 પ્રભુજી છોડ કછોડ થાય કે, માવતર તોયે ખમે રે લોલ. ૩
 બાંધવ તુજથી મોટી લાજ કે, કાજ વિચારીએ રે લોલ;
 પ્રભુજી વિનવું ગોઠ બિછાવી કે, રોષ નિવારીએ રે લોલ. ૪
 પ્રભુજી તુમે મોટા મહારાજ કે, મનમાં જાણીએ રે લોલ;
 પ્રભુજી પોતાનો પરિવાર કે, દીલમાં આણીએ રે લોલ. ૫
 પ્રભુજી મોટા હોય દાતાર કે, બોલે મુખે મીઠડું રે લોલ;
 પ્રભુજી મોટા ન મૂકે આપ કે, કરે અણુદીઠડું રે લોલ. ૬
 દ્રૌપદી તારા પતિના બોલ કે, ક્ષણ ક્ષણ સાંભરે રે લોલ;
 દ્રૌપદી એણે જે કીધા કામ કે, વૈરી પણ નવિ કરે રે લોલ. ૭
 એહને બળ દેખાડું આજ કે, મનમાં રીશ ધરે રે લોલ;
 સુણી રાણી મનમાં વિલખાણી કે, આંખે આંસુ ઢળે રે લોલ. ૮
 ભાઈ એવડો ન રોષ કે, ઉભી એમ ટળવળે રે લોલ;
 પ્રભુ કાંઈ કુંતાની લાજ કે, દિલમાં આણુજો રે લોલ. ૯
 પ્રભુજી પાંડુરાય નિહાળી કે, મનમાં જાણુજો રે લોલ;
 પ્રભુજી ગૌ આદ્ય પ્રતિ પાલ કે, સૌ તમને કહે રે લોલ. ૧૦
 પ્રભુજી તુમ ચરણે જે આવે કે, સૌ નરવીર બને રે લોલ;
 પ્રભુજી કઠોર થયા તુમે આજ કે, કિમ હોંશ હવે સરે રે લોલ. ૧૧

द्रौपदी

राका केवलस हस्ते शाह दलोचन्दजी सिकन्द्राबाद

द्रौपदीजी

१. पूर्वभय में द्रौपदीने मुनि को कडवे जड़री तूबिका शाग बहेराया ।
२. परठवनेमें जीव-हिंसा देख मुनिने खां लिया, स्वर्ग गये ।
३. मुनि हत्यासे नरकादि भय भ्रमण । बाद अंगार जैसा शरीर होने से दो पतिओंने छोड़ दिया ।
४. दीक्षा, कड़ी धूप में आतापना, पांचयारों से सेवा की जाती वेदया को देख पांच पतिका नियाणा ।
५. वरमाला द्रौपदीने डाली अर्जुन गले में दिखी पांचोके । नारदजी से नियाणे की स्पष्टता ।
६. जल मानकर धोती ठं'ची पकड़ने से पांडवों द्वारा दुर्योधन का उपहास ।
७. जू'ए में पांडव राज्य और द्रौपदी तक हारे, दुर्योधन की जीत ।
८. सभामें द्रौपदी वस्त्रहरण ।
९. कीचक बध ।
१०. युद्धभूमि पर घायल भीष्म को देव के द्वारा दीक्षा समय की सूचना ।
११. अविरति होने से नारदजी को द्रौपदी से अबहुमान ।
१२. ईस लिये नारदजीने द्रौपदी का अमरकंकामे हरण करवाया ।
१३. नौका न भेजने से कृष्णजी का पांडवों पर तीव्र रोष, देशनिकाले का हुकम ।
१४. कुंती, द्रौपदी सहित पांडवों की दीक्षा ।
१५. ऊग्र तपसे द्रौपदी स्वर्गमें और बाकी सिद्धाचलजी पर मुक्त ।

-अन्य सती द्रौपदी

પ્રભુજી કઠીન કર્મની વાત કે, વાંક કોઈનો નહિ રે લોલ;	
પ્રભુજી માણસ હોશે એહ કે, વાઘી ઘણા થશે રે લોલ.	૧૨
પ્રભુજી બ્રહ્માની લાજ કે, રાખી હેત ધરી રે લોલ;	
પ્રભુજી કરણી તણાં ફલ એહ કે, તમારી બેનડી રે લોલ.	૧૩
પ્રભુજી પૂર્વ ભવનાં પાપકે, તાસ વેળા પડી રે લોલ;	
પ્રભુજી એવડી તમારી થિતિ કે, હવે હું કેમ સહું રે લોલ.	૧૪
પ્રભુજી હૈયે વાત એવી ન રાખો કે, અજી શું કહું રે લોલ;	
પ્રભુજી રાખો માહરી લાજ કે, છોડ કરી છોડયા રે લોલ.	૧૫
પ્રભુજી મૂકો મનની રીશ કે, વહેલો રથ જોડવો રે લોલ;	
પ્રભુજી એવા વચન સુણી જહુરાય કે, મનમાં વિચારજો રે લોલ.	૧૬
પ્રભુજી મનમાં રાખો એહવી ધીર કે, એમ મન વાળજો રે લોલ;	
પ્રભુજી કેશવે ઉપાડી લોહનો દંડકે, કોપ કરી તિહાં રે લોલ.	૧૭
પાંચે રથને ક્યાં ચક્રૂર કે, પાંડવ ઉભા રહ્યા રે લોલ;	
ભાષે રોષ ધરી હરી રાય કે, આણા મારી વહી રે લોલ.	૧૮
પાંડવ સુણો તમારો પરિવાર કે, રહેવા નહિ હીએ રે લોલ;	
રહેજો દષ્ટિ થકી તુમે ફર કે, પાસે મત આવજો રે લોલ.	૧૯
પ્રભુજી મન તૂટયું ન સંધાય કે, સહિ એમ જાણજો રે લોલ;	
પ્રભુજી મર્દન ને કામ કે, કોટ વસાવીએ રે લોલ.	૨૦
પ્રભુજી સૈન્ય સકલ તેણીવાર કે, સન્મુખ આવજો રે લોલ;	
પ્રભુજી દ્વારાપુરી ચાલ્યા સહ સાથકે, પહોંચ્યા તે સહી રે લોલ.	૨૧
પ્રભુજી એકસો પચાસમી ઢાળ કે, ગુણભરી કહી રે લોલ;	
પ્રભુજી નયવિજય તણી એ શીખ કે, ભવિજન ધારજો રે લોલ.	
ભવિજન ધારજો રે લોલ, એવા ગુણી તણાં જો ગુણો કે,	
દિલમાં આવજો રે લોલ.	૨૨

૪૨

ઢંઢણકુમારની સજ્જાય

કૃષ્ણ નારી હવે ઢંઢણા, ઢંઢણ નામ કુમાર,
યૌવન વય પરણ્યો ઘણી, રૂડી રાજકુમાર. ૧

સાંભળી પ્રભુની દેશનાં, પામ્યો તે વૈરાગ્ય;
 મહોત્સવ નરવર કરે, દીક્ષા લીએ મહાભાગ. ૨
 કર્મ ઉદય આપ્યું તદા, નામે જે અંતરાય;
 મુનિવર સાથે જાય પણ, તેહને લાલ ન થાય. ૩
 મુનિવર પૂછે તેમને, પ્રભુલ કેરો શિષ્ય;
 કૃષ્ણ પુત્ર જગ જાણીયો, ઢંઢણ નામ મુનીશ. ૪
 ધર્મ લોક વસે ઘણાં, મહા ધનવંત ઉદાર;
 ઇશ્વે નગરી પામે નહિ, ભિક્ષા માત્ર લગાર. ૫
 સ્વામી કહો કારણ કિશ્યું, કિશ્યું કર્મ ક્યું એણુ;
 તવ પ્રભુ પૂરવલવ કહે, કર્મ સફલ નહિ જેણુ. ૬

ઢાળ-૨

(શ્રી શંકર ચંદ્રપ્રભુ રે લોલ)

સાંભલો સાધુ સોહામણા હો લોલ;
 કર્મ કર્યા ઇશ્વે અતિ ઘણાં રે લોલ;
 ધન્ય પૂરક નગરી વડો રે લોલ;
 વિપ્ર પારાસર પરગડો રે લોલ. ૧
 ખેતર વવાવે રાયનાં રે લોલ, પાંચસે હજ સમુદાયનાં રે લોલ;
 માસ એકેક તણાવતો રે લોલ, નિજ ખેતરે તે વવરાવતો રે લોલ. ૨
 ભોજન અવસર પણ થયે રે લોલ, સહુજીવને અંતરાય કરે રે લોલ;
 કર્મ બંધાયું આકરું રે લોલ, ઉદયે આપ્યું તે પાઘડું રે લોલ. ૩
 તે સાંભળી વૈરાગીયો રે લોલ, ઢંઢણ શુભમતિ જાગીયો રે લોલ;
 કરે અભિગ્રહ એહવો રે લોલ, નિજ લખધે આહાર લેયવો રે લોલ. ૪
 એમ સહેતા માસ ષટ્ થયા રે લોલ, હરિ નેમને વંદન ગયા રે લોલ;
 પૂછે જીન એ મુનિવરા રે લોલ, એહમાં કેણુ દુષ્કર કરાં રે લોલ. ૫
 પ્રભુલ કહે ઢંઢણ મુનિ રે લોલ, પરિસહ સહે છે મહાશુણી રે લોલ;
 પ્રભુ વાંઢી પાછા વળ્યા રે લોલ, પૂરમાં આપ્યાં ઉતાવળા રે લોલ. ૬
 ઢંઢણઋષિ સામા આવતા રે લોલ, દેખી હરિમન ભાવતા રે લોલ;
 ગજથી ઉતરી વંદિયા રે લોલ, હર્ષ મુનિ શુણુ ગાવતાં રે લોલ. ૭
 મુજ અવતાર સફળો થયો રે લોલ, તુમે નમતાં મુજ દુઃખ ગયાં રે લોલ;
 ઇમ એક શેઠ દેખી ચિંતવેરે લોલ, કૃષ્ણ ઇશુપરે જે શીવે રે લોલ. ૮
 તે પ્રાણી ધન્ય માનવી રે લોલ, ઘર તેડીને આણીએ રે લોલ;
 એમ ચિંતી તેડયા ઘરે રે લોલ, મોદક ઠામ લીએ કહે રે લોલ. ૯

કરી મનોહર વહોરાવીયા રે લોલ, ઋષિજન પાસે આવીયા રે લોલ;	
ઋષિ ખાતાંએ ગોચરી રે લોલ, એમ ભિક્ષા લાવ્યો હરિ રે લોલ.	૧૦
સ્વામિ તૂટયું કે નહિ રે લોલ, અંતરાય કર્મ જે સહિ રે લોલ;	
તવ બોલ્યા જ્ઞાની ગુરૂ રે લોલ, કર્મ હજી તુજ છે ઉરૂ રે લોલ.	૧૧
કૃષ્ણ લગ્નિ એ જાણીએ રે લોલ, નિજ લગ્નિ મન ન માનજો રે લોલ;	
પરની લગ્નિ જાણી હવે રે લોલ, આહાર એકાંતે પરઠવે રે લોલ.	૧૨
પરઠવતાં ધ્યાને ચડ્યાં રે લોલ, કર્મ સંઘાતે અતિ વધ્યાં રે લોલ;	
કેવલજ્ઞાન ઉપન્યું તિહાં રે લોલ, લોકાલોક વ્યાપિત થયા રે લોલ.	૧૩
નેમજીને પ્રદક્ષિણા રે લોલ, દેઈને હવે ઢંઢણા રે લોલ;	
એસે કેવલી પર્ષદા રે લોલ, વિહાર કરે પ્રભુ અન્યહાં રે લોલ.	૧૪
ચોથે ખંડે એહ લહી રે લોલ, પાંચમી ઢાળ પંચે કહી રે લોલ;	
ખીજે અધિકારે લહી રે લોલ, કર્મ કરશેા સાંભળી રે લોલ.	૧૫

૪૩

રાવણ અને સીતાજીની સજ્જાય

કહ્યું રે માનો રે મારા કંથજી, સીતા શીઠને લઈ આવ્યા.	
એનાં રે વાંસે રાજ રામજી, ઘણું રોશે ભરાશે.	૧
રણમાં તે રજ ઉડે ઘણી, મોલ દીસે છે ઝાંખા;	
આપ સ્વાસ્થ સાધવા, વૈર કીધા છે મોટા.	૨
પેટ ચોળી પીડા કરી, મંદિર મોલમાં હર્યા;	
સીતાજીને લઈને સામા જાવો, શાને થયાં છો ઘેલા.	૩
નિમિત્તિયાઓ જોશ તે જોઈએ, દર પ્રથમથી પહેલા;	
સીતાનાં હરણથી મરણ પામશે, તે દિન આવીને મળીયો.	૪
ચોથા વ્રતની આખડી, પરસ્ત્રીનાં પચ્ચક્ષણ;	
દેવગુરૂની સામે લીધાં, વ્રત લઈ મન ભાંગો.	૫
પાણીમાં તે પાળ બાંધી કરી, રામચંદ્રજી આવ્યા;	
લશ્કર તે દીસે ઘણું, ઘણું રાય નમાવ્યા.	૬
રામચંદ્રજીનાં બલ થકી, લંકા થઈ છે ઝેરી;	
ચિહ્ન દિશ લશ્કર વિસ્તર્યું, લંકા લીધી છે ઘેરી.	૭

સ્વામી મને સ્વાનું લાધીયું, જાણે લંકા પ્રજાળી;	
રામચંદ્રજ્યે બાણ સાધીયું, ત્યારે હું તો ઝબકીને જાગી.	૮
લૂંટયા તે મંદિર માળીયા, લૂંટી બંસરી બજાર;	
મહેલ લૂંટયા રે રાવણ તણાં, લૂંટી મંદોદરી રાણી.	૯
સ્વામિ આપણું કોઈ નહિ, નહિ ઉગરવાનો આરો;	
રાણીજના વચન સુણી કરી, વિભીષણ, રાય ઉદાસી.	૧૦
હનુમન સુગ્રીવરાય વિરાજતાં, રામચંદ્રજી રાજ;	
અવન્તિમાં સૌ ફરી મલ્યા, કર્મ કર્યા છે કાચા.	૧૧
સ્વામી હું તો કહું છું તુમ ભણી, સીતા આપોને પાછા;	
જશકીર્તિ વાઘે ઘણી, વાત હોશે આછી.	૧૨
વિભીષણ કહે સુણો રાજવી, સીતા જગતની મોતી;	
શીયલથી કદી ચૂકે નહિ, કોડ હોશે વાત.	૧૩
રાવણ કહે સુણો મંદોદરી, આપણ સૌ અધિકારી;	
કુલ કણું સરીખા બંધવા, શું કરશે દશરથનો છેલો.	૧૪
ન માને લંકાપતિ, એના કર્મ કઠોર;	
વારંવાર એને શું કહું, લખીયા લેખ વિદ્યાતા.	૧૫
દલ લશ્કર લઈ કરી, રાજા રાવણ આવ્યો;	
લક્ષ્મણે રાવણને માર્યો, પહોંચ્યો નરક મોઝાર.	૧૬
વિભીષણને રાજ્ય સોંપી કરી, સીતા લઈ ઘર આવ્યા;	
અયોધ્યામાં હર્ષ વધામણી, મોતીડે વધાવ્યા.	
ધન ધન લક્ષ્મણ બાંધવા.....	૧૭
જસ ડંકો દેઈ કરી, સેના લેઈ ઘર આવ્યા;	
નગરીમાં હર્ષ વધામણાં, ઘેર ઘેર મંગલમાલ.	૧૮
સાસુજને પાય લાગી કરી, સાસુએ દીધી આશીષ;	
હોય પુત્ર જણજે પદ્મિની, કુળના હિતકારી.	૧૯
છોડયા તેહ મંદિર માળીયા, છોડયા ગરથ ભંડાર;	
સીતાએ સંયમ આદર્યો, પહોંચ્યા બારમે દેવલોક.	૨૦
નવ ગાથા પૂર્વે હતી, બાર કીધી છે બીજી જ;	
કરજોડીને મેઘ વિનવે, શુક્રવાર ઉતારો.	૨૧

સુભદ્રાની સજ્જાય

મુનિવર સેજે વિચરતા, જીવ જતન કરંત;	
તરણું ખૂંચું આંખમાં, નયણે નીર ઝરંત.	૧
કલ્પવૃક્ષ જેણે ઓળખ્યો, આંગણે ઉભા જેહ;	
જીભે તરણું કાઢીયું, સાસુ મન સંદેહ.	૨
જેણે સ્વજન દુઃખીયા સહુ, જેણે કુલ નાવી લાજ;	
પુત્ર વહુ રે સોના સમી, નહિ રે અમારે ઘરખાર.	૩
ગુણ વિના સાગની લાકડી, ગુણ વિના નાર કુનાર;	
મનરે લાંગરું ભરથારનું, મંદિરે અમારે ઘરખાર.	૪
પીયુંનાં વચન એવા સાંભળી, મન ચિંતવ્યું તેણે જેહ;	
જીન ધર્મ કલંક જાણી કરી, કાઉસ્સગ કીધો તેહ.	૫
આસન કંચું ધરણે-દ્રતું, સતીને આવ્યું આળ;	
ચંપા લાપે ચઢાવીએ, તોરે ઉતરશે આળ.	૬
ભોગળ તો લાંગે નહિ, ઘણના લાંગે ઘાય;	
હલાવ્યો હાલે નહી, સલકે નહિ લગાર રે.	૭
આકાશે ઉભા દેવતા, બોલે એવા બોલ;	
સતી જલ સીંચશે ચાલણી, તોરે ઉઘડશે પોળ.	૮
રાજા મન આનંદ થયો, નગર ઘણી છે નાર;	
અંતે ઉર છે માહરે સતીરે, શીરામણી સાર.	૯
અંતે ઉર થઈ એકઠી, ફૂવા કાંઠે નહિ માગ;	
કાંચે તાંતણે ચાળણી, ત્રણે જાયે તાગ.	૧૦
અંતેઉરી થઈ હોહામણી, રાજા થયો રે નિરાશ;	
સતીપણું મનમાં રહ્યું, ધિક્ક પડ્યો અવતાર.	૧૧
નગર પડહો વજડાવીયો, વસ્તી ક્ષીસે હેરાન;	
પ્રજાને પીડા ઘણી, કોય હો રે જીવીત દાન.	૧૨
પડહો આવ્યો ઘર આંગણે, વસ્તી હાલ કલોલ;	
જો માતાજી અનુમતિ કીધો, તોરે ઉઘાડું પોળ.	૧૩

વળી વળી વહુ તમને શું કહું, નહિ નિરલજ નહીં લાજ;	
નવકુલ નાગ નીચે ગયા, આવ્યું કાચંડે રાજ.	૧૪
પડહો છળીને ઉભી રહી, જઈ સંભળાવ્યો રાય;	
દોષ દેજે નિજ કર્મને, કલંક ચડાવ્યું મોરી માય.	૧૫
વેગેરે ગઈ રે વધામણી, રાજને નહિ વિશ્વાસ;	
પ્રત્યક્ષ જુઓ એ પારખું, ત્યાં જઈ કરે તે તપાસ.	૧૬
વેગે રે રાય પધારીયા, હૈડે હરખ ન માય;	
પ્રજાને પીડા ઘણી, વિલંબ ન કરો મોરી માય.	૧૭
અવર પુરૂષ બંધવ પિતા, સતીને આવી આજ;	
ચાળણી કાલી જલલરી, ધન્ય રે ઉઘાડી તણ પોજ.	૧૮
કોઈ પીયર કોઈ સાસરે, કોઈ હશે માને મોસાજ;	
ચોથી પોજ ઉઘાડશે, હું થી વડેરી નાર.	૧૯
નાક રાખ્યું નગરી તણું, ગામ ઉતારી ગાજ;	
સુરજન રાખ્યા સાખીયા, સુલદ્રાએ ઉતારી આજ.	૨૦
વાઘણ કેરાં દૂધડાં, સોવન કેરી થાજ;	
ભણે ગણે જે સાંભળે, ક્રાંતિવિજય શુભ ગાય.	૨૧

૪૫

અનાથી મુનિની સજ્જાય

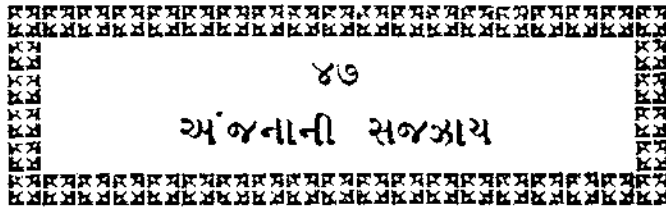
મગદદેશકો રાજ રાજેસર, હય ગય રથ પરવરીયો;	
શ્રેણીક ચેલણા દેવી વાલેસર, રયવાડી સંચર્યો કે રાજન;	
ક્ષાયિક સમકિત ધારી, પદ્મનાભ તીર્થંકર કો જીવ,	
હોશે એક અવતારી કે રાજન	૧
ચંપક તરૂં તલે ધ્યાને લીનો, મુનિ ચંપક વર્ણ કાયા;	
નવયૌવન વય લોગ તણે રસે, તજ સંસારની માયાકે.	૨
તે દેખી મન હરખ્યું શ્રેણીક, દિયે પ્રદક્ષિણા તણ;	
વાંદી કરજોડી ઇમ પૂછે, સંજ્ઞમ એહ મુજ મનન કે.	૩
રૂપ અનોપમ વાન અનોપમ, સકલ સુકોમલ દેહ;	
યૌવન વય મલપંતો યોગીશ્વર, કાં છાંડ્યા ધન ગેહ કે.	૪

તવ વળતું બોલે ઋષી રાજન્! કોઈ નહિ અમ નાથ;	૫
મગધાધિપ વળતું ઇમ બોલે, હું છું તમારો નાથ કે.	
નાથ નહિ નૃપ તાહરે કોઈ, કિમ હોઈશ અમ નાથ;	૬
માતા મયગલ તેજ તુખારા, તે હુંતા સવિ અમ સાથ કે.	
એહવું નાથપણું અમહુંતુ, સુણ તું નગરના વાસી;	૭
કૌસંબી નામે તિહાં નગરી, રહેતા અમે ઘરવાસ કે.	
વય પઠમ અમ રોગ ઉપનો, તેણે દુઃખે કરું આકંઠ;	
ભૂખ ગઈ મુઝ તરસ ગઈ વલી, નયણે ગઈ તિમ નિંદકે.	
રાજન્ એહવો હું રે અનાથી....	
અથિર યૌવન ધન અથિર સુજન, સુણ પરભવે કોઈ ન સાથી.	૮
ઔષધ લૈષજ મંત્ર યંત્રાદિક ધનકોટી વ્યય કીધી;	
મુઝ તાતે આદર બહુ કીધો, તોહિ ન વેદન લીધી કે.	૯
દસમસવાડા ઉદર જણે ધર્યો, પોશી પોઢા કરીઓ;	
આ જનની ન હુઈ આધારી, મુઝ દુઃખ લેશ ન હરીયો કે.	૧૦
એક ઉદરે ઉપનાં સહોદર, મુજ ઉપરઘણા નેહા;	
વેદનભર જખહું વાલેસર, તવ તેણે દાખ્યા છેહા કે.	૧૧
બહેન હમારી અતિ સુવિચારી, મુખ વીરા વીરા બોલંતી;	
તુમચા દુઃખ અમ આવો અલવેસર, તોહી ન વેદન લેતી કે.	૧૨
દુઃખે દુઃખી સુખે સુખીણી નારી, સહેજે અતિ સુવિચારી;	
અન્ન પાન ને ગંધ વિલેપન, તેણે અમ દુઃખે નિવારી કે.	૧૩
નયણે નીર પાવસ જમ વરસે, તુઝ ઉપર નેહમાની;	
મોહ તણી જે છે રાજધાની, નવિ લેતી દુઃખવાની કે.	૧૪
જખ મનમાંહિ એકલા વિચારું, એ સંસાર અસારા;	
જે અમ વેદન આવે પારા, તો મેહું પરિવારા કે.	૧૫
ધર્મધ્યાને દુઃખ થયાં વિસરાલા, રવિ દરિસણે તમજલા;	
વાગ્યા તૂર હુઓ જયકારા, તવ મેઢ્યા પરિવારા કે.	૧૬
લક્ષ ચઉરાશી જીવાળેનીમાં, તવ હું હુઓ રે સનાથ;	
હરખે મગધદેશકો રાજ, વંદ્યા ઋષિ મુનિ નાથ કે.	૧૭
તું સનાથ સખંધવ ગિર્યા, વિર્યા ગરલ અખાધા;	
પૂછા કરીને ધ્યાન છંડાવ્યો, ખમજે એહ અપરાધા કે.	૧૮
શ્રી અનાથી ઋષિ ચારિત્ર પાળી, કીધો શિવપુર વાસ;	
સિંહ વિમલ બોલે કરજેડી, છોડ્યો ગર્ભાવાસ કે.	૧૯

પાંચ પાંડવની સજ્જાય

- હસ્તિનાગપુર વરભદ્રું, જીહાં પાંડુ રાજા સાર રે;
તસ ધરણી કુંતા સતી, વળી માહેંદ્રી બીજી નાર રે.
પાંડવ પાંચે વાંદતાં મન મોહિ રે, મન મોહિ મોહન વેલી.
ત્રિજગ માંહિ દીપતા અતિ સોહિ રે. ૧
- પાંચ પાંડવ કુંતા તણાં, તેમાં જગવિખ્યાત હોય રે;
પંચ સહોદર સારિખા, નળ કુબેર સરિખા હોય રે. ૨
- એક દિન સ્થવિર પધારીયા, પાંચ બાંધવ વાંદવા જાય રે;
દેશના સુણી મન ગહ ગહ્યાં, ભાઈ સમય જાય છે આય રે. ૩
- જનવર ચકવર્તિ જે હુવા, સ્થિર ન રહ્યા કોઈ દેવ ભૂપ રે;
તનધન જોખન કારમાં, સંસારતું વિસમ સ્વરૂપ રે. ૪
- સંસાર માંહી પલે વડું, લાગ્યું તે કેમ જોલાય રે;
જનવર વાણી સીંચતાં, આપણા ભવ ભવનાં દુઃખ જાય રે. ૫
- પાંડવ પાંચે વિચારીયું, આપણું લેશું સંયમ ભાર રે;
પૂત્રને રાજ્ય સોંપી કરી, દ્રૌપદી શું કરે વિચાર રે. ૬
- દ્રૌપદી વળતું ઈમ કહે, અમે મેલશું સંસારનો પાસ રે;
કંત વિના શી કામીની, મુજ ભલો નહિ ઘરવાસ રે. ૭
- પાંચે આવી ગુરને કહે, અમે લેશું સંયમ ભાર રે;
માનવ ભવ અતિ દોહીલો, હવે પાળવો સંયમ ભાર રે. ૮
- ગુર કહે પાંડવ સુણો, તમે રાજ પુત્ર સુકુમાર રે;
ચારિત્ર પંચ અતિ દોહીલો, તમે કેમ સહેશે ભૂપાળ રે. ૯
- ઘર ઘર ભિક્ષા માંગવી, વળી ચાલવું ઘર ઘર બાર રે;
પાચ અડવાણે ચાલવું, વળી ચાલવું ખાંડાની ધાર રે. ૧૦
- સંયમ મારગ આઢરી, ઋષી પાળે નિરતિ ચાર રે;
દોષ જોતાલીશ ટાળતાં, સાધુ લે શુદ્ધ આહાર રે. ૧૧
- તપ તપે અતિ આકરા, માસખમણ મન રંગ રે;
જીહાં લગે નેમીને વાંદીયે, અભિવ્રહ્મ કર્યો મન અંગ રે. ૧૨

હસ્તિશીર્ષ પુર પધારીયા, પારણાનો દિવસ તે બાણુ રે;	
નગરમાં ફરતાં ગોચરી, સુણ્યું નેમિતણું નિર્વાણુ રે.	૧૩
આહાર વહોર્યો તે લેઈ વળ્યા, આવ્યા નિજ ગુરૂની પાસ રે;	
ગુરૂને કહે અમે સાંભળ્યું, નેમિ પહોંત્યા શિવપુર વાસ રે.	૧૪
અમ મનોરથ મનમાં રહ્યાં, નવિ પહોંત્યા ગઢ ગીરનાર રે;	
આહાર લેવો જુગતો નહિ, અમને અણુસણુ સાર રે.	૧૫
માસખમણતું પારણું, નવિ ક્રીધું મુનિવર કૈાચ રે;	
આહાર પરઠ્યો કુંભશાળીએ, પાંચે ચઢ્યા વિમલગિરી સોચ રે.	૧૬
તિહાં જઈ અણુસણુ અનુસર્યું, પાદપોષગમન સાર રે;	
શીલા ઉપર સંથારડી, ઋષિ પોઢ્યા જીમ વૃક્ષ ડાળ રે.	૧૭
દોચ માસની સંલેખણા, અંતે પાર્યા કેવલ સાર રે;	
પાંડવ પાંચે મુકતે ગયા, તવ હુએ જય જય કાર રે.	૧૮
શ્રી હીર વિજય સૂરી રાજ્યો, તપગચ્છ ઉદ્યોત કાર રે;	
કરજોડી કવિચણુ ભણે, મુજ આવાગમન નિવાર રે.	૧૯

૪૭

અંજનાની સજ્જાય

અંજના વાત કરે છે મારી સખી રે, મને મેલી ગયા છે મારા પતિ રે;	
અંતે રંગ મહેલમાં મૂકી રોતી, સાહેલી મોરી કર્મે મલ્યો વનવાસ;	
સાહેલી મોરી પૂન્ય જોગે તુમ પાસ.	૧
લશ્કર જતાં મે શુકન જ દીધા, તે તો નાથ મારે નહિ લીધા;	
દીંકા પાટુ પોતે મને દીધા...	૨
સખી ચક્રવાનો સુણી પોકાર, રાત્રે આવ્યા પવનજી હરખાર;	
બાર વરસે લીધી છે સંભાળ.	૩
સખી કલંક ચઢાવ્યું મારે માથે, મારી સાસુએ રાખી નહી પાસે;	
મારે સસરે મેલી વનવાસે.	૪
પાંચસે સખી દીધી છે મારે બાપે, તેમાં એક નથી મારે પાસે;	
એક વસંત માલા મારી પાસે.	૫
કાજો ચાંદલો ને ખરડી છે રાખી, રથ મેલ્યો વન મોઝારી;	
સહાય કરો દેવ મોરારી.	૬

- મારી માતાએ લીધી નહીં સાર, મારા પિતાએ કાઢી ઘરબાર;
સખી ન મેલ્યો પાણીનો પાનાર. ૭
- મને વાત ન પૂછી મારા વીરે, મારા મનમાં રહેતી નથી ધીરે;
મારા અંગે કાઢી ગયા ચીર. ૮
- મને દિશા લાગે છે ઝાંખી, મારી છાતી જાય છે કાઢી;
અંતે અધારી અટવીમાં કર્મે નાંખી. ૯
- મારૂં જમણું ફરકે છે અંગ, નથી બેઠી હું કોઈની સંગ;
અંતે રંગમાં શો પડશે ભંગ. ૧૦
- સખી ધાવતાં છોડાવ્યાં હશે બાળ, નહિતર કાપી હશે કુંપળ ડાળ;
તેમાં કર્મે પામી ખોટી આળ. ૧૧
- વનમાં ભમતા મુનિ દીઠા આજ, પૂર્વ ભવની પૂછે છે વાત;
જીવે કેવાં રે કીધાં હશે પાપ. ૧૨
- બેની હસતાં રજોહરણુ તમે લીધા, મુનિરાજને દુઃખ જ લીધા,
તેનાં કર્મે વનવાસ તમે લીધાં. ૧૩
- પૂર્વે હતો શોક્યનો બાળ, તેને દેખી ઉછળતી આળ;
તેનાં કર્મે તમે જોયા વનમાનાં ઝાડ. ૧૪
- સખી વનમાં જન્મ્યો છે બાળ, ક્યારે ઉતરશે મારી આળ;
ઐશ્વર્ય કરશું માને મોસાળ. ૧૫
- વનમાં ભમતાં મુનિ દીઠા આજ, અમને ધર્મ બતાવ્યો મુનિરાજ;
ક્યારે સરશે અમારા કાજ. ૧૬
- વનમાં મળશે મામા મામી આજ, ત્યાં પવનજી કરશે રે સાર;
પછી સરશે તમારા કાજ. ૧૭
- મુનિરાજની શીખડી જ સારી, સર્વે લેલે ઉરમાં અવધારી;
માણેક વિજયને જાઉં બલિહારી. ૧૮

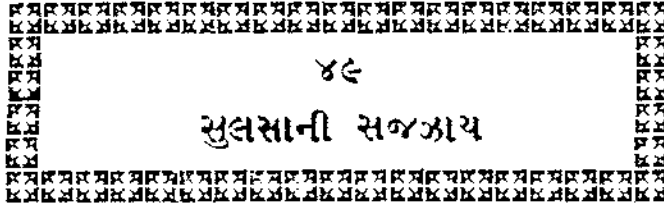
૪૮

અરિહંતની સજ્જાય

(ઝનન ઝનન ઝણકારો રે)

અરિહંતજી રે હુંતો સમરૂં, ત્યારે આવજોને મારો જીવ કરે પ્રણામ રે;
ચારે શરણુ મુજને હોજો, એમ સાધુ શરણુ લગવંત રે. ૧

કંઠે આવી કંઠ રૂંધારે, પછી નહિં દેવાય તમારું નામ રે;
એની વેળાએ તુમે પધારજે, મારા સુધરશે આતમ કાજ રે. ૨
પહેલા જનજી જમને વાળો, તિહાં દેજે તુમારી આણ રે;
કોધ કષાયને વારજે, તિમ છંડશે આઠ કર્મ રે. ૩
હું તો પરણ્યો પાંચ વ્રતને, મારું આતમ નાનેરૂ બાળરે;
તે સમય તુમે પધારજે, મારા ભવના ફેરા ટળી જાય રે. ૪
આંખ તણે ફરકડે ઘડી, ઘડી ઘડી ઘડીયાળા વાગે;
કાંતિ વિજય એમ કહે સ્વામી, મુજ આવાગમન નિવાર રે. ૫

સુલસાની સજ્જાય

ધન ધન સુલસા સાચી શ્રાવીકાજી, જેહને નિશ્ચયધર્મનું ધ્યાન રે;
સમકિતધારી નારી જે સતીજી, જેહને વીર હીયો બહુ માન રે. ૧
એકદિન અંબડ તાપસ પ્રતિ બોધવાજી, જંપે એહવું વીર જિજ્ઞેશ રે;
નયરી રાજગૃહી સુલસા ભણીજી, કહેજે અમારો ધર્મ સંદેશ રે. ધન૦ ૨
સાંભળી અંબડ મનમાં ચિંતવેજી, ધર્મલાભ ઇશોજી વચણ રે;
એહવું કહાવે જિનવર જે ભણીજી, કેવું રૂડું દઢ સમકિત રચણ રે. ધન૦ ૩
અંબડ તાપસ પરીક્ષા કારણેજી, આવ્યા રાજગૃહીને બાર રે;
પહેલું બ્રહ્મા રૂપ વિકૃત્યુંજી, વૈકિય શક્તિ તણે અનુસારે રે. ૪
પહેલી પોળે પ્રગટચો પેખિનેજી, ચૌમુખ બ્રહ્મા વંદન કોડ રે;
સઘળી રાજ પ્રજા સુલસા વિનાજી, તેને આવી નમે કરજોડ રે. ૫
ખીજે દિન દક્ષિણ પોળે જઈજી, ધરિયો કૃષ્ણ તણો અવતાર રે;
આવ્યા પુરજન તિહાં સઘળા મળીજી, નાવી સુલસા સમકિત ધારી રે. ૬
ત્રીજે દિવસે પશ્ચિમ બારણેજી ધરિયું. ઇશ્વર રૂપ મહંત રે;
તિમહી જ ચોથે થઈ પચવીસમો જી, આવી સમવસયો અરિહંત રે. ૭
તો પણ ના સુલસા નાવી વાંદવા જી, તેહનું જાણી સમકિત સાચ રે;
અંબડ સુલસાને પ્રજુમી કરીજી, કરજોડી કહે એહવી વાચ રે. ૮
ધન્ય તું સમકિત ધારી શિરોમણીજી, ધન્ય તું સમકિત વિશવાવીશ રે;
એમ પ્રશંસી કહે સુલસા ભણીજી, જિનજીયે કહી છે ધર્મ આશીષ રે. ૯
નિશ્ચય સમકિત દેખી સતીતણુંજી, તે પણ હુઓ દઢ મન માંચ રે;
ઈણી પરે શાંતિ વિમળ કવિરાયનોજી, બુધ કલ્યાણ વિમળ ગુણ ગાય રે. ૧૦

નિદ્રાની સજ્જાય

વેરણ નિદ્રા તું ક્યાંથી રે આવી, સૂઈ સૂઈને સારી રાત ગમાવી.	૧
નિદ્રા કહે હુંતો બાલી ને લોળી, મોટા મોટા મુનિવરને નાખું છું ઢાળી.	૨
નિદ્રા કહે હુંતો જમડાની દાસી, એક હાથમાં મુક્તિ ને બીજા હાથમાં ફાંસી.	૩
ચાલો ચેતનજી સિદ્ધાચલ જઈએ, આદીશ્વર લેટીને પાવન થઈએ.	૪
આનંદ ધન કહે સુનો લાઈ બનીયા, આપ મુઆ પછી હુબ ગઈ દુનિયા.	૫

વેરણ૦

સમકિત જરૂરતાની સજ્જાય

સમકિત નવિ લહ્યું રે, એ તો રૂઢ્યો ચતુર્ગતિ માંહે;	
તસ થાવરકી કર્ણા કીની, જીવ ન એક વિરાધ્યો;	
તણ કાળ સામાયિક કરતાં, શુદ્ધ ઉપયોગ ન સાધ્યો. સમ૦	૧
જુઠ બોલવાકો વ્રત લીનો, ચોરીકો પણ ત્યાગી;	
વ્યવહારાદિ મહા નિપુણ લયો, પણ અંતર દષ્ટિ ન જાગી.	૨
ઉર્વ લુખ કરી ઉંધો લટકે, ભસ્મ લગા ધુમ ગટકે;	
જટા જુટ શિર મુંડે જુઠો, વિણ શ્રદ્ધા લવ લટકે.	૩
નિજ પરનારી ત્યાગ જ કરકે, બ્રહ્મચારી વ્રત લીધો;	
સ્વર્ગાદિક ચાકો ફલ પામી, નિજ કારજ નવિ સિધ્યો.	૪
બ્રાહ્મ ક્રિયા સખ ત્યાગ પરિગ્રહ, દ્રવ્યલિંગ ધર લીનો;	
દેવચંદ્ર કહે ચા વિધતો હમ, બહુતર વાર કર લીનો.	૫

૫૨

ઉપદેશી સન્નયાય

ખબર નહીં આ જગમેં પલકી,
 સુકૃત કરનાં હોય સો કરેલે, કોણ જાણે કલકી.
 યા દોસ્તી હે જગત વાસકી, કાયા મંડલકી,
 સાચ ઉપાસ સમર લે સાહિબ, આયુ ઘટે પલકી.
 તારા મંડલ રવિ ચંદ્રમાં, સખહે ચલનેકી.
 દિવસ ચારકા ચમત્કાર, જ્યુ', વીજલી આભલકી,
 કુડ કપટ કર માયા બેડી, કરી બાંતાં છલકી,
 પાપકી પોટલી બાંધી શીર પર, કૈસે હોય હલકી.
 યા જુગ હે સુપનેકી માયા, જૈસે પુંદ જલકી;
 વિષ્ણુ સંતા તો વાર ન લાગે, દુનિયા જાય ખલકી.
 માત તાત પ્રિયા સુત બંધવ, સખ જગ મતલબકી.
 કાયા માયા નાર હવેલી, એ તેરી કબકી.
 મન માનવ તન ચંચલ હસ્તી, મસ્તી હે બલકી.
 સત્ ગુર અંકુશ ધરો શીરપર, ચલ માર્ગ સતકી.
 જબ લગ હંસા રહે દેહમેં, ખુશીયાં મંગલકી.
 હંસા છોડ ચલ્યા જબ દેહી, મિટીયા જંગલકી.
 પર ઉપકાર સમે નહીં સુકૃત, ધર સમતાં સુખકી.
 પાપ વળી પર પ્રાણી પીડન, હર હિંસા દુઃખકી.
 કોઈ ગોરા કોઈ કાળા, પીળા નયણે નિરખનકી,
 એ દેખી મત રાચો પ્રાણી, રચના પુદ્ગલકી.
 અનુભવ જ્ઞાને આત્મ બૂઝી, કર બાતા ઘરકી.
 અમર પદ અરિહંતકું ધ્યાયાં, પદકી અવિચલકી.

ખબર૦

ખબર૦

કાયા૦

ખબર૦ ૧

સખહે૦

ખબર૦ ૨

કરી૦

ખબર૦ ૩

જૈસે૦

ખબર૦ ૪

સખ૦

ખબર૦ ૫

મસ્તી૦

ખબર૦ ૬

ખુશીયાં૦

ખબર૦ ૭

ધર૦

ખબર૦ ૮

નયણે૦

ખબર૦ ૯

કર૦

ખબર૦ ૧૦

ચેતનની સજ્જાય

ચેતન ચેતો ચતુર ચમોલા, ચતુર ચમોલે જે. નર ખીજે;	
મુરખ વાતે હેડું રીજે, તેહને શી શાબાસી દીજે ચેતન૦	૧
પાથે ખોટે મહેલ ચણાવે, થાંલ મલોખે માળ જડાવે;	
વાઘની ઓડે બાર મુકાવે, વાંદરા પાસે નેવ ચલાવે. ચેતન૦	૨
નારી મોટી કંથ છે છોટો, ના આવડે ભરતાં પાણી લોટો;	
પુંજ વિના વેપાર છે મોટો, કહો કેમ ઘરમાં ના આવે ટોટો. ચેતન૦	૩
ખાચ થઈને બેટીને ધાવે, કુળવંતી નારી કંથ નચાવે;	
વરણ અઢારનું એકું ખાવે, નાગર બ્રાહ્મણ તેહ કહાવે. ચેતન૦	૪
મેરૂ ઉપર એક હાથી ચડીઓ, કીડીની કુંકે હેઠો પડીઓ;	
હાથી ઉપર વાંદરો બેઠો, કીડી ઘરમાં હાથી પેઠો. ચેતન૦	૫
ઢાંકણી એ કુંભાર જ ઘડીઓ, લંગડા ઉપર ગર્દલ ચડીઓ;	
આંધળો ઘરપણમાં મુખ નીરખે, માંકડું બેડું નાણું પરખે.	૬
સુકે સરોવર હંસ તે માલે, પરવત ઉડી ગગને ચાલે;	
છછુંઠર થી વાઘ તે ભડક્યા, સાચર તરતાં ઝાંજ તે અડક્યાં.	૭
સુતર તાંતણે સિંહ બંધાણા, છીલર જળમાં તારૂ મુંબાણા;	
ઉંઘણ આળસુ ઘણું કમાયો, કીડીએ એક હાથી ભાયો.	૮
પંડિત એહને અર્થ તે કહેજો, નહિતર બહુ શ્રુત ચરણે રહેજો;	
શ્રી શુભવીરનું શાસન પામી, ખાધા પીધાની ન કરો ખામી.	૯

મેં કૌતુક દીઠું

સખી રે મેં કૌતુક દીઠું, સાધુ સરોવર ઝિલતા રે;	
સખી નાકે રૂપ નિહાલતા રે; સં લોચન થિર સભાષતા રે.	
સં મુનિવર નારી શું રમે રે. સં	૧

સ૦ નારી હિંચોલે કંતને રે, સ૦ કંત ઘણા એક નારીને રે;	
સ૦ સદા યૌવન નારી તે રહે રે, સ૦ વેશ્યા વિલુદ્ધા કેવલી રે.	૨
સ૦ આંખ વિના દેખે ઘણું રે, સ૦ રથ બેઠા મુનિવર ચલે રે;	
સ૦ હાથ જલે હાથી ડુબીયો રે, સ૦ કુતરીએ કેસરી હણ્યો રે.	૩
સ૦ તરુણ પાણી નવિ પીએ રે, સ૦ પગ વિહુણો મારગ ચલે રે;	
સ૦ નારી નપુંસક લોગવે રે, સ૦ અંબાડી ખર ઉપરે રે.	૪
સ૦ નર એક નિલ લીલા રહે રે, સ૦ બેઠો નથી નવિ બેસશે રે;	
સ૦ અધર ગગન વચે તે રહે રે, સ૦ માંકડે મહાજન ઘેરિઓ રે.	૫
સ૦ ઉંદરે મેઝ હલાવીયો રે, સ૦ સુરજ અજવાલુ નવિ કરે રે;	
સ૦ હાથુ છાંધવ ખત્રીશ ગયા રે, સ૦ શોકે ઘટી નહિ બેનડી રે.	૬
સ૦ શામલો હંસ મેં દેખીયો રે, સ૦ કાટ વલ્યો કંચન ગિરિ રે;	
સ૦ અંજન ગિરિ ઉત્તવલ થયો રે, સ૦ તોહે પ્રભુ ન સંભારીયા રે.	૭
સ૦ વચર રવામી પાલણે સુતાં, સ૦ શ્રાવિકા ગાવે હાલડાં રે;	
સ૦ થઈ મોટા અરથ તે કેળે, સ૦ શ્રી શુભવીરને વાલડાં રે.	૮

પપ

આત્મબોધની સજ્ઞાય

તનનો ભરોસો નથી રે, ચેતન તારા તનનો ભરોસો નથી રે.	
ચંચલ જલ કલ્લોલ આયુષ્ય છે, ફેગટ રહ્યો છું મથી. ચેં	૧
જનમ્યા જે નર જગમાંડિ, તે નિશ્ચે મરનાર;	
આશા અમર જેવડી રે, તૃણાનો નહિ પાર. ચેં	૨
છત્રપતિ લખપતિ ગયા રે, ગયા નૃપતિ કેઈ લાખ;	
એક હુકારે લાખ ઉઠતા રે, બાળી કીધા કેઈ રાખ. ચેં	૩
ખમા ખમા પરીજન કરે રે રાવણ સમ અભિમાન;	
નામદાર નરવર ગયા રે, હામ કર્યા રે શ્મશાન. ચેં	૪
પરિગ્રહને આરંભથી રે, કર્યા કર્મ અપાર;	
પાપે પૈસો મેળવી રે, થયો શ્રેષ્ઠ શાહુકાર. ચેં	૫
લોકો કહે લખપતિ થયો 'રે, પણ શું પામ્યો તેહ;	
તુજ સાથે શું આવશે રે, તપાસ તારો મેળવ. ચેં	૬

નિજ હાથે જે વાપરે રે, તે પોતાનું થાય;	
પણ વધારો જે વધે રે, માલિક ખીજો ગણાય. ચે૦	૭
હજી બાજી છે હાથમાં રે, કરી લે સુકૃત કામ;	
પરમાર્થે જે વાપરે રે, પાપ અમર નિજ તામ. ચે૦	૮
લવ નાટકના લવનમાં રે, લજ્યો વિધ વિધ વેશ;	
રાય રંક પણ અતિ બન્યો રે, પુણ્ય કરે ન લવલેશ. ચે૦	૯
આતમ અર્પો નિર્મળો રે, પ્રભુ ચરણે ચિત્ત લાય;	
તાપ મિટે પ્રભુ ધ્યાનથી રે, ઉદયરત્ન સુખકાર. ચે૦	૧૦

૫૬

શીયલની સજ્જાય

તું નેત્રથી નારી નીરખી, શું રહ્યો છું હૈયે હરખી,	
નારી નિશ્ચે નરકે લઈ જાય, તે શીયલ ન સાચવ્યું ભાઈ.	૧
ભુરી પરનારીથી પ્રીતિ, તેહ અનંત અનીતી;	
શું બેઠો કરે સફાઈ.	૨
તે નર ચઢ્યા ઇજી કામે, તે કહી ન બેઠો કામે;	
વળી માઠી ગતિએ જાય. તે શીયલ૦	૩
પરનારી જેણે વેઠી, તેણે લોહ પનોતી બેઠી;	
આ લોકમાં લજ્જા જાય. તે૦	૪
કુલ વચ્ચું તારૂ કામી થઈ, હેરાન મરીશ હરામી;	
શીલ ખાલી ખાસડા ખાઈ. તે૦ શી૦	૫
તું કહ્યું માનને કુમતા, સિંહ નાગ જગાવો છો સુતા,	
છેદે જાઈશ છેતરાઈ. તે૦	૬
અંતે ચોરતો થાશે જ્યારે, કાયા હાથથી જાશે ત્યારે;	
મેળ મૂરખની મિગાઈ. તે૦	૭
કેઈકે ગયા છે હારી, તે નરની થઈ નાદારી;	
બુઝ્યો આંખ ઉઘાડીને ભાઈ. તે૦	૮
તે કામ ભોગના ફળ કડવા, તેની છે તુજને નડવા;	
આ બધી તારી બડાઈ. તે શીયલ૦	૯

- જુઓ ને રાવણ રાજ, મૂરખો ખોઈને માજ;
સત્ય ચૂક્યા નહિ સીતાઈ. તે૦ ૧૦
- મૂખો દુર્યોધન માની, એ વાત નથી કાંઈ છાની,
એ લંપટ ગયો લેખાઈ. તે૦ ૧૧
- પરનારીનો સંગજ કરતાં, નવ લાખ જ બણો મરતાં,
વીર પ્રભુએ કીધું ધ્યાઈ. તે શીયલ૦ ૧૨
- કહો વીરવિજય કર જોડી, પરદારા જેણે છોડી;
આ જગમાં જશ કીર્તિ યાઈ. તે શી૦ ૧૩

૫૭

શીખામણની સંજ્ઞાય

- મોંઘેરો દેહ આ પામી, જુવાની જોરમાં જામી;
લજવા ભાવે ના જગરવામી, વધારો શું કર્યો સારો. ૧
- પ્રીતે શોખમાં પૂરા, બની શંગારમાં શુરા;
કર્યા કૃત્યો બહુ જુરા, પતાવ્યો શી રીતે આરો. ૨
- લલાઈ ના જરા લીધી, સુ માર્ગે પાઈના દીધી,
કમાણીના ખરી કીધી, કહો કેમ આવ્યો આરો. ૩
- શુમાને હાંદગી ગાળી, ન આણુ વીરની પાળી;
જસો અંતે અરે ખાલી, લઈ લલા પાપનો ભારો. ૪
- નકામા શોખને ત્યાગો, કરો ઉપકાર ના કામો;
અચળ રાખો રૂડા નામો, વિવેકી વાત વિચારો. ૫
- સદા જન ધર્મને ધરજો, શુર લક્ષિત સદા કરજો;
ચિદાનંદ સુખે વરજો, વિવેકી સુક્ષિતને વરજો, ૬

૫૮

યશોદાનો વિલાપ

- નણુંદલ સુત સિદ્ધારથ વિનવું, રૂપનિધિ બહુ શુભવંત હો.
,, ત્રિશલા કુખે અવતર્યો, એછે અમ તણા કંત હો. ૧

- ,, થારો વિરો દિક્ષા લીએ, તું કેમ લેવણુ દેવ હો;
 ,, મોરો મનાયો માને નહિ, કાંઈ ઉપાય કરેહ હો. ૨
 ,, સુંદર ભોજન સહુ સંજ્યાં, તજ્યાં શણુગાર ને રનાને હો;
 ,, બોલાવ્યાં બોલે નહિ, રાત દિવસ રહે ધ્યાન હો. ૩
 ,, કેઈ કેઈ વાના મેં કર્યા, કેઈ કેઈ કર્યા ઉપાય હો;
 ,, પંજુ નવિ લીંજે ચિત્તડું, કોરડું મગ કહેવાય હો. ૪
 ,, જાણ્યું હતું વર ખંડનું, પાળશે રાજ્ય ઉદાર હો;
 ,, હયે ગયે રથ પાયક ઘણાં, હોશે વિવિધ પ્રકાર રે. ૫
 ,, છેલ્લે છબીલા રાજવી, કરતાં એહની સેવ હો;
 ,, તે પંજુ સહુ સ્થાને ગયા, જાણી નિરાગી દેવ હો. ૬
 ,, જન્મ થયો જન્મ એહનો, ચોસઠ ઈંદ્ર મિલેય હો.
 ,, મેરૂ શિખરે નવરાવીયા, ભાવથી ભક્તિ કરેય હો. ૭
 નજીવંદ બોલ્યું કેહનું નવિ ગમે, ચિત્તમાં કાંઈ ન સુહાય હો;
 ,, સવિ શણુગાર અંગારડા, એ દુઃખ કેને કહેવાય હો. ૮
 ,, રાણી યશોદા એમ કહે, સુદર્શના ને બોલાય હો;
 ભાલી બહેને ભાઈ સમજાવીયા, પંજુ પ્રભુ વીર અડોલ હો. ૯
 ભધિયણુ ચોસઠ ઈંદ્ર તિહાં મીલ્યા, સુરનર કોડા કોડા હો;
 ,, પંચ મહોત્તર ઉચર્યા, બાહ્યાંતર અંથી છોડ હો. ૧૦
 ,, બાર વરસ બહુ તપ તપ્યાં, પામ્યા કેવલજ્ઞાન હો;
 ,, કર્મ ખપાવી સિદ્ધિ વર્ધો, પહોત્યાં શાશ્વત સ્થાન હો. ૧૧
 ,, શ્રી મહાવીર જીવંદને, ગાતા ઉપજે ઉલ્લાસ હો;
 ,, હરખ વિજય કવિરાયનો, પ્રીતિ વિજય પ્રભુ દાસ હો. ૧૨

૫૯

અધ્યાત્મની સંજ્ઞાય

નિરાધાર કેમ મૂકી શ્યામ મને, નિરાધાર કેમ મૂકી;
 કોઈ નહિ હું કોણુ શું બોલું, સહુ આલંબન ચૂકી. શ્યામં ૧
 પ્રાણનાથ તુમે ફર પધાર્યા, મૂકી નેહ નિરાશી;
 જણુ જણુના પ્રતિ નિન્ય શુણુ ગાતાં, જન્મારો કિમ ભરી. ૨

૧

૨

જેહુનો પક્ષ લઈને જોહું, તે મનમાં સુખ આણું;	
જેહુનો પક્ષ મૂકીને જોહું, તે જન્મ લગે ચિત્ત તાણું. હો.	૩
કોત તમારી મનમાં આવે, કોણુ આગળ જઈ જોહું;	
લલિત ખલિત ખલ જો તે દેખું, આંચ માલ ધન જોહું.	૪
ઘટે ઘટે છો અંતરે ભમી, મુજમાં કાં નવિ દેખું;	
જો દેખું ને નજરે ન આવે, શુણુકા વસ્તુ વિશેષ હો.	૫
અવધે કેહની વાટકી જોઈ, બિન અવધે અતિ હૃદ;	
આનંદધન પ્રભુ વેગે પધારો, જીન મન આશા પુરી હો.	૬

૬૦

વાણીયાની સજ્જાય

વાણિયો વણુજ કરે છે રાજ, ઓણું આપીને મલકાય;	
ઘણું દેખીને થોડો થાય, બેસો બેસો કરે, ઋણુડીને તક્કર મારી પૈસા લૂંટી લે. ૧	
વિવાહે ધન વાવરે વાણિયો, પાલખી લેવા ભય;	
એક બદામને કાજે વાણિયો, સો સો ગાળો ખાય. વાણિયો ૦	૨
દોઢ સવાયો કરે વાણિયો, ઘરમાં લેલુ થાય;	
કરવાતું કંઈ કામ ન આવે, બારે વાટે ભય વાણિયો. વાણિયો ૦	૩
વાણિયો દીસંતો વેપારીઓ, કોટે સોવન કંઠી;	
લૂંટયાનો જેને ઘાટ પડ્યો છે, તેની વેળા વંઠી. વાણિયો ૦	૪
આઈ બાઈ કાકો મામી, જોલાવે બહું માને;	
મુખનો ખીકો મનનો મેલો, જીવે બગ ધ્યાન. વાણિયો ૦	૫
ઘરાક દેખી થોડો થાય, હલ બલ થઈને હરખે;	
હુંજે આંચું લૂંટી લીધે, પાપ કરમ નવિ પરખે. વાણિયો ૦	૬
અસંખ્યાતા જીવને છાને, એક બદામ કમાય;	
આરંભે અભિમાન જ ખરચે, મહુર મહુર પમાય. વાણિયો ૦	૭
પાપ કરતાં પાણું ન જીએ, સો સો સમ ખાય;	
કરહો કાઢે જીવું જોલો, જીમતિમ લેલું થાય. વાણિયો ૦	૮
પાપ કયુંને પારે રહેશે, સજ્જન ખાશે આપ;	
ચિંતુદ વિમળ કહે બીરજની વાણી, આવે કમાઈ સાથ. વાણિયો ૦	૯

વૈરાગની સજ્જાય

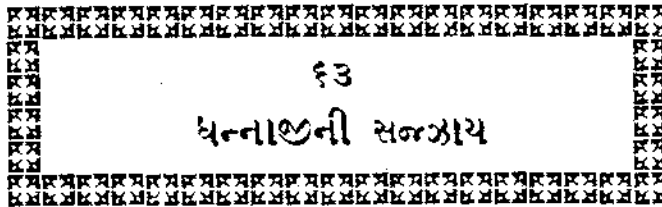
- આ તન છે રંગ પતંગી રે, તેની શી ધરવી માયા.
 ક્ષણમાં થશે ઝેરંગી રે, જેથી બાહલકી છાયા;
 તે તો જરૂર જાશે, નથી અખંડ રહેવાના;
 વૃદ્ધિ જીવાન કે નાતા મોટા, સહુએ અવધે જવાના. ૧
- વિચારો મન એવું રે, કોણ અમર હોકે આયા;
 તારા દેખતાં તો કેઈ ગયા ચાલી, તારે જવું એ વાટ;
 શાને મન કરતો નથી અદયા, સદ્ગતિ જવાના ઉચાટ;
 અરે ગુમાની જીવડા રે, છોડી રે મમતા માયા. ૨
- કાયા તારી હીસે જર્જરી, જેહવો કાચનો કૂપ;
 વિણસી જાતાં વાર નહિ લાગે, જેમ એ રૂપ કુરૂપ,
 એમાં તું શું રાચે રે, જુઠી છે સઘળી માયા. આ તન ૩
- કાષ્ટ સમ બળશે તુજ કાયા, ઘાસ સમ વળશે કેશ;
 એવું દુઃખ નિરખે સ્મશાને તોય, ન સમજ્યો લેશ;
 કુડી છે કાયા રે, તેની શી ધરવી માયા. ૪
- માટીના મંદિર ચણી ચણી, પાચો નાંખ્યો મજબુત;
 આયુ છે અસ્થિર તારું, તે ન વિચારે તું ભૂત.
 વીર કહે છે ભીંત કાચી, જેમ કાચી માયા. ૫

ઉણોદરી વ્રતની સજ્જાય

- સાસુને વહુ મંદિરે ગયાતા, મને આવી લાજ. પરચ્છયું એકાસણું, ૧
- સાસુએ લીધા બેલાના પરચ્છખાણુ, જેઠાણીએ લીધા તેલાના પરચ્છખાણુ
 મને આવી લાજ પરચ્છયું એકાસણું, ૨
- ધરે આવીને ભટ્ટીએ સળગાવી, સળગાવ્યા ચૂલા એ ચાર; ૩

પહેલા તે ચૂલે ભાત જ ઓર્યો, ખીજ તે ચૂલે દાળ જ ઓરી.	
ત્રીજે ચૂલે કેળવ્યો કંસાર. મને.	૪
ખજારમાંથી સસરાળ આવ્યા, લાવ્યા દેખર હાથ. વહુને એકાસણું.	૫
મેડીએથી સાસુળ આવ્યા, લાવ્યા પાપડ હાથ. વહુને એકાસણું.	૬
દુકાનેથી જેઠળ આવ્યા, લાવ્યા દુધડે ભાર. ભાભીને એકાસણું.	૭
ઝોરડામાંથી જેઠાણી આવ્યા, લાવ્યા ખાખરા હાથ. દેરાણીને એકાસણું.	૮
ખજારમાંથી દીયરળ આવ્યા, લાવ્યા ફળ ફુલ હાથ. ભાભીને એકાસણું.	૯
પરસાળેથી દેરાણી આવ્યા, લાવ્યા મુખવાસ હાથ. ભાભીળ એકાસણું.	૧૦
રૂમજીમ કરતી નણુંદો આવી, લાવી પકવાન હાથ. ભાભીને એકાસણું.	૧૧
મહેલમાંથી સ્વામીળ આવ્યા, લાવ્યા લાડુ બે ચાર. ગોરીને એકાસણું.	૧૨
કામ કરંતો ઘાટી જ આવ્યો, ઢાળીયા બાજેઠ બે ચાર. શેઠાણીને એકાસણું.	૧૩
એકાસણું કરીને વહુળ ઉઠ્યા, કીધી લોટાલોટ. પરચખ્યું એકાસણું.	૧૪
એકાસણું કરીને ચાર પાંચ કોળીયા ઉણા રહીએ	
એ તો ઉણોદરી વત કહેવાય. પરચખ્યું એકાસણું.	૧૫
હીર વિનયળની વિનંતી એતો, વીર વિનય ગુણ ગાય. પરચખ્યું એકાં	૧૬

સરસ્વતિ સ્વામીને વિનવું રે, ગણપત લાગું છું પાય હો પ્યારાળ	
કોણુ તમને દુલણુદાર.	૧
ધન્નો તે બેઠો નહવણુ કરે છે, નારીળ ચોળે છે વાંસ હો પ્યારાળ.	૨
વાંસ ચોળંતા દીકી જીરતીળ, એવડું તે તમને શું દુઃખ હો.	૩
મને તે દુઃખ મારા મૈયર તણું છું, સાલે હંધડામાંય હો.	૪
શાલિભદ્ર સરીખો તારે બાંધવો છું, ધન્ના સરીખો ભરથાર હો.	૫
મારો તે વીરો ગોરી માહરો રે, દિન પ્રત્યે છોડે એક એક નાર હો.	૬
તારો તે વીરો ગોરી મૂર્ખો રે, બત્રીશ મેલે સંગાથ હો.	૭
કહેતાં તે લાગે સ્વામિ સોહીલું રે, વિસરતાં વિસમણી થાય હો.	૮
ખેર ભર્યા રે ધન્ના ઉઠીયાળ, નવે મેલી નિરાધાર હો.	૯
હસતાં તે સ્વામી હસાઈ ગયું રે, તાણી શું બાંધો છો ગાંઠ હો.	૧૦

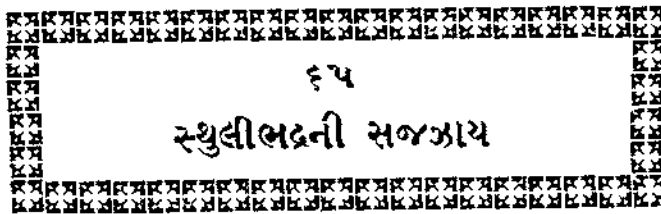
મેં રે કીધું તો મને છંડજે રે, આઠેથી રાખો ઘરવાસ હો. ૧૧
 જતાં તે ધન્ને કહેવરાવીયું રે, શાલીભદ્ર મેલો બત્રીશ નાર હો. ૧૨
 ધન્નાની માતા વિલવિલ કહે રે, એક વાર ફરી માછું જોય હો. ૧૩
 શીલા ઉપર કર્યો સંથારો રે, ચારે આહારનાં કર્યાં પચ્ચક્ખાણુ હો. ૧૪
 ધન્નાની માતાને જઈ કહેજે રે, ધન્નાજી મોકે સિધાય હો. ૧૫
 શાલીભદ્રની માતાને જઈ કહેજે જી, શાલીભદ્ર લીધો ગર્ભાવાસ હો. ૧૬
 શાલીભદ્રની માતા વિલ વિલ કરે રે, એકવાર ફરી માછું જોય હો. ૧૭
 હીર વિજય ગુરૂ હીરલો રે, વિમલ વિજય જયકાર હો. ૧૮

૬૪

અર્ધમુત્તાની સજ્જાય

વીર જીજ્ઞંસ વાંદીને ગૌતમ, ગોચરીયે સંચરીયા,
 રાજગૃહી નગરીમાંહે, ગૌતમ ઘર ઘર આંગણુ ફરીયા;
 આઘા આમ પધારો હો પૂજ્ય મુજ ઘર વહોરણુ વેળા. ૧
 ઇજ્ઞે અવસર અર્ધમુત્તે રમતાં, મનગમતા મુનિ દીઠાં;
 કંચન વરણી કાચા નીરખી, મનમાં લાગ્યાં મીઠાં. ૨
 બાલ્યે કુંવર અમીરસ વાણી, એહ કહો અભિરામે;
 ખરે બપોરે પાય અડવાણુ, ભમવો તે કીજુ કામે. ૩
 સાંભળ રાજકુંવર સોભાગી, શુદ્ધ ગવેષણુ કીજે;
 નિર્દૂષણુ ને નિરતિચારે, ઘર ઘર ભીક્ષા લીજે. ૪
 આવો આજ અમારે મંદિર, કહેશે તિજીવિધ કરશું;
 જે જોઈએ જુગતે કરીને, ભાવશું ભિક્ષા દેશું. ૫
 ઈમ કહી ઘર તેડી ચાલ્યો, આવ્યો મુનિ આનંદે;
 અર્ધમુત્તા રાણી દેખીને, વિધિશું ગૌતમ વંદે. ૬
 આજ અમારે રત્નચિંતામણી, મેહ અમીરસ પુઠા;
 આજ અમ આંગણુ સુરતરૂ ફળીયો, જે ગૌતમ નયણુ દીઠા. ૭
 રે બાહુડા બહુ બુદ્ધિ વંતા, ગણધર ગૌતમ આવ્યા;
 થાળ ભરીને મોઢક મોટા, ભાવશું વહોરાવ્યા. ૮

વાંદી પાચ કુંવર મુનિવરનાં, હાથ મેલાવ્યો માથે;	
વોળાવું કહેતો મુનિને, ઈમ કહી ચાલ્યો સાથે.	૯
કુંવર કહે આ ભોજન આપો, ભાર ઘણો તુમ પાસે;	
ગૌતમ કહે એ તને ન આપું, ચારિત્ર લીએ ઉલ્લાસે.	૧૦
ચારિત્ર લેઈશ હું તુમ પાસે, ઝોલી લિયો મુજ હાથે;	
ગૌતમ પૂછે અનુમતિ કેહની, માથે મોકલ્યો મુજ સાથે.	૧૧
શુર જ્ઞાની ગૌતમ મન આણી, દીક્ષા દીધી તેહને;	
વૃદ્ધ મુનિને લલાવી દીધા, મુનિ મારગ દીધો તેહને.	૧૨
તે સંગાથે અઈમુત્તો ચાલ્યો, સ્થંડિલ ભૂમિયે વનમેં;	
નાનો સરોવર નીર લરિયો, તે દેખી હરખ્યો મનમેં.	૧૩
નાનો સરોવર નાનો ભોજન, નાવ કરી અઈમુત્તો;	
વળતાં સાધુજી દેખીને, બાલક રમત કરતો.	૧૪
બાલાવી કહે મુનિ બાલકને, એ આપણ નવિ કીજે;	
છકાય જીવની વિરાધના કરતાં, દુર્ગતિનાં ફળ લીજે.	૧૫
લાજ ઘણી મનમાંહિ ઉપની, સમોવસરણમેં આયો;	
ઈરિયાવહી પડિજ્જમતા અઈમુત્તો, ધ્યાન શુકલ મન લાવ્યો.	૧૬
કેવલજ્ઞાન તિહાં ઉપન્યો, ધન ધન મુનિ અઈમુત્તો;	
શુદ્ધ મને ચારિત્ર પાળીને, તે મુનિ મુગતે પહોતો.	૧૭
ગૌતમ આદે અઈમુત્તા સરિખા, શુણ્વંતા ઋષિરાયા;	
લક્ષ્મીરત્ન કરજોડી કહે છે, તે મુનિવરનાં પાયા.	૧૮

૬૫

સ્થુલીલદ્રતી સજ્જાય

શ્રી સ્થુલીલદ્ર મુનિજણુમાં શિરદારજો, ચોમાસુ આવ્યા કોશ્યા આગાર જો;	
ચિત્રામણુ શાળાથે તપજ્ય આદર્યા જો.	૧
આહરીયા ત્રત આવ્યા છો અમ ગેહ જો, સુંદરી સુંદર અંપકવરણી ફેહ જો;	
અમ તુમ સરિખો મેળો આ સંસારમાં જો.	૨
સંસારે મેં જોયું સઘળું સ્વરૂપ જો, દર્પણની છાયામાં જોયું રૂપ જો;	
સુપનાની સુખલડી ભૂખ લાંગે નહિ જો.	૩

ના કહેશે તો નાટક કરશું આજ જો, બાર વરસની માયા છે મુનિરાજ જો;
તે છોડી કેમ જાઉં હું આશા ભરી જો. ૪

આશા ભરીયો ચેતન કાળ અનાદિ જો, ભમીઓ ભવમાં ધર્મને હારી પ્રમાદિ જો;
ન જાણી મેં સુખની કરણી જોગની જો. ૫

જોગી તો જંગલમાં વાસો વસીયા જો, વેશ્યાને મંદિરિયે લોજન રસિયાજો;
તુમને દીઠાં એવા સંયમ સાધતા જો. ૬

સાધશું સંયમ ઇચ્છા રોધ વિચારી જો, ફૂર્મા પુત્ર થયા નાણી ઘરખારી જો;
પાણી માંહે પંકજ કેડું જાણીએ જો. ૭

જાણીએ તો સઘળી તુમારી વાત જો, મેવા મીઠા રસવંતા બહુ મન જો;
અંબર ભૂષણ નવ નવલી ભાતે લાવતાં જો. ૮

લાવતા તો તું દેખી આદરમાન જો, કાયા જાણું રંગ પતંગ સમાન જો;
ઠાલી તે શી કરવી એવી પ્રીતડી જો. ૯

પ્રીતલડી કરતા તે રંગભર સેજ જો, રમતાંને દેખાડતા ઘણું હેજ જો;
રીસાણી મનાવી મુજને સાંભરે જો. ૧૦

સાંભરે તો મુનિવર મનડું વાળે જો, ઢાંકયો અગ્નિ ઉઘાડયો પરજાળે જો;
સંયમ માંહિ એ છે દ્વષણ મોટકું જો. ૧૧

મોટકું આવ્યું તું રાજા નન્દનું તેડું જો, જાતાં ન વહે કાંઈ તમાડું મનડું જો;
મેં તુમને તિહાં કોલ કરીને મોકલ્યા જો. ૧૨

મોકલ્યા તો મારગ માંહિ મળીયા જો, સંભૂતિ આચારજ્ઞ જ્ઞાને બળીયા જો;
સંયમ દીધું સમકિત તેણે શિખવ્યું જો. ૧૩

શિખવ્યું તો કહી દેખાડો અમને જો, ધર્મ કરતા પૂણ્ય વડેડું તમને જો;
સમતાને ઘેર આવી વેશ્યા એમ વહે જો. ૧૪

વહે મુનીશ્વર શંકાનો પરિહાર જો, સમકિત મૂળે શ્રાવકનાં વ્રત બાર જો;
પ્રાણાતિપાતાદિક સ્થૂલથી ઉચ્ચરે જો. ૧૫

ઉચ્ચરે તો વીત્યું છે ચોમાસું જો, આણા લેઈને આવ્યા ગુરૂની પાસે જો;
શ્રુત નાણી કહેવાણા ચૌદ પૂર્વી જો. ૧૬

પૂર્વી થઈને તાર્યા પ્રાણી થોક જો, ઉજવલ ધ્યાને તેહ ગયા દેવલોક જો;
ઋષલ કહે નિત્ય કરીએ તેહને વંદના જો. ૧૭

પરદેશી રાજની સજ્જાય

સૂરીધર રવેતાંળી નગરી સમોસર્યા, શ્રી કેશી ગણધાર હો પરદેશી રાજ;
આવો સાંલજીયે ગુરૂ દેશનાં, પ્રાણી લવસાગર ભમતાં થકાં;

લાઘ્યો નર અવતાર હો. ૧

પાપી આતમશુ' નિદ્રા કહે, એ તો જાગરણુ કામ હો;
નિશ્ચય નરકતણાં દુઃખ લાવવાં, દુતી એ હિંસા નામ હો. ૨

પ્રાણી આતમ સરીખો પ્રાહુણો, આવ્યો છે જ ઘર દેહ હો;
તો તું તેહને કેમ નથી દેખતો, અસંખ્ય પ્રદેશી એહ હો. ૩

એહતું મુલધર મોક્ષમાં મોટકું, એહને ઋદ્ધિ અપાર હો;
એ તો અનંત ચતુર્મયી આતમાં, એકત્રીશ ગુણનો લંકાર હો. ૪

નાવે નજરે તે ચર્મનેત્રથી, જ્ઞાનથી દેખો સરૂપ હો;
એવા વચન સુણી ગણધર તણાં, બોલ્યો નાસ્તિક ભૂપ હો. ૫

સ્વામી જીવ કિહાં હીસે નહિ, મેં જોયું ચાર શરીર હો;
ઘાલી ભૂંઠરા માંહે દઢ કીયો, જીહાં ન સંચરે સમીર હો. ૬

તો તેમણુ લઈ જીવ કયાં ગયો, કયાંથી આવ્યા કમીયા જીવ હો;
એક જીવની સાટે એટલા, આવ્યા તોયે અજીવ હો. ૭

જોયો ચૂણું કરી જીવ નવિ જડયો, જોળી તોળીને ભાર હો;
માટે જગમાંહે જીવ નથી કિહાં, પંચભૂત પિંડ વિશેષ હો. ૮

ગુરૂ કહે શંખ શબ્દ ભૂંઠ રે કરો, સાંલલે બાહિર કેમ હો;
કહોને શબ્દ કિહાંથી આવીયો, જીવગતિ પણ તેમ હો. ૯

અરણી કાષ્ટ ચૂરણ કરી જોઈએ, તો પણ અગ્નિ તે માંહે હો;
દડીયો પવતણો કરી જોઈએ, તેનો તોલીએ ભાર હો. ૧૦

ફરીને તે પાછો વલી તોલીએ, ફરીને પવન સંસાર હો;
માટે સૂક્ષ્મ સ્વરૂપ એ જીવનો, પામે કોઈ ન પાર હો. ૧૧

પહોંચે આયુ' અનંત પ્રભુ તણાં, કેવલજ્ઞાને સંયુક્ત હો;
પણ તે લાગ અનંતમાં ન કહી શકે, આતમ સૂક્ષ્મ અનંત હો. ૧૨

પુણ્ય પાપનું ફલ પ્રત્યક્ષ છે, નિર્ભાગી ધનવંત હો;
માટે પુણ્ય સંયોગે પામીએ, રાજ્યની ઋદ્ધિ મહંત હો. ૧૩

એવો ગુરુ ઉપદેશ સાંભલી, પ્રતિજ્ઞા પામ્યો ભૂપાલ હો;	
મૂલ સમકિત વત બારે ગ્રહાં, વૈરાગ્ય ચિત્ત વિશાલ હો.	૧૪
રાણી સૂરિકાંતા વ્યભિચારીએ, દીધું રાજાને વિષ હો;	
શુભ ધ્યાને મરી સૂર ઉપનો, એ સૂરીયાલ વિમાન હો.	૧૫
પામી નરભવ મોક્ષમાં તે જશે, મહાવિદેહ ક્ષેત્ર મોઝાર હો;	
એમ વીરજી ગૌતમને કહે, રાયપસેણી વિચાર હો.	૧૬
કેશી પાર્શ્વ પ્રભુ સંતાનીયા, કીધો ત્યાંથી વિહાર હો;	
સ્વામી ગૌતમ પાસે પડિવજ્યું, શાસન વીરનું સાર હો.	૧૭
એ તો ઉત્તરાધ્યયનથી જાણ્યો, ગણધર પ્રશ્ન વિચાર હો;	
થાજો વિજય યુગાલ પસાયથી, ઉત્તમ નિત્ય જયકાર હો.	૧૮

૬૭

ગૌતમસ્વામીની સજ્જાય

શ્રી ગૌતમસ્વામી પુછા કરે, વિનય કરી શીશ નમાય હો પ્રભુજી;	
અવીચલ સ્થાનક મેં સૂણ્યું, કૃપા કરી મુજ બતાય હો પ્રભુજી;	
શિવપુર નગર સોહામણું.	૧
અબ્દકર્મ અલગા કરી, સાર્યા આતમ કામ હો પ્રભુજી;	
છૂટયા સંસારનાં દુઃખ થકી, તેને રહેવાનું કિહાં કામ હો પ્રભુજી.	૨
વીર કહે ઉધ્વ લોકમાં, સિદ્ધ શીલા તણું કામ હો ગૌતમ;	
સ્વર્ગ છંવીસની ઉપરે, તેના બારે નામ હો ગૌતમ.	૩
લાખ પિસ્તાલીશ યોજનાં, લાંબી પહોળી જાણ હો ગૌતમ;	
આઠ યોજન જાડી વિચે, છેડે માંખી પાંખ જ્યું જાણ હો ગૌતમ.	૪
ઉજવલ હાર મોતિતણાં, ગોદુગ્ધ શંખ વખાણ હો ગૌતમ;	
તે થકી ઉજળી અતિ ઘણી, ઉલટ છત્ર સંઠાણ હો ગૌતમ.	૫
અર્બુન સ્વર્ણ સમ દીપતો, ગઠારી મઠારી જાણ હો ગૌતમ;	
રૂઢિતક રત્નથકી નિર્મળી, સુવાળી અત્યંત વખાણ હો ગૌતમ.	૬
સિદ્ધશીલા ઉલંઘી ગયા, અધર રહ્યા સિદ્ધરાજ હો ગૌતમ;	
અલોકશું જાઈ અડયા, સાર્યા આતમ કાજ હો ગૌતમ.	૭

જન્મ નહિ મરણ નહિ, નહિ જરા નહિ રોગ હો ગૌતમ;	
વૈરી નહિ મિત્ર નહિ, નહિ સંજોગ વિજોગ હો. ગૌતમ.	૮
ભૂખ નહિ તૃષ્ણા નહિ, નહિ હર્ષ નહિ શોક હો ગૌતમ;	
કર્મ નહિ કાયા નહિ, નહિ વિષયા રસ યોગ હો ગૌતમ.	૯
શબ્દ રૂપ રસ ગંધ નહિ, નહિ ક્ષરસ નહિ વેદ હો ગૌતમ;	
બોલે નહિ ચાલે નહિ, મૌન પશુ નહિ ખેદ હો ગૌતમ.	૧૦
ગામ નગર તિહાં કોઈ નહિ, નહિ વસ્તી ન ઉભડ હો ગૌતમ;	
કાલ સુકાલ વર્તે નહિ, રાત દિવસ તીથી વાર હો ગૌતમ.	૧૧
રાજા નહિ પ્રજા નહિ, નહિ ઠાકુર નહિ દાસ હો ગૌતમ;	
મુક્તિમાં શુર ચેલો નહિ, નહિ લથુ વડાઈ તાસ હો ગૌતમ.	૧૨
અનંતા સુખમાં ઝીલી રહ્યા, અરૂપી જ્યોતી પ્રકાશ હો ગૌતમ;	
સહુ કોઈને સુખ સારીખા, સઘળાને અવિચળ વાસ હો ગૌતમ.	૧૩
અનંત સિદ્ધ મુગતે ગયા, વળી અનંતા જાય હો ગૌતમ;	
અવર જગ્યા રૂંધે નહિ, જ્યોતમાં જ્યોત સમાય હો ગૌતમ.	૧૪
કેવલજ્ઞાન સહિત છે, કેવલ દર્શન ખાસ હો ગૌતમ;	
ક્ષાયિક સમકિત ક્ષીપતું, કદીય ન હોવે ઉદાસ હો ગૌતમ.	૧૫
સિદ્ધ સ્વરૂપ જે જોળખે, આણી મન વૈરાગ હો ગૌતમ;	
શિવસુંઠરી વેગે વરે, નય કહે સુખ અથાગ હો ગૌતમ.	૧૬

૬૮

રાજમતીના બારમાસાની સજ્જાય

સખી તોરણ આઈકંત ગયા, નિજ મંદિરે; જે નજર મેલાવો ક્રીધ;	
તે મુજ સાંભરે ઘર લાવત ઝાલી હાથ હું હેઠે ઉતરી,	
પણ કરી વરઘોડો આય, છબીલો છેતરી, મધુખિંદુ સમે સંસાર;	
મુંઝાણ મહાલતા, સંસારે સુખી અણગાર જીનેશ્વર બોલતા.	૧
સખી ચારે કહું અવદાત, વિચોગી દુઃખી તણાં;	
દુનિયામાં દુર્જન લોક, હાંસી કરે ઘણાં;	
મીઠી લાગે પરની વાત, અગન પગનાં લહે;	
કેના મોલ ચુથે કેના નેવ, તે મુખ ના કહે.	૨

સખી શ્રાવણ છટું મેલી મહીચરીયા તળે,
 છટી છટકી વારધી વેલ, વાળી નહિ વળે;
 કામ વરતી ફરતી થરતી ઝરતી વાઢળી;
 ગયો શ્રાવણ માસ નિરાસ, રાગુલ એકલી. ૩
 સખી ભાઠરવે ભરથાર, વિના કિમ રીઝીયે;
 વિરહાનલ ઉઠી બાળ, ધુંવા વિણ દાઝીયે;
 ફળ વર્ષણ પાક્યાં શાળ, ન ખાઈએ ખેલીએ;
 હોત દુઃખના દહાડા બે આર, તે આઘા ઠેલીએ. ૪
 બેન આસો માસે સેવ, સુવાળી સુખડી,
 ગયા દશરે દશેરાનાં દિન, દિવાળી દુંકડી;
 સખી લાંઘણ કરીએ લાખ, સરસ નવિ લોજનાં,
 રંગતાન ને નાટક શાળ, પિયું વિના પેખણા. ૫
 માસ કાર્તિકે કેલી કરે, નર નારી બાગમાં,
 જેણે માસે ટબુકે ટાઢ, કુમારી રાગમાં,
 જેના વાલમ ગયા વિદેશ, સંદેશા મોકલે;
 મારે ગામ ધણી ઘરવટ, વસે પિયું વેગળે. ૬
 સખિ માગશિરે માગણનાં મનોરથ પૂરતાં,
 મને મેલી બાળે વેશ, ચતુર ગુણ ચૂરતા;
 સખિ કોઈ રે સંદેશો લેઈ, આપી બય મુજ કને;
 તેને દેહ રે મોતનહો હાર, અમૂલખ ભૂષણે. ૭
 પોસ માસે પોતાની છંડી શિયાળે ચાલીયા,
 પિયુ વિના, વેરણ રાત, સૂના મહેલ માળીયા;
 બય બેખનીયું ભરપુર, અરણ્ય જેમ માલતી;
 જેના પિયુ રે ગયા પરદેશ, દુઃખે દિન કાઢતી. ૮
 પિયુ મહા માસે મત બચો રે, હિમાળો હાલશે;
 રચણી એક વરસ સમાન, વિયોગી સાદશે;
 લંકાથી સીતા ષટ્માસે, રામ ઘર લાવીયા;
 એવા વહી ગયા સાર્તે માસ, પ્રીતમ ઘેર ન આવીયા. ૯
 હલકારો હસંત વસંત, આકાશથી ઉતર્યો;
 માતું ફાગણ સુરનર રાય, મળીને નીતર્યો;
 હોળી ખેલે ગોપી ગોવિંદ, હેમુ ઘર આવતી;
 અતિ કેશુઆ અંપાપાત, વિયોગે માલતી. ૧૦

- સખી ચતરે ચિત્ત યકી, વાલમે વિછોલી;
આવા દુઃખના દહાડા કિમ જાય, ઉગે રવિ આયમે;
આંખ મિંચાણે મળી જાય રે; ઉઘાડે વેગળો;
શામળીયો સિદ્ધ સ્વરૂપ સુપનામાં આગળો. ૧૧
- રમે હંસ યુગલ શુક મોર, ચકોર સરોવરે;
નિજ નાથ સહિયર ને સાથ, સુખે રમે વન ઘરે;
સુખ મંજરી આંખા ડાળે કોયલ ટહુકતાં;
સખી વાતમાં વિત્યો વસંત, રૂએ રાજમતિ. ૧૨
- સખી વૈશાખે વનમાંહે રે, હીંચોળા હિંચતાં;
કદલી વર ફુલ ખિછાય, ખુશીથી નાચતાં;
સરોવર જળ કમળે ફેલ, કરંતા રાજવી;
સુજ સરીખી છળીલી નાર, લગન લઈ લાજવી. ૧૩
- જેઠ માસે જુલમનાં તાપ, તપંતી ભૂતળાં;
આઠ માસનો મેઘ વિયોગ, બળે તર ફુમળાં;
પશુ પંખી વિસામા ખાય રે, શીતળ છાયા તર;
મારે પિયુ વિના નહિ વીસરામ, નાની ને નોતરં. ૧૪
- સખી આવીયો માસ આષાઢ, ભરે જળ વાદળી;
ગરબરવે ટહુકે મોર, ઝળુકે વીજળી;
વરસાદે વસુધા નવ પદલવ હરીઆં ઘરે;
નદી નાળે ભરીયાં નીર, બપૈયો પિયું પિયું કરે. ૧૫
- ચોમાસે કરી તર માળા, રમતાં પંખીયાં;
વીત્યાં બારે માસ, પ્રીતમ ઘેર ન આવીયાં;
આવણુ સુદિ છઠું સ્વામી, ગયા સહસાવને;
લઈ સંયમ કેવળી થાય, દિન પંચાવને. ૧૬
- નેમ મુખથી રાબુલ નવ ભવ, નેહ નિહાળતી;
વૈરાગ સુધારસ લીન, સદા મન વાળતી;
કાળાંતરે નેમ દયાળ, તિહાં દેશનાં દીએ;
પ્રભુ હાથ સાહેલી સાથ, રાબુલ દીક્ષા લીએ. ૧૭
- લઈ કેવળ કરી પરિશાટન, બેહુ સુગતિ ગયા;
બની પ્રીત તે સાદિ અનંત, ભાગ્યે ભેળા થયાં;
શુભ વીર વિજય સુખ લીન, મગન વિશેષતા;
લોક નાળની નાટક શાળ, સમયમાં દેખતાં. ૧૮

સતાસતીની સજ્જાય

સુપ્રભાત નિત્ય વંદીયે, ભરત બાહુબલી થંભા રે;	
અભયકુમાર ને ઢંઢણો, સિરીયો ને કચવન્નો રે.	૧
અર્ણિકા પુત્ર ને અર્ધમત્તો, નાગદત્ત સ્થુલી ભદ્ર રે;	
વચર સ્વામીને નંદીષેણુ, ધન્નો ને શાલિ ભદ્ર રે.	૨
સિંહ ગીરી કીર્તી સુકોશલો, કરકંડુ પુંડરીકો રે;	
ગયસુકુમાર જંબુ પ્રભુ, કેશી અવંતી સુકુમાલો રે.	૩
દશાર્ણ્ય ભદ્ર જસ ભદ્રણ, ઇલાતી ચિલાતી પુત્ર સાલો રે;	
બાહુ ઉદાઇ મનક મુનિ, આર્યરક્ષિત આર્યગિરીશોરે.	૪
આર્યસુહસ્તી પ્રભવ વળી, શાંબ પ્રદ્યુમ્ન મુનીશો રે;	
મૂલ દેવ કાલિક સૂરી, વિષ્ણુકુમાર શ્રેયાંસો રે.	૫
આદ્યક દંઢ પ્રહાર વળી, કુરગડુ મેહ મુનીશો રે;	
સચંભવ પ્રસન્ન અંદ્રણ, મહાસાલ વંક ચૂલો રે.	૬
એહ સતા નામ લીલએ, જામ હોય સુંદર કુલો રે;	
સુલસા અંદન બાલિકા, મણોરમા મયણ રેહા રે.	૭
કુંતી નર્મદા સુંદરી, પ્રાક્ષી સુંદરી ગુણ ગેહી રે;	
દમયંતી સતી રેવતી, શિવાજયંતી નંદા રે.	૮
દેવકી દ્રૌપદી ધારિણી, શ્રી દેવી સુભદ્રા ભદ્રા રે;	
ઋષિકૃત્તા રાજમતિ, પદ્માવતી પ્રભાવતી કહિયે રે.	૯
અંજના ને કળાવતી, પૂષ્પ ચૂલા મન લહીયે રે;	
ગૌરી ગાંધારી લક્ષ્મણા, જંબૂવતી સત્યભામા રે.	૧૦
પદ્મા સુસીમા રૂક્મિણી, એ આઠ હરિની રામા રે;	
જયેષ્ઠા સુજયેષ્ઠા મૃગાવતી, ચેલણ પદ્મા પ્રભા રાણી રે.	૧૧
બહેની સાત સ્થુલિભદ્રની, બુદ્ધિ મહાગુણ બાણી રે;	
જક્ષા જક્ષદિન્ના વળી, ભૂયા ને ભૂય દિન્ના રે.	૧૨
સેણા વેણા રેણા કહી, એ શકડાલની કન્ના રે.	
ઇત્યાદિક જે મહાસતી, પ્રભુવન માંહિ વિરાજે રે;	૧૩
આજ લગી પણ જેહનો, જસ પડહ જગ ગાજે રે.	
શીલવંતી સુર સુંદરી, કૌશલ્યા ને સુમિત્રા રે;	૧૪

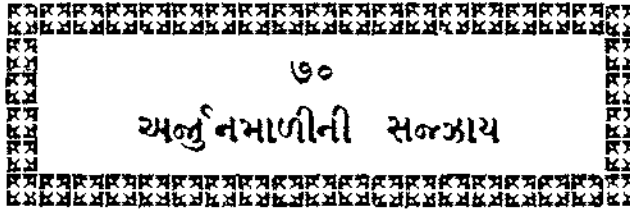
દેવદત્તાદિક જાણીયે, સવિ જન જનની પવિત્રા રે.

દુરિત ઉપદ્રવ ઉપશમે, હોવે મંગળ માળા રે;

૧૫

જ્ઞાન વિમલ શુભ સંપદા, પામી જે સવિ શાલા રે.

૧૬

૭૦

અર્જુનમાળીની સજ્જાય

અફશુર ચરણે નમી કહું સાર, અર્જુનમાળી મુનિ અધિકાર;
ભવિ સાંભળો, રૂડી રાજગૃહી પૂરી જાણ,

૧૬

રાજ્ય કરે શ્રેણીક મહિરાણ.

૧

નગરી નિકટ એક વાડી અનૂપ, સકળ તરૂં સુરતરૂં જાડાં શેલે સુ રૂપ;

દ્વીપે મુદ્ગર ચક્ષુ તિહાં દેવ, અર્જુનમાળી કરે તસ સેવ.

૨

બંધુમતી, ગૃહિણી તસ જાણ, રૂપ જોવને કહી રંભા સમાન;

એકદા અર્જુન ને પ્રિયા દેવ, ગેહ ગયા વાડીયે બિહું ધરી નેહ.

૩

ગોકિલ ષડ નર આવ્યા તિવાર, વિકળ થયા દેખી બંધુમતી નાર;

અર્જુનને બાંધી એકાંતે, લોગવી બંધુમતી મનની હો ખાંત.

૪

અર્જુન ચિંતે મુદ્ગરપાણિ આજ, સેવકની કરજે તું સાજ;

ભવિં ઇંદ્ર નીસુણી ચક્ષુ પેઠો હો અંગ, બંધન તોડી ચાલ્યો મન રંગ.

૫

ગોકિલ ષટ્નર સાતમી નાર, મુદ્ગરશું મારીને ચાલ્યો તિવાર;

લં દિન દિન ષટ્નરને એક નાર, હણ્યો છ માસ લગે એક હજાર.

૬

બારસે આઠ વળી ઉપર જાણ, હણ્યા તે માણસ મુદ્ગર પ્રાણ

વિસ્તરી નયરી માંહે તે વળી, લોક બીન્યા તે બહાર ન જાય.

૭

તિણ અવસર રાજગૃહી ઉદ્યાન, સમવસર્યા મહાવીર સુજાણ;

શેઠ સુદર્શન સુણી તત્કાળ, વંદન ને ચાલ્યા સુકુમાળ;

૮

દેખી દોડ્યો ચક્ષુ હણવાને કાજ, શેઠે પ્રતિજ્ઞા કરી પંથ જ માંહી;

ઉપસર્ગથી જો ઉગરૂં એણીવાર, પાળુ સહિ તો જાવજીવ ચોવીહાર.

૯

કરી નમસ્કૃત્યું ધરે હવે ધ્યાન, ઉપાડ્યો હણવા મુદ્ગર પાણ;

ધર્મ પ્રભાવે હાથ થંભ્યા આકાશ, ગયો અર્જુન દેહથી ચક્ષુ નાશ.

૧૦

ધરતી ઉપર પડ્યો અર્જુન દેહ, ચિત્ત વળ્યું ઘડી એકાંતે છેહ;

શેઠ પ્રતિજ્ઞા અર્જુન પેખી, કિહાં જાશે પૂછે સુવિશેષ.

૧૧

વાંદવા બશુ' શ્રી મહાવીર, સાંભળી સાથે થયો સુધીર; ભ૦
 વાણી સુણી ઉપન્યો વૈરાગ્ય, લીધું ચારિત્ર અર્જુન ધરી રાગ. ૧૨
 ક્રીધા રે કર્મ ખપાવવા કાજ, રાજગૃહી પાસે રહ્યા ઋષીરાજ; ભ૦
 ચક્ષુ રૂપે હણીયા બે જીવ, તેહતું વૈર વાળી મારે સદૈવ. ભ૦ ૧૩
 થયાં પાટુ ને સુઠીના માર, નિખિડ જોડા ને પત્થર પ્રહાર; ભ૦
 જપટ ઇંટ કેરડા નહિ પાર, હણે લાહી કાંઈ નર હજાર. ૧૪
 શુભ પરિણામે સાધુ સહે સદૈવ, ત્હારાં કીધાં તું ભોગવ જીવ; ભ૦
 અભ્યાસે આણી શુભધ્યાન, કેવળ લહી પામ્યા શિવથાન. ભ૦ ૧૫
 સંવત સત્તર સુડતાલી ઉલ્લાસ, શહેર રાણકપુર ચૌમાસ; ભ૦
 કહે કવિયજ્ઞ કરજોડી દેવ, સુક્રિત તણાં ફળ દેખ્યો દેવ. ભવિં ૧૬

૭૧

ઇલાચીપુત્રની સજ્જાય

નામ એલાચી પુત્ર બાણીયે, ધનહત્ત શેઠનો પુત્ર;
 નટડી દેખીને મોહિયો, નવિ રાખ્યું ઘરનું સુત. ૧
 કર્મ ન છૂટે રે પ્રાણીયા, પૂરવ નેહ વિકાર;
 નિજ કુલ છંડી રે નટ થયો, નાણી શરમ લગાર. કર્મ૦ ૨
 માતપિતા કહે પુત્રને, નટ નવિ થઈએ રે જાત;
 પુત્ર પરણાવું રે પદ્મણી, સુખ વિલસો સંઘાત. કર્મ૦ ૩
 કહેણુ ન માન્યું રે તાતનું, પૂર્વ કર્મ વિશેષ;
 નટ થઈ શીખ્યો રે નાચવા, ન મટે લખ્યા રે લેખ. કર્મ૦ ૪
 એક પુર આવ્યો રે નાચવા, ઉંચો વંશ વિશેષ;
 તિહાં રાય જોવાને આવીયો, મલીયા લોક અનેક. કર્મ૦ ૫
 ઢાલ બબલે રે નટવી, આવે કિન્નર સાદ;
 પાંચતળ ધુધરા રે ઘમઘમે, ગાજે અંબર નાદ. કર્મ૦ ૬
 હોય પગ પહેરી રે પાવડી, વંશ ચડ્યો ગજ ગેલ;
 નોંધારો થઈ નાચતો, ખેલે નવનવા ખેલ. કર્મ૦ ૭
 નટડી રંભા રે સારખી, નયણુ દેખે રે જામ;
 જો અંતે ઉરમાં એ રહે, જન્મ સફળ મુજ તામ. કર્મ૦ ૮

તવ તિહાં ચિંતે રે ભૂપતિ, લુબ્ધ્યો નટવીની સાથ;
 જો નટ પડે રે નાચતો, તો નટવી કડ મુજ હાથ. કર્મ ૦ ૯
 કર્મ વશે રે હું નટ થયો, નાચું છું નિરાધાર;
 મન નવિ માને રે રાયનું, તો કોણ કરવો વિચાર. કર્મ ૦ ૧૦
 દાન ન આપે રે ભૂપતિ, નટે જાણી તે વાત;
 હું ધન વાંછું છું રાયનું, રાય વંછે મુજ ઘાત. કર્મ ૦ ૧૧
 દાન લહું જો હું રાયનું, તો મુજ જીવીત સાર;
 એમ મનમાંહી રે ચિંતવી, ચડીઓ ચોથી રે વાર. કર્મ ૦ ૧૨
 થાલ ભરી શુદ્ધ મોદકે, પદ્મણી ઉભી છે બાર;
 હ્યો હ્યો કહે છે લેતા નથી, ધન ધન મુનિ અવતાર. કર્મ ૦ ૧૩
 એમ તિહાં મુનિવર વહોરતાં, નટે પેખ્યા મહાલાગ;
 ધિગ્ ધિગ્ વિષયારે જીવને, એમ નટ પામ્યો વૈરાગ. કર્મ ૦ ૧૪
 સંવરભાવે રે કેવલી, થયો તે કર્મ ખપાય;
 કેવલ મહિમા રે સુર કરે; લખિધવિજય ગુણ ગાય. કર્મ ૦ ૧૫

૭૨

જંબુકુમારની સજ્જાય

રાજગૃહી નગરી વસે, ઋષભદત્ત વ્યવહારી રે;
 તસ સુત જંબૂ કુમાર નમું, બાળપણે બ્રહ્મચારી રે. જંબૂ. ૧
 જંબૂ કહે જનની સુણો, સ્વામી સુધર્મા આયા રે;
 દીક્ષા લેશું તે કને, અનુમતિ દો મોરી માયા રે. જંબૂ. ૨
 માય કહે સુણો બેટડા, વાત વિચારી કીજે રે;
 તરણપણે તરણી વરી, છાંડી કેમ છુટી જો રે. માય. ૩
 આગે અરણિક મુનિ વરા, ફરી પાછા ઘરે આવ્યા રે;
 નાટકણી નેહે કરી, આસાદા ભૂતિ ભોલાયા રે. માય. ૪
 વેશ્યા વશ પડીયા પછી, નંદીસેણ નગીનો રે;
 આર્દ્રદેશનો પાટવી, આર્દ્રકુમાર કાં કીનો રે. માય. ૫
 સહસ વરસ સંજમ લીધો, તોહી પાર ન પાયા રે;
 કુંડરીક ને કરમે કરી, પછી ઘણું પસ્તાયા રે. માય. ૬

મુનિવર શ્રી રહનેમિભ, નેમિજિનેશ્વર ભાઈ રે;	
રાભમતી દેખી કરી, વિષય તણી મતિ આઈ રે.	માય. ૭
દીક્ષા છે વચ્છ દોહિલી, પાલવી ખાંડાની ધાર રે;	
અરસ નિરસ અન્ન જિમવું, સુવું ડાલ સંથાર રે.	માય. ૮
દીક્ષા છે વચ્છ દોહિલી, કથું હમારું કીજે રે;	
પરણો પનોતા પક્ષણી, અમ મનોરથ પૂરી જે રે.	માય. ૯
જંખૂ કહે જનની સુણો; ધન્ય ધન્નો અણુગારો રે;	
મેઘ મુનિવર મોટકો, શાલીભદ્ર સંભારો રે.	જંખૂ. ૧૦
ગજસુકુમાલ ગુણે ભર્યો, આતમ સાધન કીધો રે;	
ખટમાસી તપ પારણે, ઠંઢણે કેવલ લીધો રે.	જંખૂ. ૧૧
દશાણુ ભદ્ર સંયમ લહી, પાય લગાડયો ઇંદો રે;	
પ્રસન્ન ચંદ્ર કેવળ લહી, પામ્યો છે પરમ આણુંદો રે.	જંખૂ. ૧૨
એમ અનેક મુનિવર હુઆ, કહેતાં પાર ન પાય રે;	
અનુમતિ ઘો મોરા માતાજી, ક્ષણ લાખીણો જાય રે.	જંખૂ. ૧૩
પાંચસે સત્તાવીશ શું, જંખૂકુમાર પરવરીઓ રે;	
પંચ મહાવ્રત ઉચરી, ભવજલ સાયર તરીયો રે.	જંખૂ. ૧૪
જંખૂ ચરમ જ કેવલી, તાસ તણા ગુણ ગાયા રે;	
પંડિત લલિત વિજય તણો, હેત વિજય સુપસાયા રે.	જંખૂ. ૧૫

૭૩

શ્રી સુખાહુકુમારની સજ્જાય

હવે સુખાહુકુમાર એમ વિનવે, અમે લેઈશું સંજમ ભાર રે;
માડી મોરી રે, મા મેં વીરની વાણી સાંભળી;
તેથી મેં જાણ્યો અથીર સંસાર, માંડી મોરી રે;

હવે રે નહીં રાચું સંસારમાં.

૧

અરે જાયા તુજ વિના સુંદર માળીયાં, તુજ વિના સુનો રે સંસાર;
જાચારે મોરા રે, કાંઈ માણેક મોતી મુદ્રિકા, કાંઈ ઋદ્ધિ તણો નહિ પાર;
જાચારે મોરા રે, તુજ વિના ઘડી એક ન નિસરે.

૨

અરે માડી તન ધન જોખન કારમું, કારમો કુટુંબ પરિવાર; માડી મોરી રે;
કારમાં સગપણમાં કોણ રહે, એ તો જાણ્યો અથિર સંસાર. માંડી મોરી રે.

૩

અરે જાયા સંયમ પંથ ઘણા આકરો, જાયા વ્રત છે ખાંડાની ધાર; જાયા મોરા રે;
 બાવીશ પરિસહ જીતવા, જાયા રહેલું છે વનવાસ; જાયા રે મોરા રે. તુજ. ૪
 અરે માજી વનમાં રહે છે મૃગ એકલાં, તેની કોણુ કરે રે સંભાળ. માડી રે મોરી રે;
 વન મૃગલાની પેરે ચાલશું, અમે એકલડા નીરધાર; માડી મોરી રે. હવે ૫
 હારે માજી નરક નિગોદમાં હું ભમ્યો, અનંતી અનંતી વાર માડી મોરી રે;
 છેદનભેદન મેં ત્યાં સહ્યાં, તે કહેતાં નાવે પાર; માડી મોરી રે. હવે ૬
 અરે જાયા તુજને પરણાવી પાંચસે નારીઓ, રૂપે અપ્સરા સમાન; જાયા ૦
 ઉંચા કુલની ઉપની, રહેવા પાંચસે પાંચસે મહેલ; જાયા રે મોરા રે. તુજ ૭
 હારે માડી રે ઘરમાં જો એક નીકળે નાગણી, સુખે નિંદ્રા ન આવે લગાર; માડી ૦
 પાંચસે નાગણીઓમાં કેમ રહું, માડું મન આકુલ વ્યાકુલ થાય; માડી રે મોરી રે. ૮
 હારે જાયા આટલા દિવસ હું તો જાણતી, રમાડીશ વહુના રે બાળ; જાયા રે મોરા રે;
 દેવ અટારો રે ઉલટો આવીયો, તું તો લે છે સંજમ માર; જાયા રે મોરા રે. ૯
 હારે માજી મુસાફર આવ્યો કોઈ પરજીલો, ફરી ભેગો થાય ન થાય. માડી મોરી રે;
 એમ મનુષ્ય ભવ પામવો દોહીલો, ધર્મ વિના દુર્ગતિ જાય; માડી મોરી રે. ૧૦
 હવે પાંચસે વહુરો એમ વિનવે, તેમાં વડેરી કરે રે જવાબ; વાલમ મોરા રે;
 તુમે તો સંજમ લેવા સંચર્યા, સ્વામી અમને કોનો છે આધાર હાલા મોરા રે.

હાલમ વિના કેમ રહી શકું. ૧૧

હારે માજી માત પિતા ભાઈ-બેનડી, નારી કુટુંબ ને પરીવાર; માજી મોરી રે;
 અંતવેળાએ સહુ અલગા રહે, એક જિન ધર્મ તરજુ તારણહાર. માડી મોરી રે. ૧૨
 હારે માડી કાચી કાયા તે કારમી, ચડી પડી વિણસી જાય; માડી રે મોરી રે;
 જીવડો જાય ને કાયા પડી રહેશે, મુવા પછી બાળી કરે રાખ, માડી રે મોરી રે. ૧૩
 હવે ધારણી માતા એમ ચિંતવે, આ પુત્ર નહિ રહે સંસાર; ભવિકજનો રે;
 એક દિવસ રાજ્ય ભોગવ્યું, લીધા સંજમ શ્રી મહાવીર સ્વામીની પાસ;
 ભવિકજનો; સોભાગી કુંવરે સંયમ આદ્યું. ૧૪

હારે માડી તપજપ કરી કાયા શોષવી, આરાધી ગયા દેવલોક, ભવિકજનો રે;
 પંદર ભવ પૂરાં કરી, જાશે મહાવિદેહ ક્ષેત્ર મોઝાર. ભવિકજનો રે;
 સૌભાગ્ય વિજય શુદ્ધ એમ કહે. ૧૫

શ્રી રૂક્મિણીની સન્ન્યાય

- વિચરંતા ગામે ગામ, નેમિ જિનેશ્વર સ્વામિ; આછે લાલ;
નયરી દ્વારામતી આવીયાળ. ૧
- વનપાલક સુખદાય; દીયે વધામણી આય; આછે લાલ;
નેમિ જીજ્ઞાસ પધારીયાળ. ૨
- કૃષ્ણાદિક નર નાર; સહુ મળી પર્ષદા બાર; આછે લાલ;
નેમિ વંદણુ તિહાં આવીયાળ. ૩
- દીયે દેશના જીનરાય; આવે સહુને દાય, આછે લાલ;
રૂક્મણી પૂછે શ્રી નેમિનેજી. ૪
- પુત્ર ને મારે વિયોગ, શો હશે કર્મ સંયોગ; આછે લાલ,
ભગવંત મુજને તે કહોજી. ૫
- ભાજે તવ ભગવંત; પૂર્વ લવ વીરતંત, આછે લાલ;
કીધા કર્મ નવિ છૂટીયેજી. ૬
- તું હતી નૃપની નાર, પૂર્વલવ કોઈવાર; આછે લાલ;
ઉપવન રમવાને સંચર્યાજી. ૭
- કરતાં વન મોઝાર; દીઠો એક સહકાર; આછે લાલ;
મોરલી વિચારી તિહાં કનેજી. ૮
- સાથે હતો તુમ નાથ, ઈંડા જાલ્યા હાથ, આછે લાલ;
કુંકુમવર્ણા તે થયાજી. ૯
- નવિ ઓલખે તિહાં મોર, કરવા લાગી શોર, આછે લાલ;
ઔદીશી ચમકે વિજળીજી. ૧૦
- પછી લુક્યો તિહાં મેહ, ઈંડા ધોવાણા તેહ; આછે લાલ;
સોલ ઘડી પછી સેવીયાજી. ૧૧
- હસતાં તે બાંધ્યાં કર્મ, નવિ ઓલખ્યો જીન ધર્મ; આછે લાલ;
રોતાં ન છૂટે પ્રાણીયાજી. ૧૨
- તિહાં બાંધી અંતરાય, ભાંજે શ્રી જીનરાય; આછે લાલ;
સોલ ઘડીના સોલ વર્ષ થયાંજી. ૧૩
- દેશના સુણે અભિરામ, રૂક્મણિ રાણીએ તામ. આછે લાલ;
શુદ્ધો તે સંયમ આદર્યોજી. ૧૪

- સ્થિર રાખ્યા મન વચન-કાય, કેવલ નાણુ ઉપાય; આછે લાલ; ૧૫
કર્મ ખપાવી મુગતે ગયાજી.
તેહનો છે વિસ્તાર; અંતગડ સૂત્ર મોઝાર, આછે લાલ; ૧૬
રાજવિજય રંગે લાજીજી.

૭૫

ઉપદેશની સંજ્ઞાચ

- મિત્ર ચેતજો રે, આ તો નરભવ છે બહુ નાનો; ૧
સુખતણાં તો સાંસા છે જ્યાં, દુઃખનો છે જમાનો;
કોઈ કહે પૈસામાં ભેખ છે, પૈસો સુખનો ભેડ; ૨
પૈસો પૈસો પૈસો રડતાં, ઉડી ગયું પાંખેડ.
પુન્ય સંયોગે પૈસા મલીયા, ન મલી સુંદર નારી; ૩
વિના નારી ધનવંત છતાં પણ; ભટકે જેમ ભીખારી.
કેઈ તણી દારા ગઈ સ્વર્ગે; કેઈ રહ્યા વળી વાંઢા; ૪
ધર્મ ધામથી ધન મળીયા; રહ્યા ન શરીરે સાજ.
પૈસો નારી ઉભય મળ્યા પણ; થયો નહિ સુત એકે; ૫
નરનારી જણ દોય રહે છે; મૂંઝી છેક વિવેકે.
પૈસા નારી પુત્ર થયો ને; મા-બાપ કહેવાયા; ૬
પુત્ર તણા સગપણ થતાં, રાત દિવસ દુભાયા.
લગ્ન દિકરા કેરા થાતાં, પોંખી લાહો લીધો; ૭
વીશ વર્ષનો જુવાન દિકરો; કાળે કોળીયો કીધો.
કોઈક દીકરો મોટો થયો ને, લાવ્યો નવલી નારી; ૮
વરસ એક નહિ વિત્યું ત્યાંતો, પુત્રને વધી બીમારી.
પાંચ સાત દિકરા થાતા; માતા મનમાં હરખી; ૯
જોઈ દયો વહુનું ઘર થાતાં, ખુટ્ટી ઢાસી સરખી.
મળીયા દિકરા ઘર પણ મળીયું, ઘરમાં કલેશ અપાર; ૧૦
લાવો બાપા ભાગ અમારો, કરશું જુદો વેપાર.
કોઈ રોગે ને કોઈ વિયોગે, કોઈ નિર્ધનતા પામી; ૧૧
મર્યો દિકરો કોઈ કહેશે, વળી કોઈનો સ્વામી.

કોઈ કરજ ને કોઈ ગરજમાં; શુભામી ખોટી કરતાં;	
હમણાં ધન મળશે એ આશે, હાથ ઘસી ઘસી મરતાં.	૧૨
ગામ ગામ ને ઘર ઘર જોતાં, સુખ નહિ કો સ્થાને;	
છતાં જગતનાં મુખં જીવડા, જગને સુખમય માને.	૧૩
ધર્મ રત્નનો દિપક મલ્યો છે, મનુષ્યનો ભવ સારો;	
જન વચનો સમજી આરાધો, જેમ મળે ભવ પારો.	૧૪
સિદ્ધિ વિનય ભક્તિથી મળશે, જિન વચનો ચિત્ત ધરતાં;	
સુંદર જિન શાસન આરાધન, ચરણ મહોદધિ વરતાં.	૧૫

૭૬

મૃગાયુત્રની સજ્જાય

(ધારિણી મનાવે રે મેઘ કુમારને રે-રાગ)

ભવિ તુમે વંદો રે મૃગાયુત્ર સાધુને રે; બલભદ્ર રાચનો નંદ;	
તરણ વયે વિલસે નિજ નારીશું રે; જિમ તે સુર દોગુંદ.	ભવિ૦ ૧
એક દિન બેઠા મંદિર માળીયે રે; દીઠા શ્રી અણગાર;	
પગ અડઆણે રે જ્યણાં પાલતાં રે; ષટકાય રાખણહાર.	ભવિ૦ ૨
તે દેખી પૂરવભવ સાંભર્યો રે; નારી મૂઢી નિરાશ;	
નિર્મોહી થઈ હેઠો ઉતર્યો રે; આવ્યો માયની પાસ.	ભવિ૦ ૩
માતાજી આપો રે અનુમતિ મુજને રે; લેશું સંજમ ભાર;	
તન ધન જોખન એ સવિ કારમું રે; કારમો એહ સંસાર.	ભવિ૦ ૪
વચ્છ વચન સાંભળી ધરણી ઢળી રે; શીતલ કરી ઉપચાર;	
ચેત વલ્યો તવ એણી પરે ઉચ્ચરે રે; નયણે વહે જલધાર.	ભવિ૦ ૫
સુણ મુજ જ્યારે એ સવિ વાતડી રે; તુઝ વિણ ઘડીય છ માસ;	
ખિણ ન ખમાયે રે વિરહો તાહરો રે; તું મુજ સાસ ઉસાસ.	ભવિ૦ ૬
તુઝને પરણાવી રે ઉત્તમ કુળ તણી રે; સુંદર વહુ સુકુમાળ;	
વાંક વિહુણી રે કિમ ઉવેળીને રે, નાખે વિરહની ઝાળ.	ભવિ૦ ૭
સુણ મુઝ માડી રે મેં સુખ ભોગવ્યાં રે; અનંત અનંતી વાર;	
જિમજિમ સેવેરે તિમ વાઘે ઘણું રે, એ બહુ વિષય વિકાર.	ભવિ૦ ૮
સુણ વચ્છ માહરા રે સંજમ દોહિલું રે; તું સુકુમાલ શરીર;	
પરીસહ સહવારે ભૂમી સંથારવું; પીવું ઊતું રે નીર.	ભવિ૦ ૯

માતાજી સહારે દુઃખ નરકે ઘણાં રે; તે મુખે કહ્યો નહિં જાય;
 તો એ સંજમ દુઃખ હું નવિ ગણું રે; જેહથી શિવ સુખ થાય. ભવિં ૧૦
 વચ્છ તું રોગાંતકે પીડીયો રે; તવ કુણ કરશે રે સાર;
 સુણ તું માડી રે મૃગલાની કોણ લીયે રે; ખખર તે વનહ મોઝાર. ભવિં ૧૧
 વન મૃગ જિમ માતાજી વિચરશું રે; ઘો અનુમતિ એણી વાર;
 ઇમ બહુ વચને રે મનાવી માતને રે; લીધો સંજમ ભાર. ભવિં ૧૨
 સમિતિ શુભિ રૂડી પરે જલવે રે; પાળે શુદ્ધ આચાર;
 કર્મ ખપાવીને મુગતે ગયા રે; શ્રી મૃગાપુત્ર અણુગાર. ભવિં ૧૩
 વાચક રામ કહે એ મુનિતણાં રે; શુણ સમરો દિન રાત;
 ધન ધન જે એહવી કરણી કરે રે; ધન તસ માત ને તાત. ભવિં ૧૪

૭૭

ઘડપણની સજ્જાય

ઘડપણ તું કાં આવીયો રે, તુજ કુણ જોયે છે વાટ;
 તું સહુ ને અલખામણો રે; જેમ માંકડ ભરી ખાટ રે. ઘડપણ ૧
 ગતિ ભાંજે તુજ આવતાં રે; ઉઘમ ઉડી જાય;
 ફાંતડલા પણ ખસી પડે રે; લાળ પડે મુખ માંય રે. ઘડપણ ૨
 બલ ભાંજે આંખો તણો રે; શ્રવણે સુણિયો ન જાય;
 તુજ આવે અવગણુ ઘણા રે; વળી ધવલી હોય રોમ રાયરે. ઘડપણ ૩
 કેડ દુઃખે ગુડા રહે રે, મુખમાં શ્વાસ ન માય;
 ગાલે પડે કડોચલી રે; રૂપ શરીરનું જાય રે. ઘડપણ ૪
 જીભલડી પણ લડથડે રે; આણ ન માને કોય;
 ઘરે સહુને અલખામણો રે; સાર ન પૂછે કોયરે. ઘડપણ ૫
 દીકરા સહુ નાશી ગયા રે; વહુઅર દીએ રે ગાલ;
 દીકરી નાવે દૂંકડી રે, સખલ પડયો છે જંબલ. ઘડપણ ૬
 કાને તો ઘાંકો પડી રે, સાંભલે નહીય લગાર;
 આંખે તો છાયા વલી રે; એ તો દેખી ન શકે લગાર. ઘડપણ ૭
 ઉંખરો તો હુંગર થયું રે, પોળ થઈ પરદેશ;
 ગોળી તો ગંગા થઈ રે; તુમ જુઓ જરાના વેશ રે. ઘડપણ ૮

ઘડપણ વહાલી લાપશી રે; ઘડપણ વહાલી ભીંત;	
ઘડપણ વહાલી લાકડી રે; જુઓ ઘડપણની રીત.	ઘડપણ ૦ ૬
ઘડપણ તું અકહ્યાગરો રે, અણુ તેડયો માપે વેશ;	
જોખનીયું જગ વાલહો રે, જતન હું તાસ કરેશ.	ઘડપણ ૦ ૧૦
ફટ ફટ તું અભાગીયા રે, થોવન નો તું કાલ;	
રૂપ રંગ ને ભાંગી જતો રે, તું તો મહોટો ચંડાલ રે.	ઘડપણ ૦ ૧૧
નીસાસે ઉસાસમેરે, દૈવને દીજીએ ગાલ;	
ઘડપણ તું કાં સરજીયો રે; લાગ્યો મહારે નિલ્લાડ રે.	ઘડપણ ૦ ૧૨
ઘડપણ તું સદા વડો રે, હું તુજ કડું રે જુહાર;	
જે મેં કહી છે વાતડી રે; જાણુજે તાસ વિચાર રે.	ઘડપણ ૦ ૧૩
કોઈ ન વંછે તુજને રે; તું તો દૂર વસાય;	
વિનય વિજય ઉવજાચ નો રે; રૂપવિજય શુણુ ગાય.	ઘડપણ ૦ ૧૪

૭૮

ગજસુકુમાલની સજ્જાય

શ્રીનેમીશ્વર જીનવર આવી સમેા સર્યા;	
દારીકા નગરી ઉપવન, સુનિજન પરવર્યા.	૧
કૃષ્ણ પ્રમુખ સવિ જાદવ; સુણી હરખે ભર્યા;	
અધિક કરીય તમામ કે; વંદન નીસર્યા.	૨
સાથે ગજસુકુમાલ આવ્યો, મન ગહ ગહીએ;	
જીનજીને કરીય પ્રણામકે, જોઠો મન રળીએ.	૩
તવ જીનપતિ હિત આણી કે, ધર્મકથા કહીએ;	
જેમ આવ્યા તેમ લોક, ગયા નીજ ગૃહ વહીએ;	૪
ગજસુકુમાલ કુમાર, ગયો નિજ મંદિરે;	
પ્રણુમી માયના પાય, વચન એમ ઉચ્ચરે.	૫
આજ સમાજમાં ધર્મ, વખાણ્યો જિનવરે;	
સુજને રૂચ્યો તેહ છેહ, સકળ દુઃખનો કરે.	૬
એ સંસાર અસાર, કહ્યો એમ જિનવરે;	
જન્મ મરણ દુઃખ કરણ; જલણુ જાલે ધખ્યો;	૭

શ્રી જૈનધર્મ તે વારણે, કારણ મેં લલ્યો એ;	
તે વિના અવર ન હોય, શરણ શાસ્ત્ર લખ્યો;	૮
કારાગાર સમાન આગાર, વિહાર છે;	
મૂકવો કોઈકવાર આખર પહેલા પછી;	૯
એક ઈહાં અણુગાર પાણું, સુખકાર છે;	
માત ઘો અનુમતિ, વાત ન કો કરવી અછે.	૧૦
નંદન વચન સુણી ઈમ, જનની હલફળી;	
કાચી કદલી જેમ; ઘસી ધરણી ઢળી એ.	૧૧
પાત્રી પૂનરપિ ચેતન, મન થઈ આકળી;	
હિત આણી શુભ વાણી, ભાખે ગળ ગળી.	૧૨
તુજ સુખથી એ વાણી રે, સુત ક્રીમ પડી;	
સુજને છે તુજ ઉપરે, આશા અતિ વડી.	૧૩
હું સુખથી તુજ નામ, ન મેલું અધ ઘડી;	
તું જીવન તું પ્રાણ, તું અંધા લાકડી.	૧૪
આરિત્ર છે વત્સ દુક્કર, અસિધારા સહી;	
સુરગિરિ તોલવો બાંધકે, તરવો જલ નિહિ.	૧૫
ભારી ભાર ઉઠાયકે, ગીરી ચડવો વહી;	
બાળ છે તું સુકુમાલે, તે પળશે એ નહી.	૧૬
જે હઈ લોક આશંસી, પરમુહા;	
કાયરને કાં પુરૂષને, તે સવિ દુલહા.	૧૭
ધીર વીર ગંભીરને, શી દુક્કર કહા;	
માત કરી એહ વાત, ખીહાવો શું મોહી.	૧૮
ફાળ પરીસહ કેરી, આવી જખ લાગશે;	
આરિત્ર પુર શુભ લાવ, કોટ નવ ભાંગશે.	૧૯
ભમતું માર્ગે જોર, ન કાંઈ ક્ષાવશે;	
વચન અમાર્ગે તામ, નંદન મન આવશે.	૨૦
કોટે શુદ્ધ મનોરથ, સુલટ બેસાર સાં;	
સત્વ રૂપોપમ કોટો, માંહી સમારસાં એ.	૨૧
જ્ઞાનગોળ સુલટ સમતાં, નાળીશું મારશું;	
પરીસહ કેરી ફાળ, આવંતી વારશું.	૨૨
રાગદ્વેષ હોય ચોર, પ્રબળ બળ છુટશે;	
પૂન્ય બબનો માલ, અમારો હુંટશે.	૨૩

કાંત્યું પીંબ્યું સુત, કપાસ તે થાય છે;	
મનકેરી મન માંયકે, હુંશ સમાય છે.	૨૪
પેરી ઉત્સાહ સુનાહ, પરાક્રમ ધનુષ થી;	
સ્થિરતા પણ છે વીરાગ કે, બાણ પૂંખિત સહી.	૨૫
સામા પેલી જુઠી, હણુશાં તે વહી;	
વીર જનની તુજ નામ, કહાવીશ હું શહી.	૨૬
ઇંછુ વિધ વચન અનેક, જનની ભાખી રહી;	
પણ સુત મનમાં વાત, એ કોય રૂચિ નહિ.	૨૭
કુમારે દીક્ષા લીધ, જનની અનુમતિ લહી;	
પુરૂષ વચન ગજ દંત, ન પાછા વળે કહી.	૨૮
શ્રી નેમીશ્વર પાસ, યથાવિધ ઉચ્ચરે;	
પંચમકાં વત સર્વ, પરિસહ પરિહરે.	૨૯
માગી જિનની અનુમતી, ધીર પણ ધરે;	
એકાકી સ્મશાનમાં, જઈ કાઉસગ્ગ કરે.	૩૦
સોમલ સસરે શિરપર, તિહાં સગડી ધરી;	
ધ્યાન મગન મુનિરાજ, સમતા અનુસરી.	૩૧
ક્ષપક શ્રેણી આરોહીને, કેવળ પામી કરી;	
કર્મ ખપાવી સર્વ, મુક્તિ નારી વરી.	૩૨
એવા મુનિને નામે, વિકટ સંકટ ટળે;	
ઋદ્ધિ સિદ્ધિ ધન વૃદ્ધિ, સકળ સંપદ મળે.	૩૩
શ્રી વિજય રાજ સૂરિંદ, તપગચ્છ દિનકર;	
શરણ હોજે મુનિ દિનને, એવા મુનિવર.	૩૪

૭૯

મૃગાપુત્રની સજ્જાય

દોહા

પ્રણમી પાર્થ જિણુંદને, સમરી સરસ્વતી માય;	
નિજ ગુરૂ ચરણ નમી કરી, ભણુશું મહા મુનિરાય.	૧
રાજઋદ્ધિ લીલા પરીહરી, લીયો સંયમ ભાર;	
તેહ મૃગાપુત્ર ગાયશું, સુણજો સહુ નર-નાર.	૨
સંશ્લેષે કરી વર્ણવું, સૂત્રે છે વિસ્તાર;	
ભણતાં સુણતાં ધ્યાવતાં, લહીએ ભવનો પાર.	૩

ભોગી નરમાં લમરલો, ઋષિમાંહી શિરદાર;
તસ ગુણ વર્ણવતાં થકાં, તુટે કર્મ અપાર. ૪

ઢાલ

સુગ્રીવ નગર સોહામણું જી, બલભદ્ર તિહાં રાય;
તસ ઘર ઘરણી મૃગાવતીજી, તસ નંદન યુવરાય,
હો માડી ક્ષણ લાખેણી રે જાય. ૧
બળશ્રી નામે લલોજી, મૃગાપુત્ર પ્રસિદ્ધ;
માતાને નામે કરીજી, ગુણનિષ્પન્ન તસ કીધ. હો માડી. ૨
લંછી ગણી પંડિત થયોજી, જોબન વય જબ આય;
સુંદર મંદિર કરાવીયાંજી, પરણાવે નિજ માંય. હો માડી. ૩
તવ વય રૂપે સારીખીજી, પરણ્યા બત્રીશ નાર;
પંચ વિષય સુખ ભોગવેજી, નાટકના ધમકાર. હો માડી. ૪
રતનજડીત સોહામણાજી, અદ્ભુત ઉંચા આવાસ;
દેવ દોશુંદકની પરેજી, વિલસે લીલ-વિલાસ. હો માડી. ૫
એક દિન બેઠા માળીયેજી, નારી ને પરિવાર;
મસ્તક પગ દાઝે તણાજી, દીઠા શ્રી અણુગાર. હો માડી. ૬
મુનિ દેખી ભવ સાંભર્યોજી, વસીયો મન વૈરાગ;
ઉતર્યો આમણ દુમણોજી, જનની ને પાય લાગ. હો માડી. ૭
પાય લાગીને વિનવેજી, સુણ સુણ મોરી માય;
નટવાની પરે નાચીયોજી, લાખ ચોરાશી માંય હો. માડી. ૮
પૃથ્વી પાણી તેજ તેઉ માંજી, ચોથી રે વાઉ કાય;
જન્મ-મરણ દુઃખ ભોગવ્યા જી, તેમ વનસ્પતિમાંય. હો માડી. ૯
વિકલેન્દ્રિય તિર્યંચમાંજી, મનુષ્ય દેવ મજાર;
ધર્મ વિહુણો આતમાજી, રડવડીયો સંસાર. હો માડી. ૧૦
સાંતે નરકે હું ભર્યોજી, અનંતી અનંતી રે વાર;
છેદન ભેદન ત્યાં સદ્યાંજી, કહેતાં ન આવે પાર. હો માડી. ૧૧
સાયરના જળથી ઘણાજી, મેં પીધા માતાના ધાન;
તૃપ્તિ ન પાર્યો આતમાજી, અધિક આરોગ્યાં ધાન. હો માડી. ૧૨
ચારિત્ર ચિંતામણી સમોજી, અધિક મહારે મન થાય;
તન-ધન જોબન કારમાંજી, ક્ષણક્ષણ ખૂટે આય. હો માડી. ૧૩
માતા અનુમતિ આપીયેજી, લેઈશું સંયમ ભાર;
પંચ-રતન મુજ સાંભર્યોજી, કરીશું તેહની સાર. હો માડી. ૧૪

વયણુ સુણી બેટા તણાળ, જનળ ઘરણી ઢળાંત;
ચિત્ર ઢળ્યું તવ આરડેળ, નયણે નીર ઝરંત, રે જાયા.

તુજ વિણુ ઘડી રે છ માસ.

૧૫

વળતી માતા ઈમ લણેળ, સુણ સુણ મોરા રે પુત્ર;
મનમોહન તું વહાલોહોળ, કાંઈ લાગે ઘર સૂત્ર રે જાયા.

૧૬

મહોટા મંદિર માળીયાંળ, રાન સમોવડ થાય;
તુજ વિણુ સહુ અળખામણાળ, કિમ જાયે દિનરાત રે જાયા.

૧૭

નવમાસ વાડા ઉદર ઘર્યોળ, જન્મતણાં હુઃખ દીઠ;
કનક કચોળે પોષીયોળ, હવે હું થઈ અનીઠ રે જાયા.

૧૮

પડ્યો અબડી(ખાડા) જિમ હાથીઓળ, મૃગલો પડીયો રે પાસ;
પંખી પડ્યો જિમ પાંજરે ળ, તેમ કુંવર ઘરવાસ રે જાયા.

૧૯

ઘર ઘર લીક્ષા માંગવીળ, અરસ વિરસ હોય આહાર;
ચારિત્ર છે વચ્છ હોહિલુંળ, જેસી ખાંડાની ધાર રે જાયા.

૨૦

પંચ મહાવ્રત પાળવાળ, પાળવા પંચ આચાર;
દોષ બેંતાલીશ ટાળીનેળ, લેવો સુઝતો આહાર રે જાયા.

૨૧

મીણુ હાંતે લોહ મય ચણાળ, કિમ ચાવીશ કુમાર;
વેલું સમોવડ કોળીયાળ, જિને કહ્યો સંયમ ભાર રે જાયા.

૨૨

પલંગ તળાઈએ પોઠતોળ, કરવો ભૂમિ સંધાર;
કનક કચોળાં છાંડવાળ, કાચલીયે વ્યવહાર રે જાયા.

૨૩

માથે લોચ કરાવવાળ, તું સુકુમાલ અપાર;
ખાવીશ પરિસહ જીતવાળ, કરવા ઉચ્ચ વિહાર રે જાયા.

૨૪

પાય અડવાણે ચાલવુંળ, શિયાળે શીત વાય;
ચોમાસું વચ્છ હોહિલુંળ, ઉનાળે લૂ વાય રે જાયા.

૨૫

ગંગા સાયર આદિ કરીળ, ઉપમા દેખાડી રે માય;
હુઝર ચારિત્ર દાખિયુંળ, કાયર પુરૂષને થાય રે જાયા.

૨૬

કુમાર લણે સુણ માવડીળ, સંયમ સુખ ભંડાર;
ઔદ રાજ નગરી તણાળ, ફેરા ટાળણુહાર હો માડી.

૨૭

અનુમતિ તો આપું ખરીળ, કુણુ કરશે તુજ સાર;
રોગ જખ આવી લાગશેળ, નહિ ઔષધ ઉપચાર રે જાયા.

૨૮

વનમાં રહે છે મૃગલાંળ, કુણુ કરે તેહની સાર;
વન મૃગની પરે વિચરશુંળ, એકલડા નિરાધાર હો માડી.

૨૯

અનુમતિ આપે માવડીળ, આજ્યા વનહં મઝાર;

પંચ મહાવત આદર્યોલ, પાળે સંયમ ભાર.	
મુનીશ્વર ધન ધન તુમ અવતાર.	૩૧
મૃગાપુત્ર ઋષિ રાણ્યોલ, ષટ્ કાય ગોવાળ;	
એ સમ નહી વૈરાગીયોલ, જિણે ટાલ્યો આતમ સાલ. મું	૩૨
ભણ્યો અધ્યયન ઓગણીસમેલ, મૃગાપુત્ર અધિકાર;	
તપ જપ કીરીયા શુદ્ધ કરીલ, આરાધી આચાર. મું	૩૩
સંયમ હુકર પાળીયુંલ, કરી એક માસ સંથાર;	
કર્મ ખપાવી કેવળ લહીલ, પહોચ્યાં મુક્તિ મહાર. મું	૩૪
મૃગાપુત્ર ઋષિ રાણ્યોલ, પામ્યો શિવપુર ઠામ;	
સિંહ વિમળ ઈમ વિનવેલ, હોળે તાસ પ્રણામ. મું	૩૫

૮૦

ઝંઝરીયા ઋષિની સજ્જાય

મહિયલમાં મુનિવર કહુંલ, કહે શું તુમ તણા રે વખાણુ;	
મુનિવર રૂપ કલેવરૂલ, આરાધ્યું છે કેવલનાણુ. ઝંઝરીયાં	
મુનિવર ધન ધન તુમ અવતાર.	૧
પેઠાણુપુર પાટણુ ધણીલ, મહોટો રે મકર ધ્વજ રાય;	
મદનબ્રહ્મ તસ બેટડોલ, સહેજ સુકોમલ કાય. ઝાં	૨
એક દિન કિડા કારણેલ, કુમર વનાંતર બાય;	
પહોંતો તિહાં મુનિવર મિલ્યોલ, વંદ્યા ચરણ ઉત્સાહ. ઝાં	૩
તાસ વયણુ શ્રવણે સુણીલ, ખુન્યો વનમાંહે અપાર;	
માતપિતા સુત સુંદરીલ, સયલ સંસાર અસાર. ઝાં	૪
ઈમ જાણી સંયમ લઈલ, મહિયલ કરે રે વિહાર;	
સમતા રસ ગુણુ આગરૂલ, રૂપે રે મયણુ અવતાર. ઝાં	૫
વિચરંતા વંખાવતીલ, આલ્યા અવસર એણુ;	
વિરહણી કહે કામિનીલ, પેખી ગહગહી એણુ. ઝાં	૬
સુંદરી કહે સુણુ સાંભળોલ, તો તેડી આવો અણુગાર;	
ઉભો ઘરની છાંડડીલ, પગે હાઝે કોમલ કાય. ઝાં	૭
સુણીય સખી ઋષિકને જઈલ, કહેતી રે ઋષીરાજ;	
વહોરણુ વેળા વહી ગઈલ, આવો રે અમારેઘરે આજ. ઝાં	૮

સ્વામિનીને સખી વિનવેલ, હું તેડી આવી અણુગાર;	
તે તતક્ષણ પાછી વળીલ, દીધાં બેઉ ઘરનાં બાર. અં૦	૬
ભાગ્ય યોગ લગવન્ મિલ્યાંલ, તુમે આવ્યા દેવસમાન;	
કે વહોરાવું લાડવાલ, કે વહોરાવું અમૃતપાન. અં૦	૧૦
પદ્મિણી પોયણ પાતલીલ, ચંપા વરણી દિસે દેહ;	
રૂપે રંભા હરાવતીલ, બોલી રે આણી નેહ. અં૦	૧૧
અવર નહિ કાંઈ સુઝતોલ, મુનિ તુમ સરીખો આહાર;	
દોષ રહિત હું કામિનીલ, કરો કર ઝહી નિસ્તાર. અં૦	૧૨
સુંદરી મુજને મુકીએલ, મુજ મત કરો રે પરાણ;	
શિયલ સન્ના મેં પેરીઉંલ, તુમ તીખાં નવિ લાગે બાણ. અં૦	૧૩
હાવલાવ કામિની તણેલ, બાણી મુનિ ચકોરા જામ;	
વિરહ વિદુધી કામિનીલ, આલિંગે મુનિ તામ. અં૦	૧૪
પગે આંટી કરે કામિનીલ, નાંખે ભૂઈ કર સાહિ;	
ચરણે ચરણ ભરાવતીલ, અંઝરીઉં આવ્યું પગમાંહી. અં૦	૧૫
માનની મુજ કેડે રખેલ, આવે રે અચિંતી આજ;	
તીણે કારણ મુનિ પાંગર્યોલ, રાખી રે સકુલ તણી લાજ. અં૦	૧૬
અનુકમે ઉજેણી ગયોલ; વહોરણ પોતો જામ;	
ઘર ઘર મુનિ ભમંતોલ, રાય રાણી દીઠો રે તામ. અં૦	૧૭
ચકિત હુઈ રાણી જુઈલ, એ શું મુનિ પુંગવ હોય;	
સારીપાસા રમતી રહીલ, મનડું મલાઈ મુનિ સોય. અં૦	૧૮
રાજા મનમાં ચિંતવેલ, ઋષિ રૂપે મોહી નાર;	
જે એ ઋષિ જીવતો રહેલ, તો ભેટી કામિની અણુગાર. અં૦	૧૯
તેહ સંકેત સેવક પ્રત્યેલ, ભૂપતિ દિયેરે આદેશ;	
એ ઋષિને તુમે મારજોલ, નહિ મારોતો તુમને વધેશ. અં૦	૨૦
માની વચણ સેવક સુણીલ; આવ્યા જહાં ઋષિરાય;	
ભક્તિભાવ કરી ભેટીયાલ, મદન બ્રહ્મકેરાં પાય. અં૦	૨૧
આજ અમારે ગોઠડીલ; પૂર બાહિર છે અણુગાર;	
તિણ કારણે તુજ સુઝતોલ; દોષ રહિત મિલે આહાર. અં૦	૨૨
રાજપુરૂષ અપરાધથીલ, કપટ રહિત બાણી ભેદ;	
તે મુનિવર વધ સ્થાનકેલ; બોલે પણ મન બેદ. અં૦	૨૩
એક એક સન્મુખ જોઈલ, એ તુમ સરીખું કામ;	
મુનિ રામકી નયણે જોઈલ, તવમુખે દીઠો રે શ્યામ. અં૦	૨૪

મુનિ ભણે ભાઈ તુમ તણીજી, ઝાંખી હીસે તેહ;	
વળતું તે મુનિ પ્રત્યે ભણેજી, તુમ ઉપર રાય રૂઠો એહ. ઝાં	૨૫
એ ઋષિને તુમે મારજેજી, એવું કહ્યું છે ગુણી વાણ;	
ઈષ્ટ દેવ આરાધજેજી, નહિ મારો તો તુમને હાણ. ઝાં	૨૬
શરણ એક અરિહંતનું જી, કાઉસ્સગ્ગ ધ્યાન મનમાંહિ;	
મૌન કરી મુનિવર રહ્યોજી; ભાવે તે કરો રે ઉછાહિ. ઝાં	૨૭
દુર્ભર ઉદરને કારણેજી, મૂક્યો કૂળ તણો રે આચાર;	
ક્ષમાવંત અણગાર ને રે, પાપી તેણે કીધો રે પ્રહાર. ઝાં	૨૮
ક્ષપકશ્રેણી પામી ચઢયાજી, પારખ્યા રે મુક્તિનું રાજ;	
મુનિ મદનશ્રદ્ધનાં તણાંજી, સિધ્યાંરે જન્મના કાજ. ઝાં	૨૯
ઋષી રક્ત રાતો હુવોજી, ઓઘો આમિષ સમાન;	
સમળી સંઘરતાં રે પડ્યોજી, રાય-રાણી રમે તિણ કામ. ઝાં	૩૦
ચકિત થઈ રાણી કહેજી, સેવક શ્યું જ્યે રે ઢંઢાલ;	
ધર્મોપકરણ છોડતાંજી, હીઠી રે અક્ષર તણી એહ. ઝાં	૩૧
પેઠાણપુર પાટણ તણોજી, મહોટો રે મકરધ્વજ ભૂપ;	
તસ સુત મદનશ્રદ્ધ તણોજી, ઓઘો વળી એહ અનુપ. ઝાં	૩૨
કરણ શૂલ અક્ષરો થયાંજી, ભાંગી મુજ પીયરની વાટ;	
એ તુજ હવણા શું થયાંજી, વિલવંતી મૂકી રે આરાટ. ઝાં	૩૩
રાજા મનમાં લાજીએજી, ઘોર કર્મથી થયો રે સશંક;	
જ્યાં ઋષી હણ્યો તિહાં ગયોજી, રાજા પાય પડે જેમ રંક. ઝાં	૩૪
તાર તાર મુનિ તારકાજી, હું અપરાધી તાહરો એહ;	
ભવસાગર મુજ મિટ્યોજી, નાવ સમાન તારે દેહ. ઝાં	૩૫
ઈમ બહુ ભાવે ખમાવતાંજી, કલેવરથી લહ્યું કેવલ નાણ;	
રાજા મુનિ મુક્તિ ગયાજી, ભાવ તણા જીઓ રે પ્રમાણ. ઝાં	૩૬
ઝાંઝરીયા ઋષિરાયનોજી, ભણે સહુ સંત સંજ્ઞાય;	
ગુણ હર્ષ કવીશ્વરજી, લખિધવિજય ગુણ ગાય. ઝાં	૩૭

કર્મ પરચીશીની સજ્જાય

દેવ-દાનવ-તીર્થ'કર-ગણધર, હરિહર નરવર સખળા;	
કર્મસંયોગે સુખદુઃખ પામ્યાં, સખસે હુઆ મહા નખળારે;	
પ્રાણી કર્મ સમા નહિ કોય, કીધાં કર્મ વિના લોગવીયાં,	
છુટક બારો ન હોય રે પ્રાણી.	(સ્માંકણી) ૧
આદીધર ને અંતરાય વિટંબ્યો, વર્ષ દિવસ રહ્યા ભૂખે;	
વીરને બાર વરસ દુઃખ દીધું ઉપન્યા બ્રાહ્મણી કુખે રે.	પ્રાણી૦ ૨
સાઠ સહસ સૂત એક દિન મૂઆ, સામંત સૂરા જેસા;	
સગર હુઓ મહા પૂત્રે દુઃખીઓ, કર્મ તણા ફળ એ સારે.	પ્રાણી૦ ૩
બત્રીશ સહસ દેશનો સાહેબ, ચક્રી સનત્ કુમાર;	
સોલ રોગ શરીરે ઉપન્યાં, કર્મે કીયા તસ ખુવાર રે.	પ્રાણી૦ ૪
સુભૂમ નામે આઠમો ચક્રી, કર્મે સાયર નાંખ્યો;	
સોલ સહસ યજ્ઞે ઉભાં દીઠો, પણ કિણુહી નવિ રાખ્યો રે.	પ્રાણી૦ ૫
બ્રહ્મદત્ત નામે બારમો ચક્રી, કર્મે કીધો રે અંધો;	
એમ જાણી પ્રાણી વિષ્ણુ કામે, કોઈ કર્મ મત બાંધો રે.	પ્રાણી૦ ૬
વીશ ભુજ દશ મસ્તક હુંતાં, લક્ષ્મણે રાવણુ માર્યો;	
એકલડે જગ સહુને જીત્યો, કર્મથી તે પણ હાર્યો રે.	પ્રાણી૦ ૭
લક્ષ્મણ-રામ મહા બળવંતા, વળી સત્યવંતી સીતા;	
બાર વરસ લગે વનમાંહિ ભમીયાં, વિતક તસ બહુ વિત્યા રે.	પ્રાણી૦ ૮
છપ્પન કોઠ જાદવનો સાહેબ, કૃષ્ણ મહાબલી જાણી;	
અટવીમાંહિ એકલડો મૂઓ, વલવલતો વિષ્ણુ પાણી રે.	પ્રાણી૦ ૯
પાંચ પાંડવ મહા જીહારા, હારી દ્રૌપદી નારી;	
બાર વરસ લગે વન દુઃખ દીઠાં, ભમીયા જેમ લીખારી રે.	પ્રાણી૦ ૧૦
સતીએ શિરોમણી દ્રૌપદી કહીયે; પાંચ પુરૂષની નાર;	
સુકુમાલિકા ભવે બાંધ્યું નિયાણું, પાની પાંચ ભરતાર રે.	પ્રાણી૦ ૧૧
કર્મે હલકો કીધો હરિશ્ચંદ્ર, વેચી તારા રાણી;	
બાર વરસ લગે માથે આણ્યું, હુંબ તણે ઘેર પાણી રે.	પ્રાણી૦ ૧૨

- દધિવાહન રાજની બેટી, આવી અંદન બાલા;
ચૌપદની પરે ચૌટે વેચાણી, કર્મ તણાં એ ચાળા રે. પ્રાણી૦ ૧૩
- સમકિત ધારી શ્રેણીક રાજ, બેટે બાંધ્યો મુસકે;
ધર્મી નરપતિ કર્મે દબાણા, કર્મથી જોર ન કિસકા રે. પ્રાણી૦ ૧૪
- ઇશ્વરદેવ ને પાર્વતી રાણી, કરતા પુરૂષ કહેવાય;
અહોનિશ સ્મશાન માંહે વાસો, લિલ્લા લોજન ખાય રે. પ્રાણી૦ ૧૫
- સહસ કિરણ સૂરજ પ્રતાપી, રાત-દિવસ રહે ભમતો;
સોલકળા શશીહર જગ ચાવો, દિન દિન જાયે ઘટતો રે. પ્રાણી૦ ૧૬
- નળરાજ પણ જુગટે રમતાં, અરથ ગરથ રાજ્ય હાર્યો;
બાર વરસ લગે વનદુઃખ હીઠાં, તેને કર્મે ભમાડ્યો રે. પ્રાણી૦ ૧૭
- સુદર્શનને શૂલીએ હીધો, મુજ રાજે માગી ભીખ;
તમસ ગુફા મુખ કોણિક બળીયો, માની ન કોઈની શીખ રે. પ્રાણી૦ ૧૮
- ગજ મુનિના શીર ઉપર સઘડી, સાગર હતો બાળ્યુ શીશ;
મેતારજ વાધરે વિંટાણા, ક્ષણ ન આણી રીસ રે. પ્રાણી૦ ૧૯
- પાંચશે સાધુ ઘાણીમાં પીટ્યાં, રોશ ન આણ્યો લગાર;
પૂર્વ કર્મે ઢંઢણુ ઋષીને, પટ્ટમાસ ન મળ્યો આહાર રે. પ્રાણી૦ ૨૦
- ચૌદ પૂરવધર કર્મ તણે વશ, પડ્યા નિગોદ મઝાર;
આર્દ્રકુમાર ને નંદિવેણે, ફરી વાર્યો ઘરવાસ રે. પ્રાણી૦ ૨૧
- કળાવતીના કર છેદાણાં, સુલદ્રા પામી કલંક;
મહાબળ મુનિનું ગાત્ર પ્રજાળ્યું, કર્મ તણાં એ વંક રે. પ્રાણી૦ ૨૨
- દ્રૌપદી હેતે પદ્મનાભનું, ફોડ્યું કૃષ્ણે ઠામ;
વીરના કાને ખીલા ઠોકાણા, પગે રાંધી ખીર તામ રે. પ્રાણી૦ ૨૩
- કર્મથી નાઠા જાય પાતાળે, પેસે અગ્નિ મઝાર;
મેરૂ શિખર ઉપર ચઢે પણ, કર્મ ન મૂકે લગાર રે. પ્રાણી૦ ૨૪
- એવાં કર્મ જીત્યાં નરનારી, પહોંચ્યા શિવ ઠાય;
પ્રભાતે ઉઠી નિત નિત વંદો, ભક્તિએ તેહના પ્રાય રે. પ્રાણી૦ ૨૫
- એમ અનેક નર ખંડ્યા કર્મે, લલ લલેરા જેસા;
ઋદ્ધિ હર્ષ કરજોડીને કહે, નમો નમો કર્મ મહારાજ રે. પ્રાણી૦ ૨૬

શ્રી ધન્નાજીની સજ્જાય

- શિયાળામાં શીત ઘણી રે ધન્ના, ઉતાળે લૂ વાય;
ચોમાસે ધન જલ વાદલાં રે ધન્ના, એ દુઃખ સહ્યું ન જાય.
હું તો વારી રે ધન્ના આજ નહિ સો કાલ. ૧
- વનમેં તો રહેવું એકલું રે ધન્ના, કોણુ કરે તારી સાર;
ભૂખ પરિસહ દોહિલો રે ધન્ના, મતકર એસી વાત રે હો;
ધન્નાજી મત લીયો સંયમ ભાર. ૨
- વનમાં તે મૃગ એકલો રે માતા, કોણુ કરે ઉનકી સાર;
કરણી તો જેસી આપકી રે માતા, કોણુ ખેટો કોણુ બાપ રેં
હો જનની હું તો લેઉં સંજમ ભાર. ૩
- પંચ મહાવત કો પાળવો રે ધન્ના; પાંચે મેરૂ સમાન;
બાવીશ પરિસહ છતવા રે ધન્ના, સંયમ ખાંડા કી ધાર રે. હો ધ૦ ૪
- નીર વિનાની નદી કિસી રે ધન્ના, ચંદ વિના કેસી રાત;
પિયુ વિના કેસી કામિની રે ધન્ના, વદન કમલ વિલખાય રે;
હો ધન્ના મત. ૫
- દીપક વિના મંદિર કિસ્યાં રે ધન્ના, કાન વિના કેસો રાગ;
નયણુ વિના કિસ્યું નિરખવું રે ધન્ના, પુત્ર વિના પરિવાર. હો ધ૦મ૦ ૬
- તું મુજ અંધા લાકડી રે ધન્ના, સો કોઈ ટેકો રે હોય;
જે કોઈ લાકડી તોડશે રે ધન્ના, અંધો હોશે ખુવાર રે હો ધન્નાજી.મ૦ ૭
- રતનજડિતનો પિંજરો રે માતા, તે જાણે સૂડો રે બંધ;
કામ ભોગ સંસારના રે માતા, જ્ઞાની ને મન દંદ ને જનની હુંતો લેઉં ૮
- આયુ તો કંચન લયો રે ધન્ના, રાઈ પરખત જેસા સાર;
મગર પરચીશી અસ્તરી રે ધન્ના, નહી સંયમકી બાત હો. ધન્નાજી.મ૦ ૯
- નિત્ય ઉઠી ઘોડલે શીરતો રે ધન્ના, નિત્ય ઉઠી બાગમેં જાય;
એસી ખૂબી પ્રમાણે રે ધન્ના, ચમર ઝુલાયાં જાય રે હો ધ૦ ૧૦
- ચોડી પાલખીએ પોઢતો રે ધન્ના, નિત્ય નિત્ય નઈ ખૂબી માણુ;
એતો બત્રીશ કામિની રે ધન્ના, ઉભી કરે અરદાસ હો ધન્ના૦ ૧૧
- નારય અકારા હું ગયો રે માતા, કાને આયો રાગ;
મુનીશ્વરની વાણી સુણી રે માતા, આ સંસાર અસાર રે. હો જનની. ૧૨

હાથમે' લે' તો પાતરો રે ધન્ના, ઘેરઘેર માંગવી ભીખ;
 કોઈ ગાલજ દેઈ કાઢશે રે ધન્ના, કોઈ દેવે'ગે શીખરે હો ધન્નાં ૧૩
 તજ દિયાં મંદિર માળીયાં રે માતા, તજ દીયો સખ સંસાર;
 તજ દીની ઘરડી નારીયો રે માતા, છોડ ચડ્યો પરિવાર રે હો જાં ૧૪
 જુઠાં તો મંદિર માળીયાં રે માતા, જુઠો સખ સંસાર;
 જીવતાં ચુટે કાળજી રે માતા, મુઆ નરક લેઈ જાય રે હો જનનીં ૧૫
 રાત્રી ભોજન છોડ દે ધન્ના, પરનારી પરચક્રખાણ;
 પરધન શુ રે રહો દૂરે ધન્ના, એહીજ સંયમ ભાર. હો ધન્નાં ૧૬
 માતા પિતા વરજો નહિ રે ધન્ના, મત કર એસી વાત;
 એહ બત્રીશ કામિની રે ધન્ના, એસા દેગી શ્રાપ. હો ધન્ના ૧૭
 કર્મ તણાં દુઃખ મેં સદ્યા રે માતા, કોઈ ન જાણે ભેદ;
 રાગદ્વેષકે પૂંછડે રે માતા, વધ્યાં વૈર વિરોધ રે હો જનનીં ૧૮
 સાધુપણમેં સુખ ધણા રે માતા, નહિ દુઃખરો લવલેશ;
 મલશે સોઈ ખાઈશું રે માતા, સોઈ સાધુ ઉપદેશ રે જનનીં ૧૯
 એકલો ઉઠી જશે રે માતા, કોઈ ન રાખજીહાર;
 એક જીવકે કારણે રે માતા; કયું કરે એટલો વિલાપ રે હો જનનીં ૨૦
 ન કોઈ ધન્નો મર ગયો રે માતા, ન કોઈ ગયો પરદેશ;
 ઉગ્યા સોઈ આથમે રે માતા, કુટ્યા સો કરમાયરે હો જનનીં ૨૧
 કાલ ઓચિંતો આવશે રે માતા, કોણ છોડાવજીહાર;
 કર્મ કાટ મુગતે ગયા રે માતા, દેવલોક સંસાર. હો જનનીં ૨૨
 જે જેસી કરણી કરે રે માતા, તીન તેસાં ફલ હોય;
 દયા ધર્મ સંયમ વિના રે માતા; શિવસુખ પામે ન કોયરે હો જનનીં ૨૩

૮૩

મોહ મિથ્યાત્વની સજ્જાય

મોહ મિથ્યાત્વની નિંદમાં, સુતો કાળ અનંત, માણ મોરી,
 પરમાધામી ને વશ પડયો, પામ્યો દુઃખ અનંત, માણ મોરી.

કરણી તો કરશું ચિત્ત નિર્મલી.

૧

રાગ તણાં રસિયા હુંતા, સુજી સુજી કરતાં તાન; માણ

ધર્મકથા નવિ સાંભળી, કાપે તેહના કાન. માણ કરણી

૨

પરનારીના રૂપનો, વિષય વખાણ્યો જોય; માણ	
દેવગુરૂ નિરખ્યા નહિ, તેની આંખો કાઢે દોય. માણ કરણી	૩
અગ્નિ ધખંતી પુતળી, ચાપે ઉદય મોઝાર; માણ	
પરનારીના સંગથી, પામ્યો દુઃખ અપાર. માણ કરણી	૪
સુરણી ગંધ સુંધ્યા ઘણા, ગુંથ્યા કુલ દૂરાક; માણ	
અંતર કુલેલ પડાવીયા, કાપે તેહના નાક. માણ કરણી	૫
જુઠ વચન બોલ્યા ઘણું, કુડ-કપટની ખાણ; માણ	
પરમાધામી તેહની, જીભ કાઢે જડ તાણ. માણ કરણી	૬
ગાડે વહેલો બેસીને, બળદ દોડાવે વાટ; માણ	
લોહમાં ધૂસરો ધખાવીઓ, લેઈ દોડાવે આપ. માણ કરણી	૭
રસ્તે લુટયાં રાંકને, કરી કરી કીધ અન્યાય; માણ	
માંકણ મારે તેહને, પીલે ઘણી માંહી. માણ કરણી	૮
કાચાં કુણાં ફલ ભખ્યાં, ગાજર મૂલાકંદ; માણ	
ઉંઘે મસ્તકે ઉપન્યો, પીડાયા કરે આકંદ. માણ કરણી	૯
વનસ્પતિ છેદન કરી, કાપ્યા તરૂ વન રાય; માણ	
સુડણ નિદ્રણ કીધા ઘણા, કાપે તેહની કાય. માણ કરણી	૧૦
કાંટા જવારા વાવીને, કુલાં સેજ બીછાય; માણ	
સુખ લોગવીયા તેહને, કાંટા ચાપે કાપ. માણ કરણી	૧૧
કુંભી કલીયા કુલની, તોડી ગુંથ્યા હાર; માણ	
સામલી વૃક્ષો બાંધીને, હીએ કોરડાનો માર. માણ કરણી	૧૨
વચન ચૂકયા નર જે હતા, કુડા કપટી જેહ; માણ	
પકડી પછાડે પર્વતથી, ખંડો ખંડ કરતા દેહ. માણ કરણી	૧૩
ઘરમાં કલેશ કરાવતી, કાથા કબલી નારી; માણ	
પરમાધામી તેહને, સુખમાં ભરે રે અંગાર. માણ કરણી	૧૪
કુહાડે કરીને છેલીયાં, લીલાં મોટાં જાડ; માણ	
પરમાધામી તેહને, છેદે મસ્તક ફાડ. માણ કરણી	૧૫
કેશ કોદાલા પાવડા, પૃથ્વી વિદારણ જેહ; માણ	
માંગ્યાં જે કોઈ આપશે, પામશે દુઃખ અછેહ. માણ કરણી	૧૬
પૂજ્ય કહીને પૂજાવતાં, કરતાં અનર્થ મૂલ; માણ	
કામિની ગર્ભ ગળાવતાં, તેને પરોવી હીધા ત્રિશૂલ. માણ કરણી	૧૭
કરી અંગીઠી અગ્નિની, ચલમ ભરે ચકડોલ; માણ	
ગાંજા તમાકુ જે પીએ; તે તો ગયા નેરકની પોળ. માણ કરણી	૧૮

જે ઘર રમતાં હોલીએ, હસતાં પાણી ઢોલ; માણ
પરમાધામી તેહની, ઘણી ઉડાડે રોલ. માણ કરણી ૧૬
તાતુ તરવું ઉકાળીને, કરી કરી ક્રોધ અપાર; માણ
પીચકારી ભરીને છાંટતાં, ઉપર નાંખે ખાર. માણ કરણી ૨૦
ઘણા હોકા પીવતાં, અગ્નિ જલાદિક જીવ; માણ
તાતા લોહ તપાવીને, મુખ ચાંપે કરે રીવ. માણ કરણી ૨૧
માથા કર્મથી ઉપ-ચો, કુડા વિપાક માંહે; માણ
ઉપર ચુટે કાગડા, માંહે કીડા ખાય. માણ કરણી ૨૨
માનવનો લવ પામીને, હવે જાવું નહિ હાર; માણ
નિરંતર દર્શન જિન ધર્મનો, લેશ તો પામે લવપાર. કરણી ૨૩

૮૪

ત્રેસઠશલાકા પુરૂષની સજ્જાય

પ્રહસમે પ્રજ્ઞુ સરસ્વતી માય, વળી સદ્ગુણે લાગુ પાય;
ત્રેસઠ શલાકાના કહું નામ, નામ જપતાં સીજે કામ. ૧
પ્રથમ ચોવીશ તીર્થંકર જાણુ, તેહ તણા હું કરીશ વખાણુ;
ઋષભ, અન્વિત ને સંલવ સ્વામ, ચોથા અલિનંદન અલિરામ. ૨
સુમતિ પદ્મપ્રભુ પૂરે આશ, સુપાર્થ ચંદ્ર પ્રભુ દે સુખ વાસ;
સુવિધિ શીતલ ને શ્રેયાંસ નાથ, એ છે સાચા શિવપુર સાથ. ૩
વાસુપૂજ્ય જિન વિમલ અનંત, ધર્મ શાન્તિ કુંથુ અરિહંત;
અર મદિલ મુનિ સુવ્રત સ્વામ, એહથી લહીએ મુક્તિનું ઠામ. ૪
નમિનાથ નેમીસર દેવ, જસ સુરનર નિત્ય સારે સેવ;
પાર્થનાથ મહાવીર પ્રસિદ્ધ, ત્રુઠ્યા આપે અવિચલ ઋદ્ધિ. ૫
હવે નામ ચક્રી તણા, ખાર ચક્રી જે શાસ્ત્રે લખ્યાં;
પહેલો ચક્રી ભરત નરેશ, સુખે સાધ્યા જિણે પરખંડ દેશ. ૬
બીજો સાગર નામે ભૂપાલ, ત્રીજો મધવરાવ સુવિશાલ;
ચોથા કહીએ સનતકુમાર, દેવ પદવી પામ્યા છે સાર. ૭
શાંતિ, કુંથુ, અર તિણે રાય, તીર્થંકર પજુ પદ કહેવાય;
સુભૂમ આઠમો ચક્રી થયો, અતિ લોભે તે નરકે ગયો. ૮
મહા પદ્મરાય બુદ્ધિ નિધાન, હરિષેણુ દશમો રાજન;
અગીયારમો જય નામ નરેશ, ખારમો પ્રહ્લદત્ત ચક્રે નરેશ. ૯

- એ બાર ચક્રી સર કહ્યાં, સૂત્ર સિદ્ધાંત થકી મેં લહ્યા; ૧૦
હવે વાસુદેવ કહું નવ નામ, ત્રિણ બાંડ જેણે જીત્યા ઠામ.
વીર જીવ પ્રથમ ત્રિપૃષ્ઠ, બીજો નૃપ બણો દ્વીપૃષ્ઠ; ૧૧
સ્વયંભૂ પુરૂષોત્તમ મહારાય, પુરૂષસિંહ પુંડરિક રાય.
દત્ત નારાયણ કૃષ્ણ નરેશ, એહ નવ હવે બળદેવ વિશેષ; ૧૨
અચલ વિજય ભદ્ર સુપ્રભ ભૂપ, સુદર્શન આનંદ નંદન રૂપ.
પદ્મરામ એ નવ બળદેવ, પ્રતિ શત્રુ નવ પ્રતિ વાસુદેવ; ૧૩
અશ્વત્થીવ તારક રાજેન્દ્ર, મેરક મધુનિ શુભ બલેન્દ્ર.
પ્રહ્લાદ ને રાવણ જરાસંઘ, જીત્યા ચક્રબલે સત્ય સંઘ; ૧૪
ત્રેસઠ સંખ્યા પદવી કહી, માતા એકસઠ થયે લહી.
પિતા બાવન ને સાઠ શરીર, યોગણસાઠ જીવ મહા ધીર; ૧૫
પંચવરણ તીર્થંકર બણુ, ચક્રી સોવન વાન વખાણુ.
વાસુદેવ નવ શામલ વાન, ઉજ્જવલ તતુ બળદેવ પ્રધાન; ૧૬
તીર્થંકર મુક્તિ પદ વર્યા, આઠ ચક્રી સાથે સંચર્યા.
બળદેવ આઠ તેહને સાથ, શિવપદ લીધે હાથો હાથ; ૧૭
મધવ સનતકુમાર સુરલોક, ત્રીજે સુર સેવે ગત સોગ.
નવમો બલદેવ બ્રહ્મ નિવાસ, વાસુદેવ સહુ અધગતિ વાસ; ૧૮
અષ્ટમ બારમ ચક્રી સાથ, પ્રતિ વાસુદેવ સમા નર નાથ.
સુરવર સુખશાતા લોગવી, નરકદુઃખ વ્યથા અનુભવી; ૧૯
અનુક્રમે કર્મ સૈન્ય જય કરી, નરવર અતુરંગી સુખવરી.
સદ્ગુરૂ જોગે ક્ષાયિક ભાવ, દર્શનજ્ઞાન ભવોદધિ નાવ; ૨૦
આરોહી શિવ મંદિર વસે, અનંત ચતુષ્થ તવ ઉલ્લસે.
લેશે અક્ષય પદ નિર્વાણ, સિદ્ધ સર્વે દ્યો મુજ કલ્યાણ; ૨૧
ઉત્તમ નામ જપો નરનાર, સરૂપચંદ્ર લહે જય જયકાર.

૮૫

માનની સજ્જાય

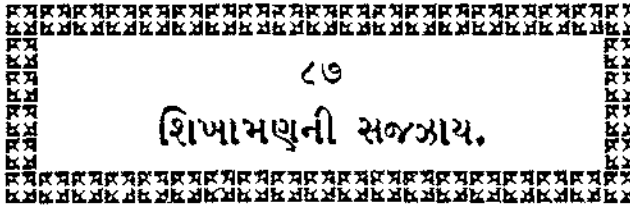
માન ન કરશે માનવી, કાચી કાયાનો શો ગર્વ રે;
સુરનર કિન્નર રાજા, અંતે મરી ગયા સર્વ રે. માન૦
માને જ્ઞાન વિનાશ રે, માને અપયશ વાસ રે;
માને કેવલ નાશ રે.

સોના વરણી રે ચેહ બલે, રૂપા વણી ધુવાસ રે;	
કુમ કુમ વરણી રે દેહડી, અગનિ પરબલી કરી છાર રે. માન૦	૨
જે નર શિર કસી બાંધતા, સાલુ કસખીના પાધ રે;	
તે નર પોઢયાં પાધરા, આંચ મારે શિર કાગ રે. માન૦	૩
કોઈ આલ્યા કેઈ ચાલશે, કેંતા ચાલણુ હાર રે;	
મારગ વહેરે ઉતાવલો, પડખે નહી લગાર રે. માન૦	૪
અંત રે પ્રાણુનો આવશે, ન જીએ વાર કુવાર રે;	
ભદ્રા ભરણી ને યોગણી, શનિ સોમ વલી કાલ રે. માન૦	૫
જે વહાલાં વિષુ એક ઘડી, સોહતો નહિ લગાર રે;	
તે વિના જન્મારા વહી ગયાં, નહી સુદ્ધી નહી સમાચાર રે. માન૦	૬
જે નર ગાજ રે બોલતાં, વાવરતા મુખ પાન રે;	
તે નર અગ્નિમાં પોઢીયાં, કાયા કાજલ વાન રે. માન૦	૭
ચીર પિતાંમ્બર પહેરતાં, કંઠે કનકનો હાર રે;	
તે નર કાલે માટી થયા, જો જો અસ્થિર સંસાર રે. માન૦	૮
જે શિર છત્ર ઢળાવતાં, ચઢતાં હાથીને બંધ રે;	
તે નર અંતે રે લઈ ગયા, દેઈ દોરડાના બંધ રે. માન૦	૯
કોડીમણી સીલા કર અહી, ગિરિધર કહાવે નામ રે;	
તરસે તડકડે ત્રીકમો, નહી કોઈ પાણીનો પાનાર રે. માન૦	૧૦
ચોસક સહસ અંતે ઉરી, પાયક છન્ડુ કરોડ રે.	
તે નર અંતે રે એકલો, સુતો ચિવર ઓઢ રે; માન૦	૧૧
જે જિહાં તે તિહાં રહ્યો, પાપ ને પુન્ય બે સાથ રે.	
અહો સ્વરૂપને દેખીને, પુન્ય કરો નિજ હાથ રે. માન૦	૧૨
જે નર હસી હસી બોલતાં, કરતાં ભોજન સાર રે;	
તે નર અંતે રે માટી થયા, ઘડતા પાત્ર કુંભાર રે. માન૦	૧૩
અંપા વરણી દેહડી, કદલી કોમલ જંધ રે;	
તે નર સુતા રે કાષ્ટમાં, પડે ઘડો ઘડ ડાંગ રે. માન૦	૧૪
દેહ વિટંબના નર સુણો, ન કરો તરણાનો લોભ રે;	
જે સંઘ સરખો રે રાજવી, અંતે ન રહ્યા તે થોભ રે. માન૦	૧૫
અસ્થિર સંસાર જાણી કરી, મમતા ન કરી કોઈ રે;	
કવિ ઋષલની શીખડી, સાંભલજો સહુ કોઈ રે. માન૦	૧૬

નાગીલાની સજ્જાય

- ભુદેવભાઈ ઘેર આવીયાજી, પ્રતિ બોધવા મુનિરાજ રે;
હાથમાં તે લીધા ધૃતનો પાતરો રે, ભાઈ મુને આદેરો વળાવ રે.
નવી રે પરણ્યા તે ગોરી નાગીલારે. નવીં ૧
- એમ કરી ગુરૂજી પાસે આવીયા રે, ગુરૂજી પૂછે કાંઈ દીક્ષાના ભાવ રે;
લાજે નાકારો નવિ કહ્યો રે, દીક્ષા લીધી ભાઈને ભાવ રે. નવીં ૨
- બાર વર્ષ સંજમે રહ્યા રે, મનમાં ધરતાં નાગીલાનું ધ્યાન રે;
હા હા મૂખે મેં શુ કયું રે, નાગીલા તજી જીવન પ્રાણ રે. નવીં ૩
- માતા પિતા તેહને નથી રે, એકલડી અબળા બાળ રે;
સોલ વરસની સુંદરી રે; હવે લહુ તેહની સંભાળ રે. નવીં ૪
- શશી વદની મૃગા લોહણી રે, વલવલતી મૂકી ઘરની નાર રે;
મુજ ઉપર અનુરાગિણી રે, તો કરું તેની સંભાળ રે. નવીં ૫
- ભવદેવ ભાગે ચિંતે આવીયા રે; વિષુ ઓળખી પૂછે ઘરની નાર રે;
કોઈ એ દીકરી રે ગોરી નાગીલા રે, અમે આવ્યા છે છોડનહાર રે. નવીં ૬
- અમર લોક તજી કરી રે, નરક ગ્રહે કોણ હાથ રે;
પામી સુખ તજી કરી રે, પડીયો પડીયો કષ્ટ જંબાળ રે. નવીં ૭
- નારી ભણે રે સુણો સાધુજી રે; વામ્યો ન લેવે કોઈ આહાર રે;
હસ્તિ છંડીને ખર કોઈ નવિ ગ્રહે રે, તુમે છો જ્ઞાનના ભંડાર રે. નવીં ૮
- ઉઠક વામે લીધે આહારને રે, તે નહિ માનવનો આચાર રે;
તમે જે ઘરની તરુણી તજ્યાં રે, હવે શી તેહની સંભાળ રે. નવીં ૯
- નારી નરકની ખાણ છે રે, નરકની દીવી છે નાર રે;
તમે તો મહા મુનિરાજ છો રે, જેમ પાસો ભવનો પાર રે. નવીં ૧૦
- ધનધન સુબાહુ શાલિભદ્રને રે, ધન ધન મેઘકુમાર રે;
નારી તજીને સંજમે રહ્યા રે; ધનધન ધનનો અણગાર રે. નવીં ૧૧
- દેવકી સુત સુલસા તણા રે, નેમતણી સુણી વાણ રે;
બત્રીશ બત્રીશ પ્રિયા તણી રે, પરિહર્યા ભોગવિલાસ રે. નવીં ૧૨
- અંકુશે ગજ વસ્ય આણિયો રે, રાજમતી ને રહનેમી રે;
તુમ વચને અંકુશે આણીયા રે; નાગીલાએ ભવદેવ તામ રે. નવીં ૧૩

નાગીલાએ નાથ સમજાવીએ, ફરી લીધો સંજમ ભારે;	
ભવદેવ દેવલોકે ગયા, હુવા છે શિવકુમાર રે. નવીં	૧૪
ત્રીજે ભવે જંબૂ સ્વામીજી રે, પરણ્યા પદ્મણી આઠ રે;	
કોડ નવાણું કંચન લાવીયા રે, તે છે સિદ્ધાંતનો પાઠ રે. નવીં	૧૫
પ્રભવાદિક ચોર પાંચશે રે, પદ્મણી આઠે નાર રે;	
કર્મખપાવી મુકતે ગયા રે, સંઘવિજય સુખકાર રે. નવીં	૧૬

૮૭

શિખામણી સજ્જાય.

શ્રીગુરુ ચરણ પસાઉલે, કહીશું શિખામણ સાર;	
મન સમજાવો રે આપણું; જીમ પામો ભવપાર;	
કહે ભાઈ રૂડું તેં શું કર્યું.	કહેં ૧
કહે ભાઈ રૂડું તેં શું કર્યું; આતમને હિતકાર;	
ઈહભવ પરભવ સુખ ઘણું; લહીએ જયજયકાર.	કહેં ૨
લાખ ચોરાશી થોનિ ભમી, પામ્યો નર અવતાર;	
દેવ-ગુરુ ધર્મ ન ઓળખ્યાં, ન જાણ્યો મન નવકાર.	કહેં ૩
નવમાસ વાડા ઉઠરે ધર્યો, પાળી મોટો રે ક્રીધ;	
માય તાય સેવા ક્રીધી નહિ, ન્યાયે મન નવિ દીધ.	કહેં ૪
ચાડી ક્રીધી રે ચોતરે; ઢંડાવ્યા ભલા લોક;	
સાધુ જનને સંતાપીયા, આજ ચઢાવ્યાં તે શોક.	કહેં ૫
લોભે લાધ્યો રે પ્રાણીઓ, ન ગણે રાત્રી દિન;	
હા-હો કરતો રે એકીલો, જઈને હાથ ઘસીશ.	કહેં ૬
કપટ જીભ લેદ તેં કર્યો, ભાંજ્યા પરના રે મર્મ;	
સાત વ્યસનને સેવીયાં, નવી ક્રીધો જૈન ધર્મ.	કહેં ૭
ક્ષમા ન ક્રીધી રે ખાંતશું, દયા ન ક્રીધી રોમ;	
પર વેદન તેં જાણી નહી; તો શું લીધો રે ભોખ.	કહેં ૮
સંધ્યા રંગ સમ આઉણું, જળ પરપોટો રે જેમ;	
ડાલ અણી જળ ખિંદુઓ, અથિર સંસાર છે એમ.	કહેં ૯
અલક્ષ્ય અનંત કાય વાપર્યો, પીધા અળગણુ નીર;	
રાત્રી ભોજન તેં કર્યો, કિમ પામીશ ભવતીર.	કહેં ૧૦

દાન શીયલ તપ ભાવના, ધર્મના ચાર પ્રકાર;		
તે તે ભાવે ન આદર્યા, રજનીશ અનંતો સંસાર.	કહે૦	૧૧
પાંચે ઇન્દ્રિય પાપિણી, દુર્ગતિ ઘાલે રે જેહ;		
તે તો મૂકી રે મોકળી, કિમ પામીશ શીવ ગેહ.	કહે૦	૧૨
કોધે વિંટથો રે પ્રાણીઓ, માન ન મૂકે રે કેડ;		
માયા સાપણી સંઘડી, લોભને લીધા તેં તેડ.	કહે૦	૧૩
પરરમણી રસ મોહીયો, પરનિંદાનો રે ઢાળ;		
પરદ્રવ્ય તેં નવિ પરિહયું, પરને દીધી રે ગાળ.	કહે૦	૧૪
ધર્મની વેળા તું આળસું, પાપ વેળા ઉજમાળ;		
સંચું ધન કોઈ ખાઈ જશે, હમ મધમાખી મહુ આળ.	કહે૦	૧૫
મેલી મેલી મૂકી ગયા, જેહ ઉપાર્ણું રે આથ;		
સંચય કીજે રે પુણ્યનો, જે આવે તુજ સાથ.	કહે૦	૧૬
શુદ્ધ દેવગુરૂ ઓળખો, કીજે સમકિત શુદ્ધ;		
મિશ્ર્યામતિ દૂરે કરી, રાખી નિર્મળ પુદ્ધ.	કહે૦	૧૭
ગોડીદાસ સંઘવી તણે, આગ્રહે કીધી સજ્જાય;		
ક્રાન્તિવિજય ઉવજ્જાયનો, રૂપવિજય ગુણ ગાય.	કહે૦	૧૮

૮૮

મેતારજ મુનિની સજ્જાય

ધનધન મેતારજ મુનિ, જેણે સંયમ લીધો;		
હવદયાને કારણે, કોય કાંઈ ન કીધો.	ધન૦	૧
માસક્ષમણુ ને પારણે, ગોચરીયે ભય;		
સોવનકાર તણે ઘરે; પહોંત્યા મુનિ રાય.	ધન૦	૨
સોવન જવ શ્રેણીકનાં, ઋષી પાસે મૂકી;		
ઘર તિંતર તે નર ગયો, એક વાત ન મૂકી.	ધન૦	૩
જવ સઘલા પંખી ગણે, મુનિવરને દેખે;		
જબ સોની બહાર આવીયો, જવ તિહાં ન દેખે.	ધન૦	૪
કહો મુનિ જવ કિહાં ગયા, કહોને કેણે લીધ;		
મુનિ ઉત્તર આપે નહિ, તવ ચપેટા લીધ.	ધન૦	૫
મુનિવર ઉપશમ રસ ભર્યો, પંખી નામ ન ભાષે;		
કોપ ધરીને ઈમ કહે; જવલા છે તુમ પાસે.	ધન૦	૬

જવ ચોર્યા રાજ તણા, તું તો મહોટો ચોર;		
આલા ચર્મ તણે કરી, બાંધ્યો મસ્તકે દોર.	ધન૦	૭
નેત્ર યુગલની વેદના, ભારી નીકલ્યા તત્કાળ;		
કેવલજ્ઞાન તે નિર્મળું, પામી કીધો કાળ.	ધન૦	૮
મુક્તિપુરી માં તેજઈ પહોંત્યો, એહવા સાધુ સુપાત્ર;		
ગુણવંતના જે ગુણ જાંપે, તે લહેરો સુખસાર.	ધન૦	૯
નવ કન્યા તેણે તણ, તણ કંચન કોડી;		
વીરના એ નવ પૂર્વ ધર, પ્રણમું બે કર બેડી.	ધન૦	૧૦
સિંહ તણી પરે આઢરી, સિંહની પરે શૂરો;		
સંયમ પાળી શિવ લહી, જશ જગમેં પૂરો.	ધન૦	૧૧
ભારી કાઠની બાઈ તિહાં, ઉંચેથી તે નાખે;		
ધડકી પાંખીએ જવ વમ્યા, તે દેખી સોની આંખે.	ધન૦	૧૨
તવ સોની મન ચિંતવે, કીધું એ ખોટું કામ;		
વાત રાજ બે જાણશે, તો ટાળશે સવિ ઠામ.	ધન૦	૧૩
તવ તે મનમાં ચિંતવી, ભયથી નિજ હાથે;		
સોવન કાર હીક્ષા હીએ, નિજ કુટુંબ સંગાથે.	ધન૦	૧૪
શિવ નગરી તે જઈ ચઢ્યો, એવો સાધુ સુભણ;		
ગુણવંતના જે ગુણ ગાશે, તસ ધર કોડી કલ્યાણ.	ધન૦	૧૫
શ્રી કનકવિજય વાચકવરૂ, શિષ્ય જાંપે રામ;		
સાધુ તણાં ગુણ ગાવતાં, લહીએ ઉત્તમ ઠામ.	ધન૦	૧૬

૮૯

ઋતુવંતી સ્ત્રીની સજ્જાય

(સુણ સોભાગી સુખકારી, જીનવાણી મનમાં આણી.)

શીવ સાધક જિનવરની વાણી, કેઈ તરિઆ તરશે ભવિ પ્રાણી;		
પીસ્તાલીશ આગમ શુભ જાણી.	સુણ૦	૧
જે પવિત્ર થઈને સાંભળીએ, અપવિત્રતા અળગી કરીએ;		
સમવસરણમાં સંચરીએ.	સુણ૦	૨
અપવિત્રતા અળગી કરજે, ઋતુવંતી સંગથી પરિહરજે;		
અસજ્જાયથી દૂરે સંચરજે.	સુણ૦	૩

દર્શન કરે દહેરે ચોથે દિવસે, પડિકમણું પોસહ પરિહરશે;	
સામાયિક લણ્ણુનું નવિ કરશે.	સુણ્ણ ૪
બાધી બીજ તે કીધે જાશે, જ્ઞાનાવરણીય કર્મ બંધાશે;	
સમકિત તેનું મૂળથી નાસે.	સુણ્ણ ૫
દિન સાતે જીનવર પૂજાએ, નાત-જાત-વિષે જમવા ન જાએ;	
વળી હાથે દાન નવિ દીએ.	સુણ્ણ ૬
ઋતુવંતી તમે અજગી રાખો, ધર-કારજ કાંઈ મત લાખો;	
અન્ન પાણી શય્યા દૂર રાખો.	સુણ્ણ ૭
ઋતુવંતી સાધુને વહોરાવે, તસ પાતકથી નરકે જાવે;	
પંચવ્રત ઉદ્ધે નવિ આવે.	સુણ્ણ ૮
ઋતુવંતી જો વહાણમાં બેસે, તે પ્રવહણ સમુદ્રમાં પેસે;	
તોફાન ઘણેરા તે લેશે.	સુણ્ણ ૯
મજ્જા હિંજલો થાએ કાળો, એકેન્દ્રિયને દુઃખ લાળો;	
તો પંચેન્દ્રિય વિશેષે પાળો.	સુણ્ણ ૧૦
પહેલે દિન ચંડાલણ સરખી, બીજે દિન બ્રહ્મઘાતિણી નિરખી;	
ત્રીજે દિન ઘોખલડી પરખી.	સુણ્ણ ૧૧
શીવાદિક શાસ્ત્રે એમ વાણી, ઋતુવંતી રાખો દૂર જાણી;	
વળી અસુરકુમારની એમ વાણી.	સુણ્ણ ૧૨
ખાંડણ-પીસણ-રાંધણ-પાણી, તસ દૂરસે દુઃખ કહે જાની;	
ને હોય જ્ઞાનની હાનિ.	સુણ્ણ ૧૩
સૂત્ર-સિદ્ધાંત મંત્ર જ નહિ ફળે, અસંજ્ઞાયે આશાતના સમજને;	
પહોર ચોવીશ પછી નાહીં હળી મળે.	સુણ્ણ ૧૪
આશાતના અસંજ્ઞાયની રાખી, મુનિ રતન વિજય ગુરૂ સાખી;	
એ ધર્મ કરણી સાચી લાખી.	સુણ્ણ ૧૫

૯૦

સ્થુલીલદ્રની સંજ્ઞાય

એક દિન કોશ્યા ચિત્તને રંગે, બેઠી છે મનને ઉમંગે;
 ખાંચ સાત સાહેલીની સંગે રે, સ્થુલીલદ્ર મુનિ ઘેર આવે.
 આવે આવે લાછલદેનો નંદ રે. સ્થુલીલદ્ર ૦

- આજ મારે મોતીડે મેહ વુઠયા, દેવદેવી જેવેં સુજ તુઠયા;
મેં તો જીવન નયણે દીડા રે. સ્થુ૦ ૨
- આવી ઉતર્યા ચિત્રાશાલી, રૂડા રતને જડી રહીયાળી;
માંહી મણીયા મોતીની જાળી રે. સ્થુ૦ ૩
- પકવાન્ન જમ્યા બહુ ભાત, ઉપર ચોસઠ શાકના જાત;
તો એ ન ગમે વિષયની વાત રે. સ્થુ૦ ૪
- કોશ્યા સજ્જી શણુણાર, કાજલ કુંમ કુંમ હિંશુલ હાર;
પગવટ અંશુઠી વિધુયા સાર રે. સ્થુ૦ ૫
- દ્વાદશ દુમફળ માહલ વાજે, ભેરી ભુંગળ શરણાઈ વાજે;
તેમ રૂપે અપસરા છાજે રે. સ્થુ૦ ૬
- કોશ્યાએ વિષયની વાત વખાણી, સ્થુલીલદ્રે હૃદયે નવિ આણી;
હું તો પરણીશ શીવ પટરાણી રે. સ્થુ૦ ૭
- એમ બહુવિધ નાટક કરીયાં, સ્થુલીલદ્રે હૃદયે નવિ ધરીયાં;
સાધુ સમતા રસના દરિયા રે. સ્થુ૦ ૮
- એને જીવે સુખ અનુભવ્યો, કાળ અનંતા નિર્ગમ્યો;
તોએ તૃપ્તિ જીવ ન પામ્યો રે. સ્થુ૦ ૯
- કોશ્યાને કીધી સમકિત ધારી, વિષય સુખ રસથી વારી;
એવા સાધુને જાઉં બલિહારી રે. સ્થુ૦ ૧૦
- એમ પૂરણ થયે ચોમાસે, સ્થુલીલદ્ર આપ્યા ગુરૂ પાસે;
હુકર હુકર વ્રત ઉલ્સાસે રે. સ્થુ૦ ૧૧
- નામ રાખ્યું છે જગ માંહિ, ચોરાશી ચોવીશી જાહિ;
સાધુ પહોંચ્યા છે દેવલોક માંહિ. સ્થુ૦ ૧૨
- પંન્યાસ સુહસ્તિ વિજય ગુરૂરાય, એવા સુગુરૂ તણે પસાય;
શિષ્ય ખુશાલવિજય ગુણ ગાય રે. સ્થુ૦ ૧૩

૮૧

સ્ત્રીને શિખામણની સજ્જાય

- નાથ કહે તું સુણને નારી, શિખામણ છે સારીજી;
વચન તે સઘળાં વીણી લેશે, તેહના કારજ સરશે શાણા થઈએજી. ૧
- જાત્રા જાગરણ ને વિવાહમાં, માતા સાથે રહીએજી;
સાસરીયામાં જળ ભરવાને, સાસુ સાથે જઈએ. શાણાં ૨

દિશા અંધારી ને એકલડાં, માર્ગમાં નવિ જઈએજી;	
એકલી જાણી આળ ચઢાવે, એવડું શાને કરીએ. શાણાં	૩
હાણામાં વેલેરો ઉઠી, ઘરનો ધંધો કરીએજી;	
નણુંદ જેઠાણી પાસે જઈએ, સુખદુઃખ વાત ન કરીએ. શાણાં	૪
ચોકમાં ચતુરાઈએ રહીએ, રાંધતા નવી રમીએજી;	
સહુકોને પ્રસાદ કરાવી, પાછળ પોતે જમીએ. શાણાં	૫
ગાંઠે પહેરી ઘરમાં રહીએ, ખહાર પગ નવિ ભરીએજી;	
સસરા જેઠની લાજ કરી રે, મહોં આગળથી ખસીએ. શાણાં	૬
છુટે કેશે શિર ઉઘાડે, આંગણમાં નવિ જઈએજી;	
પુરૂષ તણો પડછાયો દેખી, મહોં આગળ નવિ રહીએ. શાણાં	૭
એકાંતે દીયરીયા સાથે, હાથ તાળી ન લહીએજી;	
પ્રેમ તણી જો વાત કરે તો, મહોં આગળથી ખસીએ. શાણાં	૮
આભરણ પહેરી અંગ શોભાવી, હાથે દર્પણ ન લઈએજી;	
પિયુડો જો પરદેશ સિધાવે, તો કાજળ રેખ ન દઈએ. શાણાં	૯
પિયુડા સાથે ક્રોધ કરીએ, રીસાઈ નવિ રહીએજી;	
છેયા છોડે છોકરડાને, તાડન કહિય ન કરીએ. શાણાં	૧૦
ઉજ્જડ મંદિર માંહિ ક્યારે, એકલડા નવિ જઈએજી;	
એકલી જાણી આળ ચઢાવે, એવડું શાને કરીએ. શાણાં	૧૧
ફિરીયલ નારીનો સંગ ન કરીએ, તસ સંગે નવિ ફરીએજી;	
મારગ જાતાં વિચાર કરીને, ઉંડો પાવ ન ધરીએ. શાણાં	૧૨
ઉદયરત્ન વાચક ઈમ જોલે, જે નર નારી ભણશેજી;	
તેહનાં પાતક દૂરે ટળશે, મૂક્તિપુરીમાં મળશે. શાણાં	૧૩

૯૨

રતનચિંતામણીની સજ્જાય

આ ભવ રતન ચિંતામણી સરિખો, વારો વાર ન મળશેજી;	
ચેતી શકે તો ચેતજે જીવડાં, આવો સમય નહિ મળશેજી.	૧
ચાર ગતિ ચારાશી થોનિ, તેમાં તું ભમી આયોજી;	
પુણ્ય સંયોગે સ્વામ સંગતો, માનવનો ભવ પાયોજી.	૨

હોદો થા તું જોદો જીવડા, લે જિનવરનું નામજી;	
કુશુર-કુદેવ કુધર્મને છંડી, દીજે આતમ કામજી.	૩
જેમ કઠીયારે ચિંતામણી લાધો, પુણ્ય તથે સંયોગજી;	
કાંકરાની પરે નાંખી દીધો, ફરી નહી મળવા ભોગજી.	૪
તેહની વચ્ચે તું ખેડો જીવડા, કાળ આહિડી નિકાશેજી;	
એક કાળે તું આચ્યો જીવડા, એક કાળે તું જાશે જી.	૫
ધન્ય સાધુ જે સંયમ પાળે, સુધો મારગ દાખે જી;	
સાચું નાણું, ગાંઠે બાંધે, ખોટે દષ્ટિ ન રાખેજી.	૬
માત-પિતા-દારાન્સુત બાંધવ, બહુવિધમાં વિરતિ ભેડેજી;	
તે માંહેથી ભે કાજ સરે તો, સાધુ ઘર કેમ છોડેજી;	૭
માયા મમતા વિષય સહુ છંડી, સંવરક્ષમા એક કીજેજી;	
ગુરૂ ઉપદેશ સદા સુખકારી, સુણી અમૃત રસ પીજેજી.	૮
જેમ અંજલીમાં નીર ભરાણું, ક્ષણક્ષણ ઓછું થાય જી;	
ઘડી ઘડી એ ઘડીયાળાં વાળે, ક્ષણ લાખિણો જાયજી.	૯
સામાયિક મન શુદ્ધે કીજે, શીવરમણી ફળ પામીજેજી;	
માનવ ભવ મુક્તિનો કામી, તેમાં ભરોસો શાને લીજેજી.	૧૦
દેવગુરૂ તમે દહ કરી ધારો, સમક્રિત શુદ્ધ આરાધોજી;	
ષટ્કાય જીવને રક્ષા કરીને, મુક્તિનો પંથ સાધોજી.	૧૧
હોડા ભીતર સમતા રાખો, જન્મ ફરી નવિ મળશેજી;	
કાયર તો કાદવમાં ખુત્યાં, શૂરા પાર ઉતરશેજી.	૧૨
ગુરૂ કંચન ગુરૂ હીરા સરીખા, ગુરૂ જ્ઞાનના દરીયાજી;	
કહો અલયરામ ગુરૂ ઉપદેશે, જીવ અનંતા તરિયાજી.	૧૩

૯૩

૪૫ આગમના નામની સજ્જાય

અંગ અગીયાર ને ઉપાંગ બાર, છ છેદ દશ પચન્ના અંગ;	
નંદી અનુયોગ દાર, મૂલ ચાર પણ્યાલ વિચાર.	૧
આચારાંગ પહિલો મન ધરો, શ્રી સુયગડાંગ બીજી આદરો;	
સમરૂં ત્રીજું શ્રી ઠાણાંગ, ચોથું સુંદર સમવાયાંગ.	૨

પંચમી ભગવતી કહે જગદીશ; પ્રશ્ન ઉત્તર જિહ્વાં સહસ છત્રીસ;	
જ્ઞાતા ધર્મ કથા અભિધાન, છઠું અંગ છે અર્થ નિધાન.	૩
સાતમું અંગ છે ઉપાસક દશા, આઠમું સમરો અંતગડ દશા;	
અણુતરોવવાઈ શુભનામ; નવમું અંગ સયલ સુખ-ધામ.	૪
દશમું પ્રશ્ન વ્યાકરણ હું નમું, વિપાક સૂત્ર તે અગીયારમું;	
એહની જે સંપ્રતિ વાચનાં, તે પ્રણામ કીજે ઇકમના.	૫
ઉવવાઈ રાયપસેણી સાર, જીવાભિગમ પન્નવણા ઉદાર;	
જંબૂદીવ-પન્નતી ચંગ, ચંદ્ર સુર પન્નતી અભંગ.	૬
નિરીયા વક્ત્રીને પૂઢીઆ, કાયવડિંસગ ગુણ ગુંથીઆ;	
પૂષ્કવડિંસગ વડુનિ દશા, ધ્યાઉં ખાર એ મન ઉલ્લસા.	૭
બૃહત્ કલ્પ વ્યવહાર નિશીથ, પંચકલ્પ ને મહનિશીથ;	
વક્ત્રી વ્યવહાર તે મન આણીએ, છેદ ગ્રંથ એ ષટ્ જાણીએ.	૮
ચઉસરણ આઉર પરચક્ષાણુ, વીરસ્તવ ને ભત્ત પરચક્ષાણુ;	
તંદુલવેયાલી ગુણ ગેહ, ચંદાવિજય અરથ અછેહ.	૯
ગણી વિજ્ઞાને મરણ સમાધિ, દેવેંદ્રસ્તવ ટાલે વ્યાધિ;	
દશમું સંથારગ પચન્ન, જે માને તેણે ભવજલ તિન્ન.	૧૦
ચેટી રતન તણી જે સૂત્ર, તે જત્રીત છે અર્થ વિચિત્ર;	
નંદી ને અનુયોગ દ્વાર, કુંચી તસ ઉઘાડણુહાર.	૧૧
દશવૈકાલિક નિયુક્તિ એધ, આવશ્યક બહુ યુક્તિ અમોધ;	
ઉત્તરાધ્યયન મહાગંભીર, મૂલસૂત્ર એ ભવ-દવ-નીર.	૧૨
આગમ પણ્યાલી સહ તણાં, નામ કહ્યાં અતિ સોહામણાં,	
જે એહની સદહણા ધરે, વાચક યશ કહે તે શિવ વરે.	૧૩

૯૪

સંયતિ રાજની સજ્જાય

કેપિલપૂરનો રાજયો, જગ ગાજયો રે, સંજય નરરાય કે;	
પાય નમે નર જેહના રે, પહોંચે ભડવાય કે ધનધન સંજય નરવર.	૧
જગ સુરતર રે, શાસન વનમાંહિ કે, બાંહિઅહી ભવકૂપથી;	
હુઃખ રૂપથી રે, જિનધર્મ સમાહિકે,	ધન ધન ૦ ૨

એક દિન કેસરી કાનને રસ વાહ્યોરે, બથે મૃગયા હેત કે;	
ત્રાસ પમાડે જંતુને, એ મૃગલો રે, દુહ્વે વિણુખેલ કે.	ધન ધન૦ ૩
તીરપિડાયે તરફડયો, પડયો હરણુલો રે, મુનિવરની પાસકે;	
તે દેખી ચિંતા કરે, રાય ખામતો રે, મુનિ તેજે ત્રાસ કે.	ધન ધન૦ ૪
રાય કહે મુનિરાયને, હું તો તુમ્હ તણો રે અપરાધી એહ કે;	
રાખ રાખ જગખંધુ તું, મુજ ભાંખો હો જિનધર્મ સરેહ કે.	ધન ધન૦ ૫
ધ્યાન પારી મુનિવર ભણે, રાય કાં હણે રે હરિણાદિક જીવ કે;	
નિરઅપરાધી જે ખાપડાં, પાડતા રે દુઃખીયા બહુ ચીસ કે.	ધન ધન૦ ૬
હય ગય રથ પાયક વહી, ધન કામિની રે કારમું, સવિ બાણે કે;	
ધર્મ જ એકસાચો અ છે, એમ નિસુણી રે, તેહ સંજય રાણુ કે.	ધન ધન૦ ૭
ગર્હ ભાળી પાસે લીએ, જિન દીક્ષા રે સંસારી સાર કે;	
ગુરૂ આદેશે અનુક્રમે, પૂહવી તલે રે કરે ઉગ્ર વિહાર કે.	ધન ધન૦ ૮
માર્ગે એક મુનિવર મદ્યા, તેહ સાથે રે કરે ધર્મ વિચાર કે;	
જીનદીક્ષા પામી તથી, ભરતેશ્વર રે ચક્રી સનત કુમાર કે.	ધન ધન૦ ૯
સગર મધવ સંતિઅરો, કુંથુ પદ્મ અને હરિસેણુ નરિંદ કે;	
જય ચક્રી નગઈ નમિ, કરકંડુ રે દોમૂહ મુણિચંદ કે	ધન ધન૦ ૧૦
મહાબલ રાય ઉઠાયણે, વળી રાજા રે દશાણુ ભદ્ર કે;	
નાણુ ક્રિયા પોતે કહી, એતો તરીયા રે સંસાર સમુદ્ર કે.	ધન ધન૦ ૧૧
વિજયદેવ સૂરીશ્વર, પદ્મોધર રે વિજય સિંહ ગુણખાણુ કે;	
ઉદય વિજય કહે એ કહ્યો, અધ્યયને રે અઠારમે જાણુ કે.	ધન ધન૦ ૧૨

૯૫

આત્મોપદેશની સજ્જાય

હું તો પ્રણમું સદ્ગુરૂ રાયા રે, માતા સગરવતીના વંદુ પાયા રે;	
હું તો ગાઉં આતમ રાયા, જીવનજી બારણે મત બાળે રે;	
તુમે ઘેર બેઠા કમાવો ચેતનજી; બારણે મત બાળે રે.	૧
તાંહરે બાહિર દુર્મતિ રાણી રે, કહેતાં શું કુમતિ કહે વાણી રે;	
તુંને લોલવી બાંધશે તાણી રે, જીવનજી બારણે મત બાળે રે.	૨
તાંહરાં ઘરમાં છે ત્રણ રતન રે, તેનું કરજે તું જતન રે;	
એ અખુટ ખબનો છે ધન રે, જીવનજી.	૩

તાહરા ઘરમાં પેઠા છે ધુતારા રે, તેને કાઢો રે પ્રીતમ પ્યારા રે;	
એથી રહોને તુમે ન્યારા. જીવનજી.	૪
સત્તાવનને કાંઠો ઘરમાંથી રે, ત્રેવીશને કહો જાય છડાંથી રે;	
પછી અનુભવ જાગશે માંહેથી. જીવનજી.	૫
સોલ કષાયને દીઓ શીખ રે, અઠાર પાપસ્થાનકને મંગાવો ભીખ રે;	
પછી આઠ કર્મની શી ખીક જીવનજી.	૬
ચારને કરો ચકચૂર રે, પાંચમી હું થાઉં ઉજૂર રે;	
પછી પ્રભો આનંદ ભરપૂર રે, જીવનજી.	૭
વિવેક દીવે કરો અજીવાલો રે, મિથ્યાત્વ અંધકારને ટાળો રે;	
પછી અનુભવ સાથે માણો રે. જીવનજી.	૮
સુમતી સાહેલી શું ખેલો રે, દુર્મતિનો છેડો મેલો રે;	
પછી પામે મુક્તિ ગઢ હેલો રે. જીવનજી.	૯
મમતાને કેમ ન મારો રે, જીતી બાજી કાંઈ હારો રે;	
કેમ પામે ભવનો પારો રે. જીવનજી	૧૦
શુદ્ધ દેવ શુદ્ધ સુપસાય રે, મારો જીવ આવે કાંય ઠાય રે;	
પછી આનંદધન મય જાય રે. જીવનજી.	૧૧

૯૬

શીયલની ચુનડીની સન્ન્યાય

રે જીવ વિષય નિવારીએ, નારી ઉપર શો નેહો રે;	
મુજ મૃગાલ તણી પરે, અટક દેખાવે છેહો રે.	રે જીવ૦ ૧
પદ્મ ખંડ કેરો રાજીયો, આપ તણો અંગ બેતો રે;	
ચૂલણી ચૂકી મારવા, અવર કહું દિસી વાતો રે.	રે જીવ૦ ૨
જન્મ લગે જે વ્હાલી, સૂરીકંતા નારો રે;	
કંઠે ડસ્યો અંશુકડો, માર્યો નિજ ભરતારો રે.	રે જીવ૦ ૩
અંદ્રવદની મૃગાલોચની, ચાલતી ગજ ગેલો રે;	
રૂપે દિસે રૂચડી, પણ તે વિષની વેલો રે.	રે જીવ૦ ૪
વિષચારસ વિષ વેલડી, શેલડી સેવો અંગો રે;	
પંડિત જનને ભોળવે, ક્ષણમાં ભાંગે ભાંગો રે.	રે જીવ૦ ૫

નારી વિષય વિણાસીયો, દશમાં કંધરદશશિષો રે;		
રાજ રમણી હારી કરી, નરક પડ્યો નિશદિશો રે.	રે ૭૫૦	૬
એક ઈન્દ્રિય પરવશપણે, બંધન પામે ૭વો રે;		
મયગળ મોહ્યો હાથણી, બંધ પડ્યો કરે રીવો રે.	રે ૭૫૦	૭
મધુકર મોહ્યો માલતી, લેવા પરિમલ પૂરો રે;		
કમળ મિલતે માંહી રહ્યો, જળ આશ્રમીયો સૂરો રે.	રે ૭૫૦	૮
દીપ શિખા દેખી કરી, રૂપે મોહ્યો પતંગો રે;		
સોના કારણ લોભીયો, હોમે આપણો અંગો રે.	રે ૭૫૦	૯
નાદ વિનોદ વિધીયો, હરણ હણ્યો નિજ બાણો રે;		
રસના ફરસે માછલો, બાંધ્યો ધીવર જાળો રે.	રે ૭૫૦	૧૦
પંડિત શિયળ વિજય તણો, શિષ્ય દિવે આશિષો રે;		
શીયલ સુરંગી ચુનડી, તે સેવો નિશ દિશો રે.	રે ૭૫૦	૧૧

૯૭

અંધેરી નગરીની સજ્જાય

અસાન મહા અંધેર નગરે, જેહની નહિ ઓહિ રે;		
મિથ્યાત્વ મંદિર મોહ મહાનિશી, પ્રથક તિહાં પ્રમાદ રે.		
૭વ જાગ તું ગઈ રાતલડી ભગવંત ઉગ્યો ભાણુ રે.		૧
ગતિ ચાર તે ઇશ ઉપલાં, કષાય પાઈયા ચાર રે;		
બ્રાંતિ ભરડી સભર ભરીયો, વાણુ વેદ વિચાર રે.	૭વ જાગ૦	૨
તૃણ તળાઈ પાથરી રે, ગોઠડાં મહા ગર્વ રે;		
ગતિ ભંગ ગાલમ સુરીઆં, તે સજ્જાયાં કુમને સર્વ રે.	૭વ જાગ૦	૩
રોશનાઈ બની રાગની તે, અષ્ટ મહ ઉલ્લોચરે;		
પડ્યો ન પાસુ પાલટી, સહુ તજવા તે સંકોચ રે.	૭વ જાગ૦	૪
ચોરાશી લખ સુપન બાંધ્યાં, ફરી ફરી બહુ વાર રે;		
કુમતિ વાસ્યો બકે બહુવિધ, હજુ ન આવ્યો પાર રે.	૭વ જાગ૦	૫
સ્નેહ સાંકળે સાંકલ્યો, મોહની મંદિરા પાન રે;		
સુતો પણ નવિ સળવળે, નહિ શુદ્ધ સુમતિને સાન રે.	૭વ જાગ૦	૬
ઉંઘ તિહાં વસી આપદા ને, જાગી તિહાં વસી જાણ રે;		
કુટુંબ મેળા કરીયો જામ, ગગન વાદળ ગોષ રે.	૭વ જાગ૦	૭

હર્ષને રહ્યો શોક દેરી, સંયોગ ને વિયોગ રે;
 ભોગ ભવની ભાસકિની, રૂપ તિહાં બહુ રોગ રે. જીવ ભાગ ૮
 આખરી બાવું એકલાને, કોઈ ન આવે કેડિ રે;
 વહાલાં વળાવી વળીયાં પાછાં, નહિ નેહ ને નિમેડી રે. જીવ ભાગ ૯
 જિન વચણે નર બગીયા, તે પામ્યા પરમ કલ્યાણ રે;
 જંબૂ આદિ બોધ લેબો, જગમાં બેહુ રે બહુ રે. જીવ ભાગ ૧૦
 ભવ્યને ઉપદેશ ભાંખી, ઉદયરત્ન ઉવજ્જાય રે;
 સાર શ્રી જિનવચને છે જેની, મુક્તિ જેહથી થાય રે. જીવ ભાગ ૧૧

૯૮

ધરિયાવહિની સજ્જાય

(જન જન્મ્યાજી જનવેલા જનની ઘરે)

મનશુદ્ધે રે, ધરિયા વહિ ભલી પડિછમો,
 ચોરાશી લખરે, જીવાયોથી સાથે ખમો;
 કરો મૈત્રી રે; સમતા રસ માંહિ રમો;
 ચઉ ગતિમાં રે, જિમ ભવિયાં તુમે નવી ભમો. ૧

નવિ ભમો જીમ સંસાર માંહિ, સકલ મુખને અનુસરો,
 મિચ્છામિ દુક્કડં દીયે ધણુ પરે, સુશુર વચણુ ચિત્ત ધરો;
 ભૂ જલ જલણુ ને વાયુ સુહુમ વણુ, એ પાંચે થાવરો;
 વીશ લેહ પજજ અપજજ કહીએ, સુહુમ તિમ વલી બાદરો. ૨

ઢાલ : વણુ પ્રત્યેક રે, પજજ અપજજ દુવીશ એ;
 બિતિ ચઉ પજજ રે, અપજજ છક્ક અડવીશ એ;
 જલ થલ ખગ રે, ઉરપરિ ભુજપરિ સખ્યએ;
 પજજા પજજરે, સન્નિયર વીશ થાય એ. ૩

મુટકે થાપીઆ એમ પંચિંદ્રિ તિરીશું, મલી થયા અડયાલ એ;
 સગનારકીના ચૌદ પજજા, પજજ દુસઝી એમ સંભાલ એ.
 તીસ અકરમ ભૂમિ પન્નર, કર્મભૂમિ વિવેક એ;
 છપ્પન અંતર દીપ નરના, ખિત્ત એક શત એક એ. ૪

ઢાલ : પજ્જા પજ્જરે, સન્નિ ખિસત ખિહું આગલા,
અસન્ની નર રે, અપજ્જ એકશત એક મદ્યા;
એમ ત્રણશે રે, ત્રણ અધિક નરનાં હુવાં,
હવે દેવનાં રે, કહીએ છે તે જુજુઆં. ૫

ચુટક જુજુવા પરમાધામી પનરહ, લવણ દશ સોલ વ્યંતરા;
ચર અચર જ્યોતિષી પંચપંચહ; કીલિય સીયા ત્રણ મોખરા;
લોકાંતિક નવતિરિ જૂંલક દશ, વૈમાનિકના બાર એ,
ઐવયકા નવ પણ અનુત્તર, લેદ નવાણું સાર એ. ૬

ઢાલ : પજ્જતા રે, અપજ્જતા લેદે કરી;
અઠાણું રે અધિકા એ શત ઉપરિ;
સર્વી મળી ને રે, પંચસયા ત્રેસઠ થયા;
જલ લેદા રે; એગિંદિયાદિ પદે લદ્યા. ૭

ચુટક લદ્યા એહના લેદથી જે, મિચ્છામિ દુક્કઠં અ છે,
અભિહયાદિક પદે દશ ગુણા, કરો જિમ ભવિ મન રૂચે;
પંચ સહસ પદ શતક ઉપરિ; ત્રીશ અધિક સોહામણા,
એ ચાર સહસ બસે સાઠ હોવે, રાગ દ્વેષે તે ગણ્યા. ૮

ઢાલ : વલી ત્રિગુણા રે, મન વચ કાય થકી ગુણો,
તેત્રીશ સહસ રે, સાત સયા એંશી લણો;
કરણાદિકે રે, ત્રિગુણ એક લખ જાણીએ;
સહસ એક જ રે, ત્રીસે ચાલીશ જાણીયે. ૯

ચુટક : જાણીયે સંપ્રતિ અતીત અનાગત, કાલે ત્રિગુણા કીજીયે;
લખ ત્રીસ ઉપર ચાર સહસા, વીશ અધિકા લીજીયે;
અરિહંત સિદ્ધ સુ સાહુ આતમ; દેવગુરૂ સાંખે કરી,
પદગુણા કરતાં જેહ હોયે, તે સુણો હૃદયે ધરી. ૧૦

ઢાલ : લખ અઠદશ રે, ચોવીસ સહસા ઉપરી,
વીશ અધિકા રે, એક શત સર્વી મલી કરી;
મિચ્છામિ દુક્કઠં રે, એતા ભાવ ધરી દીઓ,
બહુ વિધ વલી રે, લેદ થાયે છે તે જુઓ. ૧૧

ચુટક : જુઓ ને વલી અવર ગ્રંથે, કયાં પદગુણને છતાં,
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ ને ભાવ લેલી, જાણતાં અજાણતાં;
એક કોડી નવ લખ, સહસ ચૌઆલીસ;
સાત શયને વીશ એ, ધરિયાવહિનો અર્થ ભાવે લહે તે સુજગીશએ. ૧૨

ઢાલ : નવાણું રે, એક શત અક્ષર એહના,
આઠ સંપદા રે, ચોવીશ ગુરુ છે જેહના;
ઇચ્છામિ રે, પડિછમિઉં ધુરિ જાણીયે;
કામિ કાઉસગગ રે, અંતિમ પદ એ આણીયે. ૧૩

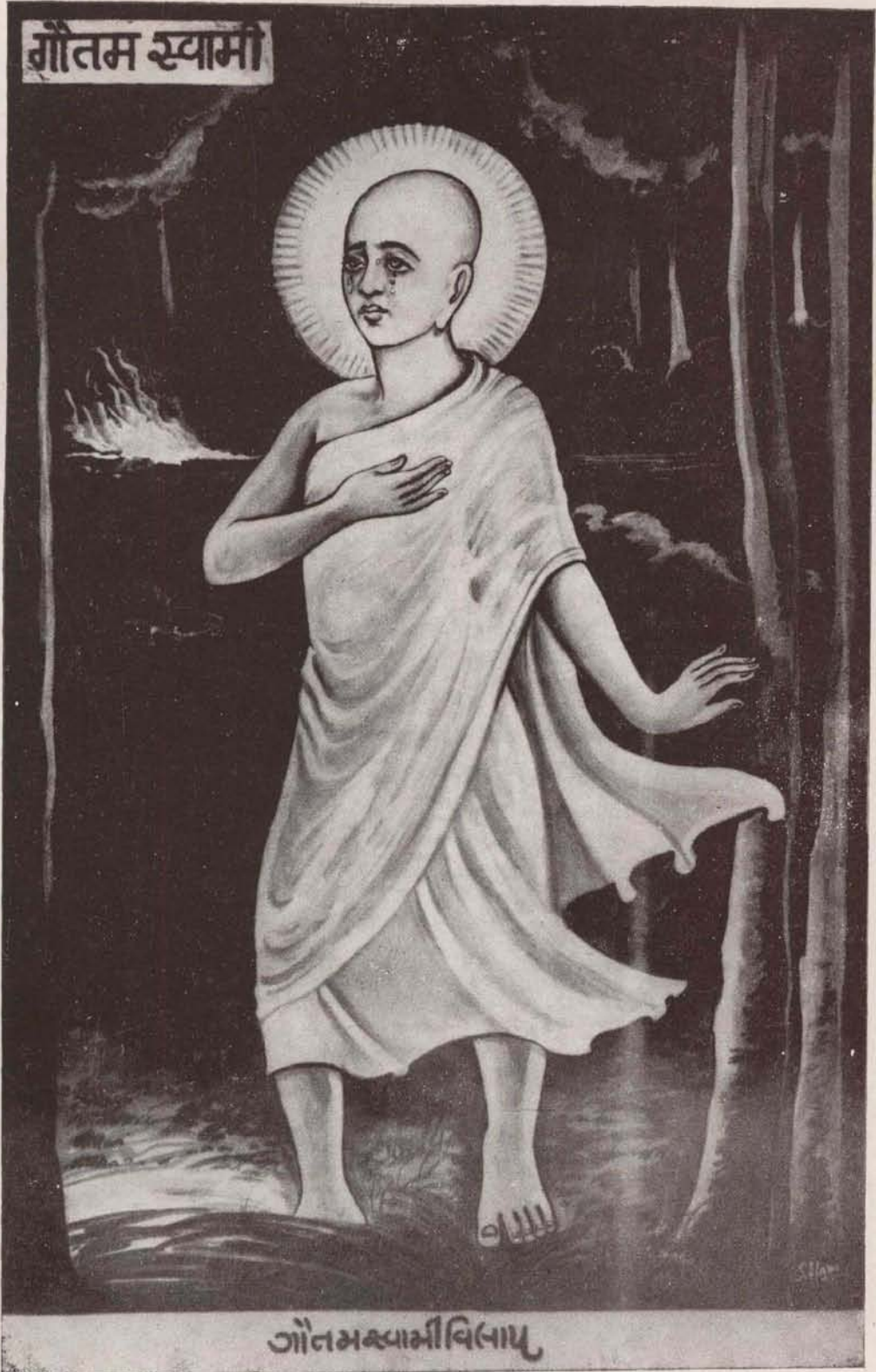
ચુટકે : જાણીયે વિષુ શુદ્ધ કિરીયા વિધિ સઘલો સફલો નહિ;
અયમુત્તોમુનિ મૃગાવતી સાધવી, પ્રમુખ બહુ શીવગતિ લહી;
તે જાણી ચતના કરો સૂધી, સચલ સંપત્તિ જિમ લહે;
કવિરાજ શ્રી ધીરવિમલ સેવક, નયવિમળ કવિ ઇમ કહે. ૧૪

૯૯

મહાવીર નિર્વાણની સજ્જાય

આધારજ હુંતો રે, એક મુને તાહરો રે; હવે કુણુ કરશે રે સાર;
પ્રીતલહી હુંતી રે પહેલા ભવ તણીરે, તે કિમ વિસરી રે જાય. આધાં ૧
મુજને મેલ્યો રે ટળવળતો ઇહાં રે, નથી કોઈ આંસુ હુંછણુ હાર;
ગૌતમ કહીને રે કુણુ બોલાવશે રે; કોણુ કરશે મોરી સાર. આધાં ૨
અંતર જામી રે અણુઘટતું કયું રે, મુજને મોકલીઓ ગામ;
અંત કાલે રે હું સમજ્યો નહિ રે, જે છેહ દેશે મુજ આમ. આધાં ૩
ગઈ હવે શોભા રે ભરતના લોકની રે, હું અજ્ઞાની રહ્યો છું આજ;
કુમતી મિથ્યાત્વીરે જિમ જિમ બોલશે રે, કુણુ રાખશે માહરી લાજ. આધાં ૪
વહી શૂલ પાણી રે, અજ્ઞાની ઘણો રે, દીધું તુજને રે દુઃખ;
કરૂણા આણી રે તેહના ઉપરે રે, આપ્યું બહોળું રે સુખ. આધાં ૫
જે અઈમુત્તો રે બાળક આવીયો રે, રમતો જલથું રે તેહ;
કેવલ આપી રે આપ સમો કીયો રે, એવડો ર્યો તસ નેહ. આધાં ૬
જે તુજ ચરણે આવી ડંસીયો રે; કીધો તુજને ઉપસર્ગ;
સમતા વાલી રે, તે ચંડકોસીયો રે, પામ્યો આઠમું રે સ્વર્ગ. આધાં ૭
ચંદન બાળા રે અડદના બાકુલારે, પડિલાલ્યા તુમને સ્વામ;
તેહને કીધી રે સાહુણી વડી રે, પહોંચાડી શિવ ધામ. આધાં ૮
દિન ખ્યાસીનાં રે માત પિતા હુવા રે; બ્રાહ્મણ બ્રાહ્મણી દોય;
શિવપર સંગી રે તેહને તેં કર્યા રે, મિથ્યામલ તસ ધોય. આધાં ૯

गौतम स्वामी

गौतम स्वामी विलाप

गौतम स्वामी

जैन ट्रान्सपोर्ट वाला इस्ते मताप भाई - हैद्राबाद

गौतम स्वामि विलाप

१. गौतमस्वामि चरमशासनपति महावीर देव के प्रथम शिष्य थे ।
साथ साथ परमात्मा प्रति अवीहड भक्ति राग था
निर्मल ज्ञानसे परमात्मा मोक्ष समय नजदीक हुआ देखकर
गौतमस्वामि को देवशर्मा को प्रतिबोध के लिये भेजे ।
२. ईश्वर परमात्माने अपापापूरिमे हस्तिपालराजाकी सभामे नवमहरी और
नवलच्छि देश असे अठारह देश के राजन् निर्जल छठ तपके साथ
पौषध लेके १६ प्रहरकी देशना सुणने कु बैठे, ६४ इन्द करोडा
देवात्माओ आदि १२ पर्षदा के सामने अखंडाधार देशना दीये,
और दिपावलि के दिन निर्वाण पाया ।
३. गौतमस्वामि यह खेदप्रद समाचार वापिस लौटते समय रास्ते मे.
देवोका आवागमन, शोकातुरता, आंसुपरिपूर्ण नयन देखते ही
मालुमात हो चुकी ।
४. तब हा...! वीर बोलते ही गिर पड़े ऐसा ब्रजाघात समाचार
आकुल ब्याकुल हो गये,
बेशुध्दी दशामे से जब ऊठे तब हे वीर...हे वीर...चिलाता हुआ ।
विलाप करने लगे ... ..
और अत्यंत रुदन करता हुआ बोल रहा है ।
हा...हा...वीर तेहें कीधु ।
वह उनका विलापकी सादृशतम् प्रतिकृति से विशेष ज्ञात होगा. ॥

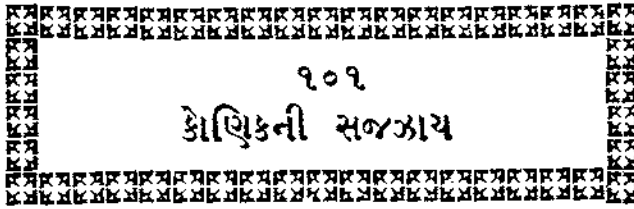
અર્જુન માલી રે જે હતા પાતકી રે, મનુષ્યનો કરતો સંહાર;
તે પાપી ને પ્રભુ તમે ઉધર્યો રે, કરી તેહ શું સુપસાય. આધાં ૧૦
જે જલચારી રે હું તો દેડકો રે, તે તુમ ધ્યાન સુહાય;
સોહમ વાસી રે તે સુરવર કીધો રે, સમકિત કેરે સુપસાય. આધાં ૧૧
અધમ ઉધર્યા રે, એહવા તેં ઘણા રે, કહુ તસ કેતા રે નામ;
માહરે તાહરા નામનો આશરો રે; તે મુજ ફલશે રે કામ. આધાં ૧૨
હવે મેં જાણ્યું રે પદ વીતરાગનું રે, જો તેં ન ધર્યો રે રાગ;
રાગ ગયેથી ગુણ પ્રગટયા સવે રે તે તુજ વાણી મહાભાગ. આધાં ૧૩
સંવેગ રંગી રે ક્ષપક શ્રેણે ચડયા રે, કરતા ગુણનો જમાવ;
કેવલ પામ્યા રે, લોકલોકના રે, દેખે સઘલા રે ભાવ. આધાં ૧૪
ઈંદ્રે આવી રે જિનપદ થાપીયા રે, દેશના દીયે અમૃતધાર;
પર્વદા બોધી રે, આતમ રંગથી રે, વરીયા શિવપદ સાર. આધાં ૦૧૫

૧૦૦

કલાવતીની સજ્જાય

નગરી કૌશાંબીનો રાજા કહીએ, નામે જય સંગ રાય;
બેન લણી જેણે બેરખા મોકલાયા, કરમે ભાઈ કહેવાય રે,
કલાવતી સતી રે શિરોમણી નાર. ૧
પહેલી તે રચણી રાજા મોહોલે પધાર્યા, પૂછે બેરખાની ભાલ;
કેને સ્વામી મને બેરખા ઘડાવ્યાં, તું નથી શીયલવતી નાર રે. કલાવતી ૨
બીજી તે રચણીએ રાજા મોહોલે પધાર્યા, પૂછે બેરખાની વાત;
કહોને કોણે તમને બેરખા ઘડાવ્યાં, તું નથી શીયલવતી નાર રે. કલાવતી ૩
ઘણું જીવો રે જેણે બેરખા ઘડાવ્યાં, અવસર આવ્યા એહ;
અવસર જાણી જેણે બેરખાં મોકલાવ્યા, તે મેં પહેર્યાં છે એહ રે. કલાવતી ૪
મારે મન એહ ને હું તેહને મન, તેણે મોકલીયા એહ;
રાત દિવસ નવિ વિસરે, દીઠે હરખ ન છેહ રે. કલાવતી ૫
એણે અવસર રાજા રોષે ભરાણો, તેડાવ્યા સુભટ બે ચાર;
સૂકી નદીમાં છેદન કરી કર, લેઈ આવો આ વાર રે. કલાવતી ૬
બેરખા વાંચીને રાજા મનમાં વિમાશે, મેં કીધો અપરાધ;
વિણ અપરાધે મેં છેદન કરાવ્યાં, તે મેં કીધી વિરોધ રે. કલાવતી ૭

એણે અવસર રાજા ધાન ન ખાએ, તેડાવ્યા રાય જે ચાર;
 રાત દિવસ રાજા મનમાં વિમાશે, જે આવે શીયલવતી નાર રે. કલાવતી ૮
 સૂકાં સરોવર લહેરે રે જાય, વૃક્ષ નવપલ્લવ થાય;
 કર નવા આવે બેટાને ધવરાવે, તેને શીયલતણો સુપસાય રે. કલાવતી ૯
 એણે અવસર મહાવીરજી પધાર્યા, પૂછે પૂર્વ લવની વાત;
 શા શા અપરાધ મેં કીધા, પ્રભુજી તે મુજને કહો જાત રે. કલાવતી ૧૦
 તું રે હતી બાઈ રાજાની કુંવરી, એ સુડો પંખી જાણુ;
 સહેજે સહેજે તે સુડાની પાંખજ, લાંગી તારે બાણુ રે. કલાવતી ૧૧
 તમે તમારી વસ્તુ સંભાલો, મારે સંયમ કેરા ભાવ;
 દીક્ષા લેઈશું મહાવીરજીની પાસે, પામશું મુગતિનું નાવ રે. કલાવતી ૧૨
 પુત્ર હતો તે રાજાને સોંપ્યો, પોતે લીધો સંયમ ભાર;
 હીરવિજય ગુરૂ એણીપરે બોલે, આવાગમન નિવાર રે. કલાવતી ૧૩

૧૦૧

કોણિકની સજ્જાય

ક્રિયા રે ભવનું વૈર કપુત આતે વાળ્યું, તારા જનકને પિંજર નાંખી;

પેટજ માફં બાળ્યું રે.

ક્રિયા ૧

આવું કરતાં તુજને પાપી, લાજ ન આવી કાંઈ;

બુદ્ધિ કુબુદ્ધિ તેં ઉપજવી રાજ્ય લોલે લલચાઈ રે.

ક્રિયા ૨

અર્થે આવ્યો તું મુજ જ્યારે, તેની શું વાત જ કહેવી;

તુજ પિતાનું માંસજ માંગ્યું, બુદ્ધિ તેં એવી કીધી રે.

ક્રિયા ૩

પાપીજ તારો જનમ થાતાં, રીસ ચઢેલ અપારી રે;

ઉકરડે તુજને ન આવ્યો, દુષ્ટ પુત્ર મેં ધારી રે.

ક્રિયા ૪

શ્રેણીક રાયે વાત જ જાણી, તુર્ત તુને મંગાવ્યો;

પુત્ર પ્રતિ અતિ હેત જ આણી, અતિ તને હુલરાવ્યો રે.

ક્રિયા ૫

સ્નેહ આવો તુજ ઉપર રાખ્યો, ત્યારે આવું કીધું;

ફીટ ફીટ હો પાપીજ તુજને, કલંક કુળને દીધું રે.

ક્રિયા ૬

આવું સમજી મેં તો તુજને, પહેલા ફેંકી દીધો;

તુજ પિતાએ સ્નેહે તુજને, તોએ મોટો કીધો રે.

ક્રિયા ૭

હર્ષ ધરે શું તું મુજ પાસે, તાત ને પીંજર નાખી;	ક્રિયા૦	૮
લાજ મરું છું તુજ થકી હું, વાત સુણતાં આખી રે.		
નિજ પિતાનો રનેહ ન જાણ્યો, રાજ લેવાને ધાયો રે;	ક્રિયા૦	૯
સ્વાર્થ થકી તેં જગમાં પાપી, અપયશ અધિકો પાયો રે.		
હૃદ હુમ્મીય તું જા અહિંયાથી, શું તુજ મુખ બતાવે;	ક્રિયા૦	૧૦
અપકૃત્યો સહુ તારાં દેખી, દુઃખ જ મુજને થાયો રે.		
અપ્રિય વાચા સુણી માતાની, કોણીક ત્યાંથી જાએ;	ક્રિયા૦	૧૧
કરવા બંધન મુક્ત પિતાને, દોડતો તે તો આવે રે.		
આવતો પાસે પુત્ર જ દેખી, શ્રેણીક મનમાં ખીતો;	ક્રિયા૦	૧૨
તાલકુટ મુદ્રિકા મુખે, ચૂસી કાળજ કીધો રે.		
સ્વાર્થ જુઓ આ દુનિયાકેરો કોઈ તણું નવ કોઈ;	ક્રિયા૦	૧૩
હર્ષથી મન શોધો સુખને, જગની રચના જોઈ રે.		

૧૦૨

પ્રતિક્રમણની સજ્જાય

ગૌતમ પૂછે શ્રી મહાવીર ને રે, ભાષો પ્રભુજ સંબંધ રે;	૧
પડિક્કમણું કરતાં પ્રભુ શું ફલ પામીએ રે, શું શું થાયે પ્રાણીને બંધરે.	
સાંભળ ગૌતમ તે કહું રે, પડિક્કમણું કરતા ફળ થાય રે;	૨
તેથી ઉત્તરોત્તર સુખ ભોગવી રે, અનુક્રમે શિવપુર જાય રે.	
ઈચ્છા પડિક્કમણું કરીને પામીએ રે, થાય પ્રાણીને પુન્યબંધ રે;	૩
પુણ્યની કરણી જે ઉવેખશે, પરભવ થાયે અંધોઅંધ રે.	
પાંચ હજાર ઉપર પાંચશે રે, દ્રવ્ય ખરચી લખાવે જેહ રે;	૪
જીવા ભગવર્ધ પન્નવણાસૂત્રને રે, મૂકે ભંડારે પૂન્ય થાય રે.	
પાંચ હજાર ઉપર પાંચશે રે, ગાયો ગર્ભવતી જેહ રે;	૫
તેને અભયદાન દેતાં થતાં રે, મુહપત્તિ આપ્યાનું ફળ એહ રે.	
દશ હજાર ગાયો ગોકુળ તણી રે, એકેકું દશ હજાર પ્રમાણ રે;	૬
તેને અભયદાન દેતાં થકાં રે, ઉપજે પ્રાણીને નિરવાણ રે.	
તેથી અધિકું ઉત્તમ ફળ પામીએ રે, પરને ઉપદેશ હીધાનું જાણ રે;	૭
ઉપદેશ થકી સંસારી તરે રે, ઉપદેશ પામે પરિમલ નાણ રે.	
શ્રી જીન મંદિર અભિનવ શોભતા રે, સહસ પચીસ શિખર કરાવે જેહ રે;	૮
એકેકું મંડપ બાવન ચૈત્યનું રે, ચરવલો આપ્યાનું ફળ એહ રે.	

- માસક્ષમણી તપરયા કરે રે, અથવા પન્નર કરાવે જેહ રે;
 એહવા કોડ પન્નર કરતાં થકાં રે, કાંબલીયું આખ્યાનું ફલ એહ રે. ૯
- સહસ અઠયાશી દાન શાલા તણાં, ઉપજે પ્રાણીને પુન્યનો બંધ રે;
 તેહ થકી સંઘ ગુરને વંદણા કરીને, થાયે પ્રાણીને પુન્યનો બંધ રે. ૧૦
- શ્રી જન પ્રતિમા સોવનમય શોભતાં રે, સહસ અઠયાશી પ્રમાણુ રે;
 એકેકી પ્રતિમા પાંચસે ધનુષની રે, ઇરિયાવહિ પડિક્કમતાં જાણુ રે. ૧૧
- આવશ્યક સૂત્રની રૂબુગતિ સૂત્રમાંરે, ભાખ્યો ગુર પ્રતિક્રમણનો સંબંધરે;
 જીવાભિગમ રૂબુગતિ જાણુ રે, સ્વયં મુખે ભાખે શ્રી વીર જીણુંદ રે. ૧૨
- વાચક યશ કહે શ્રદ્ધા ધરે રે, પાલે શુદ્ધ પડિક્કમણાનો વહેવાર રે;
 અનુત્તર સમસુખ પામે મોટકાં રે, ભવિજન પામશે ભવનો પાર રે. ૧૩

૧૦૩

ગર્ભબહોંતેરીની સજ્જાય

- ઉત્પતિ જો આપણી, મનમાંહી વિભાસ;
 ગરભાવાસે જીવડો, વસિયો નવ માસ. ૧
- નારી તણી નાલી તલે, જન વચને જોય;
 કુલ તણી જિમ નાવીકા, તેમ નાડી છે દોય. ૨
- તસુ તલે ચોનિ કહી; વણુ કુલ સમાન;
 અંબ તણી માંજર જિશો, તિહા માંસ પ્રધાન. ૩
- રૂધિર સ્વે તિણુ ઠામથી, ઋતુકાલ સદૈવ;
 રૂધિર શુક ચોગે કરી, તિહાં ઉપજે જીવ. ૪
- જે અપાવન પવને કહી, વાસિત દુર્ગંધ;
 તિણે થાનક તું ઉપચો, હવે હુઓ મહાંધ. ૫
- નાલી વાંસ તણી ઘણું, ભરીયે રૂધાલ;
 તાત લોહ શિલાકતે, જલે તત્કાલ. ૬
- તિમ મહિલાની ચોનીમાં, નવ લાખ જીવ;
 પુરૂષ પ્રસંગે તે સહું, મરી જાય સદૈવ. ૭
- ઉપજે નરનારી મળ્યે, પંચેન્દ્રિ જેહ;
 તેહ તણી સંખ્યા નહી, તજે કારજ એહ. ૮
- નવલાખ જીવ ટકે તિહાં, ઉત્કૃષ્ટી વાર;
 જીવ જઘન્ય પણે ટકે, એક દો ત્રણ ચાર. ૯

જીવ જઘન્ય તિહાં રહે, મુહુરત પરિમાણ;	
ખાર વરસની સ્થિતિ તિહાં, ઉત્કૃષ્ટી જાણ.	૧૦
તિણે ગરભે કોઈ જીવડો, ઇમ કહે જગદીશ;	
ફરી આવે તો રહે, સંવત્સર ચોવીશ.	૧૧
મહિલા વરસ પંચાવને, કહીયે નિખીજ;	
પંચોતેર વરસ પછે, થાય પુરૂષ અ બીજ.	૧૨
જમણી કુખે નર વસે, તિમ ડાબે નાર;	
વચ્ચે નપુંસક જાણીએ, જિન વચ્ચે વિચાર.	૧૩
હવે સામાન્ય પછે ઇહાં, આવ્યો ગર્ભા વાસ;	
સાત દિવસ ઉપર રહે, નર ગતિ નવ માસ.	૧૪
આઠ વરસ તિર્યંચ રહે, ઉત્કૃષ્ટો કાલ;	
ગર્ભાવાસે ભોગવ્યો, ઇમ બહુ જાંભલ.	૧૫
કાર્મણ કાચે કરી લીયો, પહિલો તે આહાર;	
શુક અને શોણીત તણો, નહી જુઠ લગાર.	૧૬
પર્યાપ્તિ પૂરી નહી, તિહાં વિસવા વીશ;	
તિણે આહારેએ તનુ થયો, ઔદારિક અરૂ મિશ્ર.	૧૭
પવન આવે ઉદર થકી, ઉપભવે અંગ;	
અગ્નિ કરે ધિર તેહને, જલ સરસ સુરંગ.	૧૮
કકિન પછું પૃથ્વી રચે, અવગાહ આકાશ;	
પાંચે ભૂત શરીરને, એમ કહે પ્રકાશ.	૧૯
ખાર મુહુર્ત ઋતુ પછે, વિલસે નરનાર;	
ગર્ભ તણી ઉત્પત્તિ તિહાં, નહી અવર પ્રકાર.	૨૦
કલિલ હુએ દિન સાતમે, અરબુદ દિન સાત;	
અરબુદથી પેશી વધે, ઘન માંસ કહાત.	૨૧
માંસ તણી ગોટી હુવે, ચડતાલીશ ટાંક;	
પ્રથમ માસે જીનવર કહે, મન મધરો રાંક.	૨૨
રૂધિર માંસ બીજે હુવે, હવે ત્રીજે માસ;	
કર્મ તણે યોગે કરી, માતા મન આશ.	૨૩
ચોથે માસે માતનાં, પરિણમે સહુ અંગ;	
હાથ અને પગ પાંચમે, તિમ મસ્તક અંગ.	૨૪
પિત્ત રૂધિર છૂટે પડે, સાતમે ઇમ સંચ;	
નવધમની નસ સાતમે, પેસી સચ પંચ.	૨૫

રોમરાં પણ સાતમે, સાડીતીન કોડ;	
ઉપજે ઉણા કેટલે, ઇમ આગમ બેડ.	૨૬
આઠમે માસે નીપજ્યું, એમ સકલ શરીર;	
ઉંધે શિર વેદન સહે, જાંપે જીન વીર.	૨૭
શોણીત શુક સંલેખમાં, લઘુ ને વડી નીત;	
વાત પિત્ત કફ ગર્ભ મેં, એ થાયે ઇમ રીત.	૨૮
માય તણી હુંડી લગે, બાલકની નાલ;	
રસ આહાર તણે તિહાં, આવે તતકાલ.	૨૯
જનની લહે આહારને, જાયે નાડો નાડ;	
રોમ ઇંદ્રિ નખ ચક્ષુ વધે, તિમ મજ્જા ને હાડ.	૩૦
સવિ હું અંગે ઉલસે, સર્વાંગે આહાર;	
કવલ આહાર કરે નહિ, ગર્ભે ઇંશે વિચાર.	૩૧
તે ગર્ભે કિણે જીવને, થાય જ્ઞાન વિભંગ;	
અથવા અવધિ કહી જીને, તિણે જ્ઞાન પ્રસંગ.	૩૨
કટક કરી વક્રીય પણે, છુટી નરકે જાય;	
કો જિન વચન સુણી કરી, મરી સુર પણ થાય.	૩૩
ઉંધે મુખે ગુડા હોયે, સહેતો બહુ પીડ;	
દષ્ટિ આગલ બિહું હાથશું, રહી મુઠી ભીડ.	૩૪
નરવિણ વસ્ત્ર જલાદિકે, ઊપજે ઉધાન;	
અથવા બિહુ નારી મઢ્યાં, કહયા ગર્ભવિધાન.	૩૫
કોઈ ઉત્તમ ચિંતવે, દેખી દુઃખ રાશ;	
પુણ્ય કરૂં પરાં નીકલી, નાવું ગર્ભાં વાસ.	૩૬
ઉઠ કોડી સુઈ અંગમાં, કોઈ ચાંપે સમકાલ;	
તિણથી ગર્ભમાં આઠ ગુણી, સહે વેદના બાલ.	૩૭
માતા ભૂખી ભૂખીયો, સુખિણી સુખ થાય;	
માતા સુવે તે સુવે, પરવશ દિન જાય.	૩૮
ગર્ભચક્રી દુઃખ લખ ગણું, જનમે તિણી વાર;	
જનમ થયો દુઃખ વિસયું, ધિગ્ મોહ વિકાર.	૩૯
ઉપન્યો આયુ ચિંપણે, તિહાં મલમૂત્ર કલેશ;	
પિંડ અશુચિ કરી પુરીયો, નવિ શુચિ લવલેશ.	૪૦
તરત રૂદન કરતો થકો, જનમે જિણીવાર;	
માતા પયોધર મુખ ઠવે, પીવે દુધ તિવાર.	૪૧

હીસે દિને દિપતો, કરે રંગ અપાર;	
લાખ કોડ માતા પિતા, પુરે સુવિચાર.	૪૨
છિદ્ર બારહ નારીને, નરનાં નવ બચ;	
રાત દિવસ વહેતા રહે, એ તો ચતુર સુબુધ.	૪૩
સાત ધાતુ સાતે ત્વચા, છે સાતસેં નાડ;	
નવસેં નારાં છે પિંડમાં, તિમ ત્રણસેં હાડ.	૪૪
સંધિ એકસો આઠ છે, સિત્તેરસો મર્મ;	
ત્રીન દોષ પેશી પાંચસેં, ઢાંક્યા છે ચર્મ.	૪૫
રૂધિર શેર દશ દેહમેં, પેશાબ સરીષ;	
શેર પાંચ ચરબી તિહાં, હોય શેર પુરીષ.	૪૬
પિત્ત ટાંક ચોસઠ છે, વીચ જ બત્રીશ;	
ટાંક બત્રીશ શ્લેષમાં, બાણે જગદીશ.	૪૭
ધણુ પરિણામ થકી જઘન્ય, ઓછો અધિકો થાય;	
વ્યાપે રોગ શરીરમેં, નવિ ચલે તવ કાય.	૪૮
પોષ્યો પહિલે દાયકે, ઇમ વાધ્યો અંગ;	
ખાનપાન ભૂષણુ ભલાં, કરે નવ નવ રંગ.	૪૯
હવે બીજે દશકે ભણે, વિદ્યા વિવિધ પ્રકાર;	
ત્રીજે દશકે તેહને, ભગ્યો કામ વિકાર.	૫૦
જિજ્ઞાસાનક તું ઉપન્યો, તિણમેં મન બચ;	
ચોથે દશકે ધન તણાં, કરે કોડ ઉપાય.	૫૧
પહોંત્યો દશકે પાંચમે, મનમાં સસનેહ;	
ઘેટા ઘેટી ને પોતરા, પરણાવે તેહ;	૫૨
છટ્ટે દશકે પ્રાણીયો, વલી પરવશ થાય;	
જરા આવી બેબન ગયું, તૃણા તોય ન બચ.	૫૩
આવ્યો દશકે સાતમેં, હવે પ્રાણી તેહ;	
બળ ભાગ્યું બૂઠો થયો, નારી ન ધરે નેહ.	૫૪
આઠમે દશકે ડોસલો, ખુલીયા સહુ દાંત;	
કર કંપાવે શિર ધુણે, કરે ફેકટ વાત.	૫૫
નવમે દશકે પ્રાણીયો, નવ શક્તિ ન કાય;	
સાલે વચન સહુ તણાં, દિન જુરતાં બચ.	૫૬
ખાટ પડ્યો ખુખુ કરે, સુગાલી દેહ;	
હાક હુકમ ચાલે નહિ, દિયે પરિજન છેહ.	૫૭

આંખે ગલે બે પડલ મીલે, પડે મોઢે લાલ;	
બેટા બેટી તે બહુ, ન કરે સંભાળ.	૫૮
દશમે દશકે આવીયો, તવ પૂરી આય;	
પુણ્ય પાપ ફલ ભોગવી, પ્રાણી પરભવ જાય.	૫૯
દશ દષ્ટાંતે દોહિલો, લહી નરભવ સાર;	
શ્રી જીન ધર્મ સમાચરે, તે પામે ભવપાર.	૬૦
તરુણ પણે તપ જે તપે, નિર્મલ શીલ;	
તે સંસાર તરી કરી, લહે અવિચલ લીલ.	૬૧
કોડી રતન કવડી સાટે, કોઈ ગમેરે સંસાર;	
ધર્મ વિના એ જીવને, નહીં કોઈ આધાર.	૬૨
કાયા માયા કારમી, કારમો પરિવાર;	
તન ધન જોખન કારમાં, સાચો ધર્મ સંસાર;	૬૩
ચૌદ રાજ પ્રમાણ એ, છે લોક મહંત;	
જન્મ મરણ કરી ફરસીયો, જીવે વાર અનંત.	૬૪
આપ સવારથીયો સહુ, નહીં કેહનો કોય;	
નિજ સ્વારથ આણ પુગતાં, સુત રિપુ પણ હોય;	૬૫
જરા ન આવે જિહાં લગે; જિહાં લગે સખળ શરીર;	
ધર્મ કરો જીવ તિહાં લગે, થઈ સાહસ ધીર.	૬૬
આરજ દેશ લગ્યો હવે, લાધ્યો ગુરુ સંયોગ;	
અંગથકી આળસ તમે, કરો સુકૃત યોગ.	૬૭
શ્રી નમિરાજ તણી પરે, ચેતો ચિત્ત માંહિ;	
સ્વારથના સહુ કો સગા, કોઈ કોઈનું નાંહિ.	૬૮
ભોગ સંયોગ તજી સહુ, થયા જે આણુગાર;	
ધન ધન તસ માતા પિતા, ધન ધન અવતાર.	૬૯
સુરતડ સુરમણિ સરિખો, સેવો શ્રી જીન ધર્મ;	
જિનથી સુખ સંપત્તિ વધે, કીજે તેહજ કર્મ.	૭૦
તંદુલવિયાલી મેં અ છે, એહનો અધિકાર;	
તિણથી ઉઢરી ને કહ્યો, નહીં જીઠ લગાર.	૭૧

કથાશ

ઈહ જિન ધર્મ વિચાર સાંભળી, લહિયે સંયમ ભાર એ;	
વળી સિંહની પેરે સદા પાજે, નિયમ નિરતિ આર એ;	
સંસારનાં સુખ સકલ ભોગવી તે લહે ભવ પાર એ;	
શ્રી રતનહર્ષ સુશિષ્ય રંગે, ઇમ કહે શ્રી સાર એ.	૭૨

શીલખત્રીશીની સંજ્ઞાય

શ્રી નેત્રીસર જિનતણું જી, સમરી સુંદર નામ;
શીયલ ધર્મ મહિમા કહુંજી, જોઈ શાસ્ત્ર અભિરામ. સુણો નર
શીયલ વડુ સંસાર, સૂધું શીયલ સદા ધરે જી.

ધન ધન તે નરનાર. સુણો નર

૧

શીયલે સુર સેવા કરે જી, ક્ષિપ્તિધર હોય કુલમાળ;
અટવી વેલા ઉલ વલીજી, શીયલે સિંહ શીયાલ. સુણો

૨

દાતા નર દીસે ઘણાજી, તપ પણ તપે અનેક;
શીલ રચણ નિઃકલંકનીજી, કોઈકે રાખે ટેક. સુણો

૩

મહિલા મોહ્યા માનવીજી, હારે નરનું રે નામ;
ચોખા લેખ્યા દળથું જી, હુઈ ખીચડી તામ. સુણો

૪

ચોવીશી ચોવીશી માંજી, રાખ્યું શીયલજી નામ;
શકડાલ અંગ જ સ્વામીની જી, મહીયલ મોટી મામ. સુણો

૫

ચોથું વ્રત લેઈ કરીજી, પછી પરણ્યા અડ નાર;
મુગતિ માનિની મન વસીજી, એક જખૂકુમાર. સુણો

૬

શુલી સિંહાસન થયુંજી, શીલે સુદર્શન શેઠ;
શિયલ વિહુણા જીવડાજી, પરધર કરશે વેઠ. સુણો

૭

શીયલ થકી સીતા સતીજી, હુઓ હુતાશન નીર;
લાજ રહી સતી દ્રીપદીજી, કૌરવ ખેંચ્યા ચીર. સુણો

૮

કલહ કરાવણ મૂળથીજી, કુડાં ચઢાવે રે આળ;
તે નારદ શિવપદ લહેજી, મહિમા શીલ વિશાલ. સુણો

૯

પરની વાત કરે ઘણાંજી, પાલે વિરલા કેવ;
કેહનું ચૂએ આંગણુંજી, કેહના ચૂએ નેવ. સુણો

૧૦

નારી ઘર લાવે ઘણાજી, નાણે થોડા તે જોય;
તીર્થંકર પરણ્યા ઘણાંજી, પરણ્યા નહિ તે દોય. સુણો

૧૧

શીયલ તણાં ઉપદેશડાંજી, સદ્ગુણ જપે રે જામ;
કાકીડાની ડોક જયુંજી, શીર ધુણાવે તામ. સુણો

૧૨

જે ત્રિલોક કંટક કહ્યોજી, જસ વિસમો ગઢ લંક;	
પરનારીથી તે થયોજી, રાણો રાવણ રંક. સુણો	૧૩
અખટોત્તર સો બુદ્ધીજી, રાણે તણે રે કપાલ;	
સહસ વિદ્યા નાસી ગઈજી, શીયલ વિના સમકાલ. સુણો	૧૪
આપણું પણ ધૂળે મળેજી, નિજ કુલ નાખે રે છાર;	
પગ પગ માથા ઢાંકણુંજી, જીવી સેવી નરનાર. સુણો	૧૫
ચોટે : બેઠા બાપડાજી, પરનારી નિરખંત;	
વિણ ખાધાં વિણ લોગવ્યાંજી, શેગટ પાપ કરંત. સુણો	૧૬
નિપટ નિર્દાજ નારીશુંજી, જે નર નેહ ધરંત;	
સુકાં હાડ તે શ્વાન જ્યુંજી, લાળે પેટ ભરંત. સુણો	૧૭
સાહમી નારી આવતીજી, દેખી દૂરે રે છંડ;	
વાઘણની જિન લય લહીજી, આપણ ખસીયે મંડ. સુણો	૧૮
રાને ઋષિવર રેળવ્યાજી, નારી નમાવ્યા રે દેવ;	
નગ્ન કરી નચાવ્યોજી, નારીયે મહાદેવ. સુણો	૧૯
વિમલાચલ તિરથ વડુંજી, મંત્ર વડો નવકાર;	
ગણધરમાં ગીતમ વડાજી, દાતામાં જલ ધાર. સુણો	૨૦
અહ ગણમાં જિમ ચંદ્રમાંજી, તેજવંત માંહિ ભાણ;	
તરમાંહિ સુરતર વડોજી, વાહણમાં કેકાણ. સુણો	૨૧
ભરતેસર ભૂપતિ વડોજી, ન્યાયવંત માંહિ રામ;	
નદીમાંહી મંદાકિનીજી, રૂપવંત માંહી કામ. સુણો	૨૨
ગિરી માંહિ મેરૂ વડોજી; નગરી માંહી વિનીત;	
હરિ જેમ શ્વાપદમાં વડોજી; નર સોહે સુવિનીત. સુણો	૨૩
નંદન વન વનમાં વડુંજી, ધાતુ માંહિ સુવર્ણ;	
તિમ સઘળા વ્રતમાં વડુંજી, શીયલવ્રત ધન ધન્ય. સુણો	૨૪
સહસ ચોરાશી સાધુનેજી; જે ફલ પારણે દ્વીધુ;	
શીયલવંત ભક્તિ કરેજી; તે તો લાભ પ્રસિદ્ધ. સુણો	૨૫
શીયલે આવે સંપદાજી; નાવે દારિદ્ર દુઃખ;	
શીયલ સખલ સંબલ થકીજી; ભાંજે ભાવઠ ભૂખ. સુણો	૨૬
નાણું સોનૈયા તણુંજી, ખાણું દૂર કપૂર;	
આણું વાહલી વડુ તણુંજી; શીલે સુખ ભરપૂર. સુણો	૨૭
સોવન ભાજન ભોજનેજી, ચૌવન સુગંધારે શાલ;	
શાક પાક શુચિ સુખડીજી, ઘલઘલ ઘીની નાલ. સુણો	૨૮

ઘરઘર ઘોડા હાથીયાળ, ઘર ઘરણી ઘર રંગ;	
શીયલે મંગલ માલિકાળ, જલથલ જંગમ ચંગ. સુણો	૨૯
મોટા મંદિર માળીયાળ, બેઠા બંધવ બેડ;	
જય જયકાર કરે સહુજ, ધન કણ કંચન કોડ. સુણો	૩૦
શીયલે સોભાગી શિરેજ, શ્રી વિજયદેવ સૂરીંદ;	
તપગચ્છ રાય પ્રશંસીયોજ, કમલ વિજય યોગીંદ. સુણો	૩૧
એ બત્રીશી શીયલ તણીજ, સુણી સેવે જેહ શીલ;	
ગુણ વિજય વાચક ભણેજ; તે લહેશે નિત્ય લીલ. સુણો	૩૨

૧૦૫

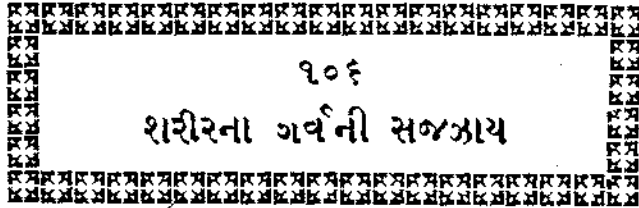
શીયલની નવ વાડની સજ્જાય

પ્રણમું ભાવે શારદા માય, ગૌતમ ગણધર પ્રણમી પાય;	
શિયલ તણી વાડી નવ ધરો, જિમ ભવસાયર હેલાં તરો.	૧
પહેલી વાડ વસતીની ભણી, સદ્ગુરૂ પાસ થકી એમ સુણી;	
પશુ પંડગ નારી જિહાં નહિ, સેવો ઉપાશ્રય એહવો સહી.	૨
ઉંદર મંજરીથી વિશ્વાસ, કરતાં પામે મરણનો ત્રાસ;	
તિમ બ્રહ્મચારી નારી સંગ, કરતાં ન રહે શીયલ અલંગ.	૩
બીજી વાડે સ્ત્રીની કથા, શીયલવંત નર ન કરે તથા;	
વિકથા પાપતણું છે મૂળ, છાંડો ત્રિવિધ ત્રિવિધ પ્રતિકૂળ.	૪
હીંબુ હીંડે દાદ જિમ ગળે, તિમ સ્ત્રી વાતે શીયળથી ચલે,	
રૂપ શણગાર વખાણે વદન, બિહું ને હૃદય હીપાવે મદન.	૫
ત્રીજી વાડ છે શય્યા તણી, આસન શયન પાટલા ભણી;	
સ્ત્રી બેસી બિહું ઘડી લગે તામ, શીયલવંત ન કરે વિશ્રામ;	૬
કણકનો વાંક જાય કોળા ગંધ, પછે કિમે નવિ થાયે તસ બંધ;	
તિમ સ્ત્રી આસન બેસે જેહ, શીયલ રતન ગુમાવે તેહ.	૭
ચોથી વાડે નયણે નયણ, ઇંદ્રિય નવિ નિરખે તે સયણ;	
બે નિરખે શીલ ભંજે સહી, એહ વાત અરિહંતે કહી.	૮
સૂરજ સામું વલી વલી બેય, ચક્ષુહીન તે માનવ હોય;	
તિમ નિરખે બે સ્ત્રીનું અંગ, તિમ તિમ હીપે અંગ અનંગ.	૯

- પાંચમે કુડચંતર અંતરે, શીયલવંત રહેવું નવિ કરે;
જિહાં સુણીયે સ્વર કંકણ તણો, હાવભાવ સ્ત્રીનો અતિ ઘણો. ૧૦
- અગ્નિ કને કોઈ મેલે લાખ, તેહ બળીને થાયે રાખ;
હાંસુ રૂદન સુણતાં મન જાય; શીયળ રંગ નિપ્રયે ચળ થાય. ૧૧
- પૂરવ કીડા નવિ સંભારીયે, છઠ્ઠી વાડ સદા પાલીયે;
સંકલ્પ વિકલ્પ ન કરવો કિમે, જીમ સંસારમાંહી નવિ ભમે. ૧૨
- ભારી આગ ઉપર તત્કાલ, પૂળો મૂકે ઉઠે આળ;
ખાધું પીધું વિલસ્યું રમ્યું, સંભારે તો શીયલ જ ગયું. ૧૩
- સાતમી વાડ હવે મન ધરો, વિગઈ લેવાનો અલ્પ જ કરો;
સરસ આહારે ઉપજે કામ; કેમ રહે ચિત્ત આપણું કામ. ૧૪
- સન્નિપાતીને ઘી કોઈ પાય; જિમ સન્નિપાત ઘણેરો થાય;
તિમ બ્રહ્મચારી સરસું જમે, સૂતો સુહણો શીયલ જ ગમે. ૧૫
- નવિ કરવો અતિ માત્ર આહાર, આહારે વધે નિંદ અપાર;
નિંદ્રામાં કુવિ કલ્પે ચડે, આઠમી વાડ થકી ખડલલે. ૧૬
- શેરની હાંકી બશેર ખીચડી, ચોરે તો ફાટે તોલડી;
તિમ બ્રહ્મચારી જમે અતિ માત્ર, શીયલ ગલે ને વિણસે ગાત્ર. ૧૭
- ચૂંઆ ચંદન કુસુમ કપુર; સરસાં મેલે પરિમલ પૂર;
વેઢ વીંટી બહુ વેષ સંભાર; શીયલવંત ન કરે શણગાર. ૧૮
- દાલિદ્રી કર ચડીઓ રતન, ઘોઈ પખાલી કરે જતન;
જણ જણને દેખાડે જાય, ઉલાલી લીધું તવ રાય. ૧૯
- તિમ બ્રહ્મચારી દેહ જ ધાય, સ્ત્રીને દેખી બહાલો હોય;
જિહાં દેખે તિહાં કરે અભિલાષ, હોયે અંપણ લાજ ને શાખ. ૨૦
- ઉપવાસ ઉણોદરી તપ જે કરે, શીયલ વ્રત સાચો મન ધરે;
મુખનો મૂકે સચલ સવાદ, ગીત વાતનો ન સુણે નાદ. ૨૧
- એકલો એકલી સ્ત્રીશું વાત; ન કરે નવિ જાયે સંઘાત;
વાત કરંતા મન તસ ચળે, તપ જપ સંજમ હેલે ગળે. ૨૨
- દોય પુરુષ ન સુએ એકત્ર, ઇણી પેરે રાખે શિયલ પવિત્ર;
છ વરસ હુઆ છ માસ, પિતા ન પોઠે પુત્રી પાસ. ૨૩
- સાત વરસનો પુત્ર જ થાય, તેહની પાસે ન સૂએ માથ;
સઘલા જીનની એહી જ ભાષ, જે ઈંદ્રિય બોલ્યા નવ લાખ. ૨૪
- પંચેન્દ્રિ નવ લાખ પ્રમાણ, મનુષ્ય સમુચ્છિમ અસંખ્ય જાણ;
એહવી હિંસા ભોગી કરે, પાપે પિંડ સદા તે ભરે. ૨૫

અગ્નિ જાલ સહેતાં સોહલી, શીયલ વાડ ધરતાં દોહીલી;
તરણુ પણે જે તરણી તજે, તેહની સેવા સુરનર ભજે. ૨૬
ઇમ નવ વાડે શીયલ પાલશે, મનુષ્ય જનમ તે અજવાળશે;
વિજય ભદ્ર શિખામણુ કરે, ગર્ભાવાસમાં નહિ અવતરે. ૨૭

ગર્વ ન કરશેા રે ગાત્રનો, આખર એ છે અસાર રે; રાખ્યું કોઈતું નવિ રહે, કર્મ ન ફરે કિરતાર રે. ગર્વ ન કરશેા રે ગાત્રનો.	ગર્વ ૦ ૧
સહણુ પડણુ વિધ્વંસણુ, સહણુ માટીતું ભાંડ રે; શ્વણુમાં વાગે રે ખોખરું, તે કેમ રહેશે અખંડ રે. સુખને પૂછી રે જે જમે, પાન ખાય ચૂંટીચૂંટી ડીંટ રે; તે સુખ બંધાણુ ઝાડવે, કાગ ચરકતા વિષ્ટ રે. સુખ મરડે ને મોજે કરે; કામિની શું કરે કેજિ રે; તે તો જઈ સુતા મશાણુમાં, મોહ મમતાને મેલિ રે દિશેા દિશી બોલતાં હેજમાં, નરનારી લખ કોડ રે; તે પરલવ જઈને પોઢીયા, ધન કણુ કંચન છોડ રે. કોડ ઉપાય જો કીજીયે, તો પણુ નવિ રહે નેટ રે; સજ્જન મિલી સહુ તેહને, કરે અગ્નિ ને લેટ રે. કૃષ્ણ સરીખો રે રાજવી, બળભદ્ર સરીખો છે વીર રે; જંગલમાં જુઓ તેહને, તાકી માયું છે તીર રે. બત્રીશ સહસ્ર અંતેઉરી, ગોવાળણી સોળ હજાર રે; તરશે તરફડે ત્રીકમો, નહિ કોઈ પાણી પાનાર રે. કોટી શિક્ષા કર પર ધરી, ગિરીધારી થયા નામ રે; બેઠા ન થવાનું તે બજે, જુઓ જુઓ કર્મના કામ રે. જન્મતાં કેણે નવિ જાણીયા, મરતાં નહિ કોઈ રોનાર રે; મહા અટવી માંહી એકલા, પડયા પડયા કરે પોકાર રે. છબીલો છત્ર ધરાવતો, ફેરવતો ચૈદિશ ફેજ રે; વનમાં વાસુદેવ જઈવરયાં, બેસે જિહાં વનચર રોજ રે.	ગર્વ ૦ ૨ ગર્વ ૦ ૩ ગર્વ ૦ ૪ ગર્વ ૦ ૫ ગર્વ ૦ ૬ ગર્વ ૦ ૭ ગર્વ ૦ ૮ ગર્વ ૦ ૯ ગર્વ ૦ ૧૦ ગર્વ ૦ ૧૧

ગળે બેસીને જે ગાજતો, થતી જિહાં નગારાંની હોર રે;	
ધુડ હોલા નિહાં ધુંધવે, સાવજ કરતાં તિહાં શોર રે.	ગર્વં ૧૨
જરા કુમાર જંગલ વસે, ખેલ છે તિહાં શિકાર રે;	
હરિ પગે પગ તે દેખીયો, મૃગની બ્રાંતે તેણીવાર રે.	ગર્વં ૧૩
તીર માર્યો તેણે તાણીને, પગ તળે બળ પૂર રે;	
પગ લેદીને તે નીસર્યો, તીર પડ્યો જઈ દૂર રે.	ગર્વં ૧૪
આપ બળે લી ને કહે, રે રે હું તો છું કૃષ્ણ રે;	
બાણે કોણે મને વિંધીયો, એવો કોણ છે દુર્જન રે.	ગર્વં ૧૫
શબ્દ તે કૃષ્ણનો સાંભળી, વૃક્ષ તળે જરાકુમાર રે;	
કાં હું વસુદેવ પુત્ર છું, રહું છું આ વન મોઝાર રે.	ગર્વં ૧૬
કૃષ્ણ રખોપાને કારણે, વર્ષ થયા મુજ બાર રે;	
પણ નવી દીકા કોઈ માનવી, આજ લગે તે નિરધાર રે.	ગર્વં ૧૭
હૃદ્ય કર્મ તણે ઉદય, આંહી આવ્યા તુમે આજ રે;	
મુજને હત્યા રે આપવા, વળી બગાડવા લાજ રે.	ગર્વં ૧૮
કૃષ્ણ કહે આવો બંધવા, જિણ કાજ સેવો છો વન રે;	
તે હું કૃષ્ણ તેં મારીયો, ન મટે શ્રી નેમનાં વચન રે.	ગર્વં ૧૯
ઈમ સુણી આંસુડા વરસાવતો, આવ્યો કૃષ્ણની પાસ રે;	
મોરારી તવ બાલીયા, લે આ ઠોસ્તુભ ઉલ્લાસ રે.	ગર્વં ૨૦
એ નિશાની પાંડવને આપજો, જા તું ઇહાંથી વેગ રે;	
નહિ તો બળભદ્ર મારશે, ઉપજશે ઉદ્ધેગ રે.	ગર્વં ૨૧
આ સમે કિમબલુ વેગજો, જો તુમે મોકલો મોરારી રે;	
ફરી ફરી પાછું જોતો થકો, વરસત આંસુ જળધાર રે.	ગર્વં ૨૨
દષ્ટિ અગોચર તે થયો, આ છે તેવીશમી દાળ રે;	
ઉદયરતન કહે એ થઈ, સહુ મુણજો ઉજમાળ રે;	
ગર્વં ન કરશે રે ગાત્રનો.	ગર્વં ૨૩

૧૦૭

કુગુરની સન્ન્યાય

શુદ્ધ સંવેગી કિરીયા ધારી, પણ કુટીલાઈ ન મૂકે,
બ્રાહ્મ પ્રકારે કિરીયા પાળી, અભયંતરથી ચૂકે;
જિણુંદે કપટી કહીયા એહ, એહનું નામ ન લીજે.

જિણુંદે ૧

રંગેલ કપડાં ખભે ધાબલી, કાખ દેખાડી બોલે;	જિણુંદે ૨
તરૂણી સુંદર દેખી વિશેષે, પુસ્તક વાંચતાં બોલે.	
પેંડા દેખી પડવો કાઢે, પડવો માન કરાવે;	જિણુંદે ૩
ખાખ વહોરે ખાંતે કરીને, પૂરીને વોસીરાવે.	
જ્ઞાન વિષે ઉપદેશ દેઈને, સૂક્ષ્મ પરિગ્રહ રાખે;	જિણુંદે ૪
એ કપટીનું નામ ન લીજે, ઇમ ઉત્સૂત્ર જે ભાખે.	
તાળી કુટવા સાથે ચાલી, શ્રાવિકા છે દશખાર,	જિણુંદે ૫
પાત્ર ને મિસે એણી પરે વિચરે, દૂર રહ્યા આચાર.	
પાશેર ઘીથી કરે પારણું, વળી ખાવે અધશેર;	જિણુંદે ૬
તોહી સાલા ઇણિ પરે બોલે, ઉપવાસે આવે ફેર.	
બગલાંની પરે પગલાં માંડે, આડું દોઢું જોવે;	જિણુંદે ૭
મહિલા સાથે બોલે મીઠું, સાધુ વેષ વગોવે.	
આચારાંગે વસ્ત્રનો ભાંખ્યો, સ્વેત ને માનોપેતે;	જિણુંદે ૮
તે તો મારગ દૂરે મૂક્યો, કપડાં રંગે હિતે.	
બાજીગર જીમ બાજી ખેલે, ધિવર માંડે બાજ;	જિણુંદે ૯
સંવેગી સુધા મત જાણો, એ સહુ આજ જંબાજ.	
જિંચું ઘર અગોચર હોવે, માસ કલ્પ તિહાં કીજે;	જિણુંદે ૧૦
સુખ શાતાયે પડિલેહણ ચાલે, સુખ જન્મ ફળ લીજે.	
રાત્રિ જગાવે મહિલા મળીને, ગાવે ગીત રસાજ;	જિણુંદે ૧૧
ચાર વિકથાનાં કર્મ જ ખાંધે, મનમાં થઈ ઉજમાજ.	
મધ્યાન્હે મહિલાને તેડે, હસીને પૂછે વાત;	જિણુંદે ૧૨
અઠારમો ઉપધાન વહો તો, અમતુમ મળશે લાત.	
તવ તે કામની હસીને બોલે, સાચું કહો છો સ્વામ;	જિણુંદે ૧૩
ગચ્છવાસી ગુરૂ આવી તે વઢસે, તવ તુમ જાશે મામ.	
નીચું જોઈને ઇણીપરે ભાંખે, ભણવાનો ખપ કીજે;	જિણુંદે ૧૪
નહાની વય છે હજીય તુમારી, એક એક ગાથા લીજે.	
ઘેટકની પરે પંથે ચાલે, શહેરમાં નીચું જોવે;	જિણુંદે ૧૫
ગડબડીયા ગાડાની પરે ચાલે; જિન શાસન ને વગોવે.	
રમાલ પાઠાં રૂડાં વેચે, જીનાં હાથમાં બોલે;	જિણુંદે ૧૬
તૃણા તોયે કિમહી ન મૂકે, વળી જાણે કોઈ આવે.	
છકાય જીવનો દાહ કરાવે, હામ હામ પાપ બંધાવે;	જિણુંદે ૧૭
આચંબિલ તપનું એકું લઈને, કાંઈ અમને વહોરાવે.	

કદાચહમાં પહેલા વતનો, એહને લાગે દોષ;	જિણુંદે૦ ૧૮
મૃષાવાદ તો પગપગ બોલે, તેહનો ન કરે શોષ.	જિણુંદે૦ ૧૯
અદત્ત વસ્તુ અબણ થઈને, સાધારણ સીરાવે;	જિણુંદે૦ ૨૦
ચોથા વતની વાત મહોટી, તેહમાં કામ જગાવે.	જિણુંદે૦ ૨૧
વિધવા પાસે વિહ્વલ થઈને, કામ કુસંગી માગે;	જિણુંદે૦ ૨૨
વાયસની પરે મૈથુન સેવે, ચોથે વતને લાંગે.	જિણુંદે૦ ૨૩
મૈથુન સેવે પરિચ્છ રાખે, પ્રૌઢા પાતક બાંધે;	જિણુંદે૦ ૨૪
રાસલની પરે લોટયા હીંડે, વળી ઉપાડે બાંધે.	જિણુંદે૦ ૨૫
છઠ્ઠુ અકુમાદિ ને અકૂઈ, નામ ધરાવે તપસી;	જિણુંદે૦ ૨૬
મહિમા કારણ રાત્રે ખાવે, પ્રગટે તવ હોય હાંસી.	જિણુંદે૦ ૨૭
નગર પિંડોળીયા થઈને નિર્લજ, પાસત્યા થઈ બેસે;	જિણુંદે૦ ૨૮
ચોરાશી ગચ્છ વહોરી ખાવે, મોટા ઘરમાં પેસે.	જિણુંદે૦ ૨૯
મુખે મુહપતિ રાખી બોલે, હાથે કરે છે ચાળા;	જિણુંદે૦ ૩૦
માંહો માંહે સાને સમજે, આંખે કરે છે ટાળા.	જિણુંદે૦ ૩૧
એ કપટીનો સંગ નિવારો; જેણે એ લેખ વિગોચો;	જિણુંદે૦ ૩૨
લેખ ઉત્થાપી મહા એ ભુંડે, મનુષ્ય જન્મ ફળ ખોચો.	જિણુંદે૦ ૩૩
આદિ થકી અરિહંત આચારજ, ઉપાધ્યાય ને સાધુ;	જિણુંદે૦ ૩૪
ધોળે લેખે સહુ ઇમ બોલે, વાડ ને આરાધુ.	જિણુંદે૦ ૩૫
મૂળ પંથ મિથ્યાત્વે ચાલે, સમજતો નહી લેશ;	જિણુંદે૦ ૩૬
જિનમતનો મારગ છોડીને, કલહો કરે વિશેષ.	જિણુંદે૦ ૩૭
આપમતિનો સંગ તણને, સાધુ વચને રહીએ;	જિણુંદે૦ ૩૮
વાચક જસ ઇમ બોલે, જિન આજ્ઞા શિર વહી એ.	જિણુંદે૦ ૩૯

૧૦૮

ગજસુકુમાલની સજ્જાય

સોરઠ દેશ મોઝાર, દારિકા નગરી અતિસાર;
આજ હો. વસુદેવ રાજા રાજ્ય કરે તિહાંજ.
ભાઈ દસે દસાર, બલભદ્ર કાન્હ કુમાર;
આજ હો. દીસે રે સોહાગણ રાણી દેવકીજ;

૧

૨

તસ લઘુ પુત્ર રસાળ, નામે ગજ સુકુમાલ;	
આજ હો. માતપિતાને વહાલો પ્રાણથી જી.	૩
એક દિન નેમિ ત્રિષ્ટંદ, સાથે સુરનર વૃંદ;	
આજ હો. શીવ સુખદાયક સ્વામી સમો સર્વોજી.	૪
વંદન કાજ કુમાર; આવે પ્રેમ અપાર;	
આજ હો. અમિય સમાણી વાણી સાંભળીજી.	૫
પામ્યો મન વૈરાગ્ય, ચારિત્ર ઉપરી રાગ;	
આજ હો. દોય કર જોડી માતને વિનવેજી.	૬
જિન વચનામૃત પાન; કીધો સુખ નિધાન;	
આજ હો. મોહ સૂરાનો મદ તે મુજ ઉતર્યોજી.	૭
જાણ્યો અથીર સંસાર; દેશું સંજમ ભાર;	
આજ હો. માત મયા કરી અનુમતિ આપશેજી.	૮
વચન અપૂરવ જેલ; શ્રવણ ન સુણે એલ;	
આજ હો. જળ ભરી નયણે બોલે દેવકીજી.	૯
સુણ વત્સ તું લઘુ વેશ; હું કીમ દેઉં આદેશ;	
આજ હો. સંયમ અસિધારા ઉપરી ચાલવોજી.	૧૦
તે પુત્ર નવ લે દીખ, માંગી સદ્ગુરુ શીખ;	
આજ હો. ઘર ઘર ભમવો ફરી દોહીલો જી.	૧૧
કુસુમ સેજ મોઝાર, તુજ નાવે નિંદ લગાર;	
આજ હો. સંજમરે સંથારે સુખ કીમ પામશેજી.	૧૨
સાલી દાલી ઘૂત ગોલ, પરિહરવો તંબોલ;	
આજ હો. આહાર તે કરવો છે તિહાંજી કાચલીજી.	૧૩
પીવો નીર સમીર, સહવો દુઃખ શરીર;	
આજ હો. સુતરે તરવો સાયર દોહીલોજી.	૧૪
બાઉલ દેવી બાથ, લોહ ચણા લેઈ હાથ;	
આજ હો. મીણને દાંતે ચાવવા દોહીલાજી.	૧૫
તિમ એ સંયમભાર, દોહીલો છે નિરધાર;	
આજ હો. એહવું જાણીને ઘરે સુખ ભોગવોજી.	૧૬
વળતો અકલ અબીલ, વચન વદે થઈ સિંહ;	
આજ હો. કાચરના હઈડા કંપે ઈમ સુણીજી.	૧૭
તુમ અંગજ શૂર, પાળી સંયમ પૂર;	
આજ હો. મોહ મહી પતિ જીવી જય વડ્જી.	૧૮

ઈંદ્ર ચંદ્ર નરેન્દ્ર, દાનવ દેવ મુષ્ટિંદ્ર;	
આજ હો. અથિર સંસાર એ સહુ આથમ્યોજી.	૧૯
તીર્થંકર ગણધાર, વાસુદેવ ચક્રધાર;	
આજ હો. એ નર ઉત્તમ જો નવિ સ્થિર રહ્યાજી.	૨૦
તું અમર કુણ માત, ઇંમ અવધારો વાત;	
આજ હો. મોહ ઉતારો મોરી માવડી માહરોજી.	૨૧
માતા કહે સુણો પુત્ર, તું મુજ ઘર છે સુત;	
આજ હો. સુત પાળે માવડી કિમ રહેજી.	૨૨
તુજ શું પ્રેમ અપાર, તું મુજ છે આધાર;	
આજ હો. મનોરથ પૂરવો માહરોજી.	૨૩
રૂપ કળા ગુણ પાત્ર, નિરૂપમ નિલ હો ગાત્ર;	
આજ હો. સોમલની બેટી પરણો પદ્મણીજી.	૨૪
પછે સંયમ ભાર, આદરજો આધાર;	
આજ હો. લાડી રે લાખિણી પરણો લાડકાજી.	૨૫
પરિણતી મનહ ધરેહ, પાણી થહણુ કરેહ;	
આજ હો. અનુમતિ માગે માત પિતા કનેજી.	૨૬
માતા અમૃત વાણુ, સુતનો નિશ્ચય જાણુ;	
આજ હો. આશિષ દેઈ તે સુતનાં લેતી લામણીજી.	૨૭
હુક્કર હુક્કર કાર, પંચ મહાન્નત સાર;	
આજ હો. બાવીશ પરીસહ સહ બળવંત જીવજોજી.	૨૮
ધરમે ધરમનો ધ્યાન, દિન દિન ચઢતે વાન;	
આજ હો. સિંહ થઈને સંયમ પાળજોજી.	૨૯
નેમિ જિજ્ઞેસર પાસ, સંયમ લેઈ ઉલ્લાસ;	
આજ હો. સુશુર સમીપે આગમ અભ્યાસીયાજી.	૩૦
દ્વારીકા નગરી પ્રવેશ, એક દિન જીન આદેશ;	
આજ હો. રૂપિ રે સમશાને કાઉસ્સગ કરી રહ્યોજી.	૩૧
લીલા સાસરે તેમ, સોમલ ચિંતે એમ;	
આજ હો. વૈર ઉલ્લસીઈ પૂરવ ભવ તણુજી.	૩૨
જલ જલતા અંગાર, શિર ઉપર દુઃખકાર;	
આજ હો. પાળ તે બાંધી માટી કેરડીજી.	૩૩
મુનિ ચઢ્યો શુભ ધ્યાન, પામી કેવલજ્ઞાન;	
આજ હો. કરમ સવિ નાશી મુનિ મુક્તે ગયાજી.	૩૪
પડિત સુર સૌભાગ્ય, સેવક સિદ્ધ સૌભાગ્ય;	
આજ હો. એહને સમરે એ મુનિ રાજ્યોજી.	૩૫

ખંધકુમારની સજ્જાય

(રાગ-ક્ષણક્ષણ-લાખેણી રે જાય)

શ્રી સીમંધર પાય નમીજી, માણું એક પસાય;
 ખંધકુમાર ગુણ ગાવતાંજી, મારે હમ્મડે હરખ અપાર;
 મુનિવર જુઓ ભગવંતનું રે જ્ઞાન.
 સાવશ્થી નગરી સોહામણીજી, કનકકેતુ તિહાં રાય;
 ખંધકુમાર સોલાગીયોજી, મલી કુંવરી તેની માંય.
 વન જાય મુનિવર વાંદવાંજી, વચન સુણી વૈરાગ;
 માત પિતાને એમ કહેજી; લેશું સંયમ ભાર.
 માત પિતા વળતાં એમ કહેજી, તું નાનડીયો રે બાળ;
 ચારિત્ર છે વત્સ દોહીલોજી, જૈસી ખાંડાની ધાર.
 ખંચ મહાવત પાળવાંજી, પંચ મેરૂ સમાન;
 દોષ બેંતાલીશ ટાળવાજી, દેવો સુજતો આહાર.
 મોહ દાવાનળ પ્રજળેજી, હમ્મડે ભીડી રે જાળ;
 મહારો કુંવર છે નાનડોજી, રખે દુહાંયો સુકુમાળ.
 રાય રાણીને વિનવેજી, રાણી કરો રે વિચાર;
 પાંચશે જણ વતી કરોજી, મેલો કુમારની સાથ.
 પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિશું જી, મુનિવર કરે રે વિહાર;
 નગરી કુંતિ આવીયાજી, જન મન હરખ અપાર.
 નગરી તો બનેવી તણીજી, હર નહી એક લગાર;
 નોકર તો કામે ગયાજી, એકલા રહ્યા સાધ.
 વહોરણ વેળા પાંગર્યાજી, નગરી કીયો રે પ્રવેશ;
 શીર દાઝે પાય બળેજી, મમતા નહી લવ લેશ.
 રાય રાણી સોગઠે રમેજી, દુષ્ટે દીઠો રે સાધ;
 સુજ ખાંધવ ઈમહી જ હતાજી, નયણ વહુદ્રયાં નીર.
 રાય રાણીને નીરખતાંજી, રાય મન હુઓ રે વિખવાદ;
 રાયે જન હંકારીયાજી, જતી નો કરો પરીહાર.
 રાય ના જન સાથે થયાંજી, જતીની આંહી રે બાંધ;
 અમને રાયે આદેશીયાંજી, બંધન દીધા રે સાધ.

મુનિ૦ ૧

મુનિ૦ ૨

મુનિ૦ ૩

મુનિ૦ ૪

મુનિ૦ ૫

મુનિ૦ ૬

મુનિ૦ ૭

મુનિ૦ ૮

મુનિ૦ ૯

મુનિ૦ ૧૦

મુનિ૦ ૧૧

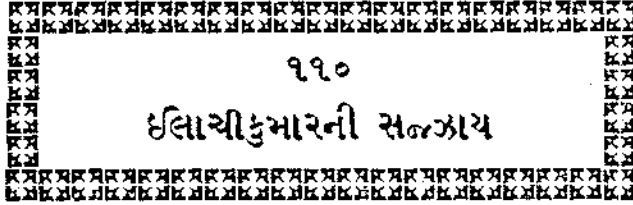
મુનિ૦ ૧૨

મુનિ૦ ૧૩

ધીરજ તો સાધુ ધરેલ, ન લીયે આપણો રે નામ;	મુનિ૦ ૧૪
સમતા ભાવે ચાલીયાલ, લેતાં ભગવંતનું રે નામ.	
સ્મશાન ભૂમિકા લેઈ ચાલીયાલ, કેાપ ચઢ્યો તેણી વાર;	મુનિ૦ ૧૫
ત્વચા ઉતારી દેહનીલ, ના આણ્યો રોષ લગાર.	
પરિસહ તો સાધુ સહેલ, અંતગડ કેવલી રે હોય;	મુનિ૦ ૧૬
આઠ કર્મનો ક્ષય કરેલ, પહોંચ્યા મુક્તિ સોય.	
ઝાડે પંખી ધ્રુજ્યાંલ, રોચા રોઝ શિયાળ;	મુનિ૦ ૧૭
ત્વચા ઉતારી જીવતાંલ, તે રાણીનો વીર.	
હાહાકાર નગરી હુઈલ, જેવાં મળીયા રે લોક;	મુનિ૦ ૧૮
રાય રાણી જેવાં મળ્યાંલ, મળીયા રાણો રાણ.	
મોકર તો ચૌદીશે જેઈલ, ના દેખે મુનિનાં રે પાય;	મુનિ૦ ૧૯
ક્યાંય તે લીસે નહિલ, હઠડો મહારો ભરાય.	
હવે આમણુ દુમણુ નીકળ્યાંલ, ચેટી પૂછે રે વાત;	મુનિ૦ ૨૦
કીહાંથી આવ્યા કીહાં જશેલ, કુણુ તણા રાજદુત.	
સાવચ્છી નગરી અમે વસીયેલ, કનકકેતુ તિહાં રાય;	મુનિ૦ ૨૧
ખંધક કુમાર સંયમ લીયેલ, તેહની ચોકી થાય.	
વચન સુણી ચેટી તણાંલ, હઠડે ઉઠી રે ઝાળ;	મુનિ૦ ૨૨
હાં હાં મેં આ શું કર્યુંલ, હણીયો નાનડીયો બાળ.	
પરિસહ તો સાધુ સહેલ, અવર સહ્યાં નહિ જાય;	મુનિ૦ ૨૩
આઠ કરમનો ક્ષય કરીલ, પામ્યા સુખ અનંત.	
રાય રાણીને વિનવેલ, રાણી કરો રે વિચાર;	મુનિ૦ ૨૪
ખંધવનાં દુઃખ દોહિલાંલ, લેશું સંયમ ભાર.	
મણિ માણેક ને મોતીયાંલ, છોડ્યો રચણ ભંડાર;	મુનિ૦ ૨૫
મમતાં મૂકી રાજ્યનીલ, લેશું સંયમ ભાર.	
મમતાં મૂકી રાજ્યનીલ, છોડ્યો સઘળો રે સાથ;	મુનિ૦ ૨૬
રાય રાણી સંયમ લીયેલ, પાંચસો ને પરિવાર.	
કેવલજ્ઞાની સમોસચાંલ, પ્રશ્ન પૂછે રે રાય;	મુનિ૦ ૨૭
આગે હતાં કે નવાં બાંધીયાંલ, તે ભાળો ઋષિરાય.	
ઘણે કાળે બાંધ્યાં હુંતાલ, જે નથી હુવા રે ક્ષય;	મુનિ૦ ૨૮
સૂરપણે પરિસહ સહયાંલ, પહોંચ્યા મુક્તિ મોઝાર.	

વચન સુણી કેવલી તણાંજી, અધિકો હુવે વૈરાગ;
 આઠ કરમનો ક્ષય કરીજી, પહોંચ્યા મુક્તિ મોઝાર. મુનિ૦ ૨૯
 કરજોડી કવિયણુ લણેજી, સુણજો લવિયણુ લોક;
 કર્મતણાં બંધ મત કરોજી, જાઓ શિવપુર લોક. મુનિ૦ ૩૦

ધનદત્ત શેઠ નો દીકરો, એલાચી કુમાર રે;
 સાકર ચોખાનો સ્વાદિઓ, ટાઢા ટુકડા કેમ ખાઈશ;
 દેખી નટડી શું મોહી રહ્યો. દેખી૦ ૧
 મારા લખીયા રે લેખમાં, લખ્યા છઠ્ઠીના લેખ;
 તેનો કરવો શું ઓરતો, તેનો કરવો શો શોષ. દેખી૦ ૨
 ખલે લીધો રે વાંસડો, ચાલ્યો નટડી સંગાથ;
 દેશ પોતાનો મૂકીયો, લીધો નટનો વેષ. દેખી૦ ૩
 રીંછ પીંછ ને માંકડા, પાળ્યા કુકડા બે ચાર;
 મુંડા કેસરી માંકડાં, તે તો નટડી સંગાથ. દેખી૦ ૪
 એલાચી એ રમત આદરી, રમત શીખ્યો આખાદ;
 પરદેશી રાજને રીઝવ્યો, આખ્યા કુંજરના દાન. દેખી૦ ૫
 બાર બાર વર્ષે રે આવીયા, આવ્યા પોતાને દેશ;
 દીલ્હી શહેરના ગોઠ રે, તંબુ તાણ્યા રસાળ દેખી૦ ૬
 રાજાએ તેડાને મોકલ્યાં, નટ તું મળવાને આવ;
 હું કેમ આવું રે એકલો, સાથે બહુ પરિવાર. દેખી૦ ૭
 ખલે લીધો રે વાંસડો, ચાલ્યો રાજાને દરબાર;
 રાથે આવંતો રે ઓળખ્યો, દીધા આદર માન. દેખી૦ ૮
 દીલ્હી શહેરનાં ચોકમાં, વાંસડા ખોડ્યા બે ચાર;
 રમત રમે છે એલાચી, જુવે વણું અદાર. દેખી૦ ૯
 પગે બાંધ્યા છે ઘુઘરા, નિત્ય કરે નવ નવા ખેલ;
 નટવી બળવે રે ઢોલડી, કાઢે નીકળી રાગ. દેખી૦ ૧૦
 રાજા ગોખેથી જોઈ રહ્યા, મનમાં ચિંતવે એમ;
 જો નટ પડે રે નાચતો, તો નટડી આવે મુજ હાથ. દેખી૦ ૧૧

સામી મેડી રે ઉજળી, લટકે હિંડોળા ખાટ;
 શ્રાવક કેરી રે બેટડી, ઢાળતી વીંઝણે વાય. દેખી૦ ૧૨
 સોલ વરસની સુંદરી, મોઢક વહોરાવે સાર;
 લ્યો લ્યો કહે છે લેતાં નથી, ધન્ય મુનિ અવતાર. દેખી૦ ૧૩
 એલાચી દોરેથી ઉતર્યો, ચરણે સાધુને જાય;
 બે કર બેડી ઉભો રહ્યો, ગુરૂ મને દીક્ષા રે આપ. કરમ૦ ૧૪
 તું હતો શ્રાવકનો દીકરો, ધનનો ન હતો કંઈ પાર;
 તે સર્વ મેલીને નટ થયો, તારો નથી રે વિશ્વાસ.

કરમ ન છૂટે રે પ્રાણીયા. ૧૫

ધિક્ ધિક્ નિયમ હાથે ધરું, લઉં હું કોડ દેવતાની આણ;
 સાચા સમ હું ખાઈ લહું, મારો રાખો વિશ્વાસ. કરમ૦ ૧૬
 જામે ઉતાર્યો સુવર્ણનો, કેડે કંદારો સાથ;
 વેઠ વીંટી ને વાંકડા, આપ્યા વિગ્રને દાન. કરમ૦ ૧૭
 હાથમાં ઝાલી રે મુહપત્તિ, ઝાલી ઓઘો સંગાથ;
 પીળાં કપડાં અંગે ધર્યાં, લીધો સાધુનો વેષ. કરમ૦ ૧૮
 પાલવ ઝાલ્યો રે પિયુ તણો, પિયુ મને મુકી કાંજવ;
 આ ભવ થાઉં એલાચી તણી, ખીજા બાંધવ ને તાત. કરમ૦ ૧૯
 તું નથી શ્રાવકની દીકરી; તું છે નટ કુમારી;
 સંયમ પંથ ઘણાં આકરાં, વ્રત છે ખાંડાની ધાર. કરમ૦ ૨૦
 તમે હતા શ્રાવકના દિકરા, ધનનો ન હતો પાર;
 તે સર્વ મેલીને નટ થયા, વ્રત પામ્યા રસાળ. કરમ૦ ૨૧
 ચંપક વણી રે ચુંદડી, તારા અંગેથી ઉતાર;
 આતક જેવડો રે ઓટલો, ચૂંટે પોતાને હાથ. કરમ૦ ૨૨
 હાથમાં ઝાલી રે મુહપત્તિ, ઝાલ્યો ઓઘો સંગાથ;
 પીળા કપડાં અંગે ધર્યાં, લીધો સાધુનો પંથ. કરમ૦ ૨૩
 રાજા ગોખેથી ઉતર્યા, ચરણે સાધુને જાય;
 બે કરજેડી ઉભો રહી, ગુરૂ મને દીક્ષા રે આપ. કરમ૦ ૨૪
 હાથમાં ઝાલી રે મુહપત્તિ, ઝાલ્યો ઓઘો સંગાથ;
 પીળા કપડાં અંગે ધર્યાં, લીધો સાધુનો વેશ. કરમ૦ ૨૫
 રાણી મહેલેથી ઉતર્યા, ચરણે સાધુને જાય;
 બે કર જોડી ઉભી રહી, ગુરૂ મને દીક્ષા રે આપ. કરમ૦ ૨૬
 હાથમાં ઝાલી રે મુહપત્તિ, ઝાલ્યો ઓઘો સંગાથ;
 પીળા કપડાં અંગે ધર્યાં, લીધો સાધુનો વેષ. કરમ૦ ૨૭

ચારે દીક્ષા લઈ તે તર્યા, ચાલ્યા વન મોઝાર;
તપ જપ કરણી તે બહુ કરી, પહોંચ્યા મુક્તિનો વાસ. કરમ૦ ૨૮
સંવર લાવે રે કેવળી, થયો મુનિ કર્મ ખમાય;
કેવલ મહિમા સુર કરે, લખિય વિજય ગુણ ગાય. કરમ૦ ૨૯

૧૧૧

ચંદનખાલાની સજ્જાય

- કૌશામ્બી નગરી પધારીયા, વિહરંતા શ્રી મહાવીર;
એલિયહ જેણે ધારીયો, તમે શું બાણો જગદીશ.
- હો સ્વામી ભામણા લેઉં હું સફ્થુરુ. ૧
- ઘોરેવા નિત દહાલડે, ભમતાં ઘર ઘર બાર;
ઘેબર પકવાન ઢાંકી મેલ્યાં; તોયે મનમાં ન આણું લગાર. હો૦ ૨
- રાબના મહેલો લૂંટાઈ ગયાં, લૂંટાઈ તે ચંપા પોળ;
સૌ પાયક મેડી ચડ્યા, ત્યાં તે દીઠી છે ચંદનખાલા. હો૦ ૩
- ચંદનખાલા ધારણી, હેઠા ઉતારી તેણી વાર;
ખંધે ચઢાવીને લેઈ ગયો, એ તો બોલે કડવા બોલ. હો૦ ૪
- બાઈ તું મારે ઘેર ગોઠડી, હું છું તહારો નાથ;
એવાં વચન જ્યારે સાંભળ્યાં, ત્યારે ધારણીએ કીધો કાળ. હો૦ ૫
- જીભ કચરીને મરી ગઈ, મરતાં ન લાગી વાર,
એતો મરી ગઈ તત્કાલ. હો સ્વામી૦ ૬
- માફે બેસાડીને લઈ ચાલ્યા, બોલે છે કડવા બોલ;
હું છું તાહરો નાવલો, હવે તું છે મારે ઘેર નાર. હો૦ ૭
- માફેથી પડતાં નાખીયાં, ટળવળે છે ચંદનખાલ;
બાઈ મ કરીશ આપઘાત. હો૦ ૮
- માફે બેસાડીને લઈ ચાલ્યા, બોલે છે મીઠા રે બોલ;
તું છે મારે ઘેર બેઠડી, હવે હું છું તાહરો તાત. હો૦ ૯
- માફે બેસાડીને લેઈ ચાલ્યા, ઘેર છે ચેત્તા નાર;
બાણો રે બજારમાં વેચવા, ન કર કરીશ રાજ પોકાર. હો૦ ૧૦
- માફે બેસાડી લેઈ ચાલ્યા, લેઈ ચાલ્યા બજાર માંહિ;
બજારમાંહી બિલી કરી, એને મૂલવે ગુણુકા નાર. હો૦ ૧૧
- લાખ ટકાંએ બાઈને મૂલવ્યાં, મોં માગ્યા તે આખ્યા મૂલ;

- લાખ ટકાના બાઈ અઘલાખ, બાઈ તુમ ઘેર કેવો ચાલ હોં ૧૨
- હિંડોલા ખાટે હિંચવા, ચાવવા ચેલૈયા પાન;
રાગ ઠાઠ બનાવવા બાઈ, અમ ઘેર એવો ચાલ હોં ૧૩
- મારો ભઠ પડયો અવતાર હો સ્વામી,
મેં શ્યાં કીયાં પાપ હો સ્વામી,
મેં ના સમયાં ભગવંત હો સ્વામી,
મેં ના આરાધ્યા અરિહંત હો સ્વામી,
મેં તોડી પૂન્યની પાળ હો સ્વામી. ભામણાં ૧૪
- આકાશે ઉભા દેવતા, સાંભળે એવા બોલ;
એણે વિકુળ્યા વ્યંતર વાંદરા હો સ્વામી.
નાક કાન વલુરીયા, એ તો નાશી ગઈ તત્કાળ હોં ૧૫
- માફે બેસાડીને લેઈ ચાલ્યા, લેઈ ચાલ્યાં તે બજાર માંહિ;
ચીટા માંહી ઉભી કરી, એને રાખે સાધર્મી શેઠ. હોં ૧૬
- લાખ ટકાએ બાઈને મૂલવે, મેં માગ્યા તે આપ્યા મૂલ;
લાખ ટકાના બાઈ અઘલાખ, બાઈ તમ ઘેર કેવો ચાલ હોં ૧૭
- આયંબિલ એકાસણા અતિ ઘણા, ઉપવાસનો નહી પાર;
પોસહ પ્રતિક્રમણા તો છે ઘણા, બાઈ દેવવંદન ત્રણ કાળ. ૧૮
- મારો સફળ થયો અવતાર હો સ્વામી,
મેં તો બાંધી પૂન્યની પાળ હો સ્વામી,
મેં તો સેવ્યા શ્રી અરિહંત હો સ્વામી,
મેં સમયાં ભગવંત હો સ્વામી, મેં તો બાંધી પૂન્યની પાળ. હોં ૧૯
- માફે બેસાડી લેઈ ચાલ્યા, ઘેર છે મૂલા નાર;
મૂલા એ મનમાં ચિંતવ્યું, એને રાખે કરી ઘર નાર. હોં ૨૦
- શેઠ તે આવ્યા વખારથી, ચંદનબાલા તે ઘૂએ પગ;
મૂલાએ મનમાંહિ ચિંતવ્યું, એને રાખી કરી ઘર નાર. હોં ૨૧
- હાથે તે ઘાલી હાથ કડી, પાચે લોઢાની બેડી;
મસ્તક મૂંડયા વેણીના કેશ હો સ્વામી,
એને ઘાલી છે ઘરને શુભ ભંડાર. હોં ૨૨
- શેઠ તે આવ્યા વખારથી, ક્યાં ગઈ તે ચંદનબાલ;
સરખી સાહેલીયોમાં બેલવાં, એ તો ઘરમાં ન આવે લગાર. હોં ૨૩
- પહેલું રે દહાડુ જ્યાં થયું, ક્યાં ગઈ તે ચંદનબાલ;
સરખી સહિયરોમાં બેલવા, અમને ન બહે લગાર. હોં ૨૪

બીજું દહાડું રે જિહાં થયું, કિહાં ગઈ તે ચંદનબાલ;	હોં	૨૫
તમે એને મોઢે ચઢાવી મેલી, એતો ઘરમાં ન આવે લગાર.	હોં	૨૬
ત્રીજું દહાડું રે જિહાં થયું, કિહાં ગઈ તે ચંદનબાલ;	હોં	૨૭
એને તમે લાડવાઈ કરી મેલી, એ તો અમને ન બદે લગાર	હોં	૨૮
ચોથું તે દહાડું તિહાં થયું, ક્યાં ગઈ ચંદનબાલ;	હોં	૨૯
શેઠે તે લીધી કટારડી; મારીશ તાડરે પેટ.	હોં	૩૦
જઈને પૂછ્યું પાડોસણને, ક્યાં ગઈ તે ચંદનબાલ;	હોં	૩૧
મુલા હતા તે નાસી ગઈ, એતો નાસી ગઈ તત્કાલ.	હોં	૩૨
હાથે તે ઘાલી હાથકડી, પાએ લોઢાની બેડી;	હોં	૩૩
મસ્તક મુંડયા છે વેણીના કેશ હો સ્વામી.	હોં	૩૪
ચંદના ઘાલી ગુપ્ત ભંડાર.	હોં	૩૫
શેઠે તે તાલા તોડીયા, ઘાઠયાં છે ચંદનબાલ;	હોં	૩૬
એમને બેસાડયાં ઉંબરામાં ય	હોં	૩૭
સુપડા ખુણે દઈ બાકુલા, શેઠજી લવારને તેડવા જાય.	હોં	૩૮
છ માસીને પારણે મુનિ, ભમતાં તે ઘેર જાય;	હોં	૩૯
સઘળી ભેગવાઈ તિહાં મળી, પણ ન દીડી આંસુની ધાર.	હોં	૪૦
ત્યાંથી તે પ્રભુ પાછા વળ્યા, ચિંતવે તે ચંદનબાલ;	હોં	૪૧
મારે ભઠ પડ્યો અવતાર હો સ્વામી, મેં તોડી પુન્યની પાળ	હોં	૪૨
મેં ન સમયાં ભગવંત હો સ્વામી, મેં ન આરાધ્યા અરિહંત.	હોં	૪૩
પાછું વાલીને મુનિ ભાલીયું, આંખે દીડી આંસુની ધાર;	હોં	૪૪
સઘળી ભેગવાઈ તિહાં મળી, ત્યાં તો વહોરાવે ચંદનબાલ.	હોં	૪૫
વહોરાવી કરો તમે પારણું, તમારે સફલ થયો અવતાર.	હોં	૪૬
બેડી ભાંગીને ઝાંઝર થયાં, હાથે તે સોનાના ચૂડા,	હોં	૪૭
મસ્તકે થયા છે સોનાના કેશ હો સ્વામી, સેંથો તે મોતીનો સેર	હોં	૪૮
પિતાજી તુમારે પસાય હો સ્વામી, ભામણાં	હોં	૪૯
એટલામાં તો મૂળા માતા આવીયા, શું થયું તે ચંદનબાલ;	હોં	૫૦
માતા તુમારે પસાય.	હોં	૫૧
દેશ પરદેશનાં સંઘ આવે, મહાવીર સ્વામીને વાંદવા જાય;	હોં	૫૨
એમને છ માસી તપના પારણાં.	હોં	૫૩
દેશ પરદેશનાં સંઘ આવે, ચંદન બાલાને વાંદવા જાય;	હોં	૫૪
એમને અટ્ઠમ તપનાં પારણાં.	હોં	૫૫
તિહાં કને બારકોડથી અધિક, વૃષ્ટિ થાય.	હોં	૫૬
ત્યાં તો અકૂઈ ઓચણ થાય.	હોં	૫૭
ત્યાં તો લખિય વિજય ગુણુયાય.	હોં	૫૮

વેષ જોઈને સ્વામી આપણો, લાગી મારા તનડામાં લહાયળ;

અણુધાર્યું સ્વામી આ શું કર્યું, લાજે સુંદર કાયળ;

કોણે રે ધુતારે તમને લોળવ્યા;

૧

આવી રે ખબર હોત તો, બવા દેત નહિં નાથળ;

છેતરી દેહ દીધો મને, પણ છોડું નહિં સાથળ.

કોણે રે ૦ ૨

બાધ સુણી સુશુર તણો, લીધો સંજ્ઞમ ભારળ;

માત પિતા પરિવાર સહું, જુઠો આળ પંપાળળ.

નથી રે ધુતારે મને લોળવ્યો.

૩

એવું બાણીને કોશ્યા સુંદરી, ધર્યો સાધુનો વેષળ;

આવ્યો શુરની આજ્ઞા લઈ, દેવા તને ઉપદેશળ.

નથી રે ૦ ૪

કાલે સવારે લેગા રહી, લીધાં સુખ અપારળ,

અમને બાધ દેવા આવીયા, જોગ ધરીને આવારળ;

જોગ રે સ્વામીજી અહીં નહિં રહે.

૫

કપટ કરીને મને છોડવા, આવ્યા તમે નિરધારળ;

પણ છોડું નહિં કદી નાથળ, નથી નારી ગમારળ.

જોગ રે ૦ ૬

છોડ્યાં માતપિતા વળી, છોડ્યો સહું પરિવારળ;

ઋદ્ધિ સિદ્ધિ રે મેં તોતળ દીધી, માની સઘળું અસારળ;

છેટી રહી રે કર વાત તું.

૭

જોગ ધર્યો અમે સાધુનો, છોડ્યો સઘળાનો પ્યારળ;

માત સમાન ગણું તને, સત્ય કહું નિરધારળ.

છેટી રહી ૦ ૮

બાર વરસની પ્રીતડી, પલમાં તૂટી ન બાયળ;

પસ્તાવો પાછળથી થશે, કહું લાગીને પાયળ.

જોગ રે ૦ ૯

નારી ચારિત્ર જોઈ નાથળ, તુરત છોડશે જોગળ;

માટે ચેતો પ્રથમ તમે, પછી હસશે લોકળ.

જોગ રે ૦ ૧૦

ચાળા જોઈને તારા સુંદરી, ડગું નહિ હું લગારળ;

કામ શત્રુ મેં કળે કર્યો, બાણી પાપ અપારળ.

છેટી રહેરે ગમે તે કરો.

૧૧

છેટી રહી રે ગમે તે કરો, મારા માટે ઉપાયલ;	
પણ તારા સામું જોઈ નહી, શાને કરે તું હાયલ.	છેટી રહી૦ ૧૨
માછી પાડે છે જાળમાં, જાળમાંથી જેમ મીનલ;	
તેમ તારા નેત્રના બાણથી, કરીશ હું તમને આધીનલ;	જોગ ર૦ ૧૩
ઢાંગ કરવા ત્યજ દઈ, પ્રીતે ગ્રહો મુજ હાયલ;	
કાળજી કપાય છે માહરં, વચનો સુણીને નાયલ.	જોગ ર૦ ૧૪
બાર વરસ તુજ આગળે, રહ્યો તુજ અવાસલ;	
વિવિધ સુખ મેં લોગવ્યાં, કીધા લોગ વિલાસલ;	
આશા તજ રે હવે માહરી રે.	૧૫
ત્યારે હતો અજ્ઞાન હું, હતો કામનો અંધલ;	
પણ હવે તે રસ મેં તજ્યો, સુણી શાસ્ત્રના પ્રબંધલ.	આશા૦ ૧૬
જ્ઞાની મુનિ ને રૂપિયો, મોટા વિદ્વાન ભૂપલ;	
તે પણ દાસ બની ગયા, જોઈ નારીનું રૂપલ.	જોગ ર૦ ૧૭
સાધુપણું સ્વામી નહિં રહે, મિથ્યા વદું નહિ લેશલ;	
દબી રે નાટારંભ માહરો, ત્યજશે સાધુ વેશલ.	જોગ ર૦ ૧૮
વિવિધ ભૂષણો ધારીને, સજી રૂડી શણગારલ;	
પ્રાણ કાઢી નાંખે તાહરો, કુદી કુદી આ ઠામલ.	આશા૦ ૧૯
તો પણ સામું જોઈ નહીં, ગણું વિસ સમાનલ;	
સૂર્ય ઉગે પશ્ચિમ કદી; તો પણ છોડુ ન માનલ.	આશા૦ ૨૦
ભિન્ન ભિન્ન નાટક મેં કર્યા, સ્વામી આપની પાસલ,	
તો પણ સામું જોઈ તમે, પૂરી નહિં મન આશલ;	
હાય રે ગ્રહો હવે માહરો.	૨૧
હસ્ત જોડી હવે વિનવું, પ્યારા પ્રાણ જીવનલ;	
બાર વરસની પ્રીતડી, યાદ કરો તુમ મનલ.	હાય૦ ૨૨
ચેત ચેત રે કોશ્યા સુંદરી. શું કહું વારંવારલ;	
આ સંસાર અસાર છે, નથી સાર લગારલ.	
સાર્થક કરો હવે દેહનું.	૨૩
જન્મ ધરી આ સંસારમાં, નહિં જોળખ્યો ધર્મલ;	
વિધ વિધ વૈભવ લોગવ્યાં, કીધા ઘણા કુકર્મલ;	સાર્થક૦ ૨૪
તે સહુ લોગવવું પડે, મૂઆ પછી તમામલ;	
અધર્મી પ્રાણી ને મળે નહી. શરણું કોઈ કામલ.	સાર્થક૦ ૨૫

સિન્ધુ રૂપી આ સંસારમાં, માનવ મીન રૂપ ધારણ; જાંજાળ જાળ ઉપર ડગ ડગે, કાળરૂપી મચ્છી મારણ. વિષય રસ વહાલો ગણી, કીધા ભોગ વિલાસણ; ધર્મનાં કાર્ય કર્યાં નહિ, રાખી ભોગની આશણ.	સાર્થક૦	૨૬
ઉદ્ધાર કરે મુનિ માહરો.		૨૭
વ્રત ચૂકાવવા આપતું, કીધાં નાચ ને ગાનણ; છેડ કરી રે મુનિ આપની, બની છેક અજ્ઞાનણ. શ્રેય કરે મુનિવર મુને, બતાવીને શુભ જ્ઞાનણ; ધન્ય ધન્ય છે આપને, હીસો મેરૂ સમાનણ.	ઉદ્ધાર૦	૨૮
બાર વરસ સુખ ભોગવ્યાં, ખરચ્યાં ખૂબ દિનારણ; તોય હું તૃપ્ત થઈ નહિં, ધિરૂ ધિરૂ મુજ ધિક્કારણ. છોડી મોહ સંસારનો, ધારો શિયલમત સારણ; તો સુખ શાંતિ સદા મળે, પામો ભવજળ પારણ.	ઉદ્ધાર૦	૨૯
ધન્ય છે મુનિવર આપને, ધન્ય શકડાલ તાતણ; ધન્ય સંભૂતિ વિજય મુનિ, ધન્ય લાછલદે માતણ.	ઉદ્ધાર૦	૩૦
મુક્તિ કરી રે મોહ જાળથી.	સાર્થક૦	૩૧
આસા દીયો રે હવે મુજને, જાઉં મુજ ગુરૂ પાસણ; ચોમાસું પુરું થયા પછી, સાધુ છંડે આવાસણ.		૩૨
રૂડી રીતે શિયલમત પાળજો.		૩૩
દર્શન આપજો મુજને, કરવા અમૃત પાનણ; સૂરિ ઇન્દ્ર કહે સ્થુલીભદ્રણ, બન્યા સિંહ સમાનણ.		૩૪
ધન્ય છે મુનિવર આપને.		૩૪

૧૧૩

ભીલ્લીની સજ્જાય

સરસતી સ્વામીને વિનવું, માણું એક પસાય; સતી રે શિરોમણિ ગાઈશું, ધિંગડ મલ્લરાય. વન છે અતિ રૂયડો, ભીલ્લી કહે સુણો સ્વામીણ; મારું વચન અવધારો, ફલ રે ખાવા અમે જાઈશું; ઈણે વન મોઝાર.	૧
	વન૦ ૨

ભીલ્લ કહે સુણો ગોરડી, ઇણે વન ન જાશે;		
પરપુરૂષ તમને દેખશે, ધિંગડ મલ્લરાય.	વન૦	૩
ભીલ્લી કહે સુણો સ્વામીજી, મારો વચન અવધારો;		
પરપુરૂષ ભાઈ ખાંધવ, મારે ભીલ્લ છે રાય.	વન૦	૪
સ્વામી તણી આજ્ઞા લઈ, ભીલ્લી રમવાને ચાલી;		
વન રે દીઠો રળીયમણો, ભીલ્લી ખેલવા લાગી.	વન૦	૫
દ્રમકરાય પૂઠે ઊભો, ઝખકી નાઠી રે ભીલ્લી;		
કમળે કમળે શુદ્ધ છે, ભીલ્લી ભીંતી માં પેઠી.	વન૦	૬
ગજ ગતી ચાલે ચાલતી, તારાં દુઃખે છે પાય;		
નમણી પદ્મણી વાલહી, પ્હેરણ પહેર્યા છે પાન.	વન૦	૭
રાય કહે પ્રધાન સુણો, ભીલ્લી રૂપે છે રૂડી;		
ભોળ કરીને ભોળવો, મારે મંદિરે લાવો તેડી.	વન૦	૮
પ્રધાન ચઢીને આવીયો, લાગ્યો ભીલ્લીને પાય;		
રાય કહે પ્રાણુ તણુ, શું કરવું મોરી માય.	વન૦	૯
કહે તું અપસરા દેવ કન્યા, નહિ હું દેવ જ પુત્રી;		
જન્મ દીયો મુજ માવડી, રૂપ દીયો કીરતાર.	વન૦	૧૦
વન વસો તમેા છું પડાં, આવો અમારે વાસ;		
અમરે સરિખા રાજયા; કેમ મેલો નિરાશ.	વન૦	૧૧
વન ભલું રે માડું છું પડું, ખપ નહિં રે આવાસ;		
અમરે સરખી ગોરડી, તારે ઘેર છે દાસ.	વન૦	૧૨
સાલ દાલ ઘૂત સાલણા, નિત્ય નવા રે તંબોલ;		
પેરણ ચિર પટોલિયા, બેસો હીંચકે હીંડોલ.	વન૦	૧૩
ભોજન કંઈક કરાવીયે, રાજા અર્થે અન્નણ્યો;		
ભોજ અમારો કદકીયાં, તાંદલા દે જી વજર.	વન૦	૧૪
પેરણ કંઈક સરાવીએ, રાજા અર્થે અન્નણ્યો;		
પેરણ પાન પટોલીયા, મુજ ભીલ્લને સોહો.	વન૦	૧૫
પૃથ્વી પતિનો રાજયો, તે તો કહીએ ખાપ;		
અમને પરિસહ કાં કરો; તમને લાગે છે પાપ.	વન૦	૧૬
મેરુ કળે તો હું કશું, ઉગે પશ્ચિમ ભાણુ;		
શિયલ ખંડિત માડું નવિ કડું, જો જાંયે પ્રાણુ.	વન૦	૧૭
રાય તુરંગેથી ઉતરીયો, લાગ્યો ભીલ્લી ને પાય;		
વચન કુવચન કીધા ઘણાં, તે ખમજ્યો મોરી માય.	વન૦	૧૮

ભેર વાગે ભુંગલ વાગે, વાગે નવરંગ તાલ;		
ભીલ્લી પધાર્યા મંદિરે, વત્યો જ્યજ્યકાર.	વન૦	૧૯
ઉદયરતનની વિનંતી, એ હાલ છે પૂરી;		
નરનારી તુમે સાંભળો, એ સતી છે રૂડી.	વન૦	૨૦

૧૧૪

ઉપશમની સજ્જાય

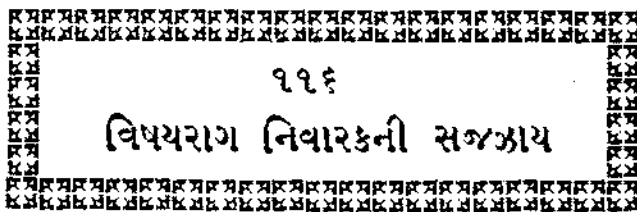
ભગવતી ભારતી મન ધરીજી, પ્રણમી ગોચમ પાય;		
સદ્ગુરુ ચરણ પસાઉલે, જી કહું ઉપશમ સજ્જાય રે પ્રાણી,		
આણને ઉપશમ સાર, જે વિણ તપ જ્ય ખપ કરીજી,		
ચારિત્રની હોય હાણ રે પ્રાણી.		૧
ઉપશમથી સંકટ ટળેજી, ઉપશમ ગુણહ લંડાર;		
ઉપશમથી સર્વ સુખ મળેજી, ઉપશમથી ભવપાર રે.	પ્રાણી૦	૨
ઉપશમ સંયમ મૂળ છે જી, ઉપશમ સંયમ કોડ;		
વૈરી વેર વીના થઈજી, આગળ રહે કર જોડ રે.	પ્રાણી૦	૩
રીસવશે પરવશ પડયોજી, હારે જે થડી માંહ;		
ચારિત્ર પૂરવ કોડતુંજી, ગણધર દે ઇમ સાહ રે.	પ્રાણી૦	૪
ક્રોધ વૃદ્ધિ કહુઆ તણાંજી; વિષમાં ફલકુલ જાણ;		
કુલ થકી મન પરજલેજી, ફલથી કરે ધર્મ હાણ રે.	પ્રાણી૦	૫
વિરૂઆ વૈરી શું કરે જી, મારે એક જ વાર;		
ક્રોધ રૂપ રિપુ જીવનેજી, આપે અનંત સંસાર રે.	પ્રાણી૦	૬
જો કો વારે કે દીયેજી, આપણ પહેલી રે ગાલ;		
તે ઉપશમ ધરીજી, વળતું વચન મ આલરે.	પ્રાણી૦	૭
મત્સર મન માંહી ધરીજી, કીજે કરીયા કલાપ;		
તે રજ ઉપર લીંપણુંજી, વળી જેમ રાત વિલાપ રે.	પ્રાણી૦	૮
રાઈ શરસવ જેવડાંજી, પરનાં દેખે રે છિંદ;		
બીલાં સરખાં આપણાંજી, નવિ દેખે મન રૂદ રે.	પ્રાણી૦	૯
પર અવગુણ મુખ ઉચ્ચરેજી, કાંઈ વખાણે આપ;		
પરભવ સહેતાં દોહિલાંજી, પરનિંદાનાં પાપ રે.	પ્રાણી૦	૧૦

શુદ્ધ શુદ્ધ શુદ્ધ દેવનેજ; હીલે હીનાચાર;	પ્રાણી૦	૧૧
કેવલજ્ઞાની એ કહ્યોજ, તાસ ઘણો સંસાર રે.		
પરની તાંતે ખાપડીજ, મહીયાં ગુંથી રે જાળ;	પ્રાણી૦	૧૨
નરક તિર્યંચ ગતિ દુઃખ લહેજ, રૂઢે અનંતાકાળ રે.		
નરભવ નિંદક નિગમેજ, ધર્મ મર્મ અણબાણ;	પ્રાણી૦	૧૩
આપ પિંડ પાપે ભરેજ, તસ જીવીત અપ્રમાણ રે.		
પરનાં પાતક ઘોઈએજ, નિષબાવી પરતાંત;	પ્રાણી૦	૧૪
મૂકી પૈશુન્ય પણું પરડુંજ, નિજ અવગુણ કર શાંત રે.		
મેતારજ મુનિ રાજ્યોજ; શમરસ તણો નિધાન;	પ્રાણી૦	૧૫
પરિસહ રીસ વિના સહીજ, પામ્યો મુક્તિ પ્રધાન રે.		
ખંધક સૂરિ તણું ચતિજ; ક્ષમા તણું ભંડાર;	પ્રાણી૦	૧૬
ઘાણી એ ઘાલી પીલતાં રે, ન આદ્યું મિત્ર લગાર રે.		
કરગડુ હુઆ કેવલીજ, ફૂડી છાંડી રીશ;	પ્રાણી૦	૧૭
તપીયા મુનિ મૂકી સૂરિજ, પહેલી નામે શીશ રે.		
ગિરૂઓ ગજસુકુમાલજ રે, ન કયો કોપ લગાર;	પ્રાણી૦	૧૮
સસરે શિર ઉપર ધર્યાજ, ધગધગતા અંગાર રે.		
દૂર મુખ વચન સુણી કરીજ, પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિરાય;	પ્રાણી૦	૧૯
ક્રોધ અડયો કર્મે નડ્યોજ, બાંધ્યું નરકનું આય રે.		
મસ્તક લોચ દેખી કરીજ, વલીયો મુનિ વન માંહી;	પ્રાણી૦	૨૦
ક્રોધ ગયો નિરમળ થયોજ, લહ્યો કેવલ તિણ કાય રે.		
ક્ષમા ખડ્ગ નહિ જેહનેજ, તે દુઃખીયા સંસાર;	પ્રાણી૦	૨૧
ક્રોધ ચોધશું જીંઝતાજ, કિમે નવિ પામે પાર રે.		
ભવ વિણસે હોશે કરીજ, સ્ત્રીથી શીલ વિનાશ;	પ્રાણી૦	૨૨
માને વિનય વિણાસીયેજ, ગરવે જ્ઞાન અભ્યાસ રે.		
જેહને મન ઉપશમ રમેજ, નહી તસ દુઃખ દંદાલ;	પ્રાણી૦	૨૩
કહે શિષ્ય ઉવજાચનોજ, મુનિ લક્ષ્મી કહ્યોલ રે.		

કુંઢક પચવીશીની સજ્ઞાય

શ્રી ક્ષુતદેવી પ્રણમી કહેચું, જિન પ્રતિમા અધિકાર;	
નવિ માને તસ વદન ચપેટાં, માને તસ શિણુગાર.	
શ્રી જીન પ્રતિમાશું નહિ રંગ, તેનો કદિય ન કીજે સંગ.	૧
કેવલ નાણી, ચઉનાણી, એણ સમે નહિ ભરત મઝાર;	
જિન પ્રતિમા જિન પ્રવચન, જિનો એ મોટો આધાર.	૨
તે જીનવર પ્રતિમા ઉત્થાપી, કુમતિ હૈયા કુટે;	
તે વિના કિરીયા હાનિ લાગે, તે તો થોથા કુટે.	૩
જિન પ્રતિમાં દર્શથી દર્શન, લહીએ વ્રતનું મૂળ;	
તેહજ મૂળ કારણ ઉત્થાપી, શું થાયે જગ શૂલ.	૪
અભયકુમાર મૂકી પ્રતિમા, દેખી આર્દ્રકુમાર;	
પ્રતિજોષે સંયમ લઈ સુધો, એ ચાવો અધિકાર.	૫
પ્રતિમા આકારે મચ્છ નિહાળે, અન્ય મચ્છ સવિ યુએ;	
સમકિત પામે જાતિ સ્મરણ, તસ પૂર્વભવ સુએ.	૬
ચૈત્ય વિના અન્ય તીરથ મુજને, વંદન પૂજા નિષેધે;	
સાતમે અંગે શ્રી આણંદે, સમકિત ધારૂં સૂધે.	૭
છકું અંગે જ્ઞાતા સૂત્રે, દ્રૌપદીએ જીન પૂજ્યા;	
એહવા અક્ષર દેખે તો પણ, મૂઢ મતિ નવિ યુઝયા.	૮
ચારણ મુનિએ ચેઈય વંદા ભગવઈ અંગે રંગે,	
મરડી અર્થ કરે તિણ સ્થાનક, કુમતિ તણે પ્રસંગે.	૯
ભગવઈ આદિ શ્રી ગણધરણ, ખંભી લીધીને વાંદે;	
એહવા અક્ષર સ્થાપના દેખી, કુમતિ કહો કિમ નંદે.	૧૦
સુર્યાલે જિન આગલે, નાટક કીધું મનને રંગે;	
સમકિત દૃષ્ટિ તેહ વખાણ્યા, રાય પસેણી ઉવંગે.	૧૧
સમકિત દૃષ્ટિ શ્રાવક કરણી, જિનધર જેહ કરાવે;	
તે ખારમેં દેવલોક પહોંચે, મહાનિષીથ આલાવે.	૧૨
અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપર ભરતે, મણિમય બિંબ ભરાવ્યા;	
એહવા અક્ષર આવશ્યક સૂત્રે, ગૌતમ વંદન આયા.	૧૩

પરંપરાગત પુસ્તક પ્રતિમા, માને તેહજ નાણી;	
નવિ માને તેહજ અજ્ઞાની, એવી જનવર વાણી.	૧૪
હુંદક વાણી કુમત સમાની, સુણે મત ભૂલો પ્રાણી;	
બાધિ બીજની કરશે હાણી, કિમ વરશે શિવરાણી	૧૫
ક્ષેત્રપાલ ભવાની દેહ રે, તિહાં જાવું નહિ વારે;	
વીતરાગને દેહરે વારે, તે કુણસૂત્ર અનુસારે.	૧૬
મેલાં કપડાં મોઢું બાંધી, ઘર ઘર ભીક્ષા ફરતા;	
માંદા માણસની પરે થોડું, બોલે જાણે મરતાં.	૧૭
બારસ કાલા માંહે કાલા, જેહવા કાલા પારા;	
પંચમકાલે એ દુષ્ટ પ્રગટયા, મહામૂઢ વિકરાલા.	૧૮
હુંદત હુંદત પ્રાણી, તોહા ધર્મ ન પાયે;	
તે માટે મૂઢ હુંદક કહેવાયો, એજે જન્મ ગમાયો.	૧૯
ભાવ ભેદ તત્ત્વ નવિ જાણે, દયા દયા મુખ ભાજે;	
મુગ્ધ લોકને ભરમે પાડે, એ પણ દુર્ગતિ માટે.	૨૦
ભાષ્ય ચૂકી ટીકા નવિ માને, કેવલ સૂત્ર પોકારે;	
તે માંહે નિજ કલ્પિત સ્થાપી, બહુ સંસાર વધારે.	૨૧
આખો સ્કંધ ઉત્થાપે તેની, શી ગતિ હોશે સારી.	૨૨
ચિત્ર લિખિત નારી ભેવંતા, વાઘે કામ વિકાર;	
તિમ જન પ્રતિમા મુદ્રા દેખી, શુદ્ધભાવ વિસ્તાર.	૨૩
તે માટે હઠ છંડો ભવિયાં, પ્રતિમાશું ફિલ રાખો;	
જિન પ્રવચન જેને, અનુભવ ભરી રસ ચાખો.	૨૪
હુંદક પચવીશી એહ મેં ગાઈ, નગર નાડુલ મઝાર;	
જસવંત શ્રી જિનેન્દ્ર પચંપે, હિતકાર અધિકાર.	૨૫

૧૧૬

વિષયરાગ નિવારકની સજ્જાય

મનઆણી જનવાણી પ્રાણી બાણીયેરે, એ સંસાર અસાર;
 દુઃખની ખાણી એહ વખાણી કામિની રે; મ કરીશ સંગ લગાર;
 લોલા ભૂલમાં રે.

ભમુહ ભમાડી આંખે દેખાડે પ્રીતડી રે, હસી હસી બોલે બોલ; મુહની રૂડી હમ્મડે કુડી જીવડા રે, એ વિષ વેલિને તોલ.	ભોલા૦	૨
આંસુ પાડી હુખ દેખાડી આપણું રે, સાંભળ સાહસ ધીર; ઇંછે જનમારે નવિય હમારે તુમ વિના રે, અવર હૈયાનો હીર.	ભોલા૦	૩
લજ્જા ધરતી આગળ કરતી ઉતરે રે, કરતી નયણ વિલાસ; મોહ બલમાંહિ પડયા નડયા જે બાપડા રે, તે નરનારીનાં દાસ.	ભોલા૦	૪
નયણે મૂકે પણ નવિ ચૂકે કામિની રે, પણછ વિના તે બાણ; નામે અબલા પણ સખલાને સાંકલ્યાં રે, ઇંછે ઇમ રાણેરાણ.	ભોલા૦	૫
નારી નિહાલી તુઝને બાળી મૂકશે રે, પ્રત્યક્ષ અગનની ઝાલ; તૃપ્તિ ન પામે આપ્યે દામે ભામિની રે, પરિણામે વિકરાળ.	ભોલા૦	૬
આલસ અંગ ઉત્સંગે અંગના રે, કિહાં તેહને જીનનામ; આગે જોડો પગે બેડી પડી રે, તે કિમ પાંમે ગામ.	ભોલા૦	૭
નીરખી રૂપવંતી ને પ્રત્યક્ષ પાંતરો રે, તેનો કરો સુવિચાર; રૂધિર માંસ મલ મૂતરશું ભરી રે, નારી નરકતું બાર.	ભોલા૦	૮
કાને કરીને કેસરી આણે આંગણે રે, જો ઉપજે નિજ કાજ; ધબકી ધૂળે આઈ રે જીજે કુતરા રે, હું ખીડું અબલા આજ.	ભોલા૦	૯
પ્રેમ તણાં જે ભાજન સાજન તેહને રે, અણપુહુચંતિ આશ; મુકે હાંકી અતિઘણું વાંકી બોલતી રે, જારે જા તું દાસ.	ભોલા૦	૧૦
રાય પરદેશી સુરી કાંતાએ હણ્યો રે, જે જીવન આધાર; પગશું સાયર રચણાયર ઉતરે રે, તે નવિ પામે પાર.	ભોલા૦	૧૧
જો જો અંગજ હણવાને કર્યો રે, ચુલણીએ બહુ મર્મ; રાતી ચાતી વનિતા ને નવિ ચિંતવે રે, કરતાં કાંઈ કુકર્મ.	ભોલા૦	૧૨
ઈંદ્ર અંદ્ર નાગિંદ્ર સુરિંદ્રનાંરે, વલી વાહ્યા બલવંત; તણ્યો પ્રાણી એહવું બાણી કામિની રે, ગુણ લીજે ગુણવંત.	ભોલા૦	૧૩
ભાઈ સરીખો સુરપતિ સરસો રાખીયો રે, છાનો મીનીને રૂપ; સુખનાં હુંશી તુમને મુંસી મુકશે રે, એહ મનોભવ કૂપ.	ભોલા૦	૧૪
માયા કરશી નારી હરશી ભોલવી રે, શીલ રચણ જે સાર; એહ સંઘાતે મ કરીશ વાત પણ ઘણું રે, જિમ પામે જયકાર.	ભોલા૦	૧૫
સ્થુલિભદ્ર જંબૂને પાયે લાગીયે રે, ધન્ય ધન્નો અણગાર; બાલપણે મતિજાગી વૈરાગી થયા રે, તિન મુનિ વચરકુમાર.	ભોલા૦	૧૬
નર ને નારી હૃદય વિચારી ચેતીયે રે, છંડી વિષય વિકાર; મેરૂ વિજય ગુરૂચરણ પસાયે પામીયે રે, ઋદ્ધિ વિજય જયકાર.	ભોલા૦	૧૭

માર્ગાનુસારી ગુણની સજ્જાય

વીર કહે ભવિજન પ્રત્યે, માર્ગ તણે ઉપદેશ હો સુંદર;	હો સુંદર	૧
માર્ગના અનુસરવા વિના, કિમ લહે માર્ગ પ્રવેશ.	હો „	
માર્ગાનુસારી ગુણ ભજે, તે સંખ્યા પાંત્રીશ;	હો „	૨
તેહથી ગૃહીધર્મ યોગ્યતા, હોય તેહ કહીશ.	હો „	
ન્યાયોપાબિંત સંપદા, શિષ્ટાચારનો ચાહ;	હો „	
અન્ય ગોત્રીયનાં કુલ શીલે, સરખાં સાથે વિવાહ.	હો „	૩
પાપ કાર્યથી બિહવું, દેશાચાર સાપેક્ષ;	હો „	
અપયશ કોઈનો ન જાલવો, રાજદિકનો વિશેષ.	હો „	૪
નહિ અતિ વાવર સાંકડે, ઠાણાંયે કરવો વાસ;	હો „	
પાડોશી હોએ ભલા, નહિ બહુદાર પ્રકાશ.	હો „	૫
અંગ સદાચારી તણો, માતપિતાની સેવ;	હો „	
બહુ ઉપદ્રવને ઉપને સ્થાનક, તજવા હેવ.	હો „	૬
નીચકર્મ અપર્વના, કરવો વ્યય જોઈ આપ;	હો „	
વિત્ત પ્રમાણે વેસડો, અડગુણ બુદ્ધિ પ્રથાય.	હો „	૭
સાંભલવું નિત્ય ધર્મનું, અજણે લોજન ત્યાગ;	હો „	
લોજન કરવું સાતિમિ, ભૂખ તણે બહુ લાગ.	હો „	૮
ધર્મર્થ કામનું સાધવું, માંહે માંહે અવિરોધ;	હો „	
સાધુ અતિથિની દીનની, પડિઅરણા જહાં સંધિ.	હો „	૯
પરંપરાભવ બુદ્ધિયે કરી, કાર્ય તણો અનારંભ;	હો „	
વિનય ન્યાદિક ગુણ તણો, પક્ષપાતે નહિ દંભ.	હો „	૧૦
દેશનિકાલ વિરૂદ્ધની, આચરણા પરિહાર;	હો „	
કાર્ય આરંભ અવસરે, શક્તિ અશક્તિ વિચાર.	હો „	૧૧
જ્ઞાની ગુણવંત સેવનાં, આશ્રિત પોસવો ધ્યાન;	હો „	
દીર્ઘદૃષ્ટિ વિચારવું, ન્યૂન વિશેષનું જ્ઞાન.	હો „	૧૨
કીધા ગુણનું જાણવું, જન અનુકુલ પ્રવૃત્ત;	હો „	
લજ્જા ધ્યાને સૌમ્યતા, પર ઉપકારની વૃત્તિ.	હો „	૧૩
અંતર રિપુ ષડવર્ગ જે; કામક્રોધ લોભ માન;	હો „	
મદ ને હર્ષ જીતવા, વશ પાંચિંદ્રિય તાન.	હો „	૧૪

એહ ગુણે જે ગૃહીપણું, પાલે તે ધન્ય જીવ;	હો	,,	
તે ભવ જીગલ આરાધતાં, હુએ આનંદી સદિવ.	હો	,,	૧૫
પ્રાયે: હુએ તેહને વિષે, ધર્મ બીજનો પ્રસાર;	હો	,,	
શુદ્ધ ભૂમીયે બીજ વાવિયા, ધાન્ય જાતિ વિસ્તાર.	હો	,,	૧૬
ઇમ જાણી ગુણ આદરો, આદિ ધાર્મિક એહ જાણી;	હો	,,	
પંડિત શાંતિ વિજયતણો, માન કહે શુભ વાણી.	હો	,,	૧૭

૧૧૮

પ્રદેશી રાત્રની સંજ્ઞાંય

શ્રી શંખેશ્વર પ્રભુસું પાસ, પ્રગટ પ્રભાવી પૂરે આશ;	
સાધુ શિરોમણી કેશિકુમાર, મહાસુનિવર મોટા ગણધાર.	૧
પ્રવેતાંબી નગરી સમોસરે, પ્રશ્ન દશ પરદેશી કરે;	
સાંભળો સુર નરકા સંદેહ, પિતા અધર્મી માહરો જેહ.	૨
ધાપ કરી નરકે તે ગયો, પાછો મુજ આવી નવિ કહ્યો;	
કેશી કહે નગર મંડાણુ, સૂરિકાતા નારી સુજાણુ.	૩
સેવંતી દીઠી વ્યભિચાર, તું કાં નદીએ જાવા જાર;	
તિમ તેહને ન દીએ આવવા, પરમાધર્મી નરકે એહવા.	૪
વળી નૃપ કહે નથી સુરલોક, માતા માહરી ધર્મી પ્રલોક;	
ગઈ સરગે આવી નવિ કહ્યું, પુણ્ય થકી ફલ એમ એ લહ્યું.	૫
ગુરુ કહે જાય તું મજ્જન કરી, દેવકુલે શુચિ વસ્ત્ર ધરી;	
કોઈક શ્વપચ તેડે નવિ જાય, તિમ સુર નાવે સુખ મહિમાય.	૬
વલી સંશય મુજ જીવ સુરંગ, ચોર ગ્રહી અથ કોઠી અભંગ;	
ધાલી જોયો નવિ દીઠો જીવ, કિહાં ગયો ગુરુ કહે સુણ પારથીવ.	૭
ભૂમિ ગૃહ પેસી કોઈ ઢાલ, તાડે શબ્દ સુણાય અતોલ;	
કુણ મારગે તે શબ્દ નીકળ્યો, તિમ જીવ વાયુ સમો અટકળ્યો.	૮
વળી કહે તિહાં ક્રીડા ઉપન્યાં, જીવ કયે મારગ નિપન્યા;	
ગુરુ કહે લોહખંડ તપાવ્યો, અગ્નિ કયે છિદ્ર માંહે ઠવ્યો.	૯
વન્હી જીમ પઈઠો લોહ માંહિ, તિમ જીવ ઉપન્યા કોઠા માંહિ;	
વળી ભૂપતિ કહે વૃદ્ધ યુવાન, નાખે બાણ ધરી એકતાન.	૧૦

- એક આસન એક દૂરે જાય, સરિખો જીવતો અંતર કાંચ;
જીવ પદારથ ઈમ નહિ મહી, ગુરુ કહે સુણુ રાજન ગહગહી. ૧૧
- તનુ ઉપગરણ સવિ જૂનાં થયાં, સરિખા જીવ પણુ કરમે ગ્રહ્યા;
વળી કહે એક દિન ચોર જાલીએ, શૂલારોપ કરી ઉતારિયો. ૧૨
- હિંસી તોલ્યો સરિખો થયો, જીવ અજીવ અધિકો નવિ લહ્યો;
ગુરુ કહે દડો વાચે લયો, ઠાલો તોલ્યો સમ ઉતયો. ૧૩
- તિમ એ જીવ ગુરુ લઘુ નવિ હોય, વળી રાજા જ'પે ગુરુ જોય;
ચોર ગ્રહી જોયો વધ કરી, ખંડો ખંડ કરી ફિરી ફિરી. ૧૪
- નવિ લાધ્યો તે જીવ સુખણુ, કર્યો નિશ્ચય મેં જીવ અઘાણુ;
ગણુધર કહે અરણી પાસાણુ, અગ્નિ માંહિ અછે નૃપ જાણુ. ૧૫
- નવિ દીસે તે બહિર મહી, જીવ અછે પણુ દીસે નહીં;
જ'પે ભૂપતિ ઘટઘટ થંભ, દીસે છે પણુ જીવ અચંભ. ૧૬
- કાં નજર નાવે રે જીવ, તેણે મુજ મન સંશય અતીય;
આચારજ કહે સાંભળ ભૂપ, તરુ હાલે છે વાયુ સરૂપ. ૧૭
- તરુ દીએ નવિ દીસે વાય, એહ સરૂપી જીવ કહેવાય;
કહે નરપતિ કુંજર કુંચુઆ, સરીખા જીવ તો કો જુજુઆ. ૧૮
- એક મોટો એક લઘુ નર હોય, એ સંશય મુજ હઈડે જોય;
ગણુધર કહે દીવો ગૃહ માંહિ, અનુઆળું કરે સઘળે ત્યાંહી. ૧૯
- કુંડક મહેલ્યો તવ તિહાં, અનુઆળું વ્યાપે વળી જીહાં;
તિમ એ જીવ તનુ વ્યાપી રહ્યા, ગુરુ લઘુ કાયાએ તિમ લહ્યો. ૨૦
- ઠશમું પ્રશ્ન પૂછે નૃપ વલી, સાંભળો ગણુ નાયક મન રૂલી;
પેઢી ગત કિમ મુકુ ધર્મ, હોએ લાજ મુજ લાગે શર્મ. ૨૧
- ગુરુ કહે વ્યાપારી જીમ કોય, વ્યાપારે પોહોંચે તું જોય;
લોહખાણી દેખી તે ભરે, વળી તિહાંથી આઘા સંચરે. ૨૨
- ત્રાંબુ દેખી છંડી લોહ, એક ન છંડે આણી મોહ;
રૂપું હેમ રચણુ ઈમ લીએ, એક ન છંડે લોહું લીએ. ૨૩
- ધરે આખ્યા ને લીલા કરે, લોક ગ્રાહક તે દુઃખીયો ફરે;
તિમ કુખત છંડી આપણો, કહેણુ કરો અમ જીમ સુખ ઘણો. ૨૪
- તેહ વચન નીજ હયડે ધરે, ગુરુવંદી ચરણે અનુસરે;
સામી તેં મુજ તાર્યો આજ, બેસાર્યો શીવપુરને રાજ. ૨૫
- બાર વ્રત ગુરુકને ઉચરી, શુદ્ધ શ્રાવકના વ્રત આદરી;
પહેલે દેવલોકે થયો દેવ, સૂર્યાસ નામ કરે સૂર સેવ. ૨૬

અવધિ કરી જોઈ જિનસંગ, બત્રીશબદ્દ નાટક ઉછરંગ;	
કરી વીરલુન વંદી બાય, ગૌતમ પૂછે પ્રણુમી પાય.	૨૭
સામી એ કુણ પામી ઋદ્ધિ, સકલ વાત કહી સુપ્રસિદ્ધિ;	
એક ભવાંતર મુગતિ જશે, અવિચલ સુખ પૂરાં પામશે.	૨૮
રાયપસેણી માંહી અધિકાર, જોઈ કીધો એહ વિચાર;	
અધિકુ' એણું જે અહીં હોય, પંડિત જન શુદ્ધ કરજે સોય.	૨૯
શુર નામે લહીએ ગહગદ્, શુર નામે લઈએ શિવવદ્;	
એહવા શુરની સેવા મિલે, તો મન વાંછિત આશા ફલે.	૩૦
સંવત સત્તર પણવીસો સાર, આસાઠ સુદિ તેરસ રવિવાર;	
શ્રી જયવિજય પંડિત સુપસાય, મેરૂ વિજય રંગે શુણુ ગાય.	૩૧

૧૧૯

મરૂદેવા માતાની સંજ્ઞાય

ઇણ હી જંબુ દ્વીપે હો ભરતક્ષેત્રમાં રે, વીરહો મુક્તિનો હોય;
 અદાર કોડાકોડી હો સાગરમાંહે રોકિયો રે, મુક્તે ગયો નહિ કોય;
 માતાજી મરૂદેવા હો મુક્તિ ખોદ્યો ખારણો રે. ૧
 પેલાં પોતાં નિરવાણુ, અંતર ક્રિયા લાખી હો;
 સૂત્ર ઠાણાંગ માંહે, આગમ વચન પ્રમાણુ. માં ૨
 કેળ સરખી કાયા હો ધનુષ્ય પાંચસો રે, સોવન વર્ણ શરીર;
 સુપન માંહે હો કદીય ન જાણ્યો સાસરો રે, ન જાણ્યો કદાય પિયર. માં ૩
 કોડ પૂરવ લગે હો સોહાગણુ રહ્યાં સતી રે, નીત નીત નવલે વેશ;
 ભર જોખન રહ્યાં હો માતાજી જીવ્યાં જ્યાં લગે રે, કાળા ભમ્ભર કેશ. માં ૪
 એસડ એક ન લીધો માતાજી જીવ્યાં જ્યાં લગે રે, કદી કસર ન હુઈ પેટે;
 માથું હાથ પગ હો પલક મળુ નવિ દુખ્યાં રે, કોડ પૂરવ લગે છે. માં ૫
 કોડ પૂરવમેં હો એક જોડલો જણ્યો રે, મરૂદેવાજી માત;
 તારા સરખો બેટો હો કોણે જનનીએ ન જણ્યો રે, ત્રણ ભુવનનો નાથ. માં ૬
 દોનું સુંદરી હો સોવન વર્ણ શોભતી રે, પરણી તે ઋષલ જીવુંદ;
 ભરતક્ષેત્રમાં હો વિવાહ પહેલો એ હુવો એ, સૂત્રમાં સરવ સંબંધ. માં ૭
 એકસો પુત્ર હો દાહીએ નયણે નિરખ્યા રે, બ્રાહ્મી સુંદરી દોય;
 સર્વ કબીલો સુખીયો હો દુઃખીયો કોઈ નવિ દેખીયો રે,
 એસો પુન્ય કેને હો ન જીય. માં ૮

પાંસઠ હજાર પેઢી હો નયણે નીરખી રે, આપણુ દાદીએ દાદાજીનું નામ;
 બેટા પોતના હો પડ પોતરા લડપોતરા રે, લાગે દાદીને પાય. માં ૯
 પદ્મપંડ લોકતા હો ભરતનો ધણી રે, અરજી કરે કરજોડ, દાદીને પાય લાગે;
 હો મુજરો લેજો, માહરો મુખ આગળ મદ મોડ. માં ૧૦
 હાથી હોદે બેઠાં હો દેખે પુત્રને રે, રહ્યા ઋષભને જોય;
 મરૂદેવા માતા હો મનશુ, જીત્યો મોહને રે, કેણે હો સગો નહિ કોય. માં ૧૧
 કેવળ પામ્યા હો માતાજી, મુક્તે ગયા રે, હાથી હોદે બનરાગ;
 પછી શીવ ગયા હો અસંખ્યાતા કેવલી રે, જોદ્યો મુક્તિનો માર્ગ. માં ૧૨
 તીર્થંકર ચક્રી હો હલદર રાણા રે, કેશવરાણા રાવણ રાય;
 જૈસી કરણી માતા હો લુગાઈ નહી ભરતમાં રે ઈણ ચોવીશી માંય. માં ૧૩
 સાધુ સાધવીમાં હો ચોવીશીના મુક્તે રે ગયા, સૂત્ર સિદ્ધાંત મોઝાર;
 મરૂદેવી માતાએ મુક્તિનો જોદ્યો બારણો રે, જડીઓ જંબુકુમાર. માં ૧૪
 સંવત અઢાર હો વરસ પચાસમાં રે, તુધ્ય જ્યેષ્ઠ જગમાળ;
 જસવિજય જોડી હો સજ્જાય જુગતી શું રે, આછો શહેર અજમેર. માં ૧૫

૧૨૦

મનોરમા સતીની સજ્જાય

મોહનગારી મનોરમા, શેઠ સુદર્શન નારી રે;
 શીલ પ્રભાવે શાસન સુરી, થઈ જસ સાનિધ્ય કારી રે. માં ૧
 દધિવાહન નૃપની પ્રિયા, અલયા દીએ કલંક રે;
 કોપ્યો અંપાપતિ કહે, શુભી રોપણ વંક રે. માં ૨
 તે નિસુણીને મનોરમા, કરે કાઉસગ્ગ ધરી ધ્યાન રે;
 દંપતિ શીલ એ નિર્મલું, તો વધો શાસન મામ રે. માં ૩
 શુભી સિંહાસન થઈ, શાસન દેવી હજુર રે;
 સંજમ ગ્રહી થયાં કેવલી, દંપતી દોય સતુર રે. માં ૪
 જ્ઞાનવિમળ ગુણ શીલથી, શાસન શોભ ચઢાવે રે;
 સુરનર સવિ તસ કિંકરા, શિવસુંદરી તે પાવે રે. માં ૫

સીતા સતીની સજ્જાય

- ગાથા** સરસ્વતી ભગવતી ભારતી, પ્રણમી તેહના પાય;
સીતાના ગુણ ગાવશું, જિમ મુજ આણુંદ થાય રે. ૧
- ઉથલો** આણુંદ થાયે ગુણજ ગાતાં, જનકરાય સુતા સહી;
અયોધ્યા પતિ દશરથ નંદન, વરી રામે ગહ ગહી. ૨
- અતિરૂપ સીતા ત્રિજગ વહીતા, તસ ઉપર નહિ રતિ;
કર્મ વશે વનવાસ પામ્યા, રામ સીતા હંપતિ. ૩
- ગાથા** લંકા ગઢનો જે રાવણુ ધણી, જેહને દશશીશ સોહાય રે;
સતી રે સીતા તેણે અપહરી, જગ સઘળે તેહ કહેવાય રે. ૪
- ઉથલો** કહેવાય સીતા હરીય રાવણુ, લંપટ પણુ લાવ્યો સહી;
શ્રી રામે યુદ્ધ કરીય હણીયો, પાછી લાવ્યા ગહ ગહી. ૫
- અયોધ્યા આવે બહુ સુખ થાવે, હર્ષવિસાદ અતિ ઘણો;
લોકાપવાદ સુણ્યો શ્રવણે, સહી રામે સીતા તણો. ૬
- ગાથા** સહુ મનમાંહે ચિંતવે, લોક તણી મુખ બોલ જ;
તિણે વચને મન દુઃખ ધરે, ચિંતા અને અતિ શોકજ. ૭
- ઉથલો** શોક ધરે રાજા રામ લક્ષ્મણ, ચિંતવે તેહ ઉપાય;
અમ બોલ જો નિષ્કલંક થાયે, તો સહી આનંદ થાય. ૮
- તિણુ સમે સીતા હાથ બેડી, રામ ચરણે શીશ નામે વળી;
રઘુનાથ નંદન ધીજ કરાવો, જિમ પહોંચે મનની રળી. ૯
- ઢાલ** રામ સીતા ને ધીજ કરાવે રે, સુરનર બહુ બેવાને આવે;
આવે ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી બેડી રે, અમરકુમરી બહુ કોડી. ૧૦
- મળીયા તિહાં રાણો રાણી રે, નરનારી ચતુર સુબળ;
મહાધીજ સીતા તિહાં મંડે રે, દેખી સૂર સુભટ સત છંડે. ૧૧
- કાયર નર કેતા નાસે રે, જઈ રહ્યા ગુફા વનવાસે;
વ્રણસે હાથની ખાઈ ખોદાવે રે, લેઈ અગર ચંદને ભરાવે. ૧૨
- માંહે વિશ્વાનજ પરબળે રે, ઉપર નામે ધૃતની ધારો;
જવાળા તે દશે દિશી બાયે રે, સહુ આકુળ વ્યાકુળ થાય. ૧૩
- તિહાં અગ્નિ દીસે વિકરાળ રે, બાણે ઉગતો સૂરજ બાળ;
બાળ તો તરવરની તે ડાળ રે, બાણે કાંપે ચઢ્યો વિકરાળ. ૧૪

તેણે સમે સીતા એમ બોલે રે, રૂડા વયણ અમીરસ તોલે;	
રામ વિના મુજ અવર ભાઈ રે, તિહાં કીધી અગ્નિ સખાઈ.	૧૫
ઇમ સહુકોને સંભળાવે રે, સીતા અગ્નિ કુંડમાં અંપલાવે;	
મુખ નવકાર ગણુતી ગેલે રે, સીતા શીતળ જળમાં ખેલે.	૧૬
જળનાં તિહાં ચાલે કલ્લોલ રે, જલચર જીવ કરે રંગરોળ;	
ચક્રવાક સારસ તિહાં બોલે રે, હંસહંસ તણી ગતિ ખેલે.	૧૭
તિહાં કનક કમળ દળ સોહે રે, ઉપર બેઠી સીતા મન મોહે;	
અગ્નિકુંડમાં થયો પુષ્કરણી રે, જીવો શીલતણી એ કરણી.	૧૮
જળકીડા કરી તટે આવે રે, સુરનર નારી ગુણુ ગાવે;	
પંચ પુષ્પ વૃષ્ટિ શીર કીધી રે, સીતા ત્રિભુવન હુઈ પ્રસિદ્ધી.	૧૯
સુરનર નારી તિહાં નાચે રે, દેખી સીતાના ગુણુ સાચે;	
દેવ દાનવ વાળંત્ર વાળે રે, ઈંદ્રાદિક અધિક ઉમાહે.	૨૦
ધર ધરના વધામણાં આવે રે, માણુક મોતીયે થાળ ભરાવે;	
સતી સીતાને સર્વ વધાવે રે, સોહાગણુ મંગળ ગાવે.	૨૧
ભામંડળ શનુદ્ધ હોઈ રે, બાંધવ સીતાના હોઈ;	
રૂપે અલિ જ કરે ગુણુ ગ્રામ રે, તું છે અમ કૂળ તિલક સમાન.	૨૨
શશિ વરસે કિમ વિષ ધારા રે, ગંગાજલ ન હોયે ખારા;	
સાયર કેમ ઓલંઘાય રે, મેરૂ ત્રાજવે કેમ તોળાય.	૨૩
ચિંતામણી ન હોયે કાચે રે, કીમ પાંગળો નાટક નાચે;	
કામધેનુ કાલી કિમ કહીએ રે, આકાશ માન કિમ લહીએ.	૨૪
ઈંદ્ર ને ઘેર દારિદ્ર ન આવે રે, પુણ્ય હીનો તે કિમ સુખ પાવે;	
મહિષ ઐરાવણુ કિમ જીપે રે, વંશ પુત્ર વિના નવિ દીપે.	૨૫
માન સરોવર તેહ ન સૂકે રે, સાયર મર્યાદા નવિ મૂકે;	
ધ્રુનો તારો કદી નવિ ચાલે રે, મંદર ગિરિ કબહી ન હાલે.	૨૬
સાચો હીરો કહો કિમ ચૂરે રે, આકાશે આડ કોણુ પૂરે;	
હરિશ્ચંદ્ર વાચા નવિ લોપે રે, કહો મુનિ ગાળ દીયે નવિ કોપે.	૨૭
વાંઝણી નારી જણે બેટો રે, સુપ્રને કહો કોણુ કહે મોટો;	
સિંહને કોણુ કહે શિયાળરે, નવનંદન ન હોય દયાળ.	૨૮
સૂર્ય ઉગ્યો પશ્ચિમ કિમ પેળો રે, દયા વિના ધર્મ નવિ લેળો;	
શેષ નાગ ધરણી કિમ મૂકે રે, તો સીતા શીયળ કિમ ચૂકે.	૨૯
રઘુપતિ કહે રથ બેસીજે રે, અયોધ્યા પવિત્ર કરીજે;	
સીતા કહે નીમ લગાર રે, શિર લોચ કિયો તત્કાળ;	૩૦

પાળી સંયમ ખાંડા ધાર રે, કરી અણસણ વિકટ ઉદાર;	
બારમે દેવલોકે થયા સ્વામી રે, સીતા ઈંદ્રની પદવી પામી.	૩૧
શીલે દુઃખ દારિદ્ર જાય રે, શીલે સહુ લાગે આવી પાય;	
શીલે સો પરિયા તારે રે, તે તો ત્રિભુવનને શણગારે.	૩૨
તપગચ્છ વિજય સેનસૂરિ રાયા રે, બોલે વિમલ હર્ષ ઉવજ્જાયા;	
મુનિ પ્રેમ વિજય મન ભાવે રે, સતી સીતાના ગુણ ગાવે.	૩૩

૧૨૨

રક્ષિમણીની સજ્જાય

કહે સીમંધર સ્વામી, નારદ પ્રત્યે તિણ કામ, આછે લાલ;	
સાંભળજે તુજને કહું.	૧
પૂરવ ભવ હરિ નાર, બ્રાહ્મણી ધર અવતાર;	
આછે લાલ, રૂપકળા ગુણ ચોરડી.	૨
અમરીને અનુહાર, અલિનવ રતિ અવતાર;	
આછે લાલ હતાં સુંદર સુંદરી.	૩
આલે પતિ આજ્ઞાય, ગૃહિણી તે કહેવાય;	
આછે લાલ, પિયુ મન ગ્રહિયું પાણિમાં.	૪
ભોળી ટોળી સંગ, ગત વન ધરીય ઉમંગ;	
આછે લાલ, કોઈ કામિની ભલી મલી.	૫
રમે રામા કરી હોડ, લેવે કુદરડી દોડ;	
આછે લાલ, કેઈ ધુમરી ઘાલતી.	૬
ગાવે મધુરાં ગીત, સુણતાં ઉપજે પ્રીત;	
આછે લાલ, નારી નિકાચિત નાચતી.	૭
ન ધરે કોઈની બીક, પિયુ પણ નહી નજીક;	
આછે લાલ, મયગલ જ્યું મઘ પીધલો.	૮
થાકી સઘલી નાર, બ્રાહ્મણી તિણ વાર;	
આછે લાલ, જઈ બેઠી તરૂં હેઠલે.	૯
મોરલી જ તિણ કાય, મૂંકયા ધરીને ઉમાંડ;	
આછે લાલ, ઈંડાં સુંદર તરૂં હેઠલે.	૧૦

માણસ સણ સણ જાણ, મૂકણ લાગી ઠાણ;	
આછે લાલ, લય ધરી ઉડી મોરલી.	૧૧
કૌતુક દેખણ કાજ, બ્રાહ્મણી સુણીને સાદ;	
આછે લાલ, ઈંડા મૂકયા જોઈને.	૧૨
કુમ કુમ ખરડે હાથ, ઈંડાં લીધાં સાથ;	
આછે લાલ, અરણ વરણ ઈંડાં થયાં.	૧૩
મૂકયાં તિણ હીજ ઠાય, મનમેં ધરી ઉમાહ;	
આછે લાલ, ફરી પાછી આવી અહે.	૧૪
મોરલી ઈંડા પાસ, આવી થઈ ઉદાસ;	
આછે લાલ, અરણ નિરખી નવિ સંબ્રહ્મા.	૧૫
દેખી કરે એ પોકાર, નયણે આંસુ ધાર;	
આછે લાલ, દુઃખ ધરતી મન મોરલી.	૧૬
સોળ ઘડી પર્યાંત, આકુળી થઈ અત્યાંત;	
આછે લાલ, પંખીનો શો આશરો.	૧૭
તિણ અવસર ઘન ધાર, ગાજે કરી ગણકાર;	
આછે લાલ, કાજળ સરખી કંઠલા.	૧૮
વરસે જળધર જોર, લરીયાં સર નદી ઠોર;	
આછે લાલ, ઉડે ઝખકતી વીજળી.	૧૯
જળ વહે ઠામો ઠામ, મોરલી ઈંડા તામ;	
આછે લાલ, જળથી ધોવાઈ ઉજવળ હુઆં.	૨૦
ઉજવળ દેખી તેહ, હઈડે હર્ષ સમેત;	
આછે લાલ, ઈંડા પાછાં આદર્યાં.	૨૧
બ્રાહ્મણ નારી જેહ, હરિ ગૃહિણી થઈ તેહ;	
આછે લાલ, પૂરવ કર્મ વશે કરી.	૨૨
પામી પૂત્ર વિછોહ, ઉપ-યો ચિત્ત અંદોહ;	
આછે લાલ, સોળ વરસ લગે એહને.	૨૩
ઘડી એક વરસ વિચાર, જાણી વિરહની ઠાર;	
આછે લાલ, વિયોગપણે દુઃખ હોવે ઘણું.	૨૪
સાંભળી જનની વાણી, સંયમ લેઈ કેઈ જાણી;	
આછે લાલ, સમકિત ધારી કેઈ થયા.	૨૫
નિસુણી નારદ તામ, જિનને કરીય પ્રણામ;	
આછે લાલ, મોહન વચને સંશુભ્યો.	૨૬

રતનાબાઈનો રેંટીયાની સજ્જાવ

બાઈરે અમને રેંટીયો વાલો, રેંટીયો ઘરનું મંડાણુ,	
પરણી પ્રિયા છોડીને ચાલ્યો, ગયો પરદેશે કંથ કમાણુ બો.	બાઈ૦ ૧
બારે બર્ષે પરણ્યો આવ્યો, દોઢ ત્રાંબીયો લાવ્યો રે;	
ગંગા માંહે નહાવા થેઠો, દોઢ ત્રાંબીયો પાડ્યો રે.	બાઈ૦ ૨
માય તાય ને સસરે સાસુયે, અમને કીધા અલગા રે;	
દુઃખ નિવારણુ રેંટીયો રાખ્યો, તેહને જઈને વલગાં રે.	બાઈ૦ ૩
દેણુ ઉતાર્યું સઘડું પિયુંડું, વ્યાજે રૂપૈયો વાધ્યો રે;	
સુખને કારણુ રૂપૈયો રૂડો, પુણ્યે કંત એ લાધો રે.	બાઈ૦ ૪
દેરાણી જેઠાણી આવી, બોલે મીઠી વાણી રે;	
રેંટીયાના પસાયથી તો, બીજી આણે પાણી રે.	બાઈ૦ ૫
રેંટીયાના પસાયથી તો, કોડી કામ મેં કીધારે;	
દાન દીધા અમે અતિ ઘણાં, ને મહિયલમાં ચશ લીધાં રે.	બાઈ૦ ૬
તું તો આણુ તીરથથી ઉપનો, રૂડી તાહારી વાત રે;	
દિવસે રાત્રે રેંટીયો કાંતું, ચઢીયો મહારે હાથ રે.	બાઈ૦ ૭
રેંટીયાથી આલૂષણુ ભારી; પહેર્યા ચીર ને સાલૂ રે;	
મેંઘા કમખાની કાંચલી પહેરી, ભોજન કીધાં વારૂ રે.	બાઈ૦ ૮
સાસરીયાં પીયરીયાં આવે, બાઈ ઘરે તમે આવો રે;	
છાકરડાને ટાહાઢ વાહે છે, જીલડીયો શિવડાવો રે.	બાઈ૦ ૯
શેત્રુંજની યાત્રા કીધી, સાથેં સાસરીયાં પીયરીયાં રે;	
ગોત્ર કુટુંબ સહુ નર ને નારી, સંઘવી નામ તે ધરીયાં રે.	બાઈ૦ ૧૦
ત્રણશેં એકાવણુ માફની વહેલો, ગાડાં ચારશેં પંચાશી રે;	
બસે ઉપર પંચાણું ઘોડા, ઉંટ ત્રણશેં વલી છયાશી રે.	બાઈ૦ ૧૧
હીરવિજય સૂરિ પાંત્રીશ ઉપાધ્યાય, પંચાસ ગૌતમ જેહવારે;	
તેરશેં પાંત્રીશ તપગચ્છના સાધુ, શીલે સ્થુલી ભદ્ર જેહવા રે.	બાઈ૦ ૧૨
પાલીતાણે સંઘવણુ ઉતરિયા, યાત્રા નવાણું કીધા રે;	
કેશર ચંદને ઋષભજી પૂજ્યા, દેવતેં જઈ લાલ લીધા રે.	બાઈ૦ ૧૩
સમેત શિખર ને આણુ ગોડી, શંખેશ્વરે શ્રી પાસ રે;	
નહાનાં મહોટાં તીરથ ભેટયાં, મનની ફલી સવિ આશ રે.	બાઈ૦ ૧૪

શિખર આવનતું ચૈત્ય જ કીધું, જિન પ્રતિમા ઉદાર રે;	
પંચ પાષાણુ ને ત્રીશ ધાતુની, રૂપૈયા સહસજ ચાર રે.	બાઈ૦ ૧૫
ચિહ્નું વારે રૂડી વાવ કરાવી, છશે ને રૂપૈયા છયાશી રે;	
ફૂવા તળાવ વલિયાંસું ચંગી, નવશે ઉપર છયાશી રે.	બાઈ૦ ૧૬
હીરવિજય સૂરિ પંદર ઉપાધ્યાય, ઠાણું ત્રણશે ત્યાશી રે;	
નવ અંગે પૂજી પારણાં કરાવ્યાં, ગુરુલક્ષિત કરી બારે માસીરે.	બાઈ૦ ૧૭
આંબીલ ઓળી પાંચમ અગીયારસ, તપ સઘલાં મેં કીધાં રે;	
કવણી ચાખખી સિદ્ધાંત લખાવી, સાધુ સાધ્વીને દીધા રે.	બાઈ૦ ૧૮
ઉજમણાં ઘરહાટ કરાવ્યાં, સાસુ સસરાંનો ખપ કીધો રે;	
દીકરા દીકરી ભાણેજ પરણાવ્યાં, રતન રેંટીયે જસ લીધો રે.	બાઈ૦ ૧૯
ઘેબર જલેખીએ ગોરણી કીધી, લાહાણી થાળીની કીધી રે;	
સવાશેર ખાંડ ને એક રૂપૈયો, ચોરાશી નાળે દીધી રે.	બાઈ૦ ૨૦
ખાપ ભાઈ ને સસરો પ્રીતમ, ઠામે સગપણુ તેહરે;	
રતન રેંટીયો જીવું તિહાં લગે, કદીય ન આવે છેહ રે.	બાઈ૦ ૨૧
ધરી ત્રાકને માલ ચમરખાં, તેલ લોટ વલી પૂણી રે;	
અલ્પ માગે ને ઘણું દીયે રેંટીયો, નારીયેં કરી ઘણી પૂંજરે.	બાઈ૦ ૨૨
સાયરને વનસ્પતિ ડુંગર, ધ્રુવ તારા સૂરજ અંદો રે;	
કેડી યુગ લગે રહો રેંટીયો, સ્ત્રી ઘર સદા આણુંદો રે.	બાઈ૦ ૨૩
સોલ પાંત્રીસે મેડતાનગરે, શુદ્ધી તેરસ માહા માસ રે;	
રતનબાઈએ રેંટીયો ગાયો, સફળ ફલી મન આશ રે.	બાઈ૦ ૨૪

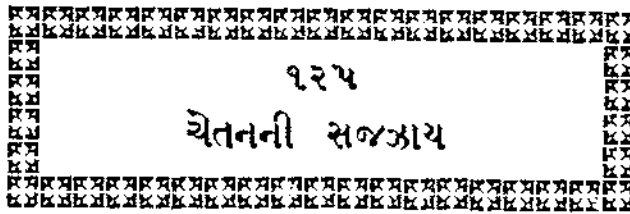
૧૨૪

કામલતાની સંજ્ઞાય

શી કહું કથની મારી રાજ, શી કહું કથની મારી,	
મને કર્મે કરી મહિયારી રાજ. શી૦	૧
શિવપુરના માધવ દિજની, હું કામલતાભિધ નારી;	
રૂપ કલા યૌવન ભારી, ઉરવશી રંભા હારી. રાજ૦	૨
પારણે કેશવ પુત્ર પોઠાડી, હું ભરવા ગઈ પાણી;	
શિવપુરી દુશ્મન રાયે ઘેરી, હું પાણીયારી લૂંટાણી. રાજ૦	૩

સુભટોએ નિજ રાયને સોંપી; રાયે કરી પટરાણી;	
સ્વર્ગના સુખથી પણુ પતિ માધવ, વીસરી નહિ ગુણ ખાણી. રાજ૦	૪
વરસ પંદરનો પુત્ર થયો તવ, માધવ દિજ સુજ માટે;	
ભમતો યોગી સમ ગોખેથી, દીકો જાતા વાટે. રાજ૦	૫
દાસી દ્વારા દિજને બોલાવી, દ્રવ્ય દેઈ દુઃખ કાપ્યું;	
ચૌદસને દિન મહાકાળી મંદિરમાં, મળશું વચન મેં આપ્યું. રાજ૦	૬
કારમી ચુંકે ચીસ પોકારી, મહીપતિને મેં કીધું;	
એકાકી મહાકાળી જાત્રા, તુમ દુઃખે મેં વ્રત લીધું. રાજ૦	૭
વિસરી બાધા કોપી કાળી, પેટમાં પીડા થઈ ભારી;	
રાય કહે એ બાધા કરશું, તતક્ષણ ચુંક મટી મારી. રાજ૦	૮
ચૌદસને દિન રાજા રાણી, એકાકી પગપાળે;	
મહિપતિ આગળ ને હું પાછળ, પહોંત્યા બેહુ મહાકાળી. રાજ૦	૯
રાજાએ નિજ ખડ્ગ વિશ્વાસે, મારા કરમાં દીધું;	
જખ નૃપ મંદિર માંહી પેસે, તવ મેં તસ શિર કાપ્યું. રાજ૦	૧૦
રાયને મારીને પતિને જગાડું, ઢંઢોલતાં નવિ જાગે;	
નાગ ડર્યો પતિ મરણ ગયો તવ, ઉભય બ્રહ્મ થઈ ભાગી રાજ૦	૧૧
નાઠી વનમાં ચોરે લૂંટી, ગુણકાને ઘેર વેંચી;	
જાર પુરુષથી જારી રમતાં, કર્મની વેલ મેં સિંચી. રાજ૦	૧૨
માધવ સુત કેશવ પિત્રુ શોધે, ભમી ગુણકાને ઘેર આવે;	
ધન દેખી જેમ દુગ્ધ મંજરી, ગુણકાને મન ભાવે. રાજ૦	૧૩
ગુણકાએ દિજ સુજને સોંપ્યો, જાણ્યું ન મેં લલચાયો;	
ધિક્ ધિક્ પુત્રથી જારી બેહું, કર્મે નાચ નચાવ્યો. રાજ૦	૧૪
જારી રમતાં કાલ વીત્યો બહુ, એક દિન કીધી મેં હાંસી;	
કયાંના વાસી કયાં જવાના, તવ તેણે અથ ઇતિ પ્રકાશી. રાજ૦	૧૫
દૃઢ મન રાખી વાત સુણી મેં, ગુહ્યા મેં રાખી મારી;	
પુત્રને કહ્યું તુમે દેશ સિધાવો, મેં હુનિયા વિસારી. રાજ૦	૧૬
પુત્રને વળાવી કહ્યું ગુણકાને, હા હા ધિક્ તુજ સુજને;	
મહા પાતિકની શુદ્ધિ માટે, અગ્નિનું શરણું હો સુજને. રાજ૦	૧૭
સરિતા કાંઠે રહે સજગાવી, અગ્નિ પ્રવેશ મેં કીધો;	
કર્મે નદીનાં પૂરમાં તણાતી, અગ્નિએ લોગ ન લીધો. રાજ૦	૧૮
જલમાં તણાતી કાંઠે આવી, આહિરે બહાર કાઢી;	
મુજ પાપિણીને નદીએ ન સંઘરી, આહિરે કરી ભરવાડી. રાજ૦	૧૯

તે ભરવાડી દહીં દુધ લઈને, વેચવા પુરમાં પેઠી;	
ગજ છૂર્યો કોલાહલ સુણીને, પાણીયારી ને હું નાઠી. રાજ૦	૨૦
પાણીયારીનું બેડું કુટયું, ધુસકે રોવા લાગી;	
દહીં દુધની મમ મટકી કુટી, હું તો હસવા લાગી. રાજ૦	૨૧
હસવાનું કારણ તેં પુછયું, વીરા મેં અથ ઇતિ કીધું;	
કેને જોવું ને કેને રોવું હું, દૈવે દુઃખ મને દીધું. રાજ૦	૨૨
મહીયારીની દુઃખની કહાણી, સુણી મુછાં થઈ દિજને;	
મુછાં વળી તવ હાહા ઉચરે, દિજ કહે ધિક્ધિક્ મુજને. રાજ૦	૨૩
મા દીકરો બેડું પસ્તાવો કરતાં, જ્ઞાની ગુરુ તવ મળીયા;	
ગુરૂની દીક્ષા શિક્ષા પામી, ભવના ફેરા ટળીયા. રાજ૦	૨૪
એક ભવે ભવ બાજુ રમતાં, ઉલટ સુલટ પડે પાસા;	
નાનાવિધ ભવોભવ સાકળચંદ, ખેલે કર્મ તમાસા. રાજ૦	૨૫

૧૨૫

ચેતનની સજ્જાય

ભમી ભમીને ભવ અટવીમાં, ભૂદયો ભવનું ભાન;	
ચેતન ચેતીલે ચેતીલે, માનવ ભવની મુસાફરીમાં, ખની ગયો મસ્તાન. ૧	
આ ચાર ઘડીનું ચોઘડીયું બદલાયે, ચેતન ચેતીલે ચેતીલે;	
તું વીર ભજન કર પ્રાણી, તેરી ક્ષણ ભંગુર જાંદગાની. ચેતન૦	૨
સંસાર સ્વરૂપી કુવો, તેમાં જે પડ્યો તે મુવો. ચેતન૦	૩
તું મોહ મદિરા પીતો, જમડાથી જરા ના બીતો. ચેતન૦	૪
તું ચોરાશીમાં રૂખ્યો, તું ધર્મ મારગને ભૂદ્યો. ચેતન૦	૫
તન ધન જોખન આ તારાં, એ ક્ષણ ક્ષણ વિણશે ન્યારા. ચેતન૦	૬
એ સમજે જે ઝાંઝવા જેવા, જીમ જુઠા સ્વપ્ના મેવા. ચેતન૦	૭
એ માતપિતા સુત તારા, એ સજ મતલબકા ક્યારા. ચેતન૦	૮
તારી કુંલ સમાની કાયા, જુઠી જગતકી માયા. ચેતન૦	૯
તું ખાલી હાથે આવ્યો, તેં ફોગટ જન્મ ગુમાવ્યો. ચેતન૦	૧૦
તેં પાપની પાટીક બાંધી, તેં નરક ગતિને સાધી. ચેતન૦	૧૧
વિષય સુખવિસના ખ્યાલા, વિષય ભુજંગ વિકારા. ચેતન૦	૧૨
તું ચારે ગતિમાં રમીયો, તું મોહ રાજને નમીયો. ચેતન૦	૧૩

તું સુસાદર પણું છાંડે, તું જાઈશ જમડાને ખોળે.	ચેતન૦	૧૪
જમડા વાળ્યા નહી વળશે, લયંકર લયદુઃખ કરશે.	ચેતન૦	૧૫
તું સર્વ છોડીને આલ્યો, ત્યાં કાળ કોટવાળે આલ્યો.	ચેતન૦	૧૬
માથે મોતની નોખત વાળે, પણ મસ્તાનો ના જાળે.	ચેતન૦	૧૭
તારી આયુષ્યની સીટી વાગી, તું જાઈશ જીવને પુદ્ગલ ત્યાગી.	ચેતન૦	૧૮
નંદરાજ જે મહાભાગી, તેણે નવે દુઃગરીયો ત્યાગી.	ચેતન૦	૧૯
રાવણની લંકા હુંટાણી, એ સખ કર્મોફી કાણી.	ચેતન૦	૨૦
જીવ બને આશાનો દાસ, પણ જમડા પાસે નિરાશ.	ચેતન૦	૨૧
તું જન્મ મરણ જીત કરતો, જમડાથી જરી ન ડરતો.	ચેતન૦	૨૨
તું લજે વીર પ્રભુ વાણી, તો વરશે શિવ પટરાણી.	ચેતન૦	૨૩
શિવ સુખ દાતા એ જીત, જીત હર્ષ નમે નીશદીન.	ચેતન૦	૨૪

૧૨૬

શ્રાવકની કરણીની સજ્જાય

શ્રાવક તું ઉઠે પરભાત, ચાર ઘડી રહે પાછલી રાત;	
મનમાં સમરે શ્રી નવકાર, જેમ પામે ભવસાયર પાર.	૧
કવણ દેવ કવણ ગુરુ ધર્મ, કવણ અમારું છે કુલ કર્મ;	
કવણ અમારો છે વ્યવસાય, એવું ચિંતવજે મનમાંય.	૨
સામાયિક લેજે મનશુદ્ધ, ધર્મતણી હિયડે ધરજે બુદ્ધ;	
પડિક્કમણું કરે રચણિતણું, પાતિક આલોઈએ આપણું.	૩
કાયા શક્તે કરે પરચક્ષણ, સુધિ પાલે જિનની આણ;	
ભણજે ગણજે સ્તવન સજ્જાય, જિણ હુંતી નિસ્તારો થાય.	૪
ચિતારે નિત્ય ઐદ્દહ નીમ, પાળે દયા જીવોની સીમ;	
દેહેરે જાઈ જુહારે દેવ, દ્રવ્ય ભાવથી કરજે સેવ.	૫
પૂજા કરતા લાલ અપાર, પ્રભુજી મહોટા સુક્તિ દાતાર;	
જે ઉત્થાપે જિનવર દેવ, તેહને નવ દંડકની ટેવ.	૬
પોશાળે ગુરૂવંદને જાણ, સુણે વખાણ સદાચિત્ત લાય;	
નિર્દોષણ સૂઝતો આહાર, સાધુને દેજે સુવિચાર.	૭
સામી વચ્છલ કરજે ઘણું, સગપણ મહોટું સામી તણું;	
દુઃખીયા હીણા દીના દેખ, કરજે તાસ દયા સુવિશેષ.	૮

ઘર અનુસારે દેજે દાન, મહોટાશુ' મ કરે અભિમાન;	
ગુરને સુખ લેજે આખડી, ધર્મ' ન મૂકીશ એકે ઘડી.	૬
વારે શુદ્ધ કરે વ્યાપાર, ઓછા અધિકાનો પરિહાર;	
મ ભરજે કોઈની ફૂડી સાખ, ફૂડા જનશુ' કથન મ ભાખ.	૧૦
અનંતકાય કહ્યા બરીશ, અભક્ષ્ય બાવીશે વિશ્વાવીશ;	
તે ભક્ષણુ નવિ કીજે કિમે, કાયા કુણાં ફલ મત જિમે.	૧૧
રાત્રી ભોજનનાં બહુ દોષ, જાણીને કરજે સંતોષ;	
સાજી સાધુ લોહ ને ગળી, મધુ ધાવડીયા મત વેચીશ વળી.	૧૨
વળી મ કરાવે રંગણુ પાસ, દૂષણુ ઘણાં કહ્યા છે તાસ;	
પાણી ગળજે બે બે વાર, અળગણુ પીતાં દોષ અપાર.	૧૩
જીવાણીના કરજે યત્ન, પાતક છંડી કરજે પુણ્ય;	
છાંણુ ઈંધણુ ચૂલો જોય, વાવરજે જિમ પાપ ન હોય.	૧૪
ઘૃતની પેરે વાવરજે નીર, અણુગળ નીર મ ધોઈશ ચીર;	
બ્રહ્મવ્રત વ્રત સુધા પાળજે, અતિચાર સઘળાં ટાળજે,	૧૫
કહીયાં પન્નર કર્મદાન, પાપતણી પરહરજે ખાણુ;	
માથે મ લેજે અનરથદંડ, મિથ્યા મેલ મ ભરજે પિંડ.	૧૬
સમકિત શુદ્ધ હૈડે રાખજે, બોલ વિચારીને ભાખજે;	
પાંચતિથિ મ કરે આરંભ, પાળે શિયળ તણ મનદંભ.	૧૭
તેલ તકે ઘૃત દૂધ અને દહીં, ઉઘાડા મત મેલો સહી;	
ઉત્તમ ઠામે ખરચે વિત્ત, પરઉપગાર ધરે શુભ ચિત્ત.	૧૮
દિવસ ચરિમ કરજે ચોવીહાર, ચારે આહાર તણો પરિહાર;	
દિવસ તણાં આલોવે પાપ, જિમ ભાંજે સઘળા સંતાપ.	૧૯
સંધ્યા આવશ્યક સાચવે; જિનવર ચરણુ શરણુ ભવભવે;	
ચારે શરણુ કરી દઢ હોવે, સાગારી અણુસણુ લઈ સૂવે.	૨૦
કરે મનોરથ મન એહવા, તીરથ શેત્રુ'ને બચવા;	
સમેત શિખર આબૂ ગિરનાર, ભેટીશ હું' ધન્ય ધન્ય અવતાર.	૨૧
શ્રાવકની કરણી છે એહ, એહથી થાયે ભવનો છેહ;	
આઠે કર્મ પડે પાતળા, પાપ તણા છૂટે આમળા.	૨૨
વારે લહીએ અમર વિમાન, અનુકંમે પામે શિવપુર ધામ;	
કહે જીન હર્ષ ઘણે સસનેહ, કરણી દુઃખ હરણી છે એહ.	૨૩

ગૌતમ પૃચ્છાની સંજ્ઞાય

- ગૌતમ સ્વામી પૃચ્છા કરે, કહોને સ્વામી વર્ધમાન જ રે,
કેણે કર્મે નિરધન નિરવંશી, કેણે કર્મે નિષ્કળ હોય. સ્વામી૦ ૧
- ગૌતમ પરધર ભાંગે ને પરદમે, તેણે કર્મે નિર્ધન હોય;
ગૌતમ થાપણુ મોસો જે કરે, તેણે કર્મે નિરવંશી હોય. ગૌતમ૦ ૨
- ઘાત ગાળે ગર્ભાવાસની, તેણે કર્મે નિષ્કળ હોય. હો ગૌતમ;
કેણે કર્મે વેશ્યા ને વિધવા; કેણે કર્મે નપુંસક હોય. સ્વામી૦ ૩
- દુર્ગંધા કરે જન ધર્મની, તેણે કર્મે વેશ્યા હોય. ગૌતમ,
શિયલ ખંડીને ભોગ ભોગવે, તેણે કર્મે વિધવા હોય. ગૌતમ૦ ૪
- વેશ્યાનો સંગ જે કરે, તેણે કર્મે નપુંસક હોય, ગૌતમ;
કેણે કર્મે ગર્ભ ગળી જાયે, કેણે કર્મે પીઠી ભયાં જાય. સ્વામી૦ ૫
- વાડી વેડાવે કુંભા મોગરા, તેણે કર્મે ગર્ભથી જાય ગૌતમ;
કુલ વિધીને કર્મ બાંધીયા, તેણે કર્મે પીઠી ભયાં જાય. ગૌતમ૦ ૬
- કેણે કર્મે કુંઠાં ને પાંગળા, કેણે કર્મે જાતિ અંધ હોય. ગૌતમ;
પાંખો કાઢે પરજીવની, તેણે કર્મે પાંગળા હોય. ગૌતમ૦ ૭
- આંખો કાઢે પરજીવની, તેણે કર્મે જાતિ અંધ હોય ગૌતમ;
કેણે કર્મે શોક ઉપજે, કેણે કર્મે કલંક ચડત. સ્વામી૦ ૮
- વેરો વાંચો જે કરે, તેણે કર્મે શોક ઉપજત. ગૌતમ;
જુઠી સાખ ભરી કર્મ બાંધિયાં, તેણે કર્મે કલંક ચડત. ગૌતમ૦ ૯
- કેણે કર્મે વિષધર ઉપજે, કેણે કર્મે જશહીન હોય સ્વામી;
રીસ ભયાં મોં અણુ બાલીયા, તેણે કર્મે વિષધર હોય. ગૌતમ૦ ૧૦
- જે જીવ રાગે વ્યાપીયા, તેણે કર્મે જગહીન હોય ગૌતમ;
કેણે કર્મે જીવ નિગોદમાં, કેણે કર્મે તિર્યંચમાં જાય. સ્વામી૦ ૧૧
- જે જીવ મોહે વ્યાપીયા, તેણે કર્મે નિગોદમાં જાય ગૌતમ;
જે જીવ માયામાં વ્યાપીયા, તેણે કર્મે તિર્યંચમાં જાય. ગૌતમ૦ ૧૨
- કેણે કર્મે જીવ એક ઇન્દ્રિયમાં, કેણે કર્મે પંચેન્દ્રિય હોય સ્વામી;
પાંચ ઇન્દ્રિય વશ નવિ કરી, તેણે કર્મે એકેન્દ્રિય હોય, ગૌતમ૦ ૧૩
- પાંચે ઇન્દ્રિય જેણે વશ રાખી, તેણે કર્મે પંચેન્દ્રિય હોય ગૌતમ;
કેણે કર્મે જીવડા બહુ ભમે, કેણે કર્મે થોડો સંસાર હો. સ્વામી૦ ૧૪

જે જીવ મોહ મચ્છર કરે, તેણે કર્મે સંસાર ભમંત ગૌતમ;
 જે જીવ સંતોષ પામીયા, તેણે કર્મે થોડો રે સંસાર. ગૌતમ૦ ૧૫
 કેણે કર્મે જીવડાં નીચ કુલે, કેણે કર્મે જીવકુલ હોય સ્વામી;
 દાન દીયાં, અણુસૂઝતાં, તેણે કર્મે નીચકુલ હોય. ગૌતમ૦ ૧૬
 દાન દીયા સુપાત્રને, તેણે કર્મે જીવ કુલ હોય ગૌતમ;
 કેણે કર્મે જીવડા નરકમાં, કેણે કર્મે સ્વર્ગ વિમાન. સ્વામી૦ ૧૭
 જે જીવ લોભે વ્યાપીયા, તેણે કર્મે નરકમાં હોય ગૌતમ;
 દાન શીયલ તપ ભાવના, તેણે કર્મે સ્વર્ગ વિમાન. ગૌતમ૦ ૧૮
 રાજગૃહી પ્રભુ આવીયા, શ્રેણીક વાદવા જાય ગૌતમ;
 ચેલણા કરે મોતીની ગહુંદી, હૈડે હરખ ન માય. ગૌતમ૦ ૧૯
 ગૌતમે કેવલ માગીયું, દીયો તે વીર વર્ધમાન સ્વામી;
 એણે મોહ કેવલ ન પામીએ, મોહ ન હોય નિરવાણ. ગૌતમ૦ ૨૦
 રૂપવિજય ગુણ એણી પરે, ભાષે શ્રી ભગવંત ગૌતમ;
 જે નર ભણે તે સાંભળે, તસ ઘરે મંગળ માલ. ગૌતમ૦ ૨૧

૧૨૮

સાધુ સમુદાયની સજ્જાય

પ્રભુમું શાસનપતિ શ્રી વીર, લખિધવંત ગૌતમગણિ ધીર;
 જીન શાસનમાં જે સુર, નામ લિઉં તસ ઉગતે સૂર. ૧
 નેમિનાથ જીન બાવીશમાં, વિકટ કામ કટક જિણે દમ્યા;
 છોડી નારી પશુ ઉગારીયા, જઇ રૈવતગિરિ ચઢી તરીયા. ૨
 સ્થુલીલદ્રની મોટી મામ, રાજ્યું ચોરાશી ચોવીશી નામ;
 કામ ગેહ કોરયા બની ધર્મી, થાપી ક્રીધી ઉત્તમ કર્મી. ૩
 કંચન કોડી નવાણું છોડી, નારી આઠ તણો નેહ તોડી;
 સોલ વરસે સંયમ લીધ, જંબૂ સ્વામી થયા સુપ્રસિદ્ધ. ૪
 કપિલા અભયા બેઉ સુંદરી, કામકદર્થના બહુ પરે કરી;
 શૂલી ફીટી સિંહાસન થયો, શેઠ સુદર્શન જગમાં જયો. ૫
 દેખી નટવી લાગ્યો મોહ, પૂર્વ પરણી તણો અંદોહ;
 કલા શીખી ને ચઢીયો વંશે, દેખી તિહાં મુનિવર અવતસે. ૬

નારી બહુ કીધી પ્રાર્થના, પણ સાધુ દેખી એક મના;	
ભાવી અનિત્ય તિહાં ભાવના, પુત્ર ઇલાચી કેવલ મના.	૭
ધન્ના શાલીભદ્રના અવદાત્ત, રમણી ખુદ્ધિ સુખના સુગાત;	
કેતા કીજે તાસ વખાણુ, પામ્યા સર્વારથ વિમાન.	૮
નંદિષેણુ મોટા અણુગાર, લખિધવંત ને પૂરવધાર;	
સહસ ત્રેતાલીસ નવાણુ એકસો, પ્રતિબોધ્યા દેશનાના રસે.	૯
ક્ષમાવંત માંહી જે લીહ, ગયસુકુમાલ મુનિ માંહિ સિંહ;	
સસરે શિર બાંધી માટી પાલ, ભરીયા રીસ કરી ઇંગાલ.	૧૦
ખાળી કર્મને અંતગડ થયા, કીર્તિધર સુકોશલ વલી લહ્યા;	
વાઘણુ કેરા સહી ઉપસર્ગ, બાલ્યા સઘલા કર્મના વર્ગ.	૧૧
ખંધક સૂરીનાં પાંચસે શિષ્ય, ઘાણી ઘાલ્યા પણ ન લહી મન રીસ;	
થયા અંતગડ જે કેવલી, મુકિત ગયા પોહત્યા રૂલી.	૧૨
અહંકારી ને કેવલ લીધ, બાહુબલી અભિમાન પ્રસિદ્ધ;	
લેઈ આરિત્ર નૃપ દશાણુ ભદ્ર, પાય લગાડયો જેણે ઇંદ્ર.	૧૩
પનર સયા ગણુ ગૌતમ શિષ્ય, તાપસ ઋષીને દીધી દીખ;	
કવલ ભરંતા કેવલ લહ્યા, દુઃખ માત્ર જેણે નવિ સહ્યા.	૧૪
ભરત ભૂપની મતિ નિરમલી, આરિસા ઘરે જે કેવલી;	
સુખે સુખે જે લહીયે મોક્ષ, તે જીન શાસનનો રસ પોષ.	૧૫
રાયે હલ ઉપરી જે દાખિયો, આવ્યે ભાતે પરાક્રમ કીયો.	૧૬
પનરસેં જીવને કર્યો અંતરાય, બાંધત કર્મ પુરા બહુ ભવ થાય;	
અનુક્રમે કૃષ્ણ તણો સુત થાય, ઢંઢણુ નામે ઢંઢણુ માય.	૧૭
નેમી હાથે જેણે સંયમ લીધો, પૂર્વે કર્મે અભિગ્રહ કીયો;	
અન્નઉદક વિણુ રહ્યા છ માસ, કેવલ પામ્યા પોહતી આશ.	૧૮
ઈમ જીનશાસનમાં થયાં અનેક, શમદમ સંયમ તપે વિવેક;	
તે મુનિવરના સેવો ચરણુ, જિમ તુમહે છુટો જન્મ મરણુ.	૧૯
નામ થકી હોય કોડી કલ્યાણુ, જે ભણે પ્રહ ઉગમતે ભાણુ;	
ધીર વિમલ કવિરાય પસાય, કવિ નયવિમલ ભણે સજ્જાય.	૨૦

રાબુલનો પત્ર

(રાગ-સામેરી)

રવરિત શ્રી રૈવય ગિરીવરા, વહાલા નેમજી જીવન પ્રાણ;
લેખ લખું હોસે કરી, રાણી રાબુલ ચતુર સુખણ,
વહેલા ઘર આવજો.

- મહારા જીવન યાદવરાવ, વાર મ લાવજો. ૧
- મેં તો લિખ્યા હોશે લેખ, મનમાં લાવજો,
વળી જે હોય વેધક જાણ, તાસ સંલળાવજો. વહેલાં મહારાં ૨
- ક્ષેમ કુશળ વરતે ઇંહા, વહાલા જપતાં પ્રભુજીનું નામ;
સાહિબ સુખ શાતા તણો, મુજ લિખજો લેખ તામ. વ૦ ૩
- સાવ સોવન કાગળ કરૂં, વહાલાં અક્ષર રચણ રચંત;
જાણી માણેક મોતી લેખણ જડું, હુંતો પિયુ ગુણ પ્રેમે લખંત. વ૦ ૪
- જેહ તોરણથી પાછા વળ્યા, તેહને કાગળ લખું કંઈ રીત;
પણ ન રહે મન માહરૂં, મુને સાલે પૂરવ પ્રીત. વ૦ ૫
- દિવસ જેમ તેમ કરી નિર્ગમું, મુને રચણી વરસ હજાર;
જે હોય મન મળવા તણું, તો વહેલા કરજો સાર. વ૦ ૬
- નરયોવને પિયુ ઘર નહીં, વસવું તે દુર જન વાસ;
બોલ બોલ દાખવે વહાલા, ઊંડા મર્મ વિમાસ વ૦ ૭
- સહુકો રમે નિજ માળીએ, વહાલા કામિની કંથ સહેજ;
થર થર ધ્રુજે મહારી દેહડી, મહારી સુની દેખી તે સેજ. વ૦ ૮
- વીતી હશે તે જાણશે, વહાલા વિરહની વેદના પૂર;
ચતુર ચિત્તમાં સમજશે, શું લહે મુરખ ભૂર. વ૦ ૯
- પતંગ રંગ હીસે લલો, વહાલા ન ખમે તાવડ હીક;
ફાટે પણ ફીટે નહીં, હું તો વારી ચોળ મજા. વ૦ ૧૦
- ઉત્તમ સજ્જન પ્રીતડી, જેમ જળમાં તેલ નિરધાર;
છાંચડી ત્રીજા પહોરની, તે તો વડ જેવી વિસ્તાર. વ૦ ૧૧
- દૂર થકી ગુણ સાંલધ્યા, વહાલા મન મળવા ને થાય;
વહાલેસર મુજ વિનંતી, તે તો જિહાં તિહાં કહી ન જાય. વ૦ ૧૨

એક મહેલી બીજે મળે, વહાલા મનમાં નાહિ તસ નેહ;	
લીધા મૂકી જે કરે, તે તો આખર આવે છેહ. વ૦	૧૩
જે મન તે તેહ મિલી રહ્યા, વહાલા ઉત્તમ ઉપમ તાસ;	
જે જે તિલ કુલની પ્રીતડી, તેહની જગમાં રહી સુવાસ. વ૦	૧૪
ખાવા પીવા પહેરવા, વહાલા, મનગમતા શણગાર;	
ભરયૌવન પિયુ ઘર નહિ, તેહનો એળે ગયો અવતાર. વ૦	૧૫
ખાળ પછે વિદ્યા ભણે, ભરયૌવન ભાવે ભોગ;	
વૃદ્ધા પછે તપ આદરે, તે તો અવિચળ પાળે યોગ. વ૦	૧૬
કાગળ જગ ભલે સરળયો, વહાલા સાચો તે મિત્ર કહાય;	
મનનું દુઃખ માંડી લખું, તે તો આંસુડે ગળી ગળી જાય. વ૦	૧૭
લેખ લાખેણો રાનુલે લખ્યો, વહાલા નેમજી શુભ અભિરામ;	
અક્ષરે અક્ષર વાંચજો, મહારી કોડ કોડ સલામ. વ૦	૧૮
નેમ રાનુલ શીવપુર મદયાં, પૂગી તે મન કેરી આશ;	
શ્રી વિનય વિજય ઉવજ્જાયનો, શિષ્ય રૂપ સદા સુખ પાસ. વ૦	૧૯

૧૩૦

સંગ્રામ સોનીની સજ્જાય.

(દોહા)

શ્રી શંખેશ્વર પાય નમી, શારદ માત પસાય;	
સોની શ્રી સંગ્રામના, શુભ ગાયે નવનિધિ થાય. ૧	
માંડવ ગદનો રાજ્યો, ગ્યાસુદીન પાત શાહ;	
એક દિન બહાર ખેલવા, આદ્યો ધરી ઉચ્છાહ. ૨	
સાથે સીતેર ખાન છે, બહોંતેર ઉમરાવ બાણ;	
સોની પણ સંગ્રામ છે, તેહના કરૂં વખાણ. ૩	

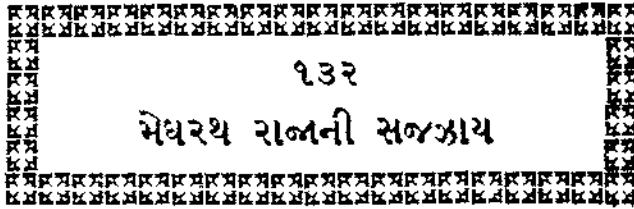
દોહા :-મારગ સાથે આમ વૃક્ષ, ઉગ્યો અતિસાર;	
તે દેખી કોઈ દુષ્ટ જીવ, બોલ્યો તેણી વાર. મારગ૦ ૧	
એ આંખા હે વાંઝીયા, સુણો સાહિબ મેરા;	
મૂપ કહે તુમ દૂર કરો, રાખો મત નેડા. મારગ૦ ૨	
વળતો સોની ઉચરે, હું કરૂં અરદાસ;	
આંખો મુઝને સાત કરે, કહેા તો બહુ પાસ. મારગ૦ ૩	

હુકમ લેઈને ત્યાં ગયો, દીયે આંખા શું કાન;
 માંડી વાત છાની કહી, આવ્યો તે બુદ્ધિ નિધાન. મારગ૦ ૪
 સુણો સુલતાન આંખે કહી, મુજને એક વાત;
 આવતા વર્ષે જો નવિ ફળુ, તો કરજો મુજ ઘાત. મારગ૦ ૫
 ગ્યાસુદ્દીન જાણી કહે, જુઠે હો સંગ્રામ;
 મોંશુ ન જોલે રૂખડા, થહ બકાલકે કામ. મારગ૦ ૬
 વળતું સોની ઉચરે, ન ફળે જો એહ;
 એને કરતાં તે તમે, મુજને કરજો તેહ. મારગ૦ ૭
 નિજ નિજ સ્થાનક સહુ વલ્યા, સોની કરે ઉપાય;
 દેવ ગુરૂની પૂજા કરે, આંખા પાસે જાય. મારગ૦ ૮
 પ્રેમ સહીત ગહુંલી કરે, સમરે ગુરૂદેવ;
 જો મુજ ધર્મની આસતા, ફળજો નિત મેવ. પૂણ્યે વંછિત સખ ફળે. ૯
 અનુક્રમે આંખા મોરીયો, માળી આવી વધાવે;
 સર્વ આંખા પહેલા ફળ્યો, સોની તિહાં આવે. પૂણ્યે૦ ૧૦
 પુત્ર બેસાડી હાથીએ, કર સોવન થાળ;
 આંખ ભરી પાદશાહને, મૂકયા રે રસાળ. પૂણ્યે૦ ૧૧
 રમાલ પાછો ફરી પૂછીયો, તુમ આંખ કે તાંઈ;
 ગાજતે વાજતે હરખશુ, કયા કરી બડાઈ. પૂણ્યે૦ ૧૨
 વળતો સોની ઉચરે, વાંઝીયા સહકાર;
 તેણે મેં પક કસી કરી, આણી હર્ષ અપાર. પૂણ્યે૦ ૧૩
 ગ્યાસુદ્દીન ઘોડે ચડી, સાથે સખ પરિવાર;
 એ આંખા ફાલ્યા ફાલ્યા, દેખી હર્ષ અપાર. પૂણ્યે૦ ૧૪
 ગ્યાસુદ્દીન જાણી કહે, ન ફાલ્યા એ આમ;
 તેરી એ શ્રદ્ધા ફલી, એ સખ ધર્મકા કામ. પૂણ્યે૦ ૧૫
 સોનેરી વાઘા સવે, પહેરાવ્યા સહુ સાથ;
 ધન ધન તેરી માતકું, ધન્ય ધન્ય તેરી જાત. પૂણ્યે૦ ૧૬
 કેતા દિન વિત્યા પછી, ઉત્તમ ભગવતી સુત;
 ગુરૂ કને જઈ સાંભળે, કરે જન્મ પવિત્ર. પૂણ્યે૦ ૧૭
 મેલે સોનેયા પ્રશ્ન પ્રતે, જગત ઉત્તમ નામ;
 છત્રીશ સહસ સંજ્યા હુવે, કીધા ધર્મના કામ. પૂણ્યે ૧૮
 સકલ વાયક શિરોમણી, ભાનુચંદ્ર કહાવે;
 તસ શિષ્ય ભાણુચંદ્ર ભણે, ભણે દોલત પાવે. પૂણ્યે૦ ૧૯

દેવકીના છ પુત્રની સજ્જાય અથવા છ સાધુની

- મનડું તે મોહું મુનિવર માહરું રે, દેવકી કહે સુવિચાર રે;
 ત્રીજી તે વાર આવ્યા તુમે રે, મારો અક્ષ કયો અવતાર રે. મનડું ૧
- સાધુ કહે સુણુ દેવકી રે, અમો છીએ છએ બ્રાત રે;
 ત્રીહિ સંઘાડી ધરતાહરો રે, અમો લેવા આહારની દાત રે. મનડું ૨
- સરખી વય સરખી કળા રે, સરખા સંપ શરીર રે;
 તન વાન શોભે સારિખા રે, જે દેખી ભૂલી ધીર રે. મનડું ૩
- પૂર્વ નેહ ધરી દેવકી રે, પૂછી સાધુની વાત રે;
 કોણુ ગામ વસતા તુમે રે, કોણુ પિતા કોણુ માત રે. મનડું ૪
- ભદ્રિલ પુર વસે પિતા રે, નામ ગાહાવર્ધ સુલસા માત રે;
 નેમિ જીજ્ઞંસ વાણી સુણી રે, પામ્યા વૈરાગ્ય વિખ્યાત રે. મનડું ૫
- ખત્રીશ કોડી સોવન તજી રે, તજી ખત્રીશ નાર રે;
 એક દિન સંયમ લીયો રે, જાણી અથિર સંસાર રે. મનડું ૬
- પૂર્વ કર્મને ટાળવા રે, અમે તપ ધર્યો છકુ ઉદાર રે;
 આજ તે છકુને પારણે રે, આવ્યા નગર મઝાર રે. મનડું ૭
- નાના મોટાં બહુ ઘરે રે, ફરતાં આવ્યાં તુજ વાસ રે;
 એમ કહી સાધુ વળ્યા રે, ચાલ્યા નેમજીજ્ઞંસની પાસ રે. મનડું ૮
- સાધુ વચન સુણી દેવકી રે, એત્યા હૃદય મોઝાર રે;
 બાળ પણે મુજને કહ્યું રે, નિમિત્ત પોલાસપુરી સાર રે. મનડું ૯
- આઠ પુત્ર તાહરે થશે રે, તેહવા નહિં જન્મેરે અનેરી માત રે;
 આ ભરતજેત્ર મધ્યે જાણુએ રે, છે તો જુદી નિમિત્તની વાત રે. મનડું ૧૦
- એ સંશય નેમીજીજ્ઞંસ ટાળશે રે, જઈ પુછુ પ્રશ્ન ઉદાર રે;
 રથમાં ખેસીને ચાલ્યા દેવકી રે, જઈ વાંઘા નેમીજીનના પાય રે. મનડું ૧૧
- તવ નેમિજીજ્ઞંસ કહે દેવકી રે, સુણો પુત્રની વાત રે;
 છ અણગાર દેખી તિહાં રે, તવ ઉપનયો સ્નેહ વિખ્યાત રે. મનડું ૧૨
- દેવકી સુત છએ તાહરા રે, તેં ધર્યો ઉદર નવ માસ રે;
 હરીજી ગમેષી દેવતાં રે, જન્મતાં હર્યા ઉદર નવ માસ રે. મનડું ૧૩
- સુલસાની પાસે ઠવ્યા રે, પહોંચી સુલસાની આશ રે;
 પુણ્ય પ્રભાવે તે પામીયા રે, સંસારના લોગ વિલાસ રે. મનડું ૧૪

નેમિ જિણુંદ વાણી સુણી રે, પામી હર્ષ ઉલ્લાસ રે;	
વળી છ અણુગાર જઈ વાંદીઆ રે, નીરખે નેહ ભરી તાસ રે.	૧૫
પાહાનો પ્રગટ્યો તિહાં કને રે, વિકસ્યા રોમ કૂપ દેહ રે;	
અનીમેષ નયણે નિરખીયાં રે, ધરી પુત્ર પ્રેમ રનેહ રે.	૧૬
વાંદી નિજ ઘેર આવીયા રે, હોંશ પુત્ર રમાડણ બસ રે;	
કૃષ્ણજીએ દેવ આરાધીઓ રે, માતને સુખ નિવાસ રે.	૧૭
ગજ સુકુમાલ ખેલાવતી રે, પોહોતી દેવકીની આશ રે;	
કર્મ ખપાવી મુકતે ગયા રે, છ અણુગાર સિદ્ધ વાસ રે.	૧૮
સાધુ તણાં શુણુ ગાવતાં રે, સફળ હોવે નિજ આશ રે;	
ધર્મસિંહ મુનિવર કહે રે, સુણતાં લીલ વિલાસ રે.	૧૯

૧૩૨

મેઘરથ રાજની સજ્જાય

દશમે ભવે શ્રી શાંતિનાથજી, મેઘરથ જીવડો રાય; રૂડા રાજ;	
પોસહ શાળામાં એકઠા રે, પોસહ લીધો મન લાય. રૂડા રાજ.	
ધન્ય ધન્ય મેઘરથ રાયજી, જીવદયા શુણુખાણુ, ધર્મી રાજ ધન્ય૦ ટેક.	૧
ઈશાનધિપ ઈંદ્રજી, વખાણ્યો મેઘરથ રાય, રૂડા રાજ;	
ધર્મે અજાવ્યો નવિ અદે, ભાસુર દેવતા આય. રૂડા રાજ. ધન્ય૦	૨
સીંઆણો પારેવો તન અવતરી, પડયું પારેયું જોળામાંય. રૂડા રાજ;	
રાખ રાખ મુજ રાજવી, મુજને સીંઆણો ખાય. રૂડા રાજ. ધન્ય૦	૩
સીંઆણો કહે સુણો રાજયા, એ છે માહરો આહાર. રૂડા રાજ,	
મેઘરથ કહે સુણુ પંખીયા, હિંસાથી નરક અવતાર. રૂડા પંખી૦	૪
શરણે આવ્યું રે પારેવડું, નહિં આપું નિરધાર. રૂડા પંખી૦	
ખીજે મંગાવી તુજને દઉં, તું તેનો કર આહાર. રૂડા૦ ધન્ય૦	૫
માટી ખપે મુજ એહની, કાં વળી તાહરી દેહ. રૂ૦	
જીવદયા મેઘરથ વસી, સત્ય ન મેદે તેહ. રૂડા૦ ધન્ય૦	૬
કાતી લેઈને પીંડ કાપીને, બે માંસ તું સીંઆણુ. રૂ૦	
ત્રાજવે તોળી મુજને દીએ, એ પારેવા પ્રમાણુ૦ રૂડા૦ ધન્ય૦	૭

ત્રાજવું મંગાવી મેઘરથ રાયજી, કાપી કાપી મૂકે છે માંસ, ૩૦	
દેવ માયા ધારણ સમી, ન આવે એકણ અંશ. ૩૬૦ ધન્ય૦	૮
ભાઈ સુત રાણી વળવળે, હાથ ઝાલી કહે તેહ. ધર્મી રાજ,	
એક પારેવા ને કારણે, શું કાપો છે દેહ. ૪૦૦ ધન્ય૦	૯
મહાજન લોક વારે સહુ, મ કરે એવડી વાત. ૩૦	
મેઘરથ કહે ધર્મદ્વજ ભલા, જીવદયા મુજ ઘાત. ૩૬૦ ધન્ય૦	૧૦
ત્રાજવે બેઠા મેઘરથ રાજવી, જે ભાવે તે ખાજે, ૪૦૦ પંખી.	
જીવથી પારેવો અધિક ગણ્યો, ધન્ય પિતા તુજ માય. ૩૬૦ ધન્ય૦	૧૧
ચઢતે પરિણામે રાજવી, સુર પ્રગટ્યો તિહાં આય. ૩૦	
ખમાવે બહુ વિષે કરી, લળી લળી લાગે પાય. ૩૬૦ ધન્ય૦	૧૨
ઈંદ્રે પ્રશંસા તાહરી કરી, તેહવો તું છે રાય, ૩૬૦	
મેઘરથ કાયા સાજી કરી, સુર પહોંચ્યો નિજ ઠામ. ૩૬૦ ધન્ય૦	૧૩
સંયમ લીધો મેઘરથ રાયજી, એક લાખ પૂરવતું આય, ૩૬૦	
વિશસ્થાનક વિષે સેવીને, તીર્થંકર ગોત્ર બાંધ્યું ત્યાંયં ૩૬૦	૧૪
અગ્યારમેં ભવે શ્રી શાંતિનાથજી, પહોંચ્યા સર્વાર્થસિદ્ધ. ૩૦	
તેત્રીશ સાગર આઉખું, સુખવિલસે સુર ઋદ્ધં ૩૬૦	૧૫
એક પારેવાની દયા થકી, એ પદવી પામ્યા નરેશ, ૩૦	
પાંચમા ચક્રવર્તી ઉપન્યા, સોલભાં શાંતિ જીજ્ઞેશ. ૩૬૦ ધન્ય૦	૧૬
બારમે ભવે શ્રી શાંતિજી, અચિરા કૂખે અવતાર; ૩૦	
દ્વીક્ષા લઈને કેવલ વર્યા, પોહોત્યા મુક્તિ મોઝાર. ૩૬૦ ધન્ય૦	૧૭
ત્રીજે ભવે શીવ સુખ લહ્યો, પામ્યા અનંત જ્ઞાન, ૩૦	
તીર્થંકર પદવી લહી, લાખ વરસ આયુ બાણ. ૩૬૦ ધન્ય૦	૧૮
દયા થકી નવ નિધિ હોવે, દયા તે સુખની ખાણ. ૩૦	
ભવ અનંતની એ સગી, દયા તે માતા બાણ. ૩૬૦ ધન્ય૦	૧૯
ગજ ભવે સસલો રાખીયો, મેઘ કુમાર ગુણ બાણ. ૩૦	
શ્રેણીકરાય સુત સુખ લહ્યા, પહોંચ્યાં અનુત્તર વિમાન. ૩૦ ધન્ય૦	૨૦
એમ બાણી દયા પાળજો, મનમાંહિ કરુણા આણ, ૪૦	
પદ્મવિજય એમ વિનવે, દયાથી સુખ નિર્વાણ. ૪૦ રાજ ધન્ય૦	૨૧

સીતાજીની સજ્જાય

- આવું નોતું જાણ્યું રે મારા મનમાં, મારા નાથે તજી મને પલમાં,
મને કહી સંભળાવો વાત, હજુ ઘોર અંધારી છે રાત;
આ શું ઓચિંતો થયો ઉત્પાત. ૧
- મને કહી સંભળાવો મારા વીર, મારા મનમાં રહેતી નથી ધીર
કેમ કાળા ઓઢાડયા ચીર ૨
- કાળા રથ ને કાળા કેમ તુરંગ, આલ્યા એકલા માહરી સંગ
આ રંગમાં કોણે પાડ્યો લંગ ૩
- નથી પાપ કર્યો મેં મારે હાથે, રઘુવીર નાથ મારી સાથે
કેમ તજી દીધી મારા નાથે ૪
- નથી ધર્મ કદી મારો હારી, નથી સોળત કીધી નઠારી
કેમ રામે કાઢી ઘર બારી ૫
- નથી પરબ પાણીની ફેાડી, નથી પાપના પગલામાં ફોડી
કેમ રામે મને તરછોડી ૬
- નથી ઉઘાડયા મેલ્યા મેં વાળ, નથી ચઢાવી મેં આળ
નથી દીધી મેં કોઈ ને ગાળ ૭
- નથી અભ્યાગતને પાછો વાળ્યો, નથી આત્મા કોઈનો હુલાવ્યો
રામે કર્યો મને ટાળો. ૮
- નથી વાટમાં કોઈને વગોવ્યાં, નથી વાટમાં હુગડાં ધોયા;
નથી કડવી દૃષ્ટિ મેં જોયા. ૯
- મારું જમણું ફરકે છે અંગ, નથી બેઠી હું કોઈને સંગ.
આ તો શો થયો રંગમાં લંગ. ૧૦
- મારા માથે ઉતર્યો છે નાગ, માથે માથે ઉતરે છે કાગ;
મારું અંતર દાઝે છે અગાધ. ૧૧
- મને સૂર્ય લાગે છે ઝાંખો, મને દિવસ લાગે છે અટારો;
હવે રથને અહીં ઉતારો. ૧૨

વન તે અઘેરી ઝાડી, ત્યાં શબ્દ ભયંકર થાય.

આવી અટવીમાં કેમ રહેવાય.

૧૩

માણેક વિજય કહે સમતા ત્યાગી, સખી વેદન કરૂં પાય લાગી;

સતી સીતાએ શીખ જ માગી.

૧૪

૧૩૪

સંગતની સજ્જાય

લોહું બાલ બને અગ્નિ સંગથી, એતો રાતું રહે ક્ષણવાર,

નીકળજે બહાર, સંગત એને શું કરે, જેના અંતર જાણે કઠોર.

સંગત૦ ૧

બારે મેઘ વરસે બહુ ભેરથી, મગશેલીયો ભીંજાય, બીજા ગળી જાય.

સં૦ ૨

દૂધસાકર ઘીથી સીંચો સદા, લીંબડાની કડવાસ ન જાય,

મધુરો નવિ થાય.

સંગત૦ ૩

અંકન વૃક્ષના મૂલે વસી રહ્યો, ફણીધરે છોડયો ન સ્વભાવ,

જાણ્યો ના પ્રભાવ.

સંગત૦ ૪

પાણી માંહે પડયો રહે સદા, કાલ મિંઠ તણું એવું ભેર,

ભીંજાય ન કોર.

સંગત૦ ૫

આંધણ ઉકળતાં માંહે ઓરીયે, પણ કોરડું ના રંધાય,

બીજા ચઢી જાય.

સંગત૦ ૬

સો મણ સાબુએ સાફ કર્યા છતાં, કોલસાની કાળાશ ના જાય,

ઉજવલ નવિ થાય.

સંગત૦ ૭

ખરને નિર્મલ જલે નવરાવીએ, પણ રાખ દેખી તત્કાલ,

ધરે બાહુબલ.

સંગત૦ ૮

કાળા રંગનું કપડું લઈ કઢી, રાતા રંગમાં બોળ બોળ,

ભીંજાય નહીં ડોળ.

સંગત૦ ૯

ઝરમર ઝરમર મેહુલો વરસી રહ્યો, વનસ્પતિએ લીલી થાય,

જવાસો સૂકાય.

સંગત૦ ૧૦

કાગે હંસ તણી સોબત કરી, પણ ચૂક્યો ના પોતાનું ચરિત્ર,

જો જો એની રીત.

સંગત૦ ૧૧

કસ્તૂરી ને કપુરનાં ગંજમાં, કઢી દાટે ડુંગરીને કાય,

સુગંધી ન હોય.

સંગત૦ ૧૨

કસ્તુરી નાં કચારાં માંહે રોપતાં, નવિ જાયે લસણુ કેરી વાસ;
 દુબ્ધ જેનો પાસ. સંગત૦ ૧૩
 સતી સદ્ગુણુ વંતના સંગથી, નવિ આવે કુભારજાને રંગ;
 ખોટા જેના ઢંગ. સંગત૦ ૧૪
 દુર્જને સજ્જનની સોબત કરી, પણુ કપટ પણુ નવિ જાય,
 સીધો નવિ થાય. સંગત૦ ૧૫
 ગાઠ અજ્ઞાની જ્ઞાન પામે નહી, જાણે સંત સમાગમ આમ,
 કહે મુનિ રામ. સંગત૦ ૧૬

૧૩૫
 જંબુસ્વામીની સજ્જાય

બોધ સુણી સુધર્મા સ્વામીનો, જંબુ કહે રજા લો માય,
 કુંવરજી, કેમ કરી સહેશે જોગને રે. ૧
 સંયમ સોહીલું છે નહી રે, કંચન કાયા જાશે કરમાય. ૨
 બાવીશ પરીસહ છે અતિ આકરા રે, ખમશેા કેમ કરી કુમાર. ૩
 પંચ મહામત છે મેરૂ તુલ્યના રે, જાણજો ખાંડા કેરી ધાર. કુંવર૦ ૪
 સુશોભિત શ્યામ વર્ણો કેશ ને રે, ચુંટવા ભાંજ પાલાની જેમ, કુંવર૦ ૫
 ત્યાં નથી ગાદી કે ગાદમ સુરીયાં રે, નથી કાંઈ હેમ હીંડોલા ખાટ, કુંવર૦ ૬
 થાશે પાછળથી તને ચોરતો રે, ક્રીધો મેઘકુમારે જેમ. કુંવર૦ ૭
 માનો કહ્યું કુંવર આ માહરું રે, ઘડાશે પછી ત્યાં અવજાં ઘાટ. કુંવર૦ ૮
 ઘર ઘર ભીક્ષા માંગવી દોહીલી રે, દોહીલી શરમ તજવી ત્યાંય. કુંવર૦ ૯
 જંબુ કહે હું શીયાળીયો રે, થાઈશ ત્યાંહ સિંહ સમાન. માતાજી ૧૦
 આઠે સુંદરીયો આવી એમ કહે રે, અમને કેમ તજે પ્રાણુનાથ;
 સ્વામીજી કેમ કરી સહેશે જોગને. ૧૧
 જંબુ કહે જો હોય ઘણી પ્રીતડી રે, તો તુમ ચાલો અમારી સાથ. ૧૨
 સુંદરીઓ એમ કરી સહેશું જોગને રે.
 બુઝવ્યા માત પિતાદિ સાસુ સસરા રે, તેમ વળી બુઝવી આઠે નાર; ૧૩
 બુઝવ્યા પ્રભવાદિક પાંચશેા ચોરને રે, પ્રભાતે લીધો સંયમભાર. ૧૪
 સંયમ લેઈ ને કર્મ ખપાવીયા રે, પહોચ્યાં શીવપુર પાટણુ માંહિ. ૧૫
 ભાવ ધરીને ભાવાપુર ખંદરે રે, મુનિ વિનય વિજય ગુણુ ગાય. કુંવર૦ ૧૬

ઋતુવંતીની સજ્જાય

- પવયણ દેવી સમરી માત, કહીશું મધુરી શાસન વાત;
ધર્મ આશાતન વર્ણ કરે, પૂણ્ય ખજાનો પોતે ભરે. ૧
- આશાતન કહિયે મિથ્યાત્વ, તસ વર્જન સમકિત અવદાત;
આશાતન કરવા મન કરે, દીર્ઘ ભવ દુઃખ પોતે વરે. ૨
- અપવિત્રતા આશાતન મૂલ, તેહનું ઘર ઋતુવંતી પ્રતિકુલ;
તે ઋતુવંતી રાખો દૂર, જો તુમે વાંછો સુખ ભરપુર. ૩
- દર્શન પૂજા અનુકર્મે ધરે, ચારે સાતે દિવસે મટે;
પર શાસન પણ એમ સદહે, ચારે શુદ્ધ હોયે તે કહે. ૪
- પહેલે દિન ચંડાલણી કહી, બીજે દિન બ્રહ્મઘાતીની સંહી;
ત્રીજે દિન ધોળણ સમ જાણુ, ચોથે શુદ્ધ હોયે શુભ ખાણુ. ૫
- ઋતુવંતી કરે ઘરનું કામ, ખાંડણ પીસણ રાંધણ કામ;
તે અન્ને પ્રતિ લાભ્યા મુનિ, સદ્ગતિ સઘલી પોતે હણી. ૬
- તેહજ અન્ન ભર્યાદિક જામે, તેણે પાપે ધન દૂરે ગમે;
અન્ન સ્વાદ ન હોય લવલેશ, શુભ કરણી જાયે પરદેશ. ૭
- પાપક વડી ખેરાદિક સ્વાદ; ઋતુવંતી સંગતિ લાદ;
ખુંડણ ભુંડણ ને સાપણી, પરભવે તે ધાયે પાપણી. ૮
- ઋતુવંતી ઘરે પાણી ભરે, તે પાણી દહેરાસરે ચડે;
બોધિ બીજ નવિ પામે કિમ, આશાતનથી બહુ ભવ ભમે. ૯
- અસજ્જાયમાં જમવા ધસે, વિચે બેસીને મનમાં હસે;
પોતે સર્વે અલડાવી જામે, તેણે પાપે દુર્ગતિ દુઃખ ખમે. ૧૦
- સામાયિક પડિઠ્ઠમણું ધ્યાન, અસજ્જાયએ નવિ સુઝે દાન;
અસજ્જાયએ જો પુરૂષ આભડે, તણે દૂરસે રોગાદિક નડે. ૧૧
- ઋતુવંતી એક જીવન નમી, તેણે કર્મે તે બહુ ભવ ભમી;
ચંડાલણી થઈ તે વડી, જીન આશાતના તેહને ફલી. ૧૨
- એમ જાણી ચોખાઈ ભજો, અવધિ આશાતના દૂરે તજો;
જીન શાસન કિરિયા અનુસરો, જીમ ભવસાયર વહેલા તરો. ૧૩

શ્રદ્ધાલુ સેવા વિધિ સાર, અનુષ્ઠાન નિજ શક્તિ અપાર;	
દ્રવ્યાદિક દ્રવ્યણુ પરિહરે, પક્ષપાત પણ તેહની કરે.	૧૪
ધન્ય પુરૂષને હોય વિધિજ્ઞેગ; વિધિ પક્ષારાધક સવિ ભોગ;	
વિધિ બહુમાની ધન્ય જે નરા, તેમ વિધિયથી અદ્વૈત ખરા.	૧૫
આસન સિદ્ધિ તે હોવે જીવ, વિધિ પરિણામી હોયે તસપીવ;	
અવિધિ આશાતન જે પરિહરે, ન્યાયે શિવ લક્ષ્મી તસ વરે.	૧૬

૧૩૭

ધન્નાજીની સજ્જાય

વીર બત્રીશ કામિની રે ધન્ના, રહા ઉભી પસ્તાય;	
રવિ આથમતો એમ કહે રે ધન્ના, વદન કમલ વિલાખાય.	૧
કે તો વારી રે ધન્ના, આજ નહીં એસો કાલ.	
તું મુજ અંધા લાકડી રે ધન્ના, તું મુજ પ્રાણુ આધાર,	
તુજ વિના જગ સુનો પડયો રે ધન્ના, ભાવે એ જાણુ મ જાણુ.	૨
તન ધન જોબન કારમો રે માતા, આ રે સંસાર અસાર;	
અનુમતી દીયો મુજ માતજી રે, હું તો લેઈશ સંજમ ભાર હું.	૩
પંચ મહાવ્રત પાલવા રે ધન્ના, પાંચે એ મેરૂ સમાન;	
બત્રીશ પરીસહ જીતવા રે ધન્ના, સંજમ ખાડાની ધાર. ધન્નાં	૪
રતનજીતનો પાંજરો રે માતા, પોપટ જાણે છે બંધ;	
કામ ભોગ સંસારના રે માતા, જ્ઞાની જાણે છે કંદ. જનની હુંં	૫
તુજ સરિખી કામીની રે ધન્ના, લક્ષણુ બત્રીશ જાણુ;	
પાંચ ઇન્દ્રિયનાં સુખ પરિહરે રે ધન્ના, ફરી પસ્તાવો કરીશ. જનની હુંં	૬
ધન જોબન માયા સ્થિર નહિ રે માતા, જેવું આવે એવું જાય;	
એ સો ચંચલ જીવડો રે માતા, જેવા પીપલ કેરા પાન. જનની હુંં	૭
ધર ઝેઠા ધર્મ કીજીયે રે ધન્ના, દાન શીયલ તપ ભાવ;	
સંજમ મારગ દોહીલો રે ધન્ના, મત કર એવડો ઉન્માદ. ધન્ના હુંં	૮
રમણીશું રાચી રહ્યો રે ધન્ના, નહિ રે ગણ્યો નવકાર;	
મન પસ્તાવો નહિ કર્યો રે ધન્ના, ગયો રે જન્મારો હાર. ધન્ના હુંં	૯
રમણી શું રાચ્યો નહિ રે માતા, માહરી મતિ ભરપુર;	
જે રમણીશું રાચી રહ્યા રે માતા, હુર્ગતિ જાશે હજુર. ધન્ના હુંં	૧૦

તું સુકુમાળ સોહામણો રે ધન્ના, તુજ માતાજીને શોય;
 શોય કિશો મોરી માતાજી હું તો, કરીશ કર્મનો લોચે રે. જનની હું ૦ ૧૧
 દીપક વિના મંદિર કિશ્યો રે ધન્ના, વિષ્ણુ પુત્ર પરિવાર;
 વિરહ વિહુણી એનહી રે ધન્ના, જુરે વાર તહેવાર... જનની હું ૦ ૧૨
 ચંદ્ર વિના કિશી આંદની રે ધન્ના, તારા વિના કેસી રાત;
 કંથ વિના કિસી કામિની રે ધન્ના, જુરે ખારે માસ. ધન્ના હું ૦ ૧૩
 માતા ને સમજાવી ધન્ને, લીધો છે સંજમ ભાર;
 માંસ સંલેખણા પાળીને રે ધન્નો, પહોંચ્યો અનુત્તર વિમાન. ૧૪
 દાન શીયલ તપ ભાવના રે ધન્ના, એ જનમાંતર સાર;
 માન કહે મુનિ વાંદતા રે ધન્ના, વરત્યો જય જયકાર રે ધન્ના ૦ હું ૦ ૧૫

૧૩૮

સોલ સ્વપ્નની સજ્જાય

સુપન દેખી પહેલડે, ભાંગી છે કલ્પવૃક્ષની ડાળ રે;
 રાજા સંજમ લેશે નહિ, દુષમ પંચમ કાલ રે, ચંદ્રશુભ રાજા સુણો ૦ ૧
 અકાલે સૂરજ આથમે, તેનો શ્યો વિસ્તાર રે;
 જન્મ્યો તે પંચમ કાળમાં, તેને કેવળ નવિ હોશે રે. ચન્દ્ર ૦ ૨
 ત્રીજો ચંદ્રમા ચારણી, તેનો શ્યો વિસ્તાર રે;
 સામાચારી જુદી જુદી હશે, ખારે વાટે ધર્મ હોશે રે. ચન્દ્ર ૦ ૩
 ભૂત ભૂતાદિ દીકા નાચતાં, ચોથા સુપન નો વિસ્તાર રે;
 કુદ્દેવ કુશુર કુધર્મની, માન્યતા ઘણી હોશે રે. ચન્દ્ર ૦ ૪
 નાગ દીકો ખાર ફેણો, તેનો શ્યો વિસ્તાર રે;
 વરસ થોડાંને આંતરે, હોશે ખાર દુકાળ રે. ચન્દ્ર ૦ ૫
 દેવ વિમાન છૂંકે વર્ષા, તેનો શ્યો વિસ્તાર રે;
 વિદ્યા ને જંઘા ચારણી, લખિય નો વિચ્છેદ હોશે રે. ચન્દ્ર ૦ ૬
 ઊંચું તે ઉકરડા મધ્યે, સાતમે કમલ વિમાસ્યે રે;
 એક નહી તે સર્વે વર્ણીયા, જુદાં જુદાં મન હોશે રે. ચન્દ્ર ૦ ૭
 થાપના થાપશે આપ આપણી, પછી વિરાધક ઘણાં હોશે રે;
 ઉચ્છેદ હોશે જૈન ધર્મનો રે, વચ્ચે મિથ્યાત્વ ઘોર અંધાર રે. ચન્દ્ર ૦ ૮

સૂકાં સરોવર ક્ષીઠા ત્રણ દિશે, દક્ષિણ દિશે ડોળા પાણી રે;	
ત્રણ દિશે ધર્મ હોશે નહિ, દક્ષિણ દિશે ધર્મ હોશે રે. ચન્દ્ર	૬
સોનાની થાળી મધ્યે, કૂતરા ખાયે ખીર રે;	
ઉંચતણી રે લક્ષ્મી, નીચ તણે ઘરે હોશે રે. ચન્દ્ર	૧૦
હાથી સાથે બેઠો વાંદરો, તેનો શ્યો વિસ્તાર રે;	
શ્વેચ્છી રાજા જાંચા હોશે, અસલી હિંદુ હેઠા હાથ રે. ચન્દ્ર	૧૧
સમુદ્રે મર્યાદા મૂકી ખારમે, તેનો શ્યો વિસ્તાર રે;	
શિષ્ય ચેલા ને પુત્ર પુત્રીઓ, નહિ રાજે મર્યાદા લગાર રે. ચન્દ્ર	૧૨
રાજકુંવર ચઢ્યો પોઠીએ, તેનો શ્યો વિસ્તાર રે;	
ઉંચો તે જૈન ધર્મ છાંડીને, રાજા નીચ ધર્મ આદરશે રે. ચન્દ્ર	૧૩
રત્ન જાંખા રે ક્ષીઠા તેરમે, તેનો શ્યો વિસ્તાર રે;	
લરત ક્ષેત્રના સાધુ સાધ્વી, (તેને) હેતે મેળાવા થોડા હોશે રે. ચન્દ્ર	૧૪
મહારથે જુત્યાં વાછડા, તેનો શ્યો વિસ્તાર રે;	
બાળક ધર્મ કરશે સદા, બુઢ્ઢા પ્રમાદી પડયા રહેશે રે. ચન્દ્ર	૧૫
હાથી લઢે રે માવત વિના, તેનો શ્યો વિસ્તાર રે;	
વરસ થોડાને આંતરે, માગ્યા નહિ વરસે મેહ રે. ચન્દ્ર	૧૬
વ્યવહાર સૂત્રની ચૂલીકા મધ્યે, ભદ્રબાહુ મુનિ એમ ભાખે રે;	
સોળ સુપનનો અર્થ એ, સાંભળો રાય સુધીર રે. ચન્દ્ર	૧૭

૧૩૯

નાલંદા પાડાની સજ્જાય

(તુજ સાથે નહી બોલુ રૂપભલ)

મગધ દેશમાંહી બિરાજે, સુંદર નગરી સોહેલ; રાજગૃહી રાજા શ્રેણીક રે;	
દેખતા મન મોહેલ, એક નાલંદા પાડે પ્રભુલએ, ચૌદ કીયા ચોમાસાલ.	૧
ધન ને ધર્મ નાલંદા પાડે, દોનું વાતે વિશેષાલ;	
ફરી ફરી વીર આગ્યા બહુ વારે, ઉપકાર અધિકો દેખ્યોલ.	૨
શ્રાવક લોક વસે ધનવંતા, જિન મારગના રાગીલ;	
ઘર ઘર માંહે સોના ચાંદી, જિહાં જ્યોતિ જાગીલ. એક	૩
જડાવ ઘરેણાં જોર વિરાજે, હાર મોતી નવસરીયાલ;	
વસ્ત્ર પહેરણુ ભારે મૂલાં, ઘરેણુ રતને જડીયાંલ. એક	૪

પડિમા વંદન સઘળા જાવે, રચના કરે ઉલ્લાસોળ;	
કેસર અંદન અથે બહુલાં, મુક્તિતણા અભિલાષોળ. એક૦	૫
ત્રણ પાટ શ્રેણીક રાજના, હુવા સમકિતધારી લગતાળ;	
જિન મારગકું જોરે લીપાવ્યો; વીર તણા બહુ લગતાળ. એક૦	૬
પિયરમાંછી સમકિત પામી, ચેલણા પટ્ટરાણીળ;	
મહાસતી જેણે સંયમ લીયો, વીર જીણુંદે વખાણીળ. એક૦	૭
જંખૂ સરીખા હુવા તે જેણે, આઠ અંતેઉર પરણીળ;	
બાલ પ્રહાર્યારી ભલા વિચારી, જેણે કીધી નિર્મલ કરણીળ. એક૦	૮
શાલીલદ્ર ગોલદ્રનો બેટો, બનેવી વળી ધનનોળ;	
સહિત સુલદ્રા સંયમ લીધો, મુક્તિ જાવણુરો મનળ. એક૦	૯
ગોલદ્ર શેઠ ગુણવંતા જેણે, સંયમ મારગ લીનોળ;	
મહાવીર ગુરૂ મોટા મળીયા, તેણે જન્મ મરણ દુઃખ છીનોળ. એક૦	૧૦
અલયકુમાર મહાબુદ્ધિવંતો, જેણે પ્રધાન પદવી પામીળ;	
વીર સમીપે સંયમ લીયો, મુક્તિ જાવણુરો કામીળ. એક૦	૧૧
શેઠ સુદર્શન છેલ્લો શ્રાવક, વીર વંદનને ચાલ્યોળ;	
મારગ બિચમે અનુન મળીઓ, પણ ન રહ્યો તેને ઝાલ્યોળ. એક૦	૧૨
અનુન હોઈ ગયો તે સાથે, વીરજીણુંદને ભેટ્યાળ;	
માલી ને દીક્ષા દેવરાવી, સખ દુઃખ નગરીનાં મેટ્યાળ. એક૦	૧૩
ત્રેવીસ તો શ્રેણીકની રાણી, તપ કરી દહ ગાલીળ;	
મોટી સતીયો મુક્તિ બિરાજે, કર્મતણા બીજ ગાલીળ. એક૦	૧૪
ત્રેવીસ તો શ્રેણીકના બેટા, ઉપન્યા અનુત્તર વિમાનોળ;	
દશ પૌત્ર દેવલોકે પહોતા, એ સવિ હોશે નિરવાણોળ. એક૦	૧૫
મહાશતક જે મોટો શ્રાવક; તેને છે તેર નારીળ;	
કરણી કરી ને કર્મ ખપાવ્યાં, હુવા એકાવતારીળ. એક૦	૧૬
મેલકુમાર શ્રેણીકનો બેટો, જેણે લીધો સંયમ ભારળ;	
વૈયાવચ્ચ નિમિત્તે કાયા વોસીરાવી, દો નયણુરો સારળ. એક૦	૧૭

૧૪૦

વૈરાગ્યની સજ્જાય

ભૂલ્યો મન ભમરા તું ક્યાં ભમ્યો, ભમીયો દિવસ ને રાત;
માયાનો બાંધીઓ પ્રાણીઓ, ભમે પરિમલ જાત. ભૂલ્યો ૧

કુંભ કાચો ને કાચા કારમી, તેહના કરો રે જતનન;	
વિણુસતાં વાર લાગે નહિં, નિર્મળ રાખો રે મન. ભૂલ્યોં	૨
કેહનાં છોડ કેહનાં વાછડં, કેહના માય ને બાપ;	
પ્રાણી રે બાવું છે એકલું, સાથે પૂન્ય ને પાપ. ભૂલ્યોં	૩
આશા તો હુંગર જેવડી, મરવું પગલાં રે હેઠ;	
ધન સંચી સંચી રે કાંઈ કરો, કરી દેવની વેઠ. ભૂલ્યોં	૪
ધંધો કરી ધન જોડીઉં, લાખ ઉપર કોડ;	
મરણની વેલા રે માનવી, લીથો કંદોરો છોડ. ભૂલ્યોં	૫
મૂખ કહે ધન માહડં, ઘોષે ધાન ન ખાય;	
વશ વિના જઈ પોઢવું, લખપતિ લાકડાં માંચ. ભૂલ્યોં	૬
ભવસાગર દુઃખ જલે ભર્યો, હવે તરવો છે રે તેહ;	
વચમાં ભય સખજો થયો, કર્મ વાયરો ને મેહ. ભૂલ્યોં	૭
લાખ પતિ છત્ર પતિ સવિ ગયા, ગયા લાખ બે લાખ;	
ગર્વ કરી ગોષે ખેસતાં, સર્વ થયા બળી રાખ. ભૂલ્યોં	૮
ધમણ કુંડંતી રે રહી ગઈ, ખુજ ગઈ લાલ અંગાર;	
એ રણકો કબકો મીઢ્યો, ઉઠ ચલ્યો રે હુહાર. ભૂલ્યોં	૯
ઉવટ મારગ ચાલવું, બાવું પહેલે રે પાર;	
આગળ હાટ ન વાણીયો, શંખલ લેજે રે સાર. ભૂલ્યોં	૧૦
પરદેશી પરદેશ મેં, કુણુશું કરો રે સ્નેહ;	
આવ્યા કાગળ ઉઠ ચલ્યા, ન ગણે આંધિ ને મેહ. ભૂલ્યોં	૧૧
કેઈ ચાલ્યા રે કેઈ ચાલશે, કેઈ ચાલણુહાર;	
કેઈ બેરે ખુઠા બાપડા, બાયે નરક મઝાર. ભૂલ્યોં	૧૨
જે ઘર નોબત વાગતી, થાતાં છત્રીશે રાગ;	
ખંડેર જઈ ખાલી પડ્યા, બેઠણુ લાગ્યા છે કાગ. ભૂલ્યોં	૧૩
ભમરો આવ્યો રે કમલમાં, લેવા પરિભલ પૂર;	
કમળની વાંછા એ માંહે રહ્યો, જળ આથમતે સૂર. ભૂલ્યોં	૧૪
રાતનો ભૂલ્યો રે માનવી, દિવસે મારગ આય;	
દિવસનો ભૂલ્યો રે માનવી; ફિર ગોથાં ખાય. ભૂલ્યોં	૧૫
સદ્ગુરુ કહે વસ્તુ વોરીયે, જે કાંઈ આવે રે સાથ;	
આપણો લાલ જગાવીએ, લેખું સાહિબને હાથ, ભૂલ્યોં	૧૬

ખડ્ગકુમારની સજ્જાય

- અવંતિ નગરી સોહામણી રે, રાજા કેતુ રે રાજા;
વન ગયા મુનિને વાંદવાળ રે, ત્યાં ઉપન્યો વૈરાગ,
મુનીશ્વર જૂવો જૂવો ભગવંત ના કહેણ. ૧
- ઘેર આવી કહે માયનેળ રે, અમે લઈશું સંજમ ભાર;
કુંવર અમારો નાનકડોળ, એ અણુઘટતું થાય. મુની૦ ૨
- વાઘ સિંહ વનમાં વસેળ રે, ખડ્ગકુમારની કેમ જાય;
પાંચશે સુલટ આગળ કર્યા રે, મેલ્યા કુમારની સાથ. મુની૦ ૩
- સાવશ્થી નયરીમાં આવીયાળ રે, શ્રાવક હરખ્યા અપાર;
આ નયરી ખનેવી તણી રે, હૈડા હરખ્યા અપાર. મુની૦ ૪
- જન સઘળા જમવા ગયાળ રે, જતિને મેલીયા રે એક;
આહાર લેવા જખ ઉઠીયાળ રે, સાવશ્થી નયરીમાં જાય. મુની૦ ૫
- રાય ને રાણી નિરખતાંળ રે, નયણે વહુદયાં નીર;
આવો તે મારો બાંધવોળ, ક્રોધ ચઢવો અપાર. મુની૦ ૬
- સાથે તે જનને બોલાવીયાળ રે, જતિને દો પ્રહાર;
જન જઈ ઋષીને મલ્યાળ રે, વચને ઝાલી લ્યો રે હાથ. મુની૦ ૭
- મસાણુ ભૂમિ લઈ ગયા ળ, કંપ્યા નહીં રે લગાર;
ત્વચા ઉતારી ળવતાંળ રે, હણ્યો નાનેરો બાળ. મુની૦ ૮
- જન જમીને આવીયાળ રે, શોધવા લાગ્યો રે વચ્છ;
તે નયણે દષ્ટે નહિંળ રે, હૈડા ફાટી રે જાય. મુની૦ ૯
- જન જઈ રાજાને મલ્યાળ રે, રાજા પૂછે રે વાત;
કઈ નગરીનાં કયાં વસેળ રે, રહેતા કેણી રે માસ. મુની૦ ૧૦
- અવંતી નગરી સોહામણી ળ રે, રાજા કેતુ રે રાય;
ખડ્ગ કુમારે દીક્ષા ગ્રહી ળ રે, રહેતા તેહની રે પાસ. મુની૦ ૧૧
- વિના વિચારે મેં કયું ળ રે, હણતાં ન કર્યો વિચાર;
હા હા અણુઘટતું મેં કયું ળ રે, હણ્યો રાણીનો રે વીર. મુની૦ ૧૨
- રાણીયે સંયમ આદર્યોળ રે, રાજા જપ ન થાય;
ઘેર જવું ગમતું નથી ળ રે, લીધો સંયમ ભાર. મુની૦ ૧૩

રાય રાણી સંયમ લીયો જ્યારે, ઉતારવા મોહની બાળ;	
તપ કરતાં અતિ આકરોળ, કરવા ઉચ્ચ વિહાર. મુની૦	૧૪
પાંચશે સુભટ લેળા થઈજી રે, મળીને કરે વિચાર;	
પંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ જી રે, મળીને કીધો વિચાર. મુની૦	૧૫
કર્મ ખપાવી હુઆ કેવલી જી રે, પહોંચ્યા મુક્તિ મોહાર;	
હીર વિજયની વિનતી જી રે, લગ્નિધિ વિજયની રે જોડ.	
આ સંજ્ઞાય લણ્ણતાં થકાંજી રે, સૌને ઉપજો વૈરાગ. મુની૦	૧૬

૧૪૨

સ્થુલીભદ્રની સંજ્ઞાય

બોલી ગયો મુખ બોલ, ચાર ઘડીનો કોલ, આછે લાલ;	
હજીએ ન આવ્યો વહાલો જી, દેઈ ગયો દુઃખ દાહ,	
પાછો ન આવ્યો નાહ, આં કે સહિ કેજી ભોળવ્યોજી.	૧
રહેતો નહી ખીણ એક, રે દાસી સુવિવેક. આં	
બઈ જીવ્યો દશે દિશોજી, એમ બોલતી બાળ;	
એહની ઉત્તમ ચાલ, આં છેલ ગયો મુજ છેતરીજી.	૨
ઉલસ વાલસ થાય, અંગ ઉધામા થાય, આં	
નયજી નાવે નિંદ્રડીજી, ચોખા ચંપક ચીર;	
નણદલ ના હો વીર, આં નયજી દીઠા નવીજી.	૩
જેમ ખપઈયો મેહ, મરછનો જલસું નેહ, આં	
ભમરાને મન કેતકીજી, ચકવો ચાહે અંદ;	
ઇંદ્રાણી મન ઇન્દ્ર, આં અહનિશ તમને ઓળગુંજી.	૪
તુમ વિણ ઘડીય છ માસ, તેં મુજ નાંખી પાસ, આં	
નિષ્કુરપણું નર તેં કર્યુંજી, ભાખો કોઈક દોષ;	
મૂકી મનનો રોષ, આં કાંઈ તો કરજી કરોજી.	૫
હું નિરધારી નાર, મેલી ગયો ભરથાર. આં	
ઉલી કરું આલોચનાજી, એમ વલવલતી કોષ;	
ફેતી કર્મને દોષ. આં દાસી આવી દોડતીજી.	૬

સાંભળ સ્વામીની વાત, લાછલદેનો જાત. આં	
આ સ્થુલીભદ્ર આળ્યા આંગણેજી, વનિતા સાંભળ વાત;	
હુંડે હરખ ન માત. આં પ્રીત પાવન પ્રભુ તેં કરીજી.	૭
પધારો ઘર મુજ, મુનિ ભાખ્યો સવિ શુંજ, આં	
ઉઠ હાથ અલગે રહીજી, મા ઘર તે મોસાલ;	
તે મુજ આગળ ખ્યાલ, આં એહ પ્રપંચ કયાં ભણ્યાજી.	૮
ચિત્રાશાલી ચોમાસ, નિહાલી મુખ તાસ, આં	
વનિતા વિધિ શું આલોચવેજી, માંદલ તાલ કંસાલ;	
ભુંગલ ભેરી રસાલ, આં ગાવે નવ નવ રાગશુંજી રે.	૯
વાળે વિધશું અંગ, ફરતી કુંદડી અંગ, આં	
હાવલાવ ખડુ હેજી સ્યું રે, સાંભળ સ્વામીની વાત;	
સિંહને ઘાલે ઘાત, આં રાઈના પડ રાતે ગયાંજી.	૧૦
સો બાળક સાથે રોય, પાવઈયાને પાનો ન હોય; આં	
પથ્થર ફાટ્યો તે કેમ મીલેજી, સમુદ્ર મીઠો ન થાય;	
પૃથ્વી રસાતલ જાય. આં સૂર્ય ઉગે પશ્ચિમ દિશેજી.	૧૧
પ્રતિબોધિ ઇમ કોષ, છોડી રાગ ને રોષ, આં	
દ્વાદશ વ્રત તિહાં ઉચ્ચરેજી. પૂરણ કરે ચોમાસ.	
આળ્યા શ્રી ગુરૂ પાસ, આં પંચ મહાવ્રત પાલતાંજી.	૧૨
ધન્ય માતા ધન્ય તાત, નાગર ન્યાતિ કહાય. આં	
વારૂ વંશ હીપાવ્યોજી. જે નર નારી ગાય;	
તસ ઘર લરછી ચિર થાય, આં પ્રભણે શાંતિ મયા થકીજી.	૧૩

૧૪૩

ચંદનખાસાની સજ્જાય

બાળ કુંવારી ચંદન બાલા, બોલે બોલ રસાળા રે;	
રૂપ અનુપમ નયણ વિશાળા, ગંગાજળ ગુણ માળા રે.	બાલ૦ ૧
શેઠ ધનાવહ ઘરે આણી, બેટીની પરે બાણી રે;	
અણખ અદેખાઈ મનમાં આણી, તસ-ઘરણી દુહવાણી રે.	બાલ૦ ૨
મૂળા કુમતિ તણી છે કુંડી, ચંદના મસ્તક મૂંડી રે;	
બેડી જડીને જોઈ મતિ ઉંડી, તાળું દેતી ભૂંડી રે.	બાલ૦ ૩

આયો શેઠ ત્રણ દિન અંતે, દિવસ બપોરે ચડતે રે;	
અડદ બાકુલા દઈ એકાંતે, સૂપડા ખૂણે ખાંતે રે.	બાલ૦ ૪
પાંચ દીન ઉણો છ માસી, અભિગ્રહ વીર અભ્યાસી રે;	
આઠ્યા આંગણે યોગ વિલાસી, દેખી કુંવરી ઉડલાસી રે.	બાલ૦ ૫
એક પગ ઉંઘરા બહાર રાખી, નયણે આંસુડા નાખી રે;	
બાકુલા પડિલાભ્યા મન સાખી, મુક્તિ તણી અભિલાષી રે.	બાલ૦ ૬
સાડી બાર કોડી પર સિદ્ધિ, વૃષ્ટિ સોનૈયાની કીધી રે;	
અનુક્રમે સંયમ કમળા લીધી, મૃગાવતીને દીક્ષા દીધી રે.	બાલ૦ ૭
એક દિન વીર કૌશંખી આવ્યા, ચંદ્ર સૂરજ મન ભાવ્યા રે;	
મૂળ વિમાને વાંદવા આવ્યા, તેજ અધિક તસકીયા રે.	બાલ૦ ૮
ઉભો સ્થાનક આપણે ચેલી, જાશું બે જણ વહેલી રે;	
એવી વાણી ન જાયે મેલી, આવી ગુરૂણી એકેલી રે.	બાલ૦ ૯
ઘોર ઘપટ અંધારે આઈ, રહી પગે લગાઈ ખમાઈ રે;	
કેવળ લઈ નિજ કર્મ ખપાઈ, ગુરૂણીએ ખબર ન પાઈ રે.	બાલ૦ ૧૦
હાથ ઉંચો લઈ અંદના જગાઈ, આવે નાગ ઉભાઈ રે;	
તેં અંધારે ખબર કિમ પાઈ, કેવલજ્ઞાન ઉપાઈ રે.	બાલ૦ ૧૧
મેં એ કીધી માઠી કરણી, જ્ઞાનીની આશાતના કરણી રે;	
ચેલી પગે લાગે તસ ગુરૂણી, તુંડી જ તારણ તરણી રે.	બાલ૦ ૧૨
ગુરૂણી ચેલી કર્મ વિછોડી, પહોંચી મુક્તિ શું જોડી રે;	
નય વિજય પંડિતની જોડી, શિષ્ય કુંવર કહે કરજોડી રે.	બાલ૦ ૧૩

૧૪૪

મયણુરેહાની સન્નગાય

નયર સુદર્શન મણીરથ રાજ, યુગબાહુ યુવરાજાજ;	
મયણુ રેહા યુગબાહુની ઘરણી, શીલ તણું ગુણ તાજાજ.	૧
મણીરથ મોહો તેહને રૂપ, બંધવ કીધો ઘાતજ;	
મયણુ રેહા તે નીજામ્યો, સુર સુખ વહ્યો વિખ્યાતજ.	૨
ચંદ્ર જસા અંગ જ ઘર છોડી, ગર્ભવતી શીલવતીજ;	
એકલડી પરદેશે પ્રસવ્યો, સુંદર સુત સરમંતેજ.	૩

જલ હાથી એ ગગન ઉડાડી, વિદ્યાધર લીધે તેહનેલ;	
કામ વયણુ લાખ્યા પણ ન છાલી, જૂળ મંદિર ગિરિ પર્વતેલ.	૪
આશ્વાસી નંદીશ્વર દીપે, શાશ્વત તીર્થ લેટેલ;	
તિહાં જ્ઞાની મુનિ અને નિજપતિ, સુર દેખી દુઃખ સર્વી મેટેલ.	૫
પૂરવ ભવ સુણીને સુતનો, સર્વી સંબંધ જણાવ્યેલ;	
મિથીલા પૂરી પતિ પદ્મરથ રાજ, અડવે અપહર્યો આવ્યેલ.	૬
પૂષ્પમાલાને તે સુત આપ્યો, નવિ ઠંચુ તસ નામલ;	
તે મુનિ જનક છે વિદ્યાધરનો, તસ વચ્ચે ગત કામલ.	૭
મયણુ રેહા ઇમ શીલ અખંડીત, થઈ સાહુણી આવેલ;	
મણીરથ ને સર્પ ડસ્યો, ગયો નરકે ચંદ્રજસા નૃપ થાયેલ.	૮
રાજ પદ્મરથે પણ નમીને, રાજ દેઈ લીધે દીક્ષાલ;	
કેવલ પામી મુગતે પહોંચ્યાં, ગ્રહી સદ્ગુરની શિક્ષાલ.	૯
એક દિન નમિરાયનો હાથી, ચંદ્રજસા પૂરી જાયે લ;	
તેહ નિમિત્તે નમિચંદ્ર જસાને, યુધ સંબંધ તે થાયલ.	૧૦
સાધ્વી યુદ્ધ નિવારણુ કાળે, બંધવ ચરિત્ર જણાવેલ;	
નમિ ને રાજ દેઈ ને ચંદ્રજસા, ગ્રહી સંયમ શીવ જાયેલ.	૧૧
નમિરાય પણ દાહજવર રોગે, વલય શખદથી બુઝયેલ;	
ઈંદ્રે પરીખ્યો પણ નવી ચલીયો, કર્મ નૃપતિ શું બુઝયેલ.	૧૨
ઉત્તરાધ્યયને પ્રત્યેક બુધના, વિસ્તારે સંબંધલ;	
મયણારેહા પણ શિવસુખ પામી, જ્ઞાન વિમળ અનુબંધલ.	૧૩

૧૪૫

વયર મુનિની સજ્જાય

સાંભળજો તુમે અદ્ભૂત વાતો, વયરકુંવર મુનિવરની રે; (આંકણી)	
ખર મહિનાનાં ગુર જોળીમાં, આવે કેલી કરંતા રે;	
ત્રણ વરસનાં સાધ્વી મુખથી, અંગ અગ્યાર લણુતાં રે.	સાં૦ ૧
રાજસભામાં નહી જોભાણા, માત સુખલડી દેખી રે;	
ગુરએ દીધો એવો મુહપતિ, લીધો સર્વ ઉવેખી રે.	સાં૦ ૨
ગુર સંઘાતે વિહાર કરે મુનિ, પાળે શુદ્ધ આચાર રે;	
બાળપણથી મહા ઉપયોગી, સંવેગી શીરદાર રે.	સાં૦ ૩

કોળા પાક ને ઘેબર ભિક્ષા, દોય ઠામે નવી લીધી રે;		
ગગન ગામિની વૈક્રિય લખિય, દેવે જેહને દીધી રે.	સાં૦	૪
દશ પૂરવ લણીયા જે સુનિવર, ભદ્રગુપ્ત ગુરૂ પાસે રે;		
ક્ષીરાસ્રવ પ્રમુખ જે લખિય, પ્રગટ જસ પ્રકાશે રે.	સાં૦	૫
કોડી સેંકડા ધનને સંચે, કન્યા રૂક્મિણી નામે રે;		
શેઠ ધનાવો દિયે પણ નલિયે, વધતે શુભ પરિણામે રે.	સાં૦	૬
દેઇ ઉપદેશને રૂક્મિણી નારી, નારી દીક્ષા આપી રે;		
યુગ પ્રધાન જે વિચરે જગમાં, સૂરજ તેજ પ્રતાપી રે.	સાં૦	૭
સમકિત શિયળ તુંબ ધરી ઘરમાં, મોહ સાચર કર્યો છોટો રે;		
તે કેમ ખૂડે નારી નહીએ, એ તો સુનિવર મોટો રે.	સાં૦	૮
જેણે દુર્લિંક્ષ સંઘ લેઈને, મૂક્યો નગર સૂકાળ રે;		
શાસન શોભા ઉન્નતિ કારણ, પૂષ્પ પદ્મ વિશાળ રે.	સાં૦	૯
બૌદ્ધ રાયને પણ પ્રતિબોધ્યો, કીધો શાસન રાગી રે;		
શાસન શોભા જય પતાકા, અંબર જઈને લાગી રે.	સાં૦	૧૦
વિસર્યો શુંઠ ગાંઠિયો કાને, આવશ્યક વેળા જાણ્યો રે;		
વિસરે નહિ પણ એ વિસરિયો, આયુ અદ્ય પિછાન્યો રે.	સાં૦	૧૧
લાખ સોનૈયે હાંડી ચડે તિણે, ખીજે દીન સુકાળ રે;		
એમ સંભળાવી વચર સેનને, જાણી અણસણ કાળ રે.	સાં૦	૧૨
સ્થાવર્ત ગીરી જઈ અણસણ કીધું, સોહમ હરિ તિહાં આવે રે;		
પ્રદક્ષિણા પર્વતને દઈને, સુનિવર વંદે ભાવે રે.	સાં૦	૧૩
ધન્ય સિંહગિરિ સૂરિ ઉત્તમ, જેહના એ પટ્ટધારી રે;		
પદ્મવિજય કહે ગુરૂ પદ પંકજ, નિત્ય નમીયે નરનારી રે.	સાં૦	૧૪

૧૪૬

બહુબલીની સજ્જાય

દાળ	બાહુબલી શુકલ ધ્યાને રહ્યાં, સુરગિરિ સમ સુર નંદુ રે;	
	પણ અંતર માને નડયાં, લઘુ બંધવ કેમ વંદુ રે.	૧
સાખી	કેમ વંદુ બંધુ બહુઆ, ચરણ પયોયે વડા;	
	વિના કેવળ કેમ જાઉં, સમવસરણ આસંકડા,	

- જીતીઆ જેણે ભૂજ બળથી, ભરત ચક્રી સમવડા;
બલવંત એહવા માને નડીયા, અવર નર કુણુ ખાપડા. ૨
- દાળ આદિ જીણુંદ આદેશથી, બ્રાહ્મી સુંદરી હિત ભાવી રે;
બંધવ જીણે વન તપ તપે, તિહાં પ્રતિબોધન આવી રે. ૩
- સાખી પ્રતિબોધવા હેતે તિહાં આવી, લતા વિંદ્યા નિરખીયા;
શ્રી રિસહ જેહવા કહ્યા માની, તેહવા તિહાં પરખીયા,
અહો વીરા! ચરણ ધરો, માન કિમ વિ ન જાલવે;
પરમ સાધન વચન બેની, સાર્થ ગભીર આલવે. ૪
- દાલ બંધવ ગજ થકી ઉતરો, હવે તો તુમે મત ધારી રે;
ગજ ચઢ્યું રચતું હતું, તો તક્ષશિલા કાં નિવારી રે. ૫
- સાખી કાં નીવારા તક્ષ નગરી, સહજથી વિગ્રહ કરી;
મમ હુઓ ગળીઆ થાઓ, બનીયા વીર ઉપશમ આણસરી;
અણુહાણુડે વય હુએ કેવળ, એહવી તો સાંભળી;
કોઈ પણ ગજરાજ ચઢીયા, માન ન હુઆ કેવળી. ૬
- દાળ બાહુબલે બહેનરો ઓળખી, મધુર વિરા અનુસારે રે;
કહે મુજ ગજ થકી ઉતરો, અસંભવ ઇમ કા પ્રચારે રે. ૭
- સાખી અસંભવ ઇમ કિમ પ્રચારે, ગજ આરૂઢ હું છું કિંહા;
ગજ તણે સ્થાનક રહ્યા છે ગજ, નગર પણ કાંઈ નહિ ઈંહા;
ગજ વાળ તજ વનરાજ વિલથું, તજ તે કેમ ચિત્ત ધરું;
પણ અલીક બેની તો ન જાંપે, કંઈક કારણ તો ખરું. ૮
- દાળ અરે હું માન ગજે ચઢ્યો, અવર નહિ ગજ કોઈ રે;
મુજ વડ પણ કુણુ કામનું, મુનિપણું એમ કેમ હોઈ રે. ૯
- સાખી મુનિ પણું ઇમ કિમ હોવે, બેન વાણી મુજ ગમી;
અહ સંબંધે બંધુ બહુઆ, હવે તો મોટા સંયમી;
અહ એહવી બુદ્ધિ વિરમે, શ્રેણી ઉપશમ જઈ ચડ્યા;
સંવેગ રસીયો નીપટ હુંતો, માન મયગલ કિમ નડ્યો. ૧૦
- દાળ વંદુ રે જઈ સવિ સાધુને, ઇમ કહી પગલવે ઈંદો રે;
લોકા લોક પ્રકાશથી, ઉગ્યો નાણુ દિણુંદો રે. ૧૧
- સાખી ઉદય હુઓ નાણુ દિનકર, બાહુબલ ઋષીરાય એ;
અનુક્રમે શીવસુખ પામ્યો, શેવ કર્મ ખપાવીએ;
શ્રી બાહુબલી પરે જેહ જગમાં, માન જીપે મુનિવરા;
કહે મોહન રૂપ કવિનો, તેહ સમકિત સિંધુરા. ૧૨

કૃષ્ણ મહારાજની સજ્જાય

- માન ન કરશે રે માનવી, આખર એ છે અસાર;
રાખ્યા કોઈના રહેશે નહી, જીવો કર્મ કીરતાર. ૧
- સઢણ પઢણ વિધ્વંસના રે, જેવું માટીનું ભાંડ;
ક્ષણમાં વાગે ખોખડ રે, એ કેમ રહેશે અખંડ રે. ૨
- જરા કુંવર જંગલ વસે રે, તીહાં ખેલે શ્રીકાર,
હરીને પાઠે પદ્મધરા રે, સૂતા દીઠા તેણે કામ. ૩
- મચ્છ લક્ષણે જાણી કરી રે, બાણ નાખ્યું ભરપુર;
પાયે ભેટીને નીસર્યું રે, જઈને પડીયું છે દૂર રે. ૪
- આપ બલે ઉઠી કરી રે, બોલ્યા કૃષ્ણ નરેશ;
બાણ કોણે મને ભેટીયું રે, એ છે કોણ પાપી દુષ્ટ. ૫
- સાઢ કૃષ્ણને સાંભળી રે, બોલ્યો જરા કુમાર;
હું વાસુદેવનો પુત્ર છું રે, રહુ છું વન મોઝાર. ૬
- વનમાં કોઈ નહી માનવી, આજ સુધી નીરધાર;
કૃષ્ણ રખોપાને કારણે, વરસ થયા મુજ બાર. ૭
- ઓરા આવો ભાઈ બાંધવા રે, શ્યાં સાડું સેવો છો વન;
તે તો શ્રી કૃષ્ણને મારીઓ રે, ન મટે શ્રી નેમના વચન. ૮
- આ નીશાની પાંડવને આપજો, અહીંથી જાને તું દૂર;
બલભદ્ર આવશે તો મારશે રે, ઉપજશે ઉદ્ધવેગ રે. ૯
- આ સમે કેમ જાઉં ભાઈ એકલો રે, જો મુજ મોકલો મોરાર;
પાછું ફરી ફરી જોવતાં રે, આંખે આંસુડાંની ધાર રે. ૧૦
- બત્રીશ સહસ્ર અંતે ઉરી રે, ગોપીઓ સોલસે જાણ;
તરશે તરફડે ત્રીકમો રે, નહી કોઈ પાણી પાનાર રે. ૧૧
- ગજે બેસી ને ચાલતાં, પડતી નગારાની ફોજ;
તે નર જંગલમાં એકલા રે, જેવા વનચર રોઝ રે. ૧૨
- માથે રસી રસી બાંધતા રે, સાડું કસબીની પાઘ;
તે નર જંગલમાં એકલા રે, ચાંચું મારે શીર કાગ. ૧૩

છળીલા છત્ર ધરાવતા રે, ચોઈ હીસી ફરતી ફેળ;	
તે નર જંગલમાં એકલા રે, જેવા વનચર રોજ.	૧૪
જન્મતાં કોઈએ નહી જાણીઓ, મરતા નહી કોઈ રોનાર	
મહા અટવીમાં એકલા રે, પડીયા પાડે પોકાર.	૧૫
નેક નજર કરી સાહિબા રે, તારો ભવજલ પાર;	
મુક્તિ વિજય કવિરાયનો, કમલ વિજય ગુણગાય.	૧૬

૧૪૮

મેતારજમુનિની સજ્જાય

શમદમ ગુણના આગરૂંજ, પંચ મહાન્ત ધાર;	
માસ ખમણને પારણેજ, રાજગૃહી નગરી મોઝાર;	
મેતારજ મુનિવર! ધન ધન તુમ અવતાર.	૧
સોનીના ઘરે આવીયાજ, મેતારજ ઋષીરાય;	
જવલા ઘડતો ઉઠીયોજ, વંદે મુનિવર પાય. મેતારજ૦	૨
આજ ફળ્યો ઘર આંગણેજ, વિષ્ણુ કાળે સહકાર;	
લ્યો ભિક્ષા છે સુજતીજ, મોઢક તણો એ આહાર. મેતારજ૦	૩
કૌંચ જીવ જવલા આણ્યોજ, વહોરી વળ્યા ઋષીરાય;	
સોની મન શંકા થઈજ, સાધુ તણાં એ કામ. મેતારજ૦	૪
રીસ કરી ઋષિને કહેજ, ઘો જવલા મુજ આજ;	
વાઘર શીશે વીંટીયુ'જ, તડકે રાખ્યા મુનિરાજ. મેતારજ૦	૫
ફટ ફટ કુટે હાડકાંજ, તડ તડ તુટે રે આમ;	
સોનીડે પરિસહ હીયોજ, મુનિ રાખ્યો મન કામ. મેતારજ૦	૬
એહવા પણ મોટા ચતિજ, મન ન આણે રોષ;	
આતમ નિંદે આપણોજ, સોનીનો શો દોષ. મેતારજ૦	૭
ગજસુકુમાલ સંતાપીયાજ, બાંધી માટીની પાણ;	
ખેર અંગારા શિર ધર્યાજ, મુગતે ગયા તતકાળ. મેતારજ૦	૮
વાઘણે શરીર વહુરીયુ'જ, સાધુ સુકોશલ સાર;	
કેવલ લહી મુગતે ગયાજ, ઇમ અરણીક અણગાર. મેતારજ૦	૯
પાલક પાપી પીલીયાજ, ખંધક સૂરિના શિષ્ય;	
અંબડ ચેલા સાતસે'જ, નમો નમો તે નિશદ્દિશ. મેતારજ૦	૧૦

એહવા ઋષિ સંભારતાંજ, મેતારજ ઋષિરાય;
અંતગડ હુઆ કેવલીજ, વંદે મુનિના પાય મેતારજ૦ ૧૧
ભારી કાષ્ટની શ્રીએ તિહાંજ, લાવી નાંખી તિણી વાર;
ધબકે પંખી જાગીયોજ, જવલા કાઢયા તિણે સાર. મેતારજ૦ ૧૨
દેખી જવલા વિષ્ટામાંજ, મન લાજ્યો સોનાર;
ઓઘો મુહપતિ સાધુનાજ, લેઈ થયો અણુગાર. મેતારજ૦ ૧૩
આતમ તાર્યો આપણોજ, થિર કરી મન વચ કાય;
રાજ વિજય રંગે ભણેજ, સાધુ તણી એ સંજ્ઞાચ. મેતારજ૦ ૧૪

૧૪૯

હરિકેશી મુનિની સંજ્ઞાચ

સોવાગ કુળમાં ઉપન્યાં, હો મુનિવર, શુણ્ણુતણા ભંડાર;
સમતાધારી સાધુજ, હો મુનિવર, લીધો સંયમ ભાર;
ધન ધન તપસીજ, હો મુનિવર, હરિકેશી અણુગાર. આંકણી૦ ૧
ઈંદ્રિય દમન તપ આદર્યો હો મુનિવર, ધ્યાવે અરિહંત દેવ;
તિંદુક વૃક્ષ વાસી દેવતા, હો મુનિવર, સારે નિતનિત સેવ. ધન૦ ૨
મસખમણુને પારણે હો મુનિવર, પગ ન પાડા નીરે માંય;
મેલાં કચુવાં લુગડાં હો મુનિવર, સમોસર્યો ઋષી ત્યાંય. ધન૦ ૩
પ્રાહ્ણુ દેવે પાછા વળીયા હો મુનિવર, જાઓ અનેરે ઠામ;
તુજ લાયક ભોજન નહી, હો મુનિવર, આંહી દિજનો કામ. ધન૦ ૩
યક્ષ પ્રભાવે મુનિ બોલીયા, હો પ્રાહ્ણુ, મેં જીવ તણા રખવાળ;
તુજ અર્થે અન્ન નિપજે હો પ્રાહ્ણુ, મહારે ભિક્ષા તણો છે કાળ. ધન૦ ૫
ઉંચનીચ વસે ભૂમિકા હો પ્રાહ્ણુ, જિહાં નિપજે ધાન;
ઉંચનીચ ગણે નહીં, હો પ્રાહ્ણુ, દાતાર દેવે દાન. ધન૦ ૬
હેલે નિંદે સાધુને, હો પ્રાહ્ણુ, કોધી પેલે પાર;
કુશળ રાયની કીકરી હો પ્રાહ્ણુ, બેઠી મહોલ મોઝાર. ધન૦ ૭
જક્ષ પ્રભાવે મુજ પિતા હો પ્રાહ્ણુ, પરણાવી ઈણુ સાથ;
મને કરી વંછી નહીં. હો પ્રાં મત કરજો વિખવાદ. ધન૦ ૮
ગીરી મતી ખણા નખ થકી હો પ્રાં પગે મતિ સ્પર્શો આગ;
લોહ જવ ખાતાં દાંત ભાગશે, હો પ્રાં મતિ છેડો મહા ભાગ. ધન૦ ૯

સાધુ મરણને ઉઠીયા હો આં જક્ષ કોપ્યો તેણી વાર;	
મારી ફટી કીધા પાંસરા હો આં મુખ વહે રૂધીરની ધાર. ધનં	૧૦
કીધાનાં ફળ પામીયાં, હો આં જક્ષ પહોંત્યો નિજ ઠામ;	
બ્રાહ્મણ વળી સબ વિનવે, હો મુનિં પર ઉપકારી સ્વામ. ધનં	૧૧
વિપ્ર કહે મુનિરાયને હો મું જોડી દોનુ હાથ;	
યગન આજ સફળ કરો, હો મું તારણ ઋષી જહાજ. ધનં	૧૨
વળતાં મુનિવર જોલીયા, હો આં મેં પાણું વટ્ટકાય;	
કીડી કુંજર સમગણું, હો આં ચાહું મારગ ન્યાય. ધનં	૧૩
અવસર દેખી મુનિ વહોરીયો હો મું તરણ તારણ જહાજ;	
પાંચ દિવ્ય પ્રગટ હુવા, હો મું વાજે દેવ હુંદુભી નાદ. ધનં	૧૪
બ્રાહ્મણને પ્રતિ બોધવા, હો મું ટાળી આતમ દોષ;	
ઋષભ દાસ ઇમ વિનવે, હો મું જઈ બિરાજ્યા મોક્ષ. ધનં	૧૫

૧૫૦

સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનની સજ્જાય

જગદાનંદન ગુણ નિલો રે, ત્રિશક્તા નંદન વીર;	
છોડની પરે શીખવે રે, પુણ્ય કરો નિશ દિશે રે. પુણ્ય ન મુકીએ;	
જેહથી શીવસુખ હોય રે, તે કેમ મૂકીએ.	૧
પુણ્યે સર્વાર્થ સાધીએ રે, સુરનર સુખ અતીવ;	
તે વિવરીને હું કહું રે, સાંભળજો ભવિ જીવો રે. પુણ્યં	૨
સર્વાર્થ સિદ્ધે અછે રે, ચંદરવો ચોસાળ;	
મોતી જુમખો તિહાં વડો રે, સોયે ઝાક ઝમાળ રે. પુણ્યં	૩
એક વચ્ચે મોતી વડું રે, ચોસઠ મણનું માન;	
ચાર મોતી તસ પાખતી રે, બત્રીશ મણના પ્રધાનો રે. પુણ્યં	૪
સોળ મણાં વળી શોભતાં રે, અઠ મુક્તાફળ અંગ;	
આઠ મણાં સોળ જ સુણો રે, આણી રંગ અભંગો રે. પુણ્યં	૫
ચાર મણાં વળી ચિત્તહરં રે, મુક્તાફળ બત્રીશ;	
બે મણુ કેરાં મનોહરં રે, ચોસઠ કહે જગદીશે રે. પુણ્યં	૬
એક મણુ વળી જાણુને રે, એકસો ને અઠાવીશ;	
તેહનું વર્ણન સાંભળી રે, કોણુ ન ધૂણે શીસો રે. પુણ્યં	૭

સરવાળે સઘળાં મળી રે, હોયસેં ત્રેપન હોય;	
વલયાકારે જાણીને રે, તે મોતી સહુ કોય રે. પુણ્ય૦	૮
પવન લહેરશું પ્રેરીયાં રે, સમકાળે તે જામ;	
મુખ્ય મોતી શું આકળે રે, રણુણુણુ ઝણુણુ તામો રે. પુણ્ય૦	૯
મધુર નાદમેં સુંદરું રે, થાયે તેહ વિમાન;	
સુર રાજ તેહ શું ઘણો રે, કુણુ કહે બુદ્ધિ નિધાન રે. પુણ્ય૦	૧૦
તે માટે તે દેવતાં રે, અતિ સુખીયા પુણ્ય વંત;	
તિણે નાટક લીલા લહે રે, માને સુખ અનંતો રે. પુણ્ય૦	૧૧
તેત્રીશ સાગર આઉંખું રે, જાતું ન જાણે તેહ;	
સિદ્ધ પાહુડે વીરજી રે, અવિતથ્થ ભાજ્યું એહો રે. પુણ્ય૦	૧૨
છકુ તણાં તપ હોત જો રે, તો પહોંચત નિરવાણુ;	
સિદ્ધ શિલા તિહાંથી અ છે રે, જોજન ખાર પ્રમાણો રે. પુણ્ય૦	૧૩
એક વાર ઈહાં અવતરી રે, દીક્ષા ગ્રહી ગુરૂ પાસ;	
કેવલ જ્ઞાન લહી કરી રે, પહોંચે શીવસુખ વાસો રે. પુણ્ય૦	૧૪
તેત્રીશ સહસ વરસ પછી રે, ભૂખ તણી રૂચી હોય;	
તરત અમૃતમય પરિણમે રે, લવ સત્તમ સુર જોયો રે. પુણ્ય૦	૧૫
પુણ્યે શિવસુખ સંપદારે, પુણ્યે લીલ વિલાસ;	
ગુણ વિજય પ્રભુશું કહે રે, પુણ્ય થકી કળે આશો રે. પુણ્ય૦	૧૬

૧૫૧

ધીના ગુણની સન્ન્યાય

દોહા

ભવિયણુ ભાવ ઘણો ધરી, આણી ગુણની ઝ્રણી,	
સૂપડા સરખા થાય જો, ચાળણિ પરે મહજેણી.	૧
સાપ તણાં ગુણ મ આણીને, ગાય તણાં ગુણ આણુ;	
જુઓ ચાર નીરસ ચરી, આપે ધૂત અહિ નાણુ.	૨

ધૃત તણાં ગુણ વર્ણવું, સાંભળજો નરનાર;
વસ્તુ સઘળી જોઈ સહી, ધૃત સમી નહિ સંસાર. ૩

હાલ

ધૃત રૂપ વાધે બળ કાંતિ, ધૃત ક્રોધે થાય ઉપશાંતિ;
હું'ણું ધાન્ય તે દોહીહું' પચે, ધૃત સહિત સહુકોને પચે. ૪

કુકસ બાકસ જેહમાં ધૃત તેહ ધાન્ય લાગે અમૃત;
વાણીયા બ્રાહ્મણ સર્વ સુખણ, ધૃત પામે તે ધ્રુજે પ્રાણ. ૫

હાથ પગ ઉતર્યા સંધાય, દીલ તણા તે ખોડા બય;
ધૃતની પરે વિગલ કહેવરાય, એ ઉપમા ધૃત ને દેવરાય. ૬

બાળકને ધૃત વહાલુ સહી, રોઈને રોટી ઘી લેહી;
વળી લહે એકવાર તે રંગે, ધૃત જીભે દેહી તગતગે. ૭

ધૃત થકી નારા પૂરાય, સુવાવડી પણ ઘી અજ ખાય;
બળદ પીએ તો માતો થાય, ઘી ખાંધે નબળાઈ બય. ૮

ઉભા રહીને ઘી પીજીએ, તેજ સભળ આંખે કીજીએ;
ગાયતું ઘી હરે સવિ વાય; વ્યાધિ સર્વે ઘીથી બય. ૯

શાક પાક થાય ભલા ઘીથી, બીજું એહવું એસડ નથી;
ઘીનો દીવો માંગલીક કહ્યો, ઘી એ જમાઈ રીસાતો રહ્યો. ૧૦

ન્હાનાં મોટા ફૂલેર કરે, થીજું હોય તો લબકો ભરે;
સુવાળું ગલગલ ઉતરે, સીડાંરી હોય તો માખણ હરે. ૧૧

સાસુ જમાઈ કરવા મેળ, કોષ ઉપાડી કીધો ભેળ;
ખલહળ નામે ભલી કહેવાય, ઘી પીરસે તો પ્રીત જ થાય. ૧૨

વરે પૂછે ઘી કેતું વળ્યું, ઘી અ પખે તે લેખું કહ્યું;
ઘી સંચો રે વિવાહ અછે, બીજી વસ્તુ લેશું પછે. ૧૩

ધૃત દાને સમકિત આણીયે, ધન્યો સારથ પતિ જગજાણીયે;
બ્રાહ્મણને ઘી વખાણીયા, નિત્ય જમે પુણ્યવંત વાણીયા. ૧૪

પામર ખાયે પરવિવાહે, કરપી ખાયે પરધર બયે;
ઉંદર સાપ વૃક્ષ તે થાય, ધન ઉપર પરઠી રહે પાય. ૧૫

બુધવારે ઘી વહાલું સહી, શૂળ રોગ ઉપદ્રવ હરે;
ઘરડાને ઘી વહાલું સહી, જૂના હાડ રહે ઘીથી લહે. ૧૬

પાટી પીંડે ઘી મૂકીએ; ઘાવ વળી ગુંમડ ગહદીએ;
ઘી ખાંધે તપ સોહીલો થાય. પગ બળ નયણે તેજ કહાય. ૧૭

છતું ધીય જે પીરસે નહિ, નરનાં નામ તસ લીજે નહી;
સઘળા ઉપર ઘૂત છે સાર, તે મત વારો વારો વાર. ૧૮
ધીના ગુણને ઉત્તમનાં વચણ, એ જે સરખાં જાણો સચણ;
શુભ વિજય પંડિતથી લલો, લાભ વિજય ધીનો ગુણ કહો. ૧૯

૧૫૨

આત્માને શિખામણની સજ્જાય

માહરા આતમ, એહિજ શીખ સાંભળો, કાંઈ કુમતિ કુસંગતિ ટાળો રે. માં
સુશુર સુદેવ સુધર્મ આદરજે, દોષ રહિત ચિત્ત ધરજે;
દોષ સહિત જાણી પરિહરજે, જીવદયા તું કરજે રે. માહરાં ૧
પાછલી રાતે વહેલો જાગે, ધ્યાન તણે લય લાગે;
લોક વ્યવહાર થકી મત ભાગે, કષ્ટ પડે મમ ભાગે રે. માહરાં ૨
હુઃખ આવે પણ ધર્મ મ મૂકે, ફૂળ આચાર મ ચૂકે;
ધરતી જોઈને પગ તું મૂકે, પાયે કિમહી ન ઢૂકે રે. માહરાં ૩
સદ્ગુર કેરી શીખ સુણીજે, આગમનો રસ પીજે;
આળી રીશે ગાળ ન દીજે, આપ વખાણ ન કીજે રે. માહરાં ૪
શકતે વ્રત પચ્ચક્રખાણ આદરીયે, લાભ જોઈ વ્યયકરીયે;
પર ઉપકારે આગળ થાયે, વિધિશું યાત્રાએ જઈએ રે. માહરાં ૫
સમકિતમાં મત કરજે શંકા, ધર્મે મ થાઈશ વંકા;
છંડી સત્ત્વ ન થાયે એ રંકા, સંતોષ સોવન ટંકા રે. માહરાં ૬
કિમહી જીહું વચણ મ લાખો, જિન ભેટે લેઈ આખે;
શીલ રતન રૂડી પરે રાખે, હીણે દીણ મ દાખે રે. માહરાં ૭
સમકિત ધર્મ મ મૂકે લીલો, વ્યસને મ થાઈશ વીલો;
ધર્મ કાળે થાળે તું પહેલો, એહિ જ જસનો ટીલો રે. માહરાં ૮
સાન દેવ ગુર સાધારણતું, દ્રવ્ય રખોપું કરજે;
પાખંડી અન્યાય તણું દ્રવ્ય, સંગતિ દૂરે કરજે રે. માહરાં ૯
વિનય કરજે ગુર જન કેરો, પંચ પર્વ ચિત્ત ધરજે;
હીન મહોદય અનુકંપાએ, હુઃખિયાને સાધારે. માહરાં ૧૦
શક્તિ પાખે મ કરીશ મોટાઈ, શુભ કામે ન ખોટાઈ;

છોડી જે ચુગલ ચોટાને, મળવું ન દુષ્ટથી કાંઈ રે. માહરાં ૧૧
 ધર્મ ક્ષેત્રે નિજ ધનને વાવે, જિમ આગળ સુખ પાવે રે;
 પરનિદા નિજ મુખે મત લાવે, આપે હીલું ભાવે રે. માહરાં ૧૨
 ઉઠેરી મત કરજે લડાઈ, આદરજે સાદાઈ;
 કુલાવ્યો ચિત્ત ન ધરે જડાઈ, પામીશ એમ વડાઈ રે. માહરાં ૧૩
 વિધિશું સમજી મત આદરજે, ત્રણકાળ જીન પૂજે;
 બુધ પૂછીને ઉદમ કરજે, વ્યસન અવશ્ય પરિહરજે રે. માહરાં ૧૪
 જ્ઞાન વિમલ ગુરૂ સેવા કરીયે, તો ભવ સાયર તરીયે;
 શિવ સુંદરીને સહેજે વરીયે, શુદ્ધ મારગ અનુસરીયે રે. માહરાં ૧૫

૧૫૩

મુનિગુણની સજ્જાય

નિત નિત વંદુ રે મુનિવર એહવા, જસ મુખ પંકજ પેખોજ;
 તનુ રોમાંચિત હિયડો ઉલ્લસે, વિકસે નયણુ વિશેષોજ; ૧
 પંચ મહાવત સુધા જે ધરે, પાળે પંચ આચારોજ;
 સુમતિ ગુપતિની બહુલી ખપ કરે, ગુણ છત્રીશ ભંડારોજ. ૨
 પાંચે ઇન્દ્રિય અહનિશ વશ કરે, પાળે નવવિધ શીળોજ;
 ચાર કસાય ન સેવે સંયતી, લક્ષણુ સોહે શરીરોજ. ૩
 માસ શિયાળે રે બહુલી શીત પડે, વાયે શીતળ વાયોજ;
 તપ ધરી પોહ્યા રે સમતા સેજડી, સંયમ સરીખો ભાવોજ. ૪
 ગ્રીષ્મ કાળે રે તરણો રવિ તપે, જીવ સહુ વાંછે છાંડોજ;
 સૂરજ સામી રે લે આતાપના, ભાંચી કરી બે બાંહોજ. ૫
 પાઉસ કાલે રે મેલાં કપડાં, ઝરમર વરસે મેહોજ;
 ડાંસ મચ્છરનાં રે પરિસહ આકરા, અહિંયા સહે મુનિ તેહોજ. ૬
 બાવીશ પરિસહ મુનિ અંગે ધરે, મહીયલ કરે વિહારોજ.
 ક્ષમા ખડ્ગ લેઈ મુનિવર કર અહી, ઉપશમ રસ ભંડારોજ. ૭
 સમકિત માન સરોવર ઝીલતા, ચારિત્ર વન ખંડ વાસોજ;
 તપ જપ સંયમ પાળે નિરમળા, પાળે મનને ઉલ્લાસોજ. ૮
 મધુકરની પરે મુનિવર ગોચરી, વહોરે શુદ્ધ જ આહારોજ;
 તે વળી નીરસ ને વળી થોડલો, દે નિજ દેહ આધારોજ. ૯

- એ કરજેડી રે વીનવીશું વળી, સ્વામી શરણે રાખેજી;
હૈડે સાલે રે પાપ જ જે કર્યાં, આળોઈશ શુરૂ સાખેજી. ૧૦
- ત્રીન પ્રદક્ષિણા દેઈ વાંદશું, હૈડે આનંદ પૂરોજી;
શ્રવણે સુણશું વાણી તસ તણી, કઠીણ કરમ દલ ચૂરોજી. ૧૧
- વીર જીનેસર નીરતો ભાખ્યો, તિહાં લગે જીનની આણેજી;
દુષ્પસહ આચાર જ સામી વખાણીયો, મહાનિશીથ સુઠાણેજી. ૧૨
- તપ પડિવજશું રે વરતી નિરમળા, દૂરિત કરેશું દૂરોજી;
મનના મનોરથ સહુ એ પૂરશું, લણે વિજય દેવસૂરોજી. ૧૩

૧૫૪

ચેતનને શીખામણની સજ્જાય

- આપ વિચારજો આતમાં, જાંતે શું જીવે;
અથિર પદારથ ઉપરે, ફેગટ શું કુલે. ૧
- ઘટ માંહે છે ઘર ઘણી, મેલો મનનો ભામો;
જોલે તે જીજો નથી, જોને ધારી તામો. આપ૦ ૨
- પામીશ તું પાસે થકી, બાહિર શું જોજો;
એસે કાં તું જૂડવા, માયાને જોજો. આપ૦ ૩
- પ્રીછયા વિષુ કેમ પામીયે, સુણ મૂરખ પ્રાણી;
પીવાયે કેમ વસલીયે, જાંઝવાનાં પાણી. આપ૦ ૪
- આપ સ્વરૂપ ન જોજો, માયા માંહે જૂલે;
ગરથ પોતાની જાંઠનો, વ્યાજમાં જીમ દૂલે. આપ૦ ૫
- જોતાં નામ ન જાણીએ, નહી રૂપ ને રેખ;
જગમાંહે તે કેમ જડે, અરૂપી અલેખ. આપ૦ ૬
- અંધ તણી પરે આદ્જો, સઘળા સંસારી;
અંતર પટ આડો રહે, કોણ જીવે વિચારી. આપ૦ ૭
- પહેલે પાછું કરી, પછી જોને નિહાળી;
નજરે દેખીશ નાથને, તેહશું લે તાળી. આપ૦ ૮
- બાંધણુ હારો કો નથી, નથી છોડણુ હારો;
પ્રવૃત્તે બાંધીએ પોતે, નિવૃત્તે નિસ્તારો. આપ૦ ૯

લેદા લેદ બુદ્ધિ એ કરી, ભાસે છે અનેક;	
લેદ તજ ને જો લજે, તો દીસે એક. આપ૦	૧૦
કાળે ઘોળું લેળીએ, તો તે થાય ખેરંશું;	
જે જે રંગે બડે સહી, મન ન રહે ચંચુ. આપ૦	૧૧
મન મરે નહીં જીડાં લગે, ધૂમે મદ ઘેરો;	
તબ લગે જગ ભૂલો ભમે, ન મટે ભવ ફેરા. આપ૦	૧૨
ઉંઘ તણે જોરે કરી, શું મોહ્યો સુહણે;	
અળગી મેલી ઉંઘને, ખોળી જોને ખૂણે. આપ૦	૧૩
ત્યારે જગમાં તુજ વિના, બીજે નવિ દીસે;	
ભિન્ન ભાવ મટશે તદા, સહેજે સુજગી સે. આપ૦	૧૪
મારું તારું નવિ કરે, સહુથી રહે ન્યારો;	
ધણે એહી નાણે ઓળખ્યો, પ્રભુ તેહને પ્યારો. આપ૦	૧૫
સિદ્ધ દિશાએ સિદ્ધને, મળીએ એકાંતે;	
ઉદયરત્ન કહે આત્મા, તો ભાંગે ભ્રાંતી. આપ૦	૧૬

૧૫૫

જંબૂસ્વામીની સજ્જાય

રાજગૃહી નગરી વસે, ઋષભદત્ત વ્યવહારી રે;	
તસ સુત જંબુકુમાર નમુ', બાળ પણે બ્રહ્મચારી રે.	૧
જંબૂ કહે જનની સુણો, સ્વામી સુધર્મા આવ્યા રે;	
દીક્ષા લેશું તે કને, અનુમતિ દો મોરી માયા રે. જંબૂ૦	૨
માતા કહે સુણો બેટડા, વાત વિચારી કીજે રે;	
તરૂણ પણે તરૂણી વરી, છોડી કેમ છુટી જે રે. જંબૂ૦	૩
આગે અરણીક સુનિવરા, ફરી પાછા ઘરે આવ્યા રે;	
નાટકણી નેહે કરી, આસાઢા ભૂતિ ભોળાયા રે. માતા૦	૪
વેશ્યા વશ પડીયા પછી, નંદીષેણ નગીનો રે;	
આર્દ્ર દેશનો પાટવી, આર્દ્રકુમાર કાં કીનો રે. માતા૦	૫
સહસ્ર વરસ સંજમ લીઓ, તોયે પાર ન પાયા રે;	
પૂરવને કર્મે કરી, પછી ઘણું પસ્તાયા રે. માતા૦	૬

મુનિવર શ્રી રહનેમીજી, નેમી જીનેશ્વર ભાઈ રે;	
રાજમતી દેખી કરી, વિષય તણી મતી આઈ રે. માતાં	૭
દીક્ષા છે વત્સ દોહીલી, પાળવી ખાંડાની ધાર રે;	
અરસ નિરસ અન્ન જિમવું, ડાલ સંથારે સુંવું રે. માતાં	૮
દીક્ષા છે વત્સ દોહીલી, કહ્યું હમારું કીજે રે;	
પરણો પનોતા પદ્મણી, પુરો મનોરથ ભાઈ રે. માતાં	૯
જંબૂ કહે જનની સુણો, ધન ધનો અણુગાર રે;	
મેઘ મુનીસર મોટકો, શાલીભદ્ર સંભારે રે. જંબૂ	૧૦
ગજ સુકુમાલ ગુણે ભર્યો, આતમ સાધન કીનો રે;	
ષટ્રમાસી તપ પારણે, ઠંઠણે કેવલ લીનો રે. જંબૂ	૧૧
દશાર્ણભદ્ર સંયમ લહી, ઈંદ્રને પાયે લગાડ્યો રે;	
પ્રસન્નચંદ્ર કેવલ લહી, પામ્યા છે પરમ આણુંદો રે. જંબૂ	૧૨
એમ અનેક બહુ મુનિવર હુઆ, કહિતાં પાર ન પાવે રે;	
અનુમતિ ઘો મોરા માતાજી, ખીજી લાખીણો જાય રે. જંબૂ	૧૩
પાંચશે સત્તાવીશ સાથે, જંબૂકુમાર પરવરીઓ રે;	
પંચ મહાવ્રત ઉચ્ચરી, ભવજલ સાચર તરીઓ રે. જંબૂ	૧૪
જંબૂ ચરમ જ કેવલી, તાસ તણા ગુણ ગાયા રે;	
પંડિત લક્ષિતવિજય તણાં, હેતવિજય સુપસાયા રે. જંબૂ	૧૫

૧૫૬

હરિકેશી મુનિની સજ્જાય

ઋષિ વનવાસી સુરવર સેવંત, પાળે પંચ આચાર;	
પંચે નિજ ઈન્દ્રિય વશ કરતો, તપસી ઉગ્ર વિહાર.	
માતંગ મુનિવર, હરિકેશી ધન્ય ધન્ય.	૧
સૂઘો મુનિવર જે કહાયો, કિરિયા ગુણ સંપન્ન; માતંગં હરિં	
ભાસ તણો તપસી હરિ કેશી, તિંદુખ જનની ઠાણી. માતંગં હરિં	૨
રાજ સુતા લદ્દા તિહાં આવી, ચક્ષને નમવા કામ;	
ભમતી માંહે મુનિવર દેખી, મુહ મચકોડે તામ. માતંગં હરિં	૩
તે દેખી સુરવર તવ કોપ્યો, કન્યા કીધી દુષ્ટ;	
ત્રોડે હરિને પોઠે તનુ સા, પ્રલયે ભૂતા વિષ્ટ. માતંગં હરિં	૪

તે નિસુણી રાજ તિહાં આવ્યો, કરી ઉપચાર અનેક;	
ખોલાવ્યો સુર કહે સુતા જો, પરણે મુનિ સુવિવેક. માતંગ ૦ હરિ ૦	
તો સાજી તક્ષણ એ થાએ, તે નિસુણી કન્યા તેહ;	
રાજાએ મુનિને પરણાવી, મૂકી યક્ષને ગેહ. માતંગ ૦ હરિ ૦	૫
રાત્રે મુનિને અવિચળ તેણે કીઠો, આવી પ્રભાતે ગેહ;	
ઋષિ નિરખીને યોગ કહી ઇમ, જાણી પુરોહિત તેહ. માતંગ ૦ હરિ ૦	૬
માંડે યજ્ઞ પુરોહિત એક દિન, વિષ મત્યા લખ કોડ;	
માસ ક્ષમણને પારણે મુનિવર, આવ્યા મનને કોડ. માતંગ ૦ હરિ ૦	૭
આરંભી અવિવેકી બ્રાહ્મણ, ન લહે ધર્મ વિચાર;	
મુનિ દેખી કહે કુણ તું કીસે, જા અત્યંત જ અવતાર. માતંગ ૦ હરિ ૦	૮
યક્ષ તદા મુનિ મુખથી બોલે, યજ્ઞ તું ક્ષણ તુમ્હ એહ;	
શુદ્ધ પાત્ર ગોચરીએ પહોંત્યો, હું તુમ્હ બારણે જેહ. માતંગ ૦ હરિ ૦	૧૦
રોષે બ્રાહ્મણ સુત તવ મુનિને, કરવા યજ્ઞિ પ્રહાર;	
ઉઠ્યા તવ તે યક્ષે કીધા, રૂધિર વમંત કુમાર. માતંગ ૦ હરિ ૦	૧૧
પાય લાગી મુનિને ને ખામ્, પુરોહિત સુત અપરાધ;	
પ્રતિલાભી પ્રતિબોધ લલ્હો તિણે, બાળકને થઈ રે સમાધ. માતંગ ૦ હરિ ૦	૧૨
મુક્તિ મુનિ પહોંત્યો જય વત્યો, એ અધિકાર અશેષ;	
અધ્યયનો બારમે વખાણ્યો, શ્રી મહાવીર જિનેશ. માતંગ ૦ હરિ ૦	૧૩
વિજય દેવગુરૂ પાટ પ્રભાવક, શ્રી વિજય સિંહ સૂરિરાય,	
તેહ તણો બાળક ઇમ બોલે, ઉદય વિજય ઉવજાયા. માતંગ ૦ હરિ ૦	૧૪

૧૫૭

ઉપશમની સજ્જાય

ઉપશમ આણો ઉપશમ આણો, ઉપશમ તપ માંહી રાણો રે;	
વિણ ઉપશમ જિન ધર્મ ન શોભે, જિમ જગ નરવર કાણો રે.	૧
તુરમિણી નયરી કુંભ નરેસર, રાજ કરે તિહાં સુરો રે;	
તસ નંદન લલિતાંગ મહાપતિ, ગુણમણી મંડિત પુરો રે.	૨
સુગુરૂ તણી વરવાણી શ્રવણે, સુણી સંવેગ ન માયો રે;	
રાજઋદ્ધિ રમણી સહુ છંડી, ચારિત્ર નીરે નહાયો રે.	૩

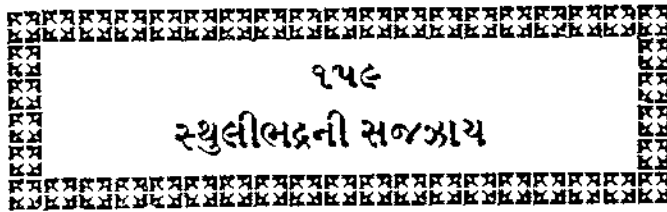
દેશ વિદેશ ગુરુ સંઘાતે, વિહાર કરે મુનિ મોટો રે;	
સહે પરિસહ દોષ નિવારે, ઋષિ ઉપશમ રસ લોટો રે.	૪
અન્ય દિવસ તસ ક્રુધા વેદનીય, કરમે ન સહી જાય રે;	
ઈંદ્ર ચંદ્ર વિદ્યાધર મુનિવર, કર્મ કરે તેમ થાય રે.	૫
કૂર ઘડો દિન પ્રત્યે લાવે, એષણા દોષ નિવારી રે,	
કૂરગડુ તે માટે કહેવાયા, સંયમ શોભા વધારી રે.	૬
દિવસ પન્થુસણુ ગુરુ આદેશે, વોહરી કૂર સૂસાધુ રે;	
ચાર શ્રમણુ ચઉમાસી તપીયા, દેખાડે નિરાખાધ રે.	૭
તે ચારે તસ પાત્રમાં શુકે, રોષે લવે તું પાપી રે;	
આપ પન્થુસસ કાંતું વિમાસે, દુરગતિ શું મતિ થાપી રે.	૮
કૂરગડુ સમતા રસમાં ભરીયો, હૈયે વિમાસે રૂડું રે;	
ભુખો અહાર જાણી તે મુનિવર, ધી નાજ્યું નવિ કૂડું રે.	૯
આહાર કરી નિજ આતમ નિંદો, શુકલ ધ્યાન લય લાગી રે;	
ઘન ઘાતી ચઉ કર્મ નિવારી, કેવલ જ્ઞાની મહા ભાગી રે.	૧૦
શાસન દેવી ક્ષપક ને પૂછે, કૂરગડુ કિહાં ધ્યાએ રે;	
રોષ લયા જલપે તે મુનિવર, એ જ ખુણે ખાયે રે.	૧૧
દેવ હુંડુભી નયણે વાજી, ક્ષપક ખમાવે જાણી રે;	
કેવલ પામી મુક્તિ સિધાવે, વાત સિદ્ધાંતે લખાણી રે.	૧૨
શ્રી વિજયદાન સૂરીશ્વર રાજ્યે, વિમલ હર્ષ ઉવજ્જાયા રે;	
આણુંદ વિજય પંડિત વરશિષ્યે, ધન વિજય શુભ ગાયા રે.	૧૩

૧૫૮

આત્મબોધની સજ્જાય

સુમતિ સદા સુકુલિણી, વિનવે, સુણ ચેતન મહારાય ચતુરનર;	
કુમતિ કુનારી દૂરે પરિહરી, જિમ લહો સુખ સસુદાય સોભાગી.	સુ૦ ૧
આવો રંગે વિવેક ઘરે પ્રભુ, કરીએ કેલી વિભંગ પનોતા;	
જ્ઞાન પંલગ બિછાયો અતિ લલો, બેસીજે તસ સંગ રંગીલા.	સુ૦ ૨
નિષ્ઠા રૂચિ બેહુ ચામર ધારિકા, વીજે પુન્ય સુપાય સદાઈ;	
ઉપશમ રસ ખુશબો ઈહાં મહ મહે, કેમ નવિ આવે તે દાય છખીલા.	સુ૦ ૩

હૃદય ઝરૂખે બેસી હોશશું, મુજરો લીજીયે સાર સનેહા;	
કાયાપુર પાટણનો તું ધણી, કીજે નિજપુર સાર મહારાજ.	સુ૦ ૪
જે તે ચોકી કરવા નગરની, થાપ્યો પંચ સુલટ મહારાજ;	
તે તો કુમતિ નારીશું જઈ મંયાં, તિણે લોપી કુલવટ છપીલા.	સુ૦ ૫
પંચ પ્રમાદ મદિરા છાકથી, ન કરે નગર સંભાળ મહારાજ;	
મન મંત્રીસર જે તે થાપીયો, શુંથે તેહ જંજળ સોભાગી.	સુ૦ ૬
ચોટે ચાર કીરે ચોરટા, મુષે અતિ ઘણું પુણ્ય તણું ધન;	
વાહર ખુંખ ખખર નહિ કેહની, મુજ પરે ન કરો નંદ મહામન.	સુ૦ ૭
કપટી કાળ અને બહુ આમથા, ફરતા નગર સમીપ તપીને;	
જેર જરા જોખન ધન અપહરે, ડાકણની પરે નિત્ય છપીને.	સુ૦ ૮
એણીપરે વચણ સુણી સુમતિ તણાં, જાગ્યો ચેતન રાય રસીલો;	
તેજ સંવેગ સહી નિજ હાથમાં, તેડયો શુદ્ધ સમવાય વસીલો.	સુ૦ ૯
મન મંત્રીશ્વર કબજે થયો ઘણું, તખ વશ આચારે પંચ મહાલડ;	
ચારે ચોર ચિહ્નંદિશિ નાસીયા, ઝાલ્યો મોહ પ્રપંચ મહાજડ.	સુ૦ ૧૦
સુમતી નારી સાથે પ્રીતડી, જોર જડી જિમ કીર ને નીર;	
રંગ વિલાસ કરે નિતુ નવનવા, લેલી હિયડાનું હીર હિલમીલ.	સુ૦ ૧૧
છણી પરે ચતુર સનેહી આતમા, ઝીલે શમ રસપુર સદાઈ;	
અનુપમ આતમ અનુભવ સુખ લહે, દિનદિન અધિક સુનુર ભલાઈ.	સુ૦ ૧૨
પંડિત વિનય વિમળ કવિરાયના, ધીરવિમલ કવિરાય જયંકર;	
સેવક તસ વિનયી નય ઉપદિશે, સુમતિ થકી સુખ થાય સુહંકર	સુ૦ ૧૩

હોહા :

સરસ્વતીને ચરણે નમી, મન મય મારણુ ટોલ;	
સ્થુલીલદ્ર ઋષી આવીયા, કોશા મંદિર મોલ.	૧
ઉઠ હાથ અલગી રહી, કોશ્યા વદજો બોલ;	
ચાર માસ ચિત્ર શાલીયે, સુનિવર રહ્યા અડોલ.	૨

ઢાલ (દુઃખ હોહગ ફરે ટળ્યા રે રાગ)

કોશ્યા કહે સ્થુલીલદ્રજી રે, ફૂડા કરો ચક્રડોલ;

સારી પાસા સોગઠા રે, અમઘર એ રંગરોલ;	
સ્થુલીભદ્ર! અમ ઘર એ રંગરોલ.	૩
સ્થુલીભદ્ર વળતું ઈમ કહે રે, સુણ કોશા અમ બોલ;	
અરિહંત નામ હૈયે ધરૂં રે, અમ ઘર એ રંગરોલ. કોં અં	૪
શાલકાલ શુભ સાલણું રે, પોલી ઘી શું ઝબોલ;	
ભોજન કીને લાવતાં રે, અમ ઘર એ રંગરોલ. સ્થૂં અં	૫
અરસ નીરસ કરી એકઠાં રે, ભોજન કીને ઘાલ;	
સ્વાદ લેપટ પાણું પરિહરી રે, અમઘર એ રંગરોલ. કોં અં	૬
આંબડીયું દાય આંલયે રે, ઝલકે ઝાલ કપોલ;	
પટ પીતામ્બર પહેરીયે રે, અમઘર એ રંગરોલ. સ્થૂં અં	૭
લોચ કરાવું કેશનો રે, માથે ન બાંધુ મોલ;	
જીરણ વસ્ત્ર પહેરૂં સદા રે, અમઘર એ રંગરોલ. કોં અં	૮
વારૂ વિલેપન કીજયે રે, કીજયે અંગ અઘોલ;	
શરીર સુંદર સોહાવીએ રે, અમઘર એ રંગરોલ. સ્થૂં અં	૯
વારૂ વિલેપન વરજયે રે, વરજયે અંગ અઘોલ;	
શીલે શરીર સોહાવીએ રે, અમઘર એ રંગરોલ. કોં અં	૧૦
કપૂરે કીને કોગલા રે, મુખે હીને તંબોલ;	
નવલખો હાર હૈડે ધરૂં રે, અમ ઘર એ રંગરોલ. સ્થૂં અં	૧૧
સુકૃત કરણી કોગલા રે, મુખે ઠવીયે સત્ય બોલ;	
અરિહંત નામ હૈયડે ધરૂં રે, અમઘર એ રંગરોલ. કોં અં	૧૨
સુખ શમ્યા એ પોલીયે રે, હિંચીયે હરખ હિંડોલ;	
ધૂપ ઘટી અતિ મહ મહે રે, અમઘર એ રંગરોલ. સ્થૂં અં	૧૩
સંચમ સુંદર સુંદરી રે, પાસે કરતી કલ્લોલ;	
જ્ઞાન હીપક હીપે સદા રે, અમઘર એ રંગરોલ. કોં અં	૧૪
સોમવિમળ પંડિત તણો રે, કોશા સ્થુલીભદ્ર બોલ;	
ભણે ગણે ને સાંભળે રે, તસ ઘર નિત્ય રંગરોલ રે. ભવિકા તસં	૧૫

૧૬૦

નેમનાથની સજ્જાય

નેમ નેમ કરતી નારી, કોઈની ન આલી ન કારી;
રથ લીધો પાછો વાળી રે, સાહેલી મોરી,
કરમે કુંવારા રહ્યા રે, સાહેલી મોરી.

૧

મનથી તો માયા મૂકી, સૂની તો દાસે છે ડેલી;	
હવે માફ કોણ ખેલી રે, સાહેલી મોરી.	૨
ચિત્ત માફ મોરી લીધું, પ્રીતિથી પરવશ કીધું;	
દુઃખડું તો અમને દીધું રે, સાહેલી મોરી.	૩
જવો મા જાદવ રાયા, આઠ ભવની મૂકી માયા.	
આવો શિવા દેવી જાયા રે, સાહેલી મોરી.	૪
માછલી તો નીર વિણ, ખચે નહિ રખે ખીણ;	
દાડા કેમ જાશે પીયરે રે, સાહેલી મોરી.	૫
આજ તો ખની ઉદાસી, તુમ દરિશન હતી ખાસી;	
પરણવાની હતી આશી રે, સાહેલી મોરી.	૬
જોખનીયું તો કેમ જાશે, સ્વામી વિના કેમ રહેવાશે;	
દુઃખડાં કોને કહેવાશે રે, સાહેલી મોરી.	૭
જોતા પ્રાણ જોડી મલી, આઠ ભવની પ્રીતિ તોડી;	
જોખનીયામાં ચાલ્યા છોડી રે, સાહેલી મોરી.	૮
દેહી તો દાઝે છે મારી, સ્વામી તુમે શું વિસારી;	
તમે છૂટ્યા હું હારી રે, સાહેલી મોરી.	૯
પશુડાં છોડાવી દીધાં, પ્રભુએ અભયદાન દીધાં;	
ઉદાસી તો અમને કીધા રે, સાહેલી મોરી.	૧૦
રાજુલ વિચારે એવું, સુખ છે સપના જેવું;	
હવે પ્રભુ નેમ સેવું રે સાહેલી મોરી.	૧૧
મનમાં વૈરાગ્ય આણી, સેસાવન ગયા ચાલી;	
સંજમ લીધો મન ભાવી રે, સાહેલી મોરી.	૧૨
કરમનો કરી નાશ, પહોંચ્યા શિવપુર વાસ;	
રત્ન વિજય કહે શાખાશ રે, સાહેલી મોરી.	૧૩

૧૬૧

પ્રભંજનાની સજ્જાય

ગિરિ વૈતાલની ઉપરે, ચકાંકા નયરી રે લોલ, અહો	ચકાંકા૦
ચકાચુધ રાજા તિહાં, છૂટ્યા બંદુ વયરી રે લો. અ	૧
મદન લતા તસ સુંદરી, ગુણશીલ અચંભા રે લોલ.	અહો૦
પુત્રી તાસ પ્રભંજના, રૂપે રતિ રંભા રે લો.	અહો૦ ૨

વિદ્યાધર ભૂચર સુતા, બહુમલી એક પંતે રે લોલ;	અહો ૦
રાધા વેધ મંડાવીઓ, વર વરવા ખંતે રે લો.	અહો ૦ ૩
કન્યા એક હજારથી, પ્રભંજના ચાલી રે લોલ.	અહો ૦
આરજ ખંડમાં આવતાં, વનખંડ વિચાલી રે લોલ.	અહો ૦ ૪
નિશ્ચંથી સુપ્રની સુતા, બહુ ગુણની સંગે રે લોલ,	અ ૦
સાધુ વિહારે વિચરંતા, વંદે બહુ રંગે રે લોલ.	અ ૦ ૫
આરજ્યા પૂછે એવડો, ઉમાદ્યો શ્યો છે રે લોલ.	અ ૦
વિનયે કન્યા વિનવે, વર વરવા ઇચ્છે રે લોલ.	અ ૦ ૬
ઈશ્યો હિત નહ્યો તુમે, એહથી નવિ સિદ્ધિ રે લોલ.	અ ૦
વિષય હલાહલ વિષ જીહાં, શી અમૃત ખુદ્ધિ રે લોલ.	અ ૦ ૭
ભોગ સંગ કારક રોગ કદ્યાં, જિનરાજે સદાઈ રે લોલ;	અ ૦
રાગદ્વેષ સંગે વધે, ભવભ્રમણ સદાઈ રે લોલ.	અ ૦ ૮
રાજ સુતા કહે, સાચું એ, જે ભાષો વાણી રે લોલ,	અ ૦
પણ એ ભૂલ અનાદિની, કિમ જાણે છંડાણી રે લોલ.	અ ૦ ૯
જેહ તને તે ધન્ય છે, સેવક જનજના રે લોલ;	અ ૦
અમે છીએ શત પુદ્ગલ રસે રમ્યા, મોહિ લયલીના રે લોલ.	અ ૦ ૧૦
અધ્યાત્મ રસ પાનથી, ભીના મુનિરાયા રે લોલ;	અ ૦
તે તો પર પરિણુતિ રતિ તજી, નિજ તત્ત્વ સમાયા રે લોલ.	અ ૦ ૧૧
અમને પણ કરવો ઘટે, કારણ સંજ્ઞે રે લોલ;	અ ૦
પણ ચેતનતા પરિણામે, જડ પુદ્ગલ ભોગે રે લોલ.	અ ૦ ૧૨
અવર કન્યા પણ ઉચ્ચરે, ચિંતિત હવે કીજે રે લોલ;	અ ૦
પછી પરમ પદ સાધવા, ઉદ્યમ સાધી જે રે લોલ.	અ ૦ ૧૩
પ્રભંજના કહે હે સખી, એ કાયર પ્રાણી રે લોલ;	અ ૦
ધર્મ પ્રથમ કરવો ઘટે, દેવચંદ્રની એ વાણી રે લોલ.	અ ૦ ૧૪

૧૬૨

વૈરાગ્યની સંજ્ઞાય

કોના રે સંગાને કોની રે માયા, જીવ રહ્યો છે લોભાઈ રે;
અસ્થિર સંસારમાં કોઈ નથી તાહરૂ, સાચો ધર્મ સગાઈ રે. કોના ૦ ૧

શ્રેણીક રાયને પિંજરમાં પૂર્યો, કોણીકે રાજ્ય લોભાઈ રે;
 પૂત્રે પિતાને અતિ દુઃખ દીધું, કયાં ગઈ પુત્ર સગાઈ રે. કોનાં ૨
 ભરત-બાહબલી રાજ્યને માટે, માંડી મોટી લડાઈ રે;
 ચક્ર મુક્યું નીજ ભાઈની ઉપરે, કયાં ગઈ ભાત્રુ સગાઈ રે. કોનાં ૩
 મયણ રેહા વશ મોહ્યો મણીરથ, માર્યો યુગબાહુ ભાઈ રે;
 વિષય કષાયમાં મસ્ત બનીને, કયાં ગઈ ભાઈ સગાઈ રે. કોનાં ૪
 બ્રાહ્મણી નીજ પુત્રને વેચે, ધનને અર્થે લોભાઈ રે;
 અમરકુમારને મારણ કાળે, કયાં ગઈ પુત્ર સગાઈ રે. કોનાં ૫
 ગુરૂ ઉપદેશથી રાય પ્રદેશી, સુધુ સમકિત પાઈ રે;
 સ્વારથ વિણ સૂરિકાન્તા નારીએ, માર્યો પિયુ વિષ પાઈ રે. કોનાં ૬
 ચુલણી માતા નિજ પુત્રને બાળે, લાખનું ઘર બનાઈ રે;
 વિષયમાં અતિ લપટ થઈને, કયાં ગઈ માત્રુ સગાઈ રે. કોનાં ૭
 શેઠાણી નિજ શેઠને કહે, ઉંડા કુવાની માંડી રે;
 કર્મ તણી જોજો વિચિત્રતા, કયાં ગઈ પત્ની સગાઈ રે. કોનાં ૮
 નિજ અંગજના અંગજ છેદે, જીવે રાહુકેતુ કમાઈ રે;
 સહુ સહુને નિજ સ્વારથ વહાલો, કોણ ગુરૂ ને કોણ ભાઈ રે. કોનાં ૯
 સુભૂમ પરશુ રામ જ હોઈ, માંહો માંહો વેઠ બનાઈ રે;
 ક્રોધ કરીને નરકે પહોંત્યાં, તો કીહાં રહી તાત સગાઈ રે. કોનાં ૧૦
 ચાણક્યે તો પર્વત સાથે, કીધી મિત્ર ઠગાઈ રે;
 મરણ પામી તે મનમાં હરખ્યો, તો કીહાં રહી મિત્ર સગાઈ રે. કોનાં ૧૧
 આપ સવારથ સહુને વહાલો, કોણ સજ્જન કોણ માઈ રે;
 જમરાબનો તેડો આવ્યો, ટગટગ જોવે ભાઈ રે. કોનાં ૧૨
 કોની માતા ને કોના રે પિતા, કોના ભાઈ લોભાઈ રે;
 મહાર્ મહાર્ સૌ કહે છે, પ્રાણી તહાર્ કોઈ ન સહાઈ રે. કોનાં ૧૩
 સજ્જન વર્ગ કોઈ સાથે ન આવે, આવે આપ કમાઈ રે;
 વિનય વિજય પાંડિત એમ બોલે, જૈન ધર્મ સાચો ભાઈ રે. કોનાં ૧૪

૧૬૩

જોખન વય જવાની સજ્જાય

જોજો રે એ જોખનીયું મેં, બાણ્યું કેઈ દિન રહેશે રે;
 ઘણું દિનની પ્રીતડી કાંઈ બતું મુજને કહેશે રે. જો

જેખન વયે યુવતી રસ રાતો, ધન કારણ બહુ ધાતો રે;	
પુદ્ગલ શું નિશ્ચિન રહ્યો રાતો, કાલ ન જાણ્યો જાતો રે. જો	૨
જાતે રે ઇણે જેખનીયે વળી, જરા રાક્ષસી મેલી રે;	
સર્વ લોહી ચુશી લીયે, તલને જીમ કરે તેલી રે. જો	૩
કાળા તે ધોળા થયા રે, તનનો જીરસો લાગ્યો રે;	
ઈચ્છા એ વકરી બહુ વાધે, લોભ પિશાચ તે લાગ્યો રે. જો	૪
શ્રવણે કંઈ સુણે નહા એ, આંખે પણ નવિ સુઝે રે;	
લાખો ગમે લાખો પડે, મૂર્ખ તો એ ન ખુઝે રે. જો	૫
દાંત સહુ મુખથી ગયા, હાથ પગ નવિ હાલે રે;	
ચિંત્યું કામ એ પણ નવિ થાવે, એ ઘડપણ બહુ સાલે રે. જો	૬
સ્વજન વર્ગ તે સહુ ભાડે, જડ તે શું એ જાણે રે;	
લવ-લવ કરતો લાજ ન આવે, કોણ ગણે તૃણ તોલે રે. જો	૭
વંઠેલ વહુરો એણીપરે જાલે, તાત ઘોડીયું તાણો રે;	
લાઠી લેઈ ખુઠીને હાંકો, એ વૃદ્ધ તણા સુખ માનો રે. જો	૮
કટુક વચન એમ સુણી શ્રવણે, શિર ધુણે બહુ ઝુરે રે;	
જરાએ જીરણ કર્યો એ, આંખે અશ્રુ ચુંચે રે. જો	૯
સાત અક્ષા આવી અડયાં રે, કેહને જઈને કહીયે રે;	
અવસરે ચેયો નહી પ્રાણી, સમતાએ હવે સહીએ રે. જો	૧૦
હૈ હૈ જન્મ એળે ગયો એ, સ્વજન વિષુ રંગ શ્યું મોહ્યો રે;	
પાપ કહી આણીને પોખ્યો, નરભવ એળે જોયો રે. જો	૧૧
જાણતાં પણ કેઈ ભવ્ય પ્રાણી, કરી જેમ કચરે ખુંચે રે;	
મોહ મહા જાલે ગુંથાણો, ખેલે માસક જીમ ગુંચે રે. જો	૧૨
એવું જાણી ચિત્તમેં આણી, પુન્ય કરો ભવિ પ્રાણી રે;	
જન્મ જરા કરવું નહિ હવે, એમ કહે કેવલજ્ઞાની રે. જો	૧૩
પંડિત વીરવિમલ ગુરૂ સેવક, વિશુદ્ધ ચિત્ત ધરજો રે;	
એ સંસાર અસાર મન જાણી, ધર્મને વહેલો કરજો રે. જો	૧૪

૧૬૪

સમતા વિષે સંજ્ઞાય

જળ લગ સમતા ક્ષણ નહિ આવે, જળ લગ ક્રોધ વ્યાપક હૈ અંતર;
તળ લગ જોગ ન સુહાવે. જળ

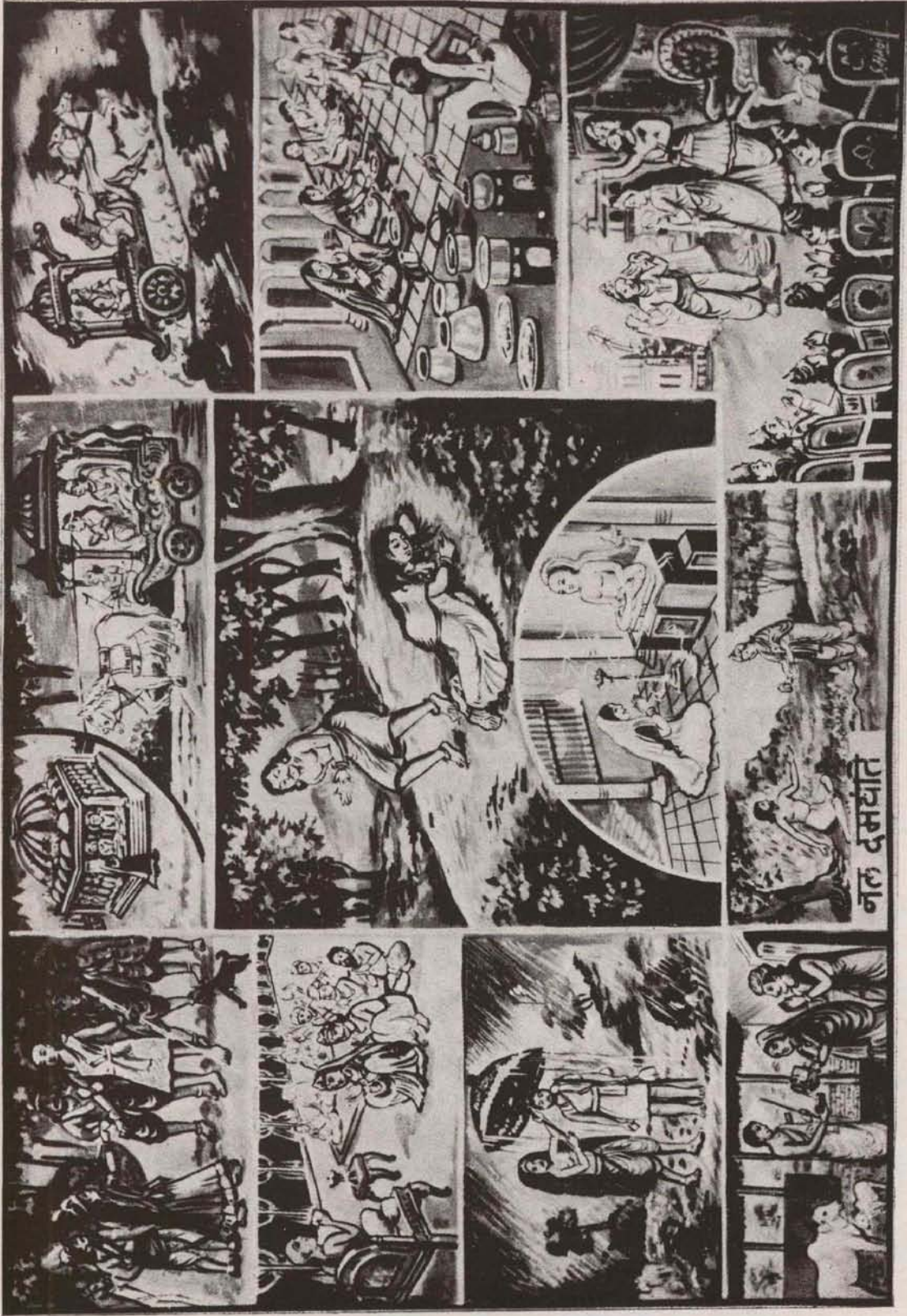
૧

બાહ્ય ક્રિયા કરે કપટ કેળવે, ફીરકે મહંત કહાવે;	
પક્ષપાત નહી છોડે કબલુ, ઉનકું કુગતિ જોલાવે. જખ૦	૨
જન જોગીને ક્રોધ ક્રિયા તે, ઉનકું સુચર, બતાવે;	
નામધારક ભિન્ન ભિન્ન બતાવે, ઉપશમ વિન દુઃખ પાવે. જખ૦	૩
ક્રોધ કરી ખંધક આચારજ, હુઓ અગ્નિકુમાર,	
દંડકી નૃપનો દેશ પ્રજાલ્યો, ભમીયો ભવ મોઝાર. જખ૦	૪
શાંખ પ્રદ્યુમ્ન કુમાર સંતાપ્યો, કષ્ટ દીપાયન પાય;	
ક્રોધ કરી તપનો ફલ હાર્યો, કીધો દ્રારીકા દાહ, જખ૦	૫
કાઉસ્સગમાં ચઢીયો અતિ ક્રોધ, પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિરાય;	
સાતમી નરકતણા દલ મેલી, કડવા તે ન ખમાય. જખ૦	૬
પાર્શ્વનાથને ઉપસર્ગ કીધો, કમઠ ભવાંતર ધીઠ,	
નરક તિર્યાચ તણાં દુઃખ પામી, કાથ તણાં ફલ દીઠ. જખ૦	૭
એમ અનેક સાધુ પૂરવધર, તપીયા તપ કરી જેહ,	
કારજ પડે પણ તે નવિ ટકીયા, ક્રોધ તણા બલ એહ. જખ૦	૮
સમતા ભાવ વલી જે મુનિ વરીયા તેહનો ધન્ય અવતાર;	
ખંધક ઋષિની ખાલ ઉતારી, ઉપશમે ઉતર્યા પાર. જખ૦	૯
ચંડકેદ્ર આચારજ ચાલતાં, મસ્તક દીહા પ્રહાર;	
સમતા કરતા કેવલ પામ્યો, નવ દીક્ષિત અણુગાર. જખ૦	૧૦
સાગર ચંદનું શીર પ્રબલ્યું, ઋષભ સેન નરિંદ;	
સમતાભાવ ધરી સુરલોકે, પોતા પરમાનંદ. જખ૦	૧૧
ખિમા કરતા ખરચ ન લાગે, ભાંગે કોડ કલેશ;	
અરિહંત દેવ આચારજ થાયે, વાધે સુજશ પ્રવેશ. જખ૦	૧૨

૧૬૫

નળ દમયંતી સજ્જાય

સમરી રંગે શ્રુતની દેવી રે, નિજ ગુરૂ કેરા ચરણ નમેવી રે;	
નળ દમયંતી પતિ ગાઈશું રે, જસ જસ વાસી ત્રિભુવન વાર્યું રે. ૧	
નયરી અયોધ્યા નિષધ નરેસરે, તસ સુત નળ નૃપ અતિ સુવિશેષ રે;	
કુંડિનપુર નૃપ ભીમની પુત્રી રે, પરણી ભૈમી શીલ પવિત્રી રે. ૨	

नल दमयंति

शाह रमणीकभाई कच्छी एडनवागवाला हैद्राबाद

नल दमयंति

नल दमयंती (मुनीपीडा)

१. पूर्वभव में दमयंतीनें राजा के साथ शिकार को जाते समय साधु को नौकरो-द्वारा पकड़वा कर दुःख दिया ।
  २. बारह घड़ी बाद तीव्र पश्चाताप हुआ, श्रमा मांगी घर लाकर भक्ति की ।
  ३. जिनप्रतिमाओं को रत्नतिलक लगाने से दमयंति के भवमें जन्म से ही ललाटमें प्रकाशमान कुंदरती तिलक हुआ ।
  ४. स्वर्ग के बाद दोनों ग्वाल बने, वरसात से रुके हुये मुनि पर छाता पकड़ा ।
  ५. बाद दोनों ने दूध बेहराश, दोनों दीक्षित बने ।
  ६. निद्रावश दमयंती की जंगल में छेड़ चला गया ।
  ७. गुफा में शान्तिनाथ भगवान की दमयंती द्वारा तपपूर्वक पूजा भक्ति ।
  ८. देव बने हुये नल के पितानें सर्प बनकर ऊसे काटा, नलका रूप पलट गया । पूर्वरूप बनाने वस्त्र-श्रीफल और अलंकार डव्ही दी ।
  ९. दधिपर्ण के साथ नल दमयंती के स्वयंवर में ।
  १०. सूर्यपाक रसोई से दमयंती को नल की पहचान ।
  ११. नल का पूर्वरूप होना, मीमरथ ने नल को राज दे दिया, जुएं में कुबेर को जीतकर हारा हुआ अपना भी राज ले लिया ।
- नल दमयंती ने दिक्षा ली स्वर्ग गये ।

—धन्य सती दमयंती

- કુખરભાઈ રયું જી રમી હાયોં રે, રમતાં ન રહિયો કેહનો વાયોં રે;
ભૈમી સાથે નળ વની આવે રે, કરમેં સહુએ સુખ દુઃખ પાવે રે. ૩
- વ્યસની ઉત્તમ પણ નર ચૂકે રે, સુતી અબળા વનમાંહી મૂકે રે;
જાગી જોવે પતિ નવિ દેખે રે, તવ દુઃખ પામે નારી અલેખે રે. ૪
- વનફળ લેવા પીઉ ગયો વનમાં રે, જાણે કામિની એવું મનમાં રે;
પિય રૂપ દેખી કે વન દેવી રે, લેઈ ગઈ ચિંતે વાત તે એહવી રે. ૫
- જાણ્યું પીઉડો મૂકી ચાલ્યો રે, વિરહે વાલડો હીચડે સાલ્યો રે;
માહરા મોહને રયું કીધું રે, મુજને છાંડી બહુ દુઃખ દીધું રે. ૬
- અબળા સાથે જોર ન કીજે રે, સુણી સુણી સાજન છેડ ન દીજે રે;
દક્ષિણ કરતણી દીધી વાચરે, છાંડી તવ તે કિમ હુયે સાચ રે; ૭
- દઈ દઈ દરિસન દુઃખ ન ખમાયે રે, તુજ વિણ વાલિમ દિનકિમ જાયે રે;
રોતી રોતી હિંડે કરતી રે, માગ દીયે તો પેસું ધરતી રે; ૮
- ઈમ વિલવંતા પિઉ નવિ દીઠો રે, હૈયે હીચડા કાં થયો ધીઠો રે;
વલલ વિરહ કાં નવિ ફાટે રે, કિમ દુઃખ દેખીશ તું પિઉ માટે રે. ૯
- ગિરિ ઝરણા જિમ આંસુ નીર રે, લુહે અબળા લઈ ચીર રે;
બીરે લખીયા અક્ષર વાંચે રે, પિઉના લખીયા માટે રાચે રે. ૧૦
- અક્ષર પીઉના વાંચી રે, પીયર વાટે તવ તે હાલે રે;
વાટે સારથપતિ એક મલિયો રે, ચારતણે ભય તેહને ટળીયો રે. ૧૧
- તિહાંથી ચાલે અબળા બાળા રે, પર્વત દીઠો બહુ વંસ જાળી રે;
સાત વરસ તિહાં શાંતિ જિણુંદ રે, પૂજે પ્રતિમા મન આણુંદ રે. ૧૨
- તિહાંથી માસીને ઘરે આવે રે, જાણી તે તવ ભીમ તેહાવે રે;
તાત તણે ધરી પૂજ્ય પ્રભાવે રે, નિજપતિ મિકીયો બહુ સુખ પાવે રે. ૧૩
- કુખર જીતી રાજ તે પાળે રે, સકલ પ્રજાના સહુ દુઃખ ટાળે રે;
નળ દયમંતી છાંડી ભોગ રે, સદ્ગુરૂ પાસે લીધો યોગ રે. ૧૪
- તવ જપ સંયમ બહુલાં કીધાં રે, દેવતણા સુખ તાણી લીધાં રે;
તપગચ્છ ઉદયાચલવર સુર રે, દિન દિન ચઢતો જોહનો તુર રે. ૧૫
- શ્રી વિજય દેવસૂરિ શણગાર રે, નિત નિત નામે જય જયકાર રે.
શાંતિચંદ્રગુરુ શુભધામ રે, શિષ્ય અમરત તસ નિત્ય જાપે નામ રે. ૧૬

રાવણ મંદોદરીની સંજ્ઞા

- કહ્યું રે માનો રાય લંકેશ્વરી, સીતા શીદ લેઈ આવ્યા;
સીતાના વાડ શ્રી રામજી, ઘણું કોધે ભરાણાં, કહ્યું રે માનો રાય લંકેશ્વરી. ૧
- સ્વામી સીતા લઈ આવ્યા ત્યારથી, દિવસ દેખું ઝાંખો;
આપ સ્વારથ સાધીયો, વૈર ધીંગાશું બાંધ્યો. કહ્યું ૨
- પેટ ચોળીને પીડા કીધી; વૈર મોટાશું કીધો;
અપજ્ઞ સ્વામી અતિઘણો, મોત માંગીને લીધો. કહ્યું ૩
- ચોથા વ્રતની લીધી આખડી, અણુ ઇચ્છતી નારીને ત્યાગો;
દેવગુરૂની સામે તમે કર્યો, એ વ્રત લેઈ કેમ ભાંગો. કહ્યું ૪
- નિમિત્તિયે જોષ જોયો હતો, પ્રથમથી તો એવો;
સીતા હરણથી મોત પામશે, સંયોગ મલ્યો પણ તેવો. કહ્યું ૫
- સ્વામી સ્વપ્ન જ મેં લહ્યું, જાણે લંકામાં લાય લાગી;
રામચંદ્રજીએ બાણુ સાધ્યું, ત્યારે હું ગબડીને જાગી. કહ્યું ૬
- પત્થરે પાજ બાંધી કરી, રામચંદ્રજી આવ્યા;
લશ્કર સાથે લેઈ કરી, બહુલા નૃપ સાથે લાવ્યા. કહ્યું ૭
- રામચંદ્રજીના બળ થકી, નગરી થઈ કાંઈ બહેરી;
સેના ચીડું દિશિ વિસ્તરી, લંકા ગઢ લીધો ઘેરી. કહ્યું ૮
- હુંટચા મંદિર માળીયા, હુંટચા શેરી બજાર;
મહેલ હુંટયો રાવણ તણો, હુંટી મંદોદરી રાણી. કહ્યું ૯
- સ્વામી કહું છું હું તુમ ભણી, માની લેજો ને આપ;
વારંવાર કેટલું કહું, પરનારી ઘણું પાપ. કહ્યું ૧૦
- હવે સ્વામી હું તુમ તણું, હુઃખ નજરે ન દેખું;
સુખ નહિ માહરે તુમ તણું, કેટલું હું તુમ આગે ભાખું. કહ્યું ૧૧
- રાવણ કહે સુણો મંદોદરી, આપણે અહંકારી છીએ;
લીધી વાત કેમ મુકીએ, પાછો પગ કેમ ભરીએ;
રાણીજી દઢ મન રાખજો..... ૧૨
- કુંભકરણ સરીખા બાંધવા, ઈંદ્રજીત સરિખો પુત્ર;
સમરથ સેના આપણી, શું કરશે દશરથનો પુત્ર. રાણીજી ૧૩

સુધીવ વનનો મન બલી, ધ્રુવે સઘલા તારા;
 મેં ક્રીધા છે આકરા, નથી છુટવાના બારા. રાણીજી ૧૪
 દલ લશ્કર લેઈ કરી, રાવણુ ગયો સામે;
 લડતાં લક્ષ્મણે મારીયો, પહોંત્યો નરક મોઝારો. રાણીજી ૧૫
 બીલીપણને રાજ્ય સોંપી કરી, સીતા ઘેર લઈ આવ્યા;
 અથોધ્યામાં દીધી વધામણી, સીતાને મોતીડે વધાવ્યા.
 ધન ધન સીતા મહાસતી... ૧૬
 સીતા સંયમ લેઈ કરી, લોચ કર્યો તત્કાળ;
 સંયમ પાળી બારમે દેવલોકે, ઇંદ્રની પદવી પામી. ધન ૧૭
 તપગચ્છ વિજય સેનસૂરિ, વિમલ હર્ષ ઉવજ્જાયા;
 તસ શિષ્ય મુનિ પ્રેમવિજયજીએ, સતી સીતાના ગુણ ગાયો. ધન ૧૮

૧૬૭

મોક્ષાથીંઓને વંદનાની સજ્જાય

આદિ જનજી અધિકારી, પ્રથમ માતાને તારી, યુગલા ધર્મ નિવારી જનજી થયા ઉપકારી;
 થયા ઉપકારી તેને વંદના હમારી, જીવન સુધારી જેઓ પામ્યા ભવપારી. ૧
 શાંતિ જિન શાતા કારી, જન્મતા મરકી નિવારી;
 પારેવો ઉગારી લીધું, તીર્થ કર પદ ભારી. તીર્થ કર...તેને ૦ વંદના...જીવન. ૨
 કમકે ઉપસર્ગ ક્રીધો, ધરણેન્દ્રે દૂર ક્રીધો;
 બંને ઉપર સમ પરિણામી, સમકિત દાતારી...સમકિત...તેને ૦ જીવન... ૩
 સંગમ દેવે દુઃખ દીધા, ઉપસર્ગો વીરને ક્રીધા;
 ક્ષમાના ભંડારી જનજી, ક્ષમા ક્રીધી સારી...ક્ષમા...તેને...જીવન... ૪
 પૂર્વના વૈર વાળ્યા, કાનમાં ખીલા ઠોકાણા;
 ખીલા તાણી કાલ્યા ત્યારે, આકંઠ ક્રીધો ભારે...આકંઠ...તેને...જીવન... ૫
 ક્ષીરો રંધાણી પ્રભુ ને પાયે ઠવણી;
 ઘોર ઉપસર્ગ ક્રીધા, તોયે ડગ્યા ન લગારે...ડગ્યા...તેને...જીવન... ૬
 મેહલો વરસે બારે, વીજળીના ઝળુકારે;
 ચણું ઉપર ડાલ જગ્યા, સમતા આગારી. સમતા...તેને...જીવન. ૭

જુવો જુવો જ'બૂસ્વામી, બાલાવયે બોય પામી; ત્યજી રાજ્ય રિદ્ધિ જેને, ત્યજી આઠે નારી. ત્યજી...તેને...જીવન.	૮
ગજ સુકુમાલ મુનિ, ધગે શિરપર ધુની; અણુ રહ્યા તેને ધ્યાને, કોપ્યા ન લગારી કોપ્યા...તેને...જીવન.	૯
કોશ્યાના મંદિર મધ્યે, રહ્યા મુનિ સ્થુલી ભદ્ર; પટ્ટરસ લોજન ધારી, તોયે ન થયા વિકારી. તોયે...તેને...જીવન.	૧૦
દુઃખડા તો દીધા દેવે, સદ્યા એ તો કામદેવે; ઘણું દુઃખ દીધું તોયે, ડગ્યા ન લગારી. ડગ્યા...તેને...જીવન.	૧૧
કુમારીકા ચંદનબાલા, વહોરાવ્યા બાકુલા; મુઠી બાકુલા સાથે, મુક્તિ પુરી શણગારી. મુક્તિ...તેને...જીવન.	૧૨
સતી તો રાબુલા જેવી, જગમાં ન જોડી એવી; પતિવ્રતા માટે કન્યા, રહી એ કુંવારી રહી...તેને...જીવન.	૧૩
જનક સુતા જે સીતા, વરસ તો ખાર વિત્યા; અગ્નિ અંપાપાત કીધા, પાવક કીધા પાણી. પાવક...તેને...જીવન.	૧૪
સતી કલાવતી નામે, થયા શંખપુર ગામે; કર નીજ કાઢ્યાં તોયે, રહ્યા ટેક ધારી. રહ્યા...તેને...જીવન.	૧૫
ધન્ય ધન્ય એહ નરનારી, એવા દૃઢ ટેક ધારી; જમણા નિવારી, જેઓ પામ્યા ભવપારી. જેઓ...તેને...જીવન.	૧૬
હીરવિજયજી હીરા જેવા, બુઝવ્યા અકબર બાદશાહ કેવા; અમૃત સરખી વાણી જેની, તાર્યા નરનારી. તાર્યા...તેને...જીવન.	૧૭

૧૬૮

જ'બૂસ્વામીની સજ્જાય

ત્રીશલાના જાયા જીનજી, તાર્યા નરનારી રે; ચૌદ ચૌમાસા કીધા રાજગૃહી પધારી રે, ધન્ય ધન્ય જ'બૂસ્વામી; જેને મોઢે વાર્યો રે, આ આતમ કારજ આધીયા.	૧
ઋષભદત્ત તાત જેહના, ધારણીના જાયા રે; ગુણીકુમાર જ'બૂ જેની, કંચન વરણી કાયા રે. ધન્ય૦	૨
મુધર્મા સ્વામીની વાણી, સાંભળી ગુણખાણી રે; ચરણમાં ચિત્ત આણી, મીઠી લાગી વાણી રે. ધન્ય૦	૩

માતા અનુમતિ આપો, ભાવે સંજમ લેશું રે;	
નાણુ ને ચરણુ સાધી, શિવ સુખ વરણું રે. ધન્ય૦	૪
ઘરણી આઠ પરણી ખેટા, હોંશ પૂરો મારી રે;	
પછી સંયમ સુખે લેજો, કુલ અનુવાલી રે. ધન્ય૦	૫
માતા વયણે પરણી ઘરણી, જાણી ગુણખાણી રે;	
પ્રિતમ આગે ઊભી પ્યારી, મીઠી જેહની વાણી રે. ધન્ય૦	૬
જંબૂ કહે નારી પ્રત્યે, સંયમ શું મુજ ભાવે રે;	
સંસારમાં સુખ નથી, અસ્થિર બનાવે રે. ધન્ય૦	૭
કરજોડી કહે નારી, પ્રાણના આધાર રે;	
એમ કેમ છોડી જાશે, અમને નિરાધાર રે. ધન્ય૦	૮
પરણીને શું પરિહરો, હાથનો સંબંધ રે;	
પાછળથી પરતાવો થાશે, મન હોંશે મંદ રે. ધન્ય૦	૯
જુઠી કાયા જુઠી માયા, જુઠમેં ભરમાયા રે;	
બહુકાલ લોગ કીધા, તોયે તૃપ્તિ ન પાયા રે. ધન્ય૦	૧૦
સડી જાશે પડી જાશે, વનમાં થાશે વાસ રે;	
માટીમાં તન મલી જાશે, ઉપર ઉગશે ઘાસ રે. ધન્ય૦	૧૧
આઠે નારી જુઝવીને, વળી માત ને તાત રે;	
સાસુ સસરા સાથે જુજ્યા, બાંધી ધર્મ બંજ રે. ધન્ય.	૧૨
પાંચશે ચોરોની સંગે, પ્રભવોળ આન્યા રે;	
તેને પણ પ્રતિબાધી, વતે મન લાગ્યા રે. ધન્ય૦	૧૩
પાંચશે સત્યાવીશ સાથે, ભાવે સંયમ લીધું રે;	
સુધર્મા સ્વામીની સંગે, સહુનું કારજ સીધું રે. ધન્ય૦	૧૪
થયા બાળ બ્રહ્મચારી, વાંછી નહી નારી રે;	
ચરમ કેવળી ઈણી ચોવીશી, પાસ્યા ભવપારી રે. ધન્ય૦	૧૫
તત્ત્વ સિદ્ધિ અંક ઈહું, ગુણી ગુણ ગાયા રે;	
વિનય વિજય નિત્ય વંદે, જેણે છોડી માયા રે. ધન્ય૦	૧૬

રાજમતી ને રહનેમિની સંજઝાય

- ધિગ ધિગ ધિગ મુનિ તુમને, ધિગ ધિગ તુમારા વેણુજી;
આરિત્ર તમારૂં એજે ગયું, કુડા તમારા કેણુજી.
મોહરે ઉતારો મુનિરાજી. ૧
- માતા પિતા કુળ બોળીયું, બોળ્યું આરિત્ર આજીજી;
વિષય કારણ મોહ લાવીયા, કુડા કૃત્ય ને કાજીજી. મોહં ૨
- તપ જપ કરવો છોડી દીધો, રાણી રાનુલ નારજી;
સંસારના સુખ ભોગવો, કરો સફળ અવતાર જી;
પ્રીતિ રે ધરો પ્રેમદા મુજથી. ૩
- મેવા ફળકુલ લાવતો, હું તમારા આવાસજી;
હોંશ ધરીને લેતા તુમે, તેથી થઈ બહુ આશજી. પ્રીતિં ૪
- વચ્ચ ભૂષણ લીધાં પ્રેમથી, જાણી દેવર જાતજી;
મત લઈને જેણે ભાંગીયાં, થયો નરકનો પાત જી. મોહં ૫
- રૈવત નાથ નિહાળતાં, તુમ હમ દોનું ને આજીજી;
નિર્લજ લાજ કિહાં ગઈ, ગયું જ્ઞાન મહારાજી. મોહં ૬
- એથી અધિક કહો મુજને, રાનુલ પ્રાણુ આધારજી;
વહાલ તમારૂં નવિ વિસરે, સુણો રાનુલ નારજી. પ્રીતિં ૭
- પીયુ વિણુ રાનુલ એકલી, જાણી તમારી દાજીજી;
હોંશ ધરીને અમે આવતાં, કરવા તુમારા કાજીજી. પ્રીતિં ૮
- તારણુ તંત્ર તોડી કર્યો, મોહ મંત્રનો સંગજી;
ભોક્ષ પધ્વી તુમે ખોઈ ને, કર્યો સંજમ લંગજી. મોહં ૯
- સંસાર અસાર છોડી તુમે, લીધો સંજમ ભારજી;
ઉત્તમ પુરૂષ વ'ંછે નહીં, ફરી સંસાર અસારજી. મોહં ૧૦
- માયા કરી જે મીલે નહિ, તે મૂરખની રીત જી;
સંસારમાં શું લઈ જવું, એક પૂરણુ પ્રીતજી. પ્રીતિં ૧૧
- કુંવારી કન્યાને કંથ કેટલા, સુણુ સુણુ રાનુલ નારજી;
એકની ઉપર રાગ નવિ ઘટે, કરો મુજને સ્વામીજી. પ્રીતિં ૧૨
- અમીરસ મૂકી કાં પીધો, નારી અવગુણુ વિખજી;
સંસારમાં સાર કાંઈ નથી, ધરો સંજમ શિખજી. મોહં ૧૩

- દીક્ષા લઈ પ્રભુ પાસથી, પાળો શુદ્ધ આચારજી;
વિષ ફળ ખાવા વાંછા કરી, લેવા પૃથ્વીનો ભારજી. મોહ૦ ૧૪
- મેં જાણ્યું રાજુલ એકલી, પતિ વિના મુંઝાય જી;
પરણીને સુખ આપશું, નહીં લેવા દઉં દીક્ષાયજી. પ્રીતિ૦ ૧૫
- પૂન્ય પ્રતાપે મેં લેટીયાં, આજ કેટલે માસજી;
આલો ઘરે થઈ આપણે, કરવા ભોગ વિલાસજી. પ્રીતિ૦ ૧૬
- ખંધુ તુમારે ફરી ફરી, જાણી અસ્થિર સંસારજી;
શ્વાન પેરે ઈચ્છા કાં કરો, જમવા વમન વિકારજી. મોહ૦ ૧૭
- શ્વાન કર્યો તુમે મુજને, તો શો તુમથી સંસારજી;
દીક્ષા આપી સારી સાધ્વી, કર્યો તુમે ઉપગારજી.
ક્ષમા રે કરો મોરી માતાજી. ૧૮

૧૭૦

કેશી ને ગૌતમ ગણધરની સંજ્ઞાય

- એ દોય ગણધર પ્રણમીયે, કેશી ગાયમ ગુણવંત હો મુણિંદ;
ખડુ પરિવારે પરિવર્યો, ચઢનાણી ગુણ ગાજંત હો મુણિંદ;
એ દોય ગણધર પ્રણમીયે. ૧
- સંઘાડા દોય વિચરંતા, એકદા ગાયરીએ મીલંત હો મુણિંદ;
પૂછે ગૌતમ શિષ્ય તિહાં, તુમે કુણ ગચ્છના નિર્ગંથ હો મુણિંદ. ૨
- અમ ગુરૂ કેશી ગણધર, પ્રભુ પાસ તણા પટધાર હો મુણિંદ;
સાવશ્થી પાસે સમે સર્યો, તિહાં તંદુકવન મનોહાર હો મુણિંદ. ૩
- ચાર મહાવત અમ તણાં, કારણે પડિચ્છમણાં દોય હો મુણિંદ;
રાતા પીળા વસ્ત્ર વાપરું, વલી પંચ વરણ જે હોય હો મુણિંદ. ૪
- શુદ્ધ મારગ છે મુક્તિનો, અમને કલ્પે રાજ પિંડ હો મુણિંદ;
પાસ જીનેસર ઉપદિશે, તુમે પાલો ચારિત્ર અખંડ હો મુણિંદ. ૫
- ગૌતમ શિષ્ય કહે સાંભલો, અમે પંચ મહાવત ધાર હો મુણિંદ;
પડિચ્છમણા પંચ અમ સહિ, વલી શ્રવેત વસ્ત્ર મનોહાર હો મુણિંદ. ૬
- રાજ પિંડ કલ્પે નહિ, ભાંખે વીરજીન પર્ષદા માંહી હો મુણિંદ;
એક મારગ સાધે બિહું જણા, તો એવડો અંતર કાંઈ હો મુણિંદ. ૭

સંશયવંત મુનિ બેહુ થયા, જઈ પૂછે નિજ ગુરૂ પાસ હો મુણીંદ; ૮
 ગૌતમ ડોપ્ટુકવન થકી, આવે કેશી પાસ ઉલ્લાસ હો મુણીંદ.
 કેશી તવ સામા જઈ, ગૌતમને દીયે બહુમાન હો મુણીંદ; ૯
 ક્ષાસુપરાલ તિહાં પાથરી, બિહુ બેઠાં બુદ્ધિ નિધાન હો મુણીંદ.
 ચર્ચા કરે જન ધર્મની, તિહાં મત્તીયા સુરનર વૃંદ હો મુણીંદ; ૧૦
 બેહુ ગણધર શોભે અતિ ભલા; બાણે એક સૂરજ બીજે ચંદ્ર હો મુણીંદ.
 એક મુક્તિ બાવું બિહુ તણે, તો આચારે કાં ભેદ હો મુણીંદ; ૧૧
 જીવ વિશેષે બાણુજ્યો, ગૌતમ કહે મ કરો બેદ હો મુણીંદ.
 સંશય ભાંજવા સહુ તણાં, કેશી પૂછે ગુણ બાણુ હો મુણીંદ; ૧૨
 ગૌતમ ભવિ જીવ હિત ભણી, તવ બોલ્યા અમૃત વાણુ હો મુણીંદ.
 વક જડ જીવ ચરમના, પ્રથમના કબ્જુ મૂરખ બાણુ હો મુણીંદ; ૧૩
 સરલ સુબુદ્ધિ બાવીશના, તેણે બુબુજ્યો આચાર વખાણુ હો મુણીંદ.
 ઈમ કેશી એ પ્રશ્ન જે પૂછીયા, તેનાં ગૌતમે ટાલ્યા સંદેહ હો મુણીંદ; ૧૪
 ધન ધન કેશી કહે ગાયમા, તુમે સાચા ગુણમણી ગેહ હો મુણીંદ.
 મારગ ચરમ જિણુંદનો, આદરે કેશી તેણી વાર હો મુણીંદ; ૧૫
 કેશી ગૌતમ ગુણ જપે, તે પામે ભવજલ પાર હો મુણીંદ.
 ઉત્તરાધ્યયન ત્રેવીશમેં, એમ ભાષે શ્રી જનરાય હો મુણીંદ; ૧૬
 વિનય વિજય ઉવજાચનો, શિષ્ય રૂપવિજય ગુણ ગાય હો મુણીંદ.

૧૭૧

નેમ રાબુલની સજ્જાય

રાણી રાબુલ કરજોડી કહે, એ તો બહુવકુલ શણુગાર રે વાલા મારા; ૧
 ભવરે આકેનો નેહલો, પ્રભુ મત મેલો વિસારી રે વાલા મારા.
 વારિહું જીનવર નેમજી, એક વિનતડી અવધાર રે વાલા મારા; ૨
 સુર તરૂં સરીખો સાહિબો, હું તો નિત્ય નિત્ય ધરૂં દેહાર રે વાલા મારા.
 પ્રથમ ભવે તું ધનવંતીનો, તું ધન નામે ભરથાર રે વાલા મારા; ૩
 નિશાળે જાતાં મુજને, છાનો મેલ્યો મોતી કેરો હાર રે વાલા મારા.
 દીક્ષા લેઈ હરખે કરી, તિહાં દેવ તણો અવતાર રે વાલા મારા; ૪
 ક્ષણ વિરહ ખમતાં નહિ, તિહાં પણુ ધરતા પ્યાર રે વાલા મારા.
 ત્રીજે ભવે વિદ્યા ધરું, તિહાં ચિત્ર ગતિ રાજકુમાર રે વાલા મારા; ૫
 ભુપતિ પદવી ભોગવી, હું રત્નવતી તુજ નાર રે વાલા મારા.

- મહાવત પાળી સાધુનાં, તિહાં ચોથે ભવે સુરદાર રે વાલા મારા;
આરણ્ય દેવલોકે બેઠે જણા, સુખ વિલસ્યા સવિકાર રે વાલા મારા. ૬
- પાંચમો ભવ અતિ શોભતો, તિહાં નૃપ અપરાજિત સાર રે વાલા મારા;
પ્રીતમવંતી હું તાહરી અર્ધ, પ્રભુ હૈયાનો હાર રે વાલા મારા. ૭
- અહીં દીક્ષા હરખે કરી, તિહાં છકું ભવે સુરદાર રે વાલા મારા;
માહેન્દ્ર દેવલોકમાં, તિહાં સુખ વિલસ્યાં વારો વાર વાલા મારા. ૮
- શંખ રાજ ભવ સાતમો, તિહાં જસુમતી પ્રાણ આધાર રે વાલા મારા;
વીશ સ્થાનક તિહાં ફરસતાં, જનવર પદ બાંધ્યું સાર રે વાલા મારા. ૯
- આઠમે ભવ અપરાજિતે, તિહાં વરસ ગયા બત્રીસ હજાર રે વાલા મારા;
આહારની ઇચ્છા ઉપની, એ તો પૂરવ પૂન્ય પ્રકાશ રે વાલા મારા. ૧૦
- હરિવંશ કુળમાં હું ઉપની, મારી શીવાદેવી સાસુ મદહાર રે વાલા મારા;
નવમે ભવે ક્યાં પરિહાર, પ્રભુ રાખો લોક વ્યવહાર રે વાલા મારા. ૧૧
- એરે સંબંધ સુણી પાછલો, તિહાં નેમજી ભણે બ્રહ્મચારી રે વાલા મારા;
હું તમને તેડવા કારણે, કાંઈ આવ્યો સસરાજીને વાસ રે વાલા મારા. ૧૨
- અવિચલ કીધો એણે સાહિબો, રૂડો નેહલો મુક્તિમાં જાય રે વાલા મારા;
માની વચન રાજમતી, તિહાં ચાલી પિઉડાની લાર રે વાલા મારા. ૧૩
- ધન્ય ધન્ય જન બાવીસમો, જણે તારી પોતાની નાર રે વાલા મારા;
ધન્ય ધન્ય ઉચસેનની નંદિની, જે સતીયોમાં શિરદાર રે વાલા મારા. ૧૪
- સંવત સત્તર ઇકોતરે, તિહાં શુભવેલા શુભ વાર રે વાલા મારા;
કાંતિવિજય રાજુલના, તિહાં ગુણ ગાયા શ્રીકાર રે વાલા મારા. ૧૫

૧૭૨

ધરિયાવહિયાની સજ્જાય

- ગુરૂ સન્સુખ રહી વિનય વિવેકે, ધરિયાવહિ પડિજ્ઞમીયેજી;
આ ભવ પરભવ પાતક હણીયે, ગુણ શ્રેણીએ ચઢીએ;
શ્રુત અનુસરીએજીરે, તરીએ આ સંસાર;
પાતક હરીએજી, સદગુરૂ ને આધાર, પાર ઉતરીએજી. ૧
- ૫૪ અક્ષરનો અર્થ સુણીને, જાણે તે મસ્તક ડાલેજી;
મિચ્છામિ દુષ્કર્મ નિચુકતે, ભદ્રબાહુ ગુરૂ બોલે શ્રુત૦ ૨
- પૂઠવી અપ તેઉ વાઉ સાધારણ, તરૂ બાદર સુદમજી;
પ્રત્યેક તરૂ વિગલેન્દ્ર પજત, અપજત અડવીસ શ્રુત૦ ૩

હવે પંચેન્દ્ર જલચર ખેચર, ઉરપરી ભુજપરી દીસેલ;		
ગર્ભ સમુચ્છિંમ દસ પજતા, અપજતા એ વીસે.	શ્રુત૦	૪
નારકી સાતે પજજ અપજજે, ચૌદ ભેદ મન ધારેલ;		
કર્મભૂમિ અકર્મભૂમિના, પંદર ત્રીશ વિચારે.	શ્રુત૦	૫
છપન અંતર દ્વીપના માણસ, ગર્ભ સમુચ્છિંમ ભેદેલ;		
એ અપજજત, પજતા, ગર્ભજ ત્રણસેં ને ત્રણ ભેદ.	શ્રુત૦	૬
ભુવનપતિ દસદસ તિરિજંલક, પંદર પરમાધામીલ;		
વ્યંતર સોળ જ્યોતિષી દસ ત્રણ, કીલખિષિયા સુર પામી.	શ્રુત૦	૭
બાર સ્વર્ગ નવ લોકાંતિક, નવ ઐવેયક પંચ ઉપરનાલ;		
એ નવાણું પજજતા અપજજતા, એકસો અઠાણું સુરનાં.	શ્રુત૦	૮
અભિહયા આદિ દશ પદ સાથે, પાંચસે ત્રેસઠ ગણતાંલ;		
છપનસો ને ત્રીશ થયાં તે, રાગદ્વેષને હણતા.	શ્રુત૦	૯
અગીયાર સહસ ને બસો સાઠે, મનવચન કાયાએ ત્રિશુણા;		
તેત્રીસ સહસ ને સાતસેં એંશી, તે વળી આગળ ત્રિશુણા.	શ્રુત૦	૧૦
ક્રૂરે કરાવે ને અનુમોદે; એક લાખ તેરસે ને ચાલીશલ;		
ત્રણકાળશું ગણતાં તિમ લખ, ચાર હજારને વીશ.	શ્રુત૦	૧૧
કેવલ સિદ્ધિ મુનિ સુર શુર આતમ, છશુણા લાખ અઢારલ;		
ચોવીશ સહસ ને એકસો વીશ, સરવાળે અવધાર.	શ્રુત૦	૧૨
છટ્ટે વરસે દીક્ષા લીધી, નવમે કેવલ ધારીલ;		
જલકીડા કરતાં અચમતા, મુનિવરની બલિહારી.	શ્રુત૦	૧૩
એમ કોઈ સાધુ શ્રાવક પાતક, ટાલી લહે લવપારલ;		
શ્રી શુભવીરનું શાસન વરતે, એકવીસ વરસ હજારલ.	શ્રુત૦	૧૪

૧૭૩

વૈરાગ્યની સજ્જાય

અનુભવના લવિયારે, જાગી ને જોજો;	
આગળ સુખ છે કે વારે, જીવો તે જોજો.	૧
બાલ પણે ધર્મ ન જાણ્યો રે, રમતાં જોયો,	
જોબનમેં મદ માતો રે, વિષયમાં મોહ્યો.	૨
ધર્મની વાત ન જાણી રે, જોટી લાગી માયા;	
જોબન જાશે જરા આવશે રે, ત્યારે કંપશે રે કાયા.	૩

મોહ માયામાં માંચ્યો રે, સમકિત કિમ ફરચ્યો,	૧૦૮
ક્રોધ વ્યાખ્યો સખલો રે; બોલવો નવ ખલચ્યો.	૪
ધનને કાળે ધસમસતો રે, હિંડે હલ ફરતો;	૧૦૯
પાસે પૈસો પુર છે રે, ધર્મ નથી કરતો.	૫
નેત્ર ને નાસિકા ગળશે રે, વળી વળચ્યો વાંકા;	૧૧૦
બોલ્યું કોઈ ન માનશે રે, ત્યારે પડશે ઝાંખા.	૬
દાંત પડીયા સુખ ખાલી રે, ત્યારે કેને કહેશે;	૧૧૧
ધર્મની વાત ન બાણી રે, પ્રભુજીને કેમ મલશે.	૭
ઉંબર ડુંગર થાશે રે, ગોરી થાશે ગંગા;	૧૧૨
પ્રભુજીનું નામ સંભારી રે, હોયે જીમ રંગા.	૮
શેરી પર શેરી થાશે રે, ત્યારે બેસી રહેશે;	૧૧૩
મોહને લલુતા વધશે રે, બેઠાં કચ કચ કરશે.	૯
દિકરડાની વહુરો રે, રીસડીએ બળશે;	૧૧૪
એ ઘરડા ઘરમાંથી રે, કે દહાડે ટળશે.	૧૦
પીપર પાન ખરંતા રે, હસતી કુપલીયા;	૧૧૫
અમ વીતી તુમ વીતશે રે, ધીરી બાપડીયા.	૧૧
રાવણ સરીખા રાજવી રે, ગયા જનમારો ખોતાં;	૧૧૬
પાપી હાથ ઘસંતાં રે, બાણે જન્મ્યા નોતા.	૧૨
ધન તે જીહાં તિહાં રહેશે રે, એકાકી જાવું;	૧૧૭
લોભ ને લલુતા મૂકી રે, અરિહંતને ધ્યાવો.	૧૩
શિવરમણી સુખ ચાખો રે, અનુભવનો જોવો;	૧૧૮
ચેતવું હોય તો ચેતજો રે, સંસાર છે એવો.	૧૪
કવિ ઋષભની શીખડી રે, હૃદયમાં ધારો;	૧૧૯
જીતી બાજી હાથથી રે, તુમે કીમ વિસારો.	૧૫

૧૭૪

ચેતનને શીખામણની સંજ્ઞાય

કાળ તારે શિર ભમે રે ચેતન પ્યારા, (૨) મનવા તું ને વિચારી;
જગમાં ન રહ્યા બરી, રામ શંભુ કે મોરારી રે.

ચેતન૦ ૧

તામ તેનો નાશ થાશે, જન્મ્યા તે મરી જ જશે;

ઘડી ન રાખી શકાશે રે.

ચેતન૦ ૨

એમ હોલા પર દોડે, બાજ પંખી ડોક માંડે; કોઈને ન કાળ છોડે રે.

ચેતન૦ ૩

જેની રાજ રિદ્ધિ ભારે, કોડ સેના સાજ સારે; કાળને ન કોઈ વારે રે.

ચેતન૦ ૪

આવ્યો જો તું મુઠી વાળી, જવું જીવ હાથે જ ખાલી; કરે માથા કુટ ઠાલી રે.

ચેતન૦ ૫

હુખપતિ છત્રપતિ, ગયા કેઈ કરોડ પતિ; દીકો તે નયન વતી રે.

ચેતન૦ ૬

ચક્રી હરિ બળરાયા, ષટ્પંડમાં ન સમાયા; બળતી ચ્છેમાં સમાયા રે.

ચેતન૦ ૭

જર જોર ને જવાની, મોહની છે રાજધાની; દુનીયા બની દિવાની રે.

ચેતન૦ ૮

ધૂન ધરણી ને ધરા, અંતવેળા થયા પરા; પુન્ય પાપ સાથે ખરા રે.

ચેતન૦ ૯

જીવ તારી જીંદગાની, એક વેળા ધૂળ ધાણી; કર તું સાચી કમાણી રે.

ચેતન૦ ૧૦

રેંટ ઘટ માપ જેવો, વારા પછી વારો લેવો; એક દહાડો સૌને દાવો રે.

ચેતન૦ ૧૧

પશુ માયાને ન તજે, પ્રાણીઓ ન પ્રભુ ભજે; સામગ્રી ન રૂડી સજે રે.

ચેતન૦ ૧૨

માયા તજી ધ્યાન ધરે, સહેજમાં સંસાર તરે; હર્ષ વિજય પોકાર કરે રે.

ચેતન૦ ૧૩

૧૭૫

આધુનિક જમાનાને લગતી સજ્જાય

એક માસ પછી માસ જાય, ત્યારે માતાને હરખ ન માય;

કુંવર ઉદરે રહ્યા નવ માસ, ત્યારે માતાની પહોંચી છે આશ.

૧

કુંવર ઉંઘા મસ્તકે પોઢયા, ત્યારે માતાના રૂધીર ચૂશ્યાં;

પુત્ર જન્મ વેળાએ માતાનું મરણ, માતા તારે શીકોત્તર શરણ.

૨

એમ શીતળ ગર્ભની વાત, ત્યારે લીનામાં પોઢતા માત;

તારા ગોત્ર જ દેલા થાય, પુત્ર જન્મ્યા નો હરખ ન માય.

૩

પુત્ર શરીરની વેદના દમતી, ત્યારે માતા છતે હુણું જમતી;

પુત્ર શરીરની વેદના જાણી, ત્યારે માત પીએ મગ પાણી.

૪

જ્યારે પુત્રનું મુખડું જોયું, ત્યારે હરખે મલ્લ મૂત્ર ધોયું;

જ્યારે પુત્ર હતા રે નાના, ત્યારે માતાને ચઢતા પાના.

૫

પુત્ર થયાં રે જોબન ભર રાતા, ત્યારે માતાના અવશુણુ ગાતા;

સ્વામિ પુત્ર પરણાવો તો રૂડું, વહુ વર વિના સંસારમાં સુનૂ.

૬

ત્યારે વાલમ હસી હસી બોલે, તારી અક્કલ બાલક તોલે;

પિતા પુત્રને પરણાવે, કુંવર વહુ લઈને ઘેર આવે.

૭

સાસુને પગ ચાંપ્યાની ઘણી હેવા, વહુ આવે તો ઘણી કરે સેવા;	
વહુને સાસુનું બોલ્યું ન સહેવાય, આવો અન્યાય તો કેમ વેઠાય.	૮
અમે સાસુથી જુદા રહીશું, નહીતર અમારે મહીયર જઈશું;	
જ્યારે દીકરાને આવી છે મૂછો, ત્યારે માબાપને શીદ પૂછો.	૯
જ્યારે દીકરાને આવી દાઢી, ત્યારે મા બાપને મૂકો કાઢી;	
માતા ખલે તે નાંખો ગરજ, તમે ઘેર ઘેર માંગો ને દરજ.	૧૦
માતા ઘર વચ્ચે મૂકો દીવો, તમે કાંતી પીતીને ઘણું જીવો;	
માતા ખલે ને નાંખો રાસ, તમે ઘેર ઘેર માંગો છાશ.	૧૧
એમ ભાગ વેંચીને જુદા રહ્યા, પછી મા-બાપના સામે થયા;	
પુત્ર આવું નહોતું જાણ્યું, નહીતર ગાંઠે રાખત નાણું.	૧૨
એમ સંસારમાં નહીં સાર, તમે સાંભળજો નર-નાર;	
સુમતિ વિજય કહે સુણજો, જેવું વાવો તેવું લણજો.	૧૩

૧૭૬

આળસ કાઠીયાની સજ્જાય

આળસ અંગથી પરિહરો, આળસ છે દુઃખ દાય સનેહી.	
અતિ આળસુ ઘર વસે, લાચી તે દૂર પલાય.	આં ૧
આળસ અલગો ધરમથી, આળસુને સંદેહ.	સ.
ક્ષણ ક્ષણ નિત નવા ઉપજે, હેડે તે વિશેષ.	સ. આં ૨
પૂન્યે નરલવ પામીયો, ચિહ્નું ગતિ ભમતાં જોય.	સ.
આર્યકુળ ઉત્તમ કુળે, ભાગ્યે જનમ જ હોય.	સ. આં ૩
આળસ પરિહરો પ્રાણીયા, ધરમે ઉદમ માંડ.	સ.
સામગ્રી સુધી લાડી, આળસ કાઠીયો છાંડ.	સ. આં ૪
ઇન્દ્રિય પંચ પૂરી પામીને, સાંભળ સૂત્ર સિદ્ધાંત.	સ.
દેવશુર ધર્મને ઓળખી, સેવો મન એકાંત.	સ. આં ૫
આળસે બાંધ્યા પ્રાણીઆ, ન કરે ધર્મ વ્યાપાર.	સ.
પામ્યો ચિંતામણી પરિહરી, તે ગ્રહે કાચ ગમાર.	સ. આં ૬
ઉદમથી સુખ સંપન્ને, ઉદમે દારિદ્ર જાય;	સ.
વિદ્યા લક્ષ્મી આકરી, ઉદમે સફળી થાય.	સ. આં ૭

આળસ ભાંધે પીડીયાં, ઇહ લોકે સીદાય.	સ.	
પરલોકનું શું પૂછવું, ભવેભવ દુઃખીયો થાય.	સ.	આં ૮
નારી ગમાર છે તેહને, આળસુ માંહે ઇન.	સ.	
સજ્જનમાં શોભા નહી, આળસુ દુઃખીયો દીન.	સ.	આં ૯
પાપી નર આળસુ ભલા, ધરમી ઉદમ વંત,	સ.	
પંચમ અંગે ભાખીયો, ભાવે તે ભગવંત.	સ.	આં ૧૦
ધર્મ દીસે બહુ આળસુ, પાપે ઉદમવંત.	સ.	
પાપે પરભવ દુઃખ લહે, ધર્મે સુખ અનંત.	સ.	આં ૧૧
આર્દ્ર અરણીક અર્જુન મુનિ, દઢ પ્રહારી ધીર;	સ.	
આળસ ગોદડુ નાખી ને, ઉદમે થયા વડવીર.	સ.	આં ૧૨
એહવું બાણી ઉદમે, ધર્મ કરો નરનાર.	સ.	
વીર કહે આળસ વીરમી રે, વિશુદ્ધ કરી વિચાર.	સ.	આં ૧૩

૧૭૭

જંબુ સ્વામીની સજ્જાય

સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું રે, સદ્ગુરુ લાગુણ પાય;		
ગુણુરે ગાઉં જંબુ સ્વામીના, હરખ ધરી મન માંહિ;		
ધન ધન ધન જંબુ સ્વામીને.		૧
સંજમ પંથ સ્વામી દોહીલો, વ્રત છે ખાંડાની ધાર;		
વેહું સમાન જે કોળીયા, તે કેમ વાળ્યા ભય.	ધન૦	૨
પાય આણુ વાણું ચાલવું, દિનકર તપે રે નિલાડ;		
મધ્યાહન તે કરવી ગોચરી, લેવો સુઝતો આહાર.	ધન૦	૩
કોડી નવાણું સોવન તાહરે, તાહરે છે આઠ જ નાર;		
ભોગ વેળાએ ભોગ કાંઈ લીયો, ભોગવો ભોગ સંસાર.	ધન૦	૪
રામે સીતાના વિયોગડે, બહુત કીયો રે સંશ્રામ;		
છતી રે નારી પિયુ કાં તજે, કાં તજે ધન ને માલ.	ધન૦	૫
પરણીને પિયુણ શું પરિહરો, હાથ મેઢ્યાનો સંબંધ;		
પછી કરશે સ્વામી ચોરતો, જેમ કીયો મેઘ મુણીંદ.	ધન૦	૬
રત્ન કચોલે, ભ્રમતા, કાચલડે વ્યવહાર;		
પલંગ તળાઈ પોઢતાં, સંથારો દુઃખ કાર.	ધન૦	૭

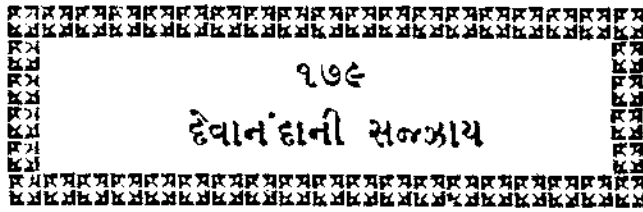
શીયાળે શીતલ ઢળે, ઉનાળે લૂ વાય;	
વરસાદો ઘણો દોડીલો, અતિ સુકુમાળ તુમ કાય. ધન૦	૮
પંખી મેળા યે સહુ મળે, પરભારે ઉડી જાય;	
જે જેવી કરણી કરે, તેહવી ગતિ થાય. ધન૦	૯
જંબૂ કહે નારી પ્રતે, અમે લેશું સંજમ આથ;	
સાચો રનેહ કરી લેખવો, સંજમ લ્યો અમ સાથ. ધન૦	૧૦
તેણે સમે પ્રભવોજ આવીયા, પાંચસો ચોર સંગાત;	
તેને જંબૂકુમારે બુઝવ્યા, બુઝવી આઠે ચ નાર. ધન૦	૧૧
સસરા ને સાસુ બુઝવ્યા, બુઝવ્યા માય ને તાય;	
સુધર્મા સ્વામી પાસે આવીયા, લીધો સંજમ સુખદાય. ધન૦	૧૨
પાંચસે સત્તાવીશ શું વિચરે, વિચરે મનને ઉલ્લાસ;	
કર્મ ખપાવી થયા કેવળી, છેલ્લા ભવ કેરા પાસ. ધન૦	૧૩
સંવત સત્તર છાસઠે, કડુપુર નગર મોઝાર;	
ભાગ્ય વિમળ સૂરિ ઇંમ ભણે, જંબૂ નામે જયકાર. ધન૦	૧૪

૧૭૮

બાર વ્રતની સંજ્ઞાય

ગૌતમ ગણધર પાય નમીજે, સુશુર વચન હૈડે ધરીજે;	
એળીપેરે પ્રાણી બારે વ્રત કીજે.	૧
પહેલે જીવદયા પાલીજે, તો નીરોગી કાયા પામીજે.	૨
બીજે મૃષાવાદ ન કીજે, દીકું અણુદીકું આળ ન દીજે.	૩
ત્રીજે અદત્તાદાન ન લીજે, પડયું વિસરીયું હાથ ન લીજે.	૪
ચોથે નિર્મળ શિયળ પાળીજે, રત્ન પાવડીયે મુક્તિ સુખ લીજે.	૫
પાંચમે પરિવ્રાટનું માન કરીજે, પાંચ ઇન્દ્રિયો પોતા વશ કીજે.	૬
છ દિશીનું માન કરીજે, પચ્ચક્રખાણુ કર્યા ઉપર પાય ન દીજે.	૭
સાતમે સચિત્તનો ત્યાગ કરીજે, સચિત્ત મિશ્રનો આહાર ન લીજે.	૮
આઠમે અનર્થદંડ ન દીજે, હિંસા તણો ઉપદેશ ન દીજે.	૯
નવમે નિર્મળ સામાયિક કીજે, અવતિને આવકાર ન દીજે.	૧૦
દશમે દેસાવગાસિક કીજે, એક આસને બેસી ભણીજે.	૧૧
અગ્યારમે પોસહ વ્રત કીજે, છ કાય જીવને અભયદાન દીજે.	૧૨

બારમે અતિથિ સંવિભાગ કીજે, સાધુ સાધ્વીને સુઝતું હીજે.	૧૩
સંલેષણનો પાઠ લણીજે, પાઠપોપગમ અણસણ કીજે.	૧૪
દશ શ્રાવકે સંચારો કીધો, મનુષ્ય જન્મનો લાહો લીધો.	૧૫
બારે વ્રત એણીપરે કીજે, નરક તિર્યંચના બારણા હીજે.	૧૬
કાંતિવિજય શુર એણીપરે બોલે, નહિ કોઈ સાધુ સાધ્વીની તોલે.	૧૭

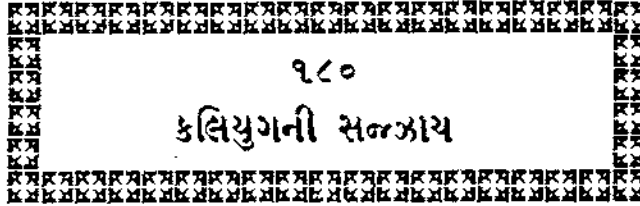

૧૭૯

દેવાનંદાની સજ્જાય

જીનવર ૩૫ દેખી મન હરખી, રતનસે દૂધ ઝરાયા;	
તવ ગૌતમકું લયા અચંબા, પ્રશ્ન કરણકું આયા	
ગૌતમ એ તો મેરી અમ્બા.	૧
તસ કુખે તુમ કાહું ન વસીઆ, કવણ કિમ ઇમ કમ્મા, ગૌતમ૦	૨
ત્રિશલા દે દેરાણી હુતી, દેવાનંદા જેઠાણી;	
વિષય લોભ કરી કોઈ ન બહથો, કપટ વાત મન આણી. ગૌતમ૦	૩
એસા શ્રાવ દીયા દેરાણી, તમ સંતાન ન હોજથો;	
કર્મ આગળ કોઈનું ન આલે, ઈંદ્ર ચક્રવર્તી જેજથો. ગૌતમ૦	૪
દેરાણી કી રતન ડાખલી, બહુલ રતન ચોરાયા;	
ઝઘડે કરતા ન્યાય હુઆ તબ, તબ કહુ નાણાં પાયાં. ગૌતમ૦	૫
ભરતરાય જબ ઋષભને પૂછે, એહમાં કોઈ જાણુંદ;	
મરીચી પુત્ર ત્રિદંડી તેરો, ચોવીશમે જાણુંદ. ગૌતમ૦	૬
કુળનો ગર્વ મેં ગૌતમ, ભરત રાય જબ વાંઘા;	
મન વચન કાયાએ કરીને, હરખ્યો અતિ આણુંદા. ગૌતમ૦	૭
કર્મ સંયોગ સિદ્ધ કુળ પાયા, જનમ ન હોવે કબહું;	
ઈંદ્ર અવધિએ જોતાં, અપહર્યો દેવ ભુજંગમ બાંહિ. ગૌતમ૦	૮
ખ્યાસી કીન તિહાં કને વસીઓ, હરિજીમેથી જબ આયા;	
સિદ્ધારથ ત્રિશલાદે રાણી, તસ કુખે છટકાયા. ગૌતમ૦	૯
ઋષભદત્ત ને દેવાનંદા, લેશે સંજમ ભારા;	
તવ ગૌતમ એ મુગતે બશે, ભગવતી સૂત્ર વિચારા. ગૌતમ૦	૧૦

સિદ્ધારથ ત્રિશલાદે રાણી, અચ્યુત દેવલોક બશે;	
બીજે ખંડે આચારાંગે, તે સૂત્ર કહેવાશે. ગૌતમ૦	૧૧
તપગરુદ્ધ શ્રી હીરવિજય સૂરિ, દિયો મનોરથ વાણી;	
સકલચંદ્ર પ્રભુ ગૌતમ પૂછે, ઉલટ મયમાં આણી. ગૌતમ૦	૧૨

૧૮૦

કલિયુગની સન્નગ્રામ

સુરસ્વતી સ્વામીને પાય નમીને, ઉલટ મનમાંહિ આયો;	
તીરથ નહી કોઈ ઈશુ સંસારે, તેણે એ કલિયુગ આયો.	
દેખો એ ચારો કૂડો કલિયુગ આયો; આંકણી.	
બાબો કહે મહારી નાનડી બેટી, દિન દિન મૂલ્ય સવાયો. એ ચારો૦	૧
રાખ તે પ્રબને પીડે, કુનર કામ ભલાયો;	
બોલ બંધ નહી મંત્રીને, ગોચર ખેત્ર ખેડાયો. એ ચારો૦	૨
ગુરુને ગાલ દિયે નિજ ચેલો, વેદ પૂરાણ પઢાયો;	
સાસુ ચૂલે ને વડુ ખાટલડે, કુંકે શરીર જલાયો. એ ચારો૦	૩
એંસી વર્ષનો હીંડે હોશિ, મૂછે હાથ ઘલાયો;	
પંચતણી સાથે પરણીને, અબલા અર્થ ગમાયો. એ ચારો૦	૪
બોગી જંગમ ને સંન્યાસી, ભાંગ ભજે મદવાયો;	
ચોર ચાડ પરધનને ખાયે, સાધુજન સીદાયો. એ ચારો૦	૫
નિર્ધનને બહુ બેટા બેટી, ધનવંત એક ન પાયો;	
નીચ તણે ઘર અતિ ઘણી લક્ષ્મી, ઉત્તમ જન સીદાયો. એ ચારો૦	૬
ન મલે બાપ સંઘાતે બેટો, ઘણું રે મનોરથ જાયો;	
હાથ ઉપાડે માયને મારે, પરણીશું ઉમાહયો. એ ચારો૦	૭
ઘરડાને ઘહેલો કહે બેટો, આપ તણો મદ વાહયો;	
વડુ સૂતી ને વર હિંડોલે, સાસરે સૂવાને ધરાયો. એ ચારો૦	૮
હલ ખેડે બંભણ ગો જુત્તિ, નિર્ધય નાક ફડાયો;	
માખાપે બેટીને વેંચીને, બેટાને પરણાયો. એ ચારો૦	૯
રાગતણે વશ ગુરૂ ને ગુરૂણી, કામ કરે પરાયો;	
કાંગાની પેરે કલહો માંડી, કુલગુરૂ નામ ધરાયો. એ ચારો૦	૧૦

બેયર બાર વરસનો બેટો, લીઠો ગાદ બેલાયો;	
માગ્યા મેહ ન વરસે મહીયલ, લોભે ધરાયો સવાયો. બે ચારોં	૧૧
કૂડા કલિયુગની એ માયા, દેખી ગીત ગવાયો;	
પભણે પ્રીતિ વિમલ પરમારથ, જિનવચને સુખ પાવો. બે ચારોં	૧૨

૧૮૧

બાર ભાવનાની સજ્જાય

(તેમાં ભેગી ચાર ભાવનાની.)

ભાવના નિશદિન ભાવો ભાવો, ભવભ્રમણ નિવારણ કે;	
પહેલી અનિત્ય ભાવના ભાવો, માતપિતા પુત્ર પરિવારો.	
ધન વૈભવ ગૃહ સાજ રાજ, નયણ મીંચાયે નહી કીસકે. ભા૦	૧
દ્વસરી અશરણ ભાવના આવે, નહિ કોઈ સ્વજન પત્ની બચાવે;	
જીનવરનું ધરો ધ્યાન ધ્યાન, શરણ નહિં બીજું જગમે. ભા૦	૨
ત્રીસરી સંસાર ભાવના ભાવો, જન્મ મરણકો પાર ન આવ્યો;	
સુખ નહીં લેશ નિરધાર ધાર, ઉલટે સુલટે સગપણમે. ભા૦	૩
ચોથી એકવ ભાવના ભરીયે, મમતા મૂકી સમતા ધરીયે;	
એકીલો આતમ જાય જાય, કર્મ સંજોગે હીલ મીલતે. ભા૦	૪
પંચમી અન્યત્વ ભાવના ધરીયે, આતમ બલીઓ જ્ઞાનથી કરીયે;	
બહિરાતમ ભાવ છોડ છોડ, ગજસુકુમાલ જીમ ધ્યાનનમે. ભા૦	૫
છઠ્ઠી અશુચિ ભાવના કીજે, સનત ચક્રીની ભાવના લીજે;	
હાંડ માંસ લોહી ચામ કામ, નહી તત્ત્વ વસ્તુ તનમે. ભા૦	૬
સાતમી આશ્રવ ભાવના ભરીયે, પ્રમાદ છોડી વ્રત આદરીયે;	
મિથ્યાત્વ કર દૂર દૂર, અશુભ કરમકો રોકનમે. ભા૦	૭
આઠમી સંવર ભાવના કરીયે, ક્રિયા શુભ યોગથી તરીયે;	
પ્રવૃત્તિ અશુભ નિવાર વાર, વ્રત બારે લઈ તન મન સે. ભા૦	૮
નવમી નિર્જશ ભાવના રમીયે, પૂર્વ કર્મ સમતાથી ખમીયે;	
જેથી સકામ પમાય પમાય, ધર્મ ધ્યાન હોયે સુખસે. ભા૦	૯
દશમી લોકની ભાવના આણો, છ દ્રવ્યનું સ્વરૂપ પીછાણો;	
ચૈતન્ય વંત જીવ એક એક, પુદ્ગલ રચના અનુભવમે. ભા૦	૧૦
અગ્યારમી બોધી ભાવના પાવન, દુર્લભગતિ મનુષ્ય ને ધ્યાવન;	
સદ્ગતિ પ્રાપ્તિને કાજ કાજ, ધરો જીન આજા હૃદયે. ભા૦	૧૧

બારમી ધર્મની ભાવના ભાવે, દુર્ગતિમાં પડતાં અટકાવે;
એહી જ ધર્મ સ્વભાવ ભાવ, ધારો મન વચ્ચે કાથે. ૧૨

ચાર ભાવના

બાર ભાવના એહી પરે ભાવી, શુદ્ધ પરિણતી કરવા ગાળી;
વિશેષ ભાવના ચાર ચાર, સમભાવ પ્રગટાવન કે. ૧૩
ત્રીની ભાવના ચિત્તમાં ધરજો, પાશવ શુભો નિંદાને હરજો;
સર્વ જનોની સાથ સાથ, મિત્ર પાણું કરજો જગમે. ૧૪
પ્રમોદ ભાવના હૃદયે લીજો, અનુમોદન પુન્ય કામમે કીજો;
પ્રસન્ન વદન નિત્ય રાખ રાખ, શુભ વૃદ્ધિ કે કારણમે. ૧૫
કરૂણા ભાવ હૃદયમાં લાવો, જ્ઞાન દાનમાં મહદે ધાવો;
અનાથ અપંગી રોગી શોગી, સૌ જન પર દયા ધરમે. ૧૬
મધ્યસ્થ ભવના મનમાં ધારો, રાગદ્વેષને દૂર નિવારો;
સમભાવે રહો સુખ દુઃખ, કર્માનુસારી મીલતે. ૧૭
એહીપરે બાર ઉપર વળી ચાર, ભાવી ભાવના સોળ ઉદાર;
ભવ ભવ બંધન ત્રોડ ત્રોડ, અજર અમર પદવીધર એ. ૧૮
શુદ્ધ ભાવે જે ભાવના ભણુશે, કર્મ નિર્જરી શિવસુખ વરશે;
જન્મ મરણ કરી દૂર દૂર, આત્મ રમણમાં તે રમશે. ૧૯
તપગચ્છ ક્ષાન્તિ સૂરીધર રાયા, તાસ શિષ્ય લલિત શુભ ગાયા;
રાજનગર વીર વાસ રાસ, હિતકારી એ સ્વપર ને. ૨૦

૧૮૨

કલહ નિવારણની સંજ્ઞાય

રાડ કલહ સવિ મૂલે નિવારે, વિંધ્યા બોલ મ બોલો રે;
કલહ કરંતા ભલપણુ જાથે, મર્મ ગાંઠ મમબોલો રે. ૧
વચન વિચારી ખમો રે ભાઈ, ખમતાં ખિમા શુભ આવે રે;
ખમતાં દોષ ન ચડાવે કોઈ, વિઘન વિલય સવિ થાવે રે. ૨
જીમ તિમ કલહ કરંતા બોલે, રીસવશે જીવ વાણી રે;
બંધ નિકાચિત તેહથી પાડે, કડવા ફલ લહે પ્રાણી રે. ૩
જેમ તેમ નીચ લવે અણબણ્યો, ઉત્તમ હિયડે ન આણે રે;
પાન તરફડે વાથે અતિ ઘણું, થડ નિશ્ચલ નિજ ઠાણે રે. ૪

શ્રાપ મ ઘો કરકઠા મ માંડો, કલહ કરંતા રીસે રે;	
વચન તેણે અવસરે બોલાશે, તે પોતે ભોગ વશે રે.	૫
લોહ તણાં કાંટા જેમ ખૂંચે, તેહવા મર્મ વચન રે;	
સાલ ન શકશે તે કો કાઢી, ખમશે તે ધન ધન રે.	૬
હલુઆં થાવે અતિ બોલંતો, ખમતો થાય ગંભીર રે;	
ખિમા કરે જે નર ને નારી, તે કહેવાયે ધીર રે.	૭
રીશ વશે બે વચન બોલાયે, તો પગે લાગી ખમાવો રે;	
ક્રોધ અગ્નિ પરજલતો બાણી, ખિમા જલે ઓહાવો રે.	૮
જિણે મુખે રૂડાં નામ લેવાયે, તેણે કાં વિરૂઆં લીજે રે;	
કૂર કપૂર અમીરસ જામીયે, તેણે કાં અધુચિ પીજે રે.	૯
કલહ કરતાં કીર્તિ નાશે, ક્રોધી નામ ધરાવે રે;	
જશ કિરતી સૌભાગ્ય ન હોવે, બૂંડા માંછી ગિણાવે રે.	૧૦
સૂત્ર વચન સદ્ગુરુ મુખ સુણીને, કલહ સદાય નિવારે રે;	
તેહ તણા ગુણ ઉદય રત્ન કહે, સુરનર નિત્ય સંભારે રે.	૧૧

૧૮૩

પરિગ્રહની સજ્જાય

દુહો :	આશા દાસી વશ પડ્યા, જડ્યા કર્મ જંજીર;	
	પરિગ્રહ ભાર ભરે નડ્યા, સહે નરકની પીર.	
ઢાળ :	પરીગ્રહ ભાર ભર્યા પ્રાણી, ભમે અધોગતિ દુઃખ ખાણી;	
	જસમતિ લોભે લલચાણી રે, ચેતન ચતુર સુણો ભાઈ.	
	લોભ દશા તબે દુઃખ દાઈ રે.	૧
	લોભે લાલચ બસ ઘણી, પરિણતિ નીચી તેહ તણી, લટપટ કરે બહુ લોક ભણી રે.	૨
	લોભી દેશ વિદેશ ભમે, ધન કારણ નિજ દેહ દમે, તડકા ટાઢનાં દુઃખ ખમે રે.	૩
	લોભે પૂત્રપિતા જગડે, લોભે નરપતિ રહે વગડે;	
	લોભે આંધવ ભેર લડે રે; ચે૦	૪
	હાટ હાથી લોભે લીનો, કોણીકે સંગર બહુ કીનો;	
	માતા મહને દુઃખ લીનો રે;	૫

લોભા રંભે બહુ નડીઆ, કાલાદિક નરકે પડીયા;
નિરયાવલી પાઠે ચઢીયા રે;
લોભ તજ સંવર કરજે, ગુરૂ પદ પદ્મને અનુસરજે;
રૂપ વિજય પદ્મને વરજે રે.

૬

૭

૧૮૪

ચેતનને શિખામણની સંજ્ઞાય

ચેતન ચેતજે રે કાળ ન મેલે કેડો;
ભાતું બાંધજે રે, જમડો પકડે છે કેડો; ચેતન૦ ૧
કોઈક બાતું કાઢી જીવને, છેતરશે એ છાનો;
ઓચીંતાને પકડી જાશે, માથે ચઢાવી બાનો. ચેતન૦ ૨
શરીર પીંજર જીવ મુસાફીર, તૃણા બગીચે ફરતો,
જીવમી જમડો સમરીની પેરે, લેઈ જાશે ઝટ ભમતો. ચેતન૦ ૩
બાલા બુઢા ગરભે હુંતા, જીવાનને લેઈ જાવે;
કાચા પાકા સખ લેઈ જાવે, જમડાને દયા ન આવે. ચેતન૦ ૪
તું જાણે પરવારી જઈશું, લોચા સઘળા વાળે;
હાં હાં કરતા જમ લેઈ જાશે, કુટુંબ નજરે લાળે. ચેતન૦ ૫
આજ કાલ ને પોર પરાર, ધર્મમાં વિલંબ કરતો;
ક્ષણ ક્ષણ આયુષ્ય ઓછું થાયે, અંજલી જલ જિમ ખરતું. ચેતન૦ ૬
જીવડાંને રણમાં ગાળે છે, બહેરો થઈને બેઠો;
માથે મોતની નોખત વાળે, તું એ પથે પેઠો. ચેતન૦ ૭
વાર કુવાર કે સુખી દુઃખી, ન ગણે જમડો ટાણું;
અવર રૂઠે તો ધનથી મનાવે, ન વળે જમડાનું આણું. ચેતન૦ ૮
નિશ્ચિંત થઈ સુતો શું જીવડા, જમડાનો જોજો જોરો;
માત પિતાદિક જોતાં રહેશે, ન આવે કેહનો તોરો. ચેતન૦ ૯
પાણી પહેલા પાળ જે બાંધે, તે જગમાંહે બળીયો;
ઘર બળે ત્યારે કુવો જોદે, તે મૂરખમાં લળીયો. ચેતન૦ ૧૦
જરા કુતરી જોખન સસલો, આહેડી જમ પકડે;
જિહાં જાશે ત્યાં એ જમ મારે, ચિત્તમાં કાં નવિ ખટકે. ચેતન૦ ૧૧

એવું જાણી ધર્મ આરાધી, શું કરે જમડો બળીયો;
વીર વિજય ગુરૂ શિષ્ય વિશુદ્ધ કે; જઈ શિવમંદિરમાં ભળિયો. ચેતન૦ ૧૨

૧૮૫

વૈરાગ્યની સંજ્ઞાય

- એ સંસાર અસાર છે રે જીવડા, ખુઝે વિરલો કોય;
એ સંસાર તણ ગયા રે જીવડાં, તે નર સુખીયા હોય.
ચતુર નર ચેતોરે ચિત્તમાંડી. ૧
- ડાલ અણી જલ ખિંદુઓ રે જીવડા, બેહવો સંધ્યા વાન;
એણીપરે ચંચલ આઉખું રે જીવડા, ચેતી શકે તો ચેતરે. ૨
- ધન ધન રામા કાંઈ કરે રે જીવડા, કારમો એહ સંસાર;
સોવનમય નવ ડુંગરી રે જીવડા, નંદે તણ નિરધાર. ૩
- માતા મયગલ પરે રે જીવડા, મનમથ થયો રે અપાર;
નરક નિગોદમાં જાશે રે જીવડા, તેહવો જાણી સંસાર. ૪
- યૌવન વય વઈ જાશે રે જીવડા, ઘડગણ પણ નિવાર;
ખૂણે ઘાલ્યો ખાટલો રે જીવડા, કોઈ ન પૂછે સાર. ૫
- અંગ ગદ્યું ને માથું દરતું રે જીવડા, જાળેરી હુએ દેહ;
સગાં સણીજા ઇમ લણે રે જીવડા, ડોસો કરાવે વેઠ. ૬
- મગધ દેશનો રાજ્યો રે જીવડા, શ્રેણીક નામે નરેશ;
કાષ્ટ પિંજર કોણીકે કરી રે જીવડા, સાત વૈરી તુંસુવેશ રે. ૭
- આદીશ્વર અંગજ ઉપન્યા રે જીવડા, ભરત ખાડુખલ લાઈ;
મોહો મોહો જીજ્યા રે જીવડા, એ સંસારની સગાઈ. ૮
- પરમેશ્વર નિત પુણ્યે રે જીવડા, નિત્ય જપીએ નવકાર;
સુગુરૂ શિખામણ મન ધરો રે જીવડા, જીમ પામે ભવપાર. ૯
- અરિહંત નિશદિન ધ્યાઈએ રે જીવડા, પુગે મનના કોડ;
પાંડિત શિયલ વિજય તણો રે જીવડા, શિષ્ય કહે કરજોડ. ૧૦

સુખીયાની સજ્જાય

- તે સુખીયા ભાઈ તે સુખીયા, જે પર દુઃખે દુઃખીયાળ; ૧
 પરસુખ દેખી જે સંતોષીયા, જેને જિનધર્મ ઓળખીયાળ.
- જ્ઞાનાદિક બહુ ગુણના દરિયા, ઉપશમ રસજળ ભરીયાળ; ૨
 જે પાળે નિત સુધી કિરીયા, ભવસાયર તે તરીયાળ.
- ઠાન તણે રંગે જે રાતા, શીલગુણે કરી માતા રે; ૩
 સવિ જગજીવને દિયે જે શાતા, પર વનિતાના બ્રાતા રે.
- જેણે છાંડ્યા ઘરનાં ધંધા, જે પરધન લેવા અંધારે; ૪
 જે નવિ બોલે બોલ નિબંધા, તપ તપવે જોદ્ધારે.
- પરમેશ્વર આગળ જે સાચા, જે પાળે સુધી વાચાળ; ૫
 ધર્મકામે કબહી નહી પાછા, જીનગુણ ગાવે જાયા રે.
- પાપ તણાં દુષણ સવિ ટાળે, નિજ વ્રત નિત સંભાળેળ; ૬
 કામ ક્રોધ વૈરીને ગાળે, તે આતમકુળ અનુવાળેળ.
- નિશદિન ઇર્ષ્યાસુમતે ચાલે, નારી અંગ ન ભાળે લ; ૭
 શુકલધ્યાન માંડે જે મહાલે, તપ તપી કર્મ ગાળે લ.
- જે નવિ બોલે પ્રરની નિંદા, જે અમીરસ કંદાળ; ૮
 જેણે ત્રેડ્યા ભવના કંદા, તસ દેખત પરમ આનંદાળ.
- જે પૂજે ભાવે જીન ઈંદ્રા, સૌમ્ય ગુણે જિમ ચંદાળ; ૯
 ધર્મે ધીર ગુરૂ ચિરનંદા, નય કહે હું તસ બંદાળ.

પરસ્ત્રી ત્યાગ વિષે સજ્જાય

- પ્રભુ સાથે જો પ્રીત વંચેછો તો, નારી સંગ નિવારો રે; ૧
 કપટની પેટી કામજુગારી, નિશ્ચયે નરક દુવારો રે. પ્રભુ ૧

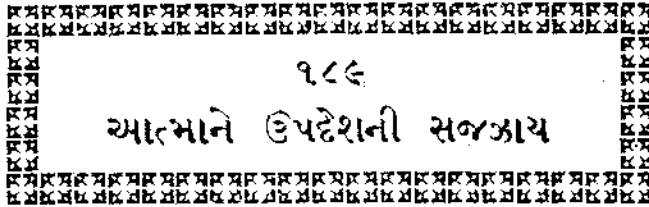
એહની ગતિ એહ જ જાણે, રખે કોઈ સંદેહ આણે. રે. આંકણી	
અખળા એવું નામ ધરાવે, સખળા ને સમજાવે રે;	પ્રભુ ૦ ૨
હરિહર બ્રહ્મા પુરંદર સરિખા, તે પણ દાસ કહાવે રે.	
એક નરને આંખે સમજાવે, બીજા શું બોલે કરારી રે;	પ્રભુ ૦ ૩
ત્રીજા શું કર્મ કરે તક જોઈ, ચોથો ચિત્ત મોઝારી રે.	
વ્યસન વિલુપ્તિ ન જુએ વિમાત્રી, ઘટના ઘટતી વાતે રે;	પ્રભુ ૦ ૪
પરદેશી મુજની પરે જોઈ, મળજો એહ સંગાતે રે.	
જાંગ ચીરીને માંસ ખવડાવ્યું; તો પણ ન થઈ તેહની રે;	પ્રભુ ૦ ૫
મુખની મીઠી દીલની જૂઠી, કામિની ન હોયે કેહની રે.	
પગલે પગલે મન લલચાવે, શ્વાસો શ્વાસથી જૂઠી રે;	પ્રભુ ૦ ૬
ગરજ પડે ત્યારે ઘેલી થાએ, કામ સરે જાય ફૂલી રે.	
કરણી એહની કહી ન જાએ, કામની તણી ગતિ ન્યારી રે;	પ્રભુ ૦ ૭
ગાયું એહનું જે નર ગાયો, તેણે સદગતિ હારી રે.	
લાખ ભાતે લલચાવે લંપટ, વિરૂધને વિષની ક્યારી રે;	પ્રભુ ૦ ૮
એહનાં પાસમાં જે નર પડીયા, તે હાર્યો જમ વારી રે.	
કોડી જતન કરી કોઈ રાખે, માનની મહેલ મઝારી રે;	પ્રભુ ૦ ૯
તો પણ તેહને સૂતાં વેચે, ઘડી ન રહે ધૂતારી રે.	
જો લાગી તો સર્વસ્વ લૂંટે, રૂઠી રાક્ષસી તોલે રે;	પ્રભુ ૦ ૧૦
એમ જાણીને અળગા રહેજો, ઉદય રત્ન ઇંમ બોલે રે.	

૧૮૮

સમુદ્રપાલ મુનિની સજ્જાય

નગરી ચંપામાં વસે, એ તો શ્રાવક પાલક નામ; સજ્જની	
એક દિન પ્રવહણ પૂરીયાં, પહોં તો પિહુડ પુર ઠામ. સજ્જની.	
સમુદ્રપાલ મુનિવર જ્યો.	૧
એ તો સંવેગી વિખ્યાત, સજ્જની, અધ્યયને એકવીશ મેં;	
એહ સચલ અવહાત સજ્જની.	૨
તેં તિહાં થન ભેશું કરી, પરણ્યો વિદેશે નાર; સજ્જની.	
સગલી નારી લેઈ ચઢ્યો, નિજપુર આવણુ હાર.	૩
સમુદ્ર માંહિ સુત જન્મીયો, સમુદ્રપાલ તસ નામ સજ્જની;	
પુત્ર કલત્ર લેઈ આવીયો, પાલક ચંપા ઠામ.	૪

અનુક્રમે તાતે પરણાવીયો, રૂઢમણી નારી સરૂપ; સજની;	
એક દિન ગોખે બિરાજતો, દેખે નગર સ્વરૂપ.	૫
એક ચોર તવ હીઠડો, તસ કંઠ કણુચર માન. સજની.	
ગાંઠે બંધને બાંધીયો, ભોગવી દુઃખ અસરાલ.	૬
તે દેખી તસ ઉપનો, મન વૈરાગ્ય અપાર; સજની.	
સમુદ્રપાલ તવ ચિંતવે, જૂઓ કઠીન કર્મ અધિકાર.	૭
માતાને પૂછી લીધે, સંયમ ભાર કુમાર; સજની.	
મુક્તિ ગયો મુનિ રાણ્યો, સુખ પામ્યો શ્રીકાર.	૮
વિજય દેવ પટે જ્યો, વિજય સિંહ ગણુધાર; સજની.	
શિષ્ય ઉદયવાચક કહે, મુનિ ગુણ મોહન ગાર. સજની.	૯

૧૮૬

આત્માને ઉપદેશની સજ્જાય

યામે વાસમે બે, મરદો મગન ભયા, મેવાસી કાયા રૂપ મેવાસ બન્યો હૈ;	
માયા જ્યુ' મેવાસી, સાહેબ કી શિર આણુ ન માને, આખર કયા લે જાશી. ૧	
ખાઈ અતિ દુર્ગંધ ખજાના, કોટમે' બહોંતેર કોઠા;	
વણુસી જાતાં વાર ન લાગે, જેસા જલ પંપોટા.	૨
નવ દરવાજા વહે નિરંતર, દુઃખદાર્ઘ દુર્ગંધા;	
કયા ઉસમે' તલીન ભયા હૈ, રે રે આતમ અંધા.	૩
છિનમે' છોટા છિનમે' મોટા, છિનમે' છેલ દિયાસી;	
જ બ જમરેકી નજર લગેગી, તબ છિનમે' ઉડ જાસી.	૪
મુલક મુલક કી મલી લોકાઈ, બહોત કરે ફરીયાદી;	
પણુ મુઝરો માને નહિ પાપી, અતિ છાકયો ઉન્માદી.	૫
સારા મુલક મેલા સંતાપી, કામ હિરાડી કોટો;	
લોભ તળાટી લોચા વાળે, તો કેમ નાવે તોટો.	૬
ઉદય રત્ન કહે આતમ મેરા, મેવાસી પણ મેલો.	
ભગવંત ને લેટો લલી ભાતે, મુક્તિ પુરીમાં ખેલો.	૭

બેઇન્દ્રિયની સજ્જાય

- બેઇન્દ્રિય બોલે રે મુખથી એહલુ', શું કરવા અમ મારે રે;
તારૂં હૈડું રે કેમ કુટી ગયું, દયા દયા પોઝારે રે. ૧
- વાસી અન્ન ને ધાન ને રોટલા, તેહમેં રંદ્યા અમે આઝા;
તેહનું ભક્ષણ કરતો તું નવિ બીએ, શાઅની મૂકી તે માળ રે. ૨
- નીસ વસાની રે તારી દયા ગઈ, કાંઈ ન રહી બાકી રે;
ઉનું પાણી રે વાસી પીવતાં, સચિત્ત સમાન એ વાકી રે. ૩
- એઠવાણી તારે પાણીમાં હુવે, સમુચ્છિંમ પંચેંદ્રિ સુધી રે;
ચૌદ સ્થાનકીયા રે જીવને વિચારતાં, કેમ ગઈ તુજ બુદ્ધિ રે. ૪
- મોઠ પાટો રે દિન આખો રહે, શુંક મેલ પરસેવો રે;
તિહાં કને ઉપજે જીવ અસંખ્ય જે, તેહ વિચારીને જુઓ રે. ૫
- હુંઢક હુંઢક સઘળો ભટકે, ધર્મ ન પામ્યો લેશજી રે;
રાજ દરબાર ને નીચના આહારથી, દયા ગઈ છે વિશેષ રે. ૬
- બેઇન્દ્રિ વચન તે એહવા બોલતાં, સાને તું સાધ કહાવે રે.
વડીનીતી ને લઘુનીતિ શુંથતાં, તિહાં તુજ દયા ન આવે રે. ૭
- એકેન્દ્રિયનો ઉગારો કરે, બેઇન્દ્રિને તું ખાય રે;
વિઠળ વિઠારીને કૂડાં બોલતા, નીચ ગતિએ તે જાય રે. ૮
- દયા વિચારી રે સૂત્ર સિદ્ધાંતથી, ધારજો શુરૂ ઉપદેશ રે;
દશવૈશ્ણવિકે રે હિંસા ટાળવી, અનુબંધી વિશેષો જ રે. ૯
- ઇમ બાણીને રે હિંસા ટાળજો, એ જીન મુનિવર વાણી રે;
રત્નવિજય શુરૂ ચરણ કમલ નમી, ધર્મ કરો સવિ પ્રાણી રે. ૧૦
- સૂત્ર ઉત્થાપે સમકિત હીણો, કરે નીચનો આહાર રે;
સમકિત વિના તો સમકિત આપે, તે નહિ તારણહાર રે. ૧૧

અંતરાયની સજ્જાય

- સરસ્વતી માતા આદે નમીને, સરસ વચન દેનારી;
અસજ્જાયતું સ્થાનક બોલે, ઋતુવંતી જે નારી, અળગી રહેજે રે;
ઠાણુંગ સૂત્રની વાણી કાને સુણજે રે. અળગી ૧
- મોટી આશાતના ઋતુવંતીની, જનજીએ પ્રકાશી,
મલીનપણું જે મન નવિ ધારે, તે મિથ્યામતિ વાસી. અળગી ૨
- પહેલે દિન ચંડાલિણી સરખી, બ્રહ્મઘાતિની વળી બીજે;
પરશાસન કહે ધોખણ ત્રીજે, ચોથે શુદ્ધ વહીજે. અળગી ૩
- ખાંડી પીરસી રાંધી પિયુને, પરને લોજન પીરસે;
સ્વાદ ન હોવે ષટરસ દોષે, ધરની લક્ષ્મી ખીસે. અળગી ૪
- ચોથે દિવસ દરિસણ સૂજે, સાતમે પૂજા લણી એ;
ઋતુવંતી મુનિને પડિલાલે, સદ્ગતિ સહેજે હણીએ. અળગી ૫
- ઋતુવંતી પાણી પડિલાલે, જિનમંદિર જલ આવે;
બોધિબીજ નવિ પામે ચેતન, બહુલ સંસારી થાવે. અળગી ૬
- અસજ્જાયમાં જમવા બેસે, પાંત વિચે મત હાંસે;
નાત સર્વે અલડાવી જમતી, દુર્ગતિમાં ઘણું લમશે. અળગી ૭
- સામાયિક પ્રતિક્રમણે ધ્યાને, સૂત્ર અક્ષર નવિ જોગી;
કોઈ પુરૂષને નવિ આલડીએ, તસ કરસે તનુ રોગી. અળગી ૮
- જિન મુખ જોતાં લવમાં લમીએ, ચંડાલણી અવતાર;
ભૂંડણ દૂંગણ સાખિણી હોવે, પરલવે ઘણીવાર. અળગી ૯
- પાપડ વડી ખેરાદિક કરસી, તેહનો સ્વાદ વિણાસી;
આતમનો છે આતમ સાખી; હૈકે જોને તપાસી. અળગી ૧૦
- જાણી ચોખાઈ એમ લણીએ, સમકિત કિરીયા શુદ્ધિ;
ઋણ વિજય કહે, જન આણાથી, વહેલા વરશે સિદ્ધિ. અળગી ૧૧

૧૯૨

અષ્ટ ભંગીની સજ્જાય

સુચર દેવ સુધર્મનું, જેહ તત્વ ન જાણે, મુનિ શ્રાવક વ્રત નાદરે,	
ભાવે પણ નાણે, ચેતન જ્ઞાન દશા ભજે, જિમજલ અરવિંદા. ચેતન૦	૧
નવિ જાણે નવિ આદરે, નવિ પાલે અંગ તેહ;	
મિથ્યા તે સવિ જના, કહ્યા પહિલે ભંગે. ચેતન૦	૨
નવિ જાણે નવિ આદરે, અંગે પણ પાલે;	
કષ્ટ ક્રિયા શિલાદિકે. તાપ સત ગાલે. ચેતન૦	૩
નવિ જાણે વહી આદરે, મુનિવ્રત નવિ પાલે;	
પાસત્યાદિક દુર્ભવી, ત્રીજે ભંગી નિહાલે. ચેતન૦	૪
નવિ જાણે વહી આદરે, પાલે પણ અંગે;	
અભવ્ય ઉત્સૂત્ર કથક મુખા, લહ્યા ચોથી ભંગે. ચેતન૦	૫
જાણે પણ નવિ આદરે, વ્રત ભયે નવિ પાલે;	
શ્રેણીક પ્રમુખ જે સમક્રિતિ, શાસન અનુઆલે. ચેતન૦	૬
જાણે પણ નવિ આદરે, શીલાદિક પાલે;	
પંચાનુત્તર સુરવરા, છઠ્ઠો લેહ નિહાલે. ચેતન૦	૭
જાણે અંગે આદરે, મુનિવ્રત નવિ પાલે;	
ગીતારથ પ્રવચન લહે, સત્તમ લેહ વિશાલ. ચેતન૦	૮
જાણે પાલે આદરે, જિન મતના વેદી;	
ચઢવિહ સંઘ જે સુરવિરતિ, અઠ્ઠમ ભંગ વિનોદી. ચેતન૦	૯
પદમ ચઢભંગી માહિલા, મિથ્યાત નિવાસી;	
પર ચઢભંગી સમક્રિતી, શ્રી જનમતિ વાસી. ચેતન૦	૧૦
એ અઢભંગી ભાવતા, વિધિને અનુસરતા;	
જ્ઞાનવિમલ મતિ તેહની, જન આણુ ધરંતા. ચેતન૦	૧૧

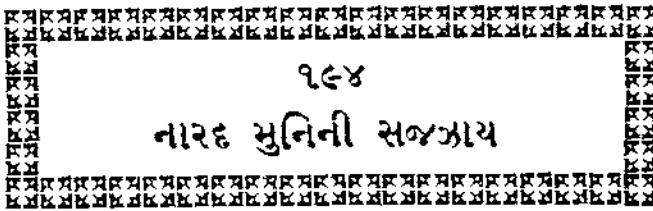
૧૯૩

નવવાડની સજ્જાય

નવવાડ મુનિસર મન ધરો, જે સંજમનું છે સારો રે;
વર્ધમાન જિજ્ઞેસર ઇમ ભણે, સહુ સાંભલે પરિસદા બારો રે. ૧

નારીની વસતીએ નવિ રહે, રહેતાં તો વાડ લોપાએ રે;	
જમ બીલાડી ઘર પ્રાહુણો, હંસ ચતુર કહો કિમ થાએ રે.	૨
જે કુલ બહુ રૂપ નારી તણો, ન વખાણે જે જે બ્રહ્મચારી રે;	
તેની વાડ બીજી તાજી રહે, કામ ન કરે તિહાં અસવારી રે.	૩
નારીને બેસણે નવિ બેસે, જે શીયલ રચણના ધારી રે;	
જમ આહેડી પાસો રચ્યો, મૃગ છંડે તો સુખકારી રે.	૪
એહતું સુખ રૂડું કુચ કલસલા, એહની આંખ ભલી અણીયાલી રે;	
હમ નીરખે અંગ જે નારીનો, તેહની ચોથી વાડ ઉલાલી રે.	૫
જે ભીંત અંતર નવિ રહે, જિહાં નારી શબ્દ સંભાલાએ;	
જિમ પારદ પૃથ્વીમાં રહે, સ્ત્રી શબ્દ ઉદ્યાન ધાઈ રે.	૬
પૂરવે ભોગ જે ભોગવ્યાં, મત લીધા પછે ન સંભારે રે;	
જિમ વરસે અહિ વિષ વિસ્તરે, તે તો શીયલ ની વાડી સંહારી રે.	૭
સરસ આહારના લોહુપી થઇ, સરસ આહારને જારે રે;	
તેહની વાડ નિશ્ચય રહે નહિ, શ્રી રથુલિલદ્ર ઉપનય તારે રે.	૮
ઉણોઢરી મત નવિ આઢરે, અણુભાવતું ખાઈ આગલંચે રે;	
આહાર લેવા સમે નવિ ઉલખે, તેહની વાડીશું સંચ રે.	૯
નખ કેશ વેશ શોભા ધરે, તન મેલા ફેડે શુભ રૂપ રે;	
તેહતું શીલરતન સલી પરે, જડપી લેઈ નાંખે કૂપ રે.	૧૦
નવવાડી રૂડી પર સાચવે, ધન શીયલ તણો જન જેહ રે;	
શ્રી મહિમા પ્રભ સૂરીશના, ભાત તે સાધુ શું નેહો રે.	૧૧

૧૬૪

નારદ મુનિની સજ્જાય

આવ્યા નારદ મુનિવર, પાંડવ પાંચ તણે ધરે રે લોલ;	
ઉઠી મલીયાં યુધિષ્ઠિર રાયકે, હર્ષે ધરી રે લોલ,	
અર્જુન નિકુલ બે જોડી હાથ કે, નમન ભલે કરે રે લોલ;	
તેમ વલી સહ દેવ લાગે પાય, પધારો મુખ ઉચ્ચરે રે લોલ.	૧
માંહે બેઠા કુંત માતા કે, દ્રૌપદી પરિવારથી રે લોલ;	
તિહાં ગયો નારદ દેખી સભા સહુ, ઉઠી હરખથી રે લોલ;	

- દ્રૌપદી ઉઠી નવિ લગાર કે, નવિ પૂજા કરી રે લોલ;
રોષે ભરીયો નારદ મનમાં કે, બોલે રોષે કરી રે લોલ. ૨
- દ્રૌપદી પાંચ પાંડવની નાર કે, મુજને કેમ નમે રે લોલ;
એહને સંકટમાં નાણું આજ કે, માફ મન ગમે રે લોલ;
ચિંતવી આવ્યો જાય આકાશ કે, ધાતકી ખંડમાં રે લોલ;
તિહો છે પદ્મોત્તર વલી રાય કે, સ્ત્રીના જકોરમાં રે લોલ. ૩
- બોલે નારદ સુણુ પદ્મોત્તર, મુજ એક વિનંતિ રે લોલ;
એક છે દ્રૌપદી નામે નાર કે, રતિ સમ રૂઝડી રે લોલ;
સુણી તેહ પદ્મોત્તર વલી રાય કે, દેવ આરાધીયો રે લોલ;
દેવ પાસે તેડાવી દ્રૌપદી નાર કે, નેહ જગાડીયો રે લોલ. ૪
- દ્રૌપદી તારે કારણે મેંયરે કે, કઠોર જ દુઃખ સહ્યા રે લોલ;
ત્રીજે દિવસે મુખ કમલના, દરશન મેં લહ્યા રે લોલ;
મુજને મલીયો તોરો જોગ કે, વાંછિત મુખ વિલસીએ રે લોલ;
મુનજરે જોને સામું નાર કે, દરિસણુ દીલજો રે લોલ. ૫
- તવ કહે દ્રૌપદી નામે નાર કે, બંધવ રહે વેગલો રે લોલ;
મારે વ્રત છે મોટું છ માસ કે, શીયળ પાણું નિરમલું રે લોલ.
બોલ્યાનું ન હોય હમણા કામ કે, સહી પછી જે હોશે રે લોલ;
એમ કહી વિનિતા રહી આવાસ કે, વલતું ઇલાં શું થઈયું રે લોલ. ૬
- પંચાલથી ઉઠ્યો યુધિષ્ઠિર રાય કે, અરહું પરહું જીવે રે લોલ;
રાતની રાતમાં ક્યાં ગઈ નાર કે, એમ થાકીને સુવે રે લોલ;
પ્રભાતે ઉઠી યુધિષ્ઠિર રાય કે, ગામ ઢંઢાલીયું રે લોલ;
કોઈએ દીઠી દ્રૌપદી નામે નાર કે, પટહો વજડાવીઓ રે લોલ. ૭
- વિનિતા શોધ ન મલી લગાર કે, નગરી કે દેશમાં રે લોલ;
ત્યારે કુંતા જઈ જહુનાથ કે, કહું સુખ વેશમાં રે લોલ;
દીકરા દ્રૌપદી લઈ ગયો કોઈક, વેરી દેવતા રે લોલ;
અમને તેહ ન મલી ત્રણ ખંડ કે, શોધ કરી ઘો સુતા રે લોલ. ૮
- નારાયણે તવ દીધો કોલ કે, બોલ છે માહરો રે લોલ;
દ્રૌપદી સોંપુ તુમ હાથો હાથ કે, ભત્રીજો તાહરો રે લોલ.
એમ કહી ખબર કઢાવી ત્રણ ખંડ કે, પ્રગટ કરી સતી રે લોલ;
એહવે નારદ આવ્યો તેણે કે, પ્રગટ કરી સતી રે લોલ. ૯
- પાંડવ પાંચ ને વાસુદેવ સાથ કે, પહોતા કંકાપુરી રે લોલ;
હાથે પદ્મોત્તર વળી રાય કે, દુપદ્ર વાંડી હરી રે લોલ.

વજ્રાવી તિહાં જીતનો શંખ કે, સહુ ઘરે આવીઆ રે લોલ;
મંગલ થાયે શીયલ પ્રભાવ કે, ઘર ઘર ગુડી ઉછલી રે લોલ.
દ્રૌપદી પાલી આયુ બ્રહ્મલોકે કે, આગમ વચને સુણી રે લોલ;
રાજનગરમાં રહી ચોમાસ કે, સતી ગુણ વરણ્યા રે લોલ.
સુનિ હરખને સૌ શ્રાવક ભલે ભાવે વિનયો રે લોલ.

૧૦

૧૯૫

અઢાર નાતરાની સજ્જાય

મથુરા નગરી રે, કુબેર સેના ગણિકા વસે;
મન હરણી રે, તરૂણી ગુણથી ઉદ્ભવે,
તિણ બયો રે, યુગલ ઇક સુત ને સુતા;
નામ દીધો રે, કુબેર દત્ત કુબેર દત્તા.

૧

ઉથલો : મુદ્રાલંકૃત વસ્ત્ર વિંટી, યુગલ પેટીમાં ઠવ્યો;
એક રાત્રિમાંહિ નદી પ્રવાહે, જમુનાં જળમાં વહ્યો;
સૌરિયપુર પ્રભાત શેઠે, સંઘડી વહેંચી કરી;
એક પુત્ર ને પુત્રીય બીજો, રાખતાં હરજો ધરી.

૨

આલ : બિહુ શેઠે રે, ઓચ્છવ કીધો અતિ ઘણો;
કર્મ યોગે રે, મળીયો વિવાહ બિહુ તણો;
સારી પાસા રે, રમતાં બિહુ મુદ્રા મિલી;
નિજ બંધવ રે, ભણીને થઈ આકળી.

૩

ઉથલો : આકુળી થઈ તવ ભગિની, વિષય વિરક્ત તે થઈ;
સાધ્વી પાસે ઘડી સંજમ, અવધિ નાણી સા થઈ;
વ્યવસાય કાળે કુબેરદત્ત હવે, અનુક્રમે મથુરા ગયો;
વલી કર્મ યોગે વેષ ભોગે, વિલસતાં અંગ જ થયો.

૪

આલ : નિજ બંધવ રે, પ્રતિબોધનને સાહુણી;
વેશ્યા ઘર રે, આવીને સા સાહુણી;
ધર્મ શાળા રે, પારણાને પાસે રહી;
હુલારાવે રે બાળક ને સા ઇમ કહી.

૫

ઉથલો : ઇમ કહી પુત્ર-ભત્રીજ-બંધવ-દેવર-કાકો-પોતનો;
ઇમ નાતરા ષટ તુજ સાથે, રૂઢન કરતી ઉચરો.

પતિ-પિતા-અંધવ-જેઠ-સુમરો, પિતરીયો ઇણી પરે કહી;
કુબેરદત્ત સુ સાધ્વી, ષટ્ નાતરા ઇણી પરે લહી.

૬

ચાલ : ભોજઈ રે, શોક માતા સાસુ વહુ;
ખડી માતા રે, ઇણી પરે ષટ્ સગપણુ લહુ;
તવ ભાષે રે, સાધ્વીને વેશ્યા ઇશ્યું;
અસ મંજસ રે, શું ભાષે છે એ કિશ્યું.

૭

ઉથલો : કિશ્યું ભાષે લાજ ન રાખે, સાધ્વી વેશ્યા ને કહે;
મંજૂષ માંહિ ઠવીય મેલ્યા તેહ વિતક સખ કહે;
ઈમ સુણીય ગણિકા લીયે સંજમ, પાર પામી ભવ તણો;
સાધ્વી ઈમ ઉપદેશ કીધો, કરી ઉપકાર અતિ ઘણો.

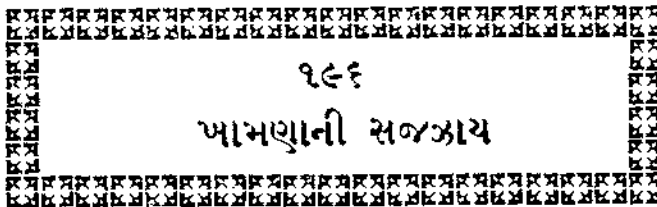
૮

ચાલ : સુણી પ્રભાવ રે, ઇણીપરે સહુ સંસારમેં;
સંખંધ રે, એ સગપણુ સંસારમેં;
એ કેકે રે, સગપણુ દશ અડ ઈમ કહ્યા;
ચિહું જણના રે, ગણતાં બિહુંતર થયા.

૯

ઉથલો : થયા બિહુંતર ઈમ પડુતર, કહે જંબૂ કુમાર એ;
સંસાર વિષય વિકાર વિરૂપા, દુઃખના ભંડાર એ;
તેહ ભણે સંજમ અહે પ્રભવો, સુખ તિણુ પરે હુલ્લસે;
કવિરાજ ધીર વિમલ સેવક, નય વિમળ ઉપદિશે.

૧૦

૧૮૬

ખામણાની સજ્જાય

પંચ પરમેષ્ઠિ ધ્યાઈએ રે, ગુણુ તેહના સંભારી, કરો ભવિ ખામણા,
શિષ્ય સ્વામીને ખામણા રે, સાધવી પણુ ગુણુધાર, કરો ભવિ ખામણા;
એ ગુણી જીવને ઉપરે રે, કીધો જેહ કષાય, કરો નવિ ખામણા.

૧

ગુણુ દ્વેષ મરચર ધર્યો રે, આ ભવ પરભવ જેહ. કરો
પાથે લાગી ત્રિવિધે કરી રે, તાસ ખમાવું તેહ.

૨

ચારાશી લાખ થેનીમાં રે, વસીયો વાર અનંત;
વૈર વિરોધ કર્યાં તિહાં રે, ખામું તે થઈ શાંત.

૩

સર્વ જીવ ખમજો તુમે રે, માહરો જે અપરાધ. કરો
મૈત્રી કરું સવિ જીવશું રે, તરૂં સંસાર અગાધ;

૪

ખામણા જીમ જીમ કીજીએ રે, સ્વર્ગ મોક્ષમાં વાસ. કરોં	
હોધ કરી ખમે નહિ રે, નરક નિગોદ આવાસ;	૫
જેહ ખમે ખામે વલી રે, તે આરાધક થાય. કરોં	
જેહ ખમે નહિ ખામતા રે, આરાધના તસ જાય;	૬
કુરગડુ ચઉ તપ કરી રે, ખામતા કેવલ નાણ. કરોં	
ચંદનખાલા તિમ વળી રે, મૃગાવતી શુ' જાણ.	૭
ચંડ પ્રદ્યોત ને દીધલો રે, રાજ્ય લીધો તો તાસ; કરોં	
પડિછમણું ઉદાર્થ થે રે, ત્યાર પછી કયું ખાસ.	૮
તિણ ખમજો ખમાવજો રે, ચિત્ત કરી નિરમાય. કરોં	
મ કરો કુંભારની પરે રે, વૈર વિરોધ ખમાય.	૯
સમવસરણમાં જિનવરે રે, ઉત્તમ પર્ષદા માંહિ;	
પદ્મ વિજય કહે લાખીયો રે, સદ્દ્યો ભવિ ઉછાંહી. કરોં	૧૦

૧૮૭

વર્ધમાન તપની સજ્જાય

મોરા ચેતન હો કે, કહું અનુભની વાત કે, સાંભળ સ્થિર થઈ મિત્ર તું;	
જીમ ખામે હો તું શિવ સુખ સારકે, ક્ષણમાં હોય પવિત્ર તું.	૧
તપ આંખીલ હો કરજો વર્ધમાન કે, વિધન વિદ્યારણ કેસરી;	
અજ સિદ્ધિ હો અણિમાદિક થાય કે, પ્રગટે ઋદ્ધિ પરમેશ્વરી.	૨
ભય સાતે હો તસ દૂર પલાય કે, આંખીલે બળી નહિ;	
દારિકા દેવ સાનિધ્ય હો કરે, હરે સહુ કષ્ટ કે, મંત્ર તંત્ર ફળ કારકા.	૩
મયણા સુંદરી હો શ્રીપાળ નરેશ કે, તમથી સુખીયા થયા;	
કેઈ સેવ્યો હો એ તપ સુર વૃક્ષ કે, ભુક્તિ મુક્તિ પદવી લદ્યા.	૪
નવકારથી હો તોડે એકસો વર્ષ કે, નરકાયુ સુરતું કરે;	
તેમ પોરસી હો વર્ષ એક હજાર કે, અયુત સાઠ પોરસી હરે.	૫
એક લાખ હો પુરિમદ્દ હરંત કે, એકાશન દશ લાખનું;	
નીવી કરતા હો હોડ એક કષાય કે, એકલ ઠાણ દશ કોડનું.	૬
કાપે સો કોડ હો વર્ષ એકલ દત્તિ કે, હજાર કોડ વર્ષ આંખીલે;	
ઉપવાસે હો દશ સહસ્ર કોડ કે, નરક આયુષ તું કાપી લે.	૭

એ વ્યાખ્યા હો મધ્યમ કૃણ જાણ કે, કેવળ લહે ઉત્કૃષ્ટી;
 દશ ધારો હો એ અસિ સૂર્યહાસ કે, સુષ્ટિ જ્ઞાને ગ્રહો મુષ્ટિથી. ૮
 નમે તવસ્સ હો ગણો દોય હજાર કે, ખમાસમણા બાર છે;
 ગણો લોગસ્સ હો, બાર કાઉસ્સગ્ગ રૂપ કે, સાચો કર્મ કુઠાર છે. ૯
 યથા શક્તિ હો, કરી તપ અનુકૂળ કે, સંજમ શ્રેણી આદરો;
 તપ તપો હો વર્ધમાન પરિણામ કે, ધર્મરત્ન પદ અનુસરો. ૧૦

૧૯૮

કડવા તુંબડાની સજ્જાય

સાધુજને તુંબડું વહોરાવીયુંજ, કરમે હલાહલ થાય રે;
 વિપરીત આહાર વહોરાવીયોજ, વધાર્યો અનંત સંસાર રે. ૧
 આહાર લેઈ મુનિ પાછા વળ્યાજ, આવ્યા આવ્યા ગુરૂજની પાસ રે;
 ભાત પાણી આલોવીયાજ, એ આહાર નહિ તુંજ લાગ રે. ૨
 નિરવધ ઠામે જઈને પરઠવોજ, તુમે છો દયાનાં જાણુ રે;
 ખીજે આહાર આણી કરીજ, તુમે કરો નિરધાર રે. ૩
 ગુરૂવચન શ્રવણે સુણીજ, પહોંચ્યા પહોંચ્યા વન મોઝાર રે;
 એક જ ખિંડુ તિહાં પરઠવ્યોજ, દીઠા દીઠા જીવનાં સંહાર રે. ૪
 જીવદયા મનમાં વસીજ, આવી આવી કડ્ડણ સાર રે;
 માસ ક્ષમણને પારણેજ, પડિવજ્યાં શરણાં ચાર રે. ૫
 સંથારે બેસી મુનિ આહાર કર્યોજ, ઉપજી ઉપજી દાહજવાળ રે;
 કાળ કરી સર્વાર્થ સિદ્ધેજ, પહોંચ્યા પહોંચ્યા સ્વર્ગ મોઝાર રે. ૬
 દુઃખણી દુર્ભાગિણી બ્રાહ્મણીજ, તુંબડા તણો અનુસાર રે;
 કાળ અનંતા તે ભમીજ, રૂલી રૂલી તિર્થંચ મોઝાર રે. ૭
 સાતે નરકે તે ભમીજ, પામી પામી મનુષ્યની દેહ રે;
 ચારિત્ર લઈ તપસ્યા કરીજ, બાંધ્યું બાંધ્યું નિયાણું તેહ રે. ૮
 દ્રુપદ રાજા દેવ ઉપનીજ, પામી પામી ચૌવન વેષ રે;
 પાંચે પાંડવે તે વરીજ, હુઈ હુઈ દ્રૌપદી એષ રે. ૯
 તે મનુષ્ય જન્મ પામી કરીજ, લેશે લેશે ચારિત્ર નિરધાર રે;
 કેવલજ્ઞાન પામી કરીજ, જસ કહે જાશે જાશે મુક્તિ મોઝાર રે. ૧૦

અભક્ષ્યની સજ્જાય

જિન શાસન રે, શુદ્ધિ સદ્ગુણા ધરો,
મિથ્યામતિ રે, કુમતિ કદાચિહ પરિહરો;
મહિપાલો રે, તે નર સમકિત મન ખરો.

૧

ચુટક : મન ખરો સમકિત શુદ્ધ પાલો, ટાળો દોષ દયા પરો;
ધુર પંચ આણુવત ત્રિણુગુણવત, ચાર શિક્ષાવત ધરો;
ઈમ દેશ વિરતિ, ક્રિયા નિરતિ, સુણો ભવિયણુ મન રૂલી;
દાખવિયે ગુણુ પરહ કેરાં, દોષ મમ કાઠો વલી.

૨

દાણ : મન કાઠો રે, લોભી નર કૂડો કરો;
જાણી સાવધ રે, અભક્ષ્ય બાવીસ પરિહરો;
વડ પીપલ રે પીપર ને કહુંબરો;
ઉંબર ફલ રે, રખે તુમે ભક્ષણુ કરો.

૩

ચુટક : રખે તુમે ભક્ષણુ કરો માખણુ, મઘ મધુ આમિષ તણુ;
વિષ હેમ કરહા, છાંડી પરહા, દોષ મલ માટી ઘણુ;
પરિહરો મંજન રચણી ભોજન, પ્રથમ દુર્ગતિ બારણુ;
મત કરો વાણુ અતિ અસુરો, રવિ ઉદ્ધે વિષુ પારણુ.

૪

દાણ : અથાણુ રે, અનંતકાય સવિ નામીયે,
કાચા ગોરસ રે માંહિ કઠોળ ન જીમીયે;
વેગણુ રે, તુચ્છ ક્ષણ સવિ છંડીયે,
આપણુ પૂર્વે રે, વ્રત લીધું નવિ ખંડીયે,

ચુટક : નવિ ખંડીયે સવિ નેમ લેઈ, છયે ફલ વ્રત ભંગનો.
અજાણુ ફલ બહુ બીજ ભોજન, ચલિત રસ હુએ જોહનો;
સંવરે આણી અભક્ષ્ય જાણી, તજે એ બાવીસ એ,
શુર વચણુ વિગતે વળી ગ્રીછો, અનંતકાય બત્રીસ એ.

૫

દાણ : અનંતી રે, કંદજાતિ જાણો સહુ,
જસ ભક્ષણુ રે, પાઠક બોલ્યા છે બહુ,

- કચુરો રે, હલદર નિહુ આહુ વળી,
વજ્ર ચૂરણ રે, કંદ બહુ કુંલિ ફલી. ૭
- સુટકં: વલી ફલીય કુપલી બીજ પાળે, ચાળે ચતુરનર આંબલી;
રતાહુ પેડાહુ થંગ થોહર, સતાવરી લસણ કલી;
ગાજર મુલા ગલો ગરણી, વરિયાલી ટુંક વશ્યુલો;
પલ્યંક સૂરણ વાલ વીલી, મોથ નીલી સાંભલો. ૮
- ઢાળ: વંસ કારેલા રે, કુંપલ કુંલા તરતણા;
અંકુર રે, લોટા તે જલ પોચણા,
કુમારી રે, ભમર વૃક્ષની છાંયડી,
જે કહીયે રે, લોકે અમૃત વેલડી. ૯
- સુટકં: વેલડી કેરા તંતુ તાળ, ખીલોડા ને ખરસુઆ,
ભોમી ફેડા છત્રાકાર બણો, નિલકુલ સવે જુઆ;
ખત્રીસ બોલ પ્રસિદ્ધ બોલ્યા, લક્ષ્મી રતન સૂરિ ઈમ કહે,
પરિ હરજે નર દોષ બણી, તે શિવસુખ લહે. ૧૦

૨૦૦

વૈરાગ્યની સન્ન્યાય

- નથી સાર જગતમાં ભાઈ, હવે કરી લે સુકૃત કમાઈ,
જીવ જોવું જરૂર તપાસી. બહુ ભટકયો લાખ ચોરાશી;
મલ્યો માનવ તન સરસાઈ. નથી૦ ૧
- તું માતા ઉદરે આવ્યો, દસ માસ કેદ પુરાયો;
તિહાં ભોગવી બહુ દુઃખ દાઈ. નથી૦ ૨
- તું ભાંધે શીર ભટકાયો, તું ઉંચો નીચો પછડાયો;
આડો આવે તો ભાઈ કપાઈ. નથી૦ ૩
- જન્મ પ્રસંગની પીડા, જોણે જીવતા નારકીના કીડા;
કાંઈ પતો ન પામે ભાઈ. નથી૦ ૪
- સહી આધિ વ્યાધિ ને ઉપાધિ, તેં પાપની ગોઠડી બાંધી;
કેમ છૂટે કહો છોડાઈ. નથી૦ ૫
- માત પિતા સુત છે તાહરા, સઘળા તુજથી છે ન્યારા;
સહુ સ્વાર્થની છે સગાઈ. નથી૦ ૬

સંસાર સ્વપ્ના જેવો છે, વળી ફોગટ પાણી વલોવું; ઠાલી શી કરે ઠંકુરાઈ.	નથી૦	૭
ધરે મેરૂ જેવો અભિમાન, પલમાંહે થાશે શમ શાન. ડુબી જશે સખ ચતુરાઈ.	નથી૦	૮
સફરૂરૂ શીખડી દે છે, જેવું દેખે તેવું જ કહે છે; જો માને તો તારી ભલાઈ.	નથી૦	૯
લાવ્યા પાપ કરમના ગોઠા, છે હાર જીતના સોઠા; બધી અસ્થિર બાજી રચાઈ.	નથી૦	૧૦
મલ્થો માનવનો અવતાર, હવે લગરીક ભાર ઉતાર; સવા કોડની કરી લે કમાઈ.	મલ્થો૦	૧૧
મને કેસર મંત્રી મનાવો, શુભ સુમતિ સોહાગણુ લાવો; છે ધર્મ રત્ન સુખદાઈ.	મલ્થો૦	૧૨

૨૦૧

વૈરાગ્ય વર્ધક સંજ્ઞાંય

પરસદા આગે દિયે મુનિ દેશના, જીઓ સંસારના રૂપ હો; જગમાં જોતાં કો કોઈનું નહી, અરથે લાગે અનુપ હો.	૧
સ્વારથ લગે સહુ છું છું ખમે, જેમ દુઝળી ગાયની લાત હો; બૂધે મારે બૂઢીને જીઓ, એમ અનેક અવદાત હો.	૨
ધૂરા વહે ધોરી જિહાં લગે, તિહાં લગે દિયે છે ગવાર હો; નાથે ઝાલી ઘી પાયે વલી, પછી ન નીર આર હો.	૩
સુતને ધવરાવે માતા સ્વારથે, સ્વારથે સુત ધાવંત હો; લેણું લીજે રે દેતું દીજીયે, ભાંખે એમ ભગવંત હો.	૪
સગપણુ સઘળાં રે સંખંધ લગે, જે કરે પૂન્ય ને પાપ હો; નવાનો ઉધારો જૂના ભોગવે, કુણુ ખેટો કુણુ બાપ હો.	૫
પહોતી અવધે કોઈ પડખે નહી, કીજે કોટી ઉપાય હો; રાખ્યું તે કોઈનું નહિ રહે, પાકા પાનનો ન્યાય હો.	૬
મોહની જાળે સહુ મુંઝી રહ્યા, એક રાગ ને બીજો દ્વેષ હો; બળવંત બંને બંધન એ કહ્યાં, તે માંહે રાગ વિશેષ હો.	૭
જે જેમ કરે તે તેમ ભોગવે, કડવા કર્મ વિપાક હો; વિષય નો વાહો જીવ ચેતે નહિ, ખાતો ફળ કિંપાક હો.	૮

આખર સહુને ઉઠી ચાલવું, કોઈ આજ કે કોઈ કાલ હો;	
પરદેશી આણા પાછી નહિ વળે, એ સંસારની ચાલ હો.	૯
નરપતિ સૂરપતિ જિન પતિ સરિખા, રહી ન શકયા ઘડી એક હો;	
તો બીજનો રથો આશરો, કાળ ચૂકે નહિ ટેક હો.	૧૦
એહવું જાણીને ધર્મ આદરો, કેવલી લાખિત જેહ હો;	
વીશમી ઢાળે ઉદયરત્ન વદે, સંસારમાં સાર છે એહ હો.	૧૧

૨૦૨
વિષય તૃષ્ણા-નિવારકની સજ્જાય

દોહા

આતમ રતિ અતિ તૃપ્તિ, આતમ શુષ્ણ સંતુષ્ટ;	
જે હુએ તે સુખી સદા, કિશ્યું કરે અરિ દુષ્ટ.	૧
મંગલ જંગલમેં લહે, દૃષ્ટિ આધ્યાતમ વંત;	
પૂરું પશુ સુતુ કરી, દેખે જડ મતિ વંત.	૨
તન હી જલે મનહી જલે, વિષય તૃષ્ણા ન બુઝાય;	
જ્ઞાન અમૃત રસ સિંચતાં, સકલ તૃષ્ણા મિટ જાય.	૩
નવરસ ખટરસ તૃપ્તિ તે, તે ઇવર સાપાય;	
તૃપ્તિ લખી મેં એક રસ, આવી કદી ન જાય.	૪
લેવું તે સઘળું લહું, ઘટે પ્રગટ સવિ ઋદ્ધિ;	
સાધન બાધન બાધવા, ધરું ન અધિકી ગૃદ્ધિ.	૫

ઢાલ

આતમ જ્ઞાને જેહનું રે, ચિત્ત ચોક્કસ ઠહરાત;	
તેહમે દુઃખ કહીયે નહિ. બીજના દુઃખે દિન જાત રે;	
સુણો લિહાલાકારક વાત રે, તે તો શાસ્ત્રે છે વિખ્યાત રે,	
તૃષ્ણા છે દુઃખની માત રે, તૃષ્ણાએ લહે બહુ ઘાત રે;	
બલિહારી મીઠે બોલડે મેરે લાલ.	૧

લિહાવા કરવા કેઈ ગયો રે, અટવી એ અંગાર કાર;	
ગ્રીષ્મ ઋતુ બહુ જલ લહી, તે તો બહુલા કરે અંગાર રે,	
તાપે લાગી તરસ અપાર રે, તનું સિંચે પીએ બહુ વારિ રે,	
નીઠાવે જલ અવિચાર રે, નવિ સાંજે તરસ લગાર રે.	બલિ૦ ૨

તેલે અગ્નિ લડકો હુએ રે, તિમ તસ પ્રગટયો દાહ;
જલપૂટે જલ આશ્રયે, ચાલ્યો ધરી પાણીની ચાહ રે,
અથ માર્ગે પડે તે અનાહ રે, નવિ પામ્યો તૃષાનો થાહ રે,
પડતો લહે તરૂની છાંહ રે, હુએ વાયુ અમૃત ઉચ્છાંહ રે.
તરૂ તલ શીતલ છાંચથી રે, નિંદ્રા આવી તાસ,
સુખ જલ રમ્ય તરંગિણી, તિહાં દેખે સ્વપ્ન વિલાસ રે;
વાવ કુવા તળાવ પ્રકાશ રે, સવિ શોભે જલના વાસ રે,
નવિ ટળે તૃષા અભ્યાસ રે, આવ્યો જીરણ કૂપની પાસ રે.
ભમતાં કૂપને પામીયો રે, લેઈ ન શકે તસ નીર;
ચાટે જીભથી તૃપ્તિ તે, કિમ પામે સકળ શરીર રે;
વેખાસ કરે તે અધીર રે, માને હું પીઉં રહી તીર રે,
માયા છે વડ જંજીર રે, રહે બાંધ્યા તેણો ફકીર રે.
લિહાલાકારી સારીખા રે, સંસારે સવિ બાણ,
સુખ સુર અસુર વ્યંતર તણાં, નદી વાવ કૂવા મન આણ રે;
તેહથી ન થઈ વરસની હાણુરે, નર ભોગની તો શી તાણ રે,
તે તો છીલ્લર જલને કાણ રે, પુરૂં છે સુખ નિરવાણ રે.
અંતે વિયોગ સંયોગને રે, ભોગ કુપિત અહિ ભોગ,
મરણ જનમ આગે સહી, પરિણામે એ દુઃખ યોગ રે;
બલે ઇન્દ્રિય તાપે ભોગ રે, સંસ્કારે પણ બહુ દુઃખ ભોગ રે;
સ્કંધે તર ભાર ઉપભોગ રે, પડિઆટ તે સઘલા ફોગ રે.
ત્રિહું ભેદે સુખદુઃખ કરી, ભોગા ચારજ દિકૂ,
તેહ વ્યાધિ પ્રતિકારમાં, મન રાખે કુણુ ગરિકૂ રે.
વ્યાધિ મૂલ ઉચ્છેદે સિકૂ રે, રહે વ્યાધિ જે અવ સિકૂ રે;
તે તો આનંદ ઘન ઉચ્છિકૂ રે, અધ્યાતમ સુજસ વિસિકૂ રે.

બલિ૦ ૩

બલિ૦ ૪

બલિ૦ ૫

બલિ૦ ૬

બલિ૦ ૭

બલિ૦ ૮

૨૦૩

મુનિ-ગુણની સંજ્ઞાય

સમતા સુખના જે ભોગી, અષ્ટાંગ ધરણુ જે ભોગી;
સદાનંદ રહે જે અસોગી, શ્રદ્ધાવંત જે શુદ્ધોપયોગી. ભવિજન૦
એહવા મુનિવંદો, જેહધી ટલે સવિ દુઃખ દંદો,
જે સમકિત સુરતરૂ કંદો.

૧

જ્ઞાનામૃત જે રસ ચાખે, જિન આણા હિયડે રાખે; સાવધ વચન નવિ ભાખે, ભાખ્યું જનજનું ભાખે. ભવિં	૨
આહાર લીધે નિરદોષ, ન ધરે મન રાગ ને રોષ; ન કરે વળી ઇદ્રિય પોષ, ન ચિકીત્સે ન જૂએ જોષ. ભવિં	૩
બાહ્યાંતર પરિચ્છે ત્યાગી, ત્રિકરણથી જનમત રાગી; જસ શિવરમણી રસ લાગી, વિનયી ગુણવંત વૈરાગી. ભવિં	૪
મદ આઠ તણા માન ગાલે, એક ઠામે રહે વરસાલે; પંચાચાર તે સૂધા પાલે, જન શાસન અનુઆલે. ભવિં	૫
પંચાશ્રવ પાપ નિરોધે, જ્ઞાનદર્શન ચારિત્ર શોધે; નવિ રાચે ન કોથી કોધે, ઉપગાર લણી ભવિ બોધે. ભવિં	૬
લિક્ષા લે બ્રમર પર ભમતાં, મનમાં ન ધરે કોઈ મમતા; રાગદ્વેષ સુલટને દમતા, રહે જ્ઞાન, યોગાનમાં રમતા. ભવિં	૭
સુધા પંચે વ્રત વહેતા, ઉપશમ ધરી પરિસહ સહેતા; વળી મોહ ગહનવન દહતા, વિચરે, ગુરૂ આણાએ રહેતા. ભવિં	૮
જે જ્ઞાન ક્રિયા ગુણ પાત્ર, અણુદીધુ ન લે તૂણ માત્ર; સદા શીલે સોહાવે ગાત્ર, જાણે જંગમ તીરથ જાત્ર. ભવિં	૯
દયા પાળે વીશવાવીશ, ધરે ધ્યાન ધર્મ નિશદ્વિશ; જગજંતુ તણા જે ઇંશ, જશ ઇંદ્ર નમાવે શીશ. ભવિં	૧૦
ક્રોધ લોભાભિમાન ને માયા, તજ્યા જેણે ચાર કષાયા; બુધ ખિમાવિજય ગુરૂરાયા, શિષ્ય ગુણ વિજય ગુણ ગાયા. ભવિં	૧૧

૨૦૪

રૂપિયાની શોભાની સજ્જાય

દેશ સુલકને પરગણે, હાકમ હુકમ કરંત;	
છડીદાર ચોપદાર ઉભલા, ચામર છત્ર ધરંત, રૂપિયાની શોભારે શી કહું. ૧	૧
હાથી ઘોડા રે આંગણે, સોના રૂપાના સાજ;	
જડીયા મોતીને હીરલે, એ સહુ ભાઈની લાજ. રૂપિયાં	૨
કસબી સેલા ને પાલખી, રથ ઘોરી ધુવર માળ;	
સેવક દોડે રે મલપંતા, એ ધનપાલની ચાલ. રૂપિયાં	૩

ઉંચા મંદિર માલિયાં, ખાજલી યાલા છે ગોખ; (કોરણીયાલા છે ગોખ)		
ગાદી તકીયાં રે ઢાલિયાં, બેઠા માણે છે મોજ.	૩પિયા૦	૪
ખરથે વાપરે ખંતશું, અઢળક દેતાં રે દાન;		
આવો પધારોજ સહુ કહે, લાડક વાયાના માન.	૩પિયા૦	૫
વિવાહ ગાજન ઉજલા, સંઘપતિ માન ધરાય;		
સંઘ ચલાવે રે તીરથે, સહુએ શેઠજી પસાય.	૩પિયા૦	૬
ગરથ વિહુણો રે ગાંગલો, ગરથે ગંગજી શેઠ;		
ગરથ વિનાના રે શેઠીયા, દીઠા કરતા રે વેઠ.	૩પિયા૦	૭
સંઘામ સોની રે વાપરે, મહોરો છત્રીશ હજાર;		
વસ્તુપાલ તેજપાલ ઉજલા; સહુ લાઈના ઉપકાર.	૩પિયા૦	૮
પામી ખરથે નહિ લોભીયા, સંથે બહોળી રે આથ;		
ખમ્મણુ સરીખા રે પ્રાણીઆ, જશે ઘસતો રે હાથ.	૩પિયા૦	૯
જિનપતિ ગણપતિ ઇમ કહે, જીવને છે દશ પ્રાણ;		
૩પિયા શેઠજીને જગ કહે, એ અગીયારમો પ્રાણ.	૩પિયા૦	૧૦
દીપવિજય કવિ રાજજી, પ્રભુ દીએ વરસી રે દાન;		
જગમાંહે કહેવાય ઉજલાં, એ કુદડી યાલાનાં માન.	૩પિયા૦	૧૧

૨૦૫

શાલીભદ્રની સજ્જાય

મહિમંડળમાં વિચરતાંરે, રાજગૃહી ઉદ્યાન શાલિભદ્ર શું પરિવર્યાં રે;	
સમોવસર્યા વર્ધમાન શાલીભદ્ર, ગાઈએ કરતાં ઋષિ ગુણુગાન આનંદ પાઈએ.	૧
માસક્ષમણુને પરણે રે, વાંદી વીર જીણુંદ;	
મુનિવર વહોરણુ સંચર્યા રે, લહી જીનવર આદેશ.	૨
વચ્છ હોશે તુમ પારણું. રે, આજ માતાને હાથ;	
નિસુણી અતિ આનંદીયા રે, શાલીકુમાર મુનિ નાથ રે.	૩
જીનવર આવ્યા સાંભળી રે, સામૈયાનો સાજ રે;	
હરખે ભદ્રા માવડી રે, કરે સૂત વંદન કાજ રે.	૪
મુનિવર ઇરિયા શોધતા, પહોંચ્યા માતા ને ગેહ;	
૩ધિર માંસ જેણે શોષ્યા, તપ કરી દુર્બલ દેહ રે.	૫

ઘેર આવ્યા નહિ ઓળખ્યા, નવિ વાંઘા ઉઝાંઘી,	
અનુપાણી વહોરણુ તણા રે, વાત રહી મન માંહી રે.	૬
વિષ્ણુ વહોર્યા પાછા વળ્યા રે, આણી મન સંદેહ;	
મારગ મહિયારી મલી રે, મુનિવર ને સરનેહ રે.	૭
નેહે તન મન ઉલસ્યાં રે, વિકસ્યા નયન અપાર;	
એ એ મોહ વસે વહે રે, દૂધ પયોધર ધાર રે.	૮
ગોરસ વહોરાવી વળી રે, મહિયારી તેણી વાર;	
સંશય ધરતા આવીયા રે, સમવસરણુ મોઝાર રે.	૯
પૂરવલવ માતા તણા રે, શાલીભદ્ર વૃત્તાંત;	
ચૌદ સહસ આણુગારમાં, ભાંખે શ્રી ભગવંત રે.	૧૦
વૈભાર ગિરિ અનશન કરી રે, અનુત્તર સુરપદ વાસ;	
મહાવિદેહમાં સિદ્ધશે રે, વિજય લક્ષ્મી સુવિલાસ રે.	૧૧

૨૦૬

શિખામણી સન્ન્યાય

ચોવીશ જન પ્રણમી કરી, સુચર ને સુપસાયજી;	
સન્ન્યાય કહું રે સોહામણી, લણુતાં સુણુતાં સુખ થાયજી.	
સુણુજે સાજન શીખડી.	૧
સુદેવ સુચર સુધર્મની, પરીક્ષા ન કરી લગારજી;	
દ્રષ્ટિ રાગે રે મોહી રહ્યો, તેણે રૂલ્યો સંસારજી. સુણુજે૦	૨
લાખ ચોરાશી ચેનિમાં, લમ્બો કાલ અનંતજી;	
જન્મ મરણ દુઃખ ભોગવ્યાં, તે જાણે ભગવંતજી. સુણુજે૦	૩
મનુષ્ય જન્મ પામી કરી, પાપ કુટુંબ શું ધરી પ્રીતજી;	
ધર્મકુટુંબ નવિ ઓળખ્યો, કામ કર્યા વિપરીતજી. સુણુજે૦	૪
પાપનું મૂળ તે કોથ છે, પાપનો ખાપ તે લોભજી;	
માતા હિંસા રે પાપની, પુત્ર લાલચ અશુભજી. સુણુજે૦	૫
કુબુદ્ધિ પાપની સ્ત્રી છે, પાપની બેન તે રીસજી;	
જીઠ ભાઈ તે પાપનો, પુત્રી તૃષ્ણા તે કૃશજી. સુણુજે૦	૬
પાપ કુટુંબ ને પરીહરી, ધર્મ કુટુંબ શું ધરો નેહજી;	
નામ બતાવું રે તેહના, જોડથી લહી એ ભવ છેહજી. સુણુજે૦	૭

ધર્મતું મૂળ તે ક્ષમા છે, બાપ નિર્લોભતા બાણુલ;	
માતા દયા તે ધર્મની, પુત્ર સંતોષ સુબાણુલ. સુબાણુલ૦	૮
ધર્મની સ્ત્રી તે સંજમ છે, પુત્રી સમતા શું રાયલ;	
સુબુદ્ધિ બેન તે ધર્મની, ધર્મનો ભાઈ તે સાચલ. સુબાણુલ૦	૯
પાંચે ઈન્દ્રિય જે વશ કરે, જગમાં તેહી જ સુરલ;	
પર ઉપકાર કરે તે ધનવંત, કુલક્ષણ ન સેવે તે ચતુરલ. સુબાણુલ૦	૧૦
ધર્મવ્રત આદરીને જે પાળે, જ્ઞાની તેહ કહાયલ;	
પદ્મવિજય સુપસાયથી, જીત નમે તેહના પાપલ. સુબાણુલ૦	૧૧

૨૦૭

સહજાનંદીની સજ્જાય

સહજાનંદી રે આતમા, સૂતો કાંઈ નિશ્ચિંત રે;	
મોહ તણા રણીયા ભમે, જાગ જાગ મતિવંત રે;	
લૂંટે જગતના જંત રે, નાંખી વાંક અત્યંત રે;	
નરકાવાસ ડવંત રે, કેઈ વિરલા ઉગરંત રે. સહજાનંદી૦	૧
રાગદ્રેષ પરિણુતિ ભજી, માયા કપટ કરાય રે;	
કાશ કુસુમ પટે જીવડો, ફેગટ જનમ ગમાય રે,	
માથે ભય જમરાય રે, શો મન ગર્વ ધરાય રે,	
સહુ એક મારગ જાય રે, કોણ જગ અમર કહાય રે. સહજાનંદી૦	૨
રાવણ સરીખા રે રાજવી, નાગા ચાલ્યા વિણુ ધાગ રે;	
દશ માથાં રણુમાં રડવડયાં, ચાંચ દીયે શીર કાગ રે;	
દેવ ગયા સવિ ભાગ રે, ન રહ્યો માનનો છાગ રે;	
હરિ હાથે હણ્યા નિરાગ રે, જે જે ભાઈઓના રાગ રે. સહજાનંદી૦	૩
કેઈ ચાલ્યા કેઈ ચાલશે, કેતાં ચાલણુ હાર રે;	
મારગ વહેતો રે નિત્ય પ્રત્યે, જેતાં લગ્ન હજાર રે;	
દેશવિદેશ સધાય રે, તે નર એણે સંસાર રે,	
જાતાં જમ દરબાર રે, ન જુવે વાર કુવાર રે. સહજાનંદી૦	૪
નારાયણ પુરી દ્વારીકા, બળતી મેલી નિરાશ રે;	
રણુમાં તે એકલા, નાઠા દેવ આકાશ રે;	

કિહાં તરૂંછાયા આવાસ રે, જળજળ કરી ગયો સાસ રે; ખળભદ્ર સરોવર પાસ રે, સુણી પાંડવ શિવવાસ રે.	સહજનંદી૦	૫
રાજ ગાજ રે બોલતાં, કરતા હુકમ હેરાન રે; પોઠયા અગ્નિમાં એકલા, કાયા રાખ સમાન રે; બ્રહ્મદત્ત નરક પ્રયાણ રે, એ ઋદ્ધિ અથિર નિદાન રે; જેવું પીંપળ પાન રે, મા ધરો જુઠ ગુમાન રે.	સહજનંદી૦	૬
વાલેશર વિના એક ઘડી, નવિ સોહાતું લગાર રે; તે વિણ જનમારો વહી ગયો, નહિ કાગળ સમાચાર રે; નહિ કોઈનો સંસાર રે, સ્વારથીયો પરિવાર રે; માતા મરૂદેવી સાર રે, પહોંચ્યા મોક્ષ મોઝાર રે.	સહજનંદી૦	૭
માત પિતા સુત બાંધવા, અધિકો રાગ વિચાર રે, નારી અમારી રે ચિત્તમાં, વંછે વિષય ગમાર રે; જૂઓ સૂર્યકાંતા જે નાર રે, વિષ દીધો ભરતાર રે; નૃપ જિનધર્મ આધાર રે, સજ્જન નેહ નિવાર રે.	સહજનંદી૦	૮
હસી હસી દેતા રે તાલીઓ, શય્યા કુસુમની સાર રે; તે નર અંતે માઠી થયા, લોક ચણે ઘરબાર રે; ઘડતાં પાત્ર કુંભાર રે, એહવું જાણી અસાર રે; છોડયો વિષય વિકાર રે, ધન્ય કેહનો અવતાર રે.	સહજનંદી૦	૯
થાવચ્યા સુત શિવ વર્યા, વળી ઇલાચી કુમાર રે; ધિક્ ધિક્ વિષયી રે જીવને, લઈ વૈરાગ્ય રસાળ રે; મેલી મોહ જંજાળ રે, ઘેર રમે કેવળ બાળ રે;	સહજનંદી૦	૧૦
ધન્ય કરકંડૂ ભૂપાળ રે	સહજનંદી૦	૧૦
શ્રી શુભ વિજય સુગુર લહી, ધર્મ રચણ ધરો છેક રે; વીરવચન રસ શેલહી, ચાખે ચતુર વિવેક રે; ન ગમે તે નર લેક રે, ધરતા ધર્મની ટેક રે; લવજળ તરીયાં અનેક રે.	સહજનંદી૦	૧૧

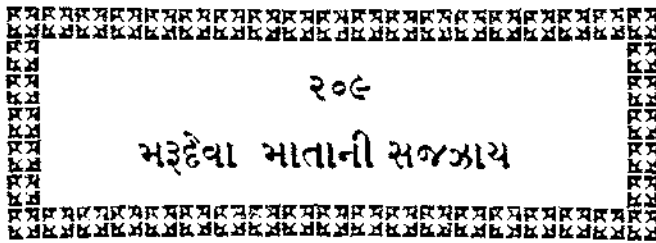
૨૦૮

સકામ અકામ મરણની સજ્જાય

મરણ અકામ સકામ રે, અકામ અજાણ ને સકામ બીજી શ્રુતવંતને એ;	૧
પહેલું અનંતી વાર રે, પામે પ્રાણીઓ, સકામ કલો કોઈ સંતને એ.	૨

પ્રત્યક્ષ તેહ પ્રમાણુ રે, પરલોક નવિ માને, શાશ્વવાત ન સદહે એ.	૩
ભોગવે ઇચ્છીત ભોગ રે, ધર્મ નથી ધરા, નાસ્તિક મુખે ઝોલવું કહે એ.	૪
મગનન વિષય સુખમાંહિ રે, વ્રતની વાસના, સુપને પણ સમજે નહી એ.	૫
મૂરખ ઝોલવા મૂઠ રે, ઝકાળ મરણે કરી, સંસારે ભમે તે સહી એ.	૬
નહી તૃણુ! નહિ લોભ રે, મગન મહાવ્રતે, લગત નહી કિસી વાતની એ.	૭
સુધા ઝોલવા સાધુ રે, સકામ મરણે કરી, બલીહારી તસ નામની એ.	૭
સ્વર્ગ અને અપવર્ગ રે, સુખ લહે શાશ્વતાં, ઉદય રતન વાચક વદે એ.	૯
ધરીએ તેહનું ધ્યાન રે, માન તણ મુઠા, રંગે શુદ્ધ રાખો રહે એ.	૧૦

એક દિન મરદેવી માતા પૂછે, ઋષભ જીવંદની વાતો રે, બહુ નેહ ધરી;	
મારો ઋષભ ગયો કેઈ દેશે રે, કે દહાડે મુજને મલશે રે, બહુ નેહ ધરી.	૧
આંખે આંસુડા બહુ વરસે, મારો રીખવ જોવા, તલસે રે. બહું	
મારો રીખવે મુજને વિસારી, મારો મોહ ગયો નિવારી રે. બહું	૨
વિનતા નગરીની પાસે, સ્વામી સમોસર્યા ઉદ્યાસે રે, બહું	
સમવસરણુ દેવે રચિઓ, સિંહાસન રત્ને જડિયો રે. બહું	૩
જોડી છત્ર બિરાજે શિષ, ચામર વીંઝે ચાવીશે રે. બહું	
વાળંત્ર વાગે સાડી બાર કોડ, સુર આવે હોડા હોડ રે. બહું	૪
ભામંડલ ઝલકે શિરપુંઢે, જાણે ઉગ્યો સૂરજ કોડ રે; બહું	
દેવદુંદુભિ આકાશે વાગે, જાણે ગગન મંડલ ગાજે રે. બહું	૫
ત્યાં તો સુરનર સહુ સેવા સારે, ભવિ જીવને પાર ઉતારે રે; બહું	
ભરતેશ્વર કહે સુણો દાદી, પુત્ર દેખાડું તો શું દીયો વધાઈ રે. બહું	૬
સમોવસરણુ સ્વામીજી કેરા, માતા દેવ વાળંત્ર ભલેરા રે; બહું	
મેં જીવ્યું વત્સ સહુથી દુઃખીયો, એતો દિશે છે સહુથી સુખીયો રે. બહું	૭
પૂત્ર એવડા સુખમાં માલે, તો તે મુજને શીદ સંભાળે રે; બહું	
મેં જીવ્યું વત્સ સહુથી દોહિલો, પણ દિશે છે સહુથી સોહિલો રે. બહું	૮
પૂત્ર વાંદ્યા ઉગમતે સૂરે, માતાના પાપ પડળ ગયાં દૂરે રે; બહું	
પૂત્રને વાંદીને કેવળ પામ્યાં, એમ રૂપ વિજય ગુણ ગાયા રે. બહું	૯

૨૧૦

પટિક્કમણી સજ્જાય

કર પટિક્કમણી ભાવશું, સમભાવે ચિત્ત લાય;	
અવિધિ દોષ જો સેવશો, તો નહિ પાતક જાય, ચેતનજી એમકેમ તરશો. ૧	
સામાયિકમાં સામટીજ, નિંદ્રા નયને ભરાય;	
વિકથા કરતા પારકીજ, અતિ ઉદ્વસિત મન થાય.	ચેતનજી ૨
કાઉસગમાં ઉભા થકાંજ, કરતાં દુઃખે રે પાય;	
નાટક પ્રેક્ષણુ જોવતાંજ, ઉભા રચણી જાય.	ચેતનજી ૩
સંવરમાં મન નવિ રૂચેજ, આશ્રવમાં હુંશીયાર;	
સૂત્ર સુણે નવિ શુભ મનેજ, વાત સુણે ધરી પ્યાર.	ચેતનજી ૪
સાધુ જનથી વેગલોજ, નીચડું ધારે રે નેહ;	
કપટ કરે કોડો ગમેજ, ધર્મમાં ધ્રુજે દેહ.	ચેતનજી ૫
ધર્મની વેલા નવિ દીએજ, કુટી કોડી રે એક;	
રાઉલમાં રૂંધેા થકોજ, ખૂણે ગણી દીએ છેક.	ચેતનજી ૬
જીન પૂજા ગુરૂ વંદનાજ, સામાયિક પચ્ચક્રખાણુ;	
નવકારવાલી નવિ રૂચેજ, કરે મન આર્તધ્યાન.	ચેતનજી ૭
ક્ષમા દયા મન આણીએજ, કરીએ વ્રત પચ્ચક્રખાણુ;	
ધરીએ મનમાંહી સદાજ, ધર્મ શુકલ દોય ધ્યાન.	ચેતનજી ૮
શુદ્ધ મને આરાધશોજ, જો ગુરૂના પદ પદ્મ;	
રૂપવિજય કહે પામશોજ, તો સુર શિવ સુખ સદ્મ.	ચેતનજી ૯

૨૧૧

વૈરાગ્યની સજ્જાય

માનમાં માનમાં માનમાં રે, જીવ માડું કરીને માનમાં;	
અંતકાળે તો સર્વ મૂકીને, ઠરવું છે જઈ સ્મશાનમારે.	જીવ ૧
વૈભવ વિલાસી પાપ કરો છો, મરી તિર્યંચ થાશે રાનમાં રે.	જીવ ૨
રાગના રંગમાં ભૂલા ભમો છો, પડશે ચોરાશીની ખાણમાં રે.	જીવ ૩

જગતમાં તારું કોઈ નથી રે, રાખજો મન ભગવાનમાં રે.	જીવં ૪
વૃદ્ધાવસ્થા આવશે ત્યારે, ધાકો પડશે તારા કાનમાં રે.	જીવં ૫
કોઈ દિન જનમાં તો કોઈ દિન કાણુમાં, મિથ્યા ફરે અભિમાનમાં રે.	જીવં ૬
એકદિન સુખમાં તો એકદિન દુઃખમાં, સઘલા તે દિન સરખા બાણુમાં રે.	જીવં ૭
સુત વિત દારા પુત્રી ને ભૂત્યો, અંતે તે તારા બાણુમાં રે,	જીવં ૮
આયુ અથિર ને ધન ચપલ છે, ફેગટ મોહ્યો તેના તાનમાં રે.	જીવં ૯
છેલ બટુક થઈ શાને ફરે છે, અધિક શુભાન માન તાનમાં રે.	જીવં ૧૦
મુનિ કેવલ કહે સુણો સજ્જન સહુ, મન રાખજો પ્રભુ ધ્યાનમાં રે.	જીવં ૧૧

૨૧૨

ઉપદેશની સંજ્ઞાંય

જીવું જરૂર મરી જીવડા રે, તારે જીવું જરૂરી મરી;	
અનંત કાળથી ભવમાં ભટકતાં, પૂન્યે નર દેહ ધરી	જીવડાં ૧
મળભૂતમાં ઉંધે શીર ભટક્યો, જ્યું વડે વાગુળી.	જીવડાં ૨
ગર્ભાવાસની અંદર તુજને, વેદના અનંતી પડી, (પરી)	
જન્મટાણે મહાકષ્ટ સહ્યાં, તે તો જાણે એક હરી.	જીવડાં ૩
સંસારનો જબ વાયુ વાયો તબ, વેદના ગયો વિસરી;	
પય પાન માતાનું કરીને, જોખન વય વરી.	જીવડાં ૪
કામિની સાથે પ્રેમ કરીને, કર્મ બંધનો કરી;	
માત પિતાથી જુદો પડીને, વસ્તુ ધરમાં ભરી.	જીવડાં ૫
છોડ પ્રિયાની ટાપ ટીપ તું, કરતો પળપળ ધરી;	
સદ્ગુરૂથી નિત્ય ફરી ફરતો, જ્યું સાધુ સંતથી ડરી.	જીવડાં ૬
ગયો જોખન ને આયો બુદ્ધાપણ, શરીર ગયો જરજરી;	
જાંખા આંખના દેવ થયા વળી, ઉજ્જડ કરણ પુરી.	જીવડાં ૭
ઉંબર ડુંગર પાદર પરદેશ, ગોળી ગંગાસરી;	
દુષ્ટ પુષ્ટ કાયા ઘટીને, નબળાઈ દેહ વરી.	જીવડાં ૮
વૃદ્ધા વયમાં કુટુંબ કબીલે, ચાકરી નવિ કરી;	
અંતકાળે જિન નામ ન લીધું, મારું મારું કરી.	જીવડાં ૯
મરતી વખતે પુરે હવાલે, જીવ ગયો નીસરી;	
જન્મ મરણની વેદના સુણતાં, હૈયું જાય થરથરી.	જીવડાં ૧૦

વીતરાગનું નામ વિસારી, દુર્ગતિ હાથ ધરી;
 નરક નિગાહના કારાગૃહમાં, બેસીશ કેમ તું કરી. ૭૫૩૦ ૧૦
 ધર્મ મારગ મૂકીને પામ્યો, લાખ ચોરાશી પરી;
 વીર મુનિ કહે ધર્મ કરો તો, સંસાર જાઓ તરી, રે તારે જાવું જરૂર મરી. ૧૧

૨૧૩

અનાથી મુનિની સજ્જાય

ભાંભસારે વનમાં ભમતાં, ઋષી દીઠો રથવાડી રમતાં;
 રૂપ દેખીને મને રીઝ્યો, ભારે કરમી પણ ભીંજ્યો. ૧
 પાણી જોડીને ઈંમ પૂછે, સંબંધ તમારે શું છે ?
 નરનાથ હું છું અનાથ, નથી કોઈ મહારે નાથ; ૨
 હરખે જોડી કહે હાથ, હું થાઉં તુમારો નાથ;
 નરનાથ તું છે અનાથ, શું મુજને કરે છે સનાથ. ૩
 મગધાધિપ હું છું મોટો, શું બોલે છે નૃપ જોટો;
 નાથપણું તું નવિ જાણે, ફેગટ શું આપ વખાણે. ૪
 વત્સ દેશ કૌશંબીનો વાસી, રાજપુત્ર હું છું વિલાસી;
 એક દિન મહા રોગે થયો, કેણું તે પાછો ન ફેર્યો. ૫
 માતપિતા મુજબહુ મહિલા, વહેવરાવે આંસુના વહેલા;
 વડા વડા વૈદ્ય તેડાવે, પણ વેદન કોઈ ન હઠાવે. ૬
 તેહવું દેખી તવ શૂલ, ધાર્યો મેં ધર્મ અમૂલ;
 રોગ જાયે જો આજની રાત, તો સંયમ લેઉં પ્રભાત. ૭
 ઈંમ ચિંતવતા વેદન નાઠી, બાકરી મેં બાંધી કાઠી;
 બીજે દિન સંયમ ભાર, લીધો ન લગાડી વાર. ૮
 અનાથ સનાથનો વહેરો, તુજને દાખ્યો કરી ચહેરો;
 જિનધર્મ વિના નરનાથ, નથી કોઈ મુગતિનો સાથ. ૯
 શ્રેણીક તિહાં સમકિત પામ્યો, અનાથી ને શિર નમ્યો;
 મુગતે ગયો મુનિરાય, ઉદય રતન વદે ઉવજ્જાય. ૧૦

૨૧૪

કૃષ્ણ વાસુદેવની સજ્જાય

- નગરી દારિકામાં નેમિ જિનેશ્વર, વિચરંતા પ્રભુ આયે;
કૃષ્ણ નરેસર વધાઈ સુણીને, જીત નિશાન બજાયે
હો પ્રભુજી નહિ જાઉં નરકને ગેહે;
નહિ જાઉં નહી જાઉં હો પ્રભુજી નહી જાઉં નરકને ગેહે. ૧
- અદાર સહસ સાધુજીને વિધિશું; વાંધા અધિકે હરખે;
પછી નેમિ જિનેશ્વર કેરા, ઉભા મુખડા નિરખે. હો ૨
- નેમિ કહે તુમે ચાર નિવારી, ત્રણતણાં દુઃખ રહીયાં;
કૃષ્ણ કહે હું ફરી ફરી વાંદું, હર્ષ ધરી મન હઈયાં હો ૩
- નેમિ કહે એહ ટળ્યા ન ટળે, સો વાતે એક વાત;
કૃષ્ણ કહે મારા બાળ બ્રહ્મચારી, નેમિ જિજ્ઞેસર જાત. હો ૪
- મહોટા રાજની ચાકરી કરતાં, રાંક સેવક બહુ રણશે;
સુરતરૂ સરીખા અકળ જશે ત્યારે, વિષ વેલડી કેમ ફલશે. હો ૫
- પેટે આવ્યો તેહ લોરંગ વેઠે, પુત્ર કપુત્ર જ થાય;
લલો ભૂંડો પણ જાદવ કુળનો, તુમ બાંધવ કહેવાય. હો ૬
- છાપન કોડ જાદવનો રે સાહિબો, કૃષ્ણ જ નરકે જાશે;
નેમિ જિનેસર કેરા રે બાંધવ, જગમાં અપજશ થાશે. હો ૭
- શુદ્ધ સમકિતની પરીક્ષા કરીને, બોલ્યા કેવલજ્ઞાની;
નેમિ જિનેસર દિયો રે દિલાસો, ખરો રૂપેયો જાણી. હો ૮
- નેમિ કહે તુમે ચિંતા ન કરશે, તુમ પદવી અમ સરખી;
આવતી ચોવીશીમાં હોશે તીર્થંકર, હરી પોતે મન હરખી. હો ૯
- જાદવકુળ અજવાળ્યું રે નેમિજી, સમુદ્રવિજય કુળ દીવો;
ઈંદ્ર કહે રે શિવાદેવીના નંદન, કોડ દિવાળી જીવો. હો ૧૦

૨૧૫

જંબુ સ્વામીનો વરઘોડો

- સંયમ લેવા સંચર્યા રે, સાથે સૌ પરિવારે સંયમ રંગ લાગ્યો;
આઠે કન્યા સાંભળી રે, માત પિતા પરિવાર રે સંયમ ૦
પૂજા શ્રી જિનરાજની રે, વિરચે સત્તર પ્રકાર રે. સં ૨

સૂરિયાલ સૂરિ પ્રતિ પરે, નાટક વિવિધ પ્રકાર રે.	સં૦	૩
મુખ માલા નીલ કમલશું રે, છાયા રથ ચક્રોલ.	સં૦	૪
ચુંઆ ચંદન છાંટણું રે, કેસરીયા રંગ રોલ.	સં૦	૫
પ્રુંપ સજયો જંબૂ શીરે રે, મોતી ઝાક ઝમાલ.	સં૦	૬
સોના વહેલ તીહાં પાલખી રે, ધર્મતણા ઉજમાળ.	સં૦	૭
માતા જગત શણગારીયું રે, સ્વર્ગ પુરી અનુસાર.	સં૦	૮
સુરનર જોવા આવીયા રે, દીક્ષાનો અધિકાર.	સં૦	૯
પાંચસેં કુંવર શણગારીયારે, પ્રભવનો પરિવાર.	સં૦	૧૦
જનધર્મ પ્રભાવથી રે, ચોર થયો શાહુકાર.	સં૦	૧૧
સાંમેલા સહુ સજ્જ કર્યા રે, આચ્યો કોણીક રાય.	સં૦	૧૨
પડહ વજાવે નગરમાં રે, લવિ મન હર્ષ ન માય.	સં૦	૧૩
ગોવીર વાજા ધન પરે રે, વાજાંત્ર નવનવ છંદ.	સં૦	૧૪
જે જે શબ્દ મુખથી કહેરે, સહેજે માનવ ગ્રંથ.	સં૦	૧૫
અઢી લાખ દીધું તિહાં વરસતા રે, જેમ પુષ્કર જલધાર.	સં૦	૧૬
ચામર છત્ર બિરાજતાં રે, ચાલે જંબૂકુમાર.	સં૦	૧૭
નારી અપ્સરા કિન્નરી રે, ગાવે મધુરા ગીત.	સં૦	૧૮
જનશાસન શોભાવ્યું રે, ધન ધન તુજ સુવિનિત.	સં૦	૧૯
કર્મ બળે કેવળ લક્ષ્યું રે, દેવત કોઈ આશિષ.	સં૦	૨૦
વડ વખત વ્યવહારિયો રે, આવી નમાવે શિષ.	સં૦	૨૧
લુણ ઉતારે બેનડી રે, આવે રાજ દ્વાર.	સં૦	૨૨
વધાવે મુક્તા ફળે રે, રાણી સોહાગણ નાર.	સં૦	૨૩
જંબૂને જોવા લણી રે, સોભાગી સસનેહ.	સં૦	૨૪
નવબારી નગરી હતી રે, સાંકડી થઈ તસ તેહ.	સં૦	૨૫
થાવચ્ચા સુતની પરે રે, જેની પરે મેઘકુમાર.	સં૦	૨૬
તની પરે ઓરછવ બાણજો રે, જ્ઞાતા સૂત્ર મોઝાર.	સં૦	૨૭
એમ અંતરાય કરત થકાં રે, પરીવરીયા પરિવાર.	સં૦	૨૮
ગુણશીલ ચૈત્ય આવીયા રે, જીહાં સોહમ અણુગાર.	સં૦	૨૯
રથ તુરંગ ગજ ઘોડા રે, સવિ ઉભા સરદાર.	સં૦	૩૦
નયવિજય કહે તેહનો રે, જગમાં ધન અવતાર.	સં૦	૩૧

૨૧૬

પચ્ચક્ષાણી સંજ્ઞાય

નવકારશી કર્કં તો મારે મન વસી રે, પોરસીના કર્કં રે પચ્ચક્ષાણી,
સતી રે શિરોમણી રે.

એકાસણા રૂપી બે મોતીડા રે, નીચી રૂપી નવસેરો હાર. સતી રે.	૧
આંખીલરૂપી ઝાલ ઝબુકતી રે, ઉપવાસે ઝબુકીયા મોર. સતી રે.	૨
ત્રણ ઉપવાસે ત્રિભુવન મોહી રહ્યાએ, પંચ ઉપવાસે મોહ્યો ગુજરાત. સતી રે.	૩
આઠ ઉપવાસે આઠ કર્મ ક્ષય કર્યાએ, દશ ઉપવાસે તાર્યો સંસાર. સતી રે.	૪
પંદર ઉપવાસે ઈંદ્ર તણા બેસણા રે, માસ ખમણ મુક્તિનો વાસ. સતી રે.	૫
એવા તપ તપીયા બ્રાહ્મી સુંદરી રે, રાજમતી સુકુમાલી. સતી રે.	૬
ધર્મ કરી લાહો લીજીએ રે, ધર્મના ચારે પ્રકાર. સતી રે.	૭
દાન શીયલ તપ લાવના એ, તેહથી લવજલ પાર. સતી રે.	૮
દાન દઈ લાહો લીજીએ, દાનથી જય જય કાર. સતી રે.	૯
તપ તપી કર્મ અપાવ્યા એ, જ્ઞાન વિમલ સુખકાર. સતી રે.	૧૦

૨૧૭

ચંદનબાળાની સંજ્ઞાય

કરે વિનંતી ચંદનબાળા વીરને રે, મારે ઘેર પધારો;
જીવનના આધાર મારે ઘેર પધારો, પ્રાણ તણા આધાર.

સાખી : બાળ મૃગાવતી રાણીને, પુત્રી પ્રિયા ધરે પ્યાર;	૧
ધનદત્ત શેઠ શેઠાણીને, કરે વિનંતી અપાર;	
લાવી પ્રેમ નજરે કરી, ગરીબ સેવક ઉપરે રે;	
આપો પ્રભુજી દર્શન દુઃખડાના હરનાર. કરે.	૨
સાખી : કોઈ વહોરાવે લાડવા, પેંડા મોહન થાળ;	
કોઈ વહોરાવે લાપસી, વિવિધ ભાત રસાળ;	
હું તો વહોરાવીશ લુખા બાકુળા વીરને પ્રેમથી રે;	
તે વહોરો તો આવો મારે દાર. કરે.	૩

- સાખી :** સોવન થાળે રત્ને જડયાં, કાંઈ શોભીત હાથ;
આવે તો મહાવિધિ એ સવિ, મેવા પકવાન સાર;
મારી પાસે સામગ્રી તે માંહી એકે નથી રે;
બાકુળા સુપડામાં રહ્યા છે તૈયાર. કરે. ૪
- સાખી :** સોળ શણુગાર સજી કરી, પહેરી નવરંગ ચીર;
ઉભી ઘરને આંગણે, વાટ જોતી પ્રભુ વીર;
હું તો અડવણ વેશે, બેસી ઉંબરા વચમાં રે;
સ્મરણ કરતી પ્રભુનું, પ્રવાસો પ્રવાસ મઝાર. કરે. ૫
- સાખી :** મોટા ને મોટા ગણે, એ છે જગત વ્યવહાર;
મોટા છોટા સરિખા ગણે, એ વીતરાગ આચાર;
દયા લાવી પારણું કરો, પ્રભુ મારા હાથથી રે;
હું તો કરગરી અરજ કરું છું વારંવાર. કરે. ૬
- સાખી :** ઘર ઘર ફરતા આવીયા, વીર પ્રભુ સતી દ્રાર;
એક બોલ અપૂર્ણ રહ્યો, પાછા વળ્યા તત્કાળ;
પૂરવ પૂન્ય વિના દાન લાલ કયાંથી મળે રે;
એમ ચિંતવતા ચાલી આખે આંસુ ધાર. કરે. ૭
- સાખી :** તેર બોલ સંપૂર્ણ થયા, પ્રભુ આવી ધર્યો હાથ,
બાકુલા લેઈ સતી હાથથી, પારણું કરે જગનાથ;
સાડીબાર કોડી વૃદ્ધિ તિહાં થઈ રે;
સુરદુંડુભી વાળે દેવ કરે જયકાર. કરે. ૮
- સાખી :** સોલ બોલ સંપૂર્ણ થયા, સતી શીર વાધ્યો વાન;
સુખ સઘળા આવી મળ્યા, જુઓ પ્રભાવિક દાન,
દીક્ષા લીધી સતીએ, વીર પ્રભુના હાથથી રે;
છત્રીશ હજાર થયાં છે શિરદાર. કરે. ૯
- સાખી :** પાંચ માસ પચવીશ દિવસે, પારણું કરે જગનાથ;
પ્રભાતે ઉઠી સહુજનો, સ્તવન ગાવો રસાળ,
વીર મુનિ કહે આપો દાન પ્રેમથી રે;
દાનથી જીવ અનંતા તર્યા છે સંસાર. કરે. ૧૦

૨૧૮

નરક દુઃખની સજ્ઞાય

- હે સુણુ ગોયમણ, વીર પય'થે, નરક તણા દુઃખ વારતા;
પરનારી સંગત જે કરતા, વળી પાય થકી પણ નહીં ડરતાં,
જનરાયની શંકા નવિ ધરતાં. સુણુ ૧
- હે શ્રોતાજનો, નરકનાં દુઃખ સાંભળતા હૈયા થર થરે;
હે ગુણવંતા, વીરવાણી સાંભળીને ધર્મ ખજનો ભરો,
લોહીની પૂતળીને તપાવે છે, અતિ અગ્નિ મય બતાવે છે;
તસ આલિંગન દેવરાવે છે. સુણુ ૨
- પાંચસો જ્ઞેજન ઉછાળે છે, પછી પટકી ભોંય પછાડે છે;
પછી તેહની દેહને બાળે છે. સુણુ ૩
- ધ્યાન થઇને ફરી ફરી કરડે છે, ઝીલી પરમાધામી મરડે છે;
વળી તેહની પાછળ દોડે છે. સુણુ ૪
- મૃગની જેમ પાસમાં પકડે છે, કરવત કરી તેહને ફાડે છે;
વળી પકડી પકડી ભમાવે છે. સુણુ ૫
- વળી તેહને શૂળીએ ચડાવે છે, કાન નાક પણ તેહના કાપે છે;
વળી ભરસાડમાં તેહને મારે છે. સુણુ ૬
- વલી ખાલ ઉતારી જલાવે છે, તાતા તેલમાં પણ ઘાલે છે;
વિરૂઆ વિપાકો તેહને દેખાડે છે. સુણુ ૭
- માંસનો તેહને આહાર કરાવે છે, એમ નરકમાં દુઃખ ઘણા પાવે છે;
અતિ ત્રાસમાં દિવસ ગમાવે છે. સુણુ ૮
- વળી શરીરમાં ખાર મિલાવે છે, એમ પરમાધામી દુઃખ દેખાડે છે;
શુભવીરની વાણીથી શીતળ થાવે છે. સુણુ ૯

૨૧૯

સામાન્ય સજ્ઞાય

- ધિક્ જગત જંગલ તને, ધિક્ વિષય વિકારણ;
પંચેન્દ્રિયનાં વિષય વશ થઈ, ખાવા અસેક પ્રહારણ.
ઉદ્ધાર કરો પ્રભુ માહરો.

૬

ધિક્ મલમૂત્રની કોટડી, હાડ ચામની મહેલીજી;	
ધિક્ સેવા હું તેની કરું, માંહી વધારું કર્મ મેલજી.	ઉદ્ધાર૦ ૨
દુર્ગંધી આ દેહને કારણે, કરું અનેક ધમાલજી;	
ધિક્ કામણગારી આ કોટડી, માંહી બન્યો છું બેહાલજી.	ઉદ્ધાર૦ ૩
દેહ ઘોષણ દામ-દારડી, લાવ્યો લાડી મતિ મંદજી;	
તેહનાં ફંદમાં ફસી પડી, વાધ્યો વિષય સુરંગજી.	ઉદ્ધાર૦ ૪
ટાબર ટુબરની વિંછી વેદના, ડંબ દેતા ચારે કોરજી;	
સહુ સ્નેહાય સેવા સંઘથી, ફર્યો હરાયા ઢોરજી.	ઉદ્ધાર૦ ૫
કુટુંબ પોષણને કારણે, ફરીયો દેશ વિદેશજી;	
વિવિધ વેશ મેં ત્યાં સજ્યો, લાજ ન રાખી લેશજી.	ઉદ્ધાર૦ ૬
પાટ પટંબર પહેરણે, આભૂષણ અપારજી;	
નવા નવા ઘાટ ઘડાવીયા, ન આવ્યો સંતોષ લગારજી.	ઉદ્ધાર૦ ૭
એક ભવમાં તો અનેક થયાં, કહેતા વળી ન આવે પારજી;	
કાયા કાળે રે માયા આ બધી, ફેલાવી અપારજી.	ઉદ્ધાર૦ ૮
ધિક્ સંસાર સંબંધનો, ધિક્ આ આળ પંપાળજી;	
કરૂણા કરીને આવી ઉદ્ધરી, મુજને દેવ દયાળજી.	ઉદ્ધાર૦ ૯
ઝરતી જવાળામાં શું બને, પડ્યો કરે પોકારજી;	
તુજ ચરણોની સેવા હું કયા કરું, જ્યાં છે આ મારા ચારજી.	ઉદ્ધાર૦ ૧૦
દર્શન મિષ પ્રભુ આ અર્જના, દીન કિંકરની સ્વીકારોજી;	
આવી આશ્ત કોઈ દિન ન મળે, નય વિજય કરો ઉદ્ધારજી.	ઉદ્ધાર૦ ૧૧

૨૨૦

વૈરાગ્યની સજ્જાય

જોને તું પાટણ જેવા, સારા હતા શહેર કેવા;	
આજ તો બન્યા ઉજ્જડ જેવા રે, આ જીવ જોને જાય છે જગત ચાલ્યું રે.	૧
વળી સિદ્ધપુર વાળો, મોટો જોને રૂદ્ર મહાલો, કિહાં ગયો તે રૂપાળો રે.	૨
રૂડા રૂડા રાણી જાયા, મેળવી અથાગ માયા, કાલે તેની પડી કાયા રે.	૩
છત્ર જોને છાયા થતી, રૂડી જેની રીતિ હતી, કિહાં ગયો કરોડપતિ રે.	૪

જ્યારે જે હાજર થાતાં, હાજરે હુકમે હતા, તેના તો ના લાગ્યા પત્તા રે.	૫
કોઈ તો કેવાતા કેવા, આભના આધાર જેવા, ઉઠી ગયા હેવા હેવા રે.	૬
જોખનીયા ને જાતું જોઈ, રાખી શક્યા નહિ કોઈ, સગા સર્વે રહ્યા રોઈ રે.	૭
હાજરે હજુરે રહેતા, ખમાખમા મુખે કહેતા, વિશ્વમાંથી થયા વેતા રે.	૮
મુઆ જન જેની સાથે, હેતથી પોતાને હાથે, મરણ ન મૂકે માથે રે.	૯
જસ લીધો શત્રુ જીતી, નવી ન ચલાવી રીતિ, વેળા તેની ગઈ વીતી રે.	૧૦
જગ માંહી ખૂબ જામ્યો, વૈર વારી વિસરામ્યો, પણ તે મરણ પામ્યો રે.	૧૧
નેક નામદાર નામે, જઈ વસ્યા સ્મશાને કામે, રત્નવિજય કહે નાવે કામે રે.	૧૨

૨૨૧

વૈરાગ્યની સજ્જાય

એક દિવસમાં ક્ષણે ક્ષણે ને, શિરપર ભમે કાળજી;	
લઈજાવે જમ જીવડા તીમ, તીતર ઉપર બાજે હો મન પંખીડા,	
મન પડે જીમ પિંજરે, સંસાર માયા બળ હો.	મન૦ ૧
મન આયુષ્યરૂપી જીવ જાણ્યો, ને ધર્મ રૂપી પાળજી;	
એવો અવસર જે ચુકશે, તેને જ્ઞાની એ ગણ્યો ગમાર હો.	મન૦ ૨
અઢી રે હાથનું કપડું લાવીને, શ્રીફળ બાંધ્યા ચારજી;	
ખોખરી હાંડીમાં આગ મૂકી, લઈ આલ્યા તત્કાલ હો.	મન૦ ૩
જ્યારે સરોવર ભર્યા હતા, ત્યારે ન બાંધી પાળજી;	
નીર હતા તે વહી ગયા, પછી હાથ ઘસે શું થાય હો.	મન૦ ૪
મન કાચો રે કુંભ જળે ભર્યો, તેને કુટતા ન લાગે વારજી;	
હંસલો તે ઉડી ગયો, પછી કાચા માટીમાં બાય હો.	મન૦ ૫
હાડ બળે જેમ લાકડું ને, કેશ બળે જેમ ઘાસજી;	
કંકુ વણી તારી કાચા બળે, ખોળી બાળે હાડ હો.	મન૦ ૬
શેરી લગે સગી સુંદરી ને, બાચા લગે મા ને બાપજી;	
સ્મશાન લગે સગો બાંધવો, પછી કોઈ ન આવે તારી સાથ હો.	મન૦ ૭
માતા રૂવે તારી ઘડી ઘડીને, બેની રૂવે ખટ માસજી;	
પ્રિયા રૂવે એક વર્ષ લગે, પછી શોધે ઘરનો વાસ હો.	મન૦ ૮

કોના છોડ ને કોના વાછેડ ને, કોના મા ને બાપજી;

પ્રાણી જનું એકલા, એમ વીરવિજયની વાણી હો. મનુ ૬

૨૨૨

વંકચૂલની સજ્જાય

જંબુકીપમાં દીપતું રે લાલ, ક્ષેત્ર ભરત સુવિશાલ સુવિવેકી;

શ્રી પુર નયરનો રાજ્યો રે લાલ, વિમળ જસા ભૂપ રે સુવિવેકી;

આદરજો કાંઈ આખડી રે લાલ. ૧

સુમંગલા પટરાણી એ રે લાલ, જન્મ્યા તે યુગલ અમુલ રે વિવેકી;

નામ ઠચું હોય બાલતું રે લાલ, પૂંપ યુલા વંકચૂલ રે વિવેકી. ૨

અનુક્રમે ઉદ્ભવ થયો રે લાલ, લોક કહે વંકચૂલ રે વિવેકી;

લોક વચનથી ભૂપતિ રે લાલ, કાઢ્યો સુત વંકચૂલ રે વિવેકી. ૩

પૂંપ યુલા ધન બેનડી રે લાલ, પદલીમાં ગયો વંકચૂલ રે વિવેકી;

પદલી પતિ કીયો ભિલ્લડે રે લાલ, ધર્મ થકી પ્રતિકુલ રે વિવેકી. ૪

સાત વ્યસન સરસો રમે રે લાલ, ન ગમે ધર્મની વાત રે વિવેકી;

રાત પડે ને ચોરી કરે રે લાલ, પાંચસે તિથે સંઘાત રે વિવેકી. ૫

ગજપુર પતિ દીયે દીકરી રે લાલ, રાખવા નગરતું રાજ રે વિવેકી;

સિંહ શુદ્ધ તથે પાસમાં રે લાલ, નિરભય રહે ભિલ્લરાજ રે વિવેકી. ૬

સૂરિ ધર્મ ઉપદેશથી તિથે રે લાલ, પામ્યા નિયમ તે ચાર રે વિવેકી;

ફળ અબણથું કાગ માંસતું રે લાલ, પટરાણી પરિહાર રે વિવેકી. ૭

સાત ચરણ એસર્યા વિના રે લાલ, ન દેવો રિપુ શિર ઘાત રે વિવેકી;

અનુક્રમે તે ચારે નિયમના રે લાલ, પારખા લહે ભિલ્લરાજ રે વિવેકી. ૮

વંકચૂલ વડા રે નિયમના રે લાલ, ફળ ભોગવ્યા પ્રત્યક્ષ રે વિવેકી;

મરણ ને સુરસુખ પામીયો રે લાલ, આગળ હેશે ભોક્ષ રે વિવેકી. ૯

કષ્ટ પડે જે સાહસી રે લાલ, ન લોપે નીજ સીમ રે વિવેકી;

કહે મતિ નીકી તેહની રે લાલ, જેહ કરે ધર્મની નીમ રે વિવેકી. ૧૦

૨૨૩

આત્માની સજ્જાય

મ કર હો જીવ પરતાંત દીન રાત તું, આપણો વાંક નયણે ન દેખે;

તીલ સમ પારકા દોષ હોવે જીકે, તેહ કરી દાખવે મેડ લેખે. ૧

હો કરે પરતણી અતિહી નિંદા ઘણી, તેહનો તેહ તો મેલ ધાવે;	
તાસ ઉન્વલ કરે પીંડ પાપે ભરે, મુઠ તે માનથી સુશુણુ જોવે.	૨
બહુલ મરછર પણે શુણુ તણ પરતણાં, સંત અ સંત જે દોષ ભાજે;	
ખાપડો જીવડો તેહ મુરખ પણે, ગરજ પડે નીજ સીરે છુડ નાજે.	૩
દ્રાક્ષ સાકર સરસ વસ્તુ સવિ પરિહરી, કાગ જેમ ચાંચશું મેલ ચુંથે;	
નિંદકી તેમ શુણુ કોડી છોડી કરી, ચિત્તમાં પરતણાં દોષ શુંથે.	૪
અંગ જેમ ગોપવી મીનને મારવા, બગ રહે તાકી જેમ નીર નાકે;	
નીચ તિમ છીદ્ર ગોપવી કરી આપણા, રાતદિન પારકા છીદ્ર તાકે.	૫
નીકટ લંપટ પણે, લંપટી કુતરો, વમન દેખી કરી નકટ નાચે;	
દોષ લવલેશ પામી તથા પારકાં, અધમ જન સબલ મનમાંહી માંચે.	૬
એક સન્નજન હોયે શેલડી સારીખા, ખંડે ખંડે કરી કોઈ કાપે;	
તોહી પણ પીડતા આપ ઉત્તમપણે, સરસવસ્તુનો સ્વાદ આપે.	૭
કોડી અવશુણુ પણ છોડી જે શુણુ ગ્રહે, દેશ પરદેશ તે સુખ પાવે;	
દેખ પ્રત્યક્ષ પણે કૃષ્ણ પરે તેહનાં, દેવ રાજેન્દ્ર પણ સુચશ ગાવે.	૮
દેવ ગુરુ ધર્મ આરાધ શુદ્ધ મને, પારકે પેશમાં મુઠ કાને,	
સકલ સુખ કારિણી દુસ્તિ દુઃખ વારિણી, ભાવના એહ હિત શીખ માને.	૯

૨૨૪

ચંદનબાળાની સન્ન્યાય

વીર પ્રભુજી પધારો રાજ વીર પ્રભુજી પધારો, વીનતડી અવધારો રાજ,	
ચંદનબાલા રાજકુમારી જોલે વચન રસાલા;	
હાથપગમાં જલદીયાં તાળા, સાંભળો દીન દયાળા.	૧
કઠણ કરમ મુજ કર્મની કહાણી, સુણો પ્રભુજી મુજ વાણી;	
રાજકુમારી હું ચૌટે વેંચાણી, દુઃખની નથી ખામી હો રાજ.	૨
તાત જ મારો બંધને પડીયો, માતા મરણ જે પામી;	
મસ્તક ને વેણી કતરાણી, લોગવી મેં દુઃખની રાશી હો રાજ.	૩
મોંઘી હતી હું રાજકુટુંબમાં, આજે હું ત્રણ ઉપવાસી;	
સુપડાને ખૂણે અડદના બાકુલા, શું કહું દુઃખની કહાણી હો રાજ.	૪
શ્રાવણ ભાદરવા માસની પેરે, વરસે આંસુની ધારા;	
ગદગદ શબ્દે રહે ચંદનબાલા, જોલે વચન કરૂણાય હો રાજ.	૫

દુઃખ એ સઘળું ભૂલી પૂર્વનું, આપના દર્શન થાતા;
 દુઃખ એ સઘળું હૈયે આવે છે, પ્રભુજી પાછા જતા. હો રાજ. ૬
 ચંદનખાળાની અરજ સુણીને, નીર નયન નીહાળી;
 ખાકુલા લઈ વીર પ્રભુજી પધારે, દયા કરી દીનદયાળ હો રાજ. ૭
 સોવન કેરી ત્યાં થઈ વૃષ્ટિ, સાડી ખાર કોડી સારી;
 પંચદિવ્ય તત્કાળે પ્રગટયાં, ખંધન સર્વ વિદારી હો રાજ. ૮
 સંયમ લઈને કારજ સાધ્યું, ચંદનખાળા કુમારી;
 વીર પ્રભુની સાહુણી પહેલી, પંચ મહાવ્રત ધારી. હો રાજ. ૯
 કર્મ ખપાવી મોક્ષે સીધાવ્યા, ધન્ય સતી શિરનામી;
 વિનય વિજય કહે ભાવ ધરીને, વંદુ હું વારંવાર હો રાજ. ૧૦

૨૨૫

નંદા સતીની સજ્જાય

એનાતટ નયરે વસે, વ્યવહારી વડ મામ રે;
 શેઠ ધનાવહ નંદિની, નંદા ગુણ મણી ધામ રે;
 સમકિત શીલભૂષણ ધરો, જીમ લહે અવિચલ લીલ રે;
 સહજ મલે શીવ સુંદરી, કરીય કટાક્ષ કહ્નોલ રે. સમકિત. ૧
 પ્રસેન જીત નરપતિ તણો, નંદન શ્રેણીક તામ રે;
 કુમરપણે તિહાં આવીયો, તે પરણી ભલે મામ રે. સમકિત. ૨
 પંચ વિષય સુખ લોગવે, શ્રેણીક શું તે નાર રે;
 અંગ જ તાસ સોહામણો, નામે અભયકુમાર રે. સમકિત. ૩
 અનુક્રમે શ્રેણીક નૃપ થયા, રાજગૃહી પુરી કેરા રે;
 અભયકુમાર આવી મલ્યો, તે સંબંધ ઘણેરાં રે. સમકિત. ૪
 ચઉવિહ બુદ્ધિ તણા ઘણી, રાજ્યધુરંધર જાણી રે;
 પણ તેણે રાજ ન સંબ્રહ્મું, નિસુણી વીરની વાણી રે. સમકિત. ૫
 બુદ્ધિ ખલે આજ્ઞા ગ્રહી, ચેલણાને અવદાત રે;
 કહે શ્રેણીક જાઈહાં થકી, એહની છે ઘણી વાત રે. સમકિત. ૬
 નંદા માતા સાથે શું, લીધા સંયમભાર રે;
 વિજય વિમાને ઉપન્યાં, કરશે એક અવતાર રે. સમકિત. ૭

શ્રેણીક કોણીક ને થયા, વૈર તણા અનુબંધ રે;
તે સવિ અલય સંયમ પછી, તે સવિ કર્મ સંબંધ રે. સમકિત. ૮
જ્ઞાન વિમલ પ્રભુ વીરજી, આણુ ધરે જે શિષ્ય રે;
તે નિત્ય નિત્ય લીલા લહે, જાગતી જાસ જગીશ રે. સમકિત. ૯

૨૨૬

વૈરાગ્યની સજ્જાય

તને સંસારી સુખ કેમ સાંભરે રે લોલ, દુઃખ વિસર્થા ગર્ભાવાસ જો;
નવ માસ રહ્યો તું માતા ઉદરે રે લોલ, મળ મૂત્ર અશુચિ વિષા માંચ જો. તને ૧
તિહાં હવા પાણી નહી સંચરે રે લોલ, નહીં સેજ તલાઈ પલંગ જો;
તિહાં લટકી રહ્યો ઉઘે શીરે રે લોલ, દુઃખ સહત અપાર અનંત જો. તને ૨
ઉઠ કોડી સુધ તાતી કરી રે લોલ, સમકાલે ચાંપે કોઈ સોય જો;
તેથી અનંત ગણું તિહાં કને રે લોલ, દુઃખ સહતા વિચાર તવ થાય જો. તને ૩
હવે પ્રસવે જો મુજ માવડી રે લોલ, તો હું કરું તપ જપ ધ્યાન જો;
હવે સેવું સદા જીનરાજને રે લોલ, મુકુ કુદૈવ કુચુર ને અજ્ઞાન જો. તને ૪
જ્યારે જન્મ્યો ત્યારે ભૂલી ગયો રે લોલ, ઉહાં ઉહાં રહ્યો ઇમ કહેવાય જો;
તિહાં લાગી લાલચ રમવા તણી રે લોલ, આયુ અંજલી જલ સમ જાય જો. તને ૫
ઈમ બાળક વય રમતા ગઈ રે લોલ, થયો જોળને મકરધ્વજ સહાય જો;
પ્રીત લાગી તિહાં રમણી સુખે રે લોલ, પુત્ર પૌત્ર દેખી હરખાય જો. તને ૬
થઈ ચિંતા હવે વિવાહ વાજમ તણી રે લોલ, ધન કારણે ધ્યાવે નિશહિન જો;
પુન્ય હીણ થકો પામે નહી રે લોલ, ચિંતે ચોરી કરું કે છુટું દેશ જો. તને ૭
ગયું જોળન આવી જરા ડાકણી રે લોલ, મુજે કર પગ શિર ને શરીર જો;
ધરે કહ્યું કોઈ માને નહી રે લોલ, પડ્યો કરે પોકાર નહી ધીર જો. તને ૮
ઈમ કાલ અનંતો વહી ગયો રે લોલ, અખ ચેત મૂરખ અખ ચેત જો;
જિનદાસ કહે જોગ એહવો રે લોલ, મળવો છે મહા મુશકેલ જો. તને ૯

૨૨૭

શીલની સજ્જાય

શ્રી જિનવાણી હો ભવિયણ ચિત્ત ધરો, છંડો વિષય વિરૂપ; ચતુર નર.
નારી દેખી હો નયણુ ન જોડીયે, નવી પડીયે ભવકુપ. ચતુર નર. ૧

સજ્જન રનેહી હો શીયલથી સુખ લહે, આતમ નિર્મળ થાય; ચતું	
વ્રત સકલમાં જે શિરોમણી, જસ સુરનર ગુણ ગાએ. ચતું	૨
ચહુ કુશીલે હો જે સુખ માણતા, વિણ સાડે નિજ કાજ; ચતું	
કાચને કટકે હો રત્ન ચિંતામણી, હારે નિજ કુલ લાજ. ચતું	૩
રૂપને જોવે હો રાગ વધે સહી, વિષય વધે મન કાય; ચતું	
મનને પાચે હો મચ્છર તંદુલીયો, જુઓ મરી સાતમીએ જાય. ચતું	૪
ધિગ્ ધિગ્ સરસવ સુખને કારણે, દુઃખ લહે મેરૂ સમાન; ચતું	
અણુ ભોગવતા હો ભવસાયર હરે, કરતા યુવતિનું ધ્યાન. ચતું	૫
રાજ રૂપી હો નયણ કુશીલથી, લક્ષ્મણા મનને રે વાય; ચતું	
કાયાને જોગે હો સત્યકી પ્રમુખ, બહુ પામ્યા ભવદ્રવ તાપ. ચતું	૬
સંયમ પાળ્યું હો સહસ વરસ લોગે, રાજ ઋષિ કંડરીક; ચતું	
ઉત્તરાધ્યયને હો ભોગને ચાખતા, પામ્યા નરકની ભીક. ચતું	૭
સામગ્રી જોગે હો જે નથી જાણતા, લહેશે ભવની વાટ; ચતું	
ભાંગ્યો ઘાટ તે મિલવો દોહીદો, કામનું મુખડું રે દાટ. ચતું	૮
હીપક પકડી હો જે કુવે પડે, હરજે જે વિષ ખાય; ચતું	
અગ્નિ મૂકે હો નિજ આવાસમાં, તસ કુણ વારવા જાય. ચતું	૯
દેહ અશુચિ હો મલમૂત્રે ભરી, નરકની હીવી રે નાર; ચતું	
એહવું જાણી હો નવવિધ પાલજો, પામશે ભવનો રે પાર. ચતું	૧૦
શીલ થકી જન ઉત્તમપદ લહે, રૂપકલા ગુણ જ્ઞાન; ચતું	
કીર્તિ કમલા હો ઇહ ભવ પરભવે, જીવ લહે બહુ માન. ચતું	શ્રીજન૦૧૧

૨૨૮

સત્સંગની સજ્જાય

સત્સંગનો રસ ચાખ પ્રાણી તું તો સત્સંગનો રસ ચાખ;	
પ્રથમ લાગે છે વિષો ને કડવો અંતે આંખા કેરી સાખ. પ્રાણીં	૧
મેડી મંદિર માલ ખજાના, પડયા રહેશે ઘર બાર. પ્રાણીં	૨
આરે કાયાનો ગર્વ મ કરશે, અંતે થવાની છે રાખ. પ્રાણીં	૩
જુગતી જોઈને રાખ્યો જરાયે, ખોટો બધો છે આ ખેલ. પ્રાણીં	૪
ચાર ગતિમાં જીવ તું ભમીયો, પંચમી ગતિ સંભાળ. પ્રાણીં	૫

તન ધન જોખન તે નથી તારા, અંતે માટીમાં મીલનાર.	પ્રાણી૦	૬
મારું મારું કરી દાન ન હીધું, સાથે આવે ન તલભાર.	પ્રાણી૦	૭
રાય પ્રદેશી રાજ્યમાં પુત્યો, શુર સંગત જુઓ સાર.	પ્રાણી૦	૮
શ્રણીક રાજ સમકિત પામ્યા, શુર અનાથી મુનિરાય.	પ્રાણી૦	૯
દાસનો દાસ તું જીવ અભાગીયો, જ્ઞાન વિમળ ધરો ધ્યાન.	પ્રાણી૦	૧૦

૨૨૯

સુદર્શનશેઠની સજ્જાય

શીળરતન જતને ધરો રે લોલ, જેહથી સહુ સુખ થાય રે. સહુણા,		
શેઠ સુદર્શનની પરે રે લો, સંકટ સહુ મીટ જાય રે. શી.	૧	
અંગ દેશ અંપાપુરી રે લો, દધિવાહન ભૂપાળ રે; સં		
અભયા પ્રમુખ અંતે ઉરી રે લો, સુંદર લહે સુકુમાર રે. સં	૨	
શેઠ સુદર્શન તિહાં વસે રે લો, નારી મનોરમા કંત રે; સં		
કાય સમો રૂપે કરી રે લો, વ્રતધારી શુણવંત રે. સં	૩	
અથડાયા રાણી એકદારે લોલ, કેળવી ફૂડ મંડાણુ રે; સં		
કાઉસગ્ગ કરતા શેઠજી રે લો, અણ્યાવ્યા નિજ ઠાણુ રે. સં	૪	
ઉપસર્ગ કીધા આક્રાં રે લોલ, પણ નવિ ચૂકયા તેહ રે; સં		
આળ અલીક દીયો તીણે રે લોલ, નૃપ સવિ સદહે દેહ રે. સં	૫	
શેઠ ભણી પૂછે ઇશો રે લો, કહો એ કવણુ વૃત્તાંત રે; સં		
શેઠ મુખે જોલે નહી રે લો, રૂઠયો ભૂપ અત્યંત રે. સં	૬	
મરણ દુઃખ કીયો તદ્દા રે લો, કીધી વિટંબના ભૂર રે; સં		
તસ ધરણી કાઉસગ્ગ રહી રે લો, કષ્ટને કરવા દૂર રે. સં	૭	
શાસન સુરી સાનિધ્યી કરી રે લો, પ્રગટયો પુણ્ય પંડુર રે. સં		
શૂળી સિંહાસન થયું રે લો, શીલ પ્રભાવ સનૂર રે; સં	૮	
રાજ બહુ આદર કરી રે લો, પહુંચાવ્યો નિજ જેહ રે. સં		
સખ અપરાધ ખમાવીઆ રે લો, વ્યાપો સુજસ અછેહ રે; સં	૯	
અનુક્રમે સંયમ આદર્યો રે લો, સાર્યા આતમ કામ રે. સં		
કેવળ લહી મુગતે ગયા રે લો, શેઠ સુદર્શન સ્વામ રે. સં	૧૦	
મગધ દેશ પાટલી પુરી રે લો, વાંદે શ્રી મુનિ ભાણુ રે. સં		
અમૃત ધર્મ સંયોગથી રે લો, શિષ્ય ક્ષમા કદયાણુ રે. સં	૧૧	

નરક દુઃખની સજ્જાય

- હાંરે લાલા પાપકર્મથી પ્રાણીયા, ઉપજે નરક મોઝાર રે લાલા;
પરમાધામી પરસ્પર વેદના, વેદના ક્ષેત્ર વિચાર રે લાલા. ભવ તરણી કરણી કરો. ૧
- હાંરે લાલા ત્રિહુ નરકે ત્રણ વેદના, બીજા ત્રિકર્મા દોય રે લાલા;
સાતમી એ ક્ષેત્ર એહથી, ક્ષણભર સુખ ન હોય રે લાલા. ૨
- હાંરે લાલા લાઠી લંગર કોરડાં, ચાબુક તણાં દે પ્રહાર રે લાલા;
ઝર પકડ કર બાંધીને, દેવે મુદ્ગર માર રે લાલા. ૩
- હાંરે લાલા સાંકળે ઘાડી સામટા, મારે તે વિવિધ પ્રકાર રે લાલા;
ઘોર અંધારે ઘાલીને, પડીઆ કરે પોકાર રે લાલા. ૪
- હાંરે લાલા તિક્ષુ રૌદ્ર પરિણામથી, જીવ ઘણા સંસાર રે લાલા;
વૈર બાંધી ઉપન્યાં, નરકમાં પામે તે દુઃખ અપાર રે લાલા. ૫
- હાંરે લાલા પરમાધામી એ ઘેરીયાં, સાંકળે ઘાલ્યાં સોયરે લાલા;
શસ્ત્ર ઉઘાડા તે લાવે, મરણ લાગ્યા તોય રે લાલા. ૬
- હાંરે લાલા જીવ હિંસા પાપે કરી, હુવા તે નારકી જેહ રે લાલા;
પરમાધામી તેને મારવા, ઘાલે કુંભી ગેહ રે લાલા. ૭
- હાંરે લાલા જાતાં વાડ અંજોરતાં, ચપલ સ્વભાવી જીવ રે લાલા;
માથે મુદ્ગર પડતાં થકા, બહુલી પાડે રીવ રે લાલા. ૮
- હાંરે લાલા રણ તણા રસિયા સુણી, સુણી કરતા તાન રે લાલા;
ધર્મકથા નવિ સાંભળે, તેનાં કાપે કાન રે લાલા. ૯
- હાંરે લાલા પરમણીનાં રૂપનો, વિષય વખાણ્યો જોય રે લાલા;
દેવ ગુરૂ નિરખ્યા નહી, તેની આંખો કાઢે સોય રે લાલા. ૧૦
- હાંરે લાલા એહવું જાણીને ચેતજો, એહી શિખામણુ સાર રે લાલા;
ખિમા વિજય મુનિ એમ કહે, તુમે રાખો ધર્મશુ' પ્યાર રે લાલા. ૧૧

આત્માની સજ્જાય

- હું'તો પ્રણમું સદ્ગુરૂ રાયા રે, માતા સરસ્વતીના વંદુ પાયા રે;
હું'તો ગાવું આત્મરાયા જીવનજી, બારણે મત જાળે રે;
બારણે મત જાળે રે, તુમે ઘેર બેઠા ને કમાવો રે જી. બા. ૧

તારી બાહિર દુરમતી રાણી રે, કહેતા કુમતી કહેવાણી રે;
 તને લોળવી બાંધશે તાણી જી. બાં ૨
 તારા ઘરમાં છે ત્રણ રત્ન રે, તેનું તુંતો કરજે યત્ન રે;
 એ તો અપૂટ ખજાનો છે ધન રે. જી. બાં ૩
 તારા ઘરમાં પેઠા છે ધુતારા રે, તેને કાઢો ને પ્રીતમ પ્યારા રે;
 તેથી તુમે જ રહોને ન્યારા રે. જી. બાં ૪
 સત્તાવન ને કાઢો ઘરમાંથી રે, તેત્રીશને કહો જાય અહીંયાથી રે;
 પછી અનુભવ જાગશે મહીથી. જી. બાં ૫
 સોલ કષાયને હીચો શીખ રે, અદાર પાપ સ્થાનની મંગાવી ભીખ રે;
 પછી આઠ કર્મની શી બીક રે. જી. બાં ૬
 ચારને કરો ચકચૂર રે, પાંચમી હું થાઉં હજુર રે;
 પછી પામો આનંદ ભરપૂર રે. જી. બાં ૭
 વિવેક હીવો કરી અનુઆળો રે, મિથ્યાત્વ અંધકાર ટાળો રે;
 પછી અનુભવ સાથે મહાસો રે. જી. બાં ૮
 સુમતી સાહેલી શું જેલી રે, દુરમતીનો છેડો મેલી રે;
 પછી પામો મુક્તિ ગઢ હેલી રે. જી. બાં ૯
 મમતાને કેમ ન મારી રે, જે તે બાળ કાંઈ હારી રે;
 પછી પામશે ભવનો પારી રે. જી. બાં ૧૦
 શુદ્ધ દેવગુરુ શું પસાય રે. મારો જીવ આવે કાંઈ જાય રે;
 પછી આનંદ ધન મન થાય રે. જી. બાં ૧૧

૨૩૨

ચા દેવીની સજ્જાય

જાઉં તારી બલિહારી હો, ચાદેવી જાઉં તારી બલિહારી;
 દેશ પરદેશ ને ગામો ગામને, વશ કીધા તેં ભારી હો. ૧
 ધર્મશાળા મુસાફીર ખાના, જ્યાં ત્યાં તારી સવારી;
 બુઢાબાળ બુવાન નરનારી, સેવા કરે સૌ તારી. ચા દેવી ૨
 ભૂલી ભગવાનને તને ભજે છે, તું છે ચિત્ત હરનારી;
 સાધુ સંત ત્યાગી વૈરાગી, તેની સંજ્ઞા ન વારી હો. ચા દેવી ૩

તારા વિના તેને ન આવે, તું લાગે છે બહુ ખ્યારી;	ચા દેવી૦	૪
ઉજમણું સંઘ પોથી પારણું, હોય તારી તૈયારી.		
વિવાહ ખર્ચે સગાં આવે ત્યાં, આખી રાત ઉડનારી;	ચા દેવી૦	૫
ચાલતાં ચાર જણુ લેગાં મલે ત્યારે, નીકળે છે વાત તારી.		
તારા પંજમાં આવી ફસાણી, કરે તેહની ખુવારી;	ચા દેવી૦	૬
શેરીનાં નાકે મહોદલાના મુખમાં, ઠેર ઠેર હોટલ ભારી.		
અળગણુ પાણીમાં ઉકળે તું તો, સહુને સરીખા કરનારી;	ચા દેવી૦	૭
હૃદયનો દાટ વાળી, ખાનુ ખરાબ કરી, હાડમાંસને ચૂસનારી.		
રોગ શોકમાં રંગે રાતી, તારી ગતિ છે ન્યારી;	ચા દેવી૦	૮
ખેડૂત મજૂરો કોઈને ના છોડે, ખરા ખેતરમાં સવારી.		
અડધી કોફીમાં ત્રણ ભાગ તાહરા, ખચ્યાને ભૂખે મારનારી;	ચા દેવી૦	૯
મહેર આણી ને જમની માતા, કરજે જવાની તૈયારી.		
ખૂવાર થઈ ને જવું જ પડશે, શાંતિથી જાય તો સારી;	ચા દેવી૦	૧૦
હાડ ફેલ જેવા રોગ ઉપજાવે, મરણુ સંખ્યાને વધારી;		
કપૂર કહે એ જીવતી ડાકણ, જલ્દી કરો દેશપારી.		

૨૩૩

ભરતચક્રવર્તીની સજઝાય

આભરણુ અલંકાર સઘળા ઉતારી, મસ્તકે સેંતી પાગી;		
આપો આપ થઈને બેઠા, તવ દેહ હીસે છે ત્યાગી ભરતેશ્વર,	ભૂપતિ ભયો રે વૈરાગી.	૧
અનિત્ય લાવના ઐસી રે લાવી, ચાર કરમ ગયા ભાગી;		
દેવતાએ દીધો ઓઘો મુહુપત્તિ, જેહ જીન શાસન રાગી.	ભૂપતિ૦	૨
સ્વાંગ દેખી ભરતેશ્વર કેરો, સહીયરો હસવાને લાગી;		
હસવાની અખ ખબર પડેગી, રહેજે અમશુ' આઘી.	ભૂપતિ૦	૩
ચોરાશી લાખ હયવર ગયવર, જીનુ કોડ હે પાગી;		
ચોરાશી લાખ રથ સંઘ્રામી, તત્ક્ષણુ દીધા છે ત્યાગી.	ભૂપતિ૦	૪
ચાર કોડ મણુ અન્ન નિત્ય સીએ, દશ લાખ મણુ લુણુ લાગી;		
ચોસઠ સહસ અંતે ઉરી ત્યાગી, સુરતા મોક્ષસેં લાગી.	ભૂપતિ૦	૫

અડતાલીશ કોસમાં લશ્કર પડે છે, દુશ્મન જાય છે ત્યાગી;	
ચૌદ રત્ન તો અનુમતિ માગે, મમતા સહસ્રશું ભાગી.	ભૂપતિ૦ ૬
ત્રીન કોડ ગોકુળ ધણુ ધુજે, એક કોડ હળ ત્યાગી;	
ચોસઠ સહસ્ર અંતેકરી ત્યાગી, મમતા સહસ્ર ભાગી.	ભૂપતિ૦ ૭
ભરી સભામાં ભરતેશ્વર યોદ્યા, ઉઠો ખડા રહો જાગી;	
આ લોક ઉપર નજર ન દેશો, નજર દેજો તુમ આધી.	ભૂપતિ૦ ૮
વચન સુણી ભરતેશ્વર કેરા, દશ સહસ્ર ઉઠ્યા છે જાગી;	
કુટુંબ કળીલો હાટ હવેલી, તત્ક્ષણ દીધા છે ત્યાગી.	ભૂપતિ૦ ૯
એક લાખ પૂરવ લગે સંયમ, પાળી કેવલ સાર;	
શેષ અઘાતી કર્મ ખપાવી, પહોંચ્યાં મુક્તિ મોઝાર.	ભૂપતિ૦ ૧૦

૨૩૪

શ્રી સ્થૂલીભદ્રજીની સજ્જાય

શ્રી મહાવીર જિનેસરૂ, ત્રિભુવન ગુરૂજ;	
તસુ અષ્ટમ પટધાર, શ્રી સ્થૂલીભદ્ર નમો.	૧
પાટિલ પુત્ર સોહામણું મહિ મંડલુંજ, તિહો પાયો અવતાર.	૨
નંદ નરિંદ મંત્રીશ્વરૂ, ગુણ આગરૂજ, શ્રી સકડાલ સુપુત્ર.	૩
લોછલદે નંદન ભલો, મુનિ ગુણ નિલોજ, નાગરદ્વિજ કુલ દીપ.	૪
શ્રી સંભૂતિ વિજય ગુરૂ, પૂરવ ધરૂજ, વ્રત લીધુ તસુ પાસ.	૫
કોશ્યા વેશ્યા પ્રતિ યોધવે, સુગુરૂ તવેજ, દુઝ્કર દુઝ્કર કાર.	૬
ચાર પૂરવ શિષ્યો વળી, શ્રુત કેવળીજ, શ્રી ભદ્ર બાહુ સમીપ.	૭
સંયમ પાળ્યો નિર્મળો, ત્રિવિધે ભલોજ, જંગમ યુગ પ્રધાન.	૮
પંચ માસ પંચ દિન સહી, ઉપર કહીજ, વરસ નવાણું આય.	૯
કરી અણસણ આરાધના, શુભ વાસનાજ, પહોંચ્યા સ્વર્ગ મોઝાર.	૧૦
ચોરાશી ચોવીશી લગે, જસ જગમગેજ, રહેશે જેનું નામ.	૧૧
વસુધૈવ કુટુંબ સંવત્સરે, પાટલી પુરેજ, જસુપદ થાપના કીધ.	૧૨
વાચક અમૃત ધર્મનો, થુણે શુભ મનોજ, શિષ્ય ક્ષમા કલ્યાણ.	૧૩

નેમ રાજુલની સજાયા

- હલકો હાંકોને સ્વામી, હાથીયો હો લાલ, હું આવું તુમારી પાસરે નગીના નેમ.
ત્યારે તમે ત્યાંથી ચાલજો હો લાલ, મુજને મળવાની ઘણી હોંશ રે. નં ૧
- લેળા થઈને મુજને ભાવથી હો લાલ, વળતી વનમાંહી જાવ રે;
તોરણથી શું પાછા વળો હો લાલ, ભંગ કરીને મારા ભાવ રે. નં ૨
- દયા જાણી તિર્યંચની હો લાલ, તેવી જાણી મુજ નાથ રે;
આશા પૂરણ કરો આ સમે હો લાલ, હેતે થહીને મારો હાથ રે. નં ૩
- દયાલુ થઈને દીલમાં હો લાલ, ફરે કરો મારું દુઃખ રે;
હુંશ ઘણી છે હેયા વિષે હો લાલ, તુમશું ભોગવવા મુખ રે. નં ૪
- પોથી ચતુરા તિહાં ચોપથી હો લાલ, કરતી અતિ ઉચાટ રે;
આજળ આવી ઉભી રહી હો લાલ, રોકી રસીલાની વાટ રે. નં ૫
- પકડી કરને કાંઠે કરગરે હો લાલ, જોવંતી જોડીને હાથ રે;
અપરાધ શો અખળા તણો હો લાલ, નક્કી કહો તમે નાથ રે. નં ૬
- કહું માન્યું નહી કોઈતું હો લાલ, જ્યારે તમે જદુરાય રે;
ત્યારે પડ્યું મારે આવવું હો લાલ, એકલા ચાલીને પાય રે. નં ૭
- રાખોને રાજવી માહરો હો લાલ, આવ્યા તણો ઇતખાર રે;
ઘણી થઈ છે વાતો ગામમાં હો લાલ, કહું શું વારંવાર રે. નં ૮
- પરણોને પિયુ પાછા વળી હો લાલ, અંદેશો તણ ઉર રે;
દીન દારા દુલવો નહી હો લાલ, જટ જાવા દો ફર રે. નં ૯
- ના કહેતા નહી થાય છુટકો હો લાલ, કર જોડીને કહું કંથ રે;
જાણું કરો તો ચાદવપતિ હો લાલ, આપું નહી જાવા પંથ રે. નં ૧૦
- આઠ લવની પિયુ પ્રીતડી હો લાલ, નવમે લવ તણ નાર રે;
ગિરિ ગિરનાર પર પામીયા હો લાલ, ધર્મ પસાયે લવપાર રે. નં ૧૧

૨૩૬

સુંદરીની સજ્જાય

(૩૭૩ રૂપે રે શીળ સોહાગણુ સુંદરી, સુંદરી સુલલિત વયણુ રૂડે;

પંકજ દળ સમ નયણુ રૂડે. એ રાગ,

સાઠ સહસ વર્ષ દિગ્વિજય કરીને, ભરત અયોધ્યા એ આઘ્યા;	
બાર વરસ તિહાં ચક્રી પદને, અભિષેકે નહવરાવ્યા.	૩૭૦ ૧
એકદિન ચક્રી સુંદરી દેખે, બાહુબળી ની બહેન;	
દિનકર તેજે ચંદ્રકળા જીમ, રૂપકાંતિ થઈ ખીણ.	૩૭૦ ૨
વૈધ પ્રમુખ સવિ તેડી કહો, કિશ્કું ઉણું તાત વંશ;	
ઘર તેડીને તમે દાખો જે જોઈએ, તે પૂરું સદંશ	૩૭૦ ૩
એ વહાલી સુંદરી કિમ કૃશતનુ, તેહ નિદાન કહી જે;	
સાઠ હજાર વરસ થયાં એહને, આંખીલનું તપ કીજે.	૩૭૦ ૪
દીક્ષા લેતા તુમહી જે વારી, સ્ત્રી રચણની ઈહા;	
તસ નયશ્રી દુર્હર તપ કીધાં, ધન ધન એહના દીહા.	૩૭૦ ૫
એમ નિસુણી કહેવાત અપત્યમાં, તુંહિજ સુકુટ સમાણી;	
વિષય દશાશ્રી એણી પરે વિરમી, માત સુનંદા બાણી.	૩૭૦ ૬
અમે તો વિષય પ્રમાદે નડિયાં, પડીયો છે સંસાર;	
નરપતિ ઉત્સવ સાથે તે, પ્રભુ હાથે લીયે મત ભાર.	૩૭૦ ૭
યુદ્ધે ચક્રી હારી મનાવી, બાહુબળી લીધો દીખ;	
વરસ સમે બ્રાહ્મી સુંદરીયે, કહેરાવે પ્રભુ શીખ.	૩૭૦ ૮
ગજ ચઢયા કેવળ ન હોયે વીરા, એમ સુણી માન ઉતારે;	
પય ઉપાડી કેવળ પામ્યા, મહોટા અણુગાર પ્રભુ પાસે પાઉધારે.	૩૭૦ ૯
અનુક્રમે કેવળ સાધી સાધ્વી, બ્રાહ્મી સુંદર ભેડી;	
જ્ઞાનવિમળ પ્રભુ ઋષભની બેઠી, પ્રણુસું હું કરજોડી.	૩૭૦ ૧૦

૨૩૭

વૈરાગ્યની સજ્જાય

જોઈ જતન કર જીવડા, આયુ. અજાણ્યું બય રે,
લે દહાવો લક્ષ્મી તણો, પછી કાંઈ નવી થાય રે. જોઈ

૧

હલહો ભવ માણસ તણો, હલહો દેહ નિરોગી રે;	
હલહો દયા ધર્મ વાસના, હલહો સુશુર સંયોગ રે. જો	૨
દિન ઉગે દિન આથમે, ન વળે કોઈ દિન પાછો રે;	
અવસરે કાજ ન કીધલું, તે મનમાં રહેશે લાછો રે. જો	૩
લોભ લગે લખ સંચીયા, તેં પર ધન હરી લીધાં રે;	
કેડે ન આવે કોઈને, કેડે કરમ રહ્યાં કીધાં રે. જો	૪
માતા ઉદરે ઉંઘો રહ્યો, કોડી ગમે દુઃખ દીઠાં રે;	
યોની જનમ દુઃખ જે હુવે, તે તુજ લાગે છે મીઠાં રે. જો	૫
હૈ હૈ ભવ એજે ગયો, એકો અરથ ન સાધ્યો રે;	
સદ્ગુરુ શીખ સુણી ઘણી, તો પણ સંવેગ ન વાધ્યો રે. જો	૬
માન મને કોઈ મતિ કરો, જમ જિત્યો નવિ કેણે રે;	
સુકૃત કાજ ન કીધલું, એ ભવ હાર્યો છે તેણે રે. જો	૭
જપ જગદીશના નામને, કાંઈ નચિંતો તું સુવે રે;	
કાજ કરે અવસર લડી, સવિ દિન સરીખા ન હુવે રે. જો	૮
જગ જાતો જાણી કરી, તિમ એક દિન તુજ જાવો રે;	
કર કરવો જે તુજને હુવે, પછી હોશે પસ્તાવો રે. જો	૯
તિથિ પવે તપ નવિ કર્યો, કેવળ કાયા તેં પોષી રે;	
પરભવ જાતાં ઈશુ જીવને, સંબળ વિશુ કિમ હોસે રે. જો	૧૦
સુણ પ્રાણી પ્રેમે કહી, લગ્નિધ લહી જિમ વાણી રે;	
સંબળ સાથે સંબ્રહો, ઈમ કહે કેવળ નાણી રે. જો	૧૧

૨૩૮

અનિત્ય સંબંધની સજ્જાય

કહેના રે સગપણ કેહની માયા, કેહના સજ્જન સગાઈ રે;	
સજ્જન વરગ કોઈ સાથે ન આવે, આવે આપ કમાઈ રે.	૧
મારૂં મારૂં સૌ કહે પ્રાણી, તહારૂં કોણ સગાઈ રે;	
આપ સવારથ સહુને વહાલો, કુણુ સજ્જન કુણુ માઈ રે.	૨
ચુલણી ઉદરે બ્રહ્મદત્ત આયો, બુચ્ચો માત સગાઈ રે;	
પુત્ર મારણુને અગ્નિ જ કીધી, લાખનાં ઘર નિપજાઈ રે.	૩

કાષ્ટ પિંજરમાં ઘાલીને મારે, શસ્ત્ર ગ્રહી દોડે ધાઈ રે;	
કોણીકે નિજ તાત જ હણીયો, તો કિહાં રહી પુત્ર સગાઈ રે.	૪
ભરત બાહુબળ આપે લડીયા, આયે સજ્જ થાઈ રે;	
બાર વરસ સંઝામ જ કીધો, તો કિહાં રહી બ્રાત્ર સગાઈ રે.	૫
ગુરુ ઉપદેશથી રાય પ્રદેશી, સુધો સમકિત પાઈ રે;	
સ્વાસ્થ વિષુ સુરકાન્તા નારી, માર્યો પિયુ વિષ પાઈ રે.	૬
નિજ અંગજનાં અંગજ છેદે, જુહો રાહુ કેતુ કમાઈ રે;	
સહુ સહુને નિજ સ્વાસ્થ વહાલો, કુણુ ગુરુ ને કુણુ ભાઈ રે.	૭
સુભુમ પરશુ રામ જ દોઈ; માંહો માંહે વેર બનાઈ રે;	
ક્રોધ કરીને નરકે પહોંચ્યા, તો કિહાં ગઈ તાત સગાઈ રે.	૮
ચાણુકયે તો પર્વત સાથે, કીધી મિત્ર સગાઈ રે;	
મરણુ પારયો ને મનમાં હરણ્યો, તો કિહાં રહી મિત્ર સગાઈ રે.	૯
આપ સ્વાસ્થ સહુને વહાલો, કુણુ સજ્જન કુણુ માઈ રે;	
જમ રાજનો તેડો આવ્યો, ટગટગ જોવે ભાઈ રે.	૧૦
સાચો શ્રી જીન ધર્મ સખાઈ, આરાધો લય લાઈ રે;	
દેવવિજય કવિનો શિષ્ય ઇણીપરે, કહે તત્ત્વ વિજય સુખ દાઈ રે.	૧૧

૨૩૮

દેવલોકની સજ્જાય

સુધર્મા દેવલોકમાં રે, વૈમાન બત્રીશ લાખ;	
કેઈ ભોજા શંકા કરે રે, એ તો ભગવતી સૂત્રની સાખ;	
પુણ્યના ભવ જોજો.	૧
સુધર્મા દેવલોક માંહે, પાંચસે જોજન મહેલ;	
સત્તાવીશ ચોજન ભોઈ તળીયાં રે ભાઈ,	
એ સુખ નહિ સહેલ રે.	૨
વેગ ગતિ ચાલે દેવતા રે, લાખ જોજન કરે દેહ;	
એકે કા વિમાનનો રે ભાઈ, નાવે છટકે મહિને છેલ રે.	૩
હાવ ભાવ કરતી થકી રે, દેવીઓ આવે હજુર;	
આ ઠામે આવી ઉપન્યાં રે, સ્વામી શા કીધાં પુણ્ય પૂર્વ રે.	૪

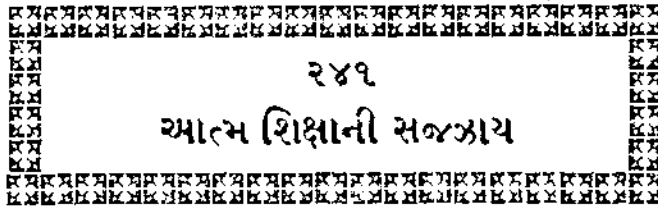
નામ બતાવો ગુરુ તણું રે, નિર્લોભી ઋષીરાય;	
ભવસાગરમાં ખુડતાં રે, તુમ હાથ દિયો સજ્જાય રે.	૫
નીરલોભી ન લાલચી રે, માગી બદામ ન એક;	
દુર્ગતિ પડતાં રાખીયો રે, મને મોકલીયો દેવલોક રે.	૬
દેવ પ્રત્યે દેવીયો કહે રે, સુણો વલ્લભ મોરા નાથ;	
નાટક બુઝો એક અમ તણું રે, પછી જઈ કહેજો વાત રે.	૭
એક નાટક કરતાં થકાં રે, ગયાં વર્ષ દોય હજાર;	
દેવતા મનમાં ચિંતવે રે, હવે કરવો કવણુ વિચાર રે.	૮
સઘળું કુટુંબ પુરું થયું રે, હવે કહે શું કેહેને જાય;	
દુર્ગંધ ઉઠે મનુષ્ય લોકની રે, હવે જાય અમારી બલાયરે.	૯
ઉદયરતન વાચક કહે રે, દેવલોકની સજ્જાય;	
ભણે ગણે ને સાંભળે રે, તેના પાતક દૂરે પલાય રે.	૧૦

૨૪૦

આત્મ શિક્ષાની સજ્જાય

પ્યારી તે પિયુને પ્રીછવે, પેળી નજીક પ્રયાણુ રે, પંથીડા બટાઉડા;	
આજનો વાસો રે તું તો ઇહાં વસ્યો, કાલનાં કિહાં હોશે મેલાણુરે પંં	૧
ચાર દિશે રે ફરે ચોરટા, જીવન સુતો જાગે રે; પંં	
ચરણે ચારિત્ર ધર્મરાયને, લાગી શકે તો લાગ રે. પંં	૨
રાંધણુ આદિ મહારોગ જે, લાગ્યા તાહરી બાર રે; પંં	
આવે છે તેડું તેડા ઊપરે, બહુ કાળનું તાહરે બાર રે. પંં	૩
પરદેશી આણા પાછો નહી ફરે, સાસર વાસો સજ્જય રે; પંં	
સાસ ચલાંતે ભગવંતને, ભજી શકે તો ભજ્ય રે. પંં	૪
માથે નગારાં વાજે મોતનાં, હાથે તે આવે સાથ રે; પંં	
ખાશે કુટુંબ ખોખરા કરી, બાકી તાહરી હાથ રે. પંં	૫
મહનો છાકયો રે ન લહે તું મને, ડગ ડગ દેવની ડાંગ રે; પંં	
જો તું વાળે રે તો જાણું ખરો, ખોહયા ભવનાં ખાંગ રે; પંં	૬
સુખ તું માણું છે ધણની સેજમાં, ધણ તે ધૂતારી છે ધીઠ રે; પંં	
ગરથ ખાઈને ગણીકાની પરે, આખર હોશે અઠીઠ રે. પંં	૭

મમતા વાહયો રે તું થઈ મોટકો, પરશુ મંડિ છે પ્રીત રે; પં	
આપ રવરૂપ નવિ ઝોળજે, અનેક ચલાવે અતીત રે. પં	૮
ભૂત ભૂત માંડે જાશે ભળી, દાવો રહેશે દામ રે; પં	
બાદ્ય કુટુંબ મળ્યું છે બહુ, પણ કોઈ ન આવે કામ રે. પં	૯
ચેતન જીવ પિયુને ચેતના, બાળા બૂજવે એમ રે; પં	
અચેતન સાથે એહવી આશકી, કહીને કીજે કેમ રે. પં	૧૦
ઉદય વદે જે અરિહંતના, આશક હોશે અતીવ રે; પં	
પડશે નહિ જે મોહના પાશમાં, મુગતે જાશે તે જીવ રે. પં	૧૧

૨૪૧

આત્મ શિક્ષાની સંજ્ઞાય

સમય સંભાળો રે આખર ચાલવું, સંબલ લેજો સાથ હોરે હોરે સુખ પંથીડા;	
સાથી તાહરા રે પંડે પરવર્યા, તાળી લેઈ લેઈ હાથ. હોરે. સુખં	૧
વહાલાં વોળાવી રે વળશે તાહરાં, વચમાં વસમી વાટ; હોરે.	
વિષુ વિસામે રે પંથ ઓલંઘવો, ઉતરવો નરકનો ઘાટ. હોરે	૨
આજનો વાસો રે ઈશુ મંદિર વસ્યો, વિષયનો માંડયો વ્યાપાર હોરે;	
કાલનાં ઉતારા રે કહો કિહાં હોશે, નહિ તેહનો નિરધાર. હોરે	૩
જિહાં તિહાં લાગે રે જમનો જીજિયો, એસે બહુ એસરાણુ; હોરે.	
ઘરનાં ભાડાં રે વળી ભરવાં પડે, નિત્ય નવલાં રહેકાણુ હોરે	૪
ડગલે ડગલે રે દાણ ચૂકાવવું, નિત્ય નવલાં મહેલાણુ; હોરે.	
પરવશ પણે રે પંથે ચાલવું, નહિ કોઈ આગે વહાણુ. હોરે	૫
યૌવન સસલો રે જરા કુતરી, કાળ આહેરી કબાણુ હોરે;	
બાણુ પુરીને રે પંથે એસી રહ્યો, નહિ મહેલે નિરમાણુ. હોરે	૬
તું નહિ કેહનો રે કોઈ નથી તાહરું, લોભ લગે એહ છે લોક હોરે,	
પરદેશી શુરે કોણુ કરે પ્રીતડી, કાં પડ્યા કંદમાં ફેક. હોરે	૭
વીશ વટાઉરે સુખ એક વીનતી, ચાલ તું મુક્તિ ને પંથ હોરે;	
સફશુર તુજને રે સંબલ આપશે, ભાંગશે ભવની સહુ બ્રાંતિ. હોરે	૮
કાસીદું કરંતા રે કાળ બહુ ગયો, તોહિ નાવ્યો પંથનો પાર. હોરે;	
ઉદય કહે અરિહંત ને ભજે સહી, તો તરશે સંસાર. હોરે	૯

અનાગ્રહે અગ્નિભૂતિ વાયુભૂતિની સજ્જાય

- પ્રણમું તે ઋષીરાયને, સદ્દેશા હો જેહ શુદ્ધ ધરંત કે,
દોષ ખપાવી આપણા, નિજ ચારિત્ર હો નિકલંક તરત કે. ૧
- સૂધા સાધુને સેવીએ, જેહને નહી હો પ્રમાદ પ્રસંગ કે;
ગ્યાન ના રંગ તરંગમાં, જેહ લીના હો નિતુ જ્ઞાની સંગકે. આંકણી
મોકા નગરીએ વીર નઇ, અગ્નિભૂતિ હો પૂછિએ કરી ભક્તિ કે;
ભગવાન રિદ્ધિ ચમરિંદની, કહો કેહવી હો વિકુર્વાણા સગતિકે. સૂધા૦ ૨
- વદતું વીર વદે ઇચું, તસ ભવન હો છે ચઉત્રીશ લાખ કે;
ચઉસકિ સહસ સામાનિકા, ત્રાય ત્રિંશક હો તેત્રીસની લાખ કે. સૂધા૦ ૩
- લોકપાલ ચઉ સરીખા, અગ્નિમહિષી હો પણ સપરિવાર કે;
કટક સાત તિગ પરષદા, પતિ કટકના હો સાતે છુઝાર કે. સૂધા૦ ૪
- ચઉસકિ સહસ ચઉદિશિ, અંગરક્ષક હો ખીજા પણ દેવ કે;
ગીત ગાન નાટિક કરે, આણા વહે હો સારે નિતુ સેવ કે. સૂધા૦ ૫
- વૈકિય શક્તિ સુણો હવે, નિજ રૂપે હો ભારે જખૂદીવ કે;
અહવા અસંખ્ય દીવો દહિ, પણ કેવલ હો એહ વિષય સદીવ કે. સૂધા૦ ૬
- સામાનિક ત્રાય ત્રિંસની, ઇમ કહવિ હો વૈકિયની સગતિ કે;
લોકપાલ અગ્નિમહિષીને, દ્વીપ સમુદ્રની હો સંખ્યાતી વિગતિ કે. સૂધા૦ ૭
- અગ્નિ ભૂતિ ઇમ સાંભલી, વાયુ ભૂતિને હો નિકટે આવંત કે;
અણુપૂછે સવિ ઉપદિશૌ, વાયુભૂતિ હો ન હુ તે સદ્દંત કે. સૂધા૦ ૮
- ઉઠી જીન પાસે ગયો, સહ જાતનું હો ભાષિત પૂછેય કે;
એહ સવિ સાચું જિન કહે, ઇમ ગૌતમ હો હું પણ ભાખેય કે. સૂધા૦ ૯
- જિન વચણે નિશ્ચય કરી, સોદર નેં હો આવી ખામંત કે;
ઇમ સદ્દેશા શુદ્ધતા, જેહ રાખે હો તેહ ધન્ય મહંત કે. સૂધા૦ ૧૦
- ભગવતી ત્રીજા શતકમાં, ભગવંત હો ભાખ્યો એહ ભાવ કે;
માન વિજય ઉવજ્જાયને, ઇમ આવે હો સદ્દેશા ભાવ કે. સૂધા૦ ૧૧

સાત વ્યસનની સજાયા

વાર તું વ્યસન સપ્તકમિદં, જીવ તું જોય મનમાં વિચારી;
 દ્યુત માંસ ઉંશ વાર વનિતા વળી, ચોર મૃગયા પારકીય નારી. વાર૦ ૧
 રૂપવંતી બહુ જીજ્ઞાસુતા કુળવંતી, સુતવતી નિજપતિ પ્રેમે લીધી;
 એક જ દ્યુતના વ્યસનથી, નિજવશા, પરવશા તોય નળરાયે કીધી. વાર૦ ૨
 માંસના વ્યસનથી વનમાંહિ હરિણલી, બાણે વેધી પરાક્રમ વખાણે;
 શ્રેણીક નરપતિ શ્રવણપિતૃ ભક્તિ યુત, નરકે ગયો તે સહુ લોક બાણે. વાર૦ ૩
 દ્વારકા દ્વારિકા સ્વર્ગ નગરી તણી, લાસિતા ચાદવા પતિ મુરારિ;
 વિસ્તૃતા બાર જોયણુ વને પૂરિતા, ચૂરિતા તેહ દ્વેષાયનારિ. વાર૦ ૪
 નયર વસંત વસંત બંધવ સમો, વસિત ધર્મિભલ જસ દ્રવિણ કોડી;
 સકળ નિજ ગેહ સુખ છોડી વેશ્યા તણી, સંગતે પામીયો દુઃખ કોડી. વાર૦ ૫
 ચોરિકા વ્યસનથી દુઃખ દુર્ગતિ તણાં, ભાજના-તેજના ભવન માંહી;
 ચોર મંદૂક હરિ, ચિત્રક પ્રમુખને, રાજ દંડાદિ દુઃખ નરક પ્રાહી. વાર૦ ૬
 દુઃખનું ઘર થયો જેહ મૃગયા થકી, રાઘવો વનમાંહિ રહેલી સીતા;
 હરણને મારવા નિજ વશા હારવા, લંપટી રાવણે લીધી સીતા. વાર૦ ૭
 વાસુદેવાર્ધ સમ ઋદ્ધિ સેના યુતો, બસ મહીમાંહી મહિમા વિરાજે;
 પ્રબળ લંકાધિનાથો પરત્વી થકી, નારકી તત્ર અઘાપિ ગાજે. વાર૦ ૮
 એમ અનેક થયા એક વ્યસન થકી, દુઃખીયા થયા તે કહેવાય કેતું;
 જેહને સાત વ્યસન હોય મોકળાં, તે લહે દુઃખ મેરૂ જેતું. વાર૦ ૯
 એમ બાણી થકી વ્યસને વારિયે, ધારિયે ધર્મવર ધરિય નેહા;
 સંયમે ધીરગુરૂ ચરણ આરાધિયે, નય કહે જિમ લહિયે સુખ સમૂહા. વાર૦ ૧૦

મનક મુનિની સજાયા

નમો નમો મનક મહામુનિ, બાળપણે વ્રત લીધો રે,
 પ્રેમ પિતા શું રે પરથીયો, માયશું મોહ ન કીધો રે.
 નમો નમો મનક મહામુનિ.

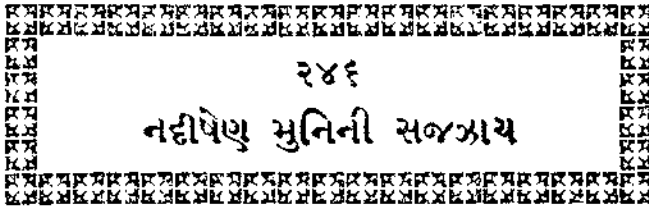
પૂરવ ચૌદ પૂરવ ધણી, સિજ્જલવ જસ તાતો રે;	
ચોથો પટધર શ્રી વીરનો, મહિયલ માંહી વિખ્યાતો રે. નમો૦	૨
શ્રી સિજ્જલવ ગણુધરે, ઉદેશી, નિજ પુત્રો રે;	
સયળ સિદ્ધાંતથી ઉદ્ધરી, દશવૈકાલિક સૂત્રો રે. નમો૦	૩
માસ છએ પૂરવ લણ્યો, દશ અધ્યયન રસાળો રે;	
આળસ અંગથી પરિહરી, ધન ધન એ મુનિ બાળો રે. નમો૦	૪
ચારિત્ર પટ માસ વાડલા, પાળી પુણ્ય પવિત્રો રે;	
સ્વર્ગ સમાધે સિધાવિયો, કરી જગજનને મિત્રો રે. નમો૦	૫
મુત્ર મરણ પામ્યા પછી, સિજ્જલવ ગણુધારો રે;	
બહુશ્રુત દુઃખ મનમાં ધરે, તેમ નયણે જળધારો રે. નમો૦	૬
પ્રભુ તમે વેહુ પ્રતિબોધવા, શમ સંવેગીયા સાધ રે;	
અમે આંસુ નવિ દીઠડાં, તુમ નયણે નિરાબાધ રે. નમો૦	૭
અમને એ મુનિ મનકલો, સુત સંબંધથી મળીયો રે;	
વિણસે અર્થ દહ્યા થકાં, પણુ તેણે નવિ કળિયો રે. નમો૦	૮
શું કહીએ રે સંસારીને, એ એહવી સ્થિતિ દીસે રે;	
તન દીઠે મન ઉદલસે, જોતાં હિયડહું હીસે રે. નમો૦	૯
લખિધ કહે લવિયણુ તમે, મ કરો મોહ વિકારો રે;	
તો તમે મનક તણી પરે, પામો સદ્ગતિ સાચે રે. નમો૦	૧૦

૨૪૫

અરણીક મુનિની સજગ્રાય

અરણીક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરીયે, તડકે, દાઝે શીશોળ;	
પાય અડવાણે રે વેળુ પરજળે, તન સુકુમાળ મુનીશોળ. અરણીક૦	૧
મુખ કરમાણું રે માલતી ફુલ જયું, ઉલો ગોખની હેઠોળ;	
ખરે બપોરે દીઠો એકલો, મોહી માનિની દીઠોળ. અરણીક૦	૨
વચણ રંગીલી રે નયણે વીંધીયો, ઋષી થંભ્યા તેણે ઠાણોળ;	
દાસીને કહે જરે ઉતાવળી, ઋષી તેડી ઘર આણોળ. અરણીક૦	૩
પાવન કીજે ઋષી ઘેર આગણું, વોહરો મોદક સારોળ;	
નવ જોખન રસ કાયા કાં દહો, સદ્ગ કરો અવતારોળ. અરણીક૦	૪
ચંદ્ર વદનીયે ચારિત્રી ચૂકવ્યો, સુખ વિલસે દિન રાતોળ;	
એઠો ગોખે રમતો સોગંઠે, તવ દીઠી નિજ માતોળ. અરણીક૦	૫

અરણિક અરણિક કરતી મા ફરે, ગલિયે ગલિયે બજારોળ;	
કહો કોણે કીઠો મહારો અરણિકો, પૂઠે લોક હજારોળ.	અરણિક૦ ૬
હું કાયર છું રે માહરી માવડી, ચારિત્ર ખાંડાની ધારોળ;	
ધિગૂ ધિગૂ વિષયા રે માહરા, જીવને મેં કીધો અવિચારોળ.	અરણિક૦ ૭
ગોખથી ઉતરી જનની ને પાય પડયો, મનશું લાજ્યો અપારોળ;	
વત્સ તુજ ન ઘટે રે ચારિત્રથી ચૂંકવું, જેહથી શિવસુખ સારોળ.	અરણિક૦ ૮
એમ સમજાવી રે પાછો વાળીયો, આણ્યો ગુરૂની પાસોળ;	
સદ્ગુરૂ કીધે રે શીખ લલી પરે, વૈરાગે મન વાસોળ.	અરણિક૦ ૯
અગ્નિ ધિખાંતી રે શીલા ઉપરે, અરણિકે અણસણ કીધુંળ;	
રૂપવિજય કહે ધન્ય તે મુનિવરા, જેણ મનવાંછિત લીધુંળ.	અરણિક૦ ૧૦

૨૪૬

નદીષેણ મુનિની સજ્જાય

સાધુજી ન જઈએ રે પરધર એકલાં રે, નારીનો કવણુ વિશ્વાસ;	
નંદિષેણ ગણીકા વચન રહ્યા રે, બાર વરસ ઘરવાસ.	સા૦ ૧
સુકુલિની વર કામિની પાંચસે રે, સમરથ શ્રેણીક તાત;	
પ્રતિબુજ્યો વચને જિનરાજને રે, વ્રતની કાઠી રે વાત.	સા૦ ૨
ભોગ કરમ પોતે વિણુ ભોગવે રે, ન હોવે છુટક બાર;	
વાત કરે છે શાસન દેવતા રે, લીધો સંજમ ભાર.	સા૦ ૩
કંચન કોમલ ટાયા સોસવી રે, વિરસ નિરસ આહાર;	
સંવેગી મુનિવર શિર સેહરો રે, બહુ બુદ્ધિ સકલ ભાંડાર.	સા૦ ૪
વેશ્યા ઘર પહોત્યો અણુજાણતો રે, ધર્મલાભ કીપે જામ;	
ધર્મલાભનું કામ ઈહાં નહિ રે, અર્થ લાભનો કામ.	સા૦ ૫
બોલ ખમી ન શક્યા ગરવે ચડ્યા રે, ખેંચ્યો તરણો નેવ;	
કીઠો ઘર સારો અરથે ભર્યો રે, જાણે પ્રત્યક્ષ દેવ.	સા૦ ૬
હાવ ભાવ વિભ્રમ વશે આદરી રે, વેશ્યા શું ઘરવાસ;	
પણુ દિન પ્રતિ દશ દશ પ્રતિબુજવી રે, મૂકે પ્રભુની પાસ.	સા૦ ૭
એક દિવસ નવ તો આવી મલ્યા રે, દશમો ન બુઝે કોય;	
આસંગાયત હાસ્ય મિયે કહે રે, પોતે દશમા રે હોય,	સા૦ ૮

નંદિષેણ ફરી સંયમ લીધે રે, વિષય થકી મન વાળ;
 મૂકીને જાણુ જે પાછા વળે રે, તે વિરલા ઇણે કાળ. સાં ૯
 મત અકલંક બે રાખવા ખપ કરે રે, તો ઇણુ જૂઠે સંસાર;
 કવિ જિનરાજ કહે તું એકલો રે, પરદર ગમન નિવાર. સાં ૧૦

૨૪૭

સર્વાર્થ સિદ્ધ વિમાનની સજ્જાય

સુરવારથ સિદ્ધે ચંદુએ, મોતી હુંમક સોહે રે;
 મુખ્ય મોતીશું મુક્તાફલ, આફલતા સૂર મોહે રે. ૧
 તેણો હુંમકડે વચહું મોતી, ચઉસઠ મણુનું જાણો રે;
 મોતી ચાર વલી તસ પાખલિ, બત્રીશ મણુના વખાણો રે. ૨
 તેહને પાખતિઆં અતિ નિર્મળ, સોળમણાં અઠ મોતી રે;
 સુંદરતા તેહની શી કહીએ, આંખડી હરખે જોતી રે. ૩
 આઠ મણા મુક્તાફલ સોલસ, તેહને પાસે કહીયા રે;
 નિજગુરુ ચરણ કમળ સેવતાં, ગુરુ મુખથી મેં લહીયાં રે. ૪
 ચિહુંમણુ કેરાં તેને પાખતિ, બત્રીસ મોતી દીધે રે;
 જે જોવંતા સુરવર કેરી, ભૂખ તૃષા સવિ છીધે રે. ૫
 તસ પાખતિઆં દો મણુ કેરાં, ચઉસઠ મોતી મુણીયા રે;
 તે તેજે ઉદ્યોત કરંતાં, ગુરુચરણે મેં મુણીયા રે; ૬
 એક મણા તસ પાસે મોતી, એકસો અડવીસ દીસે રે;
 આઠમાલ કરે તે તેજે, દેખી સુરમન હીસે રે. ૭
 દો શત ને વળી ત્રેપન મોતી, સર્વ થઈને મલીયાં રે;
 ત્રિશલા નંદન વીર જિણુંદે, કેવલજ્ઞાને કલીયાં રે. ૮
 વચ્ચે મોતીશું સવિ મુક્તાફલ, અફલાઈ વાયુ ચેગે રે;
 ઇણી પરે સુંદર નાદ ઉપજે, સુરને આવે ભોગે રે. ૯
 તે મુક્તાફલ નાદ મુણંતાં, સુરની પહોંચે જગીશ રે;
 તેહને નાદે લીણા રહેવે, સુરસાગર તેત્રીશ રે. ૧૦
 એ સર્વોરથ સિદ્ધ તણાં સુખ, પુણ્યે પામે પ્રાણી રે;
 ધન હુષં સ્વામી વીર જિનેસર, બોલે ઇણીપરે વાણી રે. ૧૧

૨૪૮

રાજમતીની સજ્જાય

અણ્ણમી સદ્ગુરૂ પાય, ગાઈશું રાજમતી સતીલ;	૧
જિણ્ણરે શીલ અખંડ, પ્રતિબોધેા દેવર ચતિલ.	
નાહ વંદનને હેત, રૈવતગિરી ગઈ કામિનીલ;	૨
મારગ લુકયા હો મેહ, ચિહું દિશિ ચમકે દામિનીલ.	
લીની ચૂનડી ચીર, તેહ પસારે શુદ્ધા જિહાંલ	૩
દેવર દેખી દેહ, ચતુર ચૂકયો કાઉરસગ્ગ તિહાંલ.	
બોધેા મુનિવર બોલ, મૃગનચણી દેખી કરીલ;	૪
મધુરા કરશયા રાજ, તુજ ઉપર પ્રીત મેં ધરીલ.	
છાંડો છોકરવાદ, નરકવાસે કાં નડોલ;	૫
વિરૂઆ વિષય વિકાર, લવસાગરમાં કાં પડોલ.	
સુંદર સાંભળો શિખ, કઠીન હૈયું કોમલ કરોલ;	૬
બોલો વચન વિમાસ, પાપે પિંડ કિશ્યો ભરોલ.	
જગમેં જોવન જોર, જલતંતુ જિમ ગજ ગ્રહોલ;	૭
યૌવન જલતે પુર, જ્ઞાનનો ગજ અલગો રહ્યોલ.	
યૌવન દિવસ બે ચાર, ચંદ્રસુખી રસ ચાખીએલ;	૮
બદ્ધલુગના બેગીંદ, બોધી મતિ કિમ રાખીએલ.	
તુજ બંધવ મુજ નાહ, સમવસરણ લીલા કરેલ;	૯
જિણ્ણરી મોટી લાજ, સુરપતિ સહુ આમર ધરેલ.	
શરમાણો સુકુલીન, ચારિત્ર ચોક્ષો ચિત્ત ધર્યોલ;	૧૦
સતીરી નિસુણી શિખ, લવસાયર હેલે ઉતર્યોલ.	
જે પાળે નર શીલ, સુરપતિ સમ જિનવર કહ્યોલ;	૧૧
હિત વિજય કહે એમ, અવિચલ પદ રાબુલ લહ્યોલ.	

૨૪૯

વૈરાગ્યની સજ્જાય

હો ચેત જીવલડાં મ, કર તું બહુ જંબલ જો, આપલડા;	
લોગવીશ જ તું તાહડં રે લો. હો ચેત૦	
તું બાણ્ણતો હૃદય મોઝાર જો, માત ઉદાર થકી, જોહું વહેલો નીસરું રે લો.	૧

હો ચેત જીં તો કર્મ ધર્મ સમાધને, ગર્ભાવાસનાં;
દુઃખ માંહી કદી નવિ પડું રે લો, હો ચેતં તિહાં ધરતો ભગવંત ધ્યાનને;
ઉંધે મુખ તો, જનની કુખ તું ઉપનો રે લો.

૨

હો ચેત જીં જન્મ હુઓ જળ તુજ ને, તે દુઃખ તો;
તિહાં સર્વ વિસારીયા રે લો, હો ચેતં હર્ષે હુઓ આત અંધને,
જીહાંથી, નિસર્યો તે હોંશે ધ્રુવતો રે લો.

૩

હો ચેતં જીં છાંડ સંસાર ગમારને,
છોડીશ તો સુખ પામીશ તું શિવપુરનાં રે લો;
હો ચેત જીં એહ સંસાર અસારને,
એણે જગમાં, આપણો તે કોઈ નહિ હુઓ રે લો.

૪

હો ચેત જીં કેહનાં માય ને બાપને,
કેહના ભાઈ, ભત્રીજા કેહના દીકરા રે લો;
હો ચેત જીં વાદલ વાયુ સંભેગ ને, વાયે તો,
પાછા તે સવિ વિખેરીયાં રે લો.

૫

હો ચેત જીં તિમ જગમાં સહુ સ્નેહી ને,
કર્મ સંયોગે આવીને ભેળા થયા રે લો;
હો ચેત જીં ભોગવી નિજ નિજ આયને,
પંખીની પરે, બંધે સવિ ઉડી કરી રે લો.

૬

હો ચેત જીં કર્યા શુભાશુભ કર્મ ને,
તુજ સાથે, તે વિણ ખીજે નહિ આવશે રે લો;
હો ચેત જીં એહવું નિજમન ધારને,
ધર્મ પ્રવર્તન, આદરને, શુભ ભાવથી રે લો.

૭

હો ચેત જીં ધર્મથી નવનિધિ થાય ને,
ઈહલવ પરલવ, સાચો ધર્મ સખાઈઓ રે લો;
હો ચેત જીં કુણુ રાજા કુણુ રંક ને,
ઈણુ જગમેં, ન રહ્યા કોઈ ચિર થઈ રે લો.

૮

હો ચેત જીં ધર તપશું બહુ પ્રેમને,
જેહથી, દુરગતિનાં દુઃખ છેદે પ્રાણીયો રે લો;
હો ચેત જીં પંડિત રતનો શિખ્યને,
વિનીત વિજય એમ ભાષે, અતિ ઉલટ ભરે રે લો.

૯

૨૫૦

હિત શિખામણી સજ્જાય

- ગર્ભાવાસમાં એમ ચિંતવતો, ધર્મ કરીશ હું ધાઇ રે;
ઉંઘે મસ્તક મલ મૂતરમાં, ગમતું નથી મુજ ભાઇ રે. ૧
- જે રે જીવડા તું રે વિચારી, આયુ જૂટે દિનરાત રે;
પંથી મેળા સમ સર્વ સંબંધી, નિજ નિજ મારગ જાત રે. ૨
- જન્મ થયો તવ તેહ વિસરીયો, ઉંહાઉંહા એમ કહંતો રે;
મૂઠપણે રમત બહુ કરતો, પરવશ દુઃખ લહંતો રે. ૩
- ચૌવન વય વિષયાસંગ લીનો, તરૂણી રસમાં રાતો રે;
અશન વસન આશન પરિગ્રહ, રહે સદા મદમાતો રે. ૪
- ધર્મ ન કીધો ધન બહુ વંછી, પુત્રાદિક પરિવરીયો રે;
સગાં સહોદર સગપણ કરતાં, મનમાં કાંઈ ન ડરીઓ રે. ૫
- પચાસ સાઠ વરસ લગે પહોતો, તોહી નાથ ન ગાયો રે;
આશા બંધન પડીયો પ્રાણી, લક્ષ્મી કમાવા ધાયો રે. ૬
- સીત્તેર એંસી એ બલહીણો, ઓશીઆળો તિહાં થાય રે;
ઘડપણનાં દુઃખ છે અતિ મોટા, કહ્યું ન કરે કોઈ કાંય રે. ૭
- પત્ની પ્રેમવતી પણ અળગી, સ્વારથ ન થયો પૂરો રે;
ડગમગતો લાકડીએ હિંડે, શ્વાસ ચડે ભરપૂરો રે. ૮
- પરવશ પાસ પડયો તું જીવડા, વિશ્વાસે ધન ખોઇ રે;
ધરમ કરમ સઘલાં નવિ થાયે, રહ્યો ઉદાસે રોઈ રે. ૯
- નેકું ઉપર સો વરસ લગે, હોય આયુષ્યની દોરી રે;
હાથે કયું તે સાથે આવે, આશ ફલે સવિ તોરી રે. ૧૦
- એમ સમજીને ધર્મ કરો જીવ, આગળ સુખ ઘણેરાં રે.
હીરવર્ધન શિષ્ય હોમ પયંપે, હિત વચન એ લલેરાં રે. ૧૧

૨૫૧

દાનધર્મની સજ્જાય

- ચોત્રીશ અતિશય વંત, સમવસરણે એસી હો, જગજુર;
ઉપદેશે અરિહંત, દાનતણા શુભ હો પહેલે સુખકર. ૧

દાન દોલત દાતાર, દાન લાંજે હો ભવનો આમજો;	
દાનનાં પાંચ પ્રકાર, ઉલટ આણી હો ભવિચણ સાંભજો.	૨
પહેલું અભય સુદાન, દયા હેતે હો નિજ તનુ દીજીએ;	
જીમ મેઘરથ રાજન, જીવ સર્વને હો નિરભય કીજીએ.	૩
બીજું દાન સુપાત્ર, સત્તર ભેદે હો સંજમ જે ધરે;	
નિર્મલવ્રતગુણ ગાત્ર, તૃણમણિકંચન હો અદત્ત જે પરિહરે.	૪
અશનાદિક જે આહાર, હેજે દીજે હો હાજર જે હોવે;	
જિમ શાલિભદ્રકુમાર, સુપાત્ર દાને હો મહા સુખ ભોગવે.	૫
અનુકંપા દાન વિશેષ, ત્રીજું દેતાં હો પાત્ર ન ભેઈએ;	
અન્નનો અરથી દેણી, તેહને આપી હો પુણ્યવંતા હોઈએ.	૬
ધન પામી સસનેહ, અવસર આવે હો જ્ઞાતિ જે પોષીએ;	
ઉચિત ચોથું એહ, રવજન કુટુંબ હો જેહથી સંતોષીએ.	૭
પાંચમું કીરતી દાન, યાચક જનને હો જે કાંઈ આપીએ;	
વાધે તેણે યશવાત, જગમાં સઘળે હો, ભલપણ થાપીએ.	૮
પામી ચિત્ત વિત્ત પાત્ર, જેહથી પ્રાણીઓ હો, અવિચલ સુખ લહે;	
ધન દેતાં ક્ષણ માત્ર, વિલંબ ન કીજે, ઉદય રતન કહે.	૯

૨૫૨

વૈરાગ્યની સજ્જાય

આવ્યો ત્યારે મુઠી વાળી, જાતી વેળાએ ખાલી;	
જાતી વેળા ખાલી જીવડા, તું સમય સુધાર રે,	
બહુ ફાળ્યો બહુ કુદ્યો, અંતે દેશે બાળી રે.	અંતે૦ ૧
ઉંહા ઉંહા તું તો કરતો, જનમતાં તે વારે રે;	
સઘળું તે રહી ગયું રે, પ્રભુને દરબાર રે.	અંતે૦ ૨
આવ્યો ત્યારે સાકર વેંચી, હરખ ન માય રે;	
જાતિ વેળા રોવા લાગ્યા, કરે હાય હાય રે.	અંતે૦ ૩
આવ્યો ત્યારે પહેરવાનાં, ખાવાનાં અપાર રે;	
જાતિ વેળા તહાડું બધું, લૂંટી લેવાય રે.	અંતે૦ ૪

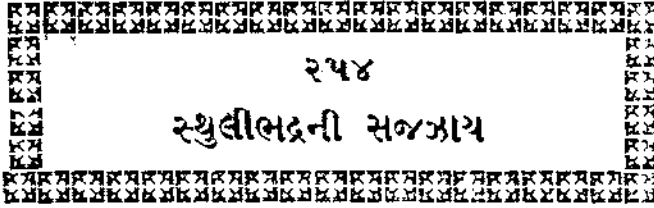
આન્થો ત્યારે પારણામાં, જુલાવે અપાર રે;	
જાતિવેળા વાંસ લાવશે, સાડા ત્રણ હાથ રે.	અંતે૦ ૫
જીવવું હુંકે જગતમાં, આશા બહુ બંધાય રે;	
રાત થોડી વેશ જાળ, વખત વહી જાય રે.	અંતે૦ ૬
ખાશે તે તો ધરાશે ને, બાકી ભૂખ્યા જાશે રે;	
માટે લજી લેને પ્રભુ તું, પાર ખેડો થાય રે.	અંતે૦ ૭
મોહ માયા છોડી ભજ, નિરાગી પ્રભુ આજ રે;	
ધર્મ કેરો સંગ કરી, છોડી દે તું કાજ રે.	અંતે૦ ૮
મારૂં મારૂં છોડી દે ને, કરી લે ભલાઈ રે;	
ઉદય રતન કહે ભલા, સાધી લે તું કાજ રે.	અંતે૦ ૯

૨૫૩

દમયંતી સતીની સજ્જાય

કુંડિનપુર ભીમનંદિની, દમયંતી ઇતિ નામ, સજ્જની૦	
નયરી અયોધ્યાનો ઘણી, નિષધાંગજ નલ નામ. સજ્જની૦	
શીલ સુરંગી જે સતી.	૧
પરણી નિજપુર આવતે, વને કાઉરસગ્ગ રહ્યો સાધ; સજ્જની.	
તિલક પ્રકાશે વંદીયો, ગજમલથી ગુણ લીધ. સજ્જની૦ શીલ૦	૨
કુબર સાથે જીગટે રમતે, હાથું રાજ; સજ્જની૦	
પરદેશે દોય નિસર્યા, સુતે ક્રીધા ત્યાગ. સજ્જની૦	૩
સંકટ સવિ દૂરે ગયું, બાર વરસની સીમ; સજ્જની૦	
ભાવે શાંતિ જીણુંદની, પૂજે પ્રતિમા નીમ. સજ્જની.	૪
માસી મંદિર અનુક્રમે, કુબ જ રૂપી કંત; સજ્જની૦	
પુનરપિ સ્વયંવર ને મીધે, આવી મિદયા એકંત. સજ્જની૦	૫
પુનરપિ રાજ્ય મિદયે થકે, લેવે સયંમ ભાર; સજ્જની૦	
દંપતી સૌધર્મે ગયા, નલ થયો ધનદ સુરસાર. સજ્જની૦	૬
તિહાંથી ચ્યવી ભૈમી થકી, કનકવની ગુણગેહ; સજ્જની૦	
વસુદેવે પરણી તિહાં, ઉચ્છવ ધનદ કરે તેહ. સજ્જની૦	૭

દર્પણ ધર અવલોકતાં, લઈ કેવલ થઈ સિદ્ધ; સજ્જનીં	
દમયંતી મોટી સતી, નામ થકી નવ નિધ. સજ્જનીં	૮
નેમ ચરિત્ર દશવૈકાલિકે, વૃત્તિમાંહે વિસ્તાર; સજ્જનીં	
જ્ઞાન વિમલ ગુણ જે લહી, સતીઓમાં શિરદાર. સજ્જનીં	૯

૨૫૪

સ્થુલીભદ્રની સજ્જાય

અહો મુનિવરજી, માહરી ઉપર મહેર કરી ભવે આવીયા;	
હું વાટ તમારી જોતીતી, તુમ વિરહે નયણાં ભરતીતી.	
વળી દૈવને ઓલંભા દેતીતી. અહોં	૧
તુમે ચતુર ચોમસું કરી ચાલ્યા, તે ઉપર દિન મેં ગળ્યાં;	
હવે ભલું થયું નયણે ભાળ્યાં. અહોં	૨
હવે દુઃખડા મારા ગયા દૂરે, આનંદ નહીં હરખે પૂરે;	
હવે ચિત્ત ચિંતા સઘલી ચૂરે. અહોં	૩
મારા તાપ ટળ્યાં સઘલાં તનનાં, મારા વિલય ગયા વિકલ્પ મનનાં;	
વડી વુઠા નિર અમૃત ઘનનાં. અહોં	૪
એક ચોમાસું ને ચિત્રશાલી, એ નાટક ગીત તણી તાલી;	
મુજ સાથે રમિએ મનવાલી. અહોં	૫
તવ ઓલ્યા સ્થુલીભદ્ર સુણ બાળા, તુમ કરીશ ચિત્ત ચરિત્ર ચાળા;	
એ વાત તણાં હવે ઘો તાળા. અહોં	૬
મનહરણી તુમે મુજ ઉપર રાગ સરાગ ન રાખો, અહોં સુખ કરણી સયંમ;	
રસથી રાગ હૈયામાં રાખો. અહોં	૭
હવે રસભરી વાત તિહાં રાખી, મેં સંયમ લીધું શુર સાખી;	
ચિત્ત ચોખે ચારિત્ર રસ ચાખી. અહોં	૮
હવે વિષય તૃષ્ણાથી મન વારો, હવે ધર્મદયાથી દીલધારો;	
એ ભવોદધિથી આતમ તારો. અહોં	૯
કેશ્યા મુનિ વચને પ્રતિજોધે, આત્રવ કરણી તે સવિ શોધિ;	
તે વ્રત ચોથું લઈ થઈ શુદ્ધિ. અહોં	૧૦

જે નર એહવી પ્રીત પાલે, જે વિષમ વિષયથી મન વાળે;
તે તો આતમ પરિણતી અનુઆળે. અહોં ૧૧
જે એહવા ગુણીના ગુણ ગાવે, જે ધર્મરંગ અંતર ધ્યાવે;
તે તો મહાનંદ પદ નિશ્ચલ પાવે, અહો મનહરણી;
તુમે મુજ ઉપર રાગ સરાગ ન રાખો. અહોં ૧૨

૨૫૫
સીતા સતીની સજ્જાય

ઝલ હળતી બળતી ઘણું રે લોલ, જવાલે જવાલા અપાર રે. સુખણ સીતા;
જાણે કે શું કુલીયા રે લોલ, રાતા ખેર અંગાર કે સુખણ સીતા,
ધીજ કરે સીતા સતી રે લોલ. ૧
સતીય તણે પરિમાણ રે, સું લક્ષમણ રામ ખડા તિહાં રે લોલ,
નિરખે રાણારાય રે. સું ધીં ૨
સ્નાન કરી નિર્મળ જળે રે લોલ, પાવક પાસે આય રે; સું
ઉભી જાણે સુરાંગના રે લોલ, અનુપમ રૂપ દેખાય રે. સું ધીં ૩
(આવીયા)મીલીયા નર નારી ઘણા રે લોલ, ઉભા કરે (હાયહાય) પોકાર રે; સું
ભસ્મ હોશે ઇણ આગમાં રે લોલ, રામ કરે છે અન્યાય રે. સું ધીં ૪
રામ (રાઘવ) વિના વાંચ્યો હુવે રે લોલ, સુપને અવર નર ડોઈ રે; સું
તો મુજ અગ્નિ પ્રજાળજે રે લોલ, નહિંતર પાણી હોય રે. સું ધીં ૫
એમ કહી પેઠી આગમાં રે લોલ, તુરત થયો અગ્નિ નીર રે; સું
જાણે દ્રહ જળસેં ભર્યો રે લોલ, ઝીલે ધર્મશું ધીર રે. સું ધીં ૬
દેવકુસુમ વૃષ્ટિ કરે રે લોલ, એહ સતી શિરદાર રે; સું
સીતા ધીજથી ઉતરી રે લોલ, શાખ ભરે છે સંસાર રે. સું ધીં ૭
રળીયાત મન સહુકો થયા રે લોલ, સઘળે થયો ઉછરંગ રે; સું
લક્ષમણ રામ ખુશી થયા રે લોલ, સીતા શિયળશું રંગ રે. સું ધીં ૮
જગમાં જય થયો જેહનો રે લોલ, અવિચલ શિયલ સન્નાહ રે; સું
(સતીએના ગુણ ગાવતાં રે લોલ, આજુંદ અત્યંત થાય રે. સું)
કહે જીન હર્ષ સીતા તણાં રે લોલ, પ્રજુમીજે નિત્ય પાય રે. સું ધીં ૯

૨૫૬

રોટલાની સજ્જાય

સર્વ દેવ મેં પ્રત્યક્ષ દેવ રોટી;	
તાન માન સર્વ વાત એહી વિના ખોટી.	૧
જિનરાજ મુનિરાજ, બડે ધ્યાન ધ્યાવે;	
ઘડી થાય સોલમી તો, ગોચરી સંભારે.	૨
શેઠ બડે શાહુકાર, લખે લાખ ડૂંડી;	
ઘડી થાય સોલમી ને, આંખ જાય ઊંડી.	૩
સંઘ લઈ સંઘવી, પ્રયાણ પંથ ચાલે;	
ઘડી થાય સોલમી, તો મુકામ કામ ઝાલે.	૪
ચકવર્તી વાસુદેવ, પુન્યના છે બલીયા;	
ઘડી થાય સોળમી ને, અંગ જાય ગળીયા.	૫
નિસ્નેહી નગ્ન ભાવે, ભસ્મ અંગ લગાવે;	
ઘડી થાય સોળમી, તો અલેક જગાવે.	૬
ધ્યાન ધરે નાસિકા, ડબક માળા મોટી;	
ઘડી થાય સોળમી, તો ચાદ કરે રોટી.	૭
પેટ પડે રોટલો તો, સર્વ વાત સૂઝે;	
પેટ પૂરણુ ઘાસ અન્ન, ગાય લેંસ દુઝે.	૮
ધન ધન વીતરાગ, ઋષભદેવ સ્વામી;	
એક વરસ આહાર ત્યાગી, વંદુ શિરનામી.	૯
વીર વીર મહાવીર, જગને વિષે દીપે;	
ષટ્માસ આહાર ત્યાગી, કર્મ સર્વે છપે.	૧૦
દ્વીપવિજય કવિરાજ, અઢી દ્વીપ છાજે;	
છઠ્ઠું અઠ્ઠમ માસ પાસ, ધીર મુનિ ગાજે.	૧૧

૨૫૭

જીવહયાની સજ્જાય

ગજલાવે સસલો ઉગારીયો રે, કરુણા આણી અપાર;	
શ્રેણીકને દેર ઉપ-યો રે, અંગજ મેઘકુમાર ચતુરનર.	
જીવહયા ધર્મ સાર, જેથી પામીયે ભવનો પાર. ચતુરનર.	૧

વીર વાંદી વાણી સુણી રે, લીધો સંયમ ભાર;	
વિજય વિમાને ઊપન્થો રે, સિધશે મહાવિદેહ મોઝાર.	ચતુરં ૨
નેમિ પ્રભુ ગયા પરણવા રે, સુણી પશુડાનો પોકાર;	
પશુડાની કરૂણા ઉપની રે, તબ્યા રાજમતી નાર.	ચતુરં ૩
શરણે પારેવો ઉગારીયો રે, જુઓને મેઘરથ રાય;	
શાંતિનાથ ચકી થયા રે, દયા તણે સુપસાય.	ચતુરં ૪
માસ ખમણને પારણે રે, ધર્મ રૂચી અણગાર;	
કીડીઓની કરૂણા ઉપની રે, કીધો કડવા તુંખડાનો આહાર.	ચતુરં ૫
સર્વાર્થ સિદ્ધમાં ઉપન્થા રે, સિદ્ધચા વિદેહ મોઝાર;	
ધર્મ દોષના શિષ્ય થયા રે, રૂડી દયા તણા એ પસાય.	ચતુરં ૬
અર્જુન માલી જાણને રે, લીધો સંયમ ભાર;	
કર્મ છ માસે ક્ષય કરી રે, પહોંતા મુગતી મોઝાર.	ચતુરં ૭
દેવકીનંદન સોહામણા રે, નામે તે ગજ સુકુમાલ;	
ધગધગતી સગડી સહી રે, આણી દયા રે અપાર.	ચતુરં ૮
એ ધર્મ છે સુરતરૂ સમો રે, જેહની શીતલ છાંય;	
સેવક જન નીત સેવજેરે, એહ છે મુગતિનો દાય.	ચતુરં ૯

૨૫૮

વિનયની સજ્જાય

શ્રી જંણુ મુનિ વિનવ્યા રે, શ્રી સોહમ ગણધાર;	
ભાંજે ઉત્તરાધ્યયનમાં રે, પહેલું વિનય વિચાર રે;	
પ્રાણી વિનય ધરો ગુણ અંગ, જેથી ઉપજે જ્ઞાન તરંગ રે.	પ્રાણીં ૧
તેથી દર્શન ચરણ પ્રસંગ રે પ્રાણી, તે શિવસુખ કેતુ અભંગ રે.	પ્રાણીં ૨
ગુરૂ આણ્યા નિત્ય ધારવી રે, પાળવી ગુરૂની શીખ;	
નિજ છંદે નવિ વર્તવું રે, તો હોય સફળી હીક્ષ રે.	પ્રાણીં ૩
શિષ્ય વિનીતની ન ઉપરે રે, ગુરૂ મન હોય સુપ્રસન્ન;	
આપે તેહને ઉજમે રે, આગમ વચન રતન રે	પ્રાણીં ૪
ગુરૂ દ્રોહી મત્સર ભર્યા રે, ન કરે ગુરૂ બહુમાન;	
તે અપમાન લહેધણું રે, નિમ કોહ્યા કાનનો શ્વાન રે.	પ્રાણીં ૫

શુકર જેમ તજી શાખને રે, અશુચિ કરે આહાર;	
તેમ અવિનીતને વાલહો રે, અવિનયનો આચાર રે. પ્રાણી૦	૫
શુર અવિનયી ફૂલ વાલુઓ રે, પડીઓ ગણીકા પાસ;	
લાવમાંહે ભમશે ઘણું રે, બાંધી કર્મની રાશ રે. પ્રાણી૦	૬
શુર વચને ફૂંચે નહિ રે, જાણે આપણો વાંક;	
તે નવ ક્ષિતની પરે રે, સાધે સાધ્ય નિશંક રે. પ્રાણી૦	૭
વિનયથી શુણ વધે ઘણા રે, જગમાં લહે જસવાદ;	
ધર્મનું મૂળ વિનય કહીયે રે, સેવો તજી પ્રમાદ રે. પ્રાણી૦	૮
વિનયથી રીઝે દેવતા રે, વિનયથી દાનવ વશ થાય;	
વિનયથી ઇહલવ પરભવે રે, કાર્યસિદ્ધિ સર્વી થાય રે. પ્રાણી૦	૯
વિનયને વશ છે શુણ સવે રે, તે માર્દવથી થાય;	
માટે વિનીત સરલા શયી રે, પામે સુજસ સવાઈ રે. પ્રાણી૦	૧૦
વોચક રામ વિજય કહે રે, વિનય કરે તે ધન્ય;	
અધ્યયને પહેલે કહ્યા રે, સાચા વીરના વચન રે. પ્રાણી૦	૧૧

૨૫૯

માન ત્યાગની સજ્જાય

ચતુર સનેહી ચેતન ચેતીયે રે, મુક તું માયા જલ;	
સુંદર એ તનુ કાયા કારમી રે, સરવાલે વિસરાલ. અ૦	૧
અકલ અરૂપી અવિગત આત્મા રે, શાંતિ સુધારસ ચાખ;	
વિષય તણે સુરંગે કુલડે રે, અંટલો મન અલિ રાખ. અ૦	૨
સ્વાર્થને વશ સહુ આવી મીલે રે, સ્વાર્થ સુધી પ્રીત;	
વિણુ સ્વાર્થ જગ વાલુ કો નહિ રે, એ સંસારની રીત. અ૦	૩
આદર સમતા મમતા મેલીને રે, ધર જન ધર્મ શું રંગ;	
અંચલ વીજ તણી પરે જાણીયે રે, કૃત્રીમ સર્વી હું સંગ. અ૦	૪
વહાલું વૈરી નહી તાહરે, જુઠો રાગ ને શોષ;	
અંચ દિવસ નો તું છે પ્રાહુણો રે, તો શ્યો એવડો શોષ. અ૦	૫
રાવણુ સરીખો જો જો રાજવી રે, લંકા સરીખો કોટ;	
તે પણ રૂઠે કર્મે રોજવ્યો રે, શ્રી રામચંદ્રની ચોટ. અ૦	૬

જેહ નર મૂછે વળ ગાલતા રે, કરતા મોડા મોડ;
 તેહ ઉઠી સ્મશાને સંચર્યા રે, કાજ અધુરા છોડ. અં ૭
 સુંજ સરીખે માગી ભીખડી રે, રામ રહ્યા વન વાસ;
 એણે સંસારે એ સુખ સંપદા રે, સંધ્યા રાગ વિલાસ. અં ૮
 રાજ લીલા સંસારની સાહેબી રે, એ યૌવન રંગ રોલ;
 ધન સંપત પણ દીશે કારમાં રે, જેહવા જલધિ કહોલ. અં ૯
 કિહાંથી આંચો કિહાં જાણું અ છે રે, કિહાં તાહરી ઉત્પત્તિ;
 ભમ ભૂલ્યો તું અથીર પદાર્થે રે, ચતુર વિચારી બે ચિત્ત. અં ૧૦
 મોહ તણે વશ દુઃખ દીઠા ઘણું રે, સંગ ન કરે હવે તાસ;
 ઉદય રત્ન કહે ચતુર તું આત્મા રે, ભજ ભગવંત ઉલ્લાસ. અં ૧૧

૨૬૦

દ્રેષ પાપસ્થાનકની સજ્જાય

દ્રેષ ન ધરીએ લાલન! દ્રેષ ન ધરિયે;

દ્રેષ તજ્યાથી લાલન શિવસુખ વરિયે, લાલન શિવસુખં

પાપ સ્થાનક એ અગ્યારમું કુડું, દ્રેષ રહિત ચિત્ત; સવિ રૂડું. લાલનં હોએં ૧
 અરણ્ય કરણ ગુણ બની ચિત્ર શાલી, દ્રેષ ધૂમેં હોય તે સવિ કાલી. લાલનં તેં ૨
 દોષ એંતાલીશ શુદ્ધ આહારો, ધુમ્મ દોષે હોય પ્રબલ વિકારો. લાલનં પ્રબલં ૩
 ઉત્ર વિહાર ને તપ જપ કિરિયા, કરતા દ્રેષે તે ભવમાંહે ફિરીયા. લાલનં ભવં ૪
 યોગનું અંગ અદ્રેષ છે પહેલું, સાધન સવિ લહે તેહથી વહેલું. લાલનં તેહં ૫
 નિરગુણ તે ગુણવંત ન જાણે, ગુણવંત તે ગુણ દ્રેષમાં તાણે. લાલનં દ્રેષં ૬
 આપ ગુણી ને વળી ગુણરાગી, જગમાંહે તેહની કીર્તિ જાગી. લાલનં કીર્તિં ૭
 રાગ ધરીજે જિહાં ગુણ લહિયે, નિરગુણ ઉપરે સમચિત્ત રહિયે. લાલનં સમં ૮
 ભવથિતિ ચિંતન સુજસ વિલાસે, ઉત્તમના ગુણ એમ પ્રકાશે. લાલનં એમં ૯

૨૬૧

ભવિષ્યની સજ્જાય

ભવિષ્યમાં લખ્યું હોય તે થાય, ડહાપણ કોઈનું કામ ન આવે;
 કોડ કરોને ઉપાય, ભવિષ્યમાં લખ્યું હોય તે થાય.

૧

રાજને મન રઢ જ લાગી, ત્યારે મૃગયા રમવા જાય;	
સાધુ મુનિ સંતાપ્યા ત્યારે, સર્પ ડંસે શું થાય.	ભ૦ ૨
મંગલ મુદુરત શુભ ચોઘડીયું, પ્રથમ ગ્રહ પૂજાય;	
જાણુ જોશી જાણતાં છતાં, રંગભેર શીદ ને રંડાય.	ભ૦ ૩
રામચંદ્રજી જાણતાં છતાં, વનમાં શીદને જાય;	
સતી સીતાને કલંક આવ્યું ત્યારે, રાવણ રણમાં રોલાય.	ભ૦ ૪
અર્જુન ભીમ નકુલ સહદેવ, રાજા ધર્મી કહેવાય;	
પાંચ પાંડવ જાણતાં છતાં, દ્રૌપદી શીદને લૂંટાય.	ભ૦ ૫
ચંદન બાળા ચૌટે વેંચાણી, એમને રાખ્યા છે મૂળા વેર;	
હાથે પગે બેડી ડસકલા એમને, રાખ્યા છે ગુપ્ત ભંડાર.	ભ૦ ૬
સતી સુભદ્રાને કલંક આવ્યું ત્યારે, સાસુએ દીધી છે આળ;	
જિહ્વાએ કરી તરણું કાઢ્યું ત્યારે, મુનિને કપાલે વેલ થાય.	ભ૦ ૭
સતી અંજનાને કલંક આવ્યું ત્યારે, સાસુએ દીધી છે આલ;	
મા બાપે પણ પાણી ન પાચું એમને, કાઢ્યા છે ઉજ્જડ વનવાસ.	ભ૦ ૮
હીર વિજય ગુરૂ હીરલો, લળિધ વિજય ગુણ ગાય;	
માણેક વિજય ગુરૂ એમ ભણે, તમે સંભાલી લેજો સાર.	ભ૦ ૯

૨૬૨

વૈરાગની સજઝાય

કાતરીયા રે કાઢી નાંખો, અરિહંત પદ મુખથી ભાંખો;	
જે કોઈ કહે તેનું સાખો રે. કાતરીયાં ૧	
તમે ફૂડી નવિ બોલો વાણી, સુખીયા થાશે સહુ પ્રાણી;	
પંચ બોલે તે પ્રમાણી રે. કાતરીયાં ૨	
તમે ખમીયા થઈને સહુ ખમજો, પ્રભુજી તણા રંગમાં રમજો;	
જપટી લઈ જાશે જમડો રે. કાતરીયાં ૩	
તમે ખારિકા થઈને નવિ ખાંટો, કોઈ સાથે નવિ રાખો આંટો;	
નાશે કપટ તણા કાંટો રે. કાતરીયાં ૪	
એ કોઈ કષાયને દૂર કરીએ, ક્ષમા ખરૂં કરમાં ધરીએ.	
શિવ સુંદરી ઝટપટ વરીએ રે. કાતરીયાં ૫	

તમે માયા લોભને વિસારો, મિત્રતા સંતોષ દિલ ધારો;
 વશીકરણ મહામંત્ર સારો રે. કાતરીયા૦ ૬
 તમે સમતા સરોવરીએ ઝીલો, કર્મ ખીલો કરજો ઢીલો;
 શિવ સુંદરી સહેજે ખીલો રે. કાતરીયા૦ ૭
 પાંચ ચોર પચવીશ નારી, તમે મુખથી મુકો વિસારી;
 તો શિવ ગતિ થાશે તુમારી રે. કાતરીયા૦ ૮
 જ્ઞાન વિમળ ગુણના દરિયા, તપ સંયમ ગુણના ભરીયા;
 શિવસુખ મારગ અનુસરીયા રે. કાતરીયા૦ ૯

૨૬૩

મનડાની સજ્જાય

કયાં કરું મન સ્થિર નહીં રહેતા, અધર ક્ષીરે મન મેરા રે;
 ચહ મનકો બેરબેર સમજાયા, સમજ સમજ મન મેરા રે. ૧
 કયાં બેઠ કહું તો ઉઠ ચલત હે, મન ઢોડે મન ધીરા રે;
 પલક પલક મન સ્થિર નહીં રહેતા, કોણ પનીયારા મન મેરા રે. ૨
 કુડ કપટ મહ વિષ ભરીયો, પરનારી સંગ કેરા રે;
 ભવભવમાં જીવ કાલ ભટકતો, ફોગટ ફરીયા ફેરા રે. ૩
 કુટુંબ કળીલા માલ ખળના, ઇસમે નહિ કોઈ તેરા રે;
 સાંજ ભઈ જળ ઉઠ ચલેગા, જંગલ હોગા ડેરા રે. ૪
 કહેત આનંદધન મન સમજાયા, મન કાયર મન સુરા રે;
 મનકા ખેલ અજબકા પ્યાલા, પીએ સો પીવન હારા રે. ૫

૨૬૪

રેવતીની સજ્જાય

સોનાને સિંહાસન બેઠા રેવતી, બેઠા બેઠા મંદિર મોઝાર રે;
 ગજગતિ દીઠા મુનિ ને આવતા, સુંદર સિંહ અણુગાર રે.
 મંદિર પધારો મેરે પૂજ્યજી. ૧
 આજ સુરતરૂ ફળ્યો આંગણે, મોતીડે વુઠા મેહ રે;
 સિંહ અણુગાર પધારતા, પ્રગટ્યો ધર્મ રનેહ રે. મંદિર૦ ૨

ગંગાજલમાં રે જિમ કમલડી, મધુકર કેલી કરંત રે;	
તેમ મુજ મન મધુકર પરે, ઉલટયો રંગ અત્યંત રે. મંદિરં	૨
પૂજ્યજીને વાંદી નિહાળતા, તેમ તેમ રાગની હેલ રે;	
શાંત સ્વભાવી સોહામણા, મૂરતિ મોહન વેલ રે. મંદિરં	૪
આદરમાન દીધાં ઘણાં, પૂછે કાંઈ સિંહ અણુગાર રે;	
કહો ને પૂજ્ય કેમ પધારીયા, આદેશ દો સુવિચાર રે. મંદિરં	૫
મુજ શુર્યે તુમ ઘર મોકલ્યો, માનુની પાક વહોરાય રે;	
રેવતી કહે પૂજ્ય કેમ લલુ, કેવલ જ્ઞાન પસાય રે. મંદિરં	૬
શુભ પરિણામે કરી આપ્યો, બીજેરા પાક ઉદાર રે;	
મૂણી માણીક મોતી તણી, વૃષ્ટિ હુધ તિણવાર રે. મંદિરં	૭
દેવ આયુષ્ય તિહાં બાધીયું, રેવતીએ તેણી વાર રે	
વીરપ્રભુ સુખ સંપદા, સદ્ગુણ કર્યો અવતાર રે. મંદિરં	૮
પુરૂષ ભલાં રે સંસારમાં, તેમ વળી નારી સંસાર રે;	
રાજમતી સીતા કુન્તા દ્રૌપદી, મૃગાવતી ચંદન બાળ રે. મંદિરં	૯
ઈત્યાદિ એ જૈન ધર્મ આદર્યો, ધન ધન તે નરનાર રે;	
વીર કિંકર એમ ઉચરે, દાનથી જય જય કાર રે. મંદિરં	૧૦

૨૬૫

મધુબિંદુની સજ્જાય

દાળ : સરસ્વતી મુજરે, માતા દો વરદાન રે;	
પૂછે ગૌતમ રે, ભાળે શ્રી વર્ધમાન રે;	
છંડો ગિર્યારે, વિર્યા વિષયનું ધ્યાન રે;	
વિષયા રસ રે, છે મધુબિંદુ સમાન રે.	૧
સુટક : મધુબિંદુ સરજો વિષય નિરજો, જોઈ પરજો ચિત્ત શું;	
નર જન્મ હાર્યો મોહ ગાર્યો, પિંડ ભરિયો પાપશું;	
કાંતાર પડિયો નાગ નડિયો, કોઈ દેવાણુપિયો;	
વડવૃક્ષ નઢિયો વેગ વળીયો, રંક રૂલીયો છપ્પિયો.	૨
દાળ : વડ હેઠલ રે, કુપ અછે અસલાલ રે;	
દોય અજગર રે, મગર નિસ્થા વિકરાલ રે;	
ચિહું પાસે રે, ચાર ભુજંગમદાળ રે;	
તેહ ઉપર રે, છે મોટો મહુયાલ રે.	૩

ચુટક : મહુચાલ માખી રગત ચાખી, ચંચુ રાખીને રહી;
ધંધાલતો ગજરાજ ધાયો, પડત વડવાઈ ગ્રહી;
વડવાઈ કાપે, ઉંદર આપે, તાપ સંતાપે ગ્રહ્યો;
મધુ થકી ગલિઓ, ખિંદુ ઢળિયો, તેણે સુખ લીણો રહ્યો.

૪

દાળ : એહ સંકટ રે, છોડે તે દેવ દયાલ રે,
હુખ હરવારે, વિદ્યાધર તત્કાલ રે;
ઉધરવારે, ધરિયું તાસ વિમાન રે;
ઓ આવે રે, મધુખિંદુ કરે શાન રે.

૫

ચુટક : મધુખિંદુ ચાખે, વચન ભાખે, કરે લાલચ લખ લુલી;
વારંવાર રાખે, શાંત પાખે, રહો ક્ષણ એક પરવલી,
તસ ખેચર મલીયો, વેગ વલીયો, રંક રૂલીયો તે નર;
મધુ ખિંદુ ચાટે, વિષય સાટે, કહ્યો ઉપનય જગશુર.

૬

દાળ : ચોરાશી લખ રે, ગતવાસી કાંતાર રે;
મિથ્યા મતિ રે, ભુલો ભમે સંસાર રે;
જર મરણું રે, અવ તરણાઈ કુપ રે;
આઠ ખાણી રે, પ્રાણી એક સ્વરૂપ રે.

૭

ચુટક : આઠ કર્મખાણી, દોય જાણી, તિરિય નેરય અજગરા;
ચારે કષાયા, મોહપાયા, લબકાયા વિષહરા;
દોય પક્ષ ઉદર, મરણુ ગજવર, આપું વડવાઈ છટા;
ચટકા વિયોગા, રોગ શોગા, જોગ લોગા સામટા.

૮

દાળ : વિદ્યાધર રે, સદ્ગુરુ કરે, સંભાલ રે;
તેણે ધરિયું રે, ધર્મ વિમાન વિશાલ રે;
વિષયા રસ રે, મીઠો જેમ મહુચાલ રે;
પડ ખાવે રે. બાલ યૌવન વયકાલ રે.

૯

ચુટક : બાલ યૌવન કાલ તરણી, ચિત્તહરણી નિરખતો;
ધર ભાર યુત્તો, પંકયુત્તો, મદ વિશુત્તો પોષતો;
એ જૈન વાણી ચિત્તઆણી, હૃદય જાણી જાગીએ;
ચરણ પ્રમોદ મુનીશ્વર જલપે, અચલ સુખ એમ માગીએ.

૧૦

ચંદ્રાવતીની સજ્જાય

જસ મુખ સોહે સરસ્વતી માય, પ્રણમી વીર જીનેશ્વર પાય;	
સાધુ સહુકો સુણજો એહ, મંત્ર યંત્ર તંત્રાદિક તેહ.	૧
વૈદ્યક પોતીક કુટી કર્મ, મુખથી ન કહીએ એહનો મર્મ;	
અનરથ ઉપજે તેહથી ઘણાં, જેમ એહથી મુવા પાંચે જણા.	૨
કુંડલ પુર ખત્રી એકઠામ, ભીમસેન છે તેહનું નામ;	
નારી તેહની ચંદ્રાવતી, દોષ ન દીસે તેહમાં રતી.	૩
ચંદ્રાવતી મૂકી ઘરબાર, એક દિવસ તે થયો અસવાર;	
આલ્યો ચતુર તે કીંક મોઝાર, ચંદ્રાવતી તે કરે વિચાર.	૪
એક મને જો કિજે ધર્મ, તો નિકાચિત છુટે જે કર્મ;	
ઘર પાસે તિહાં મુનિવર રહે, ચંદ્રાવતીને ધર્મ જ કહે.	૫
પ્રતિજોધી કીધી શ્રાવિકા, થઈ તે જીન શાસન ભાવિકા;	
વહોરવા આવ્યા તેહ મુનિરાય, ચંદ્રાવતી તે પ્રણમી પાય.	૬
નયણે નીર ઝરે તે ઘણું, દુઃખ દેખી દીલ દુભાવે આપણું;	
ઘણા દિવસ પીયુ આલ્યે થયા, ખચી ખીજી નવી મેલી ગયા.	૭
દીન વચન તેહનું તે સુણ્યું, દુઃખ થયું તે મુનિવરને ઘણું;	
જેષ જોઈને કર્યો વિચાર, દિવસ સાતમે આવે ભરતાર.	૮
જેષ જોઈને મુનિવર ભણ્યા, કહેલ દિવસે કંત જ મલ્યા;	
ત્યારે ખુશી થયું ચંદ્રાવતીનું મન, તેણે રાંધ્યું સુંદર અન્ન.	૯
પ્રથમ પડિલાભ્યાં મુનિરાજ, નિમિત્ત કહી સારો મુજ કાજ;	
ભીમસેન મન ભટકે જોડ્યો, એ પાખંડી એહને મલ્યો.	૧૦
એહને એહવું આપ્યું અન્ન, જોએ જોહુનો એક જ મન્ન;	
ખરગ કાઢીને મારવા ધસ્યો, દેખી મુનિવર મનમાં હસ્યો.	૧૧
નારી કહે નવિ કીજે રોષ, ઇણે પ્રકાશ્યો તાહરો જોષ;	
તે માટે મેં આપ્યું અન્ન, સુણી વચન તુમહે વાજો મન્ન.	૧૨
જીવો જોષ મુનિવર તત્કાળ, આ ઘોડી રયું જણુશે બાળ;	
જોષ જોઈને કહે તત્કાળ, તે જોહુનો ઉપજશે કાળ.	૧૩
જોષ જોઈને મુનિવર ભણ્યો, ઉદર વધે રહ્યો ઘોડી તણો;	
ઘોળા પગલે રાતુ અંગ, લીલવટ ટીલું છે તરંગ.	૧૪

સુણી વાત તેણે તત્કાલ, ઉદર વધેરી કાઢ્યો બાળ;	
અનરથ દેખીને અંદ્રાવતી, વિષ ખાઈ મૂઠ મહાસતી.	૧૫
ભીમસેન મન પડીયો કાળ, આપે હુતે કરીયો કાળ;	
હત્યાચારે હુઈ જે કાળે, દુઃખ કરવા લાગ્યો તે ટાળે.	૧૬
હૈ હૈ મેં શું કીધું કાળ, અનરથ ચારે કીધાં આળ;	
અન્નપાણી મુનિવર પરિહરી, કાળ કીધો નિશ્ચલ મન કરી.	૧૭
એહવા દોષ કહ્યા છે ઘણા, મંત્ર યંત્ર તંત્રાદિક તણા;	
મૂકે ન માયા મમતા મોહ, ચારિત્ર નહિં ચઢાવે સોહ.	૧૮
જેમાં દોષ ન હોય રતી, તે કહો મુજને શુદ્ધ યતી;	
ઈણ અવસર સહુ કો મુનિવર ભણે, દોષ રહિત તે શિવપુર વરે.	૧૯
વાર્ધિક નામે વડો રૂપિ હુશે, અંદ્રપ્રદ્યોતે નિમિત્ત કહ્યો;	
કુલ વાલુઓ નિમિત્ત જે ભણે, થુભ પાડી લીધી દુર્ગતી ગણે.	૨૦
તપગચ્છ પતી શ્રી હીર સૂરિંદ, પદ્મોદર વિજય સેન સૂરિંદ;	
હરખ્યા પંડિત તે વર શિષ્ય, હરખ વિજય ભજો જગદીશ.	૨૧

૨૬૭

રહનેમિ ને રાજમતીની સજ્જાય

દોહા રાજુલ સતી અણુ બાણુતાં, પેઠાં તે શુક્ર માંહી;	
અંધારે દેખે નહી, તેહ ઋષિને ત્યાંહી.	૧
કાઠી વસ્ત્ર નિજ અંગથી, કરે મોકળા તેહ;	
નીચોવે નહિં વસ્ત્રને, મુનિવર મારગ એહ.	૨
નગ્ન દેખી નારી પ્રત્યે, કામાતુર થયો ઋષી તેહ;	
રહનેમી લાખે ઇસ્કુ', આણી અધિક સનેહ.	૩
લોગ લોગવીએ આપણે, કરીએ સફલ સંસાર;	
યૌવન ફરી ફરી દોહિલું, દોહિલો એ અવતાર.	૪

ઢાલ : રાજમતી શુણ્વંતી જોલે, ધૈર્ય કછોટો વાળી;	
કુલવંતા નર એમ ન જોલો, આવે ટીલી કાળી;	
અલગા રેલો, ત્રણદોક પતિ દુહવાસે.	અલગા ૧
જગખાંધવના ખાંધવ થાઓ, વળી જગ શરણના શિષ્ય;	
હજીય લગી દુખુંદિ શી તુજને, ખીડું લોકે અપજશિય.	અલ ૨

સર્વજ્ઞ શિષ્ય થઈને આતમ હીત, જે નવિ કરશે કાંઈ;		
તો ભમશે ભવ સાયર માંહિ, સુલભ નહિં એ છાંહી.	અલ૦	૩
દેવ દ્રવ્ય હરવો સંયમી વ્રત, ખંડનને ઋષિઘાત;		
શાસન ઉઠાહક બોધિ તરૂં, મૂલે અગ્નિ વરસાદ.	અલ૦	૪
જેહ અંગધન કુલના બચા, નાગ વચ્ચું નવિ ઈચ્છે,		
જવલતી અગ્નિ માંહી તે પેસે, તે પણ નવિ કેમ પ્રીછે.	અલ૦	૫
એહ અસંયતી જીવીત કાજે, વમીયા વાંછે ભોગ;		
ધીરૂ અપજસ કામી તુજ રૂડો, મરણ તણો સંભોગ.	અલ૦	૬
હું ભોગ રાખના કુલમાં ઉપની, તું અંધક કુલ બંધો;		
આપણો કુલ એક એકથી દિસે, સર્વ થકી સવાયો.	અલ૦	૭
ગંધન કુલ સરીખા રખે થઈએ, તેણે સંયમમાં મહાભો;		
ઉન્મારગ ચાલીને આતમ, કાં દુર્ગતિમાં ઘાલો.	અલ૦	૮
જ્યાં જ્યાં કામિની દેખશે, ત્યાં ત્યાં મન જે તુમારૂં થાશે;		
તો વાતાહત વૃક્ષ પરે તુમારૂં, સહી મનડું ડોલાશે.	અલ૦	૯
એહવા સતીનાં વચણ સુણીને, જાગ્યો તે મહાભાગ;		
ઉન્મારજે જાતો તેમ વાળ્યો, જેમ અંકુશે નાગ.	અલ૦	૧૦
ભોગ તણી ઈચ્છા છાંડીને, પ્રભુજી પાસે આલોવે;		
પશ્ચાત્તાપ કરતો મુનિવર તિહાં, કર્મ કલંકને ધોવે.	અલ૦	૧૧
એક વરસ છફરથે રહીને, મુનિવર શુભ પરિણામે;		
ઘાતિ કર્મનો ઘાત કરીને, કેવલ જ્ઞાન ને પામે.	અલ૦	૧૨
ધન્ય રાજમતી ધન્ય એ ઋષિજી, જિણે સાર્યા નિજ કાજ;		
ક્ષમા વિજય જીન ઉત્તમ ગુરૂ પદ, પદ્મ નમે મુનિરાજ.	અલ૦	૧૩

૨૬૮

બલભદ્ર મુનિની સજ્જાય

મુરતરૂં સરિખો સંયમ સોહો, શાસન વનમન મોહો હો;
 દેખી દુઃખનો જે દરિયો, મુનિએ બાંધ પાંગરીઓ;
 દુર્ગતિ પડતાં ઉદ્ધરીઓ, તારે ભવજલધિ તરીયો.

ભવિયાં એ મુનિ વંદો. આંકણી.

૧

કેશરી વનમાં મૃગની કેડે, એક દિન અશ્વપતિ ખેલે હો;	
પેરી શિકારી વાઘા, દલ લેઈ આહેડે લાગ્યા;	
વેગે બાણુ તે વાગ્યા, મૃગના પરાક્રમ લાગ્યાં. ભવિયાં	૨
તરફડતો તે મુનિની આગે, જાણે પડયો પાપ લાગે હો;	
એવું દેખી મહારાજ, મનમાં પામ્યો તે લાજ;	
અહો મેં કીધું અકાજ, વિણસાડયું સર્વે કાજ. ભવિયાં	૩
મુનિવરને તવ કહે મહારાજ, મેં લોપી તુમારી માનહો;	
ગુનો કીધો મેં ભારી, તો પણ તમે ઉપગારી;	
દયા ધર્મ વિચારી, દયો મુજને તમે તારી. ભવિયાં	૪
ધ્યાન પારી મુનિ કહે નરનાથ, તું કોણુ જીવ અનાથ હો;	
જંગલ વાસી એ જીવ, મુખે પાડંતા રીવ;	
એતો પાપ અતિવ, કહો કોણુ અશ્વાધિપ. ભવિયાં	૫
ધન-કણુ-કંચન કોઠાકોડી, હય ગય પાચક છોડી હો;	
આખર એકીલો જાવે, સાથે ન કોઈ આવે;	
આપ એ કૃણ પાવે, દુઃખ કોઈ ન વેચાવે. ભવિયાં	૬
કંપીલપુરનો રવામી સંયતી, મોહ તણી મદ ભાંજે હો;	
ગર્હભિલની પાસે, સંયમ લીધો ઉલ્લાસે;	
ગીર્યા ગુરુને આદેશે, વિચર્યા દેશ વિદેશે. ભવિયાં	૬
મારગમાં એક મુનિવર મલીયા, બાતને તે સું વળીયા હો;	
સુભ્રમ પ્રવ્રદત ટાળી, ચક્રવર્તિ દશ અનુવાળી;	
ઉદયા આપ સંભાળી તરિયા, મહાવ્રત પાળી. ભવિયાં	૮
કરકંડુ આદિ પ્રત્યેક જુજ્યા, મહાખળ ઉદયે સિધ્યા હો;	
વળી દશારણુ ભદ્ર, સંયમ લીધો અશુદ્ર;	
તરીયા સંસાર સમુદ્ર, ભાજે ઉદય સુભદ્ર. ભવિયાં	૯

૨૬૯

વૈરાગ્યની સજ્જાય

મરણુ ન છૂટે રે પ્રાણીઆ, કરતાં કોટી ઉપાય રે;	
સુરનર અસુર વિદ્યાધરા, સહુ એક મારગ જાય રે. મરણુ	૧
ઈંદ્ર ચંદ્ર રવિ હળી મળી, ગણપતિ કામ કુમાર રે;	
સુરશુરુ સુરવૈદ્ય સારીઆ, પહોંચ્યાં જમ દરબાર રે. મં	૨

મંત્ર જંત્ર મણિ ઔષધી, વિદ્યા હુન્નર હજાર રે;		
ચતુરાઈ કેરા રે ચોકમાં, જમડો લૂટે બજાર રે.	મં	૩
ગર્વ કરી નર ગાજતાં, કરતા વિવિધ તોફાન રે;		
માથે મેરૂ ઉપાડતાં, પહોંચ્યા તે સમશાન રે.	મં	૪
કપડાં ઘરેણાં ઉતારશે, બાંધશે ઠાઠડી માંચ રે;		
ખોખરી હાંડલી તે આગળે, રોતાં રોતાં સહુ બચ રે.	મં	૫
કાયા માયા સહુ કારમી, કારમો સહુ ધર બાર રે;		
રંક ને રાય છે કારમા, કારમો સકળ સંસાર રે.	મં	૬
ભીડી સુઠી લેઈ અવતર્યો, મરતાં ખાલી છે હાથ રે;		
જીવડા જીને તું જગતમાં, કોઈ ન આવે તુજ સાથ રે.	મં	૭
નાના મોટા સહુ સંચર્યા, કોઈ નહિ સ્થિર વાસ રે;		
નામ રૂપ સહુ નાશ છે, ધર્મ રત્ન અવિનાશ રે.	મં	૮

૨૭૦

અધ્યાત્મિક સજ્જાય

ચતુર વિચારો, ચતુર વિચારો, એ કુણુ કહીએ નારી રે;		
પીયુષી કણુ એક અળગી ન રહે, કુલવંતી અતિ સારી રે.		૧
નાચે માચે પીયુ' શું રાચે, રમે ભમે પ્રીય સાથે રે;		
એક દિન સા બાલા તરૂણી, નવિ ગ્રહવાયે હાથે રે.		૨
ચીર ચીવર પહેરી સા સુંદરી, ઉંડા પાણી પેસે રે;		
પણુ ભીજાયે નહીં તસ કાંઈ, અચરીજ એ જગદીસે રે.		૩
વાદળ કાળે મરે તત્કાળ, આતપ યોગે જીવે રે;		
અધારામાં નિશિએ આવે, તો દેખાડું દીવે રે. ચં		૪
અવધિ કરૂ છું માસ એકની, આપો અર્થ વિચારી રે;		
ક્રીતિ વિજય વાચક શિષ્ય જંપે, બુદ્ધ જનની બલિહારી રે.		૫

૨૭૧

સ્થુલીભદ્રની સજ્જાય

ઉઠ સખી ઉતાવળી રે, સર પરોવી લાવ, મોતીનું ઊંમખડું;		
લાવો આલુષણ દાબડા રે, કરવા સોલ શણગાર. મોતીં		૧

સ્થુલીભદ્ર આઘ્યા આંગણે રે,	જપતી તેહનેા જપ;	મો૦	
જખ જટ ઉઠી ઉતાવળી રે,	હું (વહોરાવવા રે) સજી સોલે શણુગાર.	મો૦	૨
નવા નવા નાટક નાચતી રે,	બોલતી વચન રસાલ;	મો૦	
આજ પરાશુ' થઈ રહ્યા રે,	બણ્યો તુમારો જોગ.	મો૦	૩
ઓઘો મુહપતિ મેલો પરારે,	કરો ને રંગ વિલાસ;	મો૦	
એ મુનિવર ચલ્યા નહિ' રે,	શિયલ શું રાખ્યો રંગ.	મો૦	૪
એ હુંગર ડોલ્યા નહિ' રે,	સરીએ હલાવ્યો મેર;	મો૦	
માણેક મુનિવર એમ લણે,	રે, શિયલ તણી સજ્જાય.	મો૦	૫

૨૭૨

રૌહિણીની સજ્જાય

ઝંતુ વસંત આવે થકેજ રે,	શ્રી વાસુપૂજ્ય લગવંત;		
કીડંતા જન દખીનેજ રે,	ચિંતે એમ ગુણવંત રે;		
	આ તે કેવો મોહ વિકાર.	આ૦	૧
પણ મોહ અંધા પ્રાણીઆજ રે,	પાશ બંધનની રે માંડી;		
શિકા સરિખી શોલતીજ રે,	માને નહી કહો કાંઈ રે.	આ૦	૨
મોહે મુંબ્યા માનવીજ રે,	હીંડોળે રહીનાર;		
દખી દખીને ચિંતવેજ રે,	બેઠી વિમાને સાર રે.	આ૦	૩
નિજ હીંડોળે દખીનેજ રે,	હરખે મુઠ અપાર;		
પુણ્ય પાપનું ત્રાજવુંજ રે,	માને નહી ગમાર રે.	આ૦	૪
પ્રમાદ અગ્નિથી બળેજ રે,	પુણ્ય મહેલની રે ઝાળ;		
વિષય તપ્ત શરીરમાંજ રે,	કેમ નહિ માને ડામ રે.	આ૦	૫
જળકણ કીડા જોઈનેજ રે,	મુક્તા ફળ કહેનાર;		
પણ તેહને માને નહીંજ રે,	શા થાશે મુજ હાલ રે.	આ૦	૬
જળ કીડા કરતા થઈજ રે,	આંખ પ્રીયાની રે લાલ;		
રાગ સમુદ્ર તરંગનાજ રે,	માને મનમાં ફાલ રે	આ૦	૭
અદ્યપબુદ્ધિ જન ગીતનેજ રે,	કામશાસ્ત્ર ટંકાર;		
માને પણ દુર્ગતિ તણાંજ રે,	ઉઘડ્યાં એહ કમાડ રે.	આ૦	૮
ગાત ગાનના તાનથીજ રે,	જડ કંપાવે રે શિર;		
પણ તેહને મહા પ્રમાદનાજ રે,	નિષધ ન માને ધીર રે.	આ૦	૯

ત્રિભુવનની ઋદ્ધિ થકીજ રે, મનુષ્ય જન્મ નહીં પાય;	
તે ચિંતામણિ સારિખો જરે, ફાગટ એણી પરે જાય રે.	આ૦ ૧૦
એમ ચિંતવી ઘેર આવીયાજ રે, દીધાં વરસી રે દાન;	
દીક્ષા લીધી રૂયડીજ રે, મનઃપર્યાવ થયું નાણુ રે.	આ૦ ૧૧
કર્મ ખપાવી થયા કેવળીજ રે, છસો મુનિવરની સાથ રે;	
અંપાપુરી અંપક તળેજ રે, શિવસુખ પામ્યા નાથ રે.	આ૦ ૧૨
શ્રી વિજયાનંદસૂરીશનોજ રે, સેવક કહે કરજોડ;	
શ્રી વાસુપૂજ્ય જીન ખારમાજ રે, મુજ પ્રભુ મોહ વિછોડ રે.	આ૦ ૧૩

૨૭૩

નંદીષેણ મુનિની સજ્જાય

રહો-રહો-રહો વાલમા, કયાં જાવો છો રૂઠી લાલ રે;	
જેહને તન-ધન-ઉપજે, તેહને ન દીજે પૂઠી લાલ રે	રહો૦ ૧
રાત-દિવસ જે શુભ જપે, રાખે સ્નેહ અપાર લાલ;	
તે માણસ કેમ મેલીએ, જો હોય વાંક હજાર. લા.	રહો૦ ૨
પાયે પડી પ્રભુ વિનવું, હસતાં મ ધરો રોષ, લા;	
વાડ ગળે જો ચીલડાં, તો કેહને દીજે દોષ લા.	રહો૦ ૩
પાંચશે નારી જેણે પરિહરી, કીધી મુજશું સંભાળ, લા;	
દિન-દિન પ્રત્યે દશ ખુઝવે, નંદીષેણ વાણી રસાળ. લા.	રહો૦ ૪
ખાર વરસ સુખ ભોગવી, લીધો સંયમ ભાર લા;	
વિનય વિજય ઉવજ્જાયનો, રૂપ વિજય જ્યકાર. લા.	રહો૦ ૫

૨૭૪

રહનેમિની સજ્જાય

નાજ-નાજ-નાજ છેડોનાજ, દેવરીયા હો મુનિવર છેડોનાજ;	
સંયમ વ્રત ભાંગે છેડો, ચંદુકુલ દુષણ લાગે. છેડો૦	૧
અગ્નિકુંડમાં નિજ તતુ હોમે, વમ્થું વિષ નવિ લેવે;	
જો અગંધન કુલના ભોગી, તે કેમ કરી વિષ સેવે. છેડો૦	૨

લોક હસે ને ગુણ સવિ નિકસે, વિકસે દુર્ગતિ ખારી;	
એમ જાણીને કહો કોણ સેવે, પાપ પંક પરનારી. છેડો	૩
વળી વિશેષે સંયતિ સંગે, યોધી બીજ બળી જાવે;	
સાહીબ બાંધવ નામ ધરાવો, તો કેમ લાજ ન આવે. છેડો	૪
મૂરખ કોઈ દહીકરી ચંદન, છાર કોયલો લેવે;	
વિષય હળાહળ પાપ નિકંદન, કોણ જીવવાને સેવે. છેડો	૫
રાજુલ બાળા વચન રસાલા, જેમ અંકુશે સૂંઢાળા;	
એમ થિર કરી રહનેમિ પ્રગટયા, જ્ઞાન વિમળ ગુણમાળા. છેડો	૬

૨૭૫

રાવણને મંદોદરીએ આપેલા ઉપદેશની સન્ન્યાય

સીતા હરી રાવણુ ઘર આણી, બોલે મંદોદરી રાણી;	
અવર સતી જગ એહ સમાણી, નવ દીઠી નવ જાણી રે,	
રાજ, રામ ગૃહિણી કાં આણી.	
એમ તુજ મતિ કાં મુંઝાણી રે, રાવણુ સીતા ઘર કાં આણી;	
સીતા આણે થાશે કુજેતી, રહેશે જુગ જુગ વાણી રે. રાવણુ	૧
સમકિત શુદ્ધ શિયળ ગુણ ખાણી, સિદ્ધ સમા મુખ વાણી;	
સકળ સતી શિર મુગટ કહાણી, દોહિલી એ દુહવાણી રે. રા	૨
દશરથ નંદનની એહ પટરાણી, માને ઈંદ્ર ઈન્દ્રાણી;	
લંકાપતી મૂકો ઉતાવળ, એહથું કરો મેરખાની રે. રા	૩
પરદાશ શું પ્રીતિ પૂરાણી, કરતાં ન રહે પ્રાણી;	
દુર્ગતિ આપે એહ કમાણી, બોલ્યા કેવળ નાણી રે. રા	૪
શિયળ ગુણે સુરલોકે ગવાણી, સમરે છે સુર વૈમાણી;	
એહ તણા ગુણ સૂત્ર સિદ્ધાંતે, કહો કિમ એહ હરાણી રે. રા	૫
પાપ પરંપર પીયુ શિલખાણી, રાધાવેધે વરાણી;	
પતિવ્રતા વ્રત રંગે રંગાણી, કેમ તરિયે નાવ કહાણી રે. રા	૬
તું છો પરમ પુરુષ પ્રમાણી, હું તુચ્છ મતિ તોલાણી;	
પર રમણી લંપટ ન નિર્વાણી, કીર્તિ કમલા હરાણી રે. રા	૭
કંથ કહો કુણ કુમતિ ઉપાઈ, સતી સીતા ન પીછાણી;	
અથવા જે વિધિ લખીય લખાણી, તેહ કુણ ટાલે પ્રાણી રે. રા	૮

અક્રોત્તરસો શોકો વરાણી, એહ કોઈ નવિ સમજાણી;		
એમ આવે દુર્ગતિ ઉજાણી, એહ કોઈ નવિ પીછાણી રે.	૨૧૦	૯
શિયલ સબલ શુભ અથે કહેવાણી, એહ વર ઉત્તમવાણી;		
જાઓ નિજ ઠામે મેલાણી, મીઠી સાકર ખાણી રે.	૨૧૧	૧૦
તું છે ન્યાયી બિલીવણુ ભાઈ, જલનિધિ ખાઈ ભરાણી;		
ધર્મ સખાઈ જે ઠકુરાઈ, કાં હારે અભિમાની રે.	૨૧૦	૧૧
ઠાર ભરાઈ જ્યોતી ન થાઈ, શું કુંકે ઓલવાણી;		
અંગ સુકોમલ રામ વિયોગે, પોયણી જીમ કરમાણી રે.	૨૧૦	૧૨
આરાધો પરમારથ સાધો, એહ કમલા બ્રહ્માણી;		
વિનયે કરીને વિઘ્ન ઓલાવો, જિમ હોય કુશલ કલ્યાણી રે.	૨૧૦	૧૩
રાવણુ કંથ કહે સુણુ કામિની, મુજ મન એહ ન સુડાણી;		
કહે કેમ હાડું બલ છે મહાડું, પરદલ દેખી ડરાણી રે.	૨૧૦	૧૪
સતીય સીતાની નિરત ન જાણી, કિમ લાલે સુપટરાણી;		
રામ-લક્ષ્મણુ છે મહાબલિયા, સબલી ગોત ગોતાણી રે.	૨૧૦	૧૫
રાવણુ જીતી જગત વહીતી, સાગર સહસ બંધાણી;		
રામે ઘેર આણી ઘણી આણી, વિદ્યાચંદ્ર વખાણી રે.	૨૧૦	૧૬

૨૭૬

આંબીલ તપની સજ્જાય

સુમરી શ્રુત દેવી શારદા, સરસ વચન વર આપે સદા;		
આંબીલ તપનો મહિમા ઘણો, લવિજન ભાવ થકી તે સુણો.		૧
વિગઈ સકલનો જીહાં પરિહાર, અશન માંહિ પણુ ભેદ વિચાર;		
વિદળ સર્વ તિલ તૂવેર વિના, અલસી કોદ્રવ કાંગની મના.		૨
ખડધાન પુંહક દુકટ ફલ સર્વ, વળું જે આંબીલને પર્વ;		
ઓસામણુ પરે જો જલ ભલે, તો આંબીલ અંબિલ રસ ટલે.		૩
બલવણુ સૂંઠ મરીચ ને સુઆ, મેથી સંચલ ચંમઠ કહ્યા;		
અજમાદિક લેલા રંધાય, તો આંબીલમાં લેતા થાય.		૪
જીરું ભલે તે જેવડી કહી, તે સુજે પણ જીરું નહીં;		
ગોમુત્ર વિના અછે અણાહાર, તે સવિ દેવાનો વિવહાર.		૫

સાત જાતિ જે તંદુલ તણી, તે સુજતી આંખીલમાં લણી;	
સેકેલ ધાન અપકી દાલ, માંડા ખાખર લેવા ટાલ.	૬
હલદર લવિંગ પીંપર પીંપલી, હરડે સીંધવ વેસણ વલી;	
ખાદિમ સ્વાદિમ જે કહેવાય, તે આંખીલમાં નવિ લેવાય.	૭
ઉત્કૃષ્ટ વિધે ઉજ્જુ જલનીર, જઘન્ય વિધે કાંજીતું નીર;	
ઈમ નિરદ્રષણ આંખીલ કરે, મુખ ધોવણ દાતણ નવિ કરે.	૮
જે નિરદ્રષણ લિયે આહાર, ઓદનને તેહને વેવહાર;	
આટો લેમટું પાણી વાળું, તે પણ આંખીલ સુજતું.	૯
અશઠ ગીતારથ અણ મછરી, જે જે વિધિ જોલે તે ખરી;	
લાલા લાલ વિચારે જેહ, વિધિ ગીતારથ કહીયે તેહ.	૧૦
આંખીલ તપ ઉત્કૃષ્ટો કહ્યો, વિધન વિદારણ કારણ લહ્યો;	
વાચક કીર્તિ વિજય સુપસાય, ભાખે વિનય વિજય ઉવજાયા.	૧૧

૨૭૭

મુરખાની (જીવનગાડી) સજ્જાય

મુરખો ગાડી દેખી મલકાએ, ઉંખર તારી રેલ તણી પરે જાવે;	
સંસાર રૂપી ગાડી ખનાવી, રાગ દ્વેષ દોતું પાટા;	
દેહ ડખ્યા ને પળ પળ પૈડાં, એમ ફરે આઉખાના આંટા.	મુરખો ૧
કર્મ એજીતમાં કવાય અગ્નિ, વિષય વારી માંહી લરીયું;	
તુષ્ણા ભુંગળું આગળ કરીને, ચાર ગતિ માંહી ફરીયું.	મુરખો ૨
પ્રેમરૂપી અંકોડા વળગાડ્યા, ડખ્ખે ડખ્ખે જોડ્યા ભાઈ;	
પૂર્વ લવની ખરચી લઈને; ચેતન બેસાડે બેઠાં માંહી.	મુરખો ૩
કોઈએ ટિકીટ લીધી નરક તિર્યંચની, કોઈએ લીધી મનુષ્ય દેવા;	
કોઈએ ટિકીટ લીધી સિદ્ધિ ગતિની, તેણે પામ્યા છે અમૃત મેવા.	મુરખો ૪
ઘડી ઘડી ઘડીયાળ જ વાગે, નિશ્ચિન એમ વહી જાય;	
વાગે સીટી ને ઉપડે ગાડી, આડા અવળા મહેલ થાય.	મુરખો ૫
જાણી તર્કમાં યમરાય પાસે, જઈને સોંપ્યો તત્કાળ;	
આરામ કરીને આવ્યો પરોણો, તેની ખાંભી તે પાક માંહી ઘાલ્યો.	મુરખો ૬
લાખ ચોરાથી જીવાયોનીમાં, જીવડો રૂલે વારંવાર;	
સદ્ગુરૂ શીખ ધર્મ આરાધે, તે પામે છે મુક્તિનાં દ્વાર.	મુરખો ૭

સંવત ૧૮૮૬ ના વર્ષે, આતમ ધ્યાન લગાઈ;
ગોપાળ ગુરૂના પુણ્ય પસાચે, મોહન ગાએ ભાવ ગાડી. મુરખો ૮

૨૭૮

સમુચ્છિંમ મનુષ્ય જીવોને ઉપજવાના
ચૌદસ્થાનકોની સમજૂતી

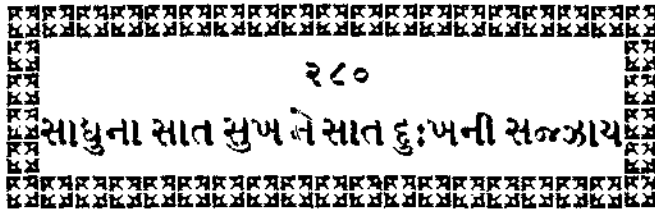
ચાલો સહિયર મંગળ ગાઈએ, લહીએ પ્રભુનાં નામ રે;
પહેલું મંગળ વીર પ્રભુનું, ખીનું ગૌતમ સ્વામી રે,
ત્રીનું મંગળ સ્થુલીલદ્રુનું, ચોથું મંગળ ધર્મ રે. ચાલો ૧
જીવની જયજ્ઞા નિત્ય જ કરીએ, સેવીએ શ્રી જીન ધર્મ રે,
જીવ અજીવને જોળખીએ, તો પામીએ સમકિત મર્મ રે. ચાલો ૨
છાણું ઇંધણું નિત્ય પુંજીએ, ચુલે ચંદરવો બાંધી રે,
પોચે હાથે વાસીદું વાળીએ, દીવે ઢાંકણુ ઢાંકી રે. ચાલો ૩
શિયાળે પકવાન દિન ત્રીશ, ઉનાળે દીન વીશ રે,
ચોમાસે પંદર દિન માન, ઉપર અલક્ષ્ય ઇશ રે. ચાલો ૪
ચૌદ સ્થાનકીયા જીવ જોળખીએ, પન્નવણા સૂત્રની સાજે રે,
વડીનીતિ લઘુનીતિ બડખા માંહે; અંતમુંદૂર્ત પામે રે. ચાલો ૫
શરીરનો મેલ નાકનો મેલ, વમન પિત્ત સાતમે રે;
શુક શોણીત મૃત કલેવર, લીનું કલેવર અગ્યારમેરે. ચાલો ૬
નગરનો ખાળ અશુચિસ્થાન, સ્ત્રી પુરુષ સંગમે રે;
ઉપજે ત્યાં મનુષ્ય સમુચ્છિંમ, સ્થાનક જાણો ચૌદમે રે. ચાલો ૭
અસંખ્યાતા અંતમુંદૂર્ત આઉએ, ખીજનો નહિ પાર રે;
બાવીશ અલક્ષ્ય, બત્રીશ અનંતકાય, વર્જે નર ને નાર રે. ચાલો ૮
આપવેદના પરવેદના સરખી, લેખવીએ આઠે જામ રે;
પદ્મવિજય પસાયથી પામે, જીત તે ઠામોઠામ રે. ચાલો ૯

૨૭૯

શીખામણની સંજ્ઞાચ

પરપંથે એક દિન, દુનીયા વિસારી મનવા;
મનવા માની લે માની, સ્હેજ શિખામણ. મનવા ૧

પણું કુરીના જેવી કાચી, કાયાની માયા;	
પવન ઝપાટે પળમાં, ઢળી પડનારી. મનવાં	૨
સંભાળી પાળી પોષી, પણ નહિ રહેનારી;	
એક દિન જંગલમાં જઈને, હેરા દેનારી. મનવાં	૩
સેજ તલાઈ દુલની ચાકર, ખુંચે જીવને વહાલા;	
સ્મશાને જઈને કરવી, કાજ પથારી. મનવાં	૪
ખોખરી હાંડલી રે આખર, વાંસની ઘોડીવાલા;	
વાડી ગાડી ને લાડી, નહિ આવે લારી. મનવાં	૫
શેરી તક નારી ચાલશે, સગાં સંબંધી સ્મશાને;	
વળશે તુજને વળાવી, કાયા ભસ્મ થનાર. મનવાં	૬
ભક્તિ કર પ્રભુની પ્યારા, કરવે ભલાઈ વહાલા;	
આત્મારામ કુડી કાયા, સ્થીર નહિ રહેનારી. મનવાં	૭

સુદેવ સુગરના પ્રણમી પાય રે, કરું સજ્જાય અધિક ઉચ્છાહ રે;	
વીતરાગ દેવના કહ્યા કરશે રે, તે ભવસાયરને તરશે રે.	૧
નવસો એંસી વરસ ગયા રે, શ્રી સિંદાત પુસ્તકારૂઠ થયા રે;	
સાધુ શિરોમણી દેવદિં ગણધાર રે, સાતે સુખે પુરા અણુગાર રે.	૨
પહેલું સુખ જે સંયમ લીયો રે, બીજું સુખ જે નિર્મળ હીયો રે;	
ત્રીજું સુખ કરે વિહાર રે, ચોથું સુખ વિનીત પરિવાર રે.	૩
પાંચમું સુખ ભણવું જ્ઞાન રે, છઠ્ઠું સુખ ચરણું બહુમાન રે;	
નિરવધ પાણી ને ભાત રે, એટલા મળ્યા સુખ સાત રે.	૪
સાધુ થઈને સાવધ કામ કરે રે, તે તો સાતે દુઃખ અનુસરે,	
પહેલું દુઃખ જે ક્રોધી ઘણો રે, બીજું દુઃખ મૂરખ પણો રે.	૫
ત્રીજું દુઃખ જે લોભી બહુ રે, ચોથું દુઃખ ખીજવે સહુ રે;	
પાંચમું દુઃખ નહિ વિનય લગાર રે, છઠ્ઠું દુઃખ અભ્યંતર ખાર રે.	૬
રીંગાંગી ને અભિમાની પણો રે, એ સાતે દુઃખ મુનિના ભણો રે;	
એ સાતે દુઃખ તજે અણુગાર રે, જીત વિજય વંદે વારોવાર રે.	૭

૨૮૧

શ્રી સ્થુલીભદ્રનો જવાબ

સ્થુલી ભદ્ર કહે સુણ રે કૌશ્યા, કહી સાચી તે વાણી;
મા મુસાળે એ પદને અર્થે, તું મુજ માત સમાણી;
છોડો નાંજી છોડો નાંજી-છોડો નાંજી કૌશ્યાલ;
વિષયના વચણા વિરૂપા છોડો નાંજી.

૧

ઘટતા બોલ કહ્યા તે સઘલાં, ઉત્થાપ્યા નવિ જાએ;
નવવિધ વાડ રાખે તે મુનિવર, આગમે કહેવાએ. છોડો નાંજી
ચિત્ર લેખિત પુતલડી પણ, નિરખે, નહિ સોભાગી;
તો કિમ નિશદિન નારી સંગે, રાંચે વડ વૈરાગી. છોડો નાંજી
સરસ આહાર નવિ ખાયે મુનિવર, તપ જપ કિરીયા ધારી;
વન મૃગની પરે મમતા મૂકી, વિચરે મુનિ બ્રહ્મચારી. છોડો નાંજી
કોઈક લાવી પદાર્થથી હું, ગુરુ આજ્ઞા લઈ આવ્યો;
પણ એમ ન રહેવું ઘટે મુનિને, મો મન અર્થ એ લાવ્યો. છોડો નાંજી
વિષય કિંપાક (વિપાક) તણા ફળ જાણી, કૌશ્યા કીધી ફરે;
સરલ સ્વભાવ સહી ગુણ આવે, તરીએ ભવજલ પૂરે. છોડો નાંજી
મીઠી વાણી મુનિવર ઝીલી, વેશ્યાને મન લેદી;
શીલવ્રત અંગે અજવાળી, વિષયની વેલી છેદી. છોડો નાંજી
ધન શકડાળ તણો નંદન, ધન લાછલદે માયે;
શ્રી શ્રી મહીમા પ્રલ સૂરીનો, ભાવ તમે મુનિ પાયે. છોડો નાંજી

૨

૩

૪

૫

૬

૭

૮

૨૮૨

સ્થુલીભદ્રને કૌશ્યાનો સંવાદ

કૌશ્યા : યોગ ધ્યાન ધ્યાનમેં જોડી તાલી, હાથ ગ્રહી જપ માલી;
સ્થુલીભદ્ર યોગીશ્વર આગે, બોલી કૌશ્યા બાલી.
બોલો નાંજી, બોલો નાંજી, બોલો નાંજી,

સ્થુલીભદ્ર વાલમ પ્રીતડી ખટકે છે. બોલો નાંજી

૧

અણબોલે ઈહાં કેમ જ સરશે, પ્રેમનો કાંટો ખૂંચે;
 આમણી દામણી દેખી મુજને, પાડોશી સહુ પૂછે બોલો. બોલો નાંજી ૨
 મા આગળ મોસાળ વખાણે, હું ગુણ જાણું તોહીલા;
 એક ઘડી રીસાવી રહેતી, ત્યારે થાતા દોહીલા. ૩
 એક વાંઝણી ને બેટો મોટો, તે સાચો કેમ પ્રીછો;
 તીમ વેશ્યા ની સંગે આવી, સંયમ રાખણુ ઇચ્છો. ૪
 વાય ઝકોળે ડોલે દીવો, અગ્નિ ધી પીગળાયે;
 તેમ નારી સંગે વ્રત ન રહે, આખરે હાંસી થાયે. ૫
 સુકાં પાન સેવાળને ખાતાં, વનવાસી આજે ચોગી;
 તે પણ નારી દરિસણુ દેખી, કામ તણાં થયા ભોગી. ૬
 મુનિવરની મુદ્રા લઈ બેઠા, વળી ખરૂંસ પણ ખાવા;
 કોળીના ટોળામાં કુશળે, રત્ન વાંચે લઈ જવા. ૭

૨૮૩

સુમતી વિલાસની સજ્જાય

પડજો કુમતિ ગઢ કાંચરાં, મરજો મોહ મહેરાણુ;
 વહાલો મહારો નિજ ઘરે નાવીયો, એણે પરધર કીધા પ્રયાણુ. ૧
 વહાલા ઇમ કહે સુમતિ સુખણુ.
 દાંત પાડું રે દુતી તણાં, પાડોશણુના લેઉં પ્રાણુ;
 જેણે મહારો જીવન ભોળયો, લઈ નાખ્યો નરકની ખાણુ. વહાલાં ૨
 માયા એ મદ પાઈને રે, વાસ્થો પોતાનો વાસ;
 મહારો તે વાસો તેણે ટાળીયો, ઇણે મુજ કીધી નિરાશ. વહાલાં ૩
 ગુણવંતના ગુણુ ગોપવી, નિગુણાં શું માંડે ગોઠ;
 આપ સ્વરૂપ ન ઝોળજો, એ તો પાપની ચલવે પોઠ. વહાલાં ૪
 અ પૂજ્ય સાથે ધરે આશકી, એતો પૂજ્યના પૂજે પાય;
 પરમ મહોદય પામશે જ્યારે, આવશે આપણે હાય. વહાલાં ૫
 શ્રી દાદા પાસ પસાઉલે,
 ઉદયરત્ન વાચક વહે, પૂજશે જે પ્રભુના પાય;
 તે પરમ પદે પધારશે, વળી સંપદ લેશે સવાય. વહાલાં ૬

ધના-શાલીભદ્રની સજ્જાય

અણ્યા બેરાવર કારમી હો. બલમી, અણ્યા શાલીભદ્ર
 ધનો દોય સંત;
 ધર્મરા ધોરીએ મુનિ તે, વૈભાર ગિરિ જઈ વંદીએ. ૧
 માસ ખમણને પારણે અં, આવા દોય અણુગારા અં;
 પણ તે કેણે નવિ ઓળખ્યા અં, આપ્યો નહીં વળી આહાર. ધં ૨
 અણ્યા વલતી મહિયારી મહિ આપીને અં, પડિલાક્યા
 દોય અણુગાર;
 પૂર્વલવમાં માવડી અં પ્રભુ કહે એમ. ધં ૩
 તવ તેણે અવસર આદ્યું, અં, વૈભારગિરી જઈ તેહ;
 અં કુલની સજ્યા જેને ખુંચતી, અં, સંથારો શળી કરી સહેજ. ધં ૪
 માતા મહિલા તિહાં આવીયાં, નાથજી વચણે ધરી નેહ;
 નાથજી અમ સામું જુવો, હરખાણી કહે ધરી નેહ. ધં ૫
 માતા વચને મન વિંધીયું, મોહે ઘેરું મન્ન;
 જનની સામું જોયું તદા, ધીરજ ધરી રહ્યો ધન્. ધં ૬
 સર્વાર્થ સિદ્ધિ જઈ ઉપયો, ધનો ગયો મુક્તિ મોઝાર;
 અં ઉદય રત્ન વંદે તેહને, તે પામે ભજજલ તીર. ધં ૭

વરદત્તકુમારની સજ્જાય

વિચરંતા નેમીશ્વર આવીયા રે, ગઢગીરનાર સહસાવન જાય;
 સહસ અઢાર સંઘાતે સાધુ શોભતા રે, ધર્મ પ્રકાશે પર્ષદા માય,
 ધન ધન દહાડો રે ધન ઘડી આજની. ૧
 વન પાલકની સુણી વધામણી રે, હરખ્યાં કૃષ્ણાદિક નરનાર;
 હય ગય રથ પાયક પરિવારશું રે, વાંદીને સફલ કર્યો અવતાર ધન ૨

દોય દશ આવર્તે કરી વંદના રે, નેમી જીનેશ્વરને મુનિ રાય;
 શત્રુ મિત્ર સર્વે સમભાવશું રે, તે સુણી હરિ મન હરખિત થાય; ધન૦ ૩
 સોળ શણગાર સજ સહુ સુંદરી રે, શિયલવંત સત્યભામા રૂમણી નાર;
 પ્રભુને વાંદીને ચૂરતાં કર્મને રે, નિરખતાં પ્રભુનો દેહાર. ધન૦ ૪
 કોઈ મુનિ ધ્યાન ધરે જોગાસને રે, કોઈ મુનિ કરતાં તે જ્ઞાન અભ્યાસ;
 કોઈ મુનિ તપ જપ કીરીયા આદરે રે, કરવા આતમ નિજ ઉપકાર. ધન૦ ૫
 ભવજળ તારણ સુણીને દેશના રે, વરદત્ત કુમાર ને રાજુલ નાર;
 સહસ પુરૂષસું સંયમ આદર્યો રે, કરવા શિવરમણી શું પ્યાર. ધન૦ ૬
 પંચ આચાર નિવારો કોધને રે, ઇચ્છા નિરોધી સંખળ લેજો સાર;
 એહવા મુનિ જનને કરે વંદના રે, વિમળદીપ કહે એણીવાર. ધન૦ ૭

૨૮૬

કઠીયારાની સજ્જાય

વીર જીવર રે, ગૌતમ ગણધર ને કહે,
 શુરુ વાણી રે, પૂન્યવંતા પ્રાણી સદહે,
 કઠીયારો રે, પરદેશી દૂર જોધીએ,
 તે તો નિશ્ચય રે, નવિ પામે પ્રતિજોધીએ,
 પ્રતિજોધ નિશ્ચય નવિ પામે, જીવ તે દુર જોધીએ,
 ધન કર્મ મર્મ જોગ જડને, ધર્મ સાથે વિરોધ એ,
 તવ કહે ગૌતમ સ્વામી, કર સંપુટ કરી મનોહર એ;
 દષ્ટાંત કઠીયારા તણો, મુજ કહો જગદાધાર એ. ૧
 તવ જલપે રે, ચરમ જીનેશ્વર કેવલી;
 સુણ ગૌતમ રે, ગૌતમ ગોત્ર તણા ધણી;
 કઠીયારો રે, કોઈ એક પૂર રહે;
 તો અનુદિન રે, મૂળી લેવાં વન વહે;
 વનવહે ઈંધણી કાઢે, ગિરિ ગહ વરમાં ગયો,
 અતિ સરળ સુંદર તરૂં નિહાળી, હૈડામાં હરખીત થયો;
 તે તુરત છેલ્લો મૂળ ખણતાં, નીકળી એમ માટલી;
 વર પાંચ રત્ન જડિત અદ્ભૂત, જાતિ રૂપ તણી લલી. ૨
 શિર મૂળી રે, વાસે તે માટલી ધરી;
 ઘરે આવતાં રે, વૃષ્ટિ થઈ અતિ આ કરી;

મૂળી વેચી રે, ન શકયો તે ઘરમાં કવી;
 ખોળ ખાવા રે, આવ્યો દીન પાણું ચવી;
 ચવી દીન પાણું મુરખ ત્રિપણથી, ઉછીનો ખોળ આણીએ;
 કનક માટલી માંહે ઘાલી, રાંધે મૂરખ પ્રાણીયો;
 મૂળી કેરાં ખંડ કાપી, અગ્નિમાં ક્ષણ ક્ષણ ધરે;
 તેહ તણે પરિમલ અતિ અનર્ગલ, સખળ સઘળે વિસ્તરે. ૩
 એ હવે એક રે, ધન દસમ અવતરીયો;
 ઈણ વખતે રે, તેહ પંથે વહેવારીયો;
 જાતાં થકાં રે, ગંધ તેને તસ આવીયો;
 મન ભીતર રે, ભારે વિસ્મય પામીયો;
 પામીયો તે ગંધ કયાંથી, ખાવના ચંદન તણે;
 એહવો ઉદાર છે કવણ ભોગી, દ્રવ્ય એમ કેહને ઘણે;
 તે ગંધને અનુસાર આવે, શેઠ કઠિયારા ઘરે;
 વગર વિચાર્યું કાર્ય દેખી, શેઠ શીખામણુ લણે. ૪
 અરે મુરખ રે, મમ કર તું અકાજ રે;
 કાંઈ ખાળે રે, ખાવના ચંદન આજ રે;
 તુને આપું રે, તોળી કનક ખરોળ રે;
 સુખ ભોગવ રે, ભામીની સુંદર મંદિરે;
 મંદિર સુંદર જ્યું પુરંદર, કરે વિનોદ વિલાસ રે;
 એ રચણ રૂડા જાળવે તો, પૂરવું તુજ આશ રે;
 મુખ સમજે નહિ અકિંચન, રચણ વિણસાડે જડો;
 મન ખેદ ધરતો ઘર સિધાવે, શેઠ એહ ઉપનય વડો. ૫
 ભવ પાટણુ રે, વિસ્તાર ભૂમિ વખાણીએ;
 મતિ જાડી રે, જીવ કખાડી જાણીએ,
 રૂડી કાથા રે, કનક તણી એ માટલી;
 પાંચ ઈંદ્રિય રે, જ્યોતિ રત્ન ઉપર વળી,
 ઉપર વળી રૂચી રત્ન કેરી, વિષય ખોળ અસાર એ;
 તેહ તણે કાજે આપું ચંદન, દહે સુઠ ગમાર રે;
 નિજ કાય ઈંદ્રિય કનક રચણ, કાન્તિ સકળ કહે વૃથા,
 એક વાત જગ વિસ્તાર પામી, તેલ જળમાંહે યથા. ૬
 શેઠ સદ્ગુરુ રે, પ્રીતિ ધરે પ્રતિ બોધવા,
 ઉપગારી રે, દીએ ઉપદેશ નવનવા;

નવિ બુઝે રે, ભારે કર્મીં જીવડો;
જાતી અંધા રે, શું કરે તસ દીવડો;
દીવડો શું કરે સદ્ગુરુ, વિષય અંધા જે જના,
એ કળા સારી ગુરુ કેરી, વૃથા નિર્મળ દળ વિના;
એહ સુણી ઉપનય વિષય વિસસમ, વિષય ખોળ સવી વામીએ;
ગુણવિજય અધિપતિ વીર જ'પે, પરમ પદવી પામીએ.

૭

૨૮૭

ગૌતમ સ્વામીની સજ્જાય

હે ઇન્દ્રભૂતિ! તારા ગુણ કહેતા હરખ ન માય રે;
હે ગુણદરિયા! સુરવધુ કરજેડી તુમ ગુણ ગાય. આંકણી.
જે શંકર વિરંચીની જોડી, વલી મોરલી ધરને વિછોડી;
તેં જીનજી સાથે પ્રીતિ જોડી. હે૦ ૧
વેદના અર્થ સુણી સાચા, વીરના ચેલા થયા જાયા;
કોઈ લખિયએ ન રહ્યા કાયા. હે૦ ૨
પરિઅહ નવવિધના ત્યાગી, તુમચી જાગરણ દશા જાગી;
ધર્મ ધ્યાન શુકલ ધ્યાનનાં રાગી. હે૦ ૩
અનુજોગ ચારના બહુ જાણુ, તેણે નિર્મળ પ્રબળ તુજ નાણુ;
અમૃત રસ સમ મીઠડી વાણુ. હે૦ ૪
જે કામ નૃપને રમવા દડી, ત્રણગતિ ત્રિવટે તેહ પડી;
તે રમણી તુજને નહીં નડી. હે૦ ૫
અતિ જાગરણ દશા જ્યારે જાગી, ભાવઠ સઘળી ત્યારે ભાગી;
કહે ધર્મજીત નોખત વાગી. હે૦ ૬

૨૮૮

કુમતિની સજ્જાય

રહેને રહેને રહેને, અલગી રહેને, કુમતિ પડી કેમ કેડે અલગી રહેને;
તને હુતિને કોણ તેડે અલગી રહેને, તે મુજ મોહ મહામધ પાચો,
તેણે હું થયો મતવાલો, વૃષ્ણ તરૂણી આણી મિલાવી;
-વિચમા કરે તે દલાલો.

૧

કર્મ નટાવો તું તેડી આવી, તેણે પણ માંડી બાળ;		
મિથ્યા ગીત તણે લણકારે, મુજને કીધો રાજ.	વિચમા૦	૨
નરક નિગોઢ ઘણા મંદિરમાં, પાતિક પલંગ બીછાયો;		
મુજને લોજવી તિહાં બેસાયો, પણ સુમતિએ સમજાવ્યો.	વિચમા૦	૩
જબ મેં મદિરા છાક નિવારી, સમકિત સુખલડી આપી;		
અનુલવ રસનો ખાલો મેં પીધો, ચિત્ત ચેતનને દાખી.	વિચમા૦	૪
શ્રી શંખેશ્વર ચરણ કમળમાં, લાગી ધ્યાનની તાલી;		
રૂપ વિબુધનો મોહન પલણે, જનમત સ્તુતિ લટકાલી.	વિચમા૦	૫

૨૮૯

કુશિખ્યની સજ્જાય

વીર ગોયમને ઇમ કહે, અવિનીત ઉવેખો શિખ્યોજ;		
વાંકા બળદ તણી પેરે, કામ વેળા આણીએ રીશજ.	વીર૦	૧
સમોલ તે ભાંગે જોતયાં, વળી સામા માંડે શિંગજ;		
તિમ સાહમા બોલે ઘણું, ઇમ અવિનયથી ગુણ ભંગજ.	વીર૦	૨
આજસુઆ અકલ્યાગરા, છાંડી જાયે નિજ નિજ છંદજ;		
પોખ્યા ગુરૂએ વળી શીખવ્યા, પણ ન ધરે તે ગુણવૃંદજ.	વીર૦	૩
બળદને ઉવેખી રહે, જમ સારથી સુખ સમાધીજ;		
તિમ ગુરૂપણ અવિનીતને, ઉવેખી કારજ સાધેજ.	વીર૦	૪
શ્રી વિજયદેવ ગુરૂ પાટવી, જયો શ્રી વિજયસિંહ ગણધારજ;		
અધ્યયને સગવીશ મેં લહ્યો, ઉદય કહે સુવિચારજ.	વીર૦	૫

૨૯૦

આઠ કર્મની સજ્જાય

પ્રભુજ મારા કર્મો લાગ્યાં છે મારા કેડલે;		
ઘડીએ ઘડીએ આતમરાય મુંઝાય રે,	પ્રભુજ. ૧	
જ્ઞાનાવરણીએ જ્ઞાન રોકીયું, દર્શનાવરણીએ રોક્યો છે દર્શનનો પ્રવાહ રે.	પ્ર૦ ૨	
વેદની કર્મે વેદના મોકલી, મોહનીય કર્મે ખવરાવ્યો છે માર રે.	પ્ર૦ ૩	

આયુ કર્મે રે તાણી બાંધીયો, નામ કર્મે નચાવ્યો છે નાચ રે.	પ્ર૦ ૪
ગૌત્ર કર્મે બહુ રજાવીઓ, અંતરાય કર્મે આડો વાળ્યો આંક રે.	પ્ર૦ ૫
આઠે કર્મેનો રાજા મોહ છે, મુંઝવી મારે ચાવીશે કલાક રે.	પ્ર૦ ૬
આઠે કર્મેને જે વશ કરે, તેને દેર હોશે મંગલિકની માળ રે.	પ્ર૦ ૭
આઠ કર્મે ને જે જીતશે, તેનો હોશે મુક્તિપુરીમાં વાસ રે.	પ્ર૦ ૮
હીરવિજય ગુરૂ હીરલો, સ્નેહી રત્નવિજય ગુણ ગાય રે.	પ્ર૦ ૯

૨૯૧

જીભલડીની સજ્જાય

આપલડી રે જીભલડી, તું કાં નવિ બોલે મીકું;		
વિરૂઆ વચન તણાં ફલ વિરૂઆં તે શું તેં નવિ દીકું રે.	બાપ૦	૧
અન્ન ઉઠક અણુગમતાં તુજને, જે નવિ રૂચે અનીઠાં;		
અણુબોલાવ્યો તું શા માટે, બોલે કુવચન ધીઠાં રે.	બાપ૦	૨
અગ્નિ દાઝ્યો તે પાણુ પાળે, કુવચન દુર્ગતિ ઘાલે;		
અગ્નિ થકી અધિકું તે કુવચન, તેતો ક્ષણ ક્ષણ સાલે રે.	બાપ૦	૩
તે નર માન મહોબત નવિ પામે, જે નર હોય મુખ રોગી;		
તેહને તો કોઈ નવિ બોલાવે, તે તો પ્રત્યક્ષ સોગી રે.	બાપ૦	૪
ક્રોધ ભર્યો ને કડવું બોલે, અભિમાને અણુગમતે;		
આપતણો અવગુણ નવિ દેખે, તે કેમ જાશે મુગતે રે.	બાપ૦	૫
જનમ જનમની પ્રીતિ વિણાશે, એકણ કડુવે બોલે;		
મીઠાં વચન થકી વિણુ ગરથે, લેવો સખ જગ મોલે રે.	બાપ૦	૬
આગમને અનુસારે હિત મતિ, જે નર રૂકું ભાષે;		
પ્રગટ થઈ પરમેશ્વર તેહની, લજ્જા જગમાંહી રાખે રે.	બાપ૦	૭
સુવચન કુવચનના ફળ જાણી, ગુણ અવગુણ મન આણી;		
વાણી બોલે અમીય સમાણી, લખિય કહે સુણો પ્રાણી રે.	બાપ૦	૮

૨૯૨

કૌશલ્યાની સજ્જાય

દશરથ નૃપ કૌશલ્યાને કહે, તું ભામિની કિમ હૃલવાણી; કે આ જોને રે તું ભાં
પ્રાણ થકી અધિકી છે વહાલી, રામમાતા ગુણ ખાણી. કે ના જો કે નહિ જોકે,
શાને કે શા માટે, નારે વહાલા નહિ જોલું તુમ સાથે રે;

તુમશું અખોલડા લીધા.

૧

ગળા કાંસો રમણીનાં ગળાથી, છોડવે આપણે હાથ, કે;
સામુ જોઈ દુઃખ કહે મુજને, એમ કહે ગ્રહી બાથે રે. કે.

તુમં ૨

અક્રોત્તર વિધ સ્નાત્ર કરાવ્યાં, મંત્ર નહવણનાં પાણી, કે;
અમ્હવિણુ તે સઘડે મોકલ્યાં, ત્યારે પ્રીતિ તમારી જાણી. કે.

તુમં ૩

પતિ સુતવંતી જે કુલવંતી, તે સવિ સરખે દાવે કે;
શોક્ય વેધ હોય શૂળી સમાનાં, તે કિમ ખમીયા જાવે કે.

તુમં ૪

કહે દશરથ નૃપ સ્નાત્ર તણું જળ, મોકલ્યું છે પેલા કે;
કરકંકણનો શો આરિસો, રયાં જોલો છો ઘેલા કે.

તુમં ૫

પ્રેમ કલહ કરતાં એક આવી, જળ લેઈ દાસી ઝરતી કે;
તુરત આગમન નવિ થયું જરાથી, એમ અવસ્થા કરતી કે.

તુમં ૬

ઇણ નિમિત્ત ભવ સંવેગ આવ્યો, દહ અથિરતા જાણી કે;
દંપતિ દોય મળ્યાં રસરંગે, લીધે સંજમ નૃપ ને રાણી કે.

તુમં ૭

કે હોવે રે જિહાં વહાલાં, હવે જોલું તુમ્હ સાથે રે;
ઈમ સંખંધ છે પદ્મચરિત્રે, રામને રાજની વેલી કે.

તુમં ૮

૨૯૩

ચંદનખાલાની સજ્જાય

કૌશાંબી પતિ શતાનિક નૃપ, મૃગાવતી તસ રાણી;
મંત્રી ગુપ્તિ પ્રિયા તસ નંદા, મૃગાવતી સહિયાણી,
પ્રેમે પૂજ્ય પધારો વીર, જોલો ચંદન ખાલા.

પ્રેમે ૧

શેઠ ધનાવહ મૂલાનો પતિ, નિવસે તે પુર માંહે;	પ્રેમે૦	૨
એક દિન વીર અભિગ્રહ ધારે, પોસ ખડુલ પડિવાયે.		
મુંડિત મસ્તક કરપગિ નિગડિત, રોતી અકૂમ અંતે;	પ્રેમે૦	૩
રાજસુતા દાસી થઈ આપે, અડદ સુપડાને અંતે.		
એમ ગોચરીએ નિત્ય ફિરે પણ, અભિગ્રહ પૂર્ણ ન થાવે;	પ્રેમે૦	૪
મૃગાવતી શતાનિક નંદા, મનમાંહિ દુઃખ પાવે.		
દધિવાહન નૃપ નગરી અંપા, શતાનિકે ભાંગી;	પ્રેમે૦	૫
પદ્માવતી પુત્રી વસુમતી જે, રાજસુતા બંદી લાગી.		
શેઠ ધનાવહે તે ઘર આણી, ત્રણ દિવસની ભૂખી;	પ્રેમે૦	૬
અડદ ઉત્સંગી લેઈને બેઠી, મૂલાએ તે દેખી.		
દેખી વીર હર્ષ જલ નયણે, અડદ બાકુલા આપે;	પ્રેમે૦	૭
પંચ દિવ્ય સુર પ્રગટે નામે, અંદનબાલા થાપે.		
વીર હાથે લેઈ સંયમ અનુકમે, શિવ લહે અંદનબાલા;	પ્રેમે૦	૮
જ્ઞાનવિમલ ગુણ લહી ખમાવતાં, નામે મંગલ માલા.		

૨૯૪

સામાયિક પદની સજ્જાય

અતુરનર સામાયિક નય ધારો, લોક પ્રવાહ છોડકર અપની;	પરિણતી શુદ્ધ વિચારો.	૧
દ્રવ્યત અખય અભંગ આતમા, સામાયિક નિજ જાતિ;		
શુદ્ધ રૂપ સમતામય કહીએ, સંગ્રહ નયકી જાતિ	પરિ૦	૨
અખ વ્યવહાર કહે યુ' સખજન, સામાયિક હુઈ જાએ;		
ખાતે આચરના સૌ માને, એસા નૈગમ ગાએ.	પરિ૦	૩
આચરતાં ઋણુસૂત્ર, શિથિલકી, ખિનુ ઉપયોગ ન માને;		
આચારી ઉપયોગી આતમા, સો સામાયિક જાને.	પરિ૦	૪
શબ્દ કહે સંજત જે એસો, સો સામાયિક કહીએ;		
ચોથે ગુણઠાણે આચરણા, ઉપયોગે લિન્ન લહીએ.	પરિ૦	૫
અપ્રમત્ત ગુણઠાણે ઈર્થાકો સમલિરૂદ નય સાખી;		
કેવલજ્ઞાન દશથિતિ ઉનકી, એવં ભૂતે ભાખી.	પરિ૦	૬

સામાયિક નય જો નહુ જાને, લોક કહે સો માને;
જ્ઞાનવંતકી સંગતિ નાહિ, રહિયો પ્રથમ શુભ ઠાણે. પરિં ૭
સામાયિક નય અંતર દૃષ્ટે, જો દિન દિન અભ્યાસે;
જગ જસવાદ લહે સો જોઈ, જ્ઞાનવંત કે પાસે. પરિં ૮

૨૬૫

ત્રિશલા માતાની સજ્જાય

શીખ સુણો સખી માહરી, જોલોને વચન રસાળ;
તુમ કુખડીયે રે ઉપજ્યા, સોભાગી સુકુમાળ, ત્રિશલા ગર્ભને સાચવે. ૧
તીચું કડવું કસાયલું, ખાટા ખારાની જાત;
મધુરા રસ નવિ સેવીયે, વપુ મલય પરિહાર. ત્રિશલાં ૨
અતિ ઉનું અતિ શિયલડું, નયણ કાજળ રેખ;
અતિ લોજન નવિ કીજીયે, તેલ ન ચોપડીયે રેખ. ત્રિશલાં ૩
સ્નાન વિલેપન તાહરું, મન જાણી દુઃખ માય;
હળવે મધુરે જોલીયે, આસી સુખની વાડ. ત્રિશલાં ૪
ગાડ વહેલ વિડોળતા, ધખ બધ બંધન ચાલ મ ચાલ;
અતિ શિયળ જગ સેવના, વિણસે પુત્રનાં કાજ. ત્રિશલાં ૫
જેમ જેમ હોહલા ઉપજે, તેમ તેમ ઉપજે બહુ માન;
ભોગ સયોગને વાર જો, હોશે પુત્ર નિદાન. ત્રિશલાં ૬
એણીપરે ગર્ભને પાળતાં, પુત્ર થયો શુભ ધ્યાન;
સંઘમાં જો જો રે સહુ કરે, હીરવિજય શુભ ગાય. ત્રિશલાં ૭

૨૬૬

ચરખાની સજ્જાય

શુભ ચરખેવાલી, ચરખો ચાલે છે, તારો ચું ચું ચું જખ જાઈ થલ ઉપનીજ;
ઉપની આપે આપ, એક અચંલો એસો કીનો, બેટી જાયો બાપ રે. સુણં ૧
સુજાની કેરો વિવાહ કરશે, વિણજાયો ભરથાર;
વિણ જાયો વર નહિ મીલે તો, અમસું તુમસું વિવાહ રે. સુણં ૨

સાસુ મર ગઈ સસરો મર ગયો, પરણ્યો ખી મર જાય;
એક બુઢલો રહી ગયો, મને ચરખો દેવું બનાવ રે. સુણ ૩
ભાવ ભગતકી રૂઈ મંગાવો, સુત પિંજારણ હાર;
જ્ઞાન પિંજારણ પીંજણ બેઠો, કાંતો રહી જાણકાર રે. સુણ ૪
ચરખો તારો રંગ રંગીલો, પુણીએ ઘન સાર;
આનંદઘન કહે વિધિસુ કાંતો, જેમ ઉતરો ભવપાર રે. સુણ ૫

૨૯૭

છટ્ઠા આરાની સજ્જાય

છટ્ઠા આરો એવો આવશે, જાણશે જનવર દેવ;
પૃથ્વી પ્રલય થાય શે, વરસશે વિરવા મેહ રે, જીવ જૈન ધર્મ કીજીએ. ૧
તાવડે ડુંગર તડતડે, વાએ ઉડી ઉડી જાય;
ત્યાં પ્રભુ ગૌતમે પૂછીયું, પૃથ્વી બીજ કેમ થાય રે. જીવ ૨
વૈતાલ્ય ગિરિ નામે શાશ્વતી, ગંગા સિંધુ નદી નામ;
તેણે બેઠે બહુ ભેખડો, બોતેર બીલની ખાણ રે. જીવ ૩
સર્વે મનુષ્ય તિહાં રહેશે, મનખા કેરી રે ખાણ;
સોલ વરસનું આઉખું, મુઠા હાથની કાય રે; જીવ ૪
છ વરસની સ્ત્રી ગર્ભ ધરશે, દુઃખમાં દુઃખ થાય;
રાતે ચરવા નીકળે, દિવસે બીલમાં જાય રે. જીવ ૫
સર્વ લક્ષી સર્વે, માછલા, મરી મરી દુર્ગતિ જાય;
નરનારી હોશે બહુ, દુર્ગંધી તસ કાય રે. જીવ ૬
પ્રભુ બાલની પેરે વિનવું, છટ્ઠે આરે જનમનિવાર;
કાંતિ વિજય કવિરાયનો, મેઘ લાણે સુખમાલ રે. જીવ ૭

૨૯૮

નવકારવાલીની સજ્જાય

આર જીવું અરિહંતના, ભગવંતના રે, ગુણ હું નિશદિશ;
સિદ્ધ આઠ ગુણ જાણીયે, વખાણીયે રે ગુણ સૂરિ છત્રીશ;
નવકારવાલી વંદીયે. ૧

ચિર નંદીયે રે ઉઠી ગણીયે સેવ, સૂત તણા ગુણ ગુથીયા;	
મણીયા મોહન રે, માંહે મોટો મેર.	નં ૨
પચવીશ ઉવજઝાયના, સત્તાવીશ ગુણ શ્રી અણુગાર;	
એકસો આઠે ગુણે કરી, ઇમ જપીયે રે ભવિયણ નવકાર.	નં ૩
મોક્ષનો જાપ અંશુકે, વૈરી રૂઠે રે તર્જની અંશુલી જ્યે;	
બહુ સુખદાયક મધ્યમાં, અનામિકારે વસ્યારથ હોય.	નં ૪
આકર્ષણ રચી અંશુલી, વલી સુણજે રે ગણવાની રીત;	
મેરૂ ઉલંઘન મમ કરો, મમ કરજો રે નખ અગ્રશુ પ્રીત.	નં ૫
નિશ્ચલ ચિત્તે જે ગણે વળી, જે ગણે સંખ્યાદિકથી એકાંત;	
તેહને ફલ હોય અતિ ઘણું, ઇમ બોલે રે જીનવર સિદ્ધાંત.	નં ૬
શંખ પ્રવાહ સ્ફટીક મણી, પિતાંજી વસ્તાંજલી મોતીની સાર;	
રૂપા સોવન રચણ તણી, ચંદનવર અગર ને ઘન સાર.	નં ૭
ઉત્તમ ફળ રૂદ્રાક્ષની, જપ માલીકા રે રેશમની અપાર;	
પંચ વરણ સમ સૂત્રની, વળી વસ્તુ વિશેષ તણી રે ઉદાર.	નં ૮
ગૌતમ પૂછતાં કહ્યો, મહાવીરે રે એ સચલ અધિકાર;	
લગ્નિ કહે ભવિયણ સુણો, ગણજે ભણજે રે નિતનિત નવકાર.	નં ૯

૨૯૯

નવકાર વાલીની સજ્જાય

કહેજો ચતુરનર એ કોણ નારી, ધરમી જનને પ્યારી રે;	
જેણે જાયા બેટા સુખકારી, પણ છે બાળકુમારી રે.	કહેજો ૧
કોઈ ઘેર રાતી કોઈ ઘેર લીલી, કોઈ ઘેર હીસે પીલી રે;	
પંચ રૂપી છે બાળકુમારી, મનરંજન મત વાળી રે.	કહેજો ૨
હૈયા આગળ ઉભી રાખી, નયણ શું બંધાણી રે;	
નારી નહી પણ મોહનગારી, જોગીશ્વરને પ્યારી રે.	કહેજો ૩
એક પુરુષ તસ ઉપર ઠાહે, ચાર સખી શું ખેલે રે;	
એક બેર છે તેહને માથે, તે તસ કેડ ન મેલે રે.	કહેજો ૪
નવ નવ નામે સહુ કોઈ માને, કહેજો અર્થ વિચારી રે;	
વિનય વિજય ઉવજઝાયનો સેવક, રૂપવિજય બુદ્ધિ સારી રે.	કહેજો ૫

ચેલાને શીખામણની સજ્જાય

ચેલા રહે ગુરુને પાસ, ભટકતો શીદ ફરે છે રે;	ચે૦	૧
ચેલો છે પણ ઘણી ચંચળતા, નથી ગુરૂ વશ રહેતો રે,		
આડું અવળું બેતો હીંડે, રાત દિવસ રહે ફીરતો રે.	ચે૦	૨
પાપ તણી ઝોલી કરી મોટી, લોભ પાપ લઈ હાથે રે;		
વિષય લિક્ષા ઘર ઘર માંગે, ગુરુ પ્રત્યનીકની સાથે રે.	ચે૦	૩
દુર્જન લેગો હોંશે બેસે, જાએ સજ્જનથી નાશી રે;		
જીહાં તિહાં ગુરુને ગાળ દેવરાવે, લોક કરે છે હાંસી રે.	ચે૦	૪
ચારાશી લાખ ચૌટા વિષે, દુઃખ પાર્યો બહુ વારો રે;		
તોહી તુજને શીખ ન લાગે, ધિક્ તારો અવતારો રે.	ચે૦	૫
ગુરુને ગુણ તો જીનવર ભાખે, શ્રી સિદ્ધાંત વારૂ રે;		
એહવા ગુરુને મૂકી જાતાં, લોક કહે છે કાળું રે.	ચે૦	૬
ગુરૂ પાસે રહેતા જશ પામ્યો, અલગા અવગુણ જાએ રે;		
ગૌતમની પેરે ગુરુને સેવે, સરશે તુમારો કામો રે.	ચે૦	૭
ચંચળતા છોડી ગુરૂ પાસે, રહી ચહે વિનયે નાણુ;		
વિબુધ વિમળસૂરિ પદ સેવો, ઈશ્વર કહે જીન ભાણુ.	ચે૦	૮

ગુણ સ્થાનકની સજ્જાય

હોયે મિથ્યાત્વ અભવ્યને, કાળ અનાદિ અનંતો રે;		
તેહ અનાદિ સાંત છે પ્રાણી, ભવ્યને તેતો રે.		
શ્રી જીન વચન વિચારીએ.		૧
આવલી ષટ સાસાયણે, ચોથું અથર તે મીસો રે;		
મનુજ ભવાદિક સુર ભવે, ઈશ્વર ભાખે જગદીશો રે.	શ્રીજીન૦	૨
પૂરવ કોડી છે પાંચમો, તેરમું દશથી ઉણુ રે;		
કાલ અવર ગુણ જાણવો, અંતર્મુદૂર્ત સહુનો રે.	શ્રીજીન૦	૩

સાધુ છકે અને સાતમે, મિલિ રહે પૂરવ કોડી રે;	
અધિક વધે હોય કેવલી, કઠીન કર્મદલ મોડી રે.	શ્રીભુન૦ ૪
જે જેહના વ્યવહારમાં, તેહને તેહ કહેવાય રે;	
નિશ્ચયથી ગુણ ઠાણ એ, અંતરગતિ પલટાય રે.	શ્રીભુન૦ ૫
ઉચિત ક્રિયા અધિગમ થકે, અછતો પણ ગુણ આવે રે;	
છતો હોય તે થિર રહે, જે ભુન વચન સુહાવે રે.	શ્રીભુન૦ ૬
જે ગુરૂ ચરણ ઉપાસતે, ઈમ ગુણઠાણે વિચાર રે;	
તે લહે સુજસ સંપદા, નિશ્ચય ને વ્યવહાર રે.	શ્રીભુન૦ ૭

૩૦૨

મરૂદેવી માતાની સજ્જાય

મરૂદેવી માતા રે એમ લણે, ઋષભભા આવોને ઘેર;	
હવે મુજ ઘડપણ છે ઘણું, મળવા પુત્ર વિશેષ.	મરૂદેવી૦ ૧
વત્સ તુમે વનમાં જઈ શું વસ્યા, તમારે ઓછું શું આજ;	
ઈંદ્રાદિક સર્વ શોભતાં, સાધ્યાં ષટ ખંડ રાજ.	મરૂદેવી૦ ૨
ઋષભભા આવી સમો સર્વો, વિનીતા નગરી મોઝાર;	
હરખે દેહ રે વધામણા, ઉઠી કરૂં રે ઉલ્લાસ.	મરૂદેવી૦ ૩
આઈ બેઠા ગજ ઉપરે, ભરત સ્વજન વાંઢવા જાય;	
પર્ષદા દીઠી રે પુત્રની, ઉપનયું કેવળજ્ઞાન.	મરૂદેવી૦ ૪
દૂરથી વાળ રે વાગીયાં, હૈયડે હરખ ન માય;	
હરખે આંસુ આવીયાં, પડલ દૂરે પલાય.	મરૂદેવી૦ ૫
સાચું સગપણ મા તણું, બીજા કારમા લોક;	
રડતાં પડતાં મેળો નહિ, હૃદય વિચારીને જો.	મરૂદેવી૦ ૬
ધન્ય માતા ધન્ય બેટડો, ધન્ય તેમનો પરિવાર;	
વિનય વિજય ઉવજાયાનો, વર્યો જય જયકાર.	મરૂદેવી૦ ૭

૩૦૩

ચરણ સિત્તરીની સંજ્ઞાય

- પંચ મહામત દશવિધ યતિ ધર્મ, સત્તર લેહે સંયમ પાલેલું;
વૈયાવચ્ચ દશ નવવિધ બ્રહ્મ, વાડ ભલિ અબ્બુઆલેલું.
ભવિજન ભાવે મુનિ ગુણ ગાવો. ૧
- જ્ઞાનાદિક ત્રય ખારે લેહે, તપ કરો જે અનિયાણેલું;
કોધાદિ ચારેનો નિગ્રહ, એ ચરણ સિત્તરી જાણેલું. ભવિં ૨
- ચઉવિહ પિંડ વસતિ વચ્ચ પાત્ર, નિર્દોષણ જે લેવેલું;
સમિતિ પાંચ વલી પડિમા ખારે, ભાવના ખારે સેવેલું. ભવિં ૩
- પચવીશ પડિલેહણ પણેંદ્રિય, વિષય કષાયને વારેલું;
ત્રણ ગુપ્તિ ને ચાર અભિગ્રહ, દ્રવ્યાદિક સંભારેલું. ભવિં ૪
- કરણ સિત્તરી એહવી ધારી, ગુણ અનંત વલી સેવેલું;
સંજમી સાધુ તેહને કહીયે, બીજા સવિ નામે ધરાવેલું. ભવિં ૫
- એ ગુણ વિણ પ્રવજયા બોલી, આલવિકાને તોલેલું,
તે ષટકાય અસંજમી જાણો, ધર્મદાસ ગણી બોલે રે. ભવિં ૬
- જ્ઞાનવિમલ ગુરૂ આણા ધારી, સંજમ શુદ્ધ આરાધેલું;
જેમ અનોપમ શિવસુખ સાધો, જગમાં કીર્તિ વાધેલું. ભવિં ૭

૩૦૪

બલભદ્ર મુનિની સંજ્ઞાય

- ભાસઅમણને મુનિવર પારણેલું, આવી ઉતર્યા સરોવરીયા પારે;
મન મોહું તુંગીયાપુર નગર સોહામણું. આંકણીં ૧
- આરે નગરીમાં જઈશું ગોચરીલું, આરે નગરીમાં કરશું આહારલું. ૧
- કુવાને કાંઠે પાણીડા સંચર્યાલું, પાછળ બાલુડો જાયલું; મનં ૨
- રૂપે સ્વરૂપે મુનિવર કુટડાલું, દેખી મનકું થયું અદ્ભૂતલું. ૨
- ઘડાને બદલે બાલુડો ફાંસીયોલું, ગયો છે કુવામાં બાલ; મનં ૩
- આરે નગરીમાં નહિ જાવું ગોચરીલું, આરે નગરીમાં નહીં કરું આહારલું. ૩

- સુકા તે વનમાં મુનિવર સંચર્યાલ, ત્યાં કર્યો છે મૃગલે નમસ્કારલ; મન૦
 ખત્રી વહેરે છે વનમાં લાકડાલ, ખત્રાણી લાવી છે ભાત. ૪
 ખત્રીએ મુનિવરને વાંદીઆલ, લેા મુનિ સુઝતો આહારલ; મન૦
 દોષ બેંતાલીશ ટાળીનેલ, લીધો છે સુઝતો આહારલ. ૫
 ખત્રી ખત્રાણી મુનિવર મૃગલો લ, જઈ બેઠા તરૂવર છાંય લ; મન૦
 કેઈ દિશીથી પવન આવીયોલ, ભાગી છે તરૂવરની ડાળ લ. ૬
 ખત્રી ખત્રાણી મુનિવર મૃગલોલ, ચારે જીવ સ્વર્ગમાં જાય લ, મન૦
 મુનિ સત્ય વિજ્યની એવી શીખડીલ, ધર્મમાં ખચીં લેજો સાથલ. ૭

૩૦૫

સુલસા શ્રાવિકાની સજ્જાય

- શીલ સુરંગી રે સુલસા મહાસતી, વર સમકિત ગુણ ધારીલ; શીલ૦ ૧
 રાજગૃહી પૂરે નાગ રથિક તણી, સુલસા નામે નારીલ.
 નેહ નિવિડ ગુણ તેહ દંપતિ તણો, સમકિત ગુણ થિર પેખીલ; શીલ૦ ૨
 દંદ્ર પ્રશંસા રે તસ સત કારણે, આવ્યો હરિણ ગમેધી લ.
 ગ્લાન મુનિને કાજે યાચીયા, ઔષધ કુંપા ચારલ; શીલ૦ ૩
 ભગ્ન દેખાડયા પણ નવી ભાવથી, ઉણીય ધરીય લગારલ.
 પ્રગટ થઈ સુર સુત હેતે દીયે, ગુટીકા તિહાં ખત્રીશલ; શીલ૦ ૪
 તસ સંથોગે રે ખત્રીસ સુત થયા, સકલ કલા સુજગીશલ.
 એક દિન વીરે ચંપાપુરી થકી, ધર્મ શિષ કહાવે લ; શીલ૦ ૫
 અખડ સાથે રે પરીક્ષા તે કરે, પણ સમકિત ભણાવે લ.
 દેશવિરતિનો રે, ધર્મ સમાચરી, સુરલોકે ગઈ તેહલ; શીલ૦ ૬
 નિર્મમ નામે રે, ભાવિ જીન હોર્યે, પંદરમે ગુણ ગેહલ.
 ઇણીપરે દ્રઢમન સમકિત ગુણ, જ્ઞાનવિમલ સુપસાયલ; શીલ૦ ૭
 તે ધન ધન જગમાંહી જાણીયે; નામે નવવિધિ યાયલ.

૩૦૬

મન વશ કરવાની સજ્જાય

- મન મોકલડું આણા ન માને, અરિહંત કહો કિમ કીજે રે;
 રાત દિવસ હીંડે હલફલતું, શિખામણ શી કીજે રે. મન૦ ૧

રાજ માર્ગ મૂકી ખાપલડું, ઉવટ વાટે જાવે રે;	
આઠ પહોર અટતો નિરંતર, તૃપતો કિમહી ન થાવે રે.	મન૦ ૨
ક્ષણ ધરાયો ક્ષણ ભૂખ્યો ભૂંડો, ક્ષણ રૂપે ક્ષણ તુષે રે;	
ધર્મ તણા ફલ સરસ ન આપે, પાપ તણા ફળ લુસે રે.	મન૦ ૩
લાખ ચોરાશી ચાચર ચઢીયો, રંકપણે રડવડીયો રે;	
ધર્મ વિના તે ભવભવ હીંડે, કર્મ તણે વશ પડીયો રે.	મન૦ ૪
આશા બાંધે ડુંગર જેવડી, ત્રેવડ કિમહી ન પહોંચે રે;	
ચિંતા જાળ પડયું પસ્તાવે, પરવશ પડીયું વિગુચે રે.	મન૦ ૫
મૂળ મંત્ર ને તંત્ર કરીને, મન મંકડ વશ આણે રે;	
પ્રભણે પ્રીતિ વિમલ મન સાથે, એહને સહુએ વખાણે રે.	મન૦ ૬

૩૦૭

સ્થુલીલદ્રની સજ્જાય

આંખો મોર્યો હે આંગણે, પરિમલ પુહવી ન માય;	
પાસે કુલી છે કેતકી, જમર રહ્યો હો લોભાય.	આંખો૦ ૧
આવો સ્થુલીલદ્ર વહાલા, લાછલ દે ના હો નંદ;	
તુમ શું સુજ મન મોહ્યું, જામ સાચરને હો ચંદ.	આંખો૦ ૨
સુગુણ સાથે પ્રીતડી; દિન દિન અધિકી હો થાય;	
લાગ્યો રંગ મજાકનો, કહીયે ચટકી ન જાય.	આંખો૦ ૩
નેહ વિહુણા રે માણસાં, જેહવા આવળ કુલ;	
દીસંતા રળીયામણાં, પણ નવિ પામે હો મૂલ.	આંખો૦ ૪
કોચલડી ટહુકા કરે, આંખે લહેકે રે લૂંબ;	
સ્થુલીલદ્ર સુરતરુ સારીખા, કોશ્યા કાનપર કંબ.	આંખો૦ ૫
સ્થુલીલદ્ર કોશ્યાને જુગવી, દીધું સમકિત સાર;	૧
રૂપવિજય કહે શીચલથી, લહીયે સુખ અપાર.	આંખો૦ ૬

આત્માની સજ્જાય

દુધ પુત્તરને ધન જોખન તારૂં, કાલ શું રહ્યો ભાળી;	
ફલ ફુલડાં તારા વેરાઈ જાશે, વસમા છે વન મારીરે,	
આમળો મેલી દેને મચકારી, જમડા લેઈ રહ્યા લટકારી.	૧
પારકા ઘરની વાતો કરતી, આપે થતી રૂપાળી;	
પારકા ઘરની નિંદા કરતી, હાથની લેતી તાળી રે.	૨
પારકા મળે ત્યારે પીતાંબર પેરતી, નાકમાં નાખતી વાળી;	
પોતાના મરે ત્યારે પછાડ ખાતી, કુટતી મુઠીઓ વાળીરે.	૩
પોતાના આવે ત્યારે પ્રાણ પાથરતી, નણુંદ આવે ત્યારે કાળી;	
વારે વારે હું વારી રહ્યો છું, હળવી બોલ હેઠાળી રે.	૪
બાર બાર મહિને મંદવાડ આવે, ખાટલો ઢાળીને સૂતી;	
રૂની પુણીઓ તારી વેરાઈ જાશે, રેંટીયો મેલ ઉલાળી રે.	૫
ઉદયસ્તન કહે ઘરનો ધંધો, ઘડી ન ભજ્યા પ્રભુ;	
વિનય વિજય કહે કાળમાં લેલી, લાખ ચોરાશીયા ફરી રે.	૬

વહુની સજ્જાય

ઉત્તર દિશાથી રે સાધુ આવ્યા, વહુએ દીક્ષા લીધી રે;	
સાત પાંચ સૌયર ટોળે મળીને, વહુને વ્યાકુલ કીધી રે,	
ઓ મારી નાનકડી વહુ ભગવાન ભજવાને ચાલી.	૧
તારૂં મારૂં ધન એકદું કર્યું ને, કાંઈ ના આવ્યું સાથે રે;	
ચતુર હોય તો ચેતી લેજો, બધું ઠાલે હાથે રે.	ભગ૦ ૨
સવારે ઉઠીને સામાયિક કરતી, નિત્ય પોષહ કરતી રે;	
આઠ કર્મનો ક્ષય કરીને, જેમ જપાય તેમ જપતી રે.	ભગ૦ ૩
કેણો રે સસરો ને કેણીરે સાસુ, કેણો રે ઘરનો સ્વામી રે;	
ઘરના સુખ તે ઘરમાં મેલ્યા, વહુ ઉપાસરે ચાલી રે.	ભગ૦ ૪

ઘરમાં રે ડાશી ડગમગે ને, વહુ દેવલોકમાં પહોંચ્યા રે;
અડધે જાતાં અરિહંત મલીયાં, મુકિત સુખલડી આપી રે. ૫
વહુને કેવલજ્ઞાન જ ઉપનયુ', વહુએ કારજ સાધ્યું રે;
કાન્તિ વિજયનો પાંડિત બોલે, જૈન ધર્મ છે સાચો રે. ૬

૩૧૦

સામાયિક લાલની સજ્જાય

કર પડિલ્લમણું લાવશું, હોય ઘડી શુભ ધ્યાન લાલ રે;
પરલવ જાતાં જીવને, સંખળ સાચું જાણુ લાલ રે. કર૦ ૧
શ્રી મુખ વીર ઈમ ઉચ્ચરે, શ્રેણીકરાય પ્રતે જાણુ લાલ રે;
લાખ ખાંડી સોના તણી; દીયે દિન પ્રત્યે દાન લાલ રે. કર૦ ૨
લાખ વર્ષ લગે ને વળી, એમ દીયે દ્રવ્ય અપાર લાલ રે;
એક સામાયિકને તોલે, નાવે તેહ લગાર લાલ રે. કર૦ ૩
સામાયિક ચઉવીસથો, લહું વંદન હોય હોય વાર લાલ રે;
મત સંભારો રે આપણા, તે ભવ કર્મ નિવાર લાલ રે. કર૦ ૪
કર કાઉરસગ્ગ શુભ ધ્યાનથી, પચ્ચક્રખાણુ સૂધુ વિચાર લાલ રે;
હોય સજ્જાયે તે વળી, ટાળો ટાળો અતિચાર લાલ રે. કર૦ ૫
શ્રી સામાયિક પ્રસાદથી, લહીયે અમર વિમાન લાલ રે;
ધર્મસિંહ મુનિ એમ લણે, એ છે મુકિત નિદાન લાલ રે. કર૦ ૬

૩૧૧

દશાર્ણભદ્ર રાજની સજ્જાય

વીર એસે જીન વંદનકું હરિ, આવત બે કર જોડી;
ચોસઠ સહસને હસ્તી બનાયે, પાંચસે ખાર મુખોરી હારે લાલા પાંચસે ૧
મુખ મુખ અષ્ટ દંતૂસળ સોહે, વાવડી આઠ લહોરી; વીર૦
વાવ્ય વાવ્ય બિચ અષ્ટ કમળ હે, પાંખડી લાખ બહોરી, હારે૦ પાંખડી૦
પાંખડી પાંખડીયે નાટય રચના, વાંસણી વેણુ ઝકોરી. વીર૦ ૨

૪૭

કમળ કમળ બિચ ઈંદ્ર ભુવન રે, આઠ ભદ્રાસન જોરી, હારે૦ આઠ૦	
બિચમેં સિંહાસન ઈંદ્ર બિરાજે, વીરકું નમત કરજોરી. વીર૦	૩
દશાર્જુનદ્ર દેખી હરિ રચના, નિજ અભિમાન તજ્યોરી, હારે૦ નિજ૦	
રૂદિ છોડકે ચારિત્ર લીનો, પ્રભુકે શરણુ રહ્યોરી. વીર૦	૪
પ્રભુકે વચન સુણી આનંદ પાવે, વંદન મુનિ પેં કર્યોરી, હારે૦ વંદન૦	
વિનય ધરત બહુ ભક્તિ કરત હે, હરિ નીજ સ્વર્ગ ગયોરી. વીર૦	૫

૩૧૨

હિતશીક્ષાની સજ્જાય

આપે આપ સદા સમજાવે, મનમાં દુઃખ મત પાવે રે;	
કોઈ કિસી કે કામ ન આવે, આપ ક્રિયા મૂલ પાવે રે. આપે૦	૧
જિમ પંખી તરૂપર મિલિ આવે, રચણી વીતે જાવે રે;	
તિમ તીરથ મેલી સવિ સોદા, કહી કહી નીજ ઘર આવે રે. આપે૦	૨
આપ તણી કરતુ તે કર્યા, જે લોગવે તેહ એકલો રે;	
માહરૂં કરતો અહનિશિ, મૂઢપણે હોઈ ગહીલો રે. આપે૦	૩
થિર નહી એ સંસારી પ્રાણી, તન ધન યૌવન વાન રે;	
જીમ સંધ્યાનું વાદલ રંગ, જીમ ચંચલ ગજ કાન રે. આપે૦	૪
ઇમ જાણીને ધર્મ આરાધો, કો આપે આપસ બાહુરો રે;	
શ્રી જ્ઞાન વિમલ પ્રભુને નિત ધ્યાવો, જિમ શિવસુખને પાઓ રે. આપે૦	૫

૩૧૩

ક્રોધની સજ્જાય

કડવાં ફળ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ જાણે;	
રીસ તણો રસ જાણીએ, હલાહલ તોલે. કડવાં૦	૧
ક્રોધે કોડ પુરવ તણું, સંજમ ફલ જાય;	
ક્રોધ સહિત તપ જે કરે, તે તો લેખે ન થાય. કડવાં૦	૨
સાધુ ધણો તપીયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ;	
શિષ્યના ક્રોધ થકી થયો, ચંડકોશીયો નાગ. કડવાં૦	૩

આગ ઉઠે જે ઘર થકી, તે પહેલું ઘર બાળે;		
જળનો ભેગ બે નવિ મળે, તો પાસેનું પ્રભળે.	કડવાં૦	૪
ક્રોધ તણી ગતિ એહવી, કહે કેવળ નાણી;		
હાણ કરે જે હેતની, જળવળે એમ જાણી.	કડવાં૦	૫
ઉદયરતન કહે ક્રોધને, કાદળે ગાળે સહી;		
કાયા કરળે નિર્મલી, ઉપશમ રસે નાહી.	કડવાં૦	૬

૩૧૪

માનની સજ્જાય

રે જીવ માન ન કીજીએ, માને વિનય ન આવે રે;		
વિનય વિના વિદ્યા નહી, તો કિમ સમકિત પાવે રે. રે૦		૧
સમકિત વિણ ચારિત્ર નહી, ચારિત્ર વિણ નહી મુક્તિરે;		
મુક્તિના સુખ છે શાશ્વતા, તે કિમ લહીએ ભુક્તિ રે. રે૦		૨
વિનય વડો સંસારમાં, શુણમાં અધિકારી રે;		
માને શુણ જાણે ગણી, પ્રાણી જોળે વિચારી રે. રે૦		૩
માન કર્યું જો રાવણે, તે તો રામે માર્યો રે;		
દુર્યોધન ગરવે કરી, અંતે સવિ હાર્યો રે. રે૦		૪
સૂકાં લાકડાં સારિળો, દુઃખદાયી એ ખોટો રે;		
ઉદય રતન કહે માનને, દેળે દેશવટો રે. રે૦		૫

૩૧૫

માયાની સજ્જાય

સમકિતનું મૂળ જાણીએજી, સત્ય વચન સાક્ષાત્;		
સાચામાં સમકિત વસેજી, માયામાં મિથ્યાત્વરે પ્રાણી,		
મ કરીશ માયા લગાર.		૧
મુખ મીઠો જીહો મનેજી, કુડ કપટનો રે કોટ;		
જીભે તો જીજી કરેજી, ચિત્તમાંહિ તાકે ચોટ રે. પ્રાણી૦		૨
આપ ગરબે આઘો પડેજી, પણ ન ધરે વિશ્વાસ;		
મનશું રાખે અંતરોજી, એ માયાનો પાસ રે. પ્રાણી૦		૩

જેહશું બાધે પ્રીતડીલ, તેહશું રહે પ્રતિકુલ;
 મેલ ન છ'ડે મન તણોલ, એ માયાનું મૂળ રે. પ્રાણી૦ ૪
 તપ કીધો માયા કરીલ, મિત્રશું રાખ્યો રે લેહ;
 મદિલ જીનેશ્વર જાણીલે, તો પામ્યા સ્ત્રીવેદ રે. પ્રાણી૦ ૫
 ઉદયરતન કહે સાંભળોલ, મેલો માયાની બુદ્ધ;
 મુક્તિપુરી જવા તણોલ, એ મારગ છે શુદ્ધ રે. પ્રાણી૦ ૬

૩૧૬

લોલની સંજ્ઞાય

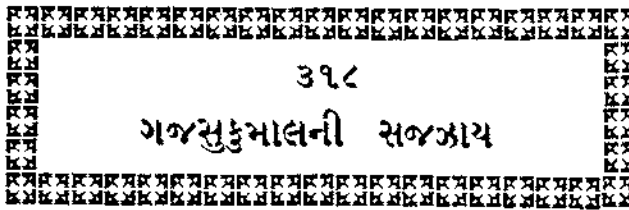
તુમે લક્ષણ જોલે લોલના રે, લોલે મુનિજન પામે ક્ષોલના રે;
 લોલે ડાહ્યા મન ડોળ્યા કરે રે, લોલે દુર્નય પંથે સંચરે રે. તુમે૦ ૧
 તજે લોલ તેહના લેઉ ભામણાં રે, વળી પાથે નમીને કરૂં ખામણાં રે;
 લોલે મરજાલા ન રહે કેહની રે, તુમે સંગત મેલો એહની રે. તુમે૦ ૨
 લોલે ધર મેલી રણમાં મરે રે, લોલે ઉંચ નીચ આચરે રે;
 લોલે પાપ ભણી પગલાં ભરે રે, લોલે અકારજ કરતાં ન ઓસરે રે. તુમે૦ ૩
 લોલે મનડું ન રહે નિર્મળ રે, લોલે સગપણ નાસે વેગળું રે;
 લોલે ન રહે પ્રીતિ ને પાવડું રે, લોલે ધન મેળે બહુ એકડું રે. તુમે૦ ૪
 લોલે પુત્ર પ્રત્યે પિતા હણે રે, લોલે હત્યા પાતક નવિ ગણે રે;
 તે તો દામ તણે લોલે કરી રે, ઉપર મણિધર થાયે મરી રે. તુમે૦ ૫
 જોતાં લોલનો થોલ દીસે નહી રે, એવું સૂત્ર સિદ્ધાંતે કહ્યું સહી રે;
 લોલે ચકી સુભૂમ નામે જીવો રે, તેતો સમુદ્રમાંહે ડુખી જીવો રે. તુમે૦ ૬
 એમ જાણીને લોલને છ'ડજો રે, એક ધર્મશું મમતાં મંડજો રે;
 કવિ ઉદયરતન ભાષે મુદારે, વંદુ લોલ તજે તેહને સદા રે. તુમે૦ ૭

૩૧૭

સામાયિક પદની સંજ્ઞાય

સમરે રે જીવ ! નવકાર નિત્ય રનેહશું, અવર કાં આળ પંપાળ જાંખે;
 વર્ણ અડસઠ નવકારના નવપદ, સંપદા આઠ અરિહંત ભાખે. ૧

શત્રુજય તીર્થ સમ તીર્થ ન કો ભજંત, વચણુ વીતરાગ સમ ન કો કહેશે;
 મંત્ર નવકાર સમ મંત્ર જપો નકો, આદિને અંત હુવો ન હોશે. ૨
 આદિ અક્ષર નવકાર તે નરકના, સાત સાગર ટળે નહી અધુરી;
 એક પદ ઉચ્ચરે દુરિત દુરિયા ટળે, સાગર આયુ પચાસ પુરી. ૩
 સચલ પદ સમરતાં પાંચસો સાગરા, સહસ્ર ચઉપન્ન નવકારવાળી;
 હર્ષ ધરી એકસો આઠ નવકાર ગણે, પંચ લક્ષ સાગર નરકાયુ ટાળી. ૪
 લાખ એક જાપ જન પૂજી પૂજે જપે, પદવી પામે અરિહંત કેરી;
 અશેક તરૂ વર તળે બાર પર્વદા મળે, ગડગડે ગગન ભેરી ન ફેરી. ૫
 આઠસો આઠ વળી આઠ સહસ્ર વળી, આઠ લખ્યા વળી આઠ કોડી;
 મુક્તિ લલના વરે, પ્રીતિ વિમળ કહે, આપણા કર્મ આઠે વિહોડી. ૬

ગજસુકુમાલ મહાસુનિજ રે, સમશાને કાઉસ્સગ્ગ;
 સોમિલ સસરે દેખીને જીરે, કીધો મહા ઉપસર્ગરે
 પ્રાણી ધન ધન એહ અણુગાર, વંદો વારંવાર રે. પ્રાણીં ૧
 પાળ બાંધી શિર ઉપરેજી, અગ્નિ ધરી તેહ માંહી;
 જળજળજવાળા સળગતીજી, ઋષિ ચઢીયા ઉત્સાહ રે. પ્રાણીં ૨
 એ સસરો સાચો સગોજી, આપે મુક્તિની પાઘ;
 ઈણુ અવસર ચૂકુ નહિજી રે, ટાણું કર્મ વિપાક રે. પ્રાણીં ૩
 મારું કાંઈ બળતું નથીજી રે, બળે બીજાતું એહ;
 પાડોશીની આગમાંજી રે, આપણો અલગો ગેહ રે. પ્રાણીં ૪
 જન્માંતરમાં જે કર્યોજી રે, આ જીવે અપરાધ;
 ભોગવતા ભલી ભાતશુંજી રે, શુકલ ધ્યાન આસ્વાદ રે. પ્રાણીં ૫
 દ્રવ્યાનળ ધ્યાનાનળેજી રે, કાયા કર્મ દહંત;
 અંતગડ હુવા કેવળીજી રે, ધર્મરતન પ્રણમંત રે. પ્રાણીં ૬

સંસારના ખોટા સગપણની સજ્જાય

સગુ તારું કોણુ સાચું રે સંસારીયામાં સગુ.		
પાપનો તો નાખ્યો પાથો, ધરમમાં તું નહિ ધાયો;		
હાથો થઈને તું દબાયો રે, સંસારીયામાં.	સગુ૦	૧
ફૂડું ફૂડું હેત કીધું, તેને સાચું માની લીધું;		
અંન કાલે દુઃખ લીધું રે, સંસારીયામાં.	સગુ૦	૨
વિસવાસે બહાલા કીધાં, પીયાલા ઝેરના પીધા;		
પ્રભુને વીસારી લીધા રે. સંસારીયામાં.	સગુ૦	૩
મન ગમતા માં મહાલ્યો, ચોરને મારગે ચાલ્યો;		
પાપીઓનો સંગ ઝાલ્યો રે. સંસારીયામાં.	સગુ૦	૪
ઘરને ધંધે ઘેરી લીધો, કામીનીયે વશ કીધો;		
ઋષભ દાસ કહે દગો લીધો રે. સંસારીયામાં.	સગુ૦	૫

સુંદરીના આયંબીલ તપની સજ્જાય

સરસ્વતી સ્વામિની કરો સુપસાય રે, સુંદરી તપનો લાણું સજ્જાય રે;		
ઋષભદેવ તણી અંગજાત રે, સુંદરી ની સુનંદા માત રે,		
લવિજન લાવે એ તપ કીજે રે, મનુષ્ય જન્મનો લાહો લીજે રે.		૧
ઋષભ દેવે જળ લીક્ષા લીધી રે, સુંદરી ને આજ્ઞા નવિ લીધી રે;		
ભરત બાણે મુજ થાશે નારી રે, એ મુજ પ્રાણ થકી છે પ્યારી રે.		૨
ભરતરાય જળ પટખંડ સાધ્યો રે, સુંદરીએ તપ માંડી આરાધ્યો રે;		
સાઠ હજાર વર્ષ લગે સાર રે, આંબીલ તપ કીધો નિરધાર રે.		૩
ચૌદ રત્ન નવ નિધાન રે, લાખ ચોરાશી હાથીનું માન રે;		
લાખ ચોરાશી જેહને વાળ રે, ભરતરાય આવ્યા તવ ગાળ રે.		૪
ભરતરાય મોટા નરદેવ રે, દોય સહસ યજ્ઞ કરે સેવ રે;		
અયોધ્યા નગરીએ ભરતજી આવ્યા રે, મહિલા સર્વે મોતીડે વધાવ્યા રે.		૫

આ કુણુ દીસે દુર્બળ નારી રે, સહુ કહે સુંદરી બેન તુમારી રે;	
કહે તુમે એને દુર્બળી કીધી રે, મુજ બેનડીની ખબર ન લીધી રે.	૬
સહુ કહે આંબીલનો તપ કીધો રે, સાઠ હજાર વરસ પ્રસિદ્ધો રે;	
જાઓ તુમે બેનડી દીક્ષા પાળો રે, ઋષભદેવતું કુળ અજવાળો રે.	૭
ભરતરાયની પામી શિક્ષા રે, સુંદરીએ તવ લીધી દીક્ષા રે;	
કર્મ ખપાવીને કેવલ પામી રે, કાંતિવિજય પ્રણમે શીરનામી રે.	૮

૩૨૧

દ્રૌપદી સતીની સજ્જાય

લજ્જા મોરી રાખો રે દેવ ખરી, દ્રૌપદી રાણી શું કર વિનવે;	
કર હોય શીશ ધરી, દૂત રસે પ્રીતમ મુજ હાથોં વાત કરીની ખરી.	૧
દેવર દુર્યોધન દુઃખશાસન, એહની બુદ્ધિ ફરી;	
ચીવર ખેંચે મોહી સભામેં, મનમેં દ્વેષ ધરી રે.	લજ્જા ૦ ૨
ભીષ્મ દ્રૌણ કરણાદિક સરવે, કૌરવ ભીક ભરી;	
પાંડવ પ્રેમ તણ મુજ બેટા, જે હતા જીવ જૂંરી રે.	લજ્જા ૦ ૩
અરિહંત એક આધાર અમારે, શીયલ શું સંગ ધરી;	
પત રાખો પ્રભુજી ઇણુ વેળા, સમકિત વંત સૂરી.	લજ્જા ૦ ૪
તતખિણુ અષ્ટોત્તર શત ચીવર, પૂર્યા પ્રેમ ધરી;	
શાસન દેવી જય જય રવ બોલે, કુસુમની વૃષ્ટિ કરી.	લજ્જા ૦ ૫
શીયલ પ્રભાવે દ્રૌપદી રાણી, લજ્જા લીલ વરી;	
પાંડવ કુંતાદિક હરખ્યા, કહે ધન્ય ધીર ધરી.	લજ્જા ૦ ૬
સત્ય શીલ પ્રભાવે કૃષ્ણ, ભવજલ પાર તરી;	
જન કહે શીયલ ધરે તસ જનને, નમીયે પાય પડી રે.	લજ્જા ૦ ૭

૩૨૨

સીતાજીની સજ્જાય

જનક સુતા હું નામ ધરાવું, રામ છે અંતર જામી;
પાલવ મારો મેલને પાપી, ફળને લાગે છે ખામી,

અડશેા માને માને માને માને. અં મારો નાવલીયો દુહવાય;	અં	
મને સંગ કેનો ન સુહાય, અં મારું મન માંહેથી અકળાય.	અં	૧
મેરૂ મહિધર કામ તજે જો, પથર પંકજ ઉગે;		
જો જલધિ મર્યાદા મૂકે, પાંગળો અંબર પૂગે.	અં	૨
તો પણ તું સાંભળને રાવણ, નિશ્ચય શીલ ન ખંડું;		
પ્રાણ અમારા પરલોક જાએ, તો પણ સત્ય ન છંડું.	અં	૩
કુણ મણિધરની મણી લેવાને, હૈડે ઘાલે હામ;		
સતી સંગાથે સ્નેહ કરી ને, કહો કુણ સાધે કામ.	અં	૪
પરદારનો સંગ કરીને, આખર કોણ ઉગરીયો;		
ઉંડું તો તું જોને આલોચી, સહી તુજ દહાડો ફરીયો.	અં	૫
જનક સુતા હું જગ સહુ જાણે, લામડણ છે ભાઈ;		
દશરથ નંદન શિર છે સ્વામી, લક્ષ્મણ કરશે લડાઈ.	અં	૬
હું ઘણીયાતી પીયું શુણ રાતી, હાથ છે મારે છાતી;		
રહે અલગો તુંજ વયણે ન અહં, કાં કુળે વાવે છે કાતી.	અં	૭
ઉદય રતન કહે ધન્ય એ અબલા, સીતા જેહતું નામ;		
સતીયો માંહી શિરોમણી કહીએ, નિત્ય નિત્ય હોજો પ્રણામ.	અં	૮

૩૨૩

ધન્ના અણુગારની સન્ન્યાય

ચરણ કમળ નમી વીરના રે, પૂછે શ્રેણીક રાય; મુનિશ્યું મન માન્યો.		
ચૌદ સહસ્ર મુનિ તાહરે રે, અધિકો કુણ કહેવાય. મુનિં		૧
જન કહે અધિકો માહરે રે, ધન ધનો અણુગાર; મુનિં		
છતી રિદિ જેણે પરીહરી રે, તરુણી તણ પરિવાર. મુનિં		૨
સિંહ તણી પરે નીકળી રે, પાળે વ્રત સિંહ સમાન; મુનિં		
ક્રોધ-લોભ માયા તણ રે, દૂર કીધો અભિમાન. મુનિં		૩
મુજ હાથે સંયમ થઈ રે, પાળે નિરતીચાર; મુનિં		
છકૂ છકૂ આંખીલ પારણે રે, લીયે નિરસ આહાર. મુનિં		૪
કોઈ ન વંછે માનવી રે, તેવો લીયે આહાર; મુનિં		
ચાલતા હાડ ખડખડે રે, જીમ ખાખરના પાન. મુનિં		૫
સક્કર લયું જેમ કોચલું રે, તીમ ધન્ના મુનિનું વાન; મુનિં		
પંચ સમિતિ ત્રણ શુપ્તિ શુરે, રંગે રમે નિશદિશ. મુનીં		૬

સર્વાર્થસિદ્ધ સુખ પામીયા રે, ધન ધનો અણુગાર. મુનિ૦
 નવમે અંગે જેહનો રે, વીરે કહ્યો અધિકાર. મુનિ૦ ૭
 પંડિત જીન વિજય તણો રે, નમે તેહને વારોવાર. મુનિ૦
 પ્રાતઃ ઉઠીને તેહનું રે, નામ લીજે સુવિચાર. મુનિ૦ ૮

૩૨૪

નમી પ્રવજયાની સજઝાય

સુરલોકના સુખ લોગવી હો શ્રોતા, નગરી મિથીલા નરેશ;
 જાતિ સ્મરણે જાગીયો હો શ્રોતા, મેલી ઋદ્ધિ અશેષ હો હુંવારી શ્રોતા;
 નિત્ય નમીજે એ નિત્ય નમીજે તેહને હો શ્રોં વિચરે દેશ વિદેશ હો. હુંં ૧
 સંજમ લેઈ સંચર્યો હો શ્રોં મેલ્યો સહુનો મોહ;
 કોલાહલ તપ ઉલ્લસ્યો રે શ્રોં વેક્યો ન જાય વિછોડ હો. હુંં ૨
 પુરંદર પારખા કારણે હો શ્રોં વિપ્રને વેશે તામ;
 પરજળતી દાખે પુરી હો શ્રોં સુરપતિ સહસા ઉદામ હો. હુંં ૩
 રૂઢી ભરી દાજે પુરી હો સાધુ, કાં તુમે મુકો ઉવેખ;
 મૂડી કાંઈ બળતી નથી હો વિપ્રા, રિદ્ધિ માહરી ઈહા રેખ હો. હુંં ૪
 પૂરી એ સમરાવી હો સાધુ, કરજો આતમ કાજ;
 ગઢમઢ મંદિર શોભતી હો સાધુ, રહે અવિચલ જીનરાજ હો. હુંં ૫
 અવિચલ નગરી જેહ છે હો વિપ્રા, તિહાં કરશું મંડાણ;
 અતીર તણો શો આશરો હો વિપ્રા, જીહાં નિત્ય પડે ભંગાણ હો. હુંં ૬
 કોડી કટક જીત્યા થકી હો વિપ્રા, મન જીતે તે શૂર;
 સૂરપતિ સૂરલોકે ગયો હો શ્રોં પરશંસી ભરપૂર હો. હુંં ૭
 પરમ ઉદય પામ્યા નમિ હો શ્રોં ઉદયરત્ન ઉવજઝાય;
 વલયથી મન વાલ્યું જિણે હો, શ્રોં પ્રેમે નમું તસ પાય હો. હુંં ૮

૩૨૫

જય ભૂષણ મુનિની સજઝાય

નમો નમો જયભૂષણ મુનિ, દુષણ નહિ લગાર રે;
 શોષણ ભવજલ સિંધુના, પોષણ પુન્ય પ્રચાર રે. નમો ૧

કીર્તિ ભૂષણ કુલ અંબ રે, ભાસન ભાણુ સમાન રે;	
કોસંબી નયરી પતિ, માત સ્વયંપ્રભા નામ રે નમો	૨
પરણી નીજ ઘરે આવતા, સખિ સવિ પરિવાર રે;	
જયધર કેવલી વંદીયા, નિસુણી દેશના સાર રે. નમો	૩
પૂરવ ભવની માતડી, પરણી તેં ગુણુ ગેહ રે;	
જય સુંદરીયે સ્વયંવરા, આણી અધિક સનેહ રે. નમો	૪
તે નિસુણીને પામીયો, ભતિ સ્મરણુ તેહ રે;	
સંયમ જે સહસ પુરુષરથું, વનીતા સાથે અછેહ રે. નમો	૫
એક અનંતપણે હોઈ, સંબંધે સંસારી રે;	
ઈમ પરિભાવના ભાવતાં, વિચરે પૂરવ ધારી રે. નમો	૬
ઘાતિ કર્મક્ષયે ઉપનું, કેવલજ્ઞાન અનંત રે;	
પર ઉપગાર કરે ઘણા, સેવે સુરનર સંત રે. નમો	૭
ઈમ વિરમે જે વિષયથી, વિષસમ કટુક્લ બાણી રે;	
જ્ઞાનવિમલ ચઢતી કલા, થઈ તે ભવિ પ્રાણી રે. નમો	૮

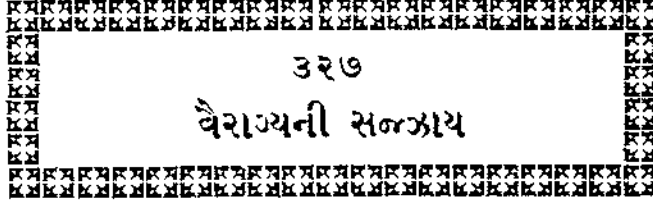
૩૨૬

વૈરાગ્યની સજ્જાય

આયા ઘેનમાં ઊંઘી રહ્યો, જાગીને ન કરી તપાસ;	
કાળે આવીને હલ્લો કર્યો, તવ થયો રે ઉદાસ.	
આરે સંસાર અસાર છે, નથી નિત્ય રહેનાર.	
અંતે કોઈ કેહનું નહિ, નથી ફેર લગાર. આરે	૧
ઢોડે કુદે રે ઉંદર બાપડા, કરે તાન ગુલતાન;	
બીલ્લીએ આવીને પકડયો, મરણુ પામે હેવાન. આરે	૨
ચોપટ બેઠો રે પાંજરે, કરે વિવિધ ઉચ્ચાર;	
મંજરી બે આવી મલે, નક્કી પ્રાણુ લેનાર. આરે	૩
તેતર બગલું રે બાપડું, ભવિષ્ય થકી રે અજાણુ;	
ચાલ્યું જાય ઉલ્લાસમાં, બાજ ખેંચી લે પ્રાણુ. આરે	૪
હરણુ ઠેકે ઢોડે વનમાં, કરે નવ નવા ખેલ;	
શીઘ્ર શીકાર બે આવી મલે, દેવે ચોચીંતુ બાણુ. આરે	૫
કુર કસાય જે ઘાતકી, બોકડા પાછળ જાય;	
મારે શીર ઊંધું ટાંગીને, ત્યારે દયા વિનાશ. આરે	૬

એવું જાણી તું ચેતજે, થઈ રહેજે તૈયાર;
અણધાર્યું ઉઠી ચાલવું, નહિ જીવે વાર કુવાર. આરે૦ ૭
ખોત ગઈ થોડી રહી, ભાતું કરજે રે સાથ;
ન્યાયસાગર પ્રભુ એમ ભણે, છોડો સંસાર અસાર. આરે૦ ૮

સુરતરૂની પરે દોહીલો રે, લાધ્યો નર અવતાર;
લહી એળે મત હારજો રે, કોઈ કરજો મનમાંહી વિચાર કે,
ચેતો રે ચિત્ત પ્રાણી, મત રાચો રે તમે રમણી ને સંગ કે.
માચો રે જીવવાણી. ૧

તે કારણ તુમે સદ્ધો રે, જે ભાજ્યો જગનાથ;
પાંચે આશ્રવ પરિહરો રે, કાંઈ દુહ્લહો રે માનવ ભવ સાથ કે ચેતો૦ ૨

જીવવાને વાછે સહુ રે, મરણ ન વાંછે કોય;
આપણી પેરે પાળવા રે, ત્રસ થાવર રે હણવા નવિ હોય કે. ચેતો૦ ૩

અપજશ કીર્તિ ઇણ લવે રે, પરભવ દુઃખ અનેક;
કૂડ કરતાં પામીયે રે, જેણે નાણ્યો રે મનમાંહી વિવેક કે. ચેતો૦ ૪

માતાપિતા બાંધવ સહુ રે, પુત્ર કલત્ર પરિવાર;
સ્વારથ લગે એ સહુ સચું રે, કોઈ પરભવ રે રાખણ હાર કે. ચેતો૦ ૫

પુત્ર કલત્ર ઘરહાટની રે, મમ કરો મમતા ફેક;
જે પરિત્રાહ માંહી હતા રે, તે છોડી રે ગયા બહુલા લોક કે. ચેતો૦ ૬

અદ્ય દિવસનો પ્રાહુણો રે, સહુ કોઈ ઇણે સંસાર;
એક દિન ઉઠી જાયવો રે, કુણ જાણે રે કેહવો અવતાર કે. ચેતો૦ ૭

અંજલિગત જલની પરે રે, ખિણ ખિણ ખૂટે આય;
જાવે તે નવિ બાહુડે રે, જરા શું ઘટે ચીવનને ધાય કે ચેતો૦ ૮

આરંભ છંડી આતમા રે, પીએ સંજમ રસ ભરપૂર;
સિદ્ધિ વધુને કારણે રે, ઇમ બોલે રે શ્રી વિજય દેવ સૂરી કે ચેતો૦ ૯

૩૨૮

વિનય અધ્યયનની સંજ્ઞાય

- સરસતિ મતિ અતિ નિરમલી રે, આપો કરીય પસાય;
 ગાઈશ હું જિન ધર્મનું રે, મૂલ વિનય કરી ભાવ રે.
 વિનય સમાચરો, વિનય સચલ શુભ સાર રે. વિ૦ ૧
 જંબૂ પ્રત્યે જુગતે કહે રે, શ્રી પંચમ ગણધાર;
 ચરમ જિણેસર ઈમ કહ્યું રે, પ્રથમ અધ્યયન વિચાર રે. વિ૦ ૨
 વિનય લગે વહીયે સહી રે, જ્ઞાન સુધારણ સાર;
 જ્ઞાને દરિસણ સંપળે રે, દરિસણે ચરણ ઉદાર રે. વિ૦ ૩
 ચરણ ઘડી શિવપુર તણો રે, લહીએ સુખ અનંત;
 ભવિક જીવ કારણ કહે રે, ભય ભંજન ભગવંત રે. વિ૦ ૪
 ગુરૂની આણે ચાલીયે રે, રહીયે ગુરુને રે પાસ;
 ગુરુ મન ગમતું જોઈએ રે, ઈમ જીવ વિનય અભ્યાસ રે. વિ૦ ૫
 ગડ સુઅર કણ કુંડલું રે, મૂકી માંડે મોહ;
 વિષા ઉપર તિમ રમે રે, મૂરખ ગુરૂએ દ્રોહ રે. વિ૦ ૬
 કોહી કાને જિમ કુતરી રે, ન લહે કહીય વિશ્રામ;
 તિમ કુશીલ અ કહ્યાગરા રે, પામે નહીય સુઠામ રે. વિ૦ ૭
 અંદ્ર કિરણસમ નિરમલો રે, જાગે તસ જસ વાય;
 વિનય નિરંતર જે કરે રે, મૂકી વિષય કષાય રે. વિ૦ ૮
 ઈમ શુભ વિનય તણા સુણી રે, જે નિતુ કરે અભ્યાસ;
 શ્રી રાજશીલ ઉવજાયા ભણે રે, સફલ ફલે તસ આસો રે. વિ૦ ૯

૩૨૯

વરદત્તકુંભારની સંજ્ઞાય

- સુખડાનો મટકો દેખાડી, પાડે પુરૂષ હજારી રે;
 પગે પગે પ્રીત કરતાં પાપની, ન રહે કોઈની વારી રે.
 હમકે શું ચાલે ઠગારી રે, કામિની કામણુ ગારી રે; ૧

એક નરને આંખે સમજાવે, બીજા શું બોલે કરારી રે;	
ત્રીજા શું રમે તક જોઈ, ચોથો ઘરે ચિત્ત સંભારી રે. ઠમકે૦	૨
કોડી જતન કરી કોઈ રાખે, માનિની મહોલ મોજારી રે;	
તો પણ તેહને સુતા વેચે, ઘરે ન રહે છુતારી રે. કે. ઠમકે૦	૩
લાખ ભાતે લલચાવે લંપટ, વિરૂધ વિષયની કચારી રે;	
એહના પાસમાં જે નર પડીઆ, ન છુટયા તે નિરધારી રે. ઠમકે૦	૪
ભામિની બોલે જે નવિ ભૂલે, શીલે દેહ સમારી રે;	
ઉદયરતન કહે તેહ પુરૂષની, હું જાઉં બલીહારી રે. ઠમકે૦	૫

૩૩૦

એલક-અધ્યયનની સજ્જાય

અજને જિમ કોઈ આપણે આંગણે, પાહુણા કાજે રે પ્રેમે પોષે;	
ગમતે આરો ચરે ફરે ગોલશ્યું, જ્વોદન પૂરે રે મનને તોષે.	૧
ભગવંત ભાખે હો ભોગ ભૂંડા અછે, શિર જેમ છંડી રે અજને આરોગે;	
પંચ વિષયને પદારથે પ્રાણીઓ, ભવભવમાં તમે ભોગ સંજોગે.	૨
મંદિરા માંસને આહારે મોહીયો, જીવડો દંડાય રે દિવસ ને રાતે;	
નરકે નાના વિધ લહે વેદના; પ્રાણી પીડાએ રે પાપને પાતે.	૩
કોડીને કાજે કનક ટકા ગમે, રામ જિમ હારે કોઈક રાજ;	
કુપ્પથ કાચા અંખ ફલ કારણે, તિમ લહે દુઃખડા રે વિષય તગાજ.	૪
સુરવર શિવ સુખની તજ સાહિબી, વિષયની વાતે રે કેઈ વિશુતા;	
ઉદયરતન વાયક એમ ઉચરે, હજીય ન ચેતો રે કાં હાહુતા.	૫

૩૩૧

પરદેશી રાજની સજ્જાય

દોહડા :	શ્રી ગુરૂ સેવો સાધુ જન, આણી આદર સાર;	
	રાય પ્રદેશીની પરે, જયું પામો ભવપાર.	૧
	શ્રી ગુરૂ સુરતરૂથી અધિક, દોલતનો દોતાર,	
	રાય પ્રદેશી જેણે કિયો, સુર રમણી ભરથાર.	૨

ઢાલ : શ્રી ગુરુ સંગતિ કરજો ભાઈ, એ સહી માનો વાત રે;
 નરનારી મન માન્યા પામે, સુખ સઘલાં વિખ્યાત રે. શ્રી૦ ૧
 શ્રવેતામ્બી નગરીયે મોટો, રાય પ્રદેશી પાપી રે;
 પણુ ગુરુની વાણી નિસુણી ને, વિરૂઢ વાત ઉત્થાપી રે. શ્રી૦ ૨
 પહેલે સુરલોકે અવતરીયો, શ્રી સુર્યાલ વિમાને રે;
 અવલ આયુ લહ્યું લીલાયે, ચાર પદ્યોપમ માને રે. શ્રી૦ ૩
 તિહાંથી તે ચવીને અવતરશે, મહાવિદેહ શુભ ક્ષેત્રે રે;
 કેવલ પામી સિદ્ધિયે જાશે, વાત કહી એ સૂત્રે રે. શ્રી૦ ૪
 પંડિત ઋદ્ધિ વિજય ગુરુ પાસે, ગુણ સંગતિ ગુણ સુણીયા રે;
 તે પંડિત સુખ વિજયે બુદ્ધે, ભાવ ધરીને ભણીયા રે. શ્રી૦ ૫

૩૩૨

કપિલ ઋષિની સજ્જાય

કપિલ નામે કેવલી રે, ઈણી પરે દિયે ઉપદેશ,
 ચોર સહી પાંચને ચાહીને રે, વિગતે વચણુ વિશેષ રે,
 નાચ ન નાચીયે, ચાર ગતિને ચોકે રે રંગે ન રાચીયે. ૧
 નાટક દેખાડયું નવું રે, ભવ નાટક ને રે ભાવ;
 જે નાચે સહિ જીવડા રે, જ્યારે જે પ્રસ્તાવ રે. નાચ૦ ૨
 પાંચ વિષયને પરિહરી રે, ધરો મન સાથે રે ધીર;
 કાયરતું નહિ કામ એરે, નર જે જે હોય વીર રે. નાચ૦ ૩
 ભવ ઠરીયો તરીયો દુઃખે રે, નિરમળ સંજમ નાવ;
 ત્રણુ જીવને તરવા રે, બાકી સર્વ બનાય રે. નાચ૦ ૪
 મન વચનાદિક વશ કરી રે, જયણા જે કરે જાણ;
 દુરગતિના દુઃખ તે દલી રે; પામે પરમ કલ્યાણુ રે. નાચ૦ ૫
 લાભે લોભે વાધે ઘણા રે, દો માસા લહી દામ;
 કોડી ધન મન કામના રે, તૃણુ ન શમી તામ રે. નાચ૦ ૬
 તસકર તે પ્રતિ બૂઝીયા રે, કપિલ ઋષિ ઉપદેશ;
 ઉદય રતન વાચક વદે રે, અરથ એહ લવલેશ રે. નાચ૦ ૭

૩૩૩

સંસારની અસારતાની સજ્ઞાય

સંસાર ધુમાડાના બાચકા રે, જાતાં નહિ લાગે વાર;
 રંગ પતંગીયું ઉડી જાયે,
 સ્વપ્નું થાયે સંસાર, હેતે ધર્મરસ પીજીએ. રંગ૦ ૧
 કઠીન ચોટે છે કાળની રે, મરણ મોટેડ માન;
 કંઈક રાજા ને કંઈક રાજ્યા, છોડી ચાલ્યા સંસાર. રંગ૦ ૨
 કેનાં છોડું કેના વાછડું રે, કેના ભાઈ ને બાપ;
 અંત કાલે જવું એકલાં, સાથે પૂન્ય ને પાપ. રંગ૦ ૩
 માલી વીણ રૂડાં કુલડાં રે, કળીયો કરે રે વિચાર;
 આજનો દિન રળીયામણો, કાલે આપણા શું ઘાત. રંગ૦ ૪
 વિનય વિજયની સેવના રે, ભવિ કરજો દિન રાત;
 પૂન્ય રૂપી ખીટીઓગાં, સુનો થાયે રે સંસાર. રંગ૦ ૫

૩૩૪

મેઘકુમારની સજ્ઞાય

ધારિણી મનાવે રે મેઘકુમારને રે, તું મુજ એક જ પુત્ર,
 તુજ વિણ જાયા રે, સુનાં મંદિર માળીયાં રે,
 રાખો રાખો ઘર તણાં સૂત્ર. ધારિણી૦ ૧
 તુજને પરણાવું રે આઠ કુમારી કારે, સુંદર અતિ સુકુમાળ;
 મલપતી ચાલે રે જેમ વન હાથણી રે, નયણ વચણ સુવિશાળ. ધારિણી૦ ૨
 મુજ મન આશા રે પુત્ર હતી ઘણી રે, રમાડીશ વહુના રે બાળ;
 દેવ અટારો રે દેખી નવિ શક્યો રે, ઉપાયો એહ જંજળ. ધારિણી૦ ૩
 ધન કણ કંચન રે ઋદ્ધિ ઘણી અછે રે, ભોગવો ભોગ સંસાર;
 છતી ઋદ્ધિ વિલસો રે જાયા ઘર આપણું રે,
 પૂછી લેજો સંયમ ભાર. ધારિણી૦ ૪

મેઘકુમારે રે માતા પ્રતિ બુઝવી રે, દીક્ષા લીધી વીરજીની પાસ;
પ્રીતિ વિમળ રે ઇષ્ટ પરે ઉચ્ચરે રે, પહોતી મારા મનડાની આશ.ધારિણી૦ ૫

૩૩૫

ઉપદેશની સજ્જાય

આતમધ્યાનથી રે, સંતો સદા સ્વરૂપે રહેલું;
કર્મોધીન છે સહુ સંસારી, કોઈને કાંઈ ન કહેલું. આ૦ ૧
કોઈ જન નાચે કોઈ જન ખેલે, કોઈ જન યુદ્ધ કરે તા;
કોઈ જન જન્મે કોઈ જન રૂવે, દેશાટન કોઈ કરતા. આ૦ ૨
વેલુ પીલી તેલની આશા, મૂરખ જન મન રાખે;
બાવળીયો વાવીને કેરી, આંબા રસ શું ચાખે. આ૦ ૩
રાગીથી તો રાગ ન કીજે, દેખીથી નહીં દેખ;
સમ ભાવે સહુ જીવને ગણીએ, તો શીવ સુખનો લેશ. આ૦ ૪
જૂઠી સહુ પુદ્ગલકી બાજી, ત્યાં નવિ રહીએ રાજી;
તન ધન જોખન સાથ ન આવે, આવે ન માત પિતાજી. આ૦ ૫
ભલભલા પણુ ઉઠી ચાલ્યા, જોને કેઈકે ચાલે;
ખીલાડીને દોટે ચડીયો, ઉંદરડો શું મહાલે. આ૦ ૬
કાળ ઝપાટા સહુને વાગે, યોગીજન ઝટ જાગે;
ચિંઢા નંદ ધન આતમ અચી, રહેજો સૌ વૈરાગે. આ૦ ૭

૩૩૬

આપ સ્વભાવની સજ્જાય

આપ સ્વભાવમાં રે અવધૂ સદા મગનમેં રહના;
જગત જીવ હે કર્મોધીના, અચરીજ કહુઅ ન લીના. આપ૦ ૧
તુમ નહિ કેરા કોઈ નહિ તેરા, કયા કરે મેરા મેરા;
તેરા હે સો તેરી પાસે, અવર સખ અનેરા. આપ૦ ૨
વપુ વિનાસી તું અવિનાસી, અખ હે ઇનકા વિલાસી;
વપુ સંગ જખ દૂર નિકાસી, તખ તુમ શિવકા વાસી. આપ૦ ૩

રાગ ને રીસા દોય ખવીસા, એ તુમ દુઃખકા દિસા;	
જખ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા, તખ તુમ જગકા ઇસા. આપ૦	૪
પારકી આશા સદા નિરાશા, એહે જગજન પાસા;	
વો કાટનકું કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખ વાસા. આપ૦	૫
કબહીક કાજી કબહીક પાજી, કબહીક હુઆ અપબ્રાજી;	
કબહીક જગમે કીર્તિ ગાજી, સખ પુદ્ગલકી બાજી. આપ૦	૬
શુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતાધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી;	
કર્મ કલંક કું દૂર નિવારી, જીવ વરે શીવનારી. આપ૦	૭

૩૩૭

મનુષ્ય ભવના ટાણાની સજ્જાય

મનુષ્ય ભવનું ટાણું, કાલેવહી જશે રે, અરિહંતના શુભ ગાવોનરનાર;	
રત્ન ચિંતામણી આવ્યો રે હાથમાં, ભગવંતના શુભ ગાવો નરનાર.	૧
બળદ થઈને ચીલાએ ચાલશે રે, ચઢશે વલી ચોરાશીની ચાલ;	
ચોકડું બાંધીને ઘાણીએ ફેરવશે રે, ઉપર બેસી મૂરખ દેશે માર.	૨
કુતરા થઈ ઘરઘર ભટકશે રે, ઘરમાં નહી પેસવા કે કોય;	
કાનમાં કીડા રે પડશે અતિ ઘણા રે, ઉપર પડશે લાકડીઓના માર.	૩
ગધેડા થઈને ગલીઓમાં ભટકશે રે, ઉપાડશે અણતોલ ભાર;	
ઉકરડાની ઓથે રે જઈને ભૂંકશે રે, સાંજ પડે ઘણી નવિ લીયે સંભાળ.	૪
ભૂંડ થઈને પાદર ભટકશે રે, કરશે વળી અશુચિના આહાર;	
નજરે તે પડ્યા કોઈને નહિ ગમે રે, ઉપર પડશે પત્થરોના પ્રહાર.	૫
ઉંટ થઈને બોલે ઉપાડશે રે, ચરશે વળી કાંટા ને કંથાર;	
હાથને હડસેલે ઘર ભેગા થાશે રે, ઉપર પડશે પાટુના પ્રહાર.	૬
ઘોડા થઈને ગાડીઓ ખેંચશે રે, ઉપર પડશે ચાબુકના પ્રહાર;	
ચોકડું બાંધી બેસશે રે, રાય જાદા અસવાર.	૭
ઝાડ થઈને વનમાં ધ્રુજશે રે, સહશે વળી તડકો ને ટાક;	
ડાળે ને ડાળે પંખી માળા ઘાલશે રે, ઉપર પડશે કુહાડાના ઘાત.	૮
ઉત્તમ નરભવ ફરી ફરી આતમા રે, મેળવવો છે મુશ્કેલ;	
હીર વિજયની એણી પરે શીખડી રે, સાંભળો અમૃત વેલ.	૯

અધ્યાત્મપદની સજ્જાય

- કહા કરૂં મંદિર કહા કરૂં ડમરા, ન જાણું કહા ઉડ જેઠેગા લમરા;
જેરી જેરી ગયે છોરી, દુમાલા ઉડ ગયા પંખી પડ રહ્યા માલા. ૧
- પવનકી ગઠરી કૈસે ઠરાઉં, ઘર ન બસત આપ જેઠે ખટાઉં;
અગ્નિ બુઝાની કાહેકી જાળા, દીપ છીપે તબ કૈસે ઉજાળા. ૨
- ચિત્ર કે તરૂવર કબહિ ન મોરે, માટી કે ઘારે કેતેક દોરે;
ધુ'યેકી હેરી તુરકે થંભા, ઉહાં જેલે હંસા દેખો અચંભા. ૩
- ફિર ફિર આવત જાત ઉસાસા, લાંપરે તારેકા કયા વિસવાસ;
આ દુનિયાકી જુઠી હૈ ચારી, જૈસી બનાઈ બાજીગર બારી. ૪
- પરમાત્મ અવિચલ અવિનાશી, સોહે શુદ્ધ પરમ પદવાસી;
વિનય કહે સો સાહિબ મેરા, ફીર ન કરૂં આ દુનિયામેં ફેરા. ૫

શિયળની સજ્જાય

- શિયળ સમું વ્રત કો નહિ, શ્રી જીનવર એમ લાખે રે;
સુખ આપે જે શાશ્વતા, દુર્ગતિ પડતા રાખે રે. શિ૦ ૧
- વ્રત પરચક્રખાણુ વિના જુઓ, નવનારદ જેહ રે;
એક જ શિયળ તણે બળે, ગયા મુગતિમાં તેહ રે. શિ૦ ૨
- સાધુ અને શ્રાવક તણાં, વ્રત છે સુખ દાયી રે;
શિયળ વિના વ્રત જાણજો, કુશકા સમ લાઈ રે. શિ૦ ૩
- તરૂવર મૂળ વિના જીસ્યો, શુણુ વિણુ લાલ કમાન રે;
શિયળ વિના વ્રત એહવું, કહે વીર ભગવાન રે. શિ૦ ૪
- નવવાડે કરી નિર્મલું, પહેલું શિયળજ ધરજો રે;
ઉદયરત્ન કહે તે પછી, વ્રતનો ખપ કરજો રે. શિ૦ ૫

આત્માની સજ્જાય

તુમે શ્રી જિનના ગુણ ગાવો રે, તુમે મનુષ્ય ભવમાં જાજો રે;
 બાજગર બાજ રાચી રે, તારી કાયા પડશે કાચી રે. તુમે૦ ૧
 બેખનમાં નારી વહાલી રે, સહુ જનને મેલ્યાં વિસારી રે;
 તું પરનારી શું મોહ્યો રે, તેં તારો જન્મારો ખોયો રે. તુમે૦ ૨
 ચાલીસે ચિત્તડુ માર્યું રે, તારૂં માયામાં મનડું ભાર્યું રે;
 પચાસે આઘ્યા પરીયાં રે, તારા સુખના ડાઘા ફરીયાં રે. તુમે૦ ૩
 સાઈઠે બુદ્ધી નાઠી રે, તારી ભમતાં જાલડી ગાઠી રે;
 સીત્તેરે કાંઈ ન સુઝે રે, તારી કાયા થરથર ધ્રુઝે રે. તુમે૦ ૪
 એંશી એ અઘડું લાગ્યું રે, તારૂં ઘરમાંથી તોલ લાગ્યું રે;
 નેવું વરસે થયો ઘરડો રે, તું તો બેઠો રહેને પથડો રે. તુમે૦ ૫
 સો વરસે સોડ તાણી સૂતો રે, એને સર્વ મલીને કુટો રે;
 જીવ શૈ શૈ કરે પોકાર રે, પેલા જમડાને કોઈ વારો રે. તુમે૦ ૬
 એવે ધર્મરાજએ પૂછ્યું રે, ભાઈ શું છે તાહડું પૂન્ય રે;
 મેં નથી કીધાં પૂન્યનાં કામ રે, મેં નથી દીધાં સુપાત્રે દાન રે. તુમે૦ ૭
 એનાં પુન્યનાં પાના બેયા રે, એને કાઢી મેલ્યા સર્વે કોરા રે;
 એવી હીરવિજયની વાણી રે, જન ભજે સહુકો પ્રાણી રે. તુમે૦ ૮

શિખામણની સજ્જાય

અણસમજી શી શિખામણ દહિં રે, મન માને નહિ, જીવ માડ માડું મિથ્યા કરવું,
 એક પેટ બહુ પ્રપંચે ભરવું, થોડું જીવવું ને કુલી ફરવું. ૧
 લોળો વિષય મળ્યો ને કરે વાતલડી, મુખે મીઠું બોલે ને હૈયે કાતરડી;
 એ તો જાશે નરકની સાતલડી. ૨
 તમે સાહેબી દેખી મન મહાલો છો, તમે અહંકાર અભિમાન આણો છો,
 વળી જમ લઈ જાશે તે જાણો છો. ૩

ઘેર હાથી ઘોડા ને વેલ અંબાડી, ચારે દિશે આણુ ફરે તોરી,

પાસે નથી પુન્યની પુંજ સારી. ૪

એક ભાગ્યવતી સાથે ભમતો, પાસે પૈસા છે ને પૂન્ય નથી કરતો,

એ તો દીઠો દીવી પેઠે બળતો. ૫

એક ચંપા વિના શી ચંપેલી, સાંજ પડે ને ચકવા ચકવી,

એક નેમ વિના રાજ્યલ ઘેલી. ૬

એક પંડિત મહા મુનિવર ડાહ્યા, એ તો ધ્યાન મેલી ધનને ધ્યાયા,

એ ઝડપ લઈ કાળે ચાલ્યા. ૭

એક રૂપવિજય કહે સાચું છે, કાયાને રહેવું કાચું છે,

મહાવીરે ભાખ્યું તે સાચું છે. ૮

૩૪૨

મોક્ષની સજ્જાય

મોક્ષનગર મહાર્ સાસરું, અવિચલ સદા સુખવાસ રે,

આપણુ જીનવર લેટીયે, તીહાં કરો લીલ વિલાસ રે. મો. ૧

જ્ઞાન દર્શન આણુ આવીયા, કરો કરો ભક્તિ અપાર રે;

શીયળ શણગાર પહેરો શોભતાં, ઉઠી ઉઠી જીન સમરંત રે. મો. ૨

વિવેક સોવન ટીકું તપ તપે, જીવદયા કુમક રોલ રે;

સમકિત કાજલ નયનરો, સાચું સાચું વચન તંબોલ રે. મો. ૩

સમતા વાટ સોહામણી, ચારિત્ર વેલ જોડાય રે;

તપ જપ બળદ ધોરી જોતરો, ભાવના ભાવો રસાલ રે. મો. ૪

કારમું સાસરું પરિહરો, ચેતો ચેતો ચતુર સુખણુ રે,

જ્ઞાનવિભળ મુનિ ઈમ ભણે, તિહાં છે મુગતિનું ઠામ રે. મો. ૫

૩૪૩

પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની સજ્જાય

પ્રણમું તુમારા પાય, પ્રસન્નચંદ્ર પ્રણમું તુમારા થાય;

રાજ છોડી રળીયામણું રે, જાણી અથીર સંસાર;

વૈરાગે મન વાળીયું રે, લીધો સંયમ ભાર. પ્રસન્ન. ૧

સ્મશાને કાઠિસગગ રહી રે, પગ ઉપર પગ ચઢાય;	
બાહુ બે ઉંચા કરી રે, સૂરજ સામી દૃષ્ટિ લગાય. પ્રસન્ન૦	૨
હુમુખ હૃત વચન સુણી રે, કોપે ચઢ્યો તત્કાળ;	
મનશું સંગ્રામ માંડીયો રે, જીવ પડ્યો જંજાળ. પ્રસન્ન૦	૩
શ્રેણીક પ્રશ્ન પૂછે તે સમે રે, સ્વામિ એહની કુણ ગતિ થાય;	
લગવંત કહે હમણાં મરે તો, સાતમી નરકે જાય. પ્રસન્ન૦	૪
ક્ષણ એક આંતરે પૂછીયું રે, સર્વાર્થ સિદ્ધ વિમાન;	
વાગી દેવની હુકુંલી રે, ઋષી પામ્યા કેવલજ્ઞાન. પ્રસન્ન૦	૫
પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિ મુગતે ગયા રે, શ્રી મહાવીરના શિષ્ય;	
રૂપ વિજય કહે ધન્ય ધન્ય, દીઠા એ પ્રત્યક્ષ. પ્રસન્ન૦	૬

૩૪૪

પાપશ્રમણની સંજ્ઞા

પાપશ્રમણ કહે સત્તરમે, ગુણહીણ ભર્યા પ્રમાદ,	
વસનાસન લોજન મિલ્યે કંઠ શોષ કર્યે શો સ્વાદ;	
કંઠ શોષ કર્યે શો સ્વાદ રે, પ્રમાદી ઈમ કહે મતિમંદ રે,	૧
મતિમંદ ભર્યા રસગારવે, શાતા ગારવે મોહ ફંદ રે.	
ભાત પાણી લોજન કરી કરે, શયન નિરંતર જેહ રે;	
ધ્યાન સંજ્ઞા કરે નહિ, કહ્યા પાપશ્રમણ મુનિ તેહ,	
કહ્યા પાપ શ્રમણ મુનિ તેહ રે, જીજ્ઞેશુએ શિખવ્યા ધરી નેહ રે;	
ધરી નેહ ને તેહને ઉપરી, મદ ભર્યા બહુ કલિ જેહ રે.	૨
આચારજ ઉવજાયાના, બોલે જે બહુ વિસંવાદ રે;	
પ્રાણ બીજ હશિય તણાં, સમર્થ કરે ઉન્માદ રે,	
ઉન્માદ કરે શયના સન, પુંજ ન વાવરે અવિનીત રે,	
અવિનીત ઉતાવલી ચાલ હિંડે, ધબ ધબ કરી ગાર્ધ ગીત રે.	૩
પડિલેહ પ્રમાદથી વસના-સન આણુ ઉપયોગ રે;	
બહુ માથી મુખરી ઘણું, પાપ શ્રમણ કહ્યો અજોગ રે,	
કહ્યો તેહ અજોગ ઉદી રે, કલહો નિત નવો ધરી રોશ રે,	
ધરે રોશ ન દોષ પોતાનો, અભિ નવો શોષ રે.	૪

દૂધ દહી વિગઈ કડા વિગઈ તણો, નિત્ય મેવ તે સેવે રે,
 તપ કરવા રાતો નહિ, ન કરે વલી ગુરૂની સેવ રે,
 ન કરે વલી ગુરૂની સેવ રે, સંધ્યા લગે વાવરે જેહ ભાત રે,
 જેહ ભાત ચરી કરી શયન, સુખે જાગે સહી પ્રભાત રે. ૫
 ઇમ અનેક અવગુણુ ભયો, કહ્યા પાપ શ્રમણુ જન વીર રે,
 એ અવગુણુ છાંડો તુમે, જીમ પામો ભવ જલ તીર રે,
 જીમ પામો ભવજલ તીર રે, સુધીર પણુ ધરો મુનિ રાય રે,
 કહે રામ વિજય ઉવજાયા, શ્રમણુ ગુણુ આદરો સુખ થાય રે. ૬

૩૪૫

નજરાજની સજ્જાય

નથી ડરતી હો, નજરાજની રાણી દમયંતી,
 વન ફરતી હો, નજરાજએ મૂકી વનમાં એકલી. ૧
 ભાઈ કૌશલ દેશનો નૈવધપતિ, જેનો સુત છે નજરાજ પતિ;
 ભાઈ કુબેર તેહની દુબ મતિ. નથી ૦ ૨
 ભાઈ કુબેર જીગદુ' ખેલાવે, ભલા રાજપાટ સખ મિલાવે;
 નજરાજ એ વનમાં જાવે. નથી ૦ ૩
 નજરાજનાં સુખને કહેનારો, કાંઈ રાજભવનમાં વસનારો;
 સાથે દમયંતીને સથવારો. નથી ૦ ૪
 જાગી નજરાજ જીએ છે, દમયંતીનું સુખ સાલે છે;
 ચીર અધુ' લઇને ચાલે છે. નથી ૦ ૫
 જાગી દમયંતી જીએ છે, નજરાજને કંઈ નિરખે છે;
 નજરાજ કરતી એમ ઝંખે છે. નથી ૦ ૬
 તિહાં વાઘ વડ પણુ આવે છે, દમયંતી જોઈને નાસે છે;
 વનદેવી જેહની પાસે છે. નથી ૦ ૭
 નવપદનું સ્મરણુ કરતી, પછી પીયર મારગ સંચરતી;
 વરસ સમ દિનરાત ધરતી. નથી ૦ ૮
 ખાર વરસ વિત્યા જ્યારે, નજરાજ મળ્યા તેહને ત્યારે;
 મુનિ માણેક વિજય ગુણુ ગાવે ત્યારે. ૯

૩૪૬

શાલીભદ્રની સજ્જાય

ખોલો ખોલો રે શાલીભદ્ર દો વરીયા, દોવરીયા દો ચાર વરીયા.	૧
માય તુમારી ખરીય પૂકારે, વહુઅર સખ આગે ખરીયા.	૨
પોલ્યો પુત્ર શિલા પટ પેખી; આંખે આંસુ જળ હળીયા.	૩
કુલની શય્યા જેને ખૂંચતી, તેણે સંથારો શીલા કરીયા.	૪
પૂરવ ભવ માડી આહીરણી, આહાર કરી અણસણ કરીયા.	૫
આજ પીછે હુંગર ચરનેકી, સુંસ કરું હું ઘણવરીયા.	૬
સનમુખ ખોલ જેથો નહી માકું, ધ્યાન નિરંજન મન ધરીયાં.	૭
કાજ સરે ઉદય રત્ન ઉતરી કે, જાણે પલકમેં શિવ વરીયાં.	૮

૩૪૭

શીખામણની સજ્જાય

ગરલા વાસમાં ચિંતવે રે, હવે ન કરશું પાપ;	
જળ આયો તળ વિસર્યો રે, માંજ્યો માંજ્યો ઘણો રે સંતાપ કે,	
સુણ રે અંચળ જીવડા રે.	
તું તો પરભવ કૈસો લઈશ કે, સુણ રે અંચળ જીવડા રે.	૧
જો નવકાર ગણાવીયે તો, નયણે નીંદ ભરાય;	
નાટક ચેટક નિરખતા તો, જાણે રચણી વિહાય કે.	સુણ ૨
જો સામાયિક કરાવીયે તો, લાગે વાર અપાર;	
વાતો સાથે જો મીઠે તો, કરે કરે દો ચાર કે.	સુણ ૩
ઉભા કાઉસગ્ગ કરાવીએ તો, કહી દુઃખે મોરા પાય;	
માથે પોટક મુકીએ તો, દોઝ્યો દોડ્યો મારગે જાય કે.	સુણ ૪
જો ઉપવાસ કરાવીએ તો, લાગે ભૂખ અપાર;	
લેણા કારણ રોકી એ તો, લાંબે લાંબે દો દિન ચાર કે.	સુણ ૫
ધર્મને કાજે માગીએ તો, એક બદામ ન દેય;	
રાજક દેવક રોકી લે તો, ખૂણે બેસી ગણી ગણી દેય કે.	સુણ ૬

લોભને વશ થઈ પ્રાણીયો રે, મેળે ઘણેરી રે આથ;
 દાન સુપાત્રે દેવતાં તો, થર થર ધ્રુજે છે હાથ કે. સુણું ૭
 ત્રણ તત્ત્વ આરાધીયે તો, જપીએ શ્રી નવકાર;
 ખીમાવિનય ગુણ આણીએ તો, પહોંચે પહોંચે મુક્તિ મઝાર કે. સુણું ૮

૩૪૮

ચંદનબાલાની સજ્જાય

મારું મન મોહું છું, ઈમ બોલે ચંદનબાલ, મારું.
 મુજ ફલીયો સુરતરૂ સાલ રે. મારું ૨
 હુંરે ઉમરડે બેઠી હુંતી, અકુમ તપને અંતે;
 હાથ ડસકલાં ચરણે બેઠી, માહરા મનની ખંતે. મારું ૧
 શેઠ ધનાવહે આણી દીયા, અડદ બાકુલા ત્યારે;
 એહવામાં શ્રી વીર પધાર્યો, કરવા મુજ નિસ્તારે. મારું ૨
 ત્રિભુવન નાયક નીરખી નયણે, હરખી ચિત્ત મઝાર;
 હરખ આંસુજલ વરસંતી, પ્રતિ લાભ્યા જયકાર. મારું ૩
 પંચ દિવ્ય તવ દેવા કરે શુચિ, વરસી કંચન ધાર;
 માનું અડદ અન્ન દેવા મીચે, વીર કર્યો તિણુવાર. મારું ૪
 જ્ઞાનવિમળ પ્રભુજીને હાથે, લીધો સંજમ ભાર;
 વસુમતી તવ કેવલ લહીને, પામી ભવજલ પાર. મારું ૫

૩૪૯

લોભનિવારકની સજ્જાય

રાત દિવસ કાયા મુઠ પોષે રે, પછી અનંત દુઃખી જીવ હોશે રે;
 જીવ જુઓને હૃદય વિચારી રે, આંખ મીંચી તો રિદ્ધિ પરાઈ રે. રાત ૧
 એતો કાયા અમર ન હોઈ રે, વીર વચન સુણો સહુ કોઈ રે;
 એતો દ્વંધ દહીથી દેહને લાલે રે, પાણીએ ઘણું પખાલે રે. રાત ૨
 શણગાર તણો રસ લાગ્યો રે, જીવ નિશ્ચે જાઈશ નાગો રે;
 પાંચે ઇન્દ્રિયના સુખ નવિ છોડે રે, ધર્મ સ્થાનકે આજશ મોડે રે. રાત ૩

ખાચ ખેલે હસે મદ આણે રે, લોજો ધર્મ'તું' નામ ન જાણે રે;	
પુણ્ય વિના ધનને મોહિ રે, ઘૃત કારણ તે જલને વલોહિ રે.	૪
જીવ ધનને સઘળા ધ્યાવે રે, પણ પૂર્વે દીધું પાવે રે;	
અતિ લોભ કિહાં ન સમાવે રે, લાખ કોડે તૃપ્તિ ન વિથાવે રે.	૫
સોનાની ડુંગરી કીધી રે, નવનંદ સાથે ન લીધી રે;	
ચારે ચોર કાયા થકી રાખો રે, શુદ્ધ સમકિત શીયળ વ્રત પાળો રે.	૬
તપ કરી કાયા અજુવાળો રે, રાગ દ્વેષી વૈરી હોય ટાળો રે;	
એતો શીખ ચલે જે કોઈ રે, તેને અવિચલ પદવી હોય રે.	
શુરજાની ને ઉપગારી રે, વીર વચન સુણો નરનારી રે.	૭

૩૫૦

દીવાની સજઝાય

દીવામાં દીવેલ 'પુ'ટયુ', હવે નથી વાર;	
મનમાં મસ્તાન હીકે, છોગા મેણા ચાર. મૂરખ મનમાં વિચાર.	૧
માથા ઉપર મરણ ભમે, કોપી રહ્યો કાળ;	
એચી'તાની આવી પડશે, જમ કેરી ધાડ. મૂરખ મનમાં વિચાર.	૨
ઉંચા મંદિર માળીયા, જોખોનો નહી પાર;	
પ'ડે જાશે 'પડયુ' રહેશે, કાઢશે ઘરની બહાર. મૂરખ મનમાં વિચાર.	૩
લીલા વાસની પાલખી, શ્રીકૃષ્ણ જોઈએ ચાર;	
મુજને દોરીએ તાણી બાંધશે, ઉચકનાર ચાર. મૂરખ મનમાં વિચાર.	૪
સગુ વહાલું સવારથીયું, કરશે કાગા રોળ;	
ઝાંપા સુધી વળાવીને, ઝટ પાછું વાળ. મૂરખ મનમાં વિચાર.	૫
વન કેરી કાઠી, છાતી ઉપર ભાર;	
સુંદર વરણી કાયા બળે, ઉડી જશે રાખ. મૂરખ મનમાં વિચાર.	૬
જે સંભાળે અરિહંત, તેને ઉતારે ભવપાર;	
લખિય વિજય ઈમ કહે, કરો ધર્મના કામ. મૂરખ મનમાં વિચાર.	૭

૩૫૧

વૈરાગ્યની સજઝાય

તું થોડુ ક્ષાટી જ કોણ છે ચોરી રે; પ્રાણીયા પાપી રે.	
પ્રભુ જાણે છે ચિત્તડાની ચોરી રે. પ્રાણીયા પાપી રે.	૧

કાંઈક તારાથી પુણ્યવાન પાકા રે;	„	„	
તે તો વાળી નાંજ્યા છે આંક આડા રે.	„	„	૨
શ્યાન તારાથી બાપડા સારા રે;	„	„	
તેથી દુષ્ટ કરમ તારા રે.	„	„	૩
કુળ ઉંચા ને કામ તારા કાળા રે	„	„	
હૈયે વસ્યા છે ટંક શાળી તાળા રે.	„	„	૪
શેઠ ભોળા ને કાટલા કુડા રે;	„	„	
હૃદયે રોશ વાળે વેણુ રૂડા રે.	„	„	૫
પશુ પહાડમાં મનુષ્ય જન્મ પામી રે;	„	„	
ખરે ખંતે એક પૂછડાની ખામી રે.	„	„	૬
આર્ય દેશમાં મનુષ્ય જન્મ પામી રે;	„	„	
ખરે ખંતે એક શીંગડાની ખામી રે.	„	„	૭
તારૂં લક્ષણ કહેતા હું લાજુ રે;	„	„	
ગુરૂ રામ વિજય કેમ થાય રાજુ રે.	„	„	૮

૩૫૨

ઉત્તરાધ્યયના દશમા અધ્યયનની સન્ન્યાય

સમવસરણુ સિંહાસનેજી, વીરજી કરે રે વખાણુ;			
દશમે ઉત્તરાધ્યયનમેંજી, દ્વીયે ઉપદેશ સુજણુ			
સમયમેં રે ગોયમ મ કર પ્રમાદ, વીરજીનેશ્વર શીખવેજી,			
પરિહર મદ વિખવાદ.			૧
જિમ તરૂં પંડુર પાંદડુંજી, પડતાં ન લાગેજી વાર;			
તિમ એ ચંચળ જીવડોજી, સ્થિર ન રહે સંસાર.	સમયમેં		૨
ડાલ અણી જલ ઉસનોજીરે, ક્ષણુ એક રહે જલખિંદુ;			
તિમ એ ચંચલ જીવડો જી, ન રહે ઇંદ્ર નરીન્દ્ર.	સમયમેં		૩
સુક્ષ્મ નિગોદ ભમી કરીજી રે, રાશી ચઢ્યો વ્યવહાર;			
લાખ ચોરાશી જીવાયોનીમાંજી, લાધ્યો નરભવ સાર.	સમયમેં		૪
શરીર જરાએ જર્જરુંજી, શિરપર પળીયા રે કેશ;			
ઈન્દ્રિય બળ હીણા પડયાજી, પગ પગ પેખે કલેશ.	સમયમેં		૫
ભવસાયર તરવા ભણીજી, ચારિત્ર પ્રવહણુ પૂર;			
તપ જપ સંયમ આકરાજી, મોક્ષ નગર છે દૂર.	સમયમેં		૬

ઇમ નિસુણી પ્રભુ દેશનાળ, ગણધર થયા સાવધાન;
પાપ પડલ પાછા પડ્યાળ, પામ્યા કેવલ જ્ઞાન. સમયમે'ં ૭
ગૌતમના ગુણ ગાવતાં, ઘર સંપત્તિની કોડ;
વાચક શ્રી કરણ ઇમ ભણેળ, વંદુ બે કરજોડ. સમયમે'ં ૮

૩૫૩

વૈરાગ્યની સજ્જાય

મારું મારું મ કર જીવ તું, તાહરું જગમાં નહિ કોય રે;
આપ સ્વારથે સહુ મિલ્યાં, હૃદય વિચારી તું જોય રે. માં ૧
દિન દિન આયુ ઘટે તાહરું, જીમ જલ અંજલિ હોય રે;
ધર્મની વેળા નાવ્યો દુકંડો, કવણુ ગતિ તાહરી હોય રે. માં ૨
રમણી સંગે રાખ્યો રમે, કેમ દીયે બાઉલે બાથ રે;
તન ધન જોખન સ્થિર નહી, નહિ આવે પરલવ સાથ રે. માં ૩
એક ઘરે ધવલ મંગલ ગાવે, એક ઘરે રોવે બહુ નાર રે;
એક રામા રમે કંતશું, એક છંડે સકલ શણુગાર રે. માં ૪
એક ઘરે સહુ મલી બેસતાં, નિત નિત કરતા વિલાસ રે;
તેરે સાજનીયાં ઉઠી ગયાં, બાણુતાં અથિર સંસાર રે. માં ૫
એહવું સ્વરૂપ સંસારનું, ચેત ચેત જીવ ગમાર રે;
દશ દષ્ટાંતે દોહીલો ફરી, લેવો માનવ અવતાર રે. માં ૬
હરખ વિજય કહે એહવું, જે ભજે જિનપદ રંગ રે;
તે નરનારી વેગે વરે, સુક્રિત વધુ કેશે સંગ રે. માં ૭

૩૫૪

સૂરિકાન્તાની સજ્જાય

સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું રે, સદ્ગુણ લાગુ છું પાય, લવિયણુ સાંભળો,
સૂરિકાન્તા પૂછે પુત્ર ને રે, કેવા વહાલા તારા તાત. લવિં ૧
એ શું બોલ્યા રે મોરી માવડી, પિતા પિતા રે ગુરુને ઠામ. લવિં ૨
સૂરિકાન્તા મન ચિંતવે, નકામો ભરતાર. લવિં ૨
છઠ્ઠ અઠ્ઠમના પારણા, જમવા તેડું રાય;
વિષ ઘાલી ને વિષ ભેળવ્યું, જમવા આવે રાય. લવિં ૩

સોના કચોલે વિષ ઘોલીયા, જમવા બેઠા રાય; ભવિં	
રતન કચોલે પિરચા, જમવા બેઠા રાય. ભવિં	૪
ચતુર રાયે વિષ ઓળખ્યું, ક્ષમા આણી ત્યાંય; ભવિં	
નારી એ વિષની વેલડી રે, નારી નરકની ખાણ. ભવિં	૫
ચણું કરીને રાય ઉભા થયા, ગયા પૌષ્ઠ શાલા માંય; ભવિં	
ભોંય સંઘારો રાયે કર્યો, લોચે એકા એક. ભવિં	૬
પરંપરા વાત સાંભળી, સૂરિકાન્તા આવે ત્યાંય; ભવિં	
મારગડે મલપતી, મેલી છૂટી વેણ. ભવિં	૭
મિત્ર ને કહે ખસ આઘા રહો, આ શું થયું તત્કાળ; ભવિં	
હૈ હૈ કરતી હૈડે પડી, નખ દીઠો ગલા હેઠ. ભવિં	૮
અરિહંત મનમાં સમરીને, પહોંચ્યા દેવલોક માંય. ભવિં	
હીર વિજય શુર હીરલો, ધન્ય એના પરિણામ. ભવિં	૯

૩૫૫

વૈરાગ્યની સંજ્ઞાય

તાડું ધન રે જોબન ધૂળ થાશે રે, તારી કંચન જેવી કાયા રાખમાં રોજાશે,

તારી કંચન વણીકાયા રે રાખમાં રોજાશે.

૧

પેટ પીડા ને કાળા કળતર, જીવતા કેમ જોવાશે;

કળ ઉપડશે ને સુંબરો થાશે, પછી કડવા ઔષધ કોણ પાશે. તારીં

૨

વૈદ તેડાવી વૈદુ કરાવશે ને, તારી તે નારીઓ જોવાશે;

તુટી એની પછી ખુટી નહી, તારા નાકની ડાંડી મરડાશે. તારીં

૩

દશ દરવાજા તારા બંધ કરી દેશે, પછી અતિ આતુરતા વધશે;

આંખ ફરકશેને અકળામણ આવશે, પછી જીલલડી તારી જલાશે. તારીં

૪

જેના વિના એક ઘડી ન ચાલતું, તે તારી પ્રીયા રંડાશે;

ભવો ભવના છેટા પડશે પછી, તારા નામની ચુડીઓ ભંગાશે. તારીં

૫

ખોખરી હાંડીમાં આગ જલાવશેને, શમશાને લાકડા નાંખશે;

સઘળા કુટુંબ મલી સળગાવી દેશે, પછી બહારના કાગળ લખાશે. તારીં

૬

દશદિવસ પછી સુતક ઠાઠશે ને, માથું ને મુછ સુંડાશે;

સારી પેઠે તેતું સુતક ઠાઠશેને, પછી બારમાની સુખડી ખાશે. તારીં

૭

દયા ધર્મને ભક્તિ વિના તાડું, ધનને રાજ્ય લેલાશે;

જ્ઞાન વિમલ પ્રભુ ભજન વિના, પછી મોટા મોટા હુંડાશે. તારીં

૮

૩૫૬

રાવણ મંદોદરીની સજ્જાય

સુણો! મંદોદરી, નારાયણ નમવાનું મારે નેમ છે;	
હો રાણાજી, રઘુવર કેરા ચરણો ઘોઈ ઘોઈ પાયે.	૧
મારે શુદ્ધબુદ્ધ આવી પાણી ભરે, મારે નવનિધિઓ રસોઈ કરે;	
મારે ઘેર ચાંદો સૂરજ આવી હીવા કરે.	સુણો ૨
મારે કંચન સરીખો કોટ છે, મારે લંકા સરીખું રાજ્ય છે;	
મારે બિલિષણ કેરો ભાઈ છે.	સુણો ૩
મારે કોટ કાંગરા ખારી છે, દરવાજો ચોકી સારી છે;	
મારે કંસ કરણ બે ભાઈ છે.	સુણો ૪
વળી આવણું તે અશીરજાણી, તુમે સાંભળજો ઉત્તમ પ્રાણી;	
એમ બોલે મુનિ માણેક વાણી.	સુણો ૫

૩૫૭

દંડણ ઋષિની સજ્જાય

દંડણ ઋષિને વંદણા હુંવારી લાલ, ઉત્કૃષ્ટો અણગાર રે હુંવારી લાલ;	
અભિગ્રહ હીધો આકરો હુંં લગ્ધે લેશું આહાર રે હુંં	૧
દિન પ્રત્યે જાવે ગોચરી હુંં ન ખલે શુદ્ધ આહાર રે હુંં	
ન હીએ મૂળ અસુખતો હુંં પિંજર હુંંવો ગોખ હુંં	૨
હરિ પૂછે શ્રી નેમને હુંં મુનિવર સહસ હજાર રે હુંં	
ઉત્કૃષ્ટો કૃષ્ણ એહમેં, હુંં મુજ ને કહો કૃપાળ રે હુંં	૩
દંડણ અધિકો દાખીયો હુંં શ્રી મુખ નેમી જીજ્ઞાસ રે હુંં	
કૃષ્ણ ઉમાયો વાંદવા હુંં ધન્ય જાદવ કુળ ચંદ રે હુંં	૪
મારગ માંહે મુનિવર મદયાં હુંં વાંદે કૃષ્ણ નરેશ રે હુંં	
કિષ્કી હી મિથ્યાત્વી દખી ને, હુંં આંચો ભાવ વિશેષ હુંં	૫
આવો અમઘર સાધુજી હુંં ત્યો મોદક છે શુદ્ધ રે, હુંં	
ઋષિજી લેઈ આવીયા હુંં પ્રભુજી પાસ વિશુદ્ધ રે હુંં	૬

મુજને લખધે મોદક મલ્યા હું	મુજને કહો કૃપાળ રે હું	
લખધ નહી વતસ તાહરી હું	શ્રી પતિ લખધ નિહાળ રે હું	૭
તો મુજને લેવો નહી હું	ચાલ્યો પરઠણ કાજ રે હું	
ઇડ નિભાડે બોધને હું	ચૂરે કર્મ સમાજ રે હું	૮
આવી શુદ્ધ ભાવના હું	પામ્યા કેવળ નાણ રે હું	
ઢંઢણ ઋષિ મુગતે ગયા હું	કહે જિન હર્ષ સુબાણ રે હું	૯

૩૫૮

વૈરાગ્યની સજ્જાય

ઉઘાં તે મંદિર માળીયાં, સોડ વાળીને સૂતો;		
કાઢો કાઢો રે એને સહુ કહે, બાણે જન્મ્યો જ નહોતો,		
એક રે દિવસ એવો આવશે, મન સબલોજી સાલે.	એકં	૧
અબુધ પણામાં રે હું રહ્યો, મન સબળોજી સાલે;		
મંત્રી મળ્યા સર્વે કારમાં, તેનું કાંઈ નવ ચાલે.	એકં	૨
સાવ સોનાનાંરે સાંકળાં, પહેરણુ નવ નવ વાઘા;		
ધોણુ રે વસ્ત્ર એના કર્મનું, તે તો શોધવા લાગ્યા.	એકં	૩
ચરુ કઢાઈઆ અતિ ઘણાં, બીજાનું નહી લેખું;		
જોખરી હાંડલી એના કર્મની, તે તો આગળ દેખું.	એકં	૪
કેનાં છોડે ને કેરાં વાછડે, કેના માય ને બાપ;		
અંત કાળે બાપુ જીવને એકલું, સાથે પૂન્ય ને પાપ.	એકં	૫
સગી રે નારી એની કામિની, ભભી ડગડગ જીએ;		
તેનું પણુ કાંઈ ચાલે નહીં, બેઠી ધુસકે રૂવે.	એકં	૬
વહાલાં તે વહાલાં શું કરો, વહાલાં વોળાવી વળશે;		
વહાલાં તે વન કેરાં લાકડાં, તે તો સાથે જ બળશે.	એકં	૭
નહિ ઝાંપો નહી તુંબડી, નહી તરવાનો આરો;		
ઉદય રતન મુનિ ઈમ ભણે, મને ભવજળ તારો.	એકં	૮

૩૫૯

આત્મશિક્ષાની સજ્જાય

- આત્મ રામે રે સુનિ રમે, ચિત્ત વિચારી ને જ્ઞેય રે;
તાહરું હીસે ન કોય રે, સહુ સ્વાર્થી મદ્યું જ્ઞેય રે,
જન્મ મરણ કરે લોય રે, પૂઠે સવિ મલી રોય રે. આત્મ૦ ૧
- સ્વજન વર્ગ સવિ કારમો, કૂડો કુટુંબ પરિવાર રે;
કોઈ ન કરે તુઝ સાર રે, ધર્મ વિણ નહિં આધાર રે,
જીણે પામે ભવપાર રે. આત્મ૦ ૨
- અનંત કલેવર મૂકીયાં, તે કીયા સગપણ અનંત રે;
ભવ ઉદ્ધેગે રે તું ભમ્યો, તો એમ આવ્યો તુજ અંત રે,
ચેતો હૃદય માંહી સંત રે. આત્મ૦ ૩
- લોગ અનંતા તે લોગવ્યા, દેવ મણુઅ ગતિ માંહી રે;
તૃપ્તિ ન પામ્યો રે જીવડો, હજી તુજ વાંછા છે ત્યાંહી રે,
અણ સંતોષ ચિત્ત માંહી રે. આત્મ૦ ૪
- ધ્યાન કરો રે આત્મ તણું, પર વસ્તુથી ચિત્ત વારી રે;
અનાદિ સંબંધ તુઝકો નહીં, શુદ્ધ નિશ્ચય ઇમ ધારી રે,
ઇણ વિધ નિજ ચિત્ત ઠારી રે, મણીચંદ્ર આત્મ તારી રે. આત્મ૦ ૫

૩૬૦

આત્મ પ્રબોધની સજ્જાય

- હો સુણ આત્મ મતપડ મોહ પંજરમાં હે માયા જાળ રેહો.
ધન રાજ્ય જોખન રૂપ રામા, સુત સુતા ઘરખાર રે;
હુકમ હોદા હાથી ઘોડા, કારમો પરિવાર રે. માયા૦ ૧
- અતુલ બલહરી ચક્રી રામા, ભુજ જિત મહમત રે;
કૂર જમ બળ નિકટ આવે, ગણિત જાણે સત. માયા૦ ૨
- પુહવી ને જે છત્ર પરે કરે, મેરૂ ને કરે દંડ રે;
તે પણ હાથ ધસતા ગયા, મૂકી સર્વ અખંડ. માયા૦ ૩

જે તખત યેસી હુકમ કરતા, પહેરી નવલા વેષ રે,
 પાઘ શેલા ધરત ટેકા, મરી ગયા જમ દેશ. માયા૦ ૩
 મુખ ત'ખેલ ને અધર રાતા, કરત નવ નવા ખેલ રે;
 તેહ નર બળ પુણ્ય કાઢે, કરત પરધર ટેલ રે. માયા૦ ૫
 ભજ સદા ભગવંત ચેતન, સેવ ગુરુ પદ પદ રે;
 રૂપ કહે કર ધર્મકરણી, પામે શાશ્વત સન્ન રે. માયા૦ ૬

૩૬૧

રહનેમીની સજ્જાય

કાઠિસગ્ગ ધ્યાને મુનિ રહનેમી નામે, રહ્યા છે ગુફામાં શુભ પરિણામ રે;
 દેવરિયા મુનિવર ધ્યાનમાં રહેજો, ધ્યાન થકી હોય ભવનો પાર રે. દેવ૦ ૧
 વરસાદે ભીનાં ચીવર મોકળા કરવા, રાજુલ આવ્યા તેણે કામ રે. દેવ૦ ૨
 રુપે રતિ રે વસ્ત્રે વર્ણત બાળા, દેખી ખેલાણો તેણે કામ રે; દેવ૦ ૨
 દિલકુ ખોલાણું જણી રાજુલ ભાખે, રાખો સ્થિર મન ગુણના ધામ રે. દેવ૦ ૩
 બેદલ કુળમાં જનજ નેમ નગીનો, વમન કરી છે મુજ ને તેણે રે; દેવ૦ ૪
 બંધવ તેહના તમે શિવાદેવી જાયા, એવડો પટંતર કારણ કેણે રે. દેવ૦ ૫
 પરદારા સેવી પ્રાણી નરકમાં જાય, દુર્લભ બોધી હોય પ્રાયરે; દેવ૦ ૬
 સાધવી સાથે ચૂકી પાપ જે બાંધે, તેહનો છુટકારો કદીય ન થાય રે. દેવ૦ ૭
 અશુચી કાયા રે મળ મૂવની કચારી, તમને કેમ લાગી એવડી પ્યારી રે; દેવ૦ ૮
 હું તે સંયમી તમે મહાવ્રત ધારી, કામે મહાવ્રત જાશે હારી. દેવ૦ ૯
 ભોગ વચ્ચારે મુનિ મનથી ન ઇચ્છે, નાગ અગંધન કુલના જેમ રે; દેવ૦ ૧૦
 ધિક્ક કુળ નીચા થઈ નેહ નિહાળે, ન રહે સંયમ શોભા એમ રે. દેવ૦ ૧૧
 એવા રસીલા રાજુલ વયણ સુણીને, ખુઝયા રહનેમી પ્રભુજી પાસ રે; દેવ૦ ૧૨
 પાપ આલોચણ કરી સંયમ લીધું, અનુક્રમે પામ્યા શિવ આવાસ રે. દેવ૦ ૧૩
 ધન્ય ધન્ય જે નરનારી શિયળને પાળે, સમુદ્ર તર્યા સમવ્રત છે એહ રે; દેવ૦ ૧૪
 રૂપ કહે તેહના નામથી હોવે, અમ મન નિર્મળ સુંદર દેહ રે. દેવ૦ ૧૫

૩૬૨

હીરસૂરિની સજાયા

બે કર જોડી વિનવું જી, શારદા લાગું જી પાય;
 વાણી આપો નિર્મળી જી, ગાથું તપગચ્છ રાય,
 થેં મને મોહું રે હીરજી. ૧
 અકબર કાગળ મોકલે, હીરજી વાંચીને જોય રે;
 તુજ મલવા અલજો ઘણો, બિરબલ કરતોજી જોય. થેં ૨
 અકબર કરેજી વિનતી, ટોડરમલ લાગેજી પાય;
 પૂજ્ય ચોમાસું ઈહાં કરો, હોશો તુમે સવાય. થેં ૩
 તેજી લોડાજી અતિ ઘણા, પાયક સંજ્યા નહિ પાર;
 મહાજન આવે જી અતિ ઘણા, થાનસિંહ શાહ ઉદાર. થેં ૪
 પહેલું ચોમાસુજી આગ રે, બીજું લાહોર માંહી;
 ત્રીજું ચોમાસુજી કૃતેપુરે, અકબર કરે ઉત્સાહી. થેં ૫
 ડામર સરોવર છોડિયાં, છોડયા બંદીના બાન;
 છોડયાં પંખી ને મૃગલાં, અકબર દે બહુમાન. થેં ૬
 તપગચ્છ નાયક રાજ્યો, શ્રી વિજયસેન સૂરીંદ;
 તાસ શિષ્ય ભક્તિ ભણે, હોજો અતિહિ આનંદ. થેં ૭

૩૬૩

સ્થુલીભદ્રની સજાયા

લાલ સ્નેહી રે સ્થુલીભદ્ર દેખીયે રે, જે મુજ પ્રાણ આધાર;
 આ ચિત્ર શાળા રે ન ગમે તે વિના રે, સાંભળે વાર હજાર. લાલ ૧
 મુજને કહું તુરે હું આવીશ વળી રે, વળતાં લાગે રે વાર;
 પ્રીત ન કીજે રે સંયમી પંથીયા રે, જે ઘરઘરના ભટનાર. લાલ ૨
 નારી ધુતારી રે જગમાં બહુતિરે, પણ તુજને રે શાખાશ;
 મનડું મેલી રે રસકસ લઈ અઈ રે, ધરતો તેન પડયો પાસ. લાલ ૩
 એહવા વાલેસર વલીવલી દોહીદારે, બહુશુણ રચણ ભંડાર;
 લાજ ન કીજે રે, તેહશું જોલતા રે, છહાં મન માન્યુ સો વાર. લાલ ૪

ચોરાશી ચોવીશીના રે નામ, નિજ રાખ્યું રે, કોશ્યાને સમકિત દીધ; ૫
રૂપવિજય કહે સ્થુલીભદ્ર તું જ્યો રે, નામે નવનિધિ સિધ. લાલ૦

૩૬૪

સમકિત સુખલડીની સજ્જાય

આખો નર સમકિત સુખલડી, દુઃખ ભુખલડી ભાજે રે;
ચાર સદૃષ્ટા લાડુ સેવધયા, ત્રિણુ લિંગ ફેણા છાજે રે. આખો ૧
દશ વિનયના દહાડા (દહીયરા) મીઠા, ત્રિણુ શુદ્ધી સખર. સુહાળી રે;
આઠ પ્રભાવક જતને રાખી, પણુ દુષણુ તે ગાળી રે. આખો ૨
ભૂષણુ પાંચ જ જલેખી કુંપતી, (કુમળી) ધડુવિધ જયણા ખાજ રે;
લખણુ પાંચ મનોહર દેખર, છઠાણુ શુંદવડા તાજ રે; આખો ૩
છ આગાર નાગોરી પીંડા, છ ભાવના પણુ પુરી રે;
સડસઠી ભેદે નવનવવાળી, સમકિત સુખડી રૂડી રે. આખો ૪
શ્રી જીનશાસન ચઉહરે દીઠી, સિદ્ધાંત માલે સારી રે;
તે આખે અજરા મર હોવે, મુનિ દરશને પ્યારી રે. આખો ૫
એ નિશ્ચે જીવ આણાહરી, સંતુષ્ટ પુદ્ગલ વિપહારી રે;
વાયક જસ કહે આગળ માતે (માંતે) વાત પ્રમાણે પ્રકાશી રે. આખો ૬

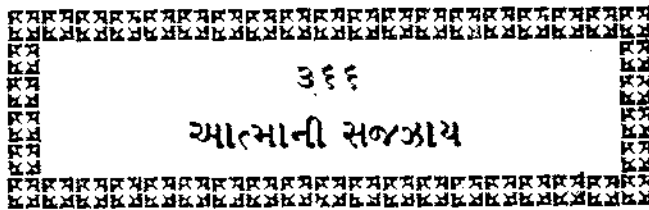
૩૬૫

મુખને પ્રતિબોધની સજ્જાય

જ્ઞાન કદી નવી થાય, મૂરખને જ્ઞાન કદી નવી થાય;
કહેતા પણુ પોતાનું પણુ જાય, મૂરખને જ્ઞાન કદી નવિ થાય. ૧
શ્વાન હોય તે ગંગા જળમાં, સો વેળા જો નાય;
અડસઠ તીર્થ ફરી આવે પણુ, શ્વાન પણું નવિ જાય. મૂરખ ૨
કુર સર્વ પય પાન કરતા, સંતપણું નવિ જાય;
કસ્તુરીનું ખાતર જો કીજે, વાસ લસણુ નવિ જાય. મૂરખ ૩
વર્ષા સમે સુગ્રીવ તે પક્ષી, કપિ ઉપદેશ કરાય;
તે કપિને ઉપદેશ ન લાગ્યો, સુગ્રીવ ગૃહ વિખરાય. મૂરખ ૪

નદી માહે નિશદિન રહે પણુ, પાષાણુ પણુ નવિ જાય;		
લોહ થાતુ ટંકણુ જો લાગે, અગ્નિ તુરત જરાય.	મૂરખ૦	૫
કાગ કંઠમાં સુકતા ફળની, માળા તે ન ધરાય;		
અંદન અર્ચિત અંગ કરી જો, ગર્દભ ગાય ન થાય.	મૂરખ૦	૬
સિંહ ચર્મ કોઈ શિયાળ સુતને, ધારે વેષ બનાય;		
શિયાળ સુત પણુ સિંહ ન હોવે, શિયાલપણુ નવિ જાય.	મૂરખ૦	૭
તે માટે મુરખથી અલગા, રહે તે સુખીયા થાય;		
ઉખર ભૂમીમાં બીજ ન ઉગે, ઉલટું બીજ તે જાય.	મૂરખ૦	૮
સમકિત ધારી સંગ કરીજો, ભવ ભવ ભીત મીટાય;		
મયા વિજય સદ્ગુરુ સેવાથી, બોધી બીજ પમાય.	મૂરખ૦	૯

૩૬૬

આત્માની સજ્જાય

કયાં તન માંજતાં રે એક દિન મીટીમે મીલ જાના;		
મીટે મેં મીલ જાતા બંધે ખાખ મેં ખપ જાના.	કયાં૦	૧
મીટીયા ચૂન ચૂન મેલ બંધાયે, બંદા કહે ઘર મેરા;		
એક દિન બંદે ઉઠ અલેંગે, ચહ ઘર તેરા ન મેરા.	કયાં૦	૨
મીટીયા ઝોઠણુ મીટીયા બીજાવણુ, મીટીકા સીરાના;		
ઈસ મીટીયા કુ એક ભૂત બનાયે, અમર જાન લોભાના	કયાં૦	૩
મીટીયા કહે કુંભાર ને રે, તું કયાં જાણે મોય;		
એક દિન એસા આવેગા પ્યારે, મે થુંકુંગી તોય.	કયાં૦	૪
લકડી કહે સુથારને રે, તું કયાં જાણે મોય;		
એક દિન એસા આવેગા, પ્યારે મે ભુંજુંગી તોય.	કયાં૦	૫
દાન શીયલ તપ ભાવના રે, શિવપુર મારગ ત્યાર;		
આનંદઘન કહે ચેતલો પ્યારે, આખર જાના ગમાર.	કયાં૦	૬

૩૬૭

આનંદવન મહારાજ વિરચિત સજ્જાય

મગરી ઉપરી કૌવા બોલ્યો, પાહુણા આવ્યા તીન;
 પાહુણા તારી મૂછો બાળું, છાણા ન લાવ્યો વિણ,
 કર્કશા નારી મળી રે, ધન્ય હો ધન્ય હો ધન્ય પ્રભુજી. ધન્ય૦ ૧

પામ્યા આવ્યા દેખીને રે, ચૂલે દીયો બુઝાય;
 પરણ્યા ને બે લાતો મારી, આપ બેસી રિસાય. ધન્ય૦ ૨

મૂક બાજરો પીસાવોજી, લેઈ બેઠી ભરસૂપ;
 અબ જો પરણ્યો આવી કહેશે, તે જઈ પડુંગી કુપ. ધન્ય૦ ૩

ઘરમેં ઉલલ ઘરમેં ઘંટી, પરઘર પીસણ જાય;
 પાડોશી શું વાતો કરતા, ચુન કુતરા ખાય. ધન્ય૦ ૪

માંચો બાળ્યો બરડો બાળ્યો, બાળી કોયલાની કોઠી;
 છપ્પરો બાળ્યો સુપડો બાળ્યો, તોય ન ચડી એક હાંડી. ધન્ય૦ ૫

તીન પાવકી સાત બનાઈ, સાત પાવકી એક;
 પરણ્યો ડાડી સઘળી ખા ગયો, હું સગુણી એક. ધન્ય૦ ૬

ગંગા આવી ગોમતીને, વિચમેં આવી ઘાટી;
 ઘરમેં આઈ જોઈ હું તો, હજીયે ન મરીઓ માટી. ધન્ય૦ ૭

નાહી ઘોઈ વેષ બનાઈ, તિલક કરે અપાર;
 સૂર્ય સામને કરે વિનતી, કદી મરે ભરથાર. ધન્ય૦ ૮

આનંદવનજી કહે છે સુણો ભાઈ સાધુ, ચહ પદ હૈ નિર્વાણી;
 વહ પદકી જો નિંદા કરે તો, નિશ્ચલ નરકની ખાણી. ધન્ય૦ ૯

૩૬૮

રત્નમાલાના પાંચ બાંધવની સજ્જાય

રત્નવતી નયરી લક્ષ્મી, તિહાં રાજ શ્રી નયસાર રે;
 રચણ માલાના રૂપડાં, પાંચ બાંધવ ગુણ લાંડાર રે,
 પાંચ બાંધવ ગુણ લાંડારે, મહામુનિ વંદના સુખ થાય રે;
 સુખ થાય સર્વિ દુઃખ જાય.

૧

ભગીની ભગીની પતી ભણી, આપ્યા તે મિલવાનેહેત રે;	
એક દિન ગણધર વાંદવા પહોત્યા, તે સયલ સમેત રે.	૨
ભવ પાછલા દૃઢ નૃપતિનાં, શ્રી દેવી અંગજ હોય રે;	
ઉદ્ધાને રમવા ગયા, ચારણુ મુનિ મલ્યા દોય રે.	૩
ધર્મ સુણી ઘેર આવતાં, વીજળી વિધને લદ્યા અંત રે;	
શુભ ધ્યાને મરી સાતે હુઆ, સૌધર્મે સુરવર કંત રે.	૪
તિહાંથી ચવી તુમે નિપન્યા, સંપ્રતિ સંબંધી સાત રે;	
જાતિ રમરણુ પામીયા, નિસુણી પૂરવ અવદાત.	૫
તન ધર જોખન જીવીત એ, ચપલા પરે ચલ ભાવ રે;	
તિહાં સ્થિર જીનવર ધર્મ છે, ભવ જલધી તારણુ વડનાવરે.	૬
તિહાંકને સંયમ આદર્યો, સવિ હુઆ આણી મન રનેહ રે;	
શમ દમ સુધા સંયમી, ગુણવંતા મુનિવર તેહ રે.	૭
માસક્ષમણુ અભિચહ ધરી, વાંદ્યા સીમંધર સ્વામી રે;	
વિચરે જીનવર સાથશુ, શ્રુતધર થયાં તે અભિરામ રે.	૮
કેવળ લહી શીવ પામશે, કરી આઠ કર્મોનો અંત રે;	
અહો નિશી તે આરાધીએ, જ્ઞાન વિમળ મહોદય વંત રે.	૯

૩૬૯

આત્મજ્ઞાનની સજ્જાય

શી કહું કથની મારી વીર, શી કહું કથની મારી;	
જન્મ પહેલા મેં આપની પાસે, કીધા કોલ કરાર;	
અનંત જન્મનાં કર્મ મિટાવા, મનુષ્ય જન્મ મેં દિલધારી.	શી૦ ૧
સંસાર વાયરા લહેર થકી હું, વિસર્યો આજ્ઞા તુમારી;	
બાળ પણામાં રહ્યો અજ્ઞાની, મનુષ્ય જન્મ ગયો હારી.	શી૦ ૨
યૌવન વયમાં વિષય વિકારી, રાત્રી રહ્યો દિલધારી;	
ધર્મ ન પામ્યો ધર્મ ન સાધ્યો, ધર્મ ને મેલ્યો વિસારી.	શી૦ ૩
જોત જોતામાં ઘડપણુ આપ્યું, શક્તિ ગઈ સહુ મારી;	
ધન દોલતની આશાએ વળગ્યો, બાપે મનુષ્ય ભવ હારી.	શી૦ ૪
ભરત ભૂમિ મેં પંચમ કાળે, નહી કોઈ કેવળ ધારી;	
સંદેહ સઘળાં કોણુ નિવારે, મન મુંઝાય છે મારું.	શી૦ ૫

ઉદય રત્ન કરજોડી કહે છે, રંગો મે શહેર મોઝારી,
લક્ષ્મી વત્સલ બહુ સહાય ધરીને, લેજો મુજને ઉગારી. શી. ૬

૩૭૦

મરણ વખતની સંજ્ઞાય

સુણ સાહેલી રે કહું હૃદયની વાતો, જરૂરી જીવને મરવું સાચું,
કંઈ નથી બાંધ્યું ભાતું, મરવા ટાણે રે મારાથી કેમ મરાશે,
કેમ મરાશે શી ગતિ થાશે, નરકમાં કેમ રહેવાશે. સુણ ૧
સાધ્યું સંતાપ્યા રે, મુનિને, કાંઈ ન આપ્યું;
હાથ માં તો કરવત લઈને, મૂળ પોતાતું કાપ્યું. સુણ ૨
જે બાળકડા રે બાઈ, મારા છે લાડકડા;
અંગેથી અલગા રહેશે, પોતાના કેમ કહેવાશે. સુણ ૩
લય્યાં લાય્યાં રે આ ઘર, કોના કહેવાશે,
મરવાની તો દીલ જ નથી, આ ઘર કોને સોંપાશે. સુણ ૪
પરવશ થઈ ને પથારી રે પડ્યું, હતું ત્યારે હાથે ન દીધું,

હવે શી ગતિ થાશે. સુણ ૫

ધાસ ચડશે રે ધબકે આંખ ઉઘડશે,
અહીંથી ઉઠાતું નથી, ભૂખ્યા કેમ ચલાશે સુણ ૬
જમદૂત આવશે રે એકદમ લડકા બળશે,
ઝાઝા દુઃખની જવાલા ચડશે, ડચકો કેમ લેવાશે. સુણ ૭
ઉદય રત્ન કહે રે સહુ સમજીને રહેશે,
સમજાયા તે તો સ્વર્ગે પહોંચ્યા, ગાફેલ ગોથા ખાશે. સુણ ૮

૩૭૧

મન વશ કરવાની સંજ્ઞાય

મનાજી તું તો જીન ચરણે ચિત્ત લાય, તેણે અવસર વિત્યો જાય. મ.
ઉદર ભરણ કે કારણ રે, ગૌઆ વનમેં જાય,
ચારો ચરે ચિહ્નું દિસી ફરે રે, વાંકુ ચિત્તું વાછરીયામાં જાય. મનાજી ૧

ચાર પાંચ સહીયર ટોલે મલીને, હીલમીલ પાણીડા જાય;
તાળી દિયે ખડ ખડ હસે, વાકું, ચિત્તડું ગાગરીયામાં જાય. મનાજી ૦ ૨
નટવો નાચે ચોકમાં રે, લખ આવે લખ જાય;
વંશ ચઢી નાટક કરે રે, વાકું ચિત્તડું દોરડીયામાં જાય. મનાજી ૦ ૩
સોની સોનાના ઘાટ ઘડે રે, વળી ઘડે રૂપાનાં ઘાટ;
ઘાટ ઘડે મન રીઝવે, વાકું ચિત્તડું સોનૈયામાં જાય. મનાજી ૦ ૪
જુગટીયા મન જુગટું રે, કામિની ને મન કામ;
આનંદ ધન એમ વિનવે રે, એસો પ્રભુરો ધરો ધ્યાન. મનાજી ૦ ૫

૩૭૨

આત્મહિતની સજ્જાય

રહેજ શીખામણ મનવા માની લે;
મારી પરપંથે એક દિન દુનીયા વિસારી. ૧
પણું કુટીના જેવી, કાચી કાચા તે માયા;
પવન ઝપાટે પલમાં, છતી પડનારી. ૨
સંભાળી પાળી પોસી, પણ નહી રહેનારી;
એક દિન જંગલમાં જઈને ડેરા દેનારી ૩
સેજ તલાઈ કુલની ચાદર ખૂંચે વાલા,
સ્મશાને જઈને કરવી કાષ્ટની પથારી. ૪
ખોખરી દેહી રે આખર વાંસની ઘોડી વાલા,
વાડી ગાડી ને લાડી નહી આવે લારી. ૫
શેરી તક નારી ગૃહ લગે, સગા ને સંબંધી;
વસ્ત્રે વોળાવી, કાચા ભરમ થનારી. ૬
ભક્તિ કર પ્રભુની પ્યારા કરલે ભલાઈ;
આત્મારામ કુડી કાચા, સ્થિર નહી રહેનારી. ૭

૩૭૩

ભરત ચક્રવર્તીની સજ્જાય

મનમેં હી વૈરાગી, ભરતજી; મનમેં હી વૈરાગી;
સહસ યત્રીશ મુશુટ બંધ રાજા, સેવા કરે વડ ભાગી.
ચોસહ સહસ્ત્ર અંતેઉરી જાકે, તોહી ન હુવા અનુરાગી.
ભરતેશ્વર મનમેં હી વૈરાગી.

૧

લાખ ચોરાશી તુરંગમ જાકે, છન્તું કોડ હે પાગી;
લાખ ચોરાશી ગજસ્થ સોહીયે, સુરતા ધર્મશું લાગી.

ભર૦ ૨

ચાર કોડ મણુ અન્ન નિત સીજે, લુણુ દશલાખ મણુ લાગી;
તિન કોડ ગોકૂળ ઘર ફૂજે, એક કોડ હળ સાગી.

ભર૦ ૩

સહસ યત્રીશ દેશ વડભાગી, ભયે સરવકે ત્યાગી;
છન્તું કોડ ગામકે અધિપતિ, તો હિ ન હુવા સરાગી.

ભર૦ ૪

નવ નિધિ રતનચોગડ બાજે; મન ચિંતા સખ ભાગી;
કનક કીર્તિ મુનિ પદ વંદન હૈ, દેખ્યો મુક્તિ મેં માગી.

ભર૦ ૫

૩૭૪

વૈરાગ્યની સજ્જાય

કોરા કાગળની પૂતળી, મન તું મેરા રે;
એને ઘડતા ન લાગે વાર, સમજ મન મેરા રે.
કાચો કુંભ જલે ભર્યો, મન૦ એને કુટતા ન લાગે વાર.
ભર લાકડ ગાડા ભર્યો. મન૦ જોખરી દોણી તેની સાથ.
ઘરની લુંગાઈ ઘર લાગી, મન૦ શેરી લગે સગી માય.
સીમા લગે સાજન ભલું, મન૦ પછી હંસ એકલો જાય.
સુંદર વર્ણી ચેહ બળે. મન૦ એનો ધુમાડો આકાશે જાય.
પાંચે આંગળી ચે પુન્ય પાપ, મન૦ અંતે થાય સખાઈ.
હીરવિજય ગુરૂ હીરલો, મન૦ લખિય વિજય ગુણુ ગાય.

સમજ૦ ૧

સમજ૦ ૨

સમજ૦ ૩

સમજ૦ ૪

સમજ૦ ૫

સમજ૦ ૬

સમજ૦ ૭

સમજ૦ ૮

નેમ રાજુલની સજાયા

પિયુલ પિયુલ રે નામ જપું દિન રાતીયાં,
પિયુલ ચાલ્યા પરદેશ તપે મોરી છાતીયાં,
પગ પગ ભેતી વાટ વાલેસર કબ મિલે;
નીર વિછોયાં મીન કે તે જયું ટળ વળે.

૧

સુંદર મંદિર સેજ સાહિબ વિષુ નવિ ગમે;
જિહાં રે વાલેસર નેમ તિહાં માડું મન લમે,
જો હોવે સજ્જન દૂર તોહી પાસે વસે;
કિહાં પંકજ કિહાં ચંદ દેખી મન ઉલસે.

૨

નિરનેહી શું પ્રિત મ કરજો કેા સહી,
પતંગ જલાવે દેહ દીપક મનમેં નહી.
વહાલા માણસનો વિયોગ, ન હોજો કેહને,
સાલે રે સાલ સમાન હૈયામાં તેહને.

૩

વિરહ વ્યથાની પીડ યૌવન વયે અતિ દહે;
જેનો પિયુ પરદેશ છે તે માણસ દુઃખ સહે,
ઝૂરી પંજર કીધ કાયા કમલ જિસી;
હજીય જુએ ન નયણે હસી.

૪

જેહને જેહશું રાગ ટાલ્યો તે તો નવી ટલે,
ચકવી રચણી વિભોગ તે તો દિવસે મલે;
આંખા કેરો સ્વાદ લીખું તેતો નવિ કરે,
જે નાહ્યા ગંગાનીર તે છિલ્લરજલ કિમ તરે.

૫

જે રમ્યા માલતી કુલ તે ધતૂરે કિમ રમે;
જેહને ઘૃતશું પ્રેમ; તે તેલે કિમ જમે;
જેહને ચતુરશું નેહ તે અવરને શું કરે,
નવ યૌવના તજી નેમ, વૈરાગી થઈને ફરે.
રાજુલ રૂપ નિધાન પોંહોતી સહસાવને;
જઈ વાંદા પ્રભુ નેમ, સંજમ લેઈ એક મને;

૬

પામ્યા કેવલજ્ઞાન, પહોંતી મનની રત્ની;
રૂપવિનય પ્રભુ નેમ, ભેટે આશા ફલી.

૭

૩૭૬

દેવકુંજર ઋષિની સજ્જાય

સહજ સુંદર મુનિ પુરંદર, વંદીએ ધરી ભાવ રે;
ભવ મહોદધિ તરણ પ્રવહણ, સાધુ વંદન નાવ રે. સાં ૧
રૂપ મનહર વર ગુણાકર, દેવકુંજર ભૂપ રે;
કનકવાનો ઋષિવર એ, રાજહંસ સ્વરૂપ રે. સહજ ૨
અન્ય દિન ઉદ્યાનમાંહી, ગયા કીડન કાજ રે;
અરૂણ ઉદયે તે જ હેજે, વિકસિતાં ખુજ રાજ રે. સહજ ૩
સંત વિલસે એમ વસંતે, કરી નવા નવા રંગ રે;
એમ કરતાં સાંજ સમયે, પ્રગટયો બહુ રંગ રે. સહજ ૪
કમલ કાનન ગ્લાન દેખી, થયાં તરૂં વિછાય રે;
ચક્રવાકી વિરહ આતુર, વિસ્તર્યું ભૂછાય રે. સહજ ૫
તેહ દેખી નૃપતિ ચિંતે, અહો રંગશું એહ રે;
સંધ્યા વાદળ પરિ વિસ્તર્યું, અધિર તનુધન ગેહ રે. સહજ ૬
એમ અનિત્ય ભાવ રૂપે, લહ્યો ભાવ ઉદાસ રે;
લહ્યું કેવળ નાણુ ઉજવળ, સાધુ વેશ પ્રકાશ રે. સહજ ૭
સહસ દશ નિજ પુત્ર સાથે, પરિવર્યા વિચરંત રે;
ભવિક જન ઉદ્ધાર કરતા, જ્ઞાન વિમળ મહંત રે. સહજ ૮

૩૭૭

દશ શ્રાવકની સજ્જાય

સકળ ઉપાસકમાં સિરદારા, સૂત્ર ઉપાસક મધ્ય વિચારા;
નામસ્તવન મુજ લાગત પ્યારા, તિણે શુભશુદ્ધ દસ સમકિત ધારા,
સાહિબા દશ શ્રાવક એહાં, મોહના શુભ ગેહા. ૧
ગાથા પતી આણુંદ વિચારી, ચહિ ગોકુળ શિવા નંદા નારી;
દ્વાદશ કોઈ હિરણ્ય ધનવંતા, અવધિ નાણુ કહે ભગવંતા. ૨

૧

૨

કામદેવ શુભ ભદ્રાનાર, ષટ્ ગોકુળ ધન કોટિ અઢાર;	
ગોકુળ આઠ સુસામા જોડી, ચુલણિપિયા ધન ચોવીશી કોડી.	૩
સૂરદેવ વનિતા જસધન્ના, ચુલ્લ શતક બહુળા એક મન્ના;	
કુંડકોણિક પુંસા સમ ધર્મે, એ ત્રણ શ્રાવકને અનુકમે.	૪
કોડી અઢાર હિરણ્ય જસ ધર્મે, ષટ્ ગોકુળ અનુકુળ જનધર્મે;	
સકડાળ પુત્ર કલ્યા કુંલકાર, એક ગોકુળ ત્રીન કોડી દીનાર.	૫
મહાશતક અડ ગોકુળ ઘેર, રેવંતી આદે કહી વધુ તેર;	
ચોવીશ કોડી હિરણ્ય પરિમાણ, અંતે પામ્યા અવધિનાણ.	૬
અશ્વિની નારીને નંદની પિયા, કલ્પણી વદ્ધલ સાલણી પિયા;	
એ દોય શ્રાવકને ઘર બાર, બાર કોડી ધન ગોકુળ ચાર.	૭
ધેનુ દશ હજાર જ જાણુ, એક ગોકુળનું એ પરિમાણ;	
દંસણવય આદિ અગિયાર, પડિમા શ્રાવકની વહી સાર.	૭
વીશ વરસ શ્રાવક ઘર જાય, દશ શ્રાવક સોહમ સુર થાય;	
જંબૂ સુણેઈમ સોહમ વાણી, દે શુભ વીરવિજય શિવરાણી.	૮

૩૭૮

અમૃત્તાની સજ્જાય

શ્રી અમૃતા મુનિવર કી, કરણીકી બલીહારી વેં	
ખટ વર્ષન કે સંજમલીનો, વીરવચન ચિત્ત ધારી વેં	
વિજય નૃમતિ શ્રી દેવી નંદન, પોલાસપુર અવતારી વેં	
અંગ અગ્યોર પટે ગુણ આદર, ત્રિવિધ ત્રિવિધ અવિકારીવેં	૨
તપ ગુણ રચણ સંવત્સર આદિક, કરકે કાય ઉદ્ધારી વેં	
પ્રભુ આદેશે વિપુલાચળ પર, કરી અણસણ અતિ ભારી વેં	૩
કેવળ પાય સુક્રિત ગયે મુનિવર, કર્મ કંલક નિવારી વેં	
અઢારસે અડતાળે, તિહિગીરી, કીની થાપના સારી વેં	૪
વાચક અમૃત ધર્મ સુશુર કે, સુપસાથે સુવિચારી વેં	
શિષ્ય ક્ષમા કલ્યાણ હરખ ધર, ગુણ ગાવે જયકારી વેં	૫

સોળસતીની સજ્જાય

સરસતિ માતા પ્રણમું મુદા, તું તુઠી આપે સંપદા;	
સોળ સતીના લીજે નામ, જીમ મન વાંછીત સીજે કામ.	૧
બ્રાહ્મી સુંદરી સુલસા સતી, જપતાં પાતક ન રહે રતી;	
કૌશલ્યા કુંતી સતી સાર, પ્રભાવતી નામે જયકાર.	૨
લગવતી શીળવતી લય હરે, સુખ સંપત્તિ પદાવતી કરે;	
દ્રૌપદી પાંડવ ધરણી જેહ, શિયળ અખંડ વખાણ્યું તેહ.	૩
ચુલા દમયંતી દુઃખ હરે, શિવાદેવી નિત્ય સાનિધ્ય કરે;	
ચંદનબાળા ચઢતી કળા, વીર પાત્ર દીધા બાકુળા.	૪
રાજમતી નવિ પરણ્યા નેમ, તેયે રાખ્યો અધિકો પ્રેમ;	
સીતા તણું શીયળ જ્યો, અગ્નિ ટળીને પાણી થયો.	૫
ધન્ય ધન્ય સતી સુલદ્રાધીર, કાંચે તાંતણે ચાલણી નીર;	
અંખા પોળ ઉપાડી અંગ, મૃગાવતી પ્રણમું મન રંગ.	૬
પ્રહુ ઉઠી સતી જપીયે સોળ, જિમ લહીએ ઋદ્ધિ વૃદ્ધિદૃત ગોળ	
શ્રીવિનયવિજય વાચક સુપસાય, રૂપ વિજય ભાવે ગુણ ગાય.	૭

બાહુબલી સજ્જાય

બહેની બોલે હો બાહુબલ સાંભળોજી, રૂડા રૂડા રંગ નિધાન;	
ગયવર ચઢીયા હો કેવળ કેમ હુવેજી, જાણ્યું જાણ્યું પુરૂષ પ્રધાન.	૧
તુમ સમ ઉપશમ જગમાં કુણ ગણેજી, અકળ નિરંજન દેવ;	
ભાઈ ભરતે સર વહાલા વીનવેજી, પ્રગટયા પુણ્ય અંકુર.	૨
ભર વરસાજો હો વનમાં વેઠીઓજી, જિહાં ઘણા પાણીના પૂર,	
ઝરમર ઝરમર વરસે મેહુલો ઘણોજી, પ્રગટયા પુણ્ય અંકુર.	૩
ચિહું દિશિ વીંટચો હો વેલડીએ ઘણુંજી, જેમ વાદળ છાયો સૂર;	
શ્રી આદિનાથે હો અમને મોકલ્યાંજી, તુમ પ્રતિ બોધન નૂર.	૪

વર સંવેગ રસ હો મુનિવર ભર્યાળ, પામ્યું પામ્યું કેવલ નાણુ;
માણુક મુનિ જસ નામે હો હરખ્યો ઘણુળ, દિનદિન ચઢતો છે વાન.

૫

૩૮૧

કર્મ વિડંબનાની સંજ્ઞાય

- સુખ દુઃખ સરજ્યા પામીયે રે, આપદ સંપદ હોય;
લીલા દેખી પરતણી રે, રોષ મ ધરજો કોય રે;
પ્રાણી મન ન આણો વિખવાદ, એતો કર્મ તણો પરસાદ રે. પ્રાં ૧
- ફળને આહારે જીવીયા રે, બાર વરસ વન રામ;
સીતા રાવણુ લઈ ગયો રે, કર્મ તણુ એ કામ રે. પ્રાં ૨
- નીચ પાખે વન એકલો રે, મરણુ પામ્યો મુકુંદ;
નીચ તણે ઘર જળ વહ્યો રે, શીર ઘરી હરિશ્ચંદ્ર રે. પ્રાં ૩
- નળે દમયંતી પરીહરી રે, રાત્રિ સમય વન બાળ;
નામ હામ ફૂળ ગોપવી રે, નળે નિરવહ્યો કાળ રે. પ્રાં ૪
- રૂપ અધિક જગ જાણીએ રે, ચક્રી સનત કુમાર;
વરસ સાંતસે લોગવી રે, વેદના સાત પ્રકાર રે. પ્રાં ૫
- રૂપે વાન સૂર સારીખા રે, પાંડવ પાંચ વિચાર;
તે વનવાસે રડવડયા રે, પામ્યા દુઃખ સંસાર રે. પ્રાં ૬
- સુરનર જસ સેવા કરે રે, ત્રિભુવન પતિ વિખ્યાત;
તે પણ કર્મે વિટંબીયા રે, તો માણસ કેઈ માત્ર રે. પ્રાં ૭
- દોષ ન દીજે કેહને રે, કર્મ વિડંબણુ હાર;
દાન મુનિ કહે જીવને રે, ધર્મ સદા સુખકાર રે. પ્રાં ૮

૩૮૨

વણુઝારાની સંજ્ઞાય

- નરભવ નગર સોહામણો વણુઝારા રે, ન્યાયે વણુજ કરેય;
અહો મોરા નાયક રે, ભાર ભરે શુભ વસ્તુનો. વણું
અતિહિ અમૂલક લેય. અહોં ૧
- સાત પાંચ પોઠી ભરે, વણું સંબલ લેજો સાથ. અહોં
વહોરત વારુ રાખજે, વણું શેક શુ' સૂધો વ્યવહાર. અહોં ૨

સહરે રહેજે સાથમાં રે, વણુ વશ કરજે ચારે ચોર. અહોં
 પાંચ પાડોશી પાડુઆ, વણુ આઠે મદકો દોર. અહોં ૩
 વાટ વિષમ ભવ પાછલે, વણુ રાગદ્રેષ દો ભીલ. અહોં
 ચોકસ ચોકી તે કરે, વણુ પામીશ અવિચળ લીલ. અહોં ૪
 કાયા કામિની ઇમ કહે, વણુ સુણુ તું આતમ રામ. અહોં
 જ્ઞાન વિમળ નર ભવ થકી, વણુ પામીશ અવિચળ હામ. અહોં ૫

૩૮૩

નિંદ્રાની સજ્જાય

નિંદ્રા વેરણુ હુઈ રહી, કીમ કીજે હો સા પુરુષ નિદાન કે;
 ચોર કૂટે ચિહું પાસથી કિમ સુતા હો કાંઈ દિન ને રાત કે. ૧
 વીર કહે સુણો ગોયમા, મત કરજે હો કાંઈ કવણુ સવાદ કે. ૨
 ચઉદ પૂરવધર મુનિવરા, નિદ્રા કરતા હો ગયા નરક નિગોદ કે;
 અનંતો અનંત કાલ તિહાં રહે, કિમ બગડે હો કાંઈ ધરમનો મોદ કે. વીર ૩
 જોરાવર ઘણા જાલીમી, ચમરાજ હો કાંઈ સખલ કરે કે;
 નિજ સેના લેઈ ચિહું દિશિ, કિમ જાગતા હો નર કહિયે સૂર કે. વીર ૪
 જાગતડાં ગંજે નહિ, છેતરાવે હો નરસુનો નેટ કે;
 સુતારીણી પાડા જાણ્યા, કિમ કીજે હો સા પુરુષની લેટ કે. વીર ૫
 શ્રી વીરે ઇમ ભાજ્યું, પંખી ભારંડ હો ન કરે પરમાદ કે;
 તેહ તણી પરે વિચરજે, પરિહરજે હો ગોયમ પરમાદ કે. વીર ૬
 વીર વચન ઇમ સાંભળી, પરિહરીયો હો ગોયમ પરમાદ કે;
 લીલા સુખ લીધા ઘણાં, થિર રહીયે જગમાં જસવાદ કે. વીર ૭
 નિંદ્રા નિંદ્રા મત આણુજે, સુઈ રહેજે હો સાવધાન કે;
 ધ્યાન ધરમ હિયે ધારજે, ઇમ ભાજે હો મુનિ કનક નિદાન કે. વીર ૮

૩૮૪

વણુઝારાની સજ્જાય

નરભવ નયર સોહામણું વણુઝારા રે, પામીને કરજે વ્યવહાર;
 અહો મોરા નાયક રે, સત્તાવન સંવર તણી, વણુ પોઠીભરજે ઉદાર. અં ૧

શુભ પરિણામ વિચારતા વણું કરિયાણુ બહુમૂલ, અં
 મોક્ષ નગર જાવા લણી વણું કરજે ચિત્ત અનુકુલ. અં ૨
 કોથ દાવાનલ ઓલવે, વણું માન વિષમ ગિરિરાજ, અં
 ઓલંઘ જે હજવે કરી, વણું સાવધાન કરે કાજ. અં ૩
 વંશ જલ માયા તણી, વણું નવિ કરજે વિશરામ. અં
 ખાડી મનોરથ ભટતણી, વં પૂરણુનું નહિ ઠામ. અં ૪
 રાગદ્રેષ દોય ચોરટા વણું વાટમાં કરશે હેરાન. અં
 વિવિધ વીર્ય ઉદ્ધાસથી વણું તે હણજે રે કાય અં ૫
 એમ સવિ વિધન નિવારીને વણું પહોંચજે શીવપુર વાસ. અં
 ક્ષય ઉપશમ જે ભાવના વણું પોઠે ભયો ગુણુરાશ. અં ૬
 ખાયક ભાવે તે થશે વણું લાભ હોશે તે અપાર. અં
 ઉત્તમ વણુજ જે એમ કરે વણું પક્ષ નમે વારંવાર. અં ૭

૩૮૫

સોદાગરની સજ્જાય

સુખ સોદાગર જે, દિલકી ખાત હમેરી, તે સોદાગર દૂર વિદેશી,
 સોદા કરનકું આયા, મોસમ આયે માલ સવાયા, રતનપુરીમાં ઠાયા. ૧
 તિનું દલાલકું હર સમજાયા, જિનસે બહોત ન કાયા;
 પાંચુ દીવાનું પાઉં જડાયા, એકકું ચોકી ખીડાયા. સુણું ૨
 નકા દેખ કર માલ બહિરણાં, સુઆ કહે નપુ ધરના,
 દોનું દગાબાજી દૂર કરનાં, દીપકી જ્યોતે કિરનાં. સુણું ૩
 એક દિન વલી મહેલમેં રહનાં, બંદરકું નહી લાનાં,
 દશ શહેરશેં દોસ્તીહી કરનાં, ઉનસેં ચિત્ત મિલાનાં. સુણું ૪
 જનહર તજનાં જીનવર ભજના, સજના દિનકું દલાઈ,
 નવસર હાર ગલેમેં રખનાં, જખના લખકી કટાઈ. સુણું ૫
 શિરપર મુગટ ચામર ઢાલાઈ, અમઘર રંગ વધાઈ,
 શ્રી શુભવીર વિજય ઘર બાઈ, હોત સતાખી સગાઈ. સુણું ૬

ચેતનને શિખામણની સજ્જાય

- ચેતન અબ કહ્યુ ચેતીયે, જ્ઞાન નયન ઉઘાડી,
સમતા સહસ પશ્યુ ભલે, તલે મમતા નારી. ૧
- યા દુનિયા હે બાવરી, જેસી બાણગર બાણ,
સાથ કીસીકે ના ચલે, જયુ' કુલટા નારી. ૨
- માયા તરૂ છાયા પરે, ન રહે થિર કારી,
જનત હે દિલ મેંજની, પણ કરી બિગારી. ૩
- મેરી મેરી તું કયાં કરે, કરે કોણ શુ' ચારી,
પલટે એકણુ પલકમાં, જયુ' ઘન અધીચારી. ૪
- પરમાતમ અવિચળ ભલે, ચિદાનંદ ચાકરી,
નય કહે નિયત સદા કરો, સબ જન સુખકારી. ૫

આત્મ યોધની સજ્જાય

- સાંભળ સચણા સાચી સુણાવું, પૂરવ પૂછ્યે તું પામ્યો રે ભાઈ,
નરક નિગોદમાં ભમતાં નરભવ, તેં નિષ્ફળ કેમ વામ્યો રે ભાઈ. ૧
- જેન ધર્મ જયવંતો જગમાં, ધારી ધર્મ ન સાધ્યો રે ભાઈ,
મેઘ ઘટા સરીખા ગજ સાટે, ગર્દભ ધરમાં બાંધ્યો રે ભાઈ. ૨
- કલપવૃક્ષ કુહાડે કાપી, ધતુરો દેર ધારે રે ભાઈ,
ચિંતામણી ચિંતિત પૂરણુ તે, કાગ ઉડાવણુ ડારે રે ભાઈ. ૩
- એમ જાણી જાવા નવિ દીજે, નરનારી નર ભવને રે ભાઈ,
ઓળખી શુદ્ધ ધર્મને રે સાધો, જે માન્યો મુનિ મનને રે ભાઈ. ૪
- જે વિભાવ પરભાવમાં ભળ્યે, રમણ સ્વભાવમાં કરીયે રે ભાઈ,
ઉત્તમ પદ પદ્મને અવલંબી, ભવિયણુ ભવજલ તરીયે રે ભાઈ. ૫

આત્મને શિખામણની સજ્જાય

કાંઈ નવિ ચેતો રે ચિત્તમાં જીવડા રે, આયુ ગળે દિનરાત;
 વાત વિસારી રે ગભાંવાસની રે, કુણુ કુણુ તાહરી બત. કાંઈં ૧
 દોહિલો દીસે રે માનવભવ તણો રે, શ્રાવક ફળ અવતાર;
 પ્રાપ્તિ પૂરી રે ગિરુઆ ગુરુતણી રે, તુમ ન મળે વારંવાર. કાંઈં ૨
 તું મન બણે રે એ ધન માહરું રે, કુણુ માત કુણુ તાત;
 આપ સવારથે સહુકો મિલ્યું રે, મ કર પરાઈ તું વાત. કાંઈં ૩
 પુણ્ય વિહુણુ રે દુઃખ પામે ઘણુ રે, દોષ દિયે કિરતાર;
 આપ કમાઈ રે પૂરવ ભવ તણી રે, ન મીટે તેહ લગાર. કાંઈં ૪
 કઠીણુ કરમ તે અહનિશ જે કરે રે, તેહના ફળ છે વિપાક;
 હું નવિ બાણું રે કુણુ ગતિ તાહરી રે, તે બણે વીતરાગ. કાંઈં ૫
 તે સુખ પામ્યા રે બહુ રમણી તણા રે, અનંત અનંતી વાર;
 લખિ કહે રે જે જિનને ભજે રે, તે પામે મોક્ષ દુવાર. કાંઈં ૬

તપની સજ્જાય

ક્રીધા કર્મ નિકંદવા રે, લેવા મુક્તિ નિદાન;
 હંત્યા પાતિક છૂટવા રે, નહિ કોઈ તપ સમાન.
 ભવિક જન તપ સરખું નહિ કોય. ૧
 ઉત્તમ તપના યોગથી રે, સુરનર સેવે પાય;
 લખિ અઠ્ઠાવીશ ઉપજે રે, મનવાંછીત ફળ થાય. ભવિક ૨
 તીર્થંકર પદ પામીયે રે, નાસે સઘલા રોગ;
 રૂપ લીલા સુખ સાહીબી રે, લહીયે તપ સંયોગ. ભવિક ૩
 તે શું છે સંસારમાં રે, તપથી ન હોવે જેહ;
 મનમાં જે જે ઈચ્છીયે રે, સફળ ફળે સહી તેહ. ભવિક ૪
 અષ્ટ કરમના ઓથને રે, તપ ટાલે તત્કાળ;
 અવસર લહીને તેહ નો રે, ખપ કરજે ઉજમાલ. ભવિક ૫

બાહ્ય અભ્યંતર જે કહ્યા રે, તપના બાર પ્રકાર;
 હોજે તેની ચાલમાં રે, જેમ ધન્નો અણુગાર. ભવિક૦ ૬
 ઉદય રત્ન ઠહે તપ થકી રે, વાધે સુજસ સનુર;
 સ્વર્ગ હોવે ઘર આંગણે રે, દુર્ગતિ નાસે દૂર. ભવિક૦ ૭

૩૯૦

બલભદ્ર મુનિની સજ્જાય

શામાટે બાંધવ મુખથી ન જોલો, આંસુડે આનન ધોતા મોરારી રે;
 પૂન્ય-યોગે દહીઓ એક પાણી, જડયો છે જંગલ જોતાં મોરારી રે. ૧
 ત્રીકમ રીષ ચઢી છે તુજને, વનમાંહે વન માળી મોરારી રે;
 ઘણી રે વારનો મનાવું છું વહાલા, તુંતો વચન ન જોલે ફરીવાર મો ૨
 નગરીને દાઝીને શુદ્ધ ના લીધી, માહરી વાણી ન સુણ વાલહા; મો
 આ વેળામાં લીધો અજોલા, કાનજી કાં થયા કાસા. મો ૩
 શી શી વાત કહું શામળીયા, વિકૃલજી આ વેળા; મો
 શાને કાજે મુજને સંતાપો, હરી હસી જોલોને હેલા. મો ૪
 પ્રાણ હમારા જશે પાણી વિણ, અધ ઘડીને અણુ જોલે; મો
 આરતી સઘલી જાયે અલગી, બાંધવ જો તું જોલે. મો ૫
 ષટ્ માસ લગી પાળ્યો છબીલો, હૈયા ઉપર અતિ હેતે; મો
 સિંધુ તટે સુરને સંકેતે, હરિ દહન કરમ શુભ રીતે. મો ૬
 સંયમ લેઈ ગયો દેવે લોકે, કવિ ઉદય રત્ન જોલે; મો
 સંસાર માંહે બળદેવ મુનિને, કોઈ નવ આવે તોલે. મો ૭

૩૯૧

ધર્મના ચાર પ્રકારની સજ્જાય

શ્રી મહાવીરે ભાખીયા, સખી. ધર્મના ચાર પ્રકાર રે;
 દાન શીયલ તપ ભાવના, સખી. પંચમી ગતિ દાતાર રે. શ્રીમહા ૧
 દાને દોલત પામીયે, સખી. દાને કોડ કલ્યાણે રે;
 દાન સુપાત્ર પ્રભાવથી, સખી કયવન્નો શાલીભદ્ર જાણે રે. શ્રીમહા ૨

શિયળે સંકટ સવી ટળે, સખી. શિયળે વાંછીત સિદ્ધ રે;
 શિયળે સુર સેવા કરે, સખી. સોળ સખી પ્રસિદ્ધ રે. શ્રીમહાં ૩
 તપ તપો ભવિ ભાવશું, સખી. તપે નિર્મળ તન્ન રે;
 વર્ષો પવાસી ઋષભજી, સખી. ધન્નાદિક ધન્ય ધન્ય રે. શ્રીમહાં ૪
 ભરતાદિક શુભ ભાવથી, સખી. પામ્યા પંચમ ઠામ રે;
 ઉદયરત્ન મુનિ તેહ ને, સખી. નિત્ય કરે પ્રણામ રે. શ્રીમહાં ૫

૩૯૨

ભાવ વિષે સજ્જાય

રે ભવિ ભાવ હૃદયે ધરો, જે છે ધર્મનો ધારી;
 એકલ મલ્લ અખંડ જે. કાપે કર્મની દારી રે. ભવિં ૧
 દાન શિયલ તપ ત્રણ એ, પાતક મળ ધોવે;
 ભાવ જે ચોથો નવિ મળે, તો તે નિષ્કળ હોવે. રે. ભવિં ૨
 વેદ પૂરાણ સિદ્ધાંત માં, ષટ દર્શન ભાષે;
 ભાવ વિના ભવ સંતતિ, પડતાં કોણ રાખે. રે. ભવિં ૩
 તારક રૂપ એ વિશ્વમાં, અંપે જગલાણ;
 ભરતાદિક શુભ ભાવથી, પામ્યા પદ નિર્વાણ રે. ભવિં ૪
 ઔષધ આપ ઉપાયજે, યંત્ર મંત્રને મૂળી;
 ભાવે સિદ્ધ હોવે સદા, ભાવ વિણ સહુ ધૂળી. રે. ભવિં ૫
 ઉદયરત્ન કહે ભાવથી, કોણ કોણ નર તરીઆ;
 શોધી જોજો સૂત્રમાં, સજ્જન ગુણ દરિયા રે. ભવિં ૬

૩૯૩

નિંદ્રાની સજ્જાય

બેટી મોહ નરિંદકી, નિંદ્રા નામે વિખ્યાત બે, ધર્મ દ્રેષણી પાપિણી;
 ન ગમે ધર્મની વાત બે, નિંદ્રા ન લહે જે સજ્જનાં,
 સજ્જનાં બે દુઃખભંજના બે. ૧
 દેરે સઘળા જીવને, જિહાં જમનો પાસ બે;
 જા ઘડી નિંદ્રા ન પાઈએ, તા ઘડી પ્રભુકો વાસ બે. સજ્જનાં ૨

આજસ ઉમરાવ એહનો, જાલીમ જોદ જુવાન બે;	
હત બગાસું જાણુજે, ચાલે આગે તાન બે. સજ્જનાં૦	૩
જાતિ પાંચ છે જેહની, પસરી વિથ પ્રમાણુ બે;	
કેવળી વિના એક જેહની, કોઈ ન લોપે આણુ બે. સજ્જનાં૦	૪
કર્મે ન આવે હુંકડી, ધર્મે પાડે ભંગાણુ બે;	
વાજાં વાગે જિહાં ઉંઘનાં, તિહાં હોય સુખની હાણુ બે. સજ્જનાં૦	૫
ઉદયરત્ન કહે ઉંઘને, જિત્યા વો એહ ઉપાય બે;	
પહેલો આહાર જીતીએ, તો નિંદ્રા વશ થાય બે. સજ્જનાં૦	૬

૩૯૪

સંસાર સ્વરૂપની સજ્જાય

ઢાળ :	સંસારે જીવ અનંત ભવે કરી, કરે બહુલા રે સંબંધ ગતિ ચિહ્નું ફરી ફરી;	
	નવિ રાખે રે કોઈને તવ નિજ કરધરી, સગાઈ રે કહો કિણીપરે કહીયે ખરી.	૧
ચુટક :	કહો ખરી કિણી પરે એહ સગાઈ, કરમો સંબંધ એ;	
	સર્વિ મૃષા માત પિતા બહેની, બંધુ નેહ પ્રબંધ એ,	
	ધરે તરણુ ધરણી રંગે પરણી, ત્રાણુ કારણુ તે નહી;	
	મણિ કેણુગ મુત્તિઅ ધનન ધાન્ય કણુ, સંપદા સખ સંગ્રહી.	૨
ઢાળ :	એહ થાવર રે જંગમ પાતિક દોઈ કહ્યા;	
	જે કરતા રે ચઉગઈ હુઃખ જીવે સહ્યા;	
	તે ટાળો રે પાતિક દૂરે ભવિયણુ;	
	જીમ પામો રે ઇહ પરલવ સુખ અતિ ઘણાં.	૩
ચુટક :	અતિઘણા સુખ તે લહો ભવિયણુ, જૈનધર્મ કરી ખરો;	
	પરદાર પરધન પરિહરી તિણે, જૈનધર્મ સમાચરો,	
	જે મદે માચે રૂપ રાચે, ધર્મ સાચે નવિ રમે;	
	અંજલિ જળ પરિ જનમજાતો, મૂઢ તે ફળ વિણુ ગમે.	૪
ઢાળ :	અધ્યયને રે છકું શ્રી જીનવર કહે;	
	શુભ દષ્ટિ રે તેહ ભલી પરે સદહે,	
	સદહી રે તપ નિયમાદિક આદરે,	
	આદરતો રે કેવળ લચ્છી પણ વરે.	૫

સુટકે: લચ્છી વરે જિન ધર્મ કરતો, હહુઆ કમી જે હુવે,
પાંચમો ગણધર સ્વામી જંભુ, પૂછીયો ઇણી પરે કહે,
શ્રી વિજયદેવ સૂરીદ પટધર, વિજયસિંહ મુણીસર,
તસ શિષ્ય વાચક ઉદય ઇણીપરે, ઉપદિશે ભવિ હિતકર.

૬

૩૮૫

પ્રમાદવર્જન સંજાચ

અજરામર જગ કો નહી, પરમાદ તે છાંડો રે;	
મિથ્યામતિ મૂકી કરી, ગુણ આદર તે માંડો રે.	અજરા૦ ૧
શુદ્ધ ધરમનો ખપ કરો, ટાળી વિષય વિકારો રે;	
ચોથે અધ્યયને કહે, શ્રી વીર એહ ત્રિચારો રે.	અજરા૦ ૨
પાપ કરમ કરી મેળવે, ધનના લખ જેહ રે;	
મૂરખ ધન કોડી કરી, નરકે ભમે તેહ રે.	અજરા૦ ૩
અંધવ જનને પોષવા, કરે તે મરણ પરે પાપ રે;	
તેહના કળ દોહીલાં, સહે એકલો આપ રે.	અજરા૦ ૪
ખાતર તણે મુખે જિમ ગ્રહો, એવો ચોર અજાણુ રે;	
નિજ કરમે દુઃખ દેખતાં, તેહનો કુણ જાણુ રે.	અજરા૦ ૫
ઈમ જાણી પુણ્ય કીજયે, જેહથી સુખ થાય રે;	
દિન દિન સંપદ અનુલવી, વળી સુજસ ગવાય રે.	અજરા૦ ૬
વિજય દેવશુર પાટવી, વિજયસિંહ મુણિંદો રે;	
શિષ્ય ઉદય કહે પુણ્યથી, હવે પરમ આણુંદો રે.	અજરા૦ ૭

૩૮૬

પરિણામ શુદ્ધિપર અમિતાની સંજાચ

ગુણ આદરીએ પ્રાણીઆ રે, ગુણવંત વિરલા કોય;
ગુણ આહક પણ થોડલા રે, બુધ જન ગુણને જોય. અજરા૦ ૧

સુગુણનર ગુણ ઉપરિ કરો દૃષ્ટિ, બાહ્યો ચરણ મમ પડો રે;	
અંતર દૃષ્ટિ સુદૃષ્ટિ સુગુણં (આંકણી)	
અઈમુત્તો કુંચર હુઓ રે, વીરનો શિખ્ય ઉત્સાહે;	
મેહ વૃષ્ટિમાં પડિઅહો રે, તારે જલ પરવાહે.	સુગુણં ૨
દેખી અવિર જિન વીરને રે, ઈમ પૂછે ધરી રીસ;	
કેતા ભવમાં સીજસ્યે રે, અઈમુત્તો તુમ સીસ.	સુગુણં ૩
વીર કહે એહજ ભવે રે, સીજસ્યે કર્મ ખપાય;	
એહની નિંદા મત કરો રે, આલો એહની ધાય.	સુગુણં ૪
ભાત પાણી વિનય કરી રે, એહતું કરો વૈયાવચ્ચ;	
ખેદ તજ એહને ભજે રે, ચરમ શરીરી સચ્ચ.	સુગુણં ૫
થવિર સુણી તિમ આદરે રે, વીર વચન ધરી ખંતિ;	
ઈમ અંતર દૃષ્ટિ કરી રે, પરખી ગુણ અહો સંત.	સુગુણં ૬
ભગવતી શતકે પંચમે રે, આલ્યો એ અધિકાર;	
પંડિત શાંતિ વિજય તણો રે, માન ધરે બહુ પ્યાર.	સુગુણં ૭

૩૯૭

વિનયની સજ્જાય

ખવચણ દેવી ચિત્ત ધરીજી, વિનય વખાણીજ સાર,	
જંખૂને પૂછે કહ્યોજી, શ્રી સોહમ ગણધાર,	
ભવિકજન વિનય વહો સુખકાર.	(આંકણી) ૧
પહેલે અધ્યયને કહ્યોજી, ઉત્તરાધ્યયન મઝાર;	
સઘળાં ગુણમાં મૂળગોજી, જે જિન શાસન સાર.	ભવિકં ૨
નાણુ વિનયથી પામીયેજી, નાણુ દરિસણુ શુદ્ધ;	
ચારિત્ર દરિસણુથી હુવેજી, ચારિત્રથી પૂણુ સિદ્ધ.	ભવિકં ૩
ગુરૂની આણુ સદા ધરેજી, બાણુ ગુરૂનો ભાવ;	
વિનયવંત ગુરૂ રાગીયાજી, મુનિ સરળ સ્વભાવ.	ભવિકં ૪
કણતું કુંડું પરિહરીજી, વિષ્ઠાનો મન રાગ;	
ગુરૂ દ્રોહી તે બાણુવાજી, સૂચર ઉપમ બાગ.	ભવિકં ૫
કોહ્યા કાનની કૂતરીજી, દામ ન પામે રે જેમ;	
શિળ હીણુ અકહ્યાગરાજી, આદર ન લહે તેમ.	ભવિકં ૬

ચંદ્રતણી પરે ઉજળી જી, કીરતી તેહ લહંત;
વિષય કષાય જીતી કરીજી, જે નર વિનય વહંત. ભવિક૦ ૭
વિજય દેવગુરૂ પાટવીજી, શ્રી વિજયસિંહ સુરીંદ;
શિષ્ય ઉદય વાચક ભણેજી, વિનય સયજી સુખકંદ. ભવિક૦ ૮

૩૯૮

શિયલની સંજ્ઞાય

રખે કોઈ રમણી રાગમાં, પ્રાણી મુંઝાઓ;
અથિર એ બાળા ઉપરે, ધિર શાને થાઓ. રખે૦ ૧
એતો અનર્થનો આશ્રય છે, કલેશનો છે કંદો;
વૈરોદ્ધિ પૂર વધારવા, ચાવો પૂનમ ચંદો. રખે૦ ૨
કુલટા નારી ને કારણે, કેઈ કુળવંતા;
આચરણ હીણા આચરે, વાહલા શું વહંતા. રખે૦ ૩
દુઃખની દરીએ સુંદરી, દુરગતિની દાતા;
આગળથી દ્યો ઓળખી, ગુણ એહના જ્ઞાતા. રખે૦ ૪
ખાંડ મીઠી કરી લેખવે, મળતા મૂઢ પ્રાણી;
ઉદય વદે કડુઈ પછે, જિમ તીથે જાણી. રખે૦ ૫

૩૯૯

જિનવાણીની સંજ્ઞાય

શ્રી જિનવાણી પ્રાણી ચિત્ત ધરો રે, ટાળી સકળ અંદેશ,
શ્રદ્ધા સાચી રાચીને શ્રદ્ધો રે, આતમ શક્તિ વિશેષ. શ્રીજિન૦ ૧
સમકિત પામી વામી મિથ્યાત્વને રે, પ્રગટે સાચુ રે હેમ;
ફરી તે અવરૂપ જિમ નવિ લહે રે, તિમ ધરો સમકિત પ્રેમ. શ્રીજિન૦ ૨
માર્ગાનુસારી ક્રિયા અનુમોદીયે રે, એ જીન શાસન ભર્મ;
સદ્ ગુરૂ સંગ થકી વળી પામીયે રે, વાત વિદોષનો ભર્મ. શ્રીજિન૦ ૩

સમકિત દષ્ટિ હોયે જે નરા રે, બોલે બિહું તવ વાચ;
આપ પ્રશંસે પર નીંદે નહી રે, સમકિત તેહનો સાચ. શ્રીજિન૦ ૪
ચારિત્ર નિર્મળ જ્ઞાન પ્રમાણતા રે, હોયે જાસ પસાય;
તેહી જ દર્શન દેજે જગપતિ રે, અમૃત પ્રણુમે રે પાય. શ્રીજિન૦ ૫

૪૦૦

વિષયતૃષ્ણા નીવારક સજ્જાય

જબ લગે વિષય તૃષ્ણા ના મિટી, જબ૦
તબ લગે તપજપ સંયમ કિરીયા, કાંઈ કરે કપટી ? જબ૦ ૧
વાત વિનોદ કરી જનમન રંજે, જેસે નૃત્ય નટી;
ઈમ કામ કરતાં તું કયું. પાવેગો, ભવસમુદ્ર તટી. જબ૦ ૨
કુણુ જોગી જંગમ ઔર જંદા, કુણુ ભગત યતિ;
મલિન દેહી કયા બહુત વધારે, ઓઠે મલિન પટી. જબ૦ ૩
ધ્યાન ધરે બહુ લોક વિપ્રતારે, કરે બહોત ચટી;
બાર વરસ લગે ઉલો રહેતો, સહે પંચાગ્નિ નિરટી. જબ૦ ૪
સોય સિદ્ધનર વડ વૈરાગી, જામની વિષય નટી;
દ્વિધિ વિજય કહે સો ગુરૂ મેરા, જિણે વિષ વેલી કટી. જબ૦ ૫

૪૦૧

શાલીભદ્રની સજ્જાય

ગુરૂ અભિગ્રહ ધારી ધીર, કૌશંબી આચા;
ખટમાસી તપસી વીર, એ ગુરૂ મન ભાચા;
દાસી ભાવે રાયકી શિર; મુંડિત નિગડિત પયથી રે;
ઘર ઉંખર રહી અડઢ સુપડામાં, રૂઢતી દેજે કરથી. ગુરૂ૦ ૧
ઇમ ચિંતી નિત્ય ભિક્ષા કાળે, આયે જિનવર રાચા રે;
મંત્રી ઘરણી નંદા એકદિન, દેખી દુર્બલ કાચા. ગુરૂ૦ ૨
નિજ પતીને ઓલંભા બોલી, તેણે વિનવિયો રાય રે;
કાંઈ પ્રણુજને છે અભિગ્રહ, ફરી ફરી પાછા જાય. ગુરૂ૦ ૩

રાજા મંત્રી મૃગાવતી નંદા, મેળે શુદ્ધ આહાર રે;		
પણ જગશુરજી ખપ તે ન કરે, કીધા અનેક પ્રકાર.	શુરૂં	૪
દેખી ચંદનબાલા ને ઘર, અભિચલ પૂરણ આયા રે;		
નિરખી હરખી એણી પરે બોલે, દ્યો પ્રભુ અડદ નિપાયા.	શુરૂં	૫
લીયા અડદ શિર ઢુંઢુલી વાગી, પંચ દીવ્ય તિહાં રલીયા રે;		
સાડીબાર સોવન કોડી વરસી, સુરનરપતિ બહુ મલીયા.	શુરૂં	૬
શક શતાનિક રાય ધનાવહ; વંદે પ્રભુના પાય રે;		
ચંદનબાળા મૃગાવતી નંદા, મંગળ કરી ગુણ ગાય.	શુરૂં	૭
તીરથ થાપન સમયે હોશે, સાહુણીમાં શિરદાર રે;		
કેવલ અમૃત આસ્વાદીને, લહેશે સુખ નિરધાર.	શુરૂં	૮

૪૦૨

વૈરાગ્યની સજ્જાય

તે ગિર્યા ભાઈ તે ગિર્યા, જે બોલ ન બોલે વિર્યા રે;		
તસ ઘરે આવે સોવન ચર્યા, ફલવંતા સુરતર્યા રે.	તેં	૧
છતી શકતે જે દીયે ધન દાતા, પરમણી નવિ રાતા રે;		
અહનિશ તે પામે સુખ શાતા, ધનધન તેહની માતા રે.	તેં	૨
જે મન શુદ્ધ કરશે કિરિયા, તે તરશે ભવ દરિયા રે;		
શીયલ ગુણે કરી જે નર ભરીયા, પાપ થકી ઓસરીયા રે.	તેં	૩
જે નર જીનવરને આરાધે, મુનિજનને ન વિરાધે રે;		
અહનિશ નિજ આતમ હિત સાધે, તેહ તણા ગુણ વાધે રે.	તેં	૪
જે મન મદ મચ્છર નવિ આણે, જે પરવેદન બાણે રે;		
તે પહોંચે ઉત્તમ ગુણ ઠાણે, કવિજન તાસ વખાણે રે.	તેં	૫
જે નર ખીજળ્યા નવી ખીજે, ઉપશમ રસમાં ભીંજે રે;		
લખિ કહે તસ સેવા કીજે, તેહના પય પ્રણમી જે રે.	તેં	૬

૪૦૩

વૈરાગ્યની સજ્જાય

આપ અજવાળ જે આતમા, એનો મહાતમ બાણી;		
ખાણી પૂન્ય રચણ તણી, એહવી જીનવર વાણી.	આપ	૧

સ્ફટિક રચણુ જિમ રંગથી, ધરે નવ નવ રૂપ;		
તિમ એ અષ્ટ કરમ થકી, થાયે વિવિહ સ્વરૂપ.	આપ૦	૨
આદિ ઉત્પત્તિ નહી એહની, નહિ કોઈનો એહ;		
દેહ એ કારમો કરમથી, ધરે થઈ નિઃસનેહ.	આપ૦	૩
નિરમલ આતમ આપણો, રમે રંગ નિઃશંક,		
નાણુ રચણુ તણો સાચરૂ, પ્રભુ એ નિઃકલંક.	આપ૦	૪
દેહથી દુઃખ પરંપરા, પામે એ ભગવંત;		
લોહ કુસંગતે તાડીયે, જેમ અગ્નિ અત્યંત.	આપ૦	૫
કારમો દેહ પામી કરી, કરે પર ઉપકાર;		
સાર અસારમાં એ અ છે, કહે લખિય વિચાર.	આપ૦	૬

૪૦૪

નાણાવટીની સનઝાય

હો નાણાવટી, નાણું નિરભય ખરું પરખાવી લેજે;		
તને ધૂતી જશે. પારખસરતું નિરમળ નજરે ભેજે,		
આ શહેરમાં ઠગ બહુ આવે છે, તે તો ખોટો રૂપીયા લાવે છે,		
સહુ સંસાર ને મન લાવે છે, હો નાણાવટી.		૧
ચોટે બેસી લેજે નાણું, ખરૂં ખોટું પરખી સવિ જાણું;		
તારે આ અવસર રળવા ટાણું.	હો૦	૨
હાટે બેસી વેપાર કરજે, કોથળીમાં નાણું ખરૂં ભરજે;		
કપટીની સંગત પરીહરજે.	હો૦	૩
અહીં રૂપિયા સિલ્કા સહિ ચાલે, તારે પારખું હોય તો પારખી લે;		
તે ખોટા હશે તો નહી ચાલે.	હો૦	૪
તું તો દોભી શહેરનો છે રાજ, તને લોભે મળીયા ઠગ ઝાઝા;		
જે હવા રાજ તેહવી પ્રજ.	હો૦	૫
તું તો માઝમ રાતનો વેપારી, તારી પરદેશે ચીકીઓ ચાલી;		
તારા નામની હુડીઓ સ્વિકારી.	હો૦	૬
નહી જાણે કપટીની વાતો, ખોટે નાણે રખે લલચાણો;		
તું તો સુરત શહેરનો વિવાતો.	હો૦	૭
ઈમ બોલે વિવેક વાણી, કવિ રૂપ વિજય મનમાં આણી;		
તમે સાંભળજે લવિયણુ પ્રાણી.	હો૦	૮

૪૦૫

જીવન અસ્થિરની સજ્જાય

જોખનીયાં ની મોળ ફોળ, જાય નગરા દેતી રે;		
ઘડી ઘડી ઘડીયાળાં વાગે, તોય ન જાગે તેથી રે.	જોખ૦	૧
જરા રાક્ષસી જોર કરે છે, ફેલાવે ફજેતી રે;		
આવી અવધે ઉચકે સહી, લખપતી ને લેતી રે.	જોખ૦	૨
માળે બેઠો મોજ કરે છે, ખાંતે જોવે ખેતી રે;		
જમડો લમરો તાણી લેશે, ગોફળ ગોળાં સેતી રે.	જોખ૦	૩
જિત રાજાને શરણે જાવું, જોરાલો કોન જોથી રે;		
દુનિયામાં દુઝો દીસે નહીં, આખર તરશે તેથી રે.	જોખ૦	૪
દાંત પડયા ને ડોસો થયો, કાજ સચું નહીં કેથી રે;		
ઉદય રતન કહે આપે સમજો, કહીયે વાતો કેતી રે.	જોખ૦	૫

૪૦૬

નિયાળું નિવારક સજ્જાય

સુધા સાધુજી રે, તુમે નિયાળું નિવારી;		
નિયાળું કરીને તુમે તપ સંયમ કયાં હારો.		૧
પંદરમાં અધ્યયને પ્રગટ, વીર વદે એમ વાણી;		
સંજમ માંહી મ ધરો સંશય, ખરા તો ગુણ ખાણી.		૨
મંત્ર જંત્રના લામા છોડી, છોડો રાગ ને રોષ;		
પરિસહે પણ પાછા મ ધરો, દૂર કરો સવિ દોષ.		૩
પરિચય ગૃહસ્થ તણો પરિહરીએ, અરસ નિરસ લ્યો આહાર;		
પૂજાદિકમાં વંછો કયા રે, એ ઉત્તમ આચાર.		૪
એણી પેરે સાધુ આચારે, જે ચારિત્રીયો ચાલે;		
ખરી કિયાનો ખપ કરે તો, મુક્તિ પૂરીમાં મહાલે.		૫

સમિતે સમિતા ગુપ્તે ગુપ્તા, સત્તાવીશ ગુણધાર;
ઉદય રત્ન કહે એહને મેરો, નિત્ય હોજો નમસ્કાર,

૬

૪૦૭

ઓવાની સજ્જાય

સુગુણ નર એ કોણ પુરૂષ કહાયો, મુજ દેખણસે સુખ પાયો.	સુ૦	
નિર્મળ તત્ત્વં બહુ નારી મળીને, પુરૂષ હી એક બનાયો;		
માત પિતા વિણ બેટો જાયો, સકલ જંતુ સુખદાયો.	સુ૦	૧
હાથ પગ દિસે નહી એહને, શિરપર કેશ ન સોહો;		
ખાવે ન પીવે નિંદ્રા ન લેવે, તોહી પુષ્ટ દેખાયો.	સુ૦	૨
ઘાતી કબજે કોટ ન પહેરે, ખંભે પછેડી ન દીસે;		
મસ્તકે મુગટ નહી, ગળે ભૂષણ નહી, તોહી રૂપ વિશેષ.	સુ૦	૩
નયણ રહિત નિત્ય ચતના કરતો, જીવદયા નિત્ય પાળે;		
નર-નારી શું રંગે રમતો, દુર્ગતિ દોષ નિવારે.	સુ૦	૪
દેવ ગુરૂ ચરણે સદા નમતો, સુમતિ ને મન ભાવ્યો;		
કુમતિ કુદારા કો કાજ સરે નહિ, યોગી કે પાસ રહીયો.	સુ૦	૫
દોષ અક્ષર સુંદર છે એહની, અનુભવ વીલા વરજો;		
રવિ વિજય કહે સહુ સજ્જન ને, અર્થ લઈ આદરજો.	સુ૦	૬

૪૦૮

જનપૂજની કરણીની સજ્જાય

જેને જનવરનો નહિ જાપ, તેહતું પાસું ન મેલે પાપ;		
જેને જનવર શું નહિ રંગ, તેહનો કહીય ન કીજે સંગ;	જેને૦	૧
જેહને વહાલું નહિ વીતરાગ, તે મુક્તિનો ન લહે તાગ;		
જેહને ભગવંત શું નહિ ભાવ, તેહની કોણ સાંભળશે રાવ.	જેને૦	૨
જેહને પ્રતિમા શું નહિ પ્રેમ, તેતું સુખડું ભેઈએ કેમ;		
જેહને પ્રતિમાશું નહિ પ્રીત, તેતો પામે નહિ સમકિત.	જેને૦	૩
જેહને પ્રતિમાશું છે વેર, તેહની કહો શી થાશે પેર;		
જેહને પ્રતિમાશું નહિ પૂજ્ય, આગમ બોલે તેહ અપૂજ્ય.	જેને૦	૪

ભમ સ્થાયના દ્રવ્ય ને ભાવ, પ્રભુને પૂજે સહિ પ્રસ્તાવ;
 રેહ નર પૂજે જિનનાં બિંબ, તે લહે અવિચલ અવિલંબ. જેને૦ ૫
 બળ છે મુક્તિનો પંથ, નિત્ય ભાષે એમ ભગવંત;
 પહિં એક નરક વિના નિરધાર, પ્રતિમા છે ત્રિભુવનમાં સાર. જેને૦ ૬
 ત્તર અઠાણું અસાદી બીજ, ઉજ્જવલ ક્રીધું છે બોધી બીજ;
 મ કહે ઉદયરતન ઉવજ્જાય, પ્રેમે પૂજે પ્રભુના પાય. જેને૦ ૭

૪૦૯
 અરણિકમુનિની સજ્જાય

મુનિ અરણિક ચાલ્યા ગોચરી રે, વનના વાસી;
 એતું રવી તપે રે લલાટ, મુનિવર વૈરાગી;
 મુનિ ઉંચા મંદિર વેશ્યાતણું રે; વનના વાસી;
 જઈ ઉભા રહ્યા ગોખની હેઠ મુનિવર વૈરાગી. ૧
 વેશ્યાએ ઢાસીને મોકલી ઉતાવળી રે, વનના વાસી;
 પેલા મુનિને અહિં તેડી લાવ. મુનિવર વૈરાગી;
 મુનિ મંદિરે તે ચાલ્યા ઉતાવળા રે વનના વાસી.
 ત્યાં જઈ હીધો ધર્મલાલ, મુનિવર વૈરાગી. ૨
 મુનિ પચરંગી બાંધી પાઘડી રે વનના વાસી;
 તૂમે મેલો ઢળકતા તાર, મુનિવર વૈરાગી;
 મુનિ નવા નવા લેઉં વારણું રે વનના વાસી;
 તમે જમો મોઢકના આહાર, મુનિવર વૈરાગી. ૩
 મુનિની માતા હીંડે શેરી શોધતા વનના વાસી;
 ત્યાંતો જોવા મળ્યા બહુ લોક, મુનિવર વૈરાગી;
 કોઈએ દીઠો મારો અરણિકરે વનના વાસી;
 એતો લેવા ગયો છે આહાર, મુનિવર વૈરાગી. ૪
 ગાખે તે બેઠા રમે સોગંઠ રે વનના વાસી;
 ત્યાં તો સાંભળ્યો માતાજીનો શોર મુનિવર વૈરાગી;
 ગાખેથી હેઠા ઉતર્યો રે, વનના વાસી;
 જઈ લાગ્યો માતાજી ને પાય, મુનિવર વૈરાગી. ૫

મુનિ નહી કરવાના કામ તમે કર્યા વનના વાસી;
 તમે થયા આરિત્રના ચોર મુનિવર વૈરાગી;
 અમે શીલા ઉપર જઈ કરશું સંથારો રે વનના વાસી;
 મને આરિત્રથી અધિક સુહાય મુનિવર વૈરાગી. ૬
 મુનિ એ શીલા ઉપર જઈ કર્યો સંથારો વનના વાસી;
 ત્યાં તો ઉપન્યુ છે કેવલ જ્ઞાન મુનિવર વૈરાગી;
 શ્રી હીરવિજય ગુરૂ હીરલો રે વનના વાસી;
 લખિય વિજય ગુણ ગાય મુનિવર વૈરાગી,

૪૧૦

સીતાજીની સજ્જાય

જનક સુતા સીતા સતી રે, રામચંદ્રની ધરનારી;
 કૈકેયી વર અનુભવથી રે, પહોંત્યા વન મોઝારી રે;
 શીલવંતી સીતા વંદીયે રે. ૧
 અતિ રૂપથી રાવણે હરી રે, તિહાં રાખ્યું શીલ અખંડ રે;
 રાવણ હણી લાંકા ગ્રહી રે, લક્ષ્મણ રામ પ્રચંડ રે. શીલ૦ ૨
 અનુકમે અયોધ્યાએ આવીયા રે, કર્મ વશ થયો દોષ રે;
 ગર્ભવતી વને એકલી રે, મૂકી પણ થયું સુખ રે. શીલ૦ ૩
 લવ ને કુશ સુત પરગડા રે, વિદ્યાવંત વિશાલ રે;
 અનુકમે દ્વીજે ઉતર્યા રે, અગ્નિ જાળ થયું પાણી રે. શીલ૦ ૪
 દીક્ષા ગ્રહી સુરપતિ થયાં રે, અશ્વત્થ કલ્પે તેહ રે;
 તિહાંથી ચવી લવ અંતરે રે, શિવ લહેશે ગુણ ગેહ રે. શીલ૦ ૫
 લવ ને કુશ હનુમાનજી રે, રામ લક્ષ્મણ શિવવાસ રે;
 રાવણ લક્ષ્મણ પામશે રે, જીન ગણધર પદ ખાસ રે. શીલ૦ ૬
 પદ્મ આરિત્રે એહના રે, વિસ્તારે અધિકાર રે;
 જ્ઞાન વિમલ ગુરૂથી લહ્યો રે, સુખ સંપત્તિ જયકાર રે. શીલ૦ ૭

૪૧૧

જ'ખૂસ્વામીની સજ્જાય

જિહો સોહમ પટ રાજ્યો જિહો જિન શાસન શણગાર;
 જિહો સોદ વરસ નો સંયમી, જિહો ચઢતી ચૈવન વાર,
 વૈરાગી ધન ધન જ'ખૂકુમાર. ૧

જિહો પ્રાણ પ્રિયા પ્રતિ બુજવી, જિહો સુકુલીની સસનેહ;
 જિહો ગુણવંતી ગંગા જિહો આઠે સોવન દેહ. વૈરાગી ૨

જિહો માત પિતા મન ચિંતવે, જિહો નંદન પ્રાણ આધાર;
 જિહો આંખ થકી અળગો થયે, જિહો થાશે કવણ પ્રકાર. વૈરાગી ૩

જિહો ઘડી એક પુત્ર વિયોગની, જિહો થાતી વરસ હજાર;
 જિહો તે નાનડીયો વિછોડયો, જિહો કિમ જાસે જન્મ માર. વૈરાગી ૪

જિહો પિયરયા પ્રેમદા તણા, જિહો પોતાનો પરિવાર;
 જિહો પંચ સયા પ્રતિ બુઝવ્યા, જિહો પ્રભવો પણ તેણીવાર. વૈરાગી ૫

જિહો ભર જોખન ધન ભામિની, જિહો હેજે કરતી રે હોડી;
 જિહો હસતાં હેજે પરિહરી, જિહો કનક નવાણું કોટી. વૈરાગી ૬

જિહો સોભાગી શીર સેહરો, જિહો ભવિયણ કમલ દિણુંદ;
 જિહો મહિમા સાગર પ્રભુ સેવતાં, જિહો નિત નવલો આણુંદ. વૈરાગી ૭

૪૧૨

વિનયની સજ્જાય

વિનય કરો ચેલા ગુરૂ તણો, જીમ લહો સુખ અપારો રે;
 વિનય થકી વિદ્યા ભણો, તપ જપ સૂત્ર આચારો રે. વિનય ૧

ગુરૂવચન નવી લોપીએ, નવિ કરીએ વચન વિદ્યાતો રે;
 ઉંચે આસન નવિ બેસીએ, વચ્ચે વચ્ચે નવિ કરીએ વાતો રે. વિનય ૨

ગુરૂ આગળ નવી ચાલીએ, નવિ રહીએ પાછળ દૂર રે;
 બરોબર ઉભા નવિ રહીએ, ગુરૂને શાતા દીજે ભરપુર રે. વિનય ૩

વસ્ત્ર પાત્ર નિત્ય ગુરૂ તણાં, પડિલેહીએ દોય વારો રે;
 આસન બેસણું પુ'જીએ, પાથરીએ સુખ કારો રે. વિનય ૪

અસન વસનાદિ સુખ હીએ, ગુરુઆણાએ સુખ નિરખો રે;
વિબુધ વિમલ સૂરિ ઇમ કહે, શિષ્ય થાયે ગુરુ સરખો રે. વિનય૦ ૫

૪૧૩

પાંજરાની સંજઝાય

પાંજર પોતાનું પોપટ જાળવે જો, કાંઈ તું છે ચતુર સુજાણજો;
પારધી કાંઈ પૂઠે ફીરે જો, કાંઈ ઓચીંતુ આવશે બાણ જો. પાંજર૦ ૧
કડવા ફળ છે ચાર કષાયના જો, કાંઈ સાડું ફળ છે ધર્મ જો;
સુરનર સરિખા જાળવે જો, એ તો નવકાર મંત્રનો મર્મ જો. પાંજર૦ ૨
એ રે કાયા પોપટ પાંજરે જો, કાંઈ ઇદ્રિયોનો પેરેલો વેષજો;
મેલી માયા રે જમના પારધી જો, કર્મ સુતારે ઘડીયું તેહ જો. પાંજર૦ ૩
કડવાં કષાય ખારાં ખારવા જો, તેમાં ન જોજો ચાંચ જો;
સાડું ફળ હોય તો સેવજો જો, એમ કવિયણ કહે કરજોડ જો. પાંજર૦ ૪
જઈને બેસજો જાળ જાડવે જો, ત્યાં મળશે પોપટડાનો સાથ જો;
કોઈકે આવશે તુજને તારવાજો, એમ કાન્તિ વિજય કરજોડ જો. પાંજર૦ ૫

૪૧૪

મનની સંજઝાય

મન માંકલડું આણા ન માને, અરિહંત કહો કિમ કીજે રે;
રાત દિવસ હિંડે હલ ફલતું, શીખામણ શી હીજે રે. મન૦ ૧
રાજમાર્ગ મૂકી બાપડલું, ઉવટ વાટે જાવે રે;
આઠ પહોર અટતો નિરંતર, તૃપતો કિમહી ન થાવે રે. મન૦ ૨
ક્ષણ ધરાયો ક્ષણ બૂખ્યો, બૂંડો ક્ષણ રૂપે ક્ષણ તુસે રે;
ધર્મ તણા ફળ સરસ ન ચાખે, પાપ તણા ફળ લુસે રે. મન૦ ૩
લાખ ચોરાશી ચાચર ચઢીયો, રંક પણે રડવડીઓ રે;
ધર્મ વિના તે ભવ ભવ હીંડે, કર્મ તેણે વશ પડીઓ રે. મન૦ ૪

આશા બાંધે ડુંગર જેવડી, ત્રેવડ કીમહી ન પહોંચે રે;
ચિંતા બાળ પડયું પછતાવે, પરવશ પડીઉ વિગુચે રે. મન૦ ૫
મૂળ મંત્ર ને તંત્ર કરી ને, મન મંકડ વશ આણે રે;
પલણે પ્રીતવિમળ મન સાચે, એહને સહુએ વખાણે રે. મન૦ ૬

૪૧૫

ધર્મના વ્યાપારની સજ્જાય

વેપાર કીજે હો વાણીયા, જેમ કમાયે કોડ આતમા;
હોદા સવાયા બમણા કરે, નાવે જેહમાં ખોટ આતમા. ૧
જૈન શાસન હોટ મનોહર, સમકિતની પેઢી સાર આતમા;
મિથ્યાત્વ કચરો કાઢીને, શ્રદ્ધા ગાદી ઉઠાર. આતમા. ૨
જ્ઞાન ક્રિયા હોય ત્રાજવા, દૈર્યની માંડી ધાર આતમા;
સ્વાદ્વાદ સત્ય ભાવના, તપ તોલા શ્રીકાર આતમા. ૩
શુભ કરણી કરી આણા રાખીને, દાનાદિક ચાર રતન આતમા;
શ્રાવક ધર્મ શ્રીફલ ભલા, કીજીએ તાસ જતન આતમા. ૪
પર ઉપકાર ગોળ ગળ્યો ઘણો, વિનયવૃત્ત મનોહર આતમા;
તત્ત્વના તાંબુલ ઉજવલા, દયા સુખડી અમૃત વેલ આતમા. ૫
વિવેક વસ્ત્ર વારૂ ઘણા, ધ્યાન તે ધાન્ય વિશેષ આતમા;
સુમતી સોપારી શોભતી, એમ કરીયાણા અનેક પ્રકાર. આતમા. ૬

૪૧૬

વૈરાગ્યની સજ્જાય

આતમ રામ કહે ચેતન સમજે, શ્વાસ સુધાની સગાઈ;
શ્વાસો શ્વાસ જ્યારે શમી જશે, ત્યારે ઉભો ન રાખે ભાઈ રે;
જમડા જોઈ રહ્યા છે લટકાલી, આમલો મેળી દેને મથકાલી. આતમ૦ ૧
સંસાર માયા દૂર કરીને; આતમ ધ્યાન લગાઈ;
મોતની નોખત માથે ગાળે છે, ધર્મ કરોને સંગાઈ રે. આતમ૦ ૨

સુખ છે સ્વપ્ન ને દુઃખ છે દરિયો, શું કરવી સંસારે સગાઈ;	
દુઃખનો દરિયો છલી વળે ત્યારે, આવે ત્યાં કોણ સખાઈ રે.	આતમં ૩
પોતાના આવે ત્યારે પ્રાણ પાથરે ને, પરાયા આવે ત્યારે કાલી;	
મારે વારે હું તો થાકી ગઈ છું, હલવે બોલે હોઠાલી રે.	આતમં ૪
પોતાનો મરે ત્યારે પછાડીયું ખાતીને, ફૂટતી મૂઠીવાલી;	
ધરામા મરે ત્યારે પિતામ્બર પહેરતી, નાકમાં પહેરતી વાલી રે.	આતમં ૫
પોતાના મરે ત્યારે પીડા થતીને, થતી શોક સંતાપ વાલી;	
પરાયા મરે ત્યારે પ્રીતિ ધરીને, હાથમાં દેતી તાલી રે.	આતમં ૬
જ્ઞા જ્ઞાંધી લેગા થઈને, પાછલથી કરશે સગાઈ;	
દાન દિયંતા એને ધુજ વહુટતી, કીધી કાંઈ ન કમાઈ.	આતમં ૭
ફણીધર થઈને કુંદાડા મારશે, ઉપર ધનને દાટી;	
જમડા પાસે બેર નહી ચાલે, ડાકલી બશે ફાટી.	આતમં ૮
આતમરામ કહે ચેતના રાણી, સમઝો શિખામણુ સાણી;	
આમલો મેલી બિનહર્ષ નમે તો, વરશે શિવ પટરાણી.	આતમં ૯

૪૧૭

સુકૃતની સજ્જામ

જીવડા સુકૃત કરજે સાર, નહિતર સ્વપ્નું છે સંસાર;	
પલક તણો, નિશ્ચય નથીને, નથી બાંધી તેં ધર્મની પાલ,	જીવડાં ૧
ઉંચી મેડીને અજબ જરૂઆ, ગોખ તણો નહિ પાર;	
લખપતિ છત્રપતિ ચાલ્યા ગયા, તેના બંધ રહ્યાં છે બાર.	જીવડાં ૨
ઉપર ફુલડાં ફરફરે ને, બાંધ્યા શ્રીફળ ચાર;	
ઠાકીક કરી એને ઠાકડીમાં બાંધ્યો, પછી પૂંછડે તે લોકના પોંકાર.	જીવડાં ૩
શેરી લગે જબ સાથે ચલેંગી, નારી તણો પરિવાર;	
કુટુંબ કબીલો પાછો ફરીને, સૌ કરશે ખાનપાન સાર.	જીવડાં ૪
સેજ તલાઈ વિના નવિ સુતો, કરતો ઠાક હબર;	
સ્મશાને જઈ એહમાં સુવું, ઉપર કાળના ભાર.	જીવડાં ૫
અગ્નિ મૂકીને અળગા રહેશે, ત્યારે વરસશે અંગે અંગાર;	
બોળી બોળીને બાળશે જેમ, લોહું ગાળે લુહાર.	જીવડાં ૬

સ્નાન કરીને ચાલીયા સૌ, સાથે મીલી નરનાર;
દશ દિવસ રોઢ રોઢને રહેશે, પછી તે મુકીયા વિસાર. જીવડાં ૭
એણું બણીને ધર્મ કરી લે, કરી લે પર ઉપકાર;
સત્ય શિયળથી પામીજી જીવડા, શિવતરૂણ સહકાર. જીવડાં ૮

૪૧૮
વણુજરાની સંજ્ઞાચ

વણુજરા ધુતારો, કામણુગારો, સુંદર વર કાયા છોડ ચાલ્યો વણુજારો;
વણુજારો ધુતારો, કામણુગારો, એની દેહલડીને છોડ ચાલ્યો વણુજારો. સું ૧
એણી રે કાયા મેં પ્રભુજી પાંચ પાણીયારી, પાણી ભરે છે ન્યાસી ન્યાસી. સું ૨
એણી રે કાયામેં પ્રભુજી સાત સમુદ્ર, તેનું નીર છે ખારો મીઠો. સું ૩
એણી રે કાયામેં પ્રભુજી નવસેં નાવડીયો, તેનો સ્વભાવ ન્યારો ન્યારો. સું ૪
એણી રે કાયામેં પ્રભુજી પાંચ રતનીયા, પરમે પરખણુ હારો. સું ૫
પ્રુટ ગયું તૈલ ને યુજ ગઈ બતીયાં, મંદિરમેં પડ ગયો અધેરો. સું ૬
ખસ ગયો થંભો ને પડ ગઈ દેહીયાં, મીટ્ટીમેં મીલ ગયો ગારો. સું ૭
આનંદધન કહે સુન ભાઈ સાધુ, આવા ગમન નિવારો નિવારો. સું ૮

૪૧૯
વૈરાગ્યની સંજ્ઞાચ

શાને કરે તું મારું મારું રે,
જીવડા શાને કરે તું મારું મારું. ૧
તારું છે તારી પાસે, બીજું કાંઈ તારું.
અંતે મૂકીને જવાનું છે રે. જ'બળી ૨
હું ને માહરામાં મહાલ્યો, વિષયાદિ કોના હાલ્યો;
યોની ચોરાસી ફલવાનું રે. જ'બળી ૩
અનાદિની કુટેવો હજી, શાસન પામ્યો છે તો પણ;
ત્યજવી તને નથી ગમતી રે. જ'બળી ૪

અંશે ન સુખ સંસારે, મોહ માયામાં મહાલે;	
મિથ્યાત્વના પડલ ખેલ રે. જંજળીં	૫
મૂરખ શાને કહેવરાવે, વીરનું સંતાન થઇને;	
કર્મો તોડવાને પ્રમાદ છોડ રે. જંજળીં	૬
ચિદાનંદ સુખમાં મહાલે, દુઃખનો જ્યાં અંશ ન સાલે;	
જન શાસનની જય જય ખેલ રે. જીવડાં	૭

૪૨૦

વૈરાગ્યની સજ્જાય

હતું બાળક પછું, પછી નિશાળે લણવું;	
પંડિતપછું મેલી, મુરખ પછું લેવું;	
આ સંસાર સુકુડો રે સુસાની સુધર્મીશું.	૧
આવ્યો શાળો ને શાળી, વચ્ચે મેલો ને થાળી;	
ભાઈએ બેનજ ટાળી, બેબે રદય વિચારી. આં	૨
દિકરે દગો જ દીધો, વહુએ દાવો જ કીધો;	
ઓરડો બુદ્ધો લીધો, પીયુ પોતાનો કીધો. આં	૩
પિતા વિચારી બેબે, ભાગ વેંચીને દેબે;	
ન્યાય ચુકવીને આલો, નઈતર કોરટે ચાલો. આં	૪
ડોસી ખાટે બેસી ખાય, ડોસો કાંઈ ન કમાય;	
ભૂંડો મરીય ન જાય, ઘરમાં મોકળું ન થાય. આં	૫
એવી હીર વિજયની વાણી,	
સુણી સમજે સર્વે ભવિ પ્રાણી;	
ધર્મ કરશે તે તરશે, નઈતર સંસાર રજળશે;	
નઈતર ભવમાં ભટકશે. આં	૬

૪૨૧

વૈરાગ્યની સજ્જાય

લખ ચોરાશી મેં ભટકત ભટકત, પાયો નર અવતારો;	
ખેલ બેગ દશ કેરો મિલગ્યો, આલસ મેં મતિહારો,	
નરભવ તારો રે, તારો સંસાર લાગે છે ખારો,	
નરં વૈરાગ લાગે છે પ્યારો, નરભવ તારો રે તારો.	૧

માયા બલમેં અબુજ રહ્યો, કર રહ્યો, મારો મારો;	
પણ બેટા પોતા કુટુંબ કબીલો, કોઈ નહીં દિસે તારો.	૨
સુંદર નાર મિલી મન ગમતી, તન ધન સોઈ પરિવારો;	
આય જળ ઘાંટી પકડી, ઉઠ આલ્યો નિરધારો.	૩
એમ જાણીને અહોભવી પ્રાણી, છોડો પાપનો ભારો;	
બાર બાર સદ્ગુરુ સમજાવે, ધાર સકે તો ધારો.	૪
દાન શીયલ તપ ભાવના ભાવો, આ ભવ પાર ઉતારો;	
આનંદવન કહે સબહી નારો, તાર સકે તો તારો.	૫

૪૨૨

આત્માને ઉદ્દેશની સંજ્ઞાય

જીવ વાડું છું મોરા વાલમાં, પરનારીથી પ્રીત મ જોડ;	
પરનારીની સંગત નહીં ભલી, તારા કુળમાં લાગશે ખોડ.	જીવ૦ ૧
જીવ આ સંસાર છે કારમો, હીસે છે આળ પંપાળ;	
જીવ એવું જાણીને ચેતજે, આગળ માછીડે નાખી છે જાળ.	જીવ૦ ૨
જીવ માત પિતા ભાઈ બેનડી, સહુ કુટુંબ તણે પરિવાર;	
જીવ વહેતી વારે સહુ સગુ, પછી લાંબા કીધા છે જુહાર.	જીવ૦ ૩
જીવ ડહેલી લગે સગી અંગના, શેરી લગી માય;	
જીવ સીમ લગે સાજન ભલો, પછે હંસ એકીલો જાય.	જીવ૦ ૪
જીવ જાતાં થકાં નવિ જાણીયું, નવિ જાણ્યો વારકુવાર;	
જીવ જાડું ભરીયું ઈંધણે, વળી ખોખરી હાંડલી સાર.	જીવ૦ ૫
જીવ આઠમ પાખી ન ઓળખી, જીવ બહુલા કીધા પાપ;	
જીવ સુમતિ વિજય મુનિ એમ ભણે, જીવ આવાગમન નિવાર.	જીવ૦ ૬

૪૨૩

સંતોષની સંજ્ઞાય

સંજ્ઞાય ભલી સંતોષની, કીજે ધર્મ રસાલ રે;	
મુકિત મંદિરમાં પોદતાં, સુતાં સુખ અપાર રે. સ૦	૧

સંજમ તલાઈ ભલી પાથરી, વિનય ઓશીકા સાર રે;	
સમતાએ ગાલમસુરીઆં, વીંઝણીયો વ્રતધાર રે. સં	૨
ઉપશમ ખાટ પછેડી રે, ઓઢણીયું છે વૈરાગ રે;	
ધર્મ શીખરે ભલી ઓઢણી, ઓઢે તે ધર્મના રાગી રે. સં	૩
આ સજ્જાયે કોણ પોઢશે, પોઢશે શિયલવંતી નારી રે;	
કવિયણુ સુખથી એમ ઉચ્ચરે, પોઢશે પુરૂષ વ્રતધારી રે. સં	૪
ધર્મ કરો તુમે પ્રાણીયા, આતમને હિતકારી રે;	
વિનય વિજય ઉવજ્જાયનો, લેજો કેવલ સુખકારી રે. સં	૫

૪૨૪

રાણમતી અને રહનેમિની સજ્જાય

અગ્નિકુંડમાં નિજ તનુ હોમે, વચ્ચું વિષ નવિ લેવે;	
તે અગંધનકુળના લોગી, તો કયું ફરી વિષ સેવે. છેડોનાં	૧
ચદુકુળને દુષણ લાગે, સંયમ વ્રત ભાંગે દેવરીયાં; સું છેડે	
લોક હસે ને શુણ સવિ નીકસે, વિકસે દુર્ગતિ વારી;	
એમ જાનીને કહો કોણ સેવે, પાપ પંક પરનારી. છેડો	૨
વળી વિશેષે સ્ત્રીની સંગે, બોધ ખીજ પણ જાવે;	
સાહેબ બંધવ નામ ધરાવો, તો કયું લાજ ન આવે. છેડો	૩
કોઈક મૂરખ કહો કુણ ચંદન, છાર કોચલા કાજે;	
વિષય હલાહલ થીર થકી પણ, કુંણ ચીર જીવન રાજે. છેડો	૪
રાજુલ ખાલા વચન રસાલા, જેમ અંકુશે સુંઢાળા;	
થીર કરી રહનેમિ પ્રગટે, જ્ઞાન વિમળ શુણ માળા. છેડો	૫

૪૨૫

ઉપદેશી સિદ્ધની સજ્જાય

જીવ તું સિદ્ધને સંભારજે, મૂકી આજ પંપાળ;	
ઘડી એક જાય રે સ્વપ્ના સમી, શિર પર ફરે કાળ. જીવ	૧
આંખ તણે ફરકલે, ઘડી એક વરસાં સો થાય;	
મૂરખ મન નથી જાણતો, ઘડીએ નવ નવ થાય. જીવ	૨

જાળ છે કાળના હાથમાં, નાંખતાં કેટલી વાર;		
જીવતું માયામાં મોહી રહ્યો, કેમ ઉતરીશ ભવપાર.	જીવ૦	૩
જેવો ખિંદુ છે કારનો, તેવો ખોટો સંસાર;		
દેખતાં હીસે રળિયામણો, ખરતાં કેટલી વાર.	જીવ૦	૪
જેવો નીરનો પરપોટડો, જોતાં જે પગટાય;		
મૂરખ મન નથી જાણતો, જોતાં જળમાં સમાય.	જીવ૦	૫
પોલો ઢાલ જેમ બોલતો, તેવો ખોટો સંસાર;		
જેવા ધુમાડાનાં બાચકા, જેવી વેલુની વાડ.	જીવ૦	૬
કાચો કુંભ જળે ભર્યો, રહે એ કેટલી વાર;		
કાગળ બીનો રે પાણીમાં, એવો સકલ સંસાર.	જીવ૦	૭
જેવો ચંદનનો ખેરીઓ, તેવી કાયાની રીત;		
જેવો વાયરે હીવડો, જેવી વેલુની ભીંત.	જીવ૦	૮
જેવી છાયા ખપોરની, જેવું અંજલિનું નીર;		
જેવા કુવાયાં વાદળાં, તેવું મિથ્યા શરીર.	જીવ૦	૯
નદી કાંઠે જે રૂખડાં, તણાઈ જાય જળપુર;		
જીવતું ધન રામા માંહિ રહ્યો, અંતે મળી જાય ધુડ.	જીવ૦	૧૦
સ્વપ્નું લાધ્યું રે ઉંઘમાં, પામ્યો લીલ વિલાસ;		
જાગતાં તે હીસે નહિ, અંતે થાએ નિરાશ.	જીવ૦	૧૧
અણચિંત્યું તેડું આવશે, તેલ વિણુ હીવો ઓલાય;		
મારું મારું તું કરી રહ્યો, તારું કોઈ ન થાય.	જીવ૦	૧૨
જેવો સંયોગ નદી નાવ તણો, તેવો સકલ સંસાર;		
પછી કોઈ કોઈને મળે નહી; કેમ ઉતરીશ ભવપાર.	જીવ૦	૧૩
હે જે વાસો પક્ષી તણો, સંધ્યાએ એકઠું થાય;		
પછી કોઈ કોને મળે નહી; પ્રભાતે ઉડીને જાય.	જીવ૦	૧૪
જેવું પત્ર છે વૃક્ષનું, હીસે શોભાય માન;		
દિન પ્રત્યે થાય જેવું પાદડું, તેવું કાયાનું વાન	જીવ૦	૧૫
કાળ સિંચાણું રે શિર ફરે, મૂરખ કરે રે પ્રપંચ;		
અણ ચિંત્યું તેડું આવશે, વિણુશી જશે સહુ સંપ.	જીવ૦	૧૬
સુખ સોવન તું રે પાંજર, રત્ને જડીઆ છે નંગ;		
મૂરખ મન નથી જાણતો, ક્ષણમાં થઈ જશે ભંગ.	જીવ૦	૧૭
પોપટ બેઠો રે પાંજરે, બહાર ઉભો માંજર,		
મૂરખ મન નથી જાણતો, ઝડપતાં કેટલી વાર.	જીવ૦	૧૮

વિષમે મારગ ચાલતો, આગળ અંધારી રાત;		
તેમાં કાંઈ પણ સુજે નહી, ત્યારે કોનું સંગાથ.	જીવ૦	૧૯
પાંચે ચાર ચોરી કરે, લૂંટે દિવસ ને રાત;		
સર્વે મૂકીને ચાલતો, મૂરખ ઘસતો રે હાથ.	જીવ૦	૨૦
યૌવન મદમાં રે ચાલતો, વિષમો મારગ ઝટ;		
ફાટી આંખે સામે જોઈ રહ્યો, જ્યારે રૂંધાણું કંઠ.	જીવ૦	૨૧
હિંડે મૂકું રે મરડતો, ઢળકતાં મેલે રે પાથ;		
મરણ કાળે રે ઘેરીયો, ખોયા ચાટે રે અલાખ્ય.	જીવ૦	૨૨
કાયા નયરીએ ઘેરીઓ, ગામો ગામ લૂંટાય;		
દશ દ્વારો તેણે ગ્રહયાં, વાટે કોઈ નવિ થાય.	જીવ૦	૨૩
ડહાપણ ચતુરાર્થ વહી ગઈ; ન છૂટે કર્મનાં કૂટ;		
દાન પુણ્ય નવિ નીપજે, લાગે જમડાની ચોટ.	જીવ૦	૨૪
ગયા રાણા ને રાણ્યા, મૂકી ગરથ ભંડાર;		
અદ્ય આઉષ્ણ છે તાહરું, શા માટે વહે તું ભાર.	જીવ૦	૨૫
ખાળપણું રમતાં ગયું, યૌવન નારી સંગાથ;		
ઘડપણ રોગે રે આથડયો, વિસાર્યો સિદ્ધો જે પ્રખ્યાત.	જીવ૦	૨૬
મારું મારું તું કરી રહ્યો, તારું કોઈ નવિ થાય;		
આપ સ્વાર્થે સહુ મળ્યા, મન વિચારીને જોય.	જીવ૦	૨૭
સાધુ ઋષીશ્વરને વાંદશું, કરશું ધર્મને ધ્યાન;		
સિદ્ધાંત સાંભળી પાળશે, તેનું મુક્તિમાં સ્થાન.	જીવ૦	૨૮
જે થયા સ્વર્ગ ના ઠાકરા, લીધાં સાધુનાં શરણ;		
તે સંસાર પાર ઉતરી, યાશે સિદ્ધ અવર્ણ.	જીવ૦	૨૯
ચંડાળ હરિકેશી ઉદ્યો, લીધાં સાધુનાં શરણ;		
તપ જપ સંયમ આદરી, પામ્યા કેવલ નાણ.	જીવ૦	૩૦
સિદ્ધાંત વેદ પૂરાણમાં, ઠામ ઠામ સિદ્ધ ભગવાન;		
જે કોઈ સિદ્ધ સિદ્ધ ઉચ્ચરે, તેનું મુક્તિમાં સ્થાન.	જીવ૦	૩૧
સિદ્ધ મુક્તિમાં બેસાડશે, જે કોઈ કરશે રે ધર્મ;		
જીવદયા નિત્ય પાળશે, તેનાં છૂટશે કર્મ.	જીવ૦	૩૨
બહુલાં તપ જપ જે કરે, તેનાં ટળે સહુ દોષ;		
પાપ થકી અજગા રહે, તે જીવને થાય મોક્ષ.	જીવ૦	૩૩
સીતા સરખી રે મહાસતી. રહ્યા વન મુગાર;		
રાંવણે હરી શિયળ પાળીયું, ધન્ય ધન્ય તેનો અવતાર.	જીવ૦	૩૪

ભરત ને બાહુબળ રાજ્યા, બૂઝ્યા થઈ સાવધાન;	
અનિત્ય ભાવના ભાવતાં, પામ્યા કેવલ જ્ઞાન. જીવ૦	૩૫
રાય પરદેશી કેશી ગુરૂ મળ્યા, પામ્યા સમકિત સાર;	
એકલ અવતારી તે થયા, પહોંચ્યા સ્વર્ગ મોઝાર. જીવ૦	૩૬
ડૂબ્યા પ્રાણી સંસારથી, ધર્મ વિના સર્વે રે લોક;	
ધર્મી તર્યા સંસારથી, ધર્મ વિના સર્વે રે કો. જીવ૦	૩૭
ભોળા પ્રાણી જે થયા, થયા ઋષિ અણુગાર;	
પાંચ મહાવ્રત જેણે ગ્રહ્યાં, પહોંચ્યે સ્વર્ગ મોઝાર. જીવ૦	૩૮
ભાવ ધરી જે વ્રત પાળશે, પહોંચશે મનડાની આશ,	
જે કર જોડી સિદ્ધને વાંદશું, નાવે ગર્ભાવાસ. જીવ૦	૩૯

૪૨૬

જંબૂસ્વામીની સજ્જાય

શ્રી ઋષભ શાંતિ વીરને નમી રે, ગાશું શ્રી જંબૂ કુમાર રે;	
ગ્રહ વ્રત ગ્રહ્યું બાળ વય પછે રે, પછી તજ્યો સકળ સંસાર.	
ધન્ય ! ધન્ય ! ધન્ય ! જંબૂસ્વામીને રે.	૧
સ્વામી સુધર્મા બોધ સાંભળી રે, આવ્યા જનનીની પાસ રે;	
દોય કર જોડી એમ વિનવે રે, આણી હૃદય ઉદલાસ રે.	
અનુમતિ આપો મોરી માવડી.	૨
રત્ન ચિંતામણી સારીખા રે, પાંચે મહાવ્રત સાર રે;	
નાણું દેતાં પણ જે કદિ નવ જડે રે, તે લેવા થયો હું તૈયાર રે.	અનુ૦ ૩
માતા કહે રે સુણો બાહુડા રે, મ કરો એહવી વાત રે;	
ભોગ રે ભોગવો સંસારના રે, સ્વર્ગના સમ સાક્ષાત્ રે.	
સંયમ મત લેજે મોરા મોહના રે.	૪
ભોગ તો રોગના કરનાર છે રે, કિંપાક ફળના સમાન રે;	
ખાતાં મીઠા લાગે પણ આખરે, મૃત્યુ કેરા નિદાન રે.	અનુ૦ ૫
ભર્યા રે ભંડાર તારા ધન તણા રે, ખાઓ ખરચી દ્યો લાવ રે;	
સાત પેઢી લગે તો ખૂટે નહિ રે, વડો એ પુણ્યનો પ્રભાવ રે.	સંયમ૦ ૬
સોના રૂપા અને માણિક વળી રે, હીરા રત્ન અમૂલ્ય રે;	
અજ્ઞાની સુંઝાયે તેહમાં રે, હું માનુંં પત્થરની તુલ્ય રે.	અનુ૦ ૭

- હીર ચીર અવલ પિતાંબર રે, રંગરંગીલા શણુગાર રે;
લિયો રે લહાવો મોરા નાનડા રે, ફરી ફરી નથી મળનાર રે. સંયમ૦ ૮
- હીર ચીર અવલને શું કરું રે, શંગાર અંગાર સમાન રે;
પર પુદ્ગળમાં રાચું નહિ રે, રાચે અજ્ઞાની નાદાન રે. અનુ૦ ૯
- મૃગરે નયની ને ગજગામિની રે, રતિ સમ તારે આઠે નાર રે;
છતી મળી છે તેને કેમ તજો રે, ભોગવો ભોગ ઉદાર રે. સંયમ૦ ૧૦
- દુર્ગાંધ ભરેલી નારી દેહી રે, ખાળકુંડીની સમાન રે;
અશુચિ વહે છે દ્વાર બારથી રે, રાચું કેમ થઈ હું જાણુ રે? અનુ૦ ૧૧
- સ્વજન સંબંધી ઘણા તાહરે રે, તેમ પરિજનનો નહિ પાર રે;
ખમારે ખમારે તને સહુ કહે રે, તે કેમ તજો હિતકાર રે. સંયમ૦ ૧૨
- સગાઓ સ્વાથી છે સંસારમાં રે, સ્વાર્થ સર્થે નાસી જાય રે;
કર્મ ઉદય આવ્યા જીવને રે, ભાગી કોઈ નવી થાય રે. અનુ૦ ૧૩
- અમે બહાલા જીવીએ જ્યાં લગે રે, કરવી ન દીક્ષાની વાત રે;
વંશ વધ્યાં ભુક્ત ભોગી પછે રે, સંયમ લેજો સુખત રે. સંયમ૦ ૧૪
- ઘડી રે ભરોસો નહી દેહનો રે, પહેલાં પછી કોણ જાય રે;
કાળ રે ભમે છે શિર ઉપરે રે, ધાચું કોઈનું નવિ થાય રે. અનુ૦ ૧૫
- અંતરાય મુજને માતા મત કરો રે, ક્ષણ લાખેણી મોરી જાય રે;
અસાર સંસારે હું કેમ રહું રે? જિહાં નિત્ય કર્મ બંધાય રે.
અંતરાય મુજને કોઈ મત કરો રે. સંયમ૦ ૧૬
- માત કહે રે સુત સાંભળો રે, ચારિત્ર છે ખાંડાની ધાર રે;
પરિસહ સહેવા અતિ આકરા રે, વિકટ વળી કરવા વિહાર રે. સંયમ૦ ૧૭
- ઘણાં દુઃખ નરક નિગોદનાં રે, મેં સહ્યાં અનંતી વાર રે;
તે દુઃખ આગે તો વ્રત દુઃખ નહિ રે, ભવિ સુખ કરનાર રે. અંત૦ ૧૮
- કોમળ કાયા છે વચ્છ તાહરી રે, સહેવાશે કેમ તરસ ભૂખ રે?
દારૂણ લોચનું કપટ જિને કહ્યું રે, તેમ શીત તાપનાં દુઃખ રે. સંયમ૦ ૧૯
- મન દઢતાં કરી વિચરશું રે, કરી તન મમતાને દૂર રે;
અનાદિ કાયરતા છોડી કરી રે, પાળીશ વ્રત થઈ શૂર રે. અંત૦ ૨૦
- આઠે પ્રિયા મલી એમ વિનવે રે, બહાલા મૂકે કેમ નિરાધાર રે;
આપને આત્મા અમચા અપીયા રે, અમને આપનો આધાર રે;
સંયમ મત લેજો મોરા વાલહા રે. ૨૧
- જંબૂ કહે રે ભામિનીઓ પ્રત્યે રે, મેં જાણ્યો અસ્થિર સંસાર રે;
સાચું જો સગપણ તમે લેખવો રે, તો હ્યો સંયમ અમલાર રે. અંત૦ ૨૨

- શુર આગળે મેં અંગીકર્યું, રે, સાચું શિયળ જે રત્ન રે;
ગણું વળી માતા લઘુ બેનડી રે, કરવા શિયળનું યત્ન રે. અંત૦ ૨૩
- છતાં રે ભોગને નાથ કેમ તબે રે, ત્રત છે એ વસમી વાટ રે;
મેઘ કુમાર રહનેમી પરે રે, થાશે બહુલો ઉચાટ રે;
અમને મત કેલે બેની નાથજી રે. ૨૪
- નરકનાં દુઃખ જેણે અનુભવ્યાં રે, તે કેમ વંછે ફૂડા ભોગ રે;
સંયમ આપે છે સુખ મોક્ષનાં રે, ગાળે છે કર્મના રોગ રે. અંત૦ ૨૫
- મંદિર સુંદર વન વાડીયો રે, સુખકર સર્વ સંયોગ રે;
અમ સાથે સુખ રૂડા ભોગવો રે, ફરી નહી મળે આવો ભોગ રે. અમને૦ ૨૬
- નરભવ દેવને દુર્લભ જિને કહ્યો રે, મહા પુણ્યે મળ્યો છે ઈશુ વાર રે;
ક્ષણ એક સુખના કારણે રે, પડે કોણુ નરક મોઝાર રે. અંત૦ ૨૭
- વાડી ગાડી લાડી સર્વ કારમાં રે, કારમો કુટુંબ જાંજળ રે,
સાચો ભરોસો નહી દેહનો રે, બીજું સવિ આળ પાંપાળ રે. અંત૦ ૨૮
- સાથ ન લાવ્યા કાંઈ આપણે રે, સાથ ન ચાલે તેમ કાંઈ રે;
થોડા રે જીવનના કારણે રે, કોણુ કરે કર્મ કમાઈ રે. અંત૦ ૨૯
- આઠ કથા કહી ભામિની રે, આઠ કહી જાંબૂ કુમાર રે;
બોધ પમાડી પ્રિયા આઠને રે, ત્રત લેવા કરી તૈયાર રે. ધન્ય૦ ૩૦
- સાસુ સસરાને વળી બૂઝવ્યાં રે, બૂઝવ્યાં માત ને તાત રે;
પાંચસે ચોરને તેમ બૂઝવ્યા રે, લઈ સઘળાં ને સંઘાત રે. ધન્ય૦ ૩૧
- સુધર્મા સ્વામી પાસે આવીયા રે, લીધા છે સંયમ ભાર રે;
માત રે તાતને અજવાળ્યાં રે, અજવાળ્યો કુટુંબ પરિવાર રે. ધન્ય૦ ૩૨
- ચરમ કેવળી થઈ પામીયાં રે, જાંબૂ શિવપુર ધામ રે;
વીર મુનિ ભણે એવા સંતને રે, હોલે હંમેશા પ્રણામ રે. ધન્ય૦ ૩૩

૪૨૭

સાસુ વહુનો સંવાદ

(આનંદ મંગલ ગાવો જૈન ધર્મનો લેવો લાવો)

વહુવર ઉઠજો વેલી, ચકી ફેરવજો પેલી મારી,

વહુવર સંસારનો સાચો પથ છે.

બે મણ બાજરી લીજો, દળવાનું મનમાં કીજો. મારી વહુવર૦

ઘરમાં આટો ખુટયો, પરાણો આવસે પીટયો. મારી વહુવર
જોલો છો બાઈજી ઘેલું, પણ ધર્મની ટેવ ન મેલું;
મારી સાસુ ધર્મનો સાચો પંથ છે.

સામાયિક રૂડું કરશું, પછી દલજી દળશું; મારી સાસુ ધર્મનો
રાત અંધારી ભારી, હિંસા થાય ખુવારી; મારી સાસુ ધર્મનો
શ્રાવક કુળ સોહાવો, સામાયિક મનમાં લાવો; મારી સાસુ ધર્મનો
મનના મુકો લાળા, સુખે ફેરવો માળા; મારી સાસુ ધર્મનો
નરભવનો લેવા લાવો, જીવદયા મનમાં લાવો; મારી સાસુ ધર્મનો
આવ્યા રૂપાળા ગોરી, ધર્મનાં થઈતે ધોરી; મારી વહુવર
છાનાં રહેા છકેલી, હાથમાં ધરો તપેલી. મારી વહુવર
સળગાવી ચુલો બનાવો, ગરમ ગરમ આ લાવો. મારી વહુવર
દાંતજી તો જળ કરીએ, ઉદરને કાંસી ભરીએ. મારી વહુવર
પ્રભુ દરશન તો કરીએ, પછી દાંતજીને ધરીએ. મારી સાસુ ધર્મનો
પાપનાં પાતિક ઉરવા, પ્રભુ દર્શન રોજે કરવા. મારી સાસુ ધર્મનો
દર્શનની વાતો મેલી, દાળ કરોને વેલી, મારી વહુવર
નવરીને નહી વાંધો, ધર્મનો લઈ એસે ધંધો. મારી વહુવર
જોલ વિચારી જોલો, આગળ નહી થાય તોલો. મારી સાસુ ધર્મનો
ગુરૂ ગીતાર્થ આવ્યા, મનડામાં મુજ લાવ્યા. મારી સાસુ ધર્મનો
વ્યાખ્યાન સુણવા જઈએ, કર્મને હેલે હણીએ. મારી સાસુ ધર્મનો
ગુરૂ જ્ઞાનને આપે, પાપના પુજને દાપે. મારી સાસુ ધર્મનો
જન્મીને શું કરીએ, હાય હાય કરતાં મરીએ. મારી સાસુ ધર્મનો
માત પિતાને જાતો, સૌ આળ પંપાળની વાતો. મારી સાસુ ધર્મનો
ઉપદેશની વાતો મેલી, દાળ કરોને વેલી, મારી વહુવર
વહુ વખાણે જસો, ધરે અદેખા થાસો, મારી વહુવર
ધરનો ધંધો છોડી, ઉપાશ્રયે આ દોડી. મારી વહુવર
વેલજીને કાંઈ વાળી, રોટી કરો સુવાળી. મારી વહુવર
છેયાં ભુજ્યાં થાશે, રડતાં બહુ ગભરાશે. મારી વહુવર
થઈ છું સાસુ નવરી, કરશે નહી કાંઈ લવરી, મારી સાસુ ધર્મનો
ઊંદર થયા અનાડી, કપડાં નાજ્યાં ફાડી. મારી વહુવર
મારી સાડી લાલ લપેટી, હુંતો મોટા ઘરની બેટી. મારી વહુવર
સોય દોરો લઈ સાંધો, નવરાશનો નહી વાંધો, મારી વહુવર
જે ધડી સમતા ધરશું, સામાયિક રૂડું કરશું, મારી સાસુ ધર્મનો

ભણવું મુજને છાજે, જ્ઞાન લેવાની કાજે. મારી સાસુંધર્મનો
આચારજ્ઞ જ્ઞાને આવે, લક્ષ્મી સંગાથે લાવે, મારી સાસુંધર્મનો
આચારે શોભા ધરની, ન રાખે સુખ વગરની. મારી સાસુંધર્મનો
આચારે પુન્યના વેલા, લક્ષ્મી રેલંછેલા, મારી સાસુંધર્મનો
સાસુ મનમાં સમજે, શ્રાવક કુળની ફરજે. મારી સાસુંધર્મનો
આ ભવ લાગે મીઠો, પરભવ કોણે ઠીકો, મારી વહુવર
ધર્મની વાત ન કીજે, ઘરનાં કામજ લીજે. મારી વહુવર
ઘર આંગણાં ગયાં ભાંગી, તેને મેલો ત્યાગી, મારી વહુવર
પરેણો ઘેર આવે, ઘરની ઈજત ભવે. મારી વહુવર
છાણ માંટીને લાવો, ઘર આંગણાં સમરાવો. મારી વહુવર
ચોમાસાના કાજે, જીવ હિંસાતિ ત્રાજે. મારી સાસુંધર્મનો
ગાર માટી નવી કરીયે, પાપે પેટ ન ભરીયે, મારી સાસુંધર્મનો
દસરા ફીવાળી આવે, ગાર માટી ત્યારે થાવે, મારી સાસુંધર્મનો
ઠોર હાંખર નો વારો, વગડેથી લાવો ભારો, મારી વહુવરંધર્મનો
પર્વ તિથિને પાળું, જીવદયા અજવાળું. મારી સાસુંધર્મનો
નાવણુ ધોવણુ લીંપણુ, ખાંડણુ પીંસણુ ઈધણુ, મારી સાસુંધર્મનો
પર્વને દાડે ન કરીએ, જો પાપથી કાંઈ ડરીયે. મારી સાસુંધર્મનો
આ ધર્મ ધુતારી કયાં આવી, મનગમતી વાતો લાવી. મારી વહુવરંધર્મનો
સાસુ થયાં છો ઘરડાં, આવશે જમનાં તેડાં, મારી સાસુંધર્મનો
ધર્મને મનમાં ધારો, આખર બાજી સુધારો. મારી સાસુંધર્મનો
પુત્રજ ઘેરે આવે, તો સઘળું દુઃખજ ભવે છે. મારી વહુવર
પુત્રજ ઘેરે આવ્યો, માતાએ બોલાવ્યો,

મારા જયા, સંસારનો સાચો પંથ છે

કહું છું બેટા સાઈ, ઘાલ્યું ઘર અંધાઈ. મારા જયા સંસારનો
વહુને શિક્ષા કીજે, મુજ ઉપર નવી ખીજે. મારા જયા સંસારનો
પ્રીતમજી છો પ્યારા, પણ કર્મથી છો ન્યારા. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
ધર્મ કરતાં આવો આડા, તો લાગે પાપ પછાડા. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
સ્વામી સાચું કેશું, ધર્મ કરીને રહેશું. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
હોંસ ધરીને આવ્યા, સાસરીયે ન ફાવ્યા, મારા પ્રીતમ ધર્મનો
પ્રીતમ પ્રાણુ આધારા, પણ ધર્મથી છે ન્યારા. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
સાસુની સુળી ભારી, જાણે જમની બારી. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
જેઠાણીની જોડે, ધર્મ ન કીધો કોડે. મારા પ્રીતમ ધર્મનો

દેવર ડાહ્યા એવા, ધર્મ કરતાં વારે તેવા. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
નણુંદલણ છે નવરી, પાપની કરતી લવરી. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
સસરાણ છે ભુંડા, પાપમાં ઊતરે ઊંડા. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
રતનાગરમાં રેવું, કછપથી કાંઈ ખીલવું. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
પરભવ જોવું આગે, મારે તમારે શું લાગે. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
સંસારને મારી તાળું; દીક્ષાથી કુળ અજવાળું. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
આજ્ઞા આપો આજે, સંજમ લેવાની કાજે. મારા પ્રીતમ ધર્મનો
સ્વામીની આજ્ઞા માગી, સંયમની થઈ રાગી. મારી સાસુ ધર્મનો
સંજમ લઈને અબળા, સાસુથી થઈ સબળા,

મારી બેની દીક્ષાનો સાચો પંથ છે.

સંસારની ખટપટ આવી, દેખો ધ્યાન લગાવી. મારી બેની દીક્ષા
જો પાપથી ન ડરવું તો સાસરીયે શું શું કરવું મારી બેની દીક્ષા
સાસુનાં વયણાં ધરવાં, રાત્રી લોજન કરવાં મારી બેની દીક્ષા
સાસુને તાબે કરવું, પ્રભુ દર્શન કયાંથી કરવું મારી બેની દીક્ષા
મત નિયમ ને પરચક્રખાણુ, લાગે એમાં ભંગાણુ. મારી બેની દીક્ષા
ખટાકાને મોળી, ધરવી હૈડે હોળી. મારી બેની દીક્ષા
કંઠમૂળાદિ ખાવે, નિશ્ચય નરકે જાવે, મારી બેની દીક્ષા
રાત્રી લોજન કરીએ, નાગ કાગને ઘુવડ થઈએ. મારી બેની દીક્ષા
ઈચ્છા નહીં તોય ડરતાં, ઘરનાં કામ જ કરતાં મારી બેની દીક્ષા
છાણના ટોપલાં, લેવા, મળે ન ધર્મના મેવા. મારી બેની દીક્ષા
ઈંધણુ છાણું બાળી, પાપની શુંથવી જાળી. મારી બેની દીક્ષા
શોક સંતાપને થાપે, ધર્મની દોર ન માપે. મારી બેની દીક્ષા
રડવા કુટવા જાવું, હાય હાય કરીને ખાવું. મારી બેની દીક્ષા
કાળા કપડાં ધરવા, જિન દર્શન નવી કરવા. મારી બેની દીક્ષા
આજ મારે તારે, કાલ ખીજાને વારે; મારી બેની દીક્ષા
જન્મીને તો મરવું, પાપનું ભાતું ભરવું; મારી બેની દીક્ષા
શાણું બેની સમજે, સુખુદિ મનમાં ધરજે. મારી બેની દીક્ષા
સુજ્ઞાન વિવેક સાચો, શાન્તિ સુખમાં રાચો. મારી બેની દીક્ષા

૪૨૮

રહનેમિની સજ્જાય

કાર્તિકસગ્ગ થકી રે રહનેમિ, રાજુલ નિહાળી;	
ચિત્તડું અણિયું તવ બોલે નાર રે, દેવરિયા મુનિવર. ધ્યાનમાં રહેજો;	
ધ્યાન થકી હોય ભવનો પાર રે દેવ૦ ધ્યા૦	
ઉત્તમ કુળમાં યાદવ કુળરે, અજુવાળી, લીધો છે સંયમ ભાર રે.	દેવ૦
હું રે વ્રતી રે તુમે સંયમધારી, જાશે સર્વ વ્રત હારી રે.	દેવ૦ ધ્યા૦ ૨
વિષધર વિષ વમી આપ ન લેવે, કરે પાવક પરિચાર રે.	દેવ૦ ધ્યા૦
તુજ રે બાંધવ નેમજીયે મુજને રે વામી;	
વમ્મો ના ઘટે તુમને આહાર રે.	દેવ૦ ધ્યા૦ ૩
નારી અછે રે જગમાં વિષની રે વેલી;	
નારી છે અવશુણ્નો ભંડાર રે.	દેવ૦ ધ્યા૦
નારી મોહિ રે મુનિવર જેહ વિશુત્તા;	
તે નવિ લહે ભવ પાર રે.	દેવ૦ ધ્યા૦ ૪
નારીનું રૂપ દેખી મુનિને ન રહેવું, એ છે આગમનો અધિકાર રે;	દેવ૦ ધ્યા૦
નારી નિસંગી તે તો મુનિવર કહીયે, ન કરે ફરી સંસાર રે.	દેવ૦ ધ્યા૦ ૫
એ રે સતીનાં મુનિવર વયણુ સુણીરે, પામ્યા ભવનો પ્રતિબોધ રે,	દેવ૦ ધ્યા૦
નેમજી ભેટીને ફરી સંયમ લીધો;	
કર્યા છે આતમ શોધ રે.	દેવ૦ ધ્યા૦ ૬
ધન્ય રે સતી રે જેને મુનિ પ્રતિબોધ્યા;	
ધન્ય ધન્ય એ અણુગાર રે.	દેવ૦ ધ્યા૦
એ રે વસતા મુનિનાં વયણુ સુણીને, ફરી ન કરે સંસાર રે.	દેવ૦ ધ્યા૦ ૭

૪૨૯

નવકાર મંત્રની સજ્જાય

શ્રી નવકાર જ્યો મન રંગે, શ્રી જિન શાસન સાર રે;
સર્વ મંગલમાં પહેલું મંગલ, જપતાં જય જયકાર રે. શ્રી૦

૧

પહેલે પદ ત્રિભુવન જન પૂજિત, પ્રણમું શ્રી અરિહંત રે;	
અષ્ટ કર્મ વરજિત બીજે પદ, ધ્યાવો સિદ્ધ અનંત રે. શ્રી૦	૨
આચાર જ ત્રીજે પદ સમરૂં, ગુણ છત્રીસ નિધાન રે,	
ચોથે પદ ઉવજ્જાય જપી જે, સૂત્ર સિદ્ધાન્ત સુખાણુ રે. શ્રી૦	૩
સર્વ સાધુ પંચમ પદ પ્રણમું; પંચ મહાવ્રત ધાર રે;	
નવ પદ અષ્ટ ઇલાં છે સંપદા, અડસઠ વરણ સંભાર રે. શ્રી૦	૪
સાત અક્ષર અછે ગુરૂ જેહના, એકસઠ લઘુ ઉચ્ચાર રે;	
સાત સાગરના પાતક હણે, પદ પંચાશ વિચાર રે. શ્રી૦	૫
સંપૂરણ પણસય સાગરનાં, જાયે પાતક દૂર રે;	
ઇહલવ સર્વ કુશલ મનવાંછિત, પરલવ સુખ ભરપૂર રે. શ્રી૦	૬
યોગી સોવન પુરિસો કીધો, શિવકુમાર ઇણે ધ્યાન રે,	
સર્પ મિટી તિલાં કૂલમાળા, શ્રીમતીને પરધાન રે. શ્રી૦	૭
જક્ષ ઉપદ્રવ કરતો વાર્યો, પરચો એ પરસિદ્ધ રે;	
ચોર ચંડ પિંગલ ને હુંડક, પામે સુર તણી ઋદ્ધિ રે. શ્રી૦	૮
એ પંચ પરમેષ્ઠિ છે જગ ઉત્તમ, ચૌદ પૂરવનો સાર રે;	
ગુણ બોલે શ્રી પદ્મરાજ ગણી, મહિમા જાસ અપાર રે. શ્રી૦	૯

૪૩૦

તેર કાઠીયાની સજ્જાય

આજસ પહેલોજ કાઠીયો, ધર્મે ઢીલ કરાય રે;

નિવારોજ કાઠીયા તેર દૂર કરો.

બીજો તે મોહ પુત્ર કલત્ર શું, રંગે રહે લપટાય રે. નિં ૦ કાં	૧
ત્રીજો તે આવરણ ધર્મમાં, બોલે અવરણ વાદ; નિં ૦ કાં	
ચોથો તે દાંભજ કાઠીયો, ન લહે વિનયે સ્વાદ રે. નિં ૦ કાં	૨
ક્રોધ તે કાઠીયો પાંચમો, રીસે રહે અમળાય રે. નિં ૦ કાં	
છટ્ઠો પ્રમાદ તે કાઠીયો, વ્યસને વિચુત્તો થાય રે. નિં ૦ કાં	૩
કૃષ્ણ કાઠીયો સાતમો, ન ગમે દાનની વાત રે; નિં ૦ કાં	
આઠમો ભયથી નવિ સુણે, નરકાદિક અવદાત રે. નિં ૦ કાં	૪
નવમો તે નામે કહ્યો, શોકે છાંડે ધર્મ રે; નિં ૦ કાં	
દશમો અજ્ઞાને તે નવિ લહે, ધર્મ અધર્મનો મર્મ રે. નિં ૦ કાં	૫

વિકથા નામે અગ્યારમો, લોક વાતે ધરે પ્રીત રે; નિં ૦ કાં	
કુતુહલ કાઠિયો બારમો, કૌતુક જોવા ધરે ચિત્ત રે. નિં ૦ કાં	૬
વિષય તે કાઠિયો તેરમો, નારી સાથે ધરે નેહ રે. નિં ૦ કાં	
જે એ કાઠિયા વારશે, તરશે ભવજળ તેહ રે. નિં ૦ કાં	૭

૪૩૧

આધ્યાત્મિકની સજ્જાય

અરે કિરમત તું વેલું, હસાવે તું રડાવે તું;	
ઘડી ફંદે ફસાવીને, સતાવે તું રીખાવે તું. અરેં ૦	૧
ઘડી આશા મહી વહેતું, ઘડી અંતે નિરાશો છે;	
વિવિધ રંગે બતાવે તું, હસે તેને રડાવે તું. અરેં ૦	૨
કોઈની લાખ આશાઓ, ઘડીમાં ધુળ ધાણી થઈ;	
પછી પછી સજીવન થઈ, રડેલાને હસાવે તું. અરેં ૦	૩
રહી મશગુલ અભિમાને, સદા મોટાઈ મન ધરતાં;	
નિડરને પણ ડરાવે તું, ન ધાર્યું કોઈનું થાતું. અરેં ૦	૪
વિકટ રસ્તા અરે તારા, અતિ ગંભીર ને ઉંડા;	
ન નમે કોઈ શકે જાણી, અતિ તે શુદ્ધ અભિમાની. અરેં ૦	૫
સદાચારી જ સંતો ને, ફસાવે તું રડાવે તું;	
કરે ધાર્યું અરે તારું, બધી આલમ ફના કર તું. અરેં ૦	૬
અરે આ નાવ જીંદગી નું, ધર્યું મેં હાથ એ તારે;	
ડુબાડે તું, ઉગારે તું, શ્રી શુભવીર વિનવે તુજને. અરેં ૦	૭

૪૩૨

સ્વાર્થની સજ્જાય

જગત હે સ્વાર્થ કા સાથી, સમજ લે કોણ હે અપના;	
યે કાયા કાચક કુંભા, નાહક તું દેખકે કુલતા.	
પલક મેં કુટ જાવેગા, પત્તા જ્યું ડાલ સે ગિરતા. જગત ૦	૧

મનુષ્યકી મેલી જાંદગાની, અળી તું ચેત અભિમાની;	
જીવનકા ક્યાં ભરોસા હે, કરીલે ધર્મકી કરણી. જગત૦	૨
ખજાના માલ ને મંદિર, કથું કહેતા મેરા મેરા તું;	
ઈહાં સખ છોડ જાના હે, ન આવે સાથ અખ તેરા. જગત૦	૩
કુટુંબ પરિવાર સુત્તદારા, સુપન સમ દેખે જગ સારા;	
નીકલ જખ હંસ જાવેગા, ઉસી દીન હૈ સખી ન્યારા. જગત૦	૪
તેરે સંસાર સાગર કો, જપે જો નામ જીનવર કો;	
કહે ખાન્તી યૌહી પ્રાણી, હઠાવે કર્મ જ'જીર કો. જગત૦	૫

૪૩૩

ધન્ના અણુગારની સજ્જાય

ધન ધનો એ મુનિ વંદીએ રે લોલ; શ્રી વીર તણા અણુગાર રે;	
તપ કરી કાયા શોષવી રે લોલ, કીધો ઉચ્ચ વિહાર રે. ધ૦	
કાકંદી પુર માંહે વસે રે લોલ, ભદ્રા માતા મહાર રે;	
તૃણ જેમ છાંડી સંપદા રે લોલ, લીધો સંયમ ભાર રે. ધ૦	૨
શુદ્ધ કિરિયા પાળે સદા રે લોલ, છાંડી સર્વ પ્રમાદ રે;	
વીર વખાણે એકદા રે લોલ, સુણી તજે સંવાદ રે. ધ૦	૩
ચઉદ સહસ્રમાં કો નહિ રે લોલ, ધન્ના સમે અણુગાર રે;	
તપ જપ સંયમ આદર્યો રે લોલ, પાળે શુદ્ધ આચાર રે. ધ૦	૪
શીશ્રથી શીવસુખ પામશે રે લોલ, જીહાં છે સુખ અનંત રે;	
એહના ગુણ ગાતાં થકાં રે લોલ, ભવભવ દુઃખ નાસંત રે. ધ૦	૫
સુરનર સુણી હરખ્યા ઘણું રે લોલ, વાંદે મુનિવર પાય રે;	
નિરણી માંહે તે નીલો રે લોલ, દીઠા આવે દાય રે. ધ૦	૬
અનુત્તર ઉવાઈમાં કહ્યો રે લોલ, ધન્નાનો અધિકાર રે;	
વિદ્યા કીર્તિ કહે સાધુ ને રે લોલ, નામ થકી નિસ્તાર રે. ધ૦	૭

શિખામણની સજ્જાય

શિખામણ દેતાં ખરી રે, મુઠ ન માને મન;	
શિલાયે જળ સિંચતાં રે, ઉગે નહીં જેમ અન્ન રે;	
ખેની ત્યાં ખોલ નખોલો એક, જ્યાં નહીં વિનય વિવેક રે;	
ખેની ત્યાં ખોલ નખોલો, એહવા માણસ અનેક રે.	ખેની૦ ૧
શિક્ષા દિજે સંતને રે, જેહની ઉત્તમ જાત;	
ફાટે પણ ફીટે નહીં રે, જીમ પડી પટોલે ભાત રે.	ખેની૦ ૨
વિઘટાવ્યા વિઘટે નહીં રે, ગોળે ઘેહલા રે થાય;	
કસોટી એ કુંડળ પરે રે, કસતાં નવિ ક્ષણ થાય રે.	ખેની૦ ૩
ડગ ડગ દીસે કુંગરા રે, પગ પગ પાણી પુર;	
હીરો તે અમૃત ખમે રે, શોધ્યા ન મળે સતુર રે.	ખેની૦ ૪
આવળ રૂપે રૂઝડી રે, ડમરો મરૂઓ સોય;	
રૂપ રહિત સહુ આદરે રે; આવળ આદરે ન કોય રે.	ખેની૦ ૫
આપ મતીલા આદમી રે, ઇચ્છાચારી અપાર;	
હાર્યાં હોય્યાં હારમાં રે, નાવે તે નિરધાર રે.	ખેની૦ ૬
પડ સુઢી વાળી વળે રે, વાળી વળે વલી વેલ;	
કુચાસણને કાષ્ટની રે, વાળી ન વળે વેલ રે.	ખેની૦ ૭
ઉદય રત્ન ઉપદેશથી રે, રીઝે જે પુરૂષ રતન;	
તેહનાં લીજે ભામણાં રે, જે કરે શિયળ જતન રે.	ખેની૦ ૮

અન્ન દેવતાની સજ્જાય

મારા અન્ન દેવતા વેગે પધારો રાજ, તુમ ખીન ઘડી ન સરે કાજ,	
અનીયો નાચે અનીયો ફરે, અનીયો તાલ ખજવે;	
એક દીન અનીયો નહિ મલે તો, નિઃશંક હાથ હોય થાવે.	મારા૦ ૧

અનીયો રાજ અનીયો પ્રજ, અનીયો હું ઉમરાવ;	
એક રોટીકા કારણે, પડે નીચ કપાળ. મારાં	૨
નહી કે રાજ નહી કે પ્રજ, નહી કે રાજ દીવાન;	
એક રોટી કે કારણે, વીણે જંગલમાં છાણા. મારાં	૩
ઉપવાસ કીધા બેલા કીધા, કીધા તેલા ચોલા;	
પંચરો જખ આપો પારણા. અખ હું દેવે હેલા. મારાં	૪
અનીયો નાચે અનીયો ફરે, અનીયો કરે ગટરકા;	
એક દીન અનીયો નહી મળે તો, મીટ ગયા સવી લટરકા. મારાં	૫
અન્ન સહુકા કારણે, સહુકા દુઃખ ભાંગે;	
મોજણ પામી લારે લાગ્યો, બાટી સાથે ભાગા. મારાં	૬
આનંદ ઘન કહે સુણુ ભાઈ બનીયા, અન્ન છોડે તેને ઘન;	
અન્ન દેવે સુહીલી મળે તો, ભણું તારો મન્ન. મારાં	૭

૪૩૬

ચેતનની સજ્જાય

તને હસી હસીને સમજાવું હો ચેતન ચેતો રે,	
તને શાન્ત કરી શીખવાડું હો ચેતન ચેતો રે;	
તને વાતો કરીને બોલાવું હો ચેતન ચેતો રે.	૧
ઉપશમના બજારમાં રે, જ્ઞાન રત્ન વેચાય રે;	
આહક તો મલશે ઘણું રે, તેના મૂલ મોંઘેરા થાય. હોં	૨
વિષય નારી રંગશું રે, નિશ દિન રહ્યો બોલાવ રે;	
ચુમતિ નારીને લેટવા રે, તેહનું જીવતર લેખે ન થાય. હોં	૩
બાજીગર બાજી રમી રે, તુંતો જણે એવો સંસાર રે;	
અંજલી જલ જ્યું આઉંખુ રે, તોથે તૃણા ન માય. હોં	૪
શ્રી ગોડીજી પાર્થના રે, ચરણે લાગું પાય રે;	
રૂપવિબુધ કવિરાયનો રે, તારે નામું નવનિધિ થાય. હોં	૫

વૈરાગ્યની સજ્જાય

જીવડા રૂપ કરીને ચેતો, જીવડા આ અવસર બહુ રૂડો;	
પછી તુમે ઘણી જીરણા કરશે, જિમ પિંજરમાં સુડો.	જીવડા૦ ૧
સુખમાં પ્રભુ સમરતાં નથી, કોઈ કરો કાળ ખોટાઈ;	
આવીને કંઈ પકડશે, નગરથી જાશે હુંટાઈ.	જીવડા૦ ૨
રત્ન ચિંતમણી હાથમાં આવ્યું, પારખું કરી શું જીએ;	
મોટા પદનો મનખો શુભાવી, હાથે કરીને ખોચો.	જીવડા૦ ૩
દુર્લભ માંહે દુર્લભ પામ્યો, માનવનો અવતાર,	
નવઘાટી જોલંગી આવ્યો, રહી નહી મના લગાર.	જીવડા૦ ૪
આળ પંપાળ પરિ હરીને, એક જ પ્રભુ ધ્યાનમાં રાખો;	
કુડી માયામાં તું લલચાણા, વિષ મુકીને અમૃત ચાખો.	જીવડા૦ ૫
ખોટી માયામાં શું ખોટી થાવું, શાને મરો છો દોડી;	
અંત સમય કોઈ કામ ન આવે, સાથ ન આવે કોડી.	જીવડા૦ ૬
માલમતા જે મેળવી અધિકી, તે તો રહેવે આંહી;	
રામ વિજય કહે અહીંથી ભૂલ્યો, તો નથી ઠેકાણું કાઈ.	જીવડા૦ ૭

દેહની અનિત્યતાની સજ્જાય

સોના વરણી રે ચેહ બજે, રૂપા વરણી તે દેહ રે;	
કુંમ કુંમ વરણી રે દેહડી, અગની પરજાળી તેહ રે.	માન૦ ૧
માન ન કરશે રે માનવી, કિશ્યો કાયાનો ગર્વ રે;	
સુરનર કિન્નર રાજ્યા, અંતે મૃત્તિકા સર્વ રે.	માન૦ ૨
જે શીરે રચી રચી બાંધતા, સાસુ સસરાને પાગ રે;	
તે નર પોઢીયારે પાધરા, ચાંચ હીપે શીર કાગ રે.	માન૦ ૩
જે નર ગાજીને જોલતા, વાવરતા મુખમાં પાન રે;	
તે નર અગ્નિ રે પોઢીયાં, કાયા કાજળ વાન રે.	માન૦ ૪

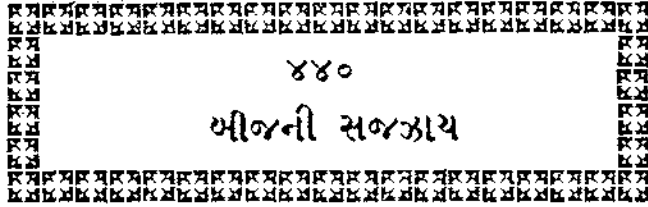
ચીર પીતામ્બર પહેરણે, કંઠે કનકનો હાર રે;	
તે નર અંતે માટી થયા, જોતાં કોઇ નવ સાર રે. માન૦	૫
જે શિર છત્ર ધરાવતાં, ચઢતાં ગજવર ખંધ રે,	
તે નર અંતે રે લઈ ગયા, દેઈ દોરડાનાં ખંધ રે. માન૦	૬
ચોસઠ સહસ્ર અંતે ઉરી, પાયક છન્નું કરોડ રે;	
તે નર અંતે રે એકલો, સુતો ચીવર ઓઢ રે. માન૦	૭
જે જીહ્વા તે તિહા રહ્યા, પાપ ને પુણ્ય લેઈ સાથ રે;	
એક સ્વરૂપ છે દેહનું, પુણ્ય કરો નિજ હાથ રે. માન૦	૮
જેહ શું હસી હસી બોલતાં, કરતાં ભોજન સાર રે;	
તે કાલે માટી થયા, કરતાં પાત્ર કુંભાર રે. માન૦	૯
અંધક વરણી રે દેહડી, કદલી કોમલ જંધ રે;	
તે નર સુતા રે કાષ્ટમાં, પડે ભડો ભડ ડાંગ રે. માન૦	૧૦
દેહ વિડંબણુ નર સુણી, મ કર તૃષ્ણાનો લોભ રે;	
ઋષભદાસ કવિ ઈમ કહે, ધર્મે મતિ સ્થિર રાખ રે. માન૦	૧૧

૪૩૯

બીજની સજ્જાય

બીજ કહે ભવી જીવને રે લોલ, સાંભળો આણી રીજ રે; સુગુણુનર૦	
સુકૃત કરણી ખેતમાં રે લોલ, વાવો સમકિત બીજ રે. સુ૦	૧
ધરજો ધર્મશું પ્રીતડી રે લોલ, કરી નિશ્ચય વ્યવહાર રે; સુ૦	
ઈણભવ પરભવ ભવો ભવે રે લોલ, હોવે જય જયકાર રે. સુ૦	૨
ક્રિયા તે ખાતર નાંખીયે રે લોલ, સમતા દીજે ખેડ રે; સુ૦	
ઉપશમ નીરે સીંચીએ રે લોલ, ઉગે જયું સમકિત છોડ રે. સુ૦	૩
વાડી કરો સંતોષની રે લોલ, તે પાખલ તસ છાર રે; સુ૦	
મત પચ્છાણુ ચોક્કી ઠવો રે લોલ, વારજો કર્મ રૂપ ચોર રે. સુ૦	૪
અનુભવ કેરી મંજરી રે લોલ, મોરે સમકિત વૃક્ષ રે; સુ૦	
શ્રુત ચારિત્ર ફલ ઉતરે રે લોલ, તે ફળ આખજો શિષ્ય રે. સુ૦	૫
જ્ઞાનામૃતરસ પીજીયે રે લોલ, સ્વાદ દ્યો સમ તંબોળ રે; સુ૦	
એણે રસે સંતોષ પામશો રે લોલ, લેશો ભવ નિધિ ફૂલ રે. સુ૦	૬

ક્રિષ્ણ વિધ બીજ તુમે સદહો રે લોલ, છાંડી રાગ અને દ્વેષ રે; સુ૦
કેવલ કમલા પામીયે રે લોલ, વરીયે મુક્તિ સુવિવેક રે. સુ૦ ૭
સમક્રિત બીજ જે સદહો રે લોલ, તે ટાલે નરક નિગોદ રે; સુ૦
વિજય લખિ નિત સદા લહે રે લોલ, નિત્ય નિત્ય વિવિધ વિનોદ રે. સુ૦ ૮

૪૪૦

બીજની સજ્જાય

(પ્રાણી ધરીએ સમક્રિત રંગ...)

બીજ તણે દિન દાખલું રે, દુવિધ ધર્મ પ્રકાર;
પંચ મહાવ્રત સાધુને રે, શ્રાવકનાં વ્રત બાર રે.

પ્રાણી ધર્મ કરો સહુ કોય૦ ૧

પ્રાણાતિપાત જેહ કહ્યું રે, જાવજીવ તે જાણ;
બીજું મૃષાવાદ જાણીએ રે, મોટું તેહ વખાણ રે. પ્રાણી૦ ૨
જાવજીવ ત્રાણું વલી રે, નામે અદત્તા દાન;
ચોથું વ્રત ઘણું પાલતાં રે, જગમાં વાંધે માન રે. પ્રાણી૦ ૩
નવ વિધ પરિચલ છાંડતાં રે, પંચતી ગતિ શુભ હામ;
એ વ્રત સુધાં પાલતાં રે, અણુગારી કહ્યો નામ રે. પ્રાણી૦ ૪
પાંચ વ્રત પાળે સદા રે, સાધુનો એહ આચાર;
પડિષ્કમણાં બે ટંકનાં રે, રાખે ધર્મશું પ્યાર રે. પ્રાણી૦ ૫
એહવાં વ્રત પાળે સદા રે, ગ્રંથ તણે અનુસાર;
આરાધક એહને કહ્યો રે, તે પામે ભવપાર રે. પ્રાણી૦ ૬
મિથ્યાત્વે ભૂલો ભમ્યો રે, એહ અનાદિનો જીવ;
સાર ધર્મ નવિ ઓળખ્યો રે, જેહથી મોક્ષ સદીવ રે. પ્રાણી૦ ૭
આરંભ છાંડી આતમા રે, સમિતિ શુભિ શું કર પ્રીત;
આઠે મઠ દૂરે ત્યજી રે, કરો ધર્મ સુવિનીત રે. પ્રાણી૦ ૮
પાળો જિનવર આજુને રે, બે આહો શિવરાજ;
શ્રી વિજયરત્ન સૂરીદનાં રે, દેવનાં સર્થા સવિ કાજ રે. પ્રાણી૦ ૯

૪૪૧

પાંચમની સજ્જાય

શ્રી ગુર્યરણુ પસાઉલે રે લાલ, પંચમીનો મહિમાય રે હો આતમ;
વિવરી ને કહીશ્યું સુણો રે લાલ, સુણતાં પાતક જાય રે હો આતમ,
પંચમી તપ પ્રેમે કરો રે લાલ. ૧

મન શુદ્ધે આરાધતાં રે લાલ, તુટે કર્મ નિદાન રે હો આતમ;
આ ભવ સુખ પામો ઘણા રે લાલ, પરભવ અમર વિમાન રે હો પં ૦ આ ૦ ૨
સચ્ચ સૂત્ર રચના કરી રે લાલ, ગણધર હુઆ વિજ્યાત રે હો આતમ;
જ્ઞાને કરીને જાણતાં રે લાલ, સ્વર્ગ નરકની વાત રે હો પં ૦ આ ૦ ૩
ગુરુ જ્ઞાને કરી દીપતા રે લાલ, તે તરીયા સંસાર રે હો આતમ;
અબુઆલી પક્ષ પંચમી રે લાલ, કરો ઉપવાસ જગીશરે હો પં ૦ આ ૦ ૪
નમો નાણુસ્સ ગણણું ગણો રે લાલ, નવકાર વાલી વીશ રે હો
પંચ માસ શક્તિએ ઉજવો રે લાલ, જેમ મનને ઉદ્ધાસ રે હો પં ૦ આ ૦ ૫
વરદત્ત ને ગુણ મંજરી રે લાલ, તપથી નિર્મલ થાય રે આતમ;
ક્રીતિ વિજય ઉવજજાયનો રે લાલ, ક્રાંતિવિજય ગુણ ગાય રે હો પં ૦ આ ૦ ૬

૪૪૨

પાંચમની સજ્જાય

ઢાળ પહેલી

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનેસર વયણથી રે, રૂપ કુંલ કંચન કુંલ મુનિ દોય;
રોહિણી મંદિર સુંદર આવીયા રે; નમી ભવ પૂછે દંપતી સોય,
ચઉનાણી વયણે દંપતી મોહિયા રે ૧
રાજા રાણી નિજ સુત આઠનો રે, તપક્ષ નિજ ભવ ધારી સંબંધ;
વિનય કરી પૂછે મહારાજ ને રે, ચાર સુતાના ભવ પરબંધ. ચઉ ૨
રૂપમતી શીયલ વતી ને ગુણવતી રે, સરસ્વતી જ્ઞાન કલા ભંડાર;
જનમથી રોગ સોગ દીઠો નહિ રે, કુણ પુન્યે લીધો એ અવતાર. ચ ૩

ઢાલ-ખીજી

(વહાલો વસે વિમલાચલે રે.)

શુરુ કહે વૈતાલ્ય ગિરિવરે રે, પુત્રી વિધાધરી ચાર;		
નિજ આયુ જ્ઞાનીને પૂછીયું રે, કરવા સફલ અવતાર,		
અવધારો અમ વિનતી રે.	અવ૦	૧
શુરુ મુખથી એક દિવસનું રે, સાંભલીને નિજ આય;		
અદ્ય કાલ જાણી કરી રે, ચિંતાતુર મન થાય.	અવ૦	૨
થોડામાં કાર્ય ધર્મનાં રે, કેમ કરીયે મુનિરાજ;		
શુરુ કહે યોગ અસંખ્ય છે રે, જ્ઞાન પંચમી તુમ કાજ.	અવ૦	૩
ક્ષણ અરધે સવિ અધ દળે રે, શુભ પરિણામે સાધ;		
કલ્યાણક નેવું જિનતણાં રે, પંચમી દિવસે આરાધ.	અવ૦	૪

ઢાલ-ત્રીજી

(જઈને કહેજ્યો, મારા વાલાજી રે.)

ચૈત્ર વદિ પાંચમ દિને, સુણો પ્રાણીજી રે;		
જીવીયા ચંદ્રપ્રભુ સ્વામ, લહી સુખ ઠામ.	સુણો૦	
અજિત સંભવ અનંતજી;	સુ૦	
સુદિ પંચમી શિવધામ, શુભ પરિણામ.	સુણો૦	૧
વૈશાખ વદિ પંચમી દિને.	સુ૦	
સંજમ લીયે કુંથુનાથ, બહુ નર સાથ.	સુણો૦	
જેઠ સુદિ પંચમી વાસ રે;	સુ૦	
મુક્તિ પામ્યા ધર્મનાથ, શિવપુર સાથ.	સુણો૦	૨
શ્રાવણ સુદિ પંચમી દિને;	સુ૦	
જન્મ્યા નેમિ સુરંગ, અતિ ઉછરંગ.	સુણો૦	
માગશર વદિ પંચમી દિને;	સુ૦	
સુવિધિ જન્મ સુખ સંગ, પુણ્ય અલંગ.	સુણો૦	૩
કારતિક વદિ પંચમી દિને;	સુ૦	
સંભવ કેવલનાથ; કરે બહુમાન.	સુણો૦	
દશ ક્ષેત્રે નેવું જિનતણાં;	સુ૦	
પંચમી દિનનાં કલ્યાણ, સહુનાં નિધાન.	સુણો૦	૪

ઢાલ-ચોથી

(હારે મારે ધર્મ જિજ્ઞાસુ, લાગી પૂરણ પ્રીત જો)

હારે મારે જ્ઞાની શુરનાં, વચણ સુણી હિતકાર જો;
ચાર વિધાધરી પંચમી વિધિ તે, આચરે રે લોક,

હારે મારે શાસન દેવને પંચ જ્ઞાન મનોહાર બે;	
ટાળી રે આશાતન દેવવંદન કરે રે લોલ.	૧
હારે મારે તપ પૂરણથી ઉજમણાનો ભાવ બે;	
એહવે વિદ્યુત થોગે સુર પદવી વર્યા રે લોલ;	
હારે મારે ધર્મ મનોરથ આળસ તજતાં હોય બે;	
ધન્ય તે આતમ અવિલંબે કારજ કર્યાં રે લોલ.	૨
હારે મારે દેવ થકી તુમ કુખે લિયો અવતાર બે;	
સાંભળ રોહિણી જ્ઞાન આરાધન ફલ ઘણું રે લોલ;	
હારે મારે ચારે ચતુરા વિનય વિવેક વિચાર બે;	
શુણ કેટલા લખાયે તુમ પુત્રી તણું રે લોલ.	૩

ઢાળ-પાંચમી

(એમ કેઈ સિદ્ધિ વર્યાં મુનિરાયા.)

જ્ઞાનીના વચણથી ચારે બેની, જાતિ સમરણ પામી રે;
જ્ઞાની શુણવંતા.

ત્રીજા ભવમાંહે ધારણા કીધી, સિદ્ધાં મનનાં કામે રે.	જ્ઞાની૦ ૧
શ્રી જિનમંદિર પંચ મનોહર, પંચ વરણી જિન પડિમાં રે;	જ્ઞાની૦
જિનવર આગમને અનુસારે, કરે ઉજમણાનો મહિમા રે.	જ્ઞાની૦ ૨
પંચમી તિથિ આરાધતાં પંચમ, કેવલનાણુ તે થાય રે;	જ્ઞાની૦
વિજયલક્ષ્મી સૂરિ અનુભવ નાણે, સંઘ સકલ સુખદાય રે.	જ્ઞાની૦ ૩

૪૪૩

પંચમીની સજઝાય

ઢાળ=પાંચમી

(પુરૂષલવર્ષ વિજયે જ્યો રે.)

પુનરપિ પાંચમ એમ વદે રે, સાંભળો પ્રાણી સુભણ;	
શ્રી જિન અનુમતે ચાલીયે રે, જિમ લહીએ સુખની ખાણ;	
ભવિક જન, ધરજો ધર્મ શું પ્રીતિ;	
એ તો આણી મન શુભ રીતિ. ભ૦ ધ૦ (એ આં.) ૧	
આશ્રવ પંચ ફર કરી રે, કીજે સંવર પંચ;	
પંચ સમિતિ શુભ પાળીને રે, તુમે મેલો શિવવધૂ સંચ. ભ૦ ધ૦ ૨	

પંચ મહાવ્રત અનુસરી રે, પાળો પંચ આચાર;
 ત્રિકરણ શુદ્ધિયે ધ્યાવળે રે, પંચ પરમેષ્ઠી નવકાર. લ૦ ધ. ૩
 સમકિત પંચ અબુવાળળે રે, ઘરળે ચારિત્ર પંચ;
 પંચ ભૂષણને પડિવળે રે, ટાળો દૂષણ પંચ. લ૦ ધ૦ ૪
 મત કરો પંચ પ્રમાદને રે, મત કરો પંચ અંતરાય;
 પંચથી તપ શુભ આદરો રે, જિમ દિન દિન દોલત થાય. લ૦ ધ૦ ૫
 પંચમી તપ મહિમા ઘણો રે, કહેતાં નાવે પાર;
 વરદત્ત ને ગુણ મંજરી રે, જુઓ પામ્યા લવનો પાર. લ૦ ધ૦ ૬
 પંચમી એમ આરાધીએ રે, લહીએ પંચમનાણ;
 ચઉદ રજગવાત્મક લોકના રે, એતો મન પજગવ શુભ જાણ. લ૦ ધ૦ ૭
 ધનઘાતિ કર્મ અપાવતાં રે, વાળે હો મંગળ શબ્દ;
 પંચમી ગતિ અવિચળ લહેરે, તિહાં સુખ અનંત સુલબ્ધ. લ૦ ધ૦ ૮

૪૪૪

અષ્ટમીની સંજ્ઞાય

શ્રી સરસ્વતી ચરણે નમી, આપો વચન વિલાસ. ભવિયણ
 અષ્ટમી ગુણ હું વર્ણવું, કરી સેવકને ઉલ્લાસ. ભવિયણ ૧
 અષ્ટમી તપ ભાવે કરો, આણી હર્ષ ઉમેદ; ભવિયણ;
 તો તુમ પામશેા લવતણો, કરશેા કર્મનો છેદ. ભવિં ૨
 અષ્ટ પ્રવચન તે પાળીએ, ટાળીએ મદનાં હામ. ભવિયણ;
 અષ્ટ પ્રતિહાર્ય મન ધરી, જાપીએ જિનનું નામ. ભવિં ૩
 એહવો તપ તુમે આદરો, ધરો મનમાં જિનધર્મ. ભવિયણ;
 તોતુમે અપવાદથી છૂટશેા, ટાળશેા ચિહું ગતિ મર્મ. લ૦ ૪
 જ્ઞાન આરાધન એહ ચક્રી, લહીએ શિવ સુખ સાર. ભવિયણ;
 આવાગમન જન નહિ હુએ, એ છે જગ આધાર. લ૦ ૫
 તીર્થંકર પદવી લહે, તપથી નવે નિધાન. ભવિયણ;
 જુઓ મહિલકુમરી પરે, પામે તે બહુ ગુણ જ્ઞાન. લ૦ ૬
 એ તપનાં છે ગુણ ઘણા, ભાષે શ્રી જિન ઈશ. ભવિયણ;
 શ્રી વિજયરત્ન સૂરીદનો, વાચક દેવસૂરીશ. ભવિં ૭

૪૪૫

અષ્ટમીની સજ્જાય

અષ્ટ કર્મ ચુરણ કરી રે લાલ, આઠ ગુણે પ્રસિદ્ધ મેરે ખ્યારે રે;	૧
ક્ષાયિક સમકિતના ધણી રે લાલ, વંદુ એવા સિદ્ધ મેરે ખ્યારે રે.	
અનંત જ્ઞાન દર્શન ધરા રે લાલ, ચોથું વીર્ય અનંત મેરે;	
અગુરૂ લઘુ સુક્ષ્મ કહ્યા રે લાલ, અઘ્યાબાધ મહંત મેરે.	અષ્ટ૦ ૨
જેહની કાયા જેહવી રે લાલ, જીણી ત્રાંજે ભાગ મેરે;	
સિદ્ધ શિલાથી જ્યેથુ રે લાલ, અવગાહન વીતરાગ મેરે.	અષ્ટ૦ ૩
સાદિ અનંતા તિહાં રે લાલ, સમય સમય તેહ જાય મેરે;	
મંદિર માંહી દ્વીપાલિકા રે લાલ, સઘળા તેજ સમાય મેરે.	અષ્ટ૦ ૪
માનવ લવથી પામીયે રે લાલ, સિદ્ધ તણા સુખ સંગ મેરે;	
એહનું ધ્યાન સદા ધરો રે લાલ, એમ બોલે ભગવતી અંગ મેરે.	અષ્ટ૦ ૫
શ્રી વિજયદેવ પદ્મધરૂ રે લાલ, શ્રી વિજયસેન સૂરીશ મેરે;	
સિદ્ધ તણા ગુણ એ કહ્યા રે લાલ, દેવ દીયે આશિષ મેરે.	અષ્ટ૦ ૬

૪૪૬

વૈરાગ્યની સજ્જાય

ગોયમ પૂછે વીરને, સુણો સ્વામીજી, મૌન એકાદશી કોણે કહી;	
કોણે પાલી, કોણે આદરી, સુણોં એહ અપૂર્વ દિન સહી.	૧
વીર કહે સુણો ગોયમ, ગુણ ગેહાજી, નેમે પ્રકાશી એકાદશી;	
મૌન એકાદશી નિર્મલી, સુણો ગોયમા, ગોવિંદ કરે મહારસી.	૨
દ્વારમતી નગરી ભલી, સુણોં નવ જ્યેથુ આરામ વસી;	
છપ્પન કોડ જાદવ વસે. સુણોં કૃષ્ણ ખિરાજે તિણે નગરી.	૩
વિચરંતા વિચરંતા નેમજી, સુણોં આવી રહ્યા ઉજ્જયંત શિખરે;	
મધુરી ધ્વનિ દીયે દેશના, સુણોં ભવિયજીને ઉપગાર કરે.	૪

ભવ અટવી ભીષણ ઘણી, સુણોં તે તરવા પંચપવીં કહી;	
બીજે બે વિધ સાચવો, સુણોં દેશવિરતિ સર્વ વિરતિ સહી.	૫
પંચમીયે જ્ઞાન આરાધીયે, સુણોં પંચ વરસ પંચ માસ વળી;	
અષ્ટમી દિન અષ્ટ કર્મનો, સુણોં પરભવ આયુનો બંધ કરે.	૬
ત્રીજે ભાગે નવમે ભાગે, સુણોં સત્તાવીશમે ભાગે સહી;	
અથવા અંતર્મુહુર્ત સમેં સુણોં શ્વાસો શ્વાસમાં બંધ કરે.	૭
માયા કપટ જે કેળવે સુણોં નરક તિર્યચનું આયુ ધરે;	
રાગતણે વશ મોહિયો, સુણોં વિકલ થયો પરવશ પણે.	૮
કરણી અકરણી નવિ ગણે સુણોં મોહ તિમર અંધકાર પણે;	
મોહિ મદ ગાદો ફરે, સુણોં દે ધુમાણી ઘણું જાર પણે.	૯
ઘાયલ જેમ રહે ધુમતો, સુણોં કણું ન માને તેહ પણે;	
જીવ રૂલે સંસારમાં, સુણોં મોહ કર્મની સહી જાણી.	૧૦
અદ્ય સુખ સરસવ જેવું, સુણોં તો તેને મેરૂ સમાન ગણે;	
લોભે લંપટ વાહીયો, સુણોં નવિ ગણે તે અંધપણે.	૧૧
જ્ઞાની વિણ કહો કોણ લીએ, સુણોં શું જાણે છદ્મસ્થ પણે;	
અષ્ટમી એકાદશી ચૌદશી, સુણોં સામાયિક પોસહ કરે.	૧૨
ધર્મને દિવસે કર્મનો, સુણોં આરંભ કરે જે નરનારી;	
નિશ્ચય સદ્ગતિ નવિ લહે, સુણોં અશુભ કર્મના ફળ છે ભારી.	૧૩
પાંચ ભરત પાંચ અધરવતે, સુણોં મહાવિદેહ તે પાંચ ભણે;	
કર્મ ભૂમિ સઘળી થઈ, સુણોં કલ્યાણક પર્યાસોય ગણે.	૧૪
શ્રી વિશાળ સોમ સૂરીશ્વર પ્રભુ, સુણોં તપગ્રસ્થકો શિરદાર મુણિ;	
તસજુર ચરણકમળ નમી સુણોં સુવ્રતરૂપ સંજ્ઞાય લણી.	૧૫

૪૪૭

એકાદશીની સંવાદ

આજ મારે એકાદશી રે, નણહલ મૌન કરી મુખ રહીએ;	
પુછ્યાનો પડુત્તર પાછો, એહને કાંઈ ન કહીએ. આજં ૧	
મારે નણહોઈ તુજને વહાલો, મુજને તારો વીરો;	
ધૂમાડાના બાચકા ભરતાં, હાથ ન આવે હીરો. આજં ૨	

ઘરનો ધંધો ઘણો કર્યો પણ, એકે ન આવ્યો આડો;
 પરભવ જતા પાલવ જાહે, તે મુજને દેખાડો. આજ૦ ૩
 માગશર શુકિ અગીયારસ મોટી, નેવું જિનના નિરખો;
 દોઢસો કદયાણુક મોટા, પોથી જોઈ જોઈ હરખો. આજ૦ ૪
 સુમત શેઠ થયો શુદ્ધ શ્રાવક, મૌન ધરી મુખ રહીઓ;
 પાવક પુર સઘળું પર જાણ્યું, એહનો કાંઈ ન દહીયો. આજ૦ ૫
 આઠ પહોરનો પોસડ કહીએ, ધ્યાન પ્રભુનું ધરીએ;
 મન વચ કાયા જો વશ કરીએ, તો ભવસાગર તરીએ. આજ૦ ૬
 ઇર્થોસમિતિ ભાષા ન જાણે, આડું અવળું પેખે;
 પડિચ્છમણા શું પ્રેમ ન રાખે, કહો કેમ લાગે લેખે. આજ૦ ૭
 કર ઉપર તો માળા ફિરતી, જીવ ફરે વનમાંહી;
 ચિત્તડું તો ચિહ્ન દિશિયે ડાલે, ઈશુ ભજને સુખ નાંહી. આજ૦ ૮
 પૌષધશાળે લેગા થઈને, ચાર કથા વળી સાથે;
 કાંઈક પાપ મિટાવણુ આવે, બાર ગણું વળી બાંધે. આજ૦ ૯
 એક ઉઠંતી આજસ મોડે, બીજી ઉઠે બેઠી;
 કોઈક નદીઓમાંથી નિસરતી, જઈ દરિયામાં હેઠી. આજ૦ ૧૦
 આઈ બાઈ નણુંદ ભોભઈ, નહાની મોટી વહુને;
 સાસુ સસરા માને માસી, શિખામણુ છે સહુને. આજ૦ ૧૧
 ઉદયરતન વાચક ઉપદેશે, જે નરનારી રહેશે;
 પોષહમાંહી પ્રેમ ધરીને, અવિચળ લીલા લહેશે. આજ૦ ૧૨

૪૪૮

ઋષભદેવની સજ્જાય

કયાંથી રે પ્રભુ અવતર્યા, કયાં લીયો અવતારણ;
 સરવારથ સિદ્ધ વિમાનથી ચ્યવિ, ભરતક્ષેત્ર અવતારણ.
 તારો રે દાદા ઋષભણ. ૧
 ચોથ ભલી રે અષાઢની, જનની કુખે અવતારણ;
 ચૌદ સુપન નિરમલ લહી, જગ્યાં જનની તેણિવારણ. તારો ૨
 ચૈત્ર વહિ આઠમને દિને, જન્મ્યા શ્રી ત્રિભુવન નાથણ;
 છાપન દિક્કુમરી મલી, કરે શુચિકર્મ તેણિવારણ. તારો ૩

ચોસઠ ઇન્દ્ર તિહાં આવીયાં, નાભીરાયા દરબારજી;
 પ્રભુને લેઈ મેરૂ ગયા, સ્નાત્ર મહોત્સવ કરે તેણીવારજી. તારો ૪
 પ્રભુને સ્નાત્રમહોત્સવ કરી, લાગ્યા જનની પાસજી;
 અવસ્થાપિની નિદ્રા હરી કરી, રત્નનો ગેડીદડો મૂકેજી. તારો ૫
 લોકાંતિક સુર આવી કરી, વિનવે ત્રિભુવન નાથજી;
 દાન સંવત્સરી આપીને, લીધા સંજમ સારજી. તારો ૬
 પંચ મહામત આદરી, ચૈત્ર વદિ અષ્ટમી જાણજી;
 ચાર હજાર સાથે સંયમી, ઉપ-યુગ ચોથું જ્ઞાનજી. તારો ૭
 કર્મ ખપાવી કેવલ લેહી, લોકાલોક પ્રકાશજી;
 સંશય ટાળી જીવનાં, લેવા શિવરમણી સારજી. તારો ૮
 ખોટ ખજનો પ્રભુ તારે નથી, દેતાં લાગે શું વારજી;
 કાજ સરે નિજ દાસનાં, એ છે આપનો ઉપકારજી. તારો ૯
 ધરનાને તાર્યાં તેમાં શું કર્યું, મુજ સરીખાને તારોજી;
 કલ્પવૃક્ષ જિહાં ફલ્યો, તેમ દાદો દયાલજી. તારો ૧૦
 ચરણે આવ્યાને પ્રભુ રાખશે, બાહુબલ ભરત નરેશજી;
 પદ્મવિજય કહે વંદણા, તારા તારો દાદા દયાલજી. તારો ૧૧

૪૪૯

રોહિણીની સજ્જાય

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિજ્ઞંષના એ, સુત મધવા મનોહાર;
 જયો તપ રોહિણી એ;
 રોહિણી નામે તસ સુતા એ, શ્રી દેવી માતા મહાર. જયો ૦
 કરે તસ ધન અવતાર. જયો ૦ ૧
 પદ્મપ્રભુના વચણથી એ, દુર્ગંધ, રાજકુમાર; જયો ૦
 રોહિણી તપ તે ભવે એ, સુજસ સુગંધ વિસ્તાર. જયો ૦ કરે ૦ ૨
 નરદેવ સુરપદ લોગવીએ, તે થયો અશોક નરિંદ; જયો ૦
 રોહિણી રાણી તેહની એ, દોયને તપ સુખ કંદ. જયો ૦ કરે ૦ ૩
 દુરભિ ગંધા કામિની એ, શુરૂ ઉપદેશ સુણંત; જયો ૦
 રોહિણી તપ કરી દુઃખ હરીએ, રોહિણી ભવ સુખવંત. જયો ૦ કરે ૦ ૪

પ્રથમ પારણા દિન ઋષભનો એ, રોહિણી નક્ષત્ર વાસ;	જયોં		
ત્રિવિધ કરી તપ ઉચ્ચરો એ, સાત વરસ સાત માસ.	જયોં	કરેં	૫
કરો ઉજમણું પૂર્ણ તપે એ, અશોક તરૂં તલ ઠાય;	જયોં		
ખિંબ રચણ વાસુપૂજ્યનું એ, અશોક રોહિણી સમુદાય.	જયોં	કરેં	૬
એકસો એક મોઢક ભલા એ, રૂપા નાણાં સમેત;	જયોં		
સાત સત્યાવીશ કીજીએ એ, વેશ સંઘ ભક્તિ હેત.	જયોં	કરેં	૭
આઠ પુત્ર ચારે સુતા એ, રોગ સોગ નવિ દીઠ;	જયોં		
મજુ હાથે સંયમ લહ્યું એ, દંપતી કેવળ દીઠ.	જયોં	કરેં	૮
કાંતિ રોહિણી પતિ જિસી એ, રોહિણીસુત સમ રૂપ;	જયોં		
એ તપ સુખ સંપદ દીધે એ, વિજય લક્ષ્મી સૂરિ ભૂપ.	જયોં	કરેં	૯

૪૫૦

સિદ્ધ્યકની સન્ન્યાય

શ્રી મુનીચંદ્ર મુનીશ્વર વંદીએ, શુભવંતા ગણધર સુજ્ઞાની;			
દેશના સરસ સુધારસ વરસતાં, જિમ પુષ્કળ જળધાર સુજ્ઞાની.	શ્રીં		૧
અતિશય જ્ઞાની પર ઉપકારીયા, સંયમ શુદ્ધ આચાર સુજ્ઞાની;			
શ્રી શ્રીપાળ ભણી ભપ આપીઓ, કરી સિદ્ધ્યક ઉદ્ધાર સુજ્ઞાની.	શ્રીં		૨
આચંબીલ તપ વિધિ શીખી આરાધીયો, પડિઝમણાં દોયવાર સુજ્ઞાની;			
અરિહંતાદિક પદ એક એકનું, શુભણું દોય હજાર. સુજ્ઞાની.	શ્રીં		૩
પડિલેહણુ દોય ટંકનાં આદરે, જિન પૂજા તણુ કાળ સુજ્ઞાની;			
બ્રહ્મચારી વળી લોંચ સંથારે, વચન ન આળ પંપાળ સુજ્ઞાની.	શ્રીં		૪
મન એકાગ્ર કરી આચંબીલ કરે, આસો ચૈતર માસ સુજ્ઞાની;			
શુદ્ધ સાતમથી નવ દિન કીજીએ, પૂનમે ઓચ્છવ ખાસ સુજ્ઞાની.	શ્રીં		૫
એમ નવ ઓળી એકાશી આચંબિલે, પૂરી પૂરણ હર્ષ સુજ્ઞાની;			
ઉજમણું પણ ઉદમથી કરે, સાડા ચારે રે વર્ષ સુજ્ઞાની.	શ્રીં		૬
એ આશવનથી સુખ સંપદા, જગમાં કીર્તિ રે થાય સુજ્ઞાની;			
રોગ ઉપદ્રવ નાસે એહથી, આપદા દૂરે પલાય સુજ્ઞાની.	શ્રીં		૭
સંપદા વાધે અતિ સોહામણી, આણા હોય અખંડ સુજ્ઞાની;			
મંત્ર જંત્ર તંત્ર કરી સોહતો, મહિમા ભસ પ્રચંડ સુજ્ઞાની.	શ્રીં		૮
અક્ષેશ્વરી જેહની સેવા કરે, વિમલેશ્વર વળી દેવ સુજ્ઞાની;			

મન અલિલાષ પૂરે સવિ તેહના, જે કરે નવપદ સેવ સુજ્ઞાની. શ્રી૦	૬
શ્રી પાળે તેણી પરે આરાધીઓ, દૂર ગયો તસ રોગ સુજ્ઞાની;	
રાજ ઋદ્ધિ દિન દિન પ્રત્યે વાધતો, મનવાંછિત લલ્યા ભોગ સુજ્ઞાની. શ્રી૦	૧૦
અનુક્રમે નવમે ભવ સિદ્ધિ વર્યા, સિદ્ધચક્ર સુપસાય સુજ્ઞાની;	
એણી પરે જે નિત્ય નિત્ય આરાધશે, તસ જશ વાદ ગવાય સુજ્ઞાની. શ્રી૦	૧૧
સંસારીક સુખ વિલસી અનુક્રમે, કરીએ કર્મનો અંત સુજ્ઞાની;	
ઘાતી અઘાતી ક્ષય કરી ભોગવે, શાશ્વત સુખ અનંત સુજ્ઞાની. શ્રી૦	૧૨
એમ ઉત્તમ ગુરૂ વયણ સુણી કરી, પાવન હુઆ બહુ જીવ સુજ્ઞાની;	
પદ્મવિજય કહે એ સુરતરૂ સમો, આગો સુખ સદૈવ સુજ્ઞાની. શ્રી૦	૧૩

૪૫૧

સિદ્ધચક્રની પાંચ પદની સજ્જાય

અરિહંત પદની સજ્જાય.

વારી બઉં શ્રી અરિહંતની, જેહના ગુણ છે ખાર; મોહન૦		
પ્રાતિહારજ આઠ છે, મૂલ અતિશય ચાર. મો૦	વારી૦	૧
વૃક્ષ અશોક સુર કુસુમની, વૃષ્ટિ દિવ્ય ધ્વનિ વાણ; મો૦		
ચામર-સિહાસન-દુંદુભિ, ભામંડલ છત્ર વખાણ. મો૦	વા૦	૨
પૂજા અતિશય છે ભલો, ત્રિભુવન જનને માન; મો૦		
વચનાતિશય જોજન ગામી, સમજે ભવિષ્ય સમાન. મો૦	વા૦	૩
જ્ઞાનાતિશય અનુત્તર તણા, શંસય છેદનહાર; મો૦		
લોકા લોક પ્રકાશતાં, કેવલ જ્ઞાન ભંડાર. મો૦	વા૦	૪
રાગાદિક અંતર રિપુ, તેહનો કિધો અંત; મો૦		
જિહાં વિચરે જગદીશ્વરૂં, તિહાં સાતે ઇતિ સમંત. મો૦	વા૦	૫
એહવા અપાયાપગમનો, અતિશય અતિ અદ્ભુત; મો૦		
અહર્નિશ સેવા સારતા, કોડી ગમે સુર હુંત. મો૦	વા૦	૬
માર્ગ શ્રી અરિહંત નો, આદરીયે ધરી નેહ; મો૦		
ચાર નિષ્કેપે વાંઢીયે, જ્ઞાન વિમલ ગુણ ગેહ. મો૦	વા૦	૭

૪૫૨

બીજા સિદ્ધપદની સજ્ઞાય

નમો સિદ્ધાણું બીજે પદે રે લાલ, જેહના ગુણ છે આઠ રે; હું વારી લાલ;
 શુકલ ધ્યાન અનલે કરી રે લાલ, બાળ્યા કર્મ કઠોર રે. હું નં ૧
 જ્ઞાના વરણીયે ક્ષયે લહું રે લાલ, કેવલ જ્ઞાન અનંત રે; હું
 દર્શના વરણીય ક્ષયથી થયા રે લાલ, કેવલ દર્શન કંત રે. હું નં ૨
 અક્ષય અનંત સુખ સહજથી રે લાલ, વેદની કર્મનો નાશ રે; હું
 મોહનીય ક્ષયે નિર્મલો રે લાલ, ક્ષાયિક સમકિત વાસ રે. હું નં ૩
 અક્ષય સ્થિતિ ગુણ ઉપન્યો રે લાલ, આયુ કર્મ અભાવ રે; હું
 નામ કર્મ ક્ષયે નિપન્યો રે લાલ, રૂપાદિક ગતિ ભાવ રે. હું નં ૪
 અગુરુ લઘુ ગુણ ઉપન્યો રે લાલ, ન રહ્યો કોઈ વિભાવ રે; હું
 મોત્રકર્મના નાશથી રે લાલ, નિજ પ્રગટયા જસ ભાવ રે. હું નં ૫
 અનંતવીર્ય આતમ તણું રે લાલ, પ્રગટ્યો અંતરાય નાશ રે. હું
 એ આઠે કર્મ નાશી ગયા રે લાલ, અનંત અક્ષય ગુણવાસ રે. હું નં ૬
 લેહ પંદર ઉપચારથી રે લાલ, અનંતર પરંપર લેહ રે. હું
 નિશ્ચયથી વીતરાગના રે લાલ, ત્રિકરણ કર્મ ઉચ્છેદ રે. હું નં ૭
 જ્ઞાનવિમલની જ્યોતિમાં રે લાલ, ભાસિત લોકાલોક રે. હું
 તેહના ધ્યાન થકી થશે રે લાલ, સુખીયા સઘળા લોક રે. હું નં ૮

૪૫૩

આચાર્યપદની સજ્ઞાય

આચારી આચાર્યનોણ, ત્રીજે પદે ધરો ધ્યાન;
 શુભ ઉપદેશ પ્રરૂપતાંણ, કહ્યા અરિહંત સમાન. સૂરીશ્વરં
 નમતાં શિવસુખ થાય, ભવો ભવનાં પાતિક જાય સૂરીશ્વરં
 પંચાચાર પલાવતાંણ, આપણપે પાલંત;
 છત્રીશી છત્રીશી ગુણે કરીણ, અલંકૃત તનુ વિલસંત. સૂરીં ૨
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રનાણ, એકેક આઠ આચાર;
 બારહ તપ આચારનાણ, ઈમ છત્રીશ ઉદાર. સૂરીં ૩

પડિ રૂપાદિક ચૌદ છેજી, વલિ દશવિધ ચતિ ધર્મ;	
ખારહ ભાવના ભાવતાંજી, એ છત્રીશ મર્મ. સૂરી૦	૪
પંચેન્દ્રિય દમે વિષયથીજી, ધારે નવવિધ બ્રહ્મ;	
પંચ મહાવ્રત પોષતાંજી, પંચાચાર સમર્થ. સૂરી૦	૫
સમિતિ-ગુપ્તિ શુદ્ધિ ધરેજી, ટાળે ચાર કષાય;	
એ છત્રીશી આદરેજી, ધન્ય ધન્ય તેહની માય. સૂરી૦	૬
અપ્રમતે અર્થ ભાખતાંજી, ગણિ સંપદ જે આઠ;	
છત્રીશ ચઉ વિનયાદિકેજી, એમ છત્રીશે પાઠ. સૂરી૦	૭
ગણુધર ઉપમા ફીજીએજી, યુગ પ્રધાન કહાય;	
ભાવ ચારિત્રી તેહવાજી, તિહાં જિન માર્ગ ઠરાય. સૂરી૦	૮
જ્ઞાન વિમલ શુભ ગાવતાંજી, ગાળે શાસન માંહી;	
તે વાંદી નિર્મલ કરોજી, બોધિ બીજ ઉચ્છાંહી. સૂરી. નમતાં.	૯

૪૫૪

ઉપાધ્યાય પદની સન્ન્યાય

ચોથે પદે ઉવજ્જાયનું, શુભવંતનું ધરો ધ્યાન રે;	
યુવરાજ સમ તે કહ્યા, પદ સૂરિ ને સમાન રે. ચોથે૦	૧
જે સૂરિ સમાન વ્યાખ્યાન કરે, પણ મ ઘટે અભિમાન રે;	
વલી સૂત્ર અર્થનો પાઠ ફીયે, ભવિ જીવને સાવધાન રે. ચોથે૦	૨
અંગ અગ્યાર ચૌદ પૂર્વ જે, વલી ભણે ભણાવે જેહ રે;	
શુભ પચવીશ અલંકાર્યા, દ્રષ્ટીવાદે અર્થના ગેહ રે. ચોથે૦	૩
બહુ નેહિ અર્થ અભ્યાસે સદા, મન ધરતા ધર્મ ધ્યાન રે;	
કરે ગરજ નિશ્ચિંત પ્રવર્તક, ફીયે સ્થવિર ને બહુ માન રે. ચોથે૦	૪
અથવા અંગ અગ્યાર જે વલી, તેહના ખાર ઉપાંગ રે;	
ચરણ કરણની સિત્તરી, જે ધારે આપણે અંગ રે. ચોથે૦	૫
વલી ધારે આપણે અંગે, પંચાંગી મતે શુદ્ધ વાણ રે;	
નય ગમ ભંગ પ્રમાણ વિચાર ને, દાખતા જિન આણ રે. ચોથે૦	૬
સંઘ સકલ હિત કારીયા, રતનાધિક મુનિ હિતકાર રે;	
પણુ વ્યવહાર પ્રપ્તતાં, કહે દશ સમાચારી આચાર રે. ચોથે૦	૭

ઇન્દ્રિય પંચથી વિષય વિકારને, વારંતાં ગુણ ગેહા રે;
 શ્રી જિન શાસન ધર્મ ધૂરા, નિર્વહેતા શુચિ દેહા રે. ચોથે ૮
 પચવીશ પચવીશ ગુણ તણી, જે ભાખી પ્રવચન માંહી રે;
 મુક્તાફલ શુક્તી પરે, દ્વીપે જસ અંગ ઉચ્છાંહી રે. ચોથે ૯
 જસ દ્વીપે અતિ ઉચ્છાંહે, અધિક જીવથી એકતાન રે;
 એહવા વાચકનું ઉપમાન કહું, તેહથી શુભ ધ્યાન રે. ચોથે ૧૦

૪૫૫

સાધુપદની સંજ્ઞાય

તે મુનિને કહું વંદન ભાવે, ષટકાય વ્રત રાખે રે;
 ઇન્દ્રિય પણ દમ્ભે વિષય ઘણાથી, વલી શાન્ત સુધારસ આખે રે. તે ૧
 લોભ તણા નિચહ ને કરતા, વલી પડિલેહણાદિક કિરિયા રે;
 નિરાશંસ ચતના એ બહુ પદી, વળી કરણ શુદ્ધિ ગુણ દરિયા રે. તે ૨
 અહર્નિશ સંયમ યોગ શું શુક્તા, દુર્ધર પરિષહ સહેતા રે;
 મન-વચ-કાય કુશલતાં યોગે, વરતાવે ગુણ અનુસરતા રે. તે ૩
 છંડે નિજ તનું ધર્મને કામે, વલી ઉપસર્ગાદિક આવે રે;
 સત્તાવીશ ગુણે કરી સોહે, સૂત્રા ચાર ને ભાવે રે; તે ૪
 જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર તણા જે, ત્રિકરણ યોગ આચાર રે;
 અંગે ધરે નિરુપહતા શુદ્ધિ, તે સત્તાવીશ ગુણ સાર રે. તે ૫
 અરિહંત ભક્તિ સદા ઉપદેશે, વાચક સૂરિના સહાઈ રે;
 મુનિ વિના સર્વ ક્રિયા નવિ સુજે, તીર્થ સકલ સુખદાઈ રે. તે ૬
 પદ પાંચમે ઇણીપરે ધ્યાવો, પંચમી ગતિને સાધો રે;
 સુખી કરજો શાસન નાયક, જ્ઞાન વિમલ ગુણ વાધો રે. તે ૭

૪૫૬

નવપદની સંજ્ઞાય

સરસતી માયા મયા કરો, આપો વચન વિલાસો રે;
 મયણા સુંદરી સતી ગાઈશું, આણી હૈઇડે ભાવો રે, નવપદ મહિમાં સાંભળો
 મનમાં ધરી ઉલ્લાસો રે, મયણા સુંદરીને શ્રીપાલને;
 ફલિયો ધર્મ ઉદારો રે. નવપદ ૧

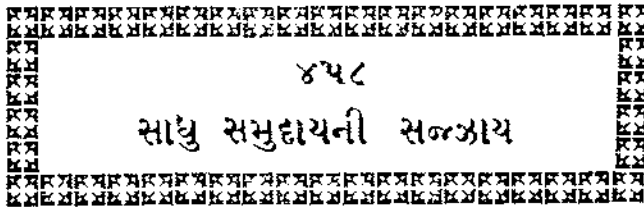
માલવ દેશ માંહી વહી, ઉજ્જેણી નગરી જામે રે;		
રાજ્ય કરે તિહાં રાજ્યો, પૃથ્વીપાલ નરિદો રે.	નવપદ૦	૨
રાય તણી મન મોહની, ઘરણી અનુપમ દોય રે;		
તાસ કુખે સુતા અવતરી, સુર સુંદરી મયણા જોડ રે;	નવપદ૦	૩
સુર સુંદરી પંડિત કને, શાસ્ત્ર ભણી મિથ્યાત રે;		
મયણા સુંદરી સિદ્ધાંતનો, અર્થ લીયો સુવિચાર રે.	નવપદ૦	૪
રાય કહે પુત્રી પ્રત્યે, હું તુલ્યો તુમ જેહ રે;		
વાંછિત ફલ માગો તદા, આપું અનુપમ તેહ રે.	નવપદ૦	૫
સુર સુંદરીએ વર માગીયો, પરણાવી શુભ કામ રે;		
મયણા સુંદરી વયણાં કહે, કર્મ કરે તે હોય રે.	નવપદ૦	૬
કર્મે તુમારે આવિયો, વર વરો, ખેટી જેહો રે;		
તાત આદેશે કર થહો, વરીયો કુષ્ટી તેહો રે.	નવપદ૦	૭
આંખિલનો તપ આદરી, કોઠ અઢાર નિકાલો રે;		
સદ્ગુરુ આજ્ઞા શિર ધરી, હુવો રાય શ્રી પાલો રે.	નવપદ૦	૮
દેશ દેશાંતર ભમી કરી, આવ્યો તે વર સંતો રે;		
નવરાણી પામ્યા ભલી, રાજ્ય પામે મન રંગો રે.	નવપદ૦	૯
તપ પસાચે સુખ સંપદા, પ્રત્યક્ષ સ્વર્ગે પહોંચ્યો રે.		
ઉપસર્ગ સવિ દૂરે ટલ્યાં, પાર્યો સુખ અનંતો રે.	નવપદ૦	૧૦
તપગચ્છ દિનકર ઉગીયો, શ્રી વિજયસેન સૂરિંદો રે;		
તાસ શિષ્ય વિમલ એમ વિનવે, સતીય નામે આણુંદો રે.	નવપદ૦	૧૧

૪૫૭

નવપદની સજગ્રાચ

રાજગ્રહી ઉદ્યાન, સમોસર્યા ભગવંત, અછે લાલ;		
શ્રેણીક વંદન આવિયાળ.		૧
હયગય રથ પરિવાર, મંત્રી અભય કુમાર અછે લાલ;		
ખડુ પરિવાર સુપરિવર્યાળ.		૨
વાંઘા પ્રભુજના પાય, ખેટી પરષદા ખાર, અછે લાલ;		
જનવાણી સુણવા ભણીળ.		૩

દેશના દિયે જનરાય; સાંભળે સહુ નારનાર, અછે લાલ;	
નવપદ મહિમા વરણવેળ.	૪
આસો ચૈતર માસ; કીજે ઓળી ઉડલાસ, અછે લાલ;	
સુદિ સાતમથી માંડીયેળ.	૫
પંચ વિષય પરિહાર, કેવળ ભૂમિ સંથાર, અછે લાલ;	
જુકતે જનવર પુણ્યેળ.	૬
ગણિયે શ્રી નવકાર, દેવવંદન ત્રણ કાલ, અછે લાલ;	
અઢાર હજાર ગુણ્યું ગણોળ.	૭
નય આંખીલ નિરમાય, કીજે ઓળી ઉઢાર, અછે લાલ;	
દંપતિ સુખ લિયે સ્વર્ગનાંળ.	૮
મયણાં ને શ્રીપાલ, જપતાં નવપદ જાપ, અછે લાલ,	
અનુક્રમે શિવરમણિ વર્યાળ.	૯
ઉત્તમ સાગર શિષ્ય, પ્રણમે તે નિશદિશ, અછે લાલ;	
નવપદ મહિમા જાણીયેળ.	૧૦

૪૫૮

સાધુ સમુદાયની સજ્જાય

શ્રી મુનિરાજને વંદના નિત્ય કરીએ;	
હારે તપસી મુનિવર અનુસરીએ;	
હારે ભવસાગર સહેજે તરીએ	
હારે જેનો ધન્ય અવતાર. શ્રી મુનિરાજને	૧
નિંદક પૂજક ઉપરે સમ ભાવે, હારે પૂજક પર રાગ ન આવે;	
હારે નિંદક પર દ્વેષ ન લાવે, હારે તેહથી વીતરાગ.	શ્રી મુનિ ૨
સંજમધર મુનિરાજજી મહા ભાગી, હારે જેની સંજમે શુભમતી જાગી;	
હારે થયા કંચન કામિની ત્યાગી, હારે કરવા ભવ તાગ.	શ્રી મુનિ ૩
ત્રણ ચોકડી ટાળીને વ્રત ધરીયા, હારે જાણ્યું સંજમ રસના દરિયા;	
હારે અનુવાદ્યા છે આપણા પરીયા, હારે ધન્ય ધન્ય ઋષિરાજ.	શ્રી મુનિ ૪
ચરણ કરણની સિત્તરી દોય પાળે, હારે જિનશાસનને અનુઆલે;	
હારે મુનિ દોષ ઝેંતાલીશ ટાલે, હારે દેતા શુદ્ધ આહાર.	શ્રી મુનિ ૫
ચિત્ર સંભૂતિ ને વક્ષી હરિ કેશી, હારે અનાથી મુનિ શુભ લેશી;	
હારે ગૌતમ ગણધર વક્ષી કેશી, હારે બેહુના અણુગાર.	શ્રી મુનિ ૬

દશ ચક્રી પ્રત્યેક પુદ્ગલને જગ જાણે, હારે નેમિરાજને ઈન્દ્ર સમાણે;
હારે ઉત્તરાધ્યયને તેહ વખાણે, હારે શ્રી દશાર્જુ ભદ્ર. શ્રી મુનિ ૦ ૭
છવીશ કોટી જાહેરા અઢી દ્વીપે, હારે તપ સંજમ ગુણથી દ્વીપે;
હારે ચાર શોભ પચીશને ઝીપે, હારે કીજે ગુણ ગાન. શ્રી મુનિ ૦ ૮
દ્વીપવિજય કવિરાજના ગુણ ગાવો, હારે ગુણ ગાઈને ભાવના ભાવો;
હારે ગાતાં પરમ મહોદય પાવો, હારે માનવ ભવસાર. શ્રી મુનિ ૦ ૯

૪૫૯
પર્યુષણ પર્વની સન્ન્યાય
પહેલા ંયાજ્યાનની

પર્વ પંજુસણ આવીયા, આનંદ અંગે ન માય રે;	
ઘર ઘર ઉત્સવ અતિઘણા, શ્રી સંઘ આવે ને જાય રે.	
પર્વ પર્યુષણ આવીયા. આંકણી.	૧
જીવ અમારી પલાવીએ, ડીજીએ વ્રત પરચક્રખાણ રે;	
ભાવ ધરી ગુરુ વંદીએ, સુણીએ સૂત્ર વખાણ રે.	પર્વ ૦ ૨
આઠ દિવસ એમ પાલીએ, આરંભનો પરિહારો રે;	
નાવણ ધોવણ ખંડણ, લીંપણ પીસણ વારો રે.	પર્વ ૦ ૩
શક્તિ હોય તો પરચક્રખીએ, અઠ્ઠાઈ અતિ સારો રે;	
પરમ ભક્તિ પ્રીતિ લાવીને, સાધુને ચાર આહારો રે.	પર્વ ૦ ૪
ગાય સોહાગણ સવિ મલી, ધવલ મંગલ ગીત રે;	
પફવાને કરી પોષીએ, પારણે સાહમી મન પ્રીત રે.	પર્વ ૦ ૫
સત્તર લેહી પૂજા રચી, પૂજીએ શ્રી જિનરાય રે;	
આગળ ભાવના ભાવીએ, પાતક મલ ધોવાય રે.	પર્વ ૦ ૬
લોચ કરાવે રે સાધુજી, ખેસે ખેસણા માંડી રે;	
શિર વિલેપન કીજીએ, આજસ અંગથી છંડી રે.	પર્વ ૦ ૭
ગજગતી ચાલે ચાલતી, સોહાગણ નારી તે આવે રે;	
કુંકુમ ચંદન ગહુંલી, મોતીયે ચોક પુરાવે રે.	પર્વ ૦ ૮
રૂપા મહોરે પ્રભાવના, કરીએ તવ સુખ કારી રે;	
શ્રી ક્ષમાવિજય કવિરાયનો, પુષ્પ માણિક વિજય જયકારી રે.	પર્વ ૦ ૯

પ્રથમ વ્યાખ્યાનની દ્વિતીય સંજ્ઞાય

- પહેલે દિન બહુ આદર આણી, કલ્પસૂત્ર ઘર આણે;
કુસુમ વસ્ત્ર કેસર શું પૂજી, રાત્રી જગે લીધે લાહો રે પ્રાણી. ૧
- કલ્પસૂત્ર આરાધા, આરાધી શિવસુખ સાધો રે, ભવિજન. કલ્પ૦ ૨
- પ્રહ ઉઠીને ઉપાશ્રયે આવી, પૂજી ગુરૂ નવ અંગે;
વાંજિત્ર વાજતાં મંગલ ગાવતાં, ગહુલી દીએ મનરંગે રે. પ્રા૦ ક૦ ૩
- મનવચ્ચ કાયાએ ત્રિકરણ શુદ્ધે, શ્રી જિન શાસન માંહે;
સુવિહિત સાધુ તણે સુખ સુણીએ, ઉત્તમ સૂત્ર ઉમાંહી રે. પ્રા૦ ક૦ ૪
- ગિરિમાંહે જેમ મેરૂ ગિરિવર, મંત્ર માંહે નવકાર;
વૃક્ષમાંહે કલ્પવૃક્ષ અનુપમ, શાસ્ત્રમાંહે કલ્પ સાર રે પ્રા૦ ક૦ ૫
- નવમા પર્વનું દશાશ્રુત, અધ્યયન આઠમું જેહ;
ચૌદ પૂર્વધર શ્રી ભદ્રબાહુ, ઉદ્ધરીયું શ્રી કલ્પ એહ રે. પ્રા૦ ક૦ ૬
- પહેલે સુનિ દશ કલ્પ વખાણો, ક્ષેત્ર ગુણ કહ્યા તેર;
તૃતીય રસાયન સરીખું એ સૂત્ર, પૂરવમાં નહિ ફેર રે. પ્રા૦ ક૦ ૭
- નવશે ત્રાણું વર્ષે વીરથી, સદા કલ્પ વખાણ;
ધ્રુવ સેન રાજા પુત્રની આરતી, આનંદ પુર મંડાણ રે પ્રા૦ ક૦ ૮
- અકૃમ તપ મહિમા ઉપર જે, નાગકેતુ દૃષ્ટાંત;
એતો પીઠિકા હવે સૂત્ર વાંચનાં, વીર ચરિત્ર સૂણો સંત રે. પ્રા૦ ક૦ ૯
- જંબૂદ્વીપમાં દક્ષિણ ભરતે, માહણકુંડ સુઠામ;
આષાઢ શુદ્ધિ છઠે ચવિયા, સુરલોકથી અભિરામ રે. પ્રા૦ ક૦ ૧૦
- રૂપભદ્રત ઘરે દેવાનંદા, કુખે અવતરીયા સ્વામ;
ચૌદ સુપન દેખી મન હરખી, પિયુ આગળ કહે તામ રે. પ્રા૦ ક૦ ૧૧
- સુપન અર્થ કહ્યો સુત હોશે, એહવે ઈંદ્ર આલોચે;
બ્રાહ્મણ ઘર અવતરીયા દેખી, બેઠો સુરપતિ શોચે રે. પ્રા૦ ક૦ ૧૨
- ઈંદ્ર સ્તવી ઉલટ આણી, પૂરણ પ્રથમ વખાણ;
મેઘકુમાર કથાથી સાંજે, કહે બુધ માણેક જાણ રે પ્રા૦ ક૦

દ્વિતીય વ્યાખ્યાનની સજ્ઞાય

(પ્રથમ ગોવાક્ષીયા તણે ભવેળ)

- ઇંદ્ર વિચારે ચિત્તમાંળ, એ તો અચરિજ વાત;
નીચ કુલે નાવ્યા કદાળ, ઉત્તમ પુરૂષ અવદાત.
સુગુણનર, જીવો જીવો કર્મ પ્રધાન. કર્મ સખલ બલવાન. સું જીં ૧
- આવે તો જન્મે નહીં'ળ, જિન ચક્રી હરિ રામ;
ઉચ્છોગ રાજન કુલેળ, આવે ઉત્તમ ઠામ. સું જીં ૨
- કાલ અનંતે ઉપનાળ, દશ અચ્છેરાં રે હોય;
તિણે અચ્છેરા એ થયું'ળ, ગર્ભ હરણ દશ માય. સું જીં ૩
- અથવા પ્રભુ સત્યાવીશમાંળ, ભવમાં ત્રીજે રે જન્મ;
મરિચિ ભવ કુલમદ કીયોળ, તેથી ખાંદ્યુ' નીચ કર્મ. સું જીં ૪
- ગોત્ર કર્મ ઉદયે કરીળ, માહણ કુલે ઉવવાય;
ઉત્તમ કુલે જે અવતરેળ, ઈંદ્રજિત તે થાય. સું જીં ૫
- હરિણગમેષી તેડીને ળ, હરિ કહે એહ વિચાર;
વિપ્રકુલેથી લઇ પ્રભુળ, ક્ષત્રિય કુલે અવતાર. સું જીં ૬
- રાય સિદ્ધારથ ઘર ભક્ષીળ, રાણી ત્રિશક્તા દેવી;
તાસ કુખે અવતારીયાળ, હરિ સેવક તતખેવ. સું જીં ૭
- ગજ વૃષભાદિક સુંદરેળ, ચૌદ સુપન તિણવાર;
દેખી રાણી જેહવાંળ, વર્ણુ'વ્યા સૂત્રે નાર. સું જીં ૮
- વર્ણુન ચાર સુપન તણુ'ળ, મૂકી બીજી વખાણ;
શ્રી ક્ષમાવિજય ગુરૂ તણોળ, કહે માણેક ગુણ ખાણ. સું જીં ૯

તૃતીય વ્યાખ્યાનની સજ્ઞાય

- દેખી સુપન તવ જાગી રાણી એ તો, હિયડે હેતજ આણી રે;
પ્રભુ અર્થ પ્રકાશે. આંકણી.
ઉડીને પિયુ પાસે' તે આવે, કોમલ વચને જગાવે રે. પ્રભુ ૧

કર જોડીને સુપન સુણાવે, ભૂપતિને મન ભાવે રે. પ્રભુ	
કહે રાજા સુણ પ્રાણ પ્યારી તુમ, પુત્ર હોશે સુખકારી રે. પ્રભુ	૨
જાઓ સુભાગે સુખ શય્યાએ, શયન કરીને સજ્જાયે રે. પ્રભુ	
નિજ ઘર આવી રાત્રી વિહાઈ, ધર્મ કથા કહે બાઈ રે. પ્રભુ	૩
પ્રાતઃ સમય થયો સૂરજ ઉગ્યો, ઉઠ્યો રાય ઉભાયો રે. પ્રભુ	
કૌટુંબિક નર વેગે બોલાવે, સુપન પાઠક તેડાવે રે. પ્રભુ	૪
આવ્યા પાઠક આઠર પાવે, સુપન અર્થ સમજાવે રે. પ્રભુ	
દિજ અર્થ પ્રકાશે. આંકણી.	
જિનવર ચક્રી જનની પેષે, ચૌદ સુપન સુવિશેષે રે. દિજ	૫
વસુદેવની માતા સાત, ચાર બળદેવની માતા રે; દિજ	
તે માટે જિન ચક્રી સારો, હોશે પુત્ર તુમારો રે. દિજ	૬
સુપન વિચાર સુણી પાઠકને, સંતોષે નૃપ બહુ દાને રે. દિજ	
સુપન પાઠક ઘેર બોલાવી, નૃપ રાણી પાસે આવી રે. દિજ	૭
સુપન અર્થ કહ્યાં સંખેવે, સુખ પામી પ્રિયા તત્ખેવે રે. દિજ	
ગર્ભ પોષણ કરે હવે હર્ષે, રાણી અંગ આનંદ વર્ષે રે. દિજ	૮
પંચ વિજય સુખ રંગે વિલસે, અબ પુણ્ય મનોરથ ફળશે રે. દિજ	
એટલે પુરં ત્રીભું વખાણ, કરે માણેક જિન ગુણગાન રે. દિજ	૯

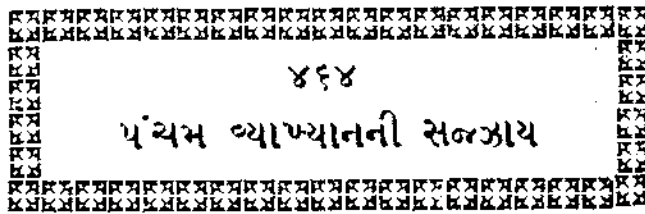
૪૬૩

ચતુર્થ વ્યાખ્યાનની સજ્જાય

ધનદ તણે આદેશથી રે, મન મોહના રે લાલ;	
તિર્થગૃહ બુલક દેવ રે, જગ સોહના રે લાલ;	
રાય સિદ્ધારથને ઘરે રે, મં વૃષ્ટિ કરે નિત્ય મેવ રે. જ	૧
કનક રચણ મણિ રૌપ્યની રે, મં ધનકણ્ય ભૂષણ પાન રે. જ	
વરસાવે ફળ કુલની રે, મં નૂતન વસ્ત્ર નિધાન રે. જ	૨
વાધે દોલત દિન પ્રત્યે રે, મં તેણે વર્ધમાન હેત રે. જ	
દેશું નામજ તેહનું રે, મં માત પિતા સંકેત રે. જ	૩
માતાની ભક્તિ કરી રે, મં નિશ્ચલ રહ્યા પ્રભુ તામ રે. જ	
માતા અરતિ ઉપની રે, મં શું થયું ગર્ભને આમ રે. જ	૪
ચિંતાતુર સહુ દેખી રે, મં પ્રભુ હાલ્યા તેણી વાર રે. જ	
હર્ષ થયો સહુ લોકને રે, મં આનંદમય અપાર રે. જ	૫

ઉત્તમ દોહલા ઉપજે રે. મં દેવ પૂજાદિક ભાવ રે.	જાં	
પૂરણ થાયે તે સહુ રે. મં પુરવ પુણ્ય પ્રભાવ રે.	જાં	૬
નવ માસ પૂરા ઉપરે. મં દિવસ સાડા સાત. રે.	જાં	
ઉચ્ચ સ્થાને ગ્રહ આવતાં રે. મં વાયે અનુકૂળ વાત રે.	જાં	૭
વસંત ઋતુ વન મોરીયાં રે. મં જન મન હર્ષ ન માયરે.	જાં	
ચૈત્ર માસ શુદ્ધિ તેરશે રે. મં જિન જન્મ્યા અડધી રાત રે.	જાં	૮
અજઆહુ' તિહું જગ થયું રે. મં વરત્યો જય જયકાર રે.	જાં	
ચોથું વખાણુ પૂરણુ ઇહાં રે. મં બુધ માણેકવિજય હિતહારરે	જાં	૯

૪૬૪

પંચમ વ્યાખ્યાનની સંજ્ઞાય

જિનનો જન્મ મહોત્સવ પહેલો રે, છાપનદિશિ કુમરી વહેલો રે;	
ચોસઠ ઇંદ્ર મત્રી પછે ભાવે રે, જિનને મેરૂ શિખર લઈ જાવે રે.	૧
ક્ષીર સમુદ્રનાં નીર અણાવી રે, કનક રજત મણિ કુંભ રચાવી રે;	
એક કોટિ સાઠ લાખ ભરાવે રે, એહવે ઇંદ્રને સંદેહ આવે રે.	૨
જલધારા કેમ ખમશે બાલ રે, તવ પ્રભુ હરિનો સંશય ટાલ રે;	
અંગુઠે કરી મેરૂ હલાવે રે, હરિ ખામીને જિન નહવરાવે રે.	૩
બાવના અંદન અંગે લગાવે રે, પ્રભુ પ્રભુમી ઘરે પધરાવે રે;	
સબલ વિધાની સિદ્ધારથ રાજા રે, દશદિન ઉત્સવ કરી તાજા રે.	૪
કુંકુમ હાથા દિયે ઘરખારે' રે, વાળાં વાગે વિવિધ પ્રકારે રે;	
ધવલ મંગલ ગોરી ગાવે રે, સ્વજન કુટુંબ તે આનંદ પાવે રે.	૫
પકવાન શુ' પોષી નાત રે, નામ ધાયું' વર્દમાન વિખ્યાત રે;	
ચંદ્રકલા જિમ વાધે વીર રે, આઠ વરસના થયા વડ વીર રે.	૬
દેવ સભામાં ઇંદ્ર વખાણે રે, મિથ્યાદષ્ટિ સુર નવિ માને રે;	
સાપનું રૂપ કરી વિકરાલ રે, આવ્યો દેવ બિવરાવવા બાલ રે.	૭
નાખ્યો વીરે' હાથે સાહી રે, બાલક રૂપ કરી સુર ત્યાંહી રે;	
વીરની સાથે આવ્યો રમવા રે, બાણી હાર્યો સુરતે બલમાં રે.	૮
નિજ ખંધોલે વીરને ચડાવે રે, સાત તાડ પ્રમાણે તે થાવે રે;	
વીરે' માર્યો મુષ્ટિ પ્રહાર રે, ખીનો સુર તે ક્યો ચોકાર રે.	૯

દેવ ખમાવી કહે સુણુ ધીર રે, જગમાં મહોટો તું મહાવીર રે;	
માત પિતા હવે મહુરત વાડ રે, સુતને મેહલે ભણુવા સાડ રે.	૧૦
આવી ઈંદ્ર તે પૂછવા લાગ્યો રે, વીરે સંશય સઘળો ભાંગ્યો રે;	
જૈન વ્યાકરણુ તિહાં હોવે રે, પંડ્યો ઉભો આગળ જોવે રે.	૧૧
ભતિ શ્રુત અવધિજ્ઞાને પૂરા રે, સંયમ ક્ષમા તપેં શૂરા રે;	
અતિ આગ્રહથી પરણ્યા નારી રે, સુખ ભોગવે તેહ શુ' સંસારી રે.	૧૨
નંદિ વર્ધન ભાઈ વડેરો રે, ખેની સુદંસણા બહુ સુખ દાથી રે;	
સુરલોકે પહોંતાં માય ને તાય રે, પૂર્ણ અભિગ્રહ વીરનો થાય રે,	૧૩
દેવ લોકાંતિક સમય જણાવે રે, દાન સંવત્સરી દેવા મંડાવે રે;	
માગશિર વદિ દશમી ત્રત લીનો રે, તીવ્ર ભાવથી લોચ તવ કીનો રે.	૧૪
દેશ વિદેશે કરે વિહાર રે, સહે ઉપસર્ગ જે સખળ ઉદાર રે;	
પુરૂં પાંચમું વખાણુ તે આંહી રે, ભણે માણુક વિબુધ ઉમાંહિ રે.	૧૫

૪૬૫

પષ્ટ વ્યાખ્યાનની સજ્જાય

આરિત્ર લેતાં ખંધે મૂકયું, દેવદુષ્ય સુરનાથેં જી;	
અર્ધું તેહને આપ્યું પ્રભુજી, બ્રાહ્મણને નિજ હાથે જી.	૧
વિહાર કરતાં કાંટે વલગ્યું, બીજી અર્ધ તે રૈલ જી;	
તેર માસ સરૈલક રહિયા, પછે કહિયેં અચૈલ જી.	૨
પન્નરદિવસ રહી તાપસ આશ્રમેં, સ્વામી પ્રથમ ચોમાસેં જી;	
અસ્થિઆમે પહોતા જગશુર, શુલ પાણીની પાસેં જી.	૩
કષ્ટ સ્વભાવ વ્યંતર તેણે કીધા, ઉપસર્ગ અતિ ઘોર જી;	
સહી પરિસહ તે પ્રતિબોધી, મારી નિવારી જોર જી.	૪
મોરાક ગામેં કાઉરસગ્ગ પ્રભુજી, તાપસ તિહાં કર ભેદી જી;	
અહંચંદકનું માન ઉતાર્યું, ઈંદ્રે આંગુલી છેદી જી.	૫
કનક બલે કોશિક વિષધર, પરમેશ્વરેં પડિબોદ્યો જી;	
ધવલ રૂધિર દેખી જિન દેહેં, જાતિ સમરણુ સોદ્યો જી.	૬
સિંહ દેવ જીવેં કિયો પરિસહ, ગંગા નદી ઉતારે જી;	
નાવને મજનન કરતો દેખી, કંબલ સંબલ નિવારે જી.	૭

ધર્મચાર્ય નામે મંખલી, પુત્રે પરિવ્રજ જવાલા જ;
 તેજે લેશ્યા મૂકી પ્રભુને, તેહને જીવિત દાન આપ્યાં જ. ૮
 વાસુદેવ ભવે પૂતના રાણી, વ્યંતરી તાપસ રૂપે જ;
 જટા ભરી જલ છાંટે પ્રભુને, તો પણ ધ્યાન સ્વરૂપે જ. ૯
 ઈંદ્ર પ્રશંસા અણ માનતે સંગમે, સુરે બહુ દુઃખ ક્ષીધાં જ;
 એક રાત્રીમાં વીસ ઉપસર્ગ, કઠોર નિઠોર તેણે કીધા જ. ૧૦
 છમાસવાડા પૂંઠે પડિયો, આહાર અસુઝતો કરતો જ;
 નિશ્ચલ ધ્યાન નિહાલી પ્રભુનું, નાઠો કર્મથી ડરતો જ. ૧૧
 હજી કર્મ અઘોર તે જાણી, મને અભિચ્છલ ધારે જ;
 અંદન બાલા અડદને બાકુલે, ષટ્ માસી તપ પારે જ. ૧૨
 પૂરવ ભવ વૈરી ગોવાલે, કાને ખીલા ઠોકયા જ;
 ખરક વૈદે જેંસી કાઢયા, ઇણ પેરેં સહુ કર્મ રોકયાં જ. ૧૩
 બાર વર્ષ સહેતાં ઇમ પરિસહ, વૈશાખ શુદ્ધ દિન દશમી જ;
 કેવલ જ્ઞાન ઉપનયુ પ્રભુને, વારી ચિહ્નું ગતિ વિષમી જ. ૧૪
 સમોસરણ તિહાં દેવે રચિયું, બેઠાં ત્રિભુવન ઇશ જ;
 શોભિતા અતિશય ચોત્રીશે, વાણી શુણ પાંત્રીશ જ. ૧૫
 ગૌતમ પ્રમુખ એકાદશ ગણધર, ચૌદ સહસ મુનિરાય જ;
 સાધવી છત્રીસ સહસ અનોપમ, કીઠે દુર્ગતિ જાય જ. ૧૬
 એક લાખ ને સહસ ઓગણસાઠ, શ્રાવક સમક્રિત ધારી જ;
 ત્રણ લાખ ને સહસ અઠારશે, શ્રાવિકા સોહિ સારી જ. ૧૭
 સ્વામી ચઉંવિહ સંઘ અનુક્રમે, પાવા પુરી પાય ધારે જ;
 કાર્તિક વદિ અમાવાસ્યા દિવસે, પહોતા મુક્તિ મઝારે જ. ૧૮
 પર્વ ક્ષિવાલી તિહાંથી પ્રગટયું, કીધો ક્ષીપ ઉદ્યોત જ;
 રાય મલીને તિણે પ્રભાતે, ગૌતમ કેવલ હોત જ. ૧૯
 તે શ્રી ગૌતમ નામ જપતાં, હોવે મંગલ માલજ;
 વીર મુક્તે ગયાથી નવશે, એંશી વરસે સિદ્ધાંત જ. ૨૦
 શ્રી ક્ષમા વિજય શિષ્ય બુધ માણેક કહે,

સાંભલો શ્રોતા સુબળ જ;
 (કલ્પસૂત્રની પુરતક રચના દેવર્ધિ ગણે કીધી જ)
 ચરમ જિણેસર તવ એ ચરિત્રે, મૂકયું છડું વખાણ જ. ૨૧

૪૬૬

૫૦૦ દ્વિતીય વ્યાખ્યાનની સજ્જાય

કાશી દેશ બનારસી સુખકારી રે, અન્ધસેન રાજન પ્રભુ ઉપકારી રે;	
પદ્મરાણી વામા સતી સું રૂપે રંભા સમાન. પ્રભું	૧
ચૌદ સુપન સુચિત ભલાં, સું જન્મ્યા પાસ કુમાર; પ્રભું	
પોષ વદી દશમી દિને, સું સુર કરે ઉત્સવ સાર. પ્રભું	૨
દેહમાન નવ હાથનું, સું નીજ વરણ મનોહાર; પ્રભું	
અનુકંમે જોખન પામીયા, સું પરણી પ્રભાવતી નાર. પ્રભું	૩
કમઠ તણો મદ ગાલીયો, સું કાઢ્યો જલતો નાગ; પ્રભું	
નવકાર સુણાવી તે કીયો, સું ધરણ રાય મહાભાગ. પ્રભું	૪
પોષ વદિ એકા દશી, સું વ્રત લેઈ વિચરે સ્વામ; પ્રભું	
વડતલેં કાઉસ્સંગે રહ્યા, સું મેઘમાલી સુર તામ. પ્રભું	૫
કરે ઉપસર્ગ જલવૃષ્ટિ નો, સું આઘ્યું નાસિકા નીર; પ્રભું	
ચૂકયા નહિં પ્રભુ ધ્યાનથી, સું સમરથ સાહસ ધીર. પ્રભું	૬
ચૈત્ર વદિ ચોથને દિને, સું પામ્યા કેવલ નાણ; પ્રભું	
ચઉવિહ સંઘ થાપી કરી, સું આઘ્યા સમેત ગિરિ ઠાણ. પ્રભું	૭
પાલી આયુ સો વર્ષનું, સું પહોંતા સુકિત મહંત; પ્રભું	
આવણુ શુદિ દિન અષ્ટમી, સું કીધો કર્મનો અંત. પ્રભું	૮
પાસ વીરને આંતરું, સું વર્ષ અઢીશે જાણ; પ્રભું	
કહે માણેક જિનદાસને સું કોળે કોટી કલ્યાણ. પ્રભું	૯

૪૬૭

સાતમું વ્યાખ્યાન સજ્જાય

સૌરીપુર સસુદ્રવિજય ઘરે, શિવાદેવી કુખે સારો રે;	
કાર્તિક વદિ ખારશ દિને, અવતર્યા નેમ કુમારો રે,	
જયો જયો જિન ખાવીશમો.	૧
ચૌદ સ્વપ્ન રાણીયેં પેખિયાં, કરવો સ્વપ્ન તણો વિચાર રે;	
આવણુ શુદિ દિન પંચમી, પ્રભુ જન્મ હુઓ જયકાર રે. જયો	૨

સુરગિરિ ઉત્સવ સુર કરે, જિન ચંદ્ર કલા જિમ વાધે રે;	
એક દિન રમતાં રંગમાં, હરિ આયુધ સઘલાં સાંધે રે.	જયો ૦ ૩
ખખર સુણી હરિ શકિયા, પ્રભુ લઘુવય થકી બ્રહ્મચારી રે;	
બલવંત બાણી જિનને, વિવાહ મનાવે મુરારી રે.	જયો ૦ ૪
બાન લેઈ બદવ આગ્રહે, જિન આવ્યા તોરણ બાર રે;	
ઉગ્રસેન ઘર આંગણે, તવ સુણીયો પશુ પોકાર રે.	જયો ૦ ૫
કરૂણા નિધિ રથ ફેરવ્યો, નવિ માન્યો કહેણ કેહનો રે;	
રાબુલને ખટકે ઘણું, નવ ભવનો રનેહ છે જેહનો રે.	જયો ૦ ૬
દાન દેઈ સંયમ લિયો, શ્રાવણ છકૂ અબુઆલી રે;	
ચોપન દિન છદ્મરથ રહી, લહ્યું કેવલ કર્મને ગાલી રે.	જયો ૦ ૭
આસો વદિ અમાવાસે, દે દેશના પ્રભુજી સારી રે;	
પ્રતિ બોધ પામી વ્રત લિયો, રહ નેમ રાબુલ નારી રે.	જયો ૦ ૮
આષાઢ શુદ્ધિ દિન અષ્ટમી, પ્રભુ પામ્યા પદ નિર્વાણી રે;	
દૈવત ગિરિવર ઉપરે, મધ્ય રાત્રિયે તે મન આણી રે.	જયો ૦ ૯
શ્રી પાર્શ્વનાથ થયા પહેલાં, ક્યારે નેમ થયા નિરધારો રે;	
સાડા સાતસેં ખ્યાશી હબર વર્ષે, ચિત્તમાંહે ચતુર વિચારો રે.	જયો ૦ ૧૦
સહુકો જિનનાં આંતરાં, મન દેઈ મુનિવર વાંચે રે;	
ઇહાં પુરણ વ્યાખ્યાન સાતમું, સુણી પુણ્ય ભંડારને સાંચે રે.	જયો ૦ ૧૧

૪૬૮

અષ્ટમ વ્યાખ્યાનની સજ્જાય

ઇક્ષ્વાકુ ભૂમે નાલિ કુલધર ઘરે જી. સોહે મરૂદેવી તસ નાર રે;	
અષાઢ વદિ સુરલોકથી ચવી રે, અવતરિયા જગ સુખ કાર રે,	
પ્રણમો ભવિજન આદિ જિજ્ઞેસરૂ રે. આંકણી ૦	૧
ગજ વૃષભાદિક ચૌદ સહજે જી, દીકાં માડિયે માઝમ રાત રે;	
સુપન અર્થ કહે નાલિ કુલધરૂ જી, હોશે નંદન વીર વિખ્યાત રે.	પ્ર૦ ૨
ચૈત્ર અંધારી આઠમે જનમિયાજી, સુરમલી ઉત્સવ સુર ગિરિકીધ રે;	
દીકો વૃષભ તે પેલે સુપનેજી, તેણે કરી નામ રૂપલ તે દીધ રે.	પ્ર૦ ૩
તાંધે રૂપલજી કલ્પ વેલિ જયું રે, દર્શન દીઠે સકલ સમૃદ્ધિ રે;	
બાલક રૂપ કરીને દેવતા જી, ખેલે જિન સાથે હિત વૃદ્ધિ રે.	પ્ર૦ ૪
કુમરી સુનંદા બીજી સુમંગલાજી, જિનને પરણાવી હરિ આય રે;	

બાલક રૂપ કરીને દેવતાળ, ખેલે જિન સાથે હિત વૃદ્ધિ રે. પ્ર૦	૫
કુમરી સુનંદા બીજી સુમંગલાળ, જિનનેં પરણાવી હરિ આય રે;	
થાપી અયોધ્યા નગરી વસાવીને રે, થાપી રાજનીતિ તિજી ઠાય રે. પ્ર૦	૬
રીતિ પ્રકાશી સઘલી વિશ્વની રે, કિયો અસી મપી કસી વ્યવહાર રે;	
એકસો વીશ અને નરનારી કલા રે, પ્રભુજી યુગલાધર્મ નિવાર રે. પ્ર૦	૭
ભરતાદિક શત પુત્ર સોહામણાં રે, બેટી બ્રાહ્મી સુંદરી સાર રે;	
લાખ ત્રાશી પૂરવ ગૃહિપણે જી, લોગવી લોગ મનોહાર રે. પ્ર૦	૮
દેવ લોકાંતિક સમય જણાવિયો રે, જિનનો દીક્ષાનો વ્યવહાર રે;	
એક કોટી આઠ લાખ સોવન દિન પ્રત્યે રે, દેઈ વરસીદાન ઉદાર રે. પ્ર૦	૯
ઐત્ર અંધારી આઠમ આર્યો રે, સંયમ મુછિયેં કરી લોચ રે;	
શ્રેયાંસકુમર ઘરે વરસી પારણુંજી, કીધું ઇક્ષુરસે ચિત્ત સાચ રે. પ્ર૦	૧૦
સહસ્ર વર્ષ લગે છન્નસ્થ પણે રહ્યા જી; પછી પામ્યા કેવલ જ્ઞાન રે;	
ફાગુણ અંધારી અગ્યારસ દિને જી, સુર કરે સમવસરણ મંડાણ રે. પ્ર૦	૧૧
ત્યાં બેસી પ્રભુ ધર્મ દેશના રે, સાહમી ને સુણે પર્વદા બાર રે;	
પ્રતિબોધાણા કેઈ વ્રત ગ્રહે જી, કેઈ શ્રાવકનાં વ્રત બાર રે. પ્ર૦	૧૨
થાપ્યા ચોરાશી ગણધર ગુણનિલાળ, મુનિવર માન ચોરાશી હબર રે;	
સાધવી ત્રણ લાખ શ્રાવક એટલાજી, ઉપર પાંચ સહસ્ર અવધાર રે. પ્ર૦	૧૩
પાંચ લાખ ચોપન સહસ્ર શ્રાવિકાજી, થાપી ચઉવિહ સંઘ સુબળ રે;	
મહાવદિ તેરશેં મુકતેં પધારિયાજી, બુધ માણેક નમે સુવિહાજી રે. પ્ર૦	૧૪
વાંચે વિસ્તારેં મુનિવરા વલીજી; મકયું આઠમું વખાણુ ઈજી ઠામ રે;	
બુધ શ્રી ક્ષમાવિજય ગુરૂ તણોજી. કરે માણેક મુનિ ગુણ ગ્રામ રે. પ્ર૦	૧૫

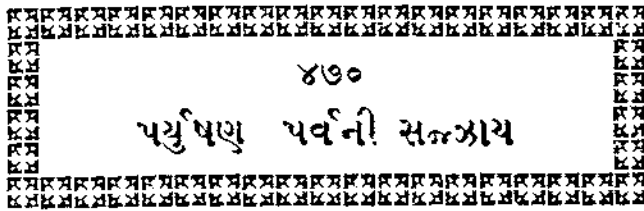
૪૬૯

નવમા વ્યાખ્યાનની સજ્જાય

સંવત્સરી દિન સાલલો એ, બારસા સૂત્ર સુબળ; સફલ દિન આબુનોએ;

શ્રીફલની પ્રભાવનાએ, રૂપા નાણું બાણ. સ૦	૧
સામાચારી ચિત્ત ધરોએ, સાધુ તણો આચાર; સ૦	
વડ લહુડાઈ ખામણાં એ, ખામો સહુ નર નાર. સ૦	૨
રીષ વશે મન દુષણાં એ, રાખીને ખમાવે જેહ; સ૦	
કોયું પાન જીમ કાઢવું એ, સંઘ બાહેર સહિ તેહ. સ૦	૩

ગલિત વૃષભ વધકારકુ એ, નિર્ઘય જાણી વિપ્ર; સં	
પંક્તિ બાહિર તે કહ્યો એ, જિમ મહા સ્થાને ક્ષિપ્ર. સં	૪
ચંદનબાલા મૃગાવતી એ, જેમ ખમાચું તેમ; સં	
ચંડપ્રદોતનરાયને એ, ઉદાયન ખમાચું જેમ. સં	૫
કુંભાર શિષ્યની પરે એ, તિમ ન ખમવો જેમ; સં	
બાર બોલે પટ્ટાવલી એ, સુણતાં વાધે પ્રેમ. સં	૬
પડિઝમાણું સંવત્સરી એ, કરિયે સ્થિર કરી ચિત્ત; સં	
દાન સંવત્સર દેઈને એ, લીજે લાહો નિત. સં	૭
ચઉવિહ સંઘ સંતોષિયે એ, ભક્તિ કરી ભલિ ભાતિ; સં	
ઈણીપરે પર્વ પળુસણા એ, ખરચો લક્ષ્મી અનંત. સં	૮
જિનવર પૂજા રચાવિયે એ, ભક્તિ મુક્તિ સુખ દાય; સં	
ક્ષમાવિજય પંડિત તણો એ, બુધ માણેક મન લાય. સં	૯

પિતા મિત્ર તાપસ મલ્યોળ, બાંચ પસારી આય;	
કહે ચોમાસુ પધારજોળ, માને પ્રભુ એમ થાય.	
ચઉનાણી વીરજ ભૂતલ કરે રે વિહાર.	૧
દિવ્ય ચુર્ણ વાસે કરેજ, ભમરા પણ વિલગંત;	
કામી જન અનુકૂલથીજ, આલિંગન દીયંત. ચઉં	૨
મિત્ર દ્વિજ આવી મલ્યોળ, ચીવર દીધો અર્ધ;	
આચ્યા તાસ વીઉડલેજ, ચોમસે નિરાબાધ. ચઉં	૩
અપ્રીતિ લહી અભિગ્રહ ધરીજ, એક પખ કરી વિચરંત;	
શુલખાણી સુર બોધીઓજ, ઉપસર્ગ સહી અત્યંત. ચઉં	૪
મુહૂર્ત માત્ર નિદ્રા લહેજ, મુહુર્ણાં દશ દેખંત;	
ઉત્પલ નામ નીમીત્તીઓજ, અર્થ કહે એમ તંત. ચઉં	૫
તાલ પીશાચ હણ્યો જે પહેલો, તે હણ્યો તુમે મોહ;	
શીત પંખી દલ ધ્યાયશોજ, શુકલધ્યાન અક્ષોભ. ચઉં	૬
વિચિત્ર પંખી પેખીઓજ, તે કહેશે દુવાલસ અંગ;	
ગોવર્ગ સેવિત ફલ થાપશોજ, અનોપમ ચઉવિહ સંઘ. ચઉં	૭

ચઉવિધ સુર સેવિત હશેજી, પદ્મ સરૌવર દ્વીઃ;	
મેઝ આરોહણથી હોયશેજી, સુર સિંહાસન ઈઃ.	ચઉ૦ ૮
જે સુરજ મંડલ દેખીયુંજી, તે હોંસે કેવલ નાણુ;	
માનુષોત્તર અંતર વીંટીયોજી, તે જગકીર્તિ મંડાણુ.	ચઉ૦ ૯
જલધિ તરણ કૃણ એ હોશેજી, તે તરશેા સંસાર;	
યુગ જુગલ કૃણ નવી લહુજી, તે કહો કરી ઉપગાર.	ચઉ૦ ૧૦
કહે પ્રભુ તે ફલ તેહનોજી, ધર્મ દુવિધ કહુ સંત;	
પ્રથમ ચોમાસુ તિહાં કરીજી, વિચરે સમતા વંત.	ચઉ૦ ૧૧
ઉતરતાં ગંગા નદીજી, સુરકૃત સહે ઉપસર્ગ;	
સંબલ કંબલે વારીઓજી, પૂર્વે ભવે ગોવર્ગ.	ચઉ૦ ૧૨
ચંડકોશીયો સુર કીયોજી, પૂર્વે ભિક્ષુ ચારિત્ર;	
સીંચી નયનસું ધ્યાન ધરેજી; હવે મદ્યો બ્રાહ્મણ પુત્ર.	ચઉ૦ ૧૩
નંદતીરે પ્રતિબોધીયાજી, જનપદિ લખણુ દ્વીઃ;	
સાસુદ્રિક જોઈ કહેજી, ઈંદ્ર થયો મન ઈઃ.	ચઉ૦ ૧૪
સંગમ સુર અધમે કર્યો જી, બહુ ઉપસર્ગ સહંત;	
દેશ અનારજ સંચર્યાજી, જાણી કરમ મહંત.	ચઉ૦ ૧૫
વ્યંતરીકૃત સહે શીતથીજી, લોકાવધિ લહે નાણુ;	
પૂર્વ કૃત કર્મે નડયાજી, જેહનાં નહી પરમાણુ.	ચઉ૦ ૧૬
અમરો શરણે રાખીઓજી, સુસુમાર પુરી ધરી ધ્યાન;	
અનુક્રમે ચંદન બાલિકાજી, પ્રતિ લાભે ભગવાન.	ચઉ૦ ૧૭
કાને ખીલા ઘાલીયાજી, ગોપ કરે ઘોર કર્મ;	
વૈદે તો વલી ઉગારીયાજી, સહી વેદન અતિ મર્મ.	ચઉ૦ ૧૮
વરસ બાર સાડા લગેજી, કર્મ કર્યા સર્વી જોર;	
ચઉવિહાર તપ જાણવોજી, નીત કાઉસગગ જીમ મેર.	ચઉ૦ ૧૯
હવે તપ સંકલના કહુંજી, જે કીધા જીનરાય;	
બેઠા તે કદીએ નહીજી, ગાય દુહીકાસણ કાય.	ચઉ૦ ૨૦

૪૭૧

પર્યુષણ પર્વની સંજ્ઞાય

પર્વ પર્યુષણ આવીયા રે લાલ, કીજે ઘણાં ધર્મ ધ્યાન રે. ભવિકજન;
 આરંભ સકલ નિવારીયે રે લાલ, જીવોને દીજે અભયદાન રે. ભ૦ ૫૦ ૧

સઘલા માસ માંહે શિરે રે લાલ, ભાદ્રવ માસ સુમાસ રે; ભ૦
 તિણુમાંહે આઠ દિન રૂઝડા રે લાલ, કીજે સુકૃત ઉલ્લાસ રે. ભ૦ ૫૦ ૨
 ખાંડણ પીસણ ગારનાં રે લાલ, નહાવણ ધોવણ જેહ રે; ભ૦
 એહવા આરંભ ટાલવા રે લાલ, ઉત્સવ કરીએ અનેક રે. ભ૦ ૫૦ ૩
 પુસ્તક વાસી ન રાખીયે રે લાલ, ઉત્સવ કરીએ અનેક રે; ભ૦
 ધર્મ સારુ વિત્ત વાવરો રે લાલ; હૈયે આણો વિવેક રે. ભ૦ ૫૦ ૪
 પૂજા અર્ચી આણીયેં રે લાલ, શ્રી સદ્ગુરુની પાસ રે; ભ૦
 ઢોલ દદામાં ફેરીયાં રે લાલ, માંગલિક ગાવો ગીત રે. ભ૦ ૫૦ ૫
 શ્રીફલ શિખર સોપારિયાં રે લાલ, દીજે સહામીને હાથ રે; ભ૦
 લાલ અનંતા વધાવતાં રે લાલ; શ્રી મુખ ત્રિભુવન નાથ રે. ભ૦ ૫૦ ૬
 નવ વાંચન કટપ સૂત્રનું રે લાલ, સાંભલો સુધો ભાવ રે; ભ૦
 સાહમિવત્સલ કીજીયે રે લાલ, ભવજલ તરવા નાવ રે. ભ૦ ૫૦ ૭
 ચિત્ત કરી ચૈય જુહારીયેં રે લાલ, પૂજા સત્તર પ્રકાર રે; ભ૦
 અંગ પૂજા સદ્ગુરુ તણી રે લાલ, કીજે હર્ષ અપાર રે. ભ૦ ૫૦ ૮
 જીવ અમારી પલાવીયે રે લાલ, તિણથી શિવ સુખ હોય રે; ભ૦
 દાન સંવત્સરી દીજીયેં રે લાલ, ઇણ સમ પર્વ ન કોય રે. ભ૦ ૫૦ ૯
 કાઉસગ કરીને સાંભલો રે લાલ, આગમ આપણે કાન રે; ભ૦
 છકુ અકુમ તપ આકરાં રે લાલ, કીજીયેં ઉજવલ ધ્યાન રે. ભ૦ ૫૦ ૧૦
 ઇણ વિધિ જે આરાધશે રે લાલ, તે લહેશે સુખ કોડિ રે; ભ૦
 મુક્તિ મંદિર મેં માલશે રે લાલ, મતિહંસ નમે કરજેડી રે. ભ૦ ૫૦ ૧૧

૪૭૨

ચંપા શ્રાવિકાની સજ્જાય

વાસી દિલ્હી રે નયરનાં, થાનસિંગ માનસિંગ રિદ્ધ રે;
 માતા ચંપાદે તેહની, તપસ્યા છ માસ કીધ રે.

થેં મન મોહ્યો ગુરુ હીરજી.

૧

એક દિન કુલે કો નીસર્યો, બાઈ ચંપાદે માત રે;

સાહમી અસવારી એ આવીયો, અકબર શાહ સુગાત રે. થેં

૨

પૂછે એ કૌન લોક છે. શ્યો છે મહોત્સવ એહ રે;

બોલે કામેતિ શેઠીયા, હજરત સુનિઈ સનેહ રે. થેં

૩

રોજ ધરીયા છ માસના, બાઈ ચંપાદે માત રે;	
તેહનો કુલેકો એહ છે, એ સહુ રોજ ઈતમામ રે. થેં	૪
અકબર શાહ સુણી બોલીયો, એહ મેં અધિકાઈ કાંઈ રે;	
બાલક નાના રોજ ધરે, મહિના રમજન માંહી રે. થેં	૫
બોલે કામૈતી શેઠીયા, ઉન્હા પાણી ઉપવાસ રે;	
એહવા રોજ છે એહના, અન્ન ન લેવું છ માસ રે. થેં	૬
અમકથો અકબર સાંલળી, આંચો ચંપાદે પાસ રે;	
દેખો દુરબલ દેહને, પૂછે અકબર તાસ રે. થેં	૭
બોલે ચંપાદે માવડી, દેવગુરુ ધર્મ પસાય રે;	
રોજ કરીયા રે સાહીબા, તે સહુ તેહનો સુપસાય રે. થેં	૮
તે ગુરુ શહેર ગંધાર છે, સપરિવાર ચૌમાસ રે;	
નિસુણી અકબર રીઝીયો, હુવો મલવા ઉલ્લાસ રે. થેં	૯
અકબર ફરસાન મોકલે, હિરજી વાંચીને જોય રે;	
વહેલા આજ્યો ગચ્છરાયજી, વિદાંબ ન કીજે કાંય રે. થેં	૧૦
કાર્તિક ચોમાસું ઉતરે, સૂરિ હીર નિર્ગથ રે;	
સહુ પરિવાર શું પાંગર્યો, ચાલીયા દીલ્હી ને પંથ રે. થેં	૧૧
હર દેશાંતર બાણી ને, રાજનગર શુભ ઠામ રે;	
પટ્ટધર થાખ્યાં રે પ્રેમશું, સેન સૂરિ વડ નામ રે. થેં	૧૨
પાલનપુરની આગલે, શાહ સહોતરા ગામ રે;	
ઠાકોર આહોરે આવીયો, એહને બોલ્યો ગુણુ ધામ રે. થેં	૧૩
એણીપેરે પંથે રે આવતાં, કરતાં ભવિ ઉપગાર રે;	
આથા નયર પધારીયા, વંદે બહુ નરનાર રે. થેં	૧૪
માલમ હુઈ પાત શાહ ને, હુઓ ઉલસિત અંગ રે;	
સંવત ગુણુ ચ્યાલસ મેં, જોઠ વઢી તેરસ રંગ રે. થેં	૧૫
પરીક્ષા જોવાને કારણે, ભૂમી બાણી તેહ માંહી રે;	
બકરી ઘાલી રે જીવતી, ઉપર આસન થાય રે. થેં	૧૬
ગુરુને મલવા બોલાવીયા, કીધો ગુરુ ઉપયોગ રે;	
એ આસન નહી અમ કામનાં, માંહિ સચિત્ત સંજોગ રે. થેં	૧૭
એ આસન ટલે મોટકા, તિન પંચેન્દ્રિય જીવ રે;	
અકબર મન માંહી ચિંતવે, પુરા સમજી ન સોય રે. થેં	૧૮
ચિંતવી લોચરું ઉઘાડીયું, બકરી જોવાને કાજ રે;	
બાલક દોય ને માવડી, દીકો ત્રણેનો સાજ રે. થેં	૧૯

અકબર શાહ મન ચિંતવે, પરતબ પરવરદીગાર રે;	
પ્રણમે' પગ ગચ્છરાયનાં, ધર્મ શ્રવણ મન ધાર રે. થે'ં	૨૦
એક પ્રહર લગે શાહને, ઉપદેશે સૂરિરાય રે;	
હિંસા પાતિક સાંભલી, પરિણતી કુલેરી થાય રે. થે'ં	૨૧
અરજ કરે સુલતાનજી, નિરપૂહ થે સૂરિરાય રે;	
ધન મણી કંચન દ્યો નહી, મુજ પ્રાર્થન કુણ કાજ રે. થે'ં	૨૨
પુસ્તક તુમચારે ધર્મના, વહોરે શ્રી ગચ્છરાય રે;	
શાહ વચનથી રે વહોરીયાં, પુસ્તક શ્રી શ્રુત રાજ રે. થે'ં	૨૩
આથા શહેરના સંઘને, ઉપદેશે સૂરિરાય રે;	
પ્રથમ ચોમાસુ'જી તિહાં રહ્યાં, બાણી ધર્મ સનેહ રે. થે'ં	૨૪
આથા નગર ભંડારમે', પુસ્તક દ્વીયાં છે એહ રે;	
દીપવિજય દવિરાજ રે, હીર સૂરિ મહારાજ રે. થે'ં	૨૫

૪૭૩

આ. વિ. કનકસૂરિજી. મ. સા. ની સંજ્ઞાય

વિજય કનકસૂરિજી વંદીએ, ગુણમણી રચણ ભંડાર રે;	
શોભે મુદ્રા સમતા મથી, તપગચ્છના શણગાર રે. વિં	૧
કચ્છ વાગડમાં દીપતું, સુંદર પલાંસવાં શહેર રે;	
શાંતિ જીનેશ્વર શોભતાં, નામે થાય લીલા લહેર રે. વિં	૨
ઉત્તમ કોટીના આતમા, ઉપન્યા જીહાં મહાભાગ રે;	
અનેક ભાઈ બહેનો જુઝીયાં, સંયમ લીધે શુભ રાગ રે. વિં	૩
શ્રાવક લોક સુખીલા વસે, શ્રદ્ધા ક્રિયા ભરપુર રે;	
બહોલો પરિવાર બેઠનો રે, ચંદુરા કુલ સનુર રે. વિં	૪
નાનચંદ પિતાજી નિર્મલા, માતા નવલબાઈ નામ રે;	
ઓગણીશ ઇશુણ ચાલીશે, નભસ્ય વદ પંચમી અભિરામ રે. વિં	૫
શુભ નક્ષત્રવારે જનમીયા, કાનજીભાઈ અભિધાન રે;	
લઘુવયમાં વૈરાગી થયાં, એ પુરવ પુણ્ય અનુમાન રે. વિં	૬
ઓગણીશ બાસઠ ભીમાસરે, પૂર્ણિમા માગશીર માસ રે;	
સંઘ ચતુર્વિધ સાક્ષીએ, ચારિત્ર લીએ ઉદ્દાસ રે. વિં	૭

આગમ સકલ અવગાહી ને, યોગવહન પશુ કીધ રે;
 છોતેર કાર્તિક વદ પંચમી, પંચાસ પદવી પ્રસિદ્ધ રે. વિં ૮
 શ્રી સિદ્ધગીરીની છાયામાં, વરત્યો જય જયકાર રે;
 પાઠક પદવી પંચાસીએ, મલ્લીનાથ દરબાર રે. વિં ૯
 શુકલ એકાદશ માહની, ભોયણી તીર્થ મોઝાર રે;
 ઉપાધ્યાય ઉમંગથી, કચ્છ ભણી કર્યો વિહાર રે. વિં ૧૦
 આમાનુ આમ અનુક્રમે, વિચરતા ગુરુરાજ રે;
 રાજનગર સંઘે કીયો, સૂરિપદ મહોત્સવ શુભ સાજ રે. વિં ૧૧
 નેવ્યાશી પોષ વદી સાતમે, સિદ્ધિ સૂરીશ્વર રાય રે;
 પદ્મધર મેઘ સૂરીશ્વર, વરદહસ્તે ત્રણ પદ થાય રે. વિં ૧૨
 તપગચ્છ ગયણાં ગણ દિનમણી, મણિ વિજયજી મહારાય રે;
 દાદા બિરુદે ખીરાજતાં, મહિમા અધિક ગવાય રે. વિં ૧૩
 પદ્મવિજયજી પદ્મ સારીખા, જીતવિજયજી શિષ્ય હીર રે;
 તસ શિષ્ય મુજ ગુરુ શોભતા, વિજય કનક સૂરિ ધીર રે. વિં ૧૪
 ઐગણીશ સત્તાણું ખંભાતમાં, મહાસુદિ છકુ રવિ યોગ રે;
 દીપવિજય ગુરુ ગુણ થકી, મંગળ વાંછીત ભોગ રે; વિં ૧૫

૪૭૪

તપગચ્છ નભોમણિ પરમપૂજ્ય પં. મણિવિજયજીના
 શિષ્યરત્ન જયોતિષશિરોમણી પદ્મવિ. મ.ની સજ્જાય

દેવ સમા ગુરુ પદ્મવિજયજી, સખહી ગુણે પુરા,
 શુદ્ધ પ્રરૂપક સમતા ધારી, કોઈ વાતે નહી અધુરા;
 મુનિવર લીજે વંદના હમારી, ગુરુ દર્શન સુખકારી. મુનિં ૧
 સંવત અઢાર છાસઠની સાલે, ઐસવાલ કુળે આઘ્યા;
 ગામ ભરૂડીએ શુભ લગ્ને, માતા રૂપાબાઈ જાયા. મુનિં ૨
 સત્તર વર્ષના રવિગુરુ પાસે; હુઆ યતિ વેષધારી;
 ગુરુ વિનયે ગીતારથ થયા, ચંદ્ર જેસા શીતલ કારી. મુનિં ૩
 સંવત ઐગણીશ અગિઆરસની, સાલે સંવેગ રસગુણ પીધા;
 રૂપે રૂડા સાને પુરા, જીત શાસન ડંકો દીધા. મુનિં ૪
 સંવત ઐગણી ચોવીસની સાલે, છેદાપસ્થાન કીધા;
 મહારાજ મણિવિજય નામનો, વાસક્ષેપ શીર લીધા. મુનિં ૫

દિનદિન અધિકે સંવેગ રંગે, કામ કષાય નિવારી;
ધર્મ ઉપદેશે બહુ જીવ તારી, જ્ઞાન ક્રિયા ગુણ ધારી. મુનિ૦ ૬
સંવત ઓગણી સાડત્રીસ, વૈશાખ સુદી અગિયારસ રાતે;
પ્રથમ ગામે પલાસવાં કાલ ધર્મ કીધો, જીત નમે નિત્ય પ્રતે. મુનિ૦ ૭

૪૭૫

પ. પૂ. જીતવિજયજી મહારાજ, સા. ની સજ્જાય

સમતાં ગુણો કરી શોભતાં રે, જીત વિજયજી મહારાજ;
તેહના ગુણો ગાતાં થકાં રે, આતમ નિર્મલ થાય રે.
ભવિષ્ય વંદો મુનિવર એહ, જેમ થાયે ભવોદધિ છેહ રે. ભ૦ ૧
કચ્છ દેશમાં હીપતું રે, મનકરા નામે ગામ;
ભવિક કજ વિકાસતું રે, જીહાં શાંતિ જિન ધામ રે. ભ૦ ૨
સંવત અઠાર છનું એ રે, એમ ઉજવલ બીજ સાર;
માતા અવલ બાઈએ જનમીયાં રે, વત્યો જયજયકાર રે. ભ૦ ૩
બાર વર્ષના જખ થયા રે, નેત્ર પીડા તખ થાય;
સોળ વર્ષની વયમાં રે, દ્રવ્ય લોચન અવરાય રે. ભ૦ ૪
જ્ઞાન લોચન પ્રકાશથી રે, અભિચંદ્ર ધરે સુખાણ;
જે નેત્ર પડલ દૂરે જશે રે, સંયમ લેશુ સુખ ખાણ રે. ભ૦ ૫
દહ અભિચંદ્ર પ્રભાવથી રે, મનવંછિત સિદ્ધ થાય;
સંવત ઓગણીશ પંદરમાં રે, ચક્ષુ દર્શન શુદ્ધ થાય રે. ભ૦ ૬
સંવત ઓગણીશ વીશમાં રે, ક્ષી સિદ્ધ ક્ષેત્ર મોઝાર;
તીર્થપતિની સમક્ષમાં રે, ઉચરે અતુર્થ વ્રત સાર રે. ભ૦ ૭
ચઢતે સંવેગ રંગથી રે, આઘ્યા આડીસર ગામ;
ગુરૂ ગુણવંતા વખાણીયે રે, પદ્મવિજયજી નામ રે. ભ૦ ૮
તેહની પાસે સંયમ લીયે રે, ઓગણીસે પચીસ મોઝાર;
વૈશાખ અક્ષય ત્રીજ ભલી રે, શુભ મુદૂર્ત શુભ વાર રે. ભ૦ ૯
સંયમ લઇ આનંદથી રે, કરે ગુરૂ સાથ વિહાર;
વિહાર કરી શુભ ભાવથી રે, આગમ ભણે સુખકાર રે. ભ૦ ૧૦
અનુક્રમે સૂત્ર ધરતા રે; મૂલ અર્થ વિસ્તાર રે;
એમ પીસ્તાલીશ સૂત્ર નારે, જાણ થયાં નિરવાર રે. ભ૦ ૧૧

સંવત યોગણીશ અડત્રીશે રે, ગુરૂ સિધાવ્યા પરલોક;		
પછી વિચરી પ્રતિ બોધીયા રે, અનેક દેશના લોક રે.	ભ૦	૧૨
કચ્છ કાઠિયાવાડ ભલો રે, સોરઠ ગુજરાત સાર;		
મેવાડ મારવાડ તેમ સહી રે, થરાદરી વઢીઆર રે.	ભ૦	૧૩
જ્ઞાન ક્રિયા ઉપદેશતા રે, મધુર વચને મનોહાર;		
દર્શાત બહુ દર્શાવી ને રે, સમજાવે ધર્મ સાર રે.	ભ૦	૧૪
તેહ દેશના સાંભરી રે, હીક્ષા કેઇ ભવ્ય લીધ;		
કેઇક દેશવિરતિ ગ્રહે રે, સમકિત કેઇ પ્રસિદ્ધ રે.	ભ૦	૧૫
નિર્મલ ભાવના ભાવતાં રે, સંવેગી શિરદાર;		
કામ કષાયને છુપતા રે, નિર્મમ નિરહંકાર રે.	ભ૦	૧૬
તપસીને વ્યાધિ થયો રે, દુર્બળ થયું નિજ દેહ;		
તોપણ દઢ શ્રદ્ધા થકી રે, તપ નવી મૂકે જોહ રે.	ભ૦	૧૭
ચોપન વર્ષ એમ ચોપથી રે, કીધો પર ઉપગાર;		
અખંડ ચારિત્ર પાલીને રે, સફલ કર્યો અવતાર રે.	ભ૦	૧૮
પંચાવનમાં વર્ષ માંહે, અધિક વ્યાધિ થયો જામ;		
આતમ બલ આગલ ધરી રે, ધરતા સિદ્ધનું ધ્યાન રે.	ભ૦	૧૯
સંવત યોગણીશ એંશીયે રે, અપાઠ કૃષ્ણ છઠ્ઠ ધાર;		
શુકવારે સિધાવીયા રે, પરલોક પલાંસવા મઝાર રે.	ભ૦	૨૦
તેહની ભક્તિ પૂરે ભર્યા રે, હીર વિજયજી ગુણ ગેહ;		
શિષ્ય કનક કહે ભવિ તુમે રે, ગુરૂ પદ નમો સસનેહ રે.	ભ૦	૨૧

૪૭૬

પાંચમની સજ્જાય

પ્રવચન વચન વિચારીએ જી, વળી ધરી ધર્મ વિલાસ;		
ગુરૂ પરંપરા ભગવતી જી, સેવિજે સુવિલાસ, ચતુરનર.		
સમજો ધર્મ વિવેક.		૧
મુક્તિ મહોલનો હીવડો જી, પહેલો જ્ઞાન પ્રકાર;		
જ્ઞાન વિના તપ જપ ક્રિયાજી, નાવે ફલ નિર્ધાર.	ચતુર૦	૨
એકેન્દ્રિય સુર નારકી જી, ન કરે કવલ આહાર;		
જ્ઞાન વિના નવિ જિન કહે જી, તેહને તપ આચાર.	ચતુર૦	૩

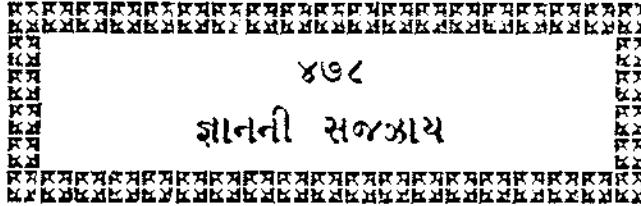
પૃથ્વી પાણી પ્રમુખના જ, થાવર ભેદ અનેક;		
પ્રગટ પછે તેહને નહી જ, પાપસ્થાનક એક.	ચતુર૦	૪
તો પણ અજ્ઞાન પછે જ, લાગે સઘલાં રે પાપ;		
જ્ઞાનીને બહુ નિર્જરાજ, ભાખે અરિહંત આપ.	ચતુર૦	૫
દયા પાળે પારેવડા જ, કુચ્છર શુદ્ધ આહાર;		
નાગા ચોપદ સહુ ફિરે જ, તો પણ નહિ ભવપાર.	ચતુર૦	૬
બાણે જીવ અજીવને જ, વળી વસ થાવર પ્રાણ;		
તે જીવને જિનજ કહેજ, શુદ્ધ પછે પચ્ચખખાણ.	ચતુર૦	૭
રાગદ્વેષ છ'ડે સહી જ, જ્ઞાની નિજ પણ બાણ;		
જ્ઞાને શુદ્ધ ક્રિયા ફલે જ, જ્ઞાને હોય ઉજ્જવલ ધ્યાન.	ચતુર૦	૮
શુણ્ણ ઉપયોગ છે જીવને જ, પહેલો જ્ઞાન પ્રકાશ;		
માન વિજય વાચક વદે જ, જીવ્યો જીવ્યો જ્ઞાન ઉભસ.	ચતુર૦	૯

૪૭૭

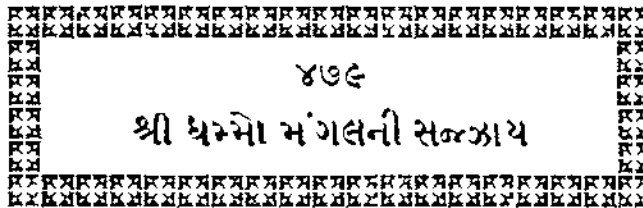
મદનમંજુપાની સંજ્ઞાય

વહાણમાં રૂવે રે મદન મંજુપા, કરતી અતી શે વિલાપ;		
પીયુજ પીયુજ એ જ'ખે ઘણું, ધરતી મનમાં સંતાપ.	વહાણ૦	૧
મધ્યદરિયે વહાણ ચલાવતાં, ઉદય થયા સર્વે પાપ;		
પડતા પીયુ આ સમુદ્રમાં, અભળા થઈ આપો આપ	વહાણ૦	૨
ખરો વૈરી થયો આ વાણિયો, જેણે કીધો કાળો કેર;		
નિરધાર મૂકી છે મુજને, લીધું ક્રિયાં જન્મનું વૈર.	વહાણ૦	૩
મુજ રૂપે તે મોહ્યો પાપીયો, કુબુદ્ધિનો કરનાર;		
કાળી રાતે મુજ કંતને, નાખ્યાં સમુદ્ર મોઝાર.	વહાણ૦	૪
ઉંચો આભ નીચે નીર છે, અ.ધારી છે તેમજ રાત;		
નજરે ન દેખું મારા નાથને, પામ્યા સમુદ્ર વિઘાત.	વહાણ૦	૫
ફર રહ્યા પિયર સાસરા, છૂટી પડયો જન્મ આધાર;		
પ્રભુજ વિના માઈ કોઈ નથી, છો તુમે જગનાથ આધાર.	વહાણ૦	૬
કુશળ હોજો મુજ કંતને, આજની છે અર્ધરાત;		
વેળા પડી વિષમ દુઃખની, હું છું અજ્ઞાની જ બાળ.	વહાણ૦	૭

અન્નજળ લેવાં તે મુજને, આજથી છે પરચક્રખાણ;	
ધ્યાન ધરું જીતરાજનું, વાહું પ્રભુજીની સહાય. બહાણું	૮
હીરવિજય ગુરૂ હીરલો, વીર વિજય ગુણ ગાય;	
વિનય વિજય ગુરૂ રાજ્યા, તેહના વંદુ નિત્ય પાય. બહાણું	૯

ધન ધન શ્રી અરિહંતને રે, જેણે ઓળખાવ્યો ધર્મ સહુણા;	
તે પ્રભુની પૂજા વિના રે, જન્મ શુમાવ્યો કોક. સહુણા. ધન૦	૧
જેમજેમ અરિહાસેવીએ રે, તેમ તેમ પ્રગટે જ્ઞાન સહુણા;	
જ્ઞાનીના બહુમાનથી રે, જ્ઞાનતણા બહુમાન સહુણા. ધન૦	૨
જ્ઞાન વિના આડંબરી રે, પામે જગ અપમાન સહુણા;	
કપટ ક્રિયા જન રંજની રે, મૌન વૃત્તિ બગ ધ્યાન સહુણા. ધન૦	૩
મત્સરી ખર મુખ ઉજવલે રે, કરતા ઉચ્ચ વિહાર સહુણા;	
પાપ શ્રમણ કરી દાખીયા રે, ઉત્તરાધ્યયન મોઝાર સહુણા. ધન૦	૪
જ્ઞાન વિના મુક્તિ નહી રે, કિરિયા જ્ઞાનીની પાસ સહુણા;	
શ્રી શુભવીરની વાણીએ રે, શિવક્રમલા ઘરવાસ સહુણા. ધન૦	૫

ધર્મો મંગલ મહિમા નીલો, ધર્મ સમો નહિ કોઈ;	
ધર્મે તુઠે દેવતા, ધર્મે સવિ સુખ હોય. ધર્મો	૧
જીવદયા નિત્યે પાળિયે, સંજમ સત્તર પ્રકાર;	
બારે ભેદે તપ કરો, ધર્મ તણો એહ સાર. ધર્મો	૨
જેમ તરૂવરને કુલડે, ભમરો રસ લઈ જાય;	
તેમ સંતોષે આતમા, કૂલને પીડા નવિ થાય. ધર્મો	૩
એણિ પરે વિચરે, ગોચરી, લેતાં સૂઝતો આહાર;	
ઉંચ નીચ મધ્યમ કૂલે, ધન ધન એ અણગાર. ધર્મો	૪

મુનિવર મધુકર સમ કહ્યા. નહિ તૃષ્ણા નહિ દોષ;
લાધે ભાડું દીધે આતમા, અણુ લાધે સંતોષ. ધર્મો ૫
પહેલે અધ્યયને પ્રરૂપીઓ, ખરા અર્થ વિચાર;
પૂન્ય કલશ શિષ્ય એમ કહે, ધર્મે જય જયકાર. ધર્મો ૬

૪૮૦

કાયા પુર પાટણની સજ્જાય

કાયા પુર પાટણ રૂચડો, પેખો પેખો નવ પોલમાન રે,
હંસ રાજ રમે રાજ્યો, મળીયો મળીયો મન પ્રધાન રે;
કાયા માયા દોનું કારમી. ૧
જીવ જાણે એ સર્વ માહરું, કુડો કુડો કુટુંબ સંઘાત રે;
રાત્રે જેમ પંખી એકઠાં, ઉડી ઉડી જાયે પ્રભાત રે. કાયા ૨
એમ જીવ રૂપી વેલડી, કરહલા દોય ચરંત રે;
એક કાળો ને બીજો ઉજળો, દિન દિન આયુ ઘટંત રે. કાયા ૩
એક તરુવર ધનરસ ચઢે, એક પડે પીંપળ પાન રે;
ચતુર પણ એણી પેરે ચેતજો, હૈયે ધરજો અરિહંતનું ધ્યાનરે. કાયા ૪
ઈણુ વાટે નથી બેઠા વાણીયા, વળી નથી હાટનું ઠામ રે;
એવું જાણી ભાતું લેજો સાથમાં, વેગળું છે મુક્તિનું ધામ રે. કાયા ૫
આપણો આતમા બાહુડો, સરસ જોખન લહે લેશ રે;
મુક્તિ રમણી પરણાવજો, રૂપવિજય ઉપદેશ રે. કાયા ૬

૪૮૧

વૈરાગ્યની સજ્જાય

બાઉં બહિહારી એ વૈરાગ્યની, જેહના મનમાં એ શુભ આવ્યો રે;
મોક્ષના મોતી એ જીવડા, નર ભવ સફલ તેણે પાચો રે; બલિ ૧
જેમ ભિખારીને ભાંયો ઠીકરો, તેતો તજવો દોહિલો હોય રે;
ષટ્પાંડ તજવા સોહિલા, જો વૈરાગ્ય મનમાં હોય રે. બલિ ૨

નથી સંસારમાં કોઈ કોઈનું, સૌ સ્વાસ્થીયાં સગાં વહાલાં રે;
 કર્મ નર્મ સંયોગે સહુ સાંપડયા, અંતે જાશે સઘળાં ઠાલાં રે. બલિં ૩
 માડું માડું મમ કરો પ્રાણીયા, તાડું નથી કોઈ એણી વેળાં રે;
 ખાલી પાપના પોટલા બાંધવા, થાશે નરકમાં ઠેલમઠેલા રે. બલિં ૪
 ગરજ સરે જો એહથી, તો સંસાર મુનિ કેમ છોડે રે;
 પણ જુઠી બાજ છે સંસારની, ઈંદ્રજાળની બાજ તોલે રે. બલિં ૫
 નગારાં વાગે માથે મોતનાં, કેમ નિશ્ચિંત થઈને સૂતો રે;
 મધુબિંદુ સુખની લાલચે, ખાલી કીચડમાં કેમ ખૂંતો રે. બલિં ૬
 લાખ ચોરાશી જીવાયોનિમાં, નહિ છૂટવાનો કોઈ આરો રે;
 એક જ મદલ વૈરાગ્ય છે, તુમે ધર્મરત્ન સંભારો રે. બલિં ૭

૪૮૨
 વૈરાગ્યની સંજ્ઞાય

કાં નવિ ચિંતે હો ચિત્તમે જીવડા, આયુ ગણે દિનરાત;
 વાત વિચારી રે પૂરવ ભવતણી, કુણ કુણ તાહરી જાત. કાં ૧
 તું મત જાણે રે એ સહુ માહરાં, કુણ માત કુણ જાત ?
 આપ સ્વાર્થે એ સહુકો મળ્યા, મ કર પરાઈ રે વાત. કાં ૨
 દોહિલો દીસે રે માનવતણો, શ્રાવક કુલ અવતાર;
 પ્રાપ્તિ પૂરી રે ગુરૂ ગિરૂઆ તણી, નહીં તુજ વારો વાર. કાં ૩
 પૂણ્ય વિહૂણો રે દુઃખ પામે ઘણું, દોષ દીયે કીરતાર;
 આપ કમાઈ રે પૂરવ ભવ તણી, નહીં સંભારે ગમાર. કાં ૪
 કઠીન કર્મને રે અહર્નિશ તું કરે, જોહના સખલ વિપાક;
 હું નવિ જાણું રે કુણ ગતિ તાહરી, તે જાણે વીતરાગ. કાં ૫
 તુજ દેખતાં રે જોને જીવડા, કેઈ કેઈ ગયા નરનાર;
 એમ જાણીને રે નિશ્ચે જાતું, ચેતન ચેતો ગમાર. કાં ૬
 તેં સુખ પામ્યાં રે બહુ રમણી તણાં, અનંતી અનંતી રે વાર;
 લખિય કહે રે જો વિરમે, તો સુખ પામે અપાર. કાં ૭

૪૮૩

સુધર્મા ગણધરની સંજ્ઞા

ગણધર, ચારિત્રપાત્ર ચૂડામણિ, શ્રી સોહમ મુનિરાય હો;	
ગણધર; લખિધ સિદ્ધિ ધારક સદા, સંઘ સકળ સુખદા હો;	
ગણધર આજ વધાવું હરખશું,	૧
ગણધર, મમતા મોહ નિવારતા, ધરતા નિર્મલ ધ્યાન હો;	
ગણધર, શલ્ય રહિત ગારવ વિના, કરતા અનુભવ જ્ઞાન હો.	ગણ૦ ૨
ગણધર, પાલે પ્રવચન માતને, ટાલે વિષય ઉપાધ હો;	
ગણધર, વાધે અનુભવ પ્રીતશું, સાધે અવ્યાબાધ હો.	ગણ૦ ૩
ગણધર, જાણે સ્વપર સ્વભાવને, દીપે શાસનમાંય હો;	
ગણધર, ઝીપે વાદી વર્ગને, નાણે મમતા કયાંય હો.	ગણ૦ ૪
ગણધર, કામધેનુ પરે દ્વજતાં, ગામ નયર ઉદ્યાન હો;	
ગણધર, વચણ સુધારસ વરસતા, સંપૂરણ શ્રુત જ્ઞાન હો.	ગણ૦ ૫
ગણધર, તીર્થંકર સરિખા કહ્યા, તિમ વળી અરિહા જાણુ હો;	
ગણધર, શુદ્ધ પ્રરૂપક ગુણ થકી, પામે એહ ઉપમાન હો.	ગણ૦ ૬
ગણધર, સૂત્રે રચે મુનિ પુંગવા, અરથ કહે અરિહંત હો;	
ગણધર, ટીકા ચૂરણી નિર્ચુક્તિ, ભાખ્ય સ્વરૂપે તંત હો.	ગણ૦ ૭
ગણધર, ધારક પારગ ગુરુ ભણી, મંગલ કરણ નિમિત્ત હો;	
ગણધર, સોહામણ વર સાથીઓ, પૂરે પૂરણ ભક્તિ હો.	ગણ૦ ૮
ગણધર, બિનવર વચણાં મીઠડાં, મીઠડી રીતે સુણંત હો;	
ગણધર, ઉત્તમ સંગથી મીઠડો, અનુભવ રત્ન લહંત હો.	ગણ૦ ૯

૪૮૪

યુગપ્રધાન સંજ્ઞા બતાવતી સંજ્ઞા

સમરી શારદ કવિજન માય, શાંતિચંદ્ર ગુરૂ પ્રણમી પાય;	
તેવીસ ઉદય તણા ગણધાર; પભણીશ તેહનો વર વિસ્તાર.	૧
પહેલે ઉદયે ગણધર વીસ, સુધર્મા આદિ હું નામી શીષ;	
બીજે ઉદયે ગુરૂ તેવીસ, વચર સેન આદિ પ્રણમીશ.	૨

અકાલું ગુરૂ ત્રીજે જાણુ; પાડિવયાદિક ગુણની ખાણુ;	
હરિસહાદિક ચોથે સહી, અકયોતોરની સંખ્યા કહી.	૩
નંદી મિત્ર આદે ગણધાર, પંચોતેર નમીયે ગુણધાર;	
નેવ્યાસી ગુરૂ છટ્ટે કહ્યા, સૂરસેન ગુરૂ આદે લહ્યા.	૪
સાતમે ઉદયે એકસો જ્યે, રવિ મિત્રાદિક વંદું સોય;	
સત્યાસી ગુરૂ મહિમ નિધાન, શ્રી પ્રખ આદિ યુગહ પ્રધાન.	૫
નવમે શ્રી મણિ સૂરિ મુનીશ, પ્રમુખ પંચાલું ચિત્ત ધરીશ;	
દશમે સત્યાસી ગુણવંત, યશોમિત્ર આદિ ભગવંત.	૬
એકાદશમે ધન સિંહ આદિ, છહોતેર નમતાં બહુ જસવાદ;	
સત્યમિત્ર આદિ બારમે, અટ્ટોત્તર મુજ મનમાં રમે.	૭
શ્રી ધર્મિલ પ્રમુખ તેરમે, ચોરાલું ગુરુ સહુએ નમે;	
શ્રી ગુરુ વિજ્યાનંદ મુનીંદ, આદે અઠોતેર સે વંદ.	૮
શ્રી સુમંગલા મંગલકાર, ત્રિકોત્તર સય મહિમાગાર;	
સોલસમે ગુરૂ શ્રી જયદેવ, એકસો સાત નમું નિત મેવ.	૯
એકસો ચાર મુનીશ્વર સાર, ધર્મ સિંહાદિક સંજમધાર;	
અષ્ટાદશમે શ્રી સુરદિન, એકસો પન્નર ગુરૂ કૃતપુન્ન.	૧૦
વિશાખ સૂરિ નમીયે નિશદિન, યુગપ્રધાન એકસો તેત્તીસ;	
શ્રી કોડીન મહીધર ધીર, ઉદય વીસમે એકસો વીસ.	૧૧
શ્રી માથુર ગુરુ આદિ આજ, પંચાલું પ્રણમું ગુરુરાજ;	
પાણિયમિત્ર ગુરુ મહિમાવંત, નવ્વાલું પ્રણમું મહંત.	૧૨
દત્તસૂરિ આદિ વાંદીશ, ત્રેવીસમે એ કહીયા મુનીશ;	
સર્વ મલીને સંખ્યા ધાર, સહસ દોય ને અધિકા ચાર.	૧૩
પહેલા પહોતા મુગતે દોય, એકાવતારી બીજા જ્યે;	
પંચમ આરે ધર્મધાર, સંયમ પાલે નિરતિચાર.	૧૪
જિહાં એ શ્રી ગુરૂ કરે વિહાર, અઢી જ્યેણ માહિ વિસ્તાર;	
તિહાં નહીં મરકી અને દુકાલ, એ ગુરુવર વંદું ત્રણ કાલ.	૧૫
તેહ સમાન ગુણરયણ નિધાન, વિજયસેન સૂરિ યુગ પ્રધાન;	
શાંતિચંદ્ર વાચકનો શિષ્ય, અમરચંદ્ર નમે નિશદિશ	૧૬

૪૮૫

કોધની સજ્જાય

કોધ ન કરીએ લલા પ્રાણી, કોધે દુરગતિ આણી રે;	
કોધે તપ જપ હોયે હાણી, ઈમ વદે જિનવાણી રે. કોધ૦	૧
કોધે દૂર શિવ પટરાણી, જાયે જિમ રીસાણી રે;	
કોધ અંગલતણી નિસાણી, કાયલતા કુમલાણી રે. કોધ૦	૨
કોધે નવલાં વેર બંધાયે, પ્રેમ પૂરવલો જાય રે;	
કોધે નવલી પ્રીતિ ન થાયે, કોધે આપ મરાય રે. કોધ૦	૩
આપ તપે પરને સંતાપે, જે નર કોધે વ્યાપે રે;	
કોધે નરનારી ને શ્રાપે, પિંડ લરાયે પાપે રે. કોધ૦	૪
કોધ લજ્જના તાંતુને ત્રોડે, પુન્ય તરુવર મોડે રે;	
સદ્ગતિ કેરાં સુખ સંકોડે, દુરગતિ સામો દોડે રે. કોધ૦	૫
માત પિતા સુત બાંધવા છોડે, કોધે મૂછને મરડે રે;	
રાજા દંડે આવે જોડે, અપજશનાં ફળ જોડે રે. કોધ૦	૬
કોધે સદ્ગુણ કાજ વિણાસે, પરના મર્મ પ્રકાશે રે;	
સજ્જન તે પણ અજગા નાસે, કોઈ ન રાખે પાસે રે. કોધ૦	૭
આતમ શુભ શિખડલી આ છે, જોતું શિવપુર વાંછે રે;	
પર નિંદાથી રહીને પાછે, મિચ્છામિ દુષ્કંડ વાસે રે. કોધ૦	૮
શ્રી જિન આગમને અભ્યાસે, ભાવ સાગર ઈમ ભાષે રે;	
ધર્મ કરો મનને ઉદલાસે, ઉપશમ આણો પાસે રે. કોધ૦	૯

૪૮૬

માનની સજ્જાય

અભિમાન મ કરજો કોઈ, અભિમાન થકી દુઃખ હોઈ હો;	
લવિજન માન તજો.	
અભિમાન મહા દુરદંત, નવિ આણે સાધુ મહંત હો. ભ૦	૧
જેરાવર એ જગમાંહે, ન ટકે જેહથી કોઈ ચાંહે હો; ભ૦	
દેવદાનવશું લડીયો, જે સુરપતિને પણ નડીયો હો.	૨

રામચંદ્રની ધરણી, જેહની અતિ મોટી કરણી હો; લ૦	
તેહ સીતા સતી આણી, કરવાને નિજ ધણીઆણી હો.	૩
સઘળા નરપતિ સેવંતા, જે હુંતા લોક વિદિતા હો; લ૦	
એહવો જે રાવણ રાણો, દુઃખ પામ્યો તે સપરાણો હો.	૪
ઉત્તમ જાતિ કુલ પામી, તુમ માન મ કરશો ધામી હો; લ૦	
અભિમાન કર્યો શિશુપાલે, તે તુરત ગયો પાયાલે હો.	૫
ખીજાનું શું કહેવું, વીર જિણુંદ સંખંધ થહેવું હો; લ૦	
ઇમ મૂરખ ગુણ હીણા, અભિમાન કરે ધનહીણા હો.	૬
ખર કરહા અવતાર, તે પરાભવ લહે નિરધાર હો; લ૦	
આઠે મદને પરિહરીયે, તો શિવમંદિર સંચરીયે હો.	૭
સદ્ગુરુ વાણી સુણી જે, ઉપદેશ સુધારસ પીજે હો; લ૦	
ભાવસાગર ઇમ ભાષે, નવાનગર રહી ચોમાસે હો.	૮

૪૮૭

માયાની સજ્જાય

ભવિયણુ? માયા મૂળ સંસારનું, માયા મોહની રીઝ હો;	
ભવિયણુ? માયાએ, જગ સહુ નડયા, માયા દુરગતિ બીજ હો. લ૦	૧
લ૦ જિમ દાહિણુ પવને કરી, મેઘ હુએ વિસરાળ હો;	
લ૦ તિમ માયાના જોરથી, પુન્ય ઘટે તતક્ષણ હો. લ૦	૨
લ૦ મરમ વચન બોલ્યા થકી, જિમ સજ્જન પ્રતિકૂળ હો;	
લ૦ તિમ તપ જપ સંજમક્રિયા, માયાએ થાયે ધૂળ હો. લ૦	૩
લ૦ મલ્લિ જિનેસર બાંધીયો, માયાએ સ્ત્રીવેદ હો;	
લ૦ ઉત્તમ નર કરજો તુમે, તે માટે તસ છેદ હો. લ૦	૪
લ૦ માયાગારા માનવી, સેવ કરે કરજોડી હો;	
લ૦ માયાએ રીઝે માનવી, આપે ધનની કોડી હો. લ૦	૫
લ૦ ઇમ જાણીને મત કરો, માયા સાથે રંગ હો;	
લ૦ જિમ જોગીસર મોટકા, ન કરે નારીનો સંગ હો. લ૦	૬
લ૦ ભાવસાગર કહે ભવિજના, સાંભળો સદ્ગુરુ વાણુ હો;	
લ૦ માયાના પરિહારથી, લહીયે સુખ નિરવાણુ હો. લ૦	૭

લોભની સજ્જાય

લોભ ન કરીયે પ્રાણીયા રે, લોભ બૂરે સંસાર;	
લોભ સરીખો કો નહિ રે, દુરગતિનો દાતાર;	
ભવિકજન લોભ બૂરે સંસાર. વરજો તુમે નિરધાર. ભ૦	
જિમ પામો ભવપાર, ભવિકજન લોભ બૂરે સંસાર.	૧
અતિ લોભે લખમીપતિ, સાગર નામે શેઠ;	
પૂર પથો નિધિમાં પડ્યો રે, જઈ બેઠો તસ હેઠ. ભ૦	૨
સોવન મૃગના લોભથી રે, દશરથ સુત શ્રી રામ;	
સીતા નારી ગુમાવીને રે, ભમીયો ઠામો ઠામ. ભ૦	૩
દશમા ગુણઠાણા લગે રે, મોહતણું છે જોર;	
શિવપુર જાતાં જીવને રે, એહ જ મોટો ચોર. ભ૦	૪
નવવિધ પરિશ્રદ લોભથી રે, દુરગતિ પામે જીવ;	
પરવશ પડિયો બાપડો રે, અહોનિશ પાડે રીવ. ભ૦	૫
પરિશ્રદના પરિહારથી રે, લહીયે સુખ શ્રીધાર;	
દેવ દાનવ નરપતિ થઈ રે, જઈએ મુગતિ મોઝાર. ભ૦	૬
ભાવસાગર પડિત ભણે રે, વીરસાગર બુધ શીશ;	
લોભ તણે ત્યાગે કરી રે, પહોંચે સયલ જગીશ. ભ૦	૭

શ્રી નેમનાથનો શ્લોકો

સરસ્વતી માતા હું તુમ પાપ લાશું, દેવશુર તણી આજ્ઞા માશું;	
જિહ્વા અગ્રે તું બેસજો આઈ, વાણી તણી તું કરજો સવાઈ.	૧
આછો પાછો કોઈ અક્ષર થાવે, માફ કરજો જે દોષ કાંઈ નાવે;	
તગણ સગણ તે જગણનાં ઠાઠ, તે આદે દઈ ગણ છે આઠ.	૨

કિયા સારા ને કિયા નિષેધ, તેનો ન જાણું ઉંડારથ લેહ;
 કવિજન આગળ મારી શી મતિ, દોષ ટાળજો માતા સરસ્વતી. ૩

નેમજી કેરો કહિશું સલોકો, એક ચિત્તેથી સાંભળજો લોકો;
 રાણી શિવાદેવી સમુદ્ર રાજા, તસ કુળ કરવા આવ્યા દિવાળ. ૪

ગર્ભે કાર્તિક વહી બારસે રહ્યા, નવ માસવાડા આઠ દિન થયા;
 પ્રભુજી જન્મ્યાની તારીખ જાણું, શ્રાવણ સુદ પાંચમ ચિત્રા વખાણું. ૫

જન્મ્યા તણી તો નોખત વાગી, માતા-પિતાને કીધા વડભાગી;
 તરિયા તોરણ બાંધ્યા છે બાર, હારી મુક્તાફળ વધાવે નાર ૬

અનુક્રમે પ્રભુજી મહોટા રે થાય, કીડા કરવાને નેમજી જાય;
 સરખે સરખા છે સંગાતે છોરા, લટકે બહુ મુલા કલગી તોરા. ૭

રમત રમવા જાય છે તિહાં, દીઠી આયુધ શાળા છે જિહાં;
 નેમ પૂછે છે સાંભળો બ્રાત, આતે શું છે રે કહો તમે વાત. ૮

ત્યારે સરખા સહુ બોલ્યા ત્યાં વાણ, સાંભલજો નેમજી અતુર સુખણ;
 તમારો ભાઈ કૃષ્ણજી કહીએ, તેને બાંધવા આયુધ બેઠાએ. ૯

શંખ ચક્ર ને ગદા એ નામ, બીજો બાંધવ ઘાલે નહિ હામ;
 એહવો બીજો કોઈ બળીયો જો થાય, આવા આયુધ તેને બંધાય. ૧૦

નેમ કહે છે ઘાલુ હું હામ, એમાં ભારે શું મોટું છે કામ;
 એવું કહીને શંખ જ લીધો, પોતે વગાડી નાક જ કીધો. ૧૧

તે ટાણે થયો મહોટો ડમડોલ, સાયરનાં નીર ચડ્યાં કલ્લોલ;
 પરવતની ઢુંગે પડવાને લાગી, હાથી ઘોડા તો જાય છે લાગી. ૧૨

જળકી નારીઓ નવ લાગી વાર, તુટયા નવસેરા મોતીના હાર;
 ધરા ધરજી ને મેઘ ગડગડીયો, મોટી ઇમારતો તુટીને પડીયો. ૧૩

સહુનાં કાળજા ફરવાને લાગ્યાં, સ્ત્રી અને પુરુષ જાય છે લાગ્યા;
 કૃષ્ણ બળભદ્ર કરે છે વાત, ભાઈ રથો થયો આ તે ઉત્પાત. ૧૪

શંખ નાક તો બીજો નવ થાય, એહવો બળિયો તે કોણ કહેવાય;
 કાઠો ખબર આ તે શું થયું, ભાગ્યું નગર કે કોઈ ઉગરીયું. ૧૫

તે ટાણે કૃષ્ણ પામ્યા વધાઈ, એ તો તમારો નેમજી ભાઈ;
 કૃષ્ણ પૂછે છે નેમને વાત, ભાઈ રથો કીધો આ તે ઉત્પાત. ૧૬

નેમજી કહે સાંભળો હરિ, મેં તો અમસ્તી રમત કરી;
 અતુલ બળ દીડું નાનુડે વેષે, કૃષ્ણજી જાણે એ રાજને લેશે. ૧૭

ત્યારે વિચારું દેવ મોરારી, એને પરણાવું સુંદર નારી;
 ત્યારે બળ એવું એણું જો થાય, તો તો આપણે અહિં રહેવાય. ૧૮

- એવો વિચાર કરી મનમાં આણી, તેડયા લક્ષ્મીજી આદે પટરાણી;
જળ કીડા કરવા તમે સહુ જાઓ, નેમને તમે વિવાહ મનાવો. ૧૯
- ચાલી પટરાણી સરવે સાજે, ચાલો દેવરીયા નહાવાને કાજે;
જળકીડા કરતાં બોલ્યા રૂમણી, દેવરીયા પરણાવો છબીલી રાણી. ૨૦
- વાંઢા નવ રહીએ દેવર નગીના, લાવો દેરાણી રંગના લીના;
નારી વિના તો દુઃખ છે ઘાટું, કોણ રાખશે ખાર ઉઘાડું; ૨૧
- પરણ્યા વિના તો કેમ જ ચાલે, કરી લટકો ઘરમાં કોણ માલે;
ચુલો કુંકશે પાણીને ગળશે, વહેલા મોડાં તો ભોજન કરશે. ૨૨
- ખારણે જાશે અટકાવી તાળું, આવી અમુરા કરશે વાળું;
દીવા બત્તીને કોણ જ કરશે, લીંખ્યા વિના તો ઉકેડા વળશે. ૨૩
- વાસણ ઉપર તો નહિ આવે તેજ, કોણ પાથરશે તમારી સેજ;
પ્રસાતે લુખો ખાખરો ખાશે, દેવતા લેવા સાંજરે જાશે. ૨૪
- મનની વાતો તો કોને કહેવાશે, તે દિન નારીનો ઓરતો થાશે;
પરણ્યા આવીને પાછા જાશે, દેશ-વિદેશ વાતુ બહુ થાશે. ૨૫
- મહોટાના છોડ નાનેથી વરીયા, મહોડ કહ્યું તો માનો દેવરીયા;
ત્યારે સત્યભામા બોલ્યા ત્યાં વાણ, સાંભલો દેવરીયા ચતુર સુબાણ. ૨૬
- ભાભીનો ભરોસો નાશીને જાશે, પરણ્યા વિના કોણ પોતાની થાશે;
પહેરી ચોઢીને આંગણે ફરશે, અઝાં વાનાં તો તમને કરશે. ૨૭
- ઉંચા મન ભાભી કેરા કેમ સહેશે,
સુખ દુઃખની વાત કોણ આગળ કહેશે;
માટે પરણીને પાતળીયા રાણી, હું તો નહિ આપું નહાવાને પાણી. ૨૮
- વાંઢા દેવરને વિશ્વાસે રહિયે, સગાં વહાલામાં હલકાં થઈએ;
પરણ્યા વિના તો સુખ કેમ થાશે, સગાને ઘેર ગાવા કોણ જાશે. ૨૯
- ગણેશ વધાવવા કોને મોકલશે, તમે જાશે તો શી રીતે ખલશે;
દેરાણી કેરો પાડ જાણીશું, છોડ થાશે તો વિવાહ માણીશું. ૩૦
- માટે દેવરીયા દેરાણી લાવો, અમ ઉપર નથી તમારો દાવો;
ત્યારે રાધિકા આઘેરા આવી, બોલ્યા વચન તો મોઢું મલકાવી. ૩૧
- શી શી વાતો કરો છો સખી, નારી પરણવી રમત નથી;
કાયર પુરૂષનું નથી એ કામ, વાવરવા જોઈએ અઝેરા દામ. ૩૨
- અંજર નુપુર ને ઝીણી જવમાલા, અણુઘટ વીંછુઆ ઘાટે રૂપાળા;
પગપાને ઝાઝી ઘુઘરીઓ જોઈએ, મહોટે સાંકળે ઘુઘરા સોહીએ. ૩૩

- સોના ચુડલો ગુજરીના ઘાટ, છલ્લા અંગુઠી અરિસા ઠાઠ;
 ઘુઘરી પહોંચી ને વાંક સોનેરી, અંદન ચુડીની શોભા ભલેરી. ૩૪
- કલ્લાં સાંકળાં ઉપર સિંહમોરા, મરકત બહુ મૂલા નંગ ભલેરા;
 તુલશી પાટીયાં જડાવ જોઈએ, કાલી કંઠીથી મનડું મોહિએ. ૩૫
- કાંઠલી સોહીએ ઘુઘરી ચાળી, મનડું લોભાયે જુમણું ભાળી;
 નવસેરા હાર મોતીની માળા, કાને ટંટોડા સોનીરી માળા. ૩૬
- મેચકણિયા જોઈએ મૂલ્ય ઝાઝાનાં, ઝીણું મોતી પણ પાણી તાળનાં;
 નીલવટ ટીલડી શોભે બહુ સારી, ઉપર દામણી મુલની ભારી. ૩૭
- ચીર ચુંદડી ઘરચોળાં સાડી, પાલી પટોલી માંગશે દહાડી. ૩૭
- ખાંટ ચુંદડીએ કસળી સોહિએ, દશેરા દિવાળી પહેરવા જોઈએ;
 મોઢાં મૂલનાં કમખાં કહેવાય, એવડું નેમથી પુરું કેમ થાય. ૩૮
- માટે પરણ્યાની પાડે છે નાય, નારીતું પુરું શી રીતે થાય;
 ત્યારે લક્ષ્મીજી બોલ્યા પટરાણી, દીયરનાં મનની વાતો મેં જાણી. ૩૯
- તમારું વયણ માથે ધરીશું, બેઉતું પુરું એમ કરીશું;
 માટે પરણીને અનુયમ નારી, તમારો ભાઈ દેવ મોરારી. ૪૦
- બત્રીસ હજાર નારી છે જોડને, એકનો પાડ ચડશે તેડને;
 માટે હૃદયથી ફીકર ટાળો, કાકાજી કેરું ઘર અજવાળો. ૪૧
- એવું સાંભળી નેમ ત્યાં હસિયા, ભાભીના બોલ રહ્યમાં વસીયા;
 ત્યાંતો કૃષ્ણને દીધી વધાઈ, નિપ્રયે પરણશે તમારો ભાઈ. ૪૨
- ઉચ્ચસેન રાજા ઘેર છે બેઠી, નામે રાજુલ ગુણની પેટી. ૪૨
- નેમજી કેરો વિવાહ ત્યાં કીધો, શુભ લગ્નનો દિવસ લીધો;
 મંડપ મંડાવ્યા કૃષ્ણજી રાય, નેમને નિત્ય કુલેકાં થાય. ૪૩
- પીઠી ચોળે ને માનિની ગાય, ધવલ મંગળ અતિ વરતાય;
 તરીયા તોરણ બાંધ્યા છે બહાર, મળી ગાય છે સોહાગણ નાર. ૪૪
- જાન સજ્જઈ કરે ત્યાં સારી, હલબલ કરે ત્યાં દેવ મોરારી;
 વહુવારૂ વાતો કરે છે જાને, નહિ રહિયે ઘેર ને જાઈશું જાને. ૪૫
- છપ્પન કરોડ જાદવનો સાથ, લેળા કૃષ્ણ અને બળભદ્ર બ્રાત;
 ચડીયાં ઘોડલે મ્યાના અસવાર, સુખ પાલ કેરો લાધે નહિ પાર. ૪૬
- ગાડાવેલો ને બગીચો બહુ જોડી, મ્યાના ગાડીએ જોતયાં ધારી;
 બેઠા જાદવ તે વેઠ વાંકડીયા, સોવન મુગટ હીરલે જડિયા. ૪૭
- કડા પોંચીયો બાંજુ બંધ કરીયા, શાલો દુશાલો ચોટે છે રસીયા;
 છપ્પન કોટી તો બરોબરીયા જાણું, બીજા જાનૈયા કેટલા વખાણું. ૪૮

જનડીઓ શોભે બાહુડે વેષે, વિવેકે મોતી પરોવે કેશે;
 સોજ શણુગાર ધરે છે અંગે, લટકે અલખેલી ચાલે ઉમંગે. ૪૯
 લીલીવટ ટીલી દામણી ચળકે, જેમ વિજળી વાદળે ઝળકે;
 ચંદ્રવદની મૃગાં જો નેણી, સિંહલકી જેહની નાગશી વેણી. ૫૦
 રથમાં બેસી બાળક ધવરાવે, બીજી પોતાનું ચીર સમરાવે;
 એમ અનુકંમે નારી છે ઝાઝી, ગાય ગીત ને થાય જે રાજી. ૫૧
 કોઈ કહે ધન્ય રાજુલ અવતાર; નેમ સરીઓ પામી ભરથાર;
 કોઈ કહે પુણ્ય નેમનું ભારી, તે થકી મળી છે રાજુલ નારી. ૫૨
 એમ અન્યોન્ય વાદ વદે છે, મહોદાં મલકાવી વાતો કરે છે;
 કોઈ કહે અમે જઈશું વહેલી, બળદને ઘી પાઈશું પહેલી. ૫૩
 કોઈ કહે અમારા બળદ છે ભારી, પછોંચી ન શકે દેવ મોરારી;
 એવી વાતોના ગપોડા ચાલે, પોત પોતાના મગનમાં મહાલે. ૫૪
 બહોંતરે કળા ને બુદ્ધિ વિશાળ, નેમજી નાહીને ધરે શણુગાર;
 પહેર્યા પીતાંબર જરકશી જામા, પાસે ઉભા છે નેમના મામા. ૫૫
 માથે મુગટ તે હીરલે જડીયો, બહુમૂલો એ કસબીનો ઘડીયો;
 ભારે કુંડલ બહુમૂલો મોતિ, શહેરની નારી નેમને જોતી. ૫૬
 કંઠે નવસેરો મોતિનો હાર, બાંધ્યા બાબુબંધ નવ લાગી વાર;
 દશે આગળીએ વેદ ને વીંટી, ઝીણી દિસે છે સોનેરી લીટી. ૫૭
 હીરા બહુ જડીયા પાણીના તાબ, કડાં સાંકળાં પહેરે વરરાબ;
 મોતીનો તારો મુગટમાં ઝલકે, બહુ મજેથી કલગી ચળકે. ૫૮
 રાધાએ આવી આંખડી આંજી, બહુ ડાહી છે નવ જાય ભાંજી;
 કુમ કુમનું ટીલું કીધું છે ભાલે, ટપકુ કસ્તુરી કેરું છે ગાલે. ૫૯
 પાન સોપરી શ્રીફળ જોડે, ભરી પોસ ને ચડીઆ વરઘોડે;
 ચડી વરઘોડે ચઉટામાં આવે, નગરની નારી મોતીએ વધાવે. ૬૦
 વાળં વાગે ને નાટારંભ થાય, નેમવિવેકી તોરણ જાય;
 ધુંસળ મુસળ ને રવઈઓ લાવ્યા, પોંખવા કારણ સાસુજી આવ્યા. ૬૧
 દેવ વિમાને જુએ છે ચડી, નેમ નહિ પારણે જાશે આ ઘડી;
 એવામાં કીધો પશુએ પોકાર, સાંભળો અરજી નેમ દયાળ. ૬૨
 તમે પરણ્યો ચતુર સુખજી, પરભાતે જાશે પશુઓના પ્રાણ;
 માટે દયાલુ દયા મનમાં દાખો, આજ અમોને જીવતા રાખો. ૬૩
 એવો પશુઓનો સુખી પોકાર, છોડાવ્યાં પશુઓ નેમ દયાલ;
 પાછા તો ફરીયા પરણ્યા જ નહીં, કુંવારી કન્યા રાજુલ રહી. ૬૪

રાબુલ કહે ન સિદ્ધાં કાજ, દુશ્મન થયાં પશુડા આજ;
 સાંભળો સર્વે રાબુલ કહે છે, હરણીને તિહાં એલંભો દે છે. ૬૫
 ચંદ્રમાને તેં લાંછન લગાડ્યું, સીતાનું હરણ તેં તો કરાવ્યું;
 મહારી વેળા તો ક્યાં થકી જાગી, નજર આગળથી જાને તું ભાગી. ૬૬
 કરે વિલાપ રાબુલ રાણી, કર્મની ગતિ મેં તો ન જાણી;
 આઠ લવની પ્રીતને ઠેલી, નવમેં લવ કુંવારી મેલી. ૬૭
 એવું નવ કરીએ નેમ નગીના, જાણું છું મન રંગના લીના;
 તમારા ભાઈએ રણમાં રજાળાવી, તેં તો નારી ઠેકાણે નાવી. ૬૮
 તમે કુદતણે રાખો છો ધારો, આ ફેરે આવ્યો તમારો વારો;
 વરઘોડે ચઢી મોટો જશ લીધો, પાછા વળીને ફરેતો કીધો.
 આંખો અંજલી પીઠી ચોળાવી, વરઘોડે ચડતાં શરમ ન આવી. ૬૯
 મહોટે ઉપાડે જાન બનાવી, ભાભીઓ પાસે ગાણું ગવરાવી;
 એવા ઠાઠથી સર્વને લાવ્યા, સ્ત્રી પુરૂષને ભલા ભમાવ્યા. ૭૦
 ચાનક લાગે તો પાછેરા ફરજે, શુભ કારજ મહાઈં એ કરજે;
 પાછા ન વળીઆ એક જ ધ્યાન, દેવા માંડ્યું તિહાં વરસી જ દાન. ૭૧
 દાન દઈને વિચાર જ કીધ, શ્રાવણ સુદી છઠનું મુહુરત લીધ;
 દીક્ષા લીધી ત્યાં ન લાગી વાર, સાથે મુનિવર એક હજાર. ૭૨
 ગિરનારે જઈને કારજ કીધું, પંચાવનમે દિન કેવલ લીધું;
 પામ્યા વધાઈ રાબુલ રાણી, પીવા ન રહ્યા આંગળું પાણી. ૭૩
 નેમને જઈ ચરણે લાગી, પીઠેળ પાસે મોજ ત્યાં માંગી;
 આપો કેવલ તમારી કહાવું, હું તો શોકને જોવાને જાવું. ૭૪
 દીક્ષા લઈને કારજ કીધું, ઝટપટ પોતે કેવલ લીધું;
 મળ્યું અખંડ એ આતમરાજ, ગયા શિવ સુંદરી જોવાને કાજ. ૭૫
 સુદીની આઠમ અષાઢ ધારી, નેમજી વરીયા શિવ વધુ નારી;
 નેમ રાબુલની અખંડ ગતિ, વર્ણન કેમ થાયે મારી જ મતિ. ૭૬
 યથાર્થ કહું બુદ્ધિ પ્રમાણે, બેઉનાં સુખ તો કેવલી જાણે;
 ગાશે ભણશે ને જે કોઈ સાંભળશે, તેનાં મનોરથ પુરા એ કરશે. ૭૭
 સિદ્ધનું ધ્યાન રહ્યે જે ધરશે, તે તો શિવવધુ નિશ્ચય વરશે;
 સંવત ઓગણીશ શ્રાવણ માસ, વદી પાંચમનો દિવસ ખાસ. ૭૮
 વાર શુકે ને ચોઘડીયું સાઈં, પ્રસન્ન થયું એ મનડું મારું;
 ગામ ગાંગડાના રાજા રામસિંધ, કીધો શલોકો મનને ઉછરંગ. ૭૯
 મહાજનના ભાવથકી મેં કીધો, વાંચી શલોકો સારો જસ લીધો;
 દેશ ગુજરાત રેવાશી જાણો, વિશા શ્રીમાલી નાત પ્રમાણે. ૮૦

પ્રભુની કૃપાથી નવનિધિ થાય, બેઉ કરજોડી સુરશશી ગાય;
નામે દેવચંદ પણ સુરશશી કહીયે, બેઉનો અર્થ એક જ લઈએ. ૮૧
દેવ સૂર્ય ને ચંદ્ર છે શશી, વિશેષ વાણી રદ્યમાં વસી;
ખ્યાસી કડીથી પુરો મેં કીધો, ગાઈ ગવડાવી સુચશ મેં લીધો. ૮૨

૪૯૦

ખારમા પાપસ્થાનકની સંજ્ઞાય

જેહને કલહ સંઘાતે પ્રીત રે, માંહો માંહે મલે નહિ ચિત્ત રે;
જેહને ઘેર હોય વઢવાડ રે, બાણે ચાલતી આવી ધાડ રે. જેહં ૧
અનુક્રમે ઘરથી લક્ષ્મી જાય રે, ઘણા કાલની હુંતી આય રે;
કલહે કલશાનું જલ જાય રે, કલહે ભલી વાર ન થાય રે. જેહં ૨
કલહે નાસે ઘરના દેવ રે, કલહે ઉદ્ધવેગ નિત્યમેવ રે;
કલહે વાધે જગ અપવાદ રે, કલહે વાધે મન વિખવાદ રે. જેહં ૩
કલહે પૂર્વજ કીર્તિ ઘટે રે, કલહે માંહોમાંહે કટે રે;
કલહે તુટે પ્રીત પ્રતીત રે, કલહે અપજશ હોય ફળેત રે. જેહં ૪
કલહે આત્મરૂઢનો જોરો રે, દુર્ગતિ દાયક ધ્યાન એ પૂરો રે;
કલહે ધોળી સમ સાધુ કહ્યા રે, કોણિક સરિખા દુર્ગતિ લહ્યા રે. જેહં ૫
કલહ કરી ખમાવે જેહ રે, આરાધક કહ્યા વીતરાગે તેહ રે;
કલહથી બાહુબલ ઓસરીયા રે, દ્રાવિડ વારિખલ ભવજલ તરિયા રે. જેહં ૬
કલહે વાધે નિત્ય શોગરે, કલહ તે બાણો મોટો રોગ રે;
એહવું બાણી કલહ જો વામે રે, પદ જીતણા તે પામે રે. જેહં ૭

૪૯૧

પરદેશી રાજની સંજ્ઞાય

જીહો પરમપુરૂષ પરમેશ્વર રે લાલા, પુરુષાદાણી રે પાસ;
જીહો ચરણ કમલ નમી તેહનારે લાલા, પૂરે વાંછિત આશ;
સુગુણનર સાંભળો સુગુર ઉપદેશ. એ આંકણી;
જીહો જે દાલે ભવના કલેશ સુગુણનર. ૧

જહો મોહ મિથ્યાત અજ્ઞાનનો રે લાલા,	ભરીઓ રોગ અથાગ;	
જહો વૈદ્ય રાજગુરુ વચનથી રે લાલા,	ઔષધ જ્ઞાન વૈરાગ.	સુ૦ ૨
જહો ગુરુ કારીગર સારીખા રે લાલા,	ટંકણ વચન વિચાર;	
જહો પથ્થરસે પડિમા કરે રે લાલા,	હાલે પૂજા અપાર.	સુ૦ ૩
જહો ચોથા પટધર પાર્શ્વના રે લાલા,	કેશી નામે કુમાર;	
જહો ચાર મહાવ્રત આદરી રે લાલા,	કરે બહુજીવ ઉપગાર.	સુ૦ ૪
જહો વિચરતાં મુનિ આવીયા રે લાલા,	પ્રવેતાંબી નયરી મોઝાર;	
જહો તિહાં પરદેશી રાજ્યો રે લાલા,	અધરમી આચાર.	સુ૦ ૫
જહો ચિત્ર સારથિ લેઈ આવીઓ રે લાલા,	જહો કેશી ગણધાર;	
જહો વંદના રહિત જોહો તિહાં રે લાલા,	પૂજે પ્રશ્ન ઉદાર.	સુ૦ ૬
જહો દાદો પાપી પ્રશ્ન ઉપર રે, લાલા,	સૂરિ કંતાનો રે ન્યાય;	
જહો દાદી ધરમી દેવ ઉપરે રે લાલા,	જમ તું ભંગીધર ન જાય.	સુ૦ ૭
જહો જીવ કોઠીથી નીકલ્યો રે લાલા,	તે કુટશાલાનો ન્યાય;	
જહો જીવ કોઠી માંહે ઉપન્યા રે લાલા,	જમ અગ્નિ પેઠી લોહમાંય.	સુ૦ ૮
જહો બાલક બાણ ચલે નહીં રે લાલા,	ત્રુટે જમ કબાન;	
જહો બુઢાસુ ભાર વહે નહીં રે લાલા,	જની કાવડ જ્યું જાણ.	સુ૦ ૯
જહો જીવ મારીને તોલીયો રે લાલા,	દીવડી ન ઘટે રે જેમ;	
જહો પુરુષ મારી જીવ જોઈઓ રે લાલા,	તે કઠીઆરા એમ.	સુ૦ ૧૦
જહો આમલા પ્રમાણે જીવ પૂજીઓ રે લાલા,	વૃક્ષપાન કોણ હલાય;	
જહો કુંજર કંથુઆ ઉપરે રે લાલા,	દીવાતું દૃષ્ટાંત લગાય.	સુ૦ ૧૧
જહો મુજથી લીધો મન છૂટે નહીં રે લાલા,	તે લોહવાળીઆ જેમ;	
જહો પછે પરતાવો કર્યો રે લાલા,	અગિયારમો દૃષ્ટાંત એમ.	સુ૦ ૧૨
જહો ઉત્તર અગિયારે સાંભળી રે લાલા,	ખુજ્યો પરદેશી રે રાય;	
જહો શ્રાવકનાં વ્રત આદરી રે લાલા,	નિર્દોષી નિર્માય.	સુ૦ ૧૩
જહો સૂરિકંતા નિજ નારીયે રે લાલા,	ઉપસર્ગ કીધો અપાર;	
જહો ક્ષમાએ કર્મ ખપાવીને રે લાલા,	ઉપન્યો દેવ મોઝાર.	સુ૦ ૧૪
જહો ચાર પદ્યોપમ આઉએ રે લાલા,	સુરીયાલ સુર સુખદાય;	
જહો ધર્મશાસ્ત્ર વાંચી ગ્રંથો રે લાલા,	ધર્મ તણે વ્યવસાય.	સુ૦ ૧૫
જહો ત્યાં જિન પડિમા પૂજને રે લાલા,	કરે જિન ભક્તિ ઉદાર;	
જહો ચવી મહાવિદેહે ઉપજશે રે લાલા,	પામશે ભવનો પાર.	સુ૦ ૧૬
જહો સંજોષે સનઝાય કહી રે લાલા,	રાયપરોળી સૂત્રે વિસ્તાર;	
જહો પદ્મવિજયજી સુપસાયથી રે લાલા,	જત કહે જુઓ અધિકાર.	સુ૦ ૧૭

૪૯૨

શ્રી ધર્મ આરાધનાની સજ્જાય

સરસતી સામિની વિનવું, સુણુ પ્રાણી જ રે;
 સુગુરના પ્રણુમી પાય, અતિ ઉછાંહે સુણુ પ્રાણી જ રે,
 ધર્મનો મહિમા વરણુવું, સુણુ પ્રાણી જ રે;
 જેહથી શિવસુખ થાય, પાપ પલાએ... સુણુ ૧
 સુમતિનારી એમ વિનવે, સું ધર્મ કરો સહુ કૈય;
 જિમ સુખ હોય, સું ધર્મથી સાતે સુખ લહે; સુણુ
 સંપતિ સુકુલિણી નાર, દેહ કરાર. સુણુ ૨
 ચોથું સુખ ન જઈયે ગામ, પંચમ સુખ રહેવા ઠામ;
 અતિ અભિરામ, સું પુત્ર વિનીત પંડિતપણું; સું
 સાતમે ધર્મ વીતરાગ, સહુમાં સોભાગ. સું ૩
 ધર્મ વિના જીવ દુઃખ લહે, સું કુપુત્ર કુલટાનાર;
 આંગણે ઝાડ, સું દેહ રોગીલી ઋણુ ઘણે; સું
 ન ગમે ધર્મની વાત, કરે પરતાંત. સું ૪
 ધર્મની માતા દયા કહી, સું જે પાલે નરનાર;
 પામે ભવપાર, સું જીત કહે જિનધર્મ કરો, સું
 જાણી અધિર સંસાર, આતમતાર. સું ૫

૪૯૩

પાંચમા આરાની સજ્જાય

અરિહંત સિદ્ધિ સૂરિ વાચક મુનિ, તેહનું રમરણુ કરો ઉત્તમ પ્રાણી;
 નામ લેતાં જયજયકારે, પૂરું સુખ નહિ પંચમ આરે. ૧
 નિત્ય નિત્ય ભડી ગામડીએ જાવે, વળી માથે ભાર ઉઠાવી લાવે;
 વેઠ કરી પેટ ભરે જેની વારે. પૂરું ૨
 દેશ પરદેશમાં બહુ રે ભમે, તોહી સ્વાર્થી કુટુંબને નવીય ગમે;
 ભમી ભમી ઝડપ જ ભારે. પૂરું ૩

એક એકને વણજમાં હુવો રે ત્રોટો, તેહને શોચ લાગ્યો છે બહુ રે મોટો;
 રાત દિવસ છાતી બળે ભારે. પૂરું ૪
 કેઈ કેઈને વણજમાં નફો રે ઘણો, તેહને શોચ લાગ્યો છે પુત્ર તણો;
 પુત્ર હોવે તો નિર્ધન ભારે. પૂરું ૫
 પુત્રની જો દિશ મળી, તો પાડોશી જોટો મલીઓ;
 ઉભા છે લેણીઆત દારો દારે. પૂરું ૬
 પાડોશી ઉત્તમ મલીઓ તો, ઘેરનારી સાપિણી જેસી;
 રાત દિવસ મસકા મારે. પૂરું ૭
 નારી તો પુણ્ય યોગે મલી, તો શરીરે રોગ ઉપન્યો ભારી;
 રાત્રી દિવસ હૃદય બળે ભારે. પૂરું ૮
 શરીરે સાતા કિણું પાઈ, તો ઘેર બેટી ઝાઝી બઈ;
 નિશદિન ચિંતા હુએ ભારે. પૂરું ૯
 કેઈ કેઈને પુત્ર હુવા રે ઝાઝા, પછી પરણીને જુદા થયા,
 કેઈ ન સંભાળે ઘરડાને માટે. પૂરું ૧૦
 ઈહ સંસારે ખટખટ ઘણી, એક રાજ ને બીજી ધન તણી;
 એહવું જાણી જૈન ધર્મ કરો, તો વિનય વિજય સુખ નહિ રહે પરા.
 સુખ નહિ પંચમ આરે. ૧૧

૪૮૪

માન ત્યાગની સજ્જાય

ચતુર સનેહી ચેતન ચેતીયે રે, મૂક તું માયા બલ;
 સુંદર એ તનુશોભા કારમી રે, સરવાલે વિસરાલો ૧
 અકલ અરૂપી અવિગત આતમારે, શાંતિ સુધારસ ચાખ;
 વિષયતણે સુરંગે કુલડે રે, અટતો મન અલિ રાખ. અકલો ૨
 સ્વાર્થને વશ સહુ આવી મિલે રે, સ્વાર્થ સુધી પ્રીત;
 ત્રિષુ સ્વાર્થ જગ વહાલું કો નહિ રે, એ સંસારની રીત. અકલો ૩
 આદર સમતા મમતા મેલીને રે, ધર જિનધર્મ શું રંગ;
 અંચલ વીજ તણી પરે જાણી યેરે, કુત્રીમ સવિ હું સંગ. અકલો ૪
 લાહલું વૈરી કો નહિ તાહરે રે, જુઠો રાગ ને રાધ;
 મંચ દિવસનો તું છે પ્રાહુણો રે, તો શ્યો એવડો શોધ. અકલો ૫

રાવણ સરિખો જોજો રાજવીરે, લંકા સરિખો કોટ;	
તે પણ રૂઠે કરમે રાજવ્યો રે, શ્રી રામચંદ્રની રે ચોટ.	અકલં ૬
જે નર મૂરછે વળ ઘાલતા રે, કરતાં મોઢા મોડ;	
તે ઉઠી સ્મશાને સંચર્યા રે, કાજ અધુરાં છોડ.	અકલં ૭
મુંજ સરીખો માંગી લીખડી રે, રામ રહ્યા વનવાસ;	
એણે સંસારે એ સુખ સંપદારે, સંધ્યા રાગ વિલાસ.	અકલં ૮
રાજલીલા સંસારની સાહેબી રે, એ ચૈવન રંગ રોલ;	
ધન સંપદ પંથુ દીસે કારમી રે, જોડવા જલધિ કલ્લોલ.	અકલં ૯
કિહાંથી આવ્યો કિહાં જાવું અ છે રે, ક્રિયાં તારી ઉતપત્તિ;	
ભ્રમ ભૂલ્યો તું અથિર પદાર્થે રે, ચતુર વિચારી જો ચિંત.	અકલં ૧૦
મોહતણે વશે દુઃખ દીઠાં ઘણાં રે, સંગ ન કર હવે તાસ;	
ઉદયરતન કહે ચતુર તું આત્મા રે, ભજ ભગવંત ઉદલાસ.	અકલં ૧૧

૪૯૫

કાયામાયાની સજ્જાય

કાયા માયા દોનું કારમી, પરદેશી રે,
કબહુ અપની ન હોય મિત્ર પરદેશી રે.
ઇનકો ગર્વ ન કીજીયે, પરદેશી રે
છીનમે દખાવે છેહ મિત્ર પરદેશી રે.

જેસો રંગ પતંગનો, પરદેશી રેં છીનમે કીકો હોય;	મિત્રં	
મણી માણેક મોતી હીરલા, પરદેશી રેં ત્રાણુ શરણુ નહીં કોય.	મિત્રં	૨
જીસ ઘર હય ગય ધૂમતા, પરદેશીરેં હોતા છત્રીસે રાગ;	મિત્રં	
સો મંદિર સૂનાં પડ્યાં પરદેશીરેં એસણુ લાગ્યા કાગ.	મિત્રં	૩
મણી માણેક મોતી પહેરતી, પરદેશીરેં રાજા હરિચંદ્ર ધરનાર;	મિત્રં	
એકદિન એસા હોઇ ગયા, પરદેશીરેં પરધરકી પાનીહાર.	મિત્રં	૪
હાથે પર્વત તોલ તે, પરદેશીરેં કરતે નરપતિ સેવ;	મિત્રં	
સોખી નર સખ ચલ ગયે પરદેશીરેં તેરી કયા ગીનતી એ અખ.	મિત્રં	૫
છોડકે મંદિર માંલીયા પરદેશીરેં કરલે જિનશું રાગ.	મિત્રં	
વો દીન કયું કર શોચના, પરદેશીરેં લગસી ઇન તન આળ.	મિત્રં	૬
જુઠા સખ સંસાર હે, પરદેશી રેં સુપનાકા સો ખેલ;	મિત્રં	
નય કહે તાસ સમજ કે, પરદેશી રેં કરલે જિનરયું મેલ.	મિત્રં	૭

અગિયાર પડિમાની સજ્જાય

સાતમે અંગે લાખીયોલ રે, જયગુરૂ વીર જિણુંદ; શ્રાવક તપ પડિમા તણોલ રે, વહેતા કર્મ નિકંદ; સંવેગી શ્રાવક વહે પડિમા અગિયાર; આણુંદ કામદેવની પરે જીરે, પામે ભવનો પાર સંવેગીં આંકણીં ૧

સમકિત પાલે નિર્મલોલ રે, શંકા નાણે રે ચિત્ત; એ પડિમા એક માસનીલ રે, કરે એકાંત રે નિત્ય. સંં ૨

દોય ઉપવાસે પારણુંલ રે, બારે વ્રત ઉચાર; એ પડિમા દોય માસનીલરે, ન લગાડે અતિચાર. સંં ૩

ત્રણ ટંક સામાયિક કરેલ રે, તપ સંજ્યા ત્રણ માસ; ત્રણ ઉપવાસે પારણુંલ રે, ત્રણ અંગ ઉદ્ધાસ. સંં ૪

આઠ પહોર પોસહ કરેલ રે, આઠમ ચઉદસ જાણ; ચાર ઉપવાસે પારણું જીરે, ચાર માસ પરિમાણ. સંં ૫

બ્રહ્મવ્રત પાલે દિવસનોલ રે, રાતે કરે પરિમાણ; પાંચ ઉપવાસે પારણુંલ રે, પંચમી પંચ માસ જાણ. સંં ૬

બ્રહ્મવ્રત પાલે સર્વથાલ રે, ન કરે સચિત્ત શણગાર; છ ઉપવાસે પારણુંલ રે, મોહ તણો પરિહાર. સંં ૭

સાતમીએ સચિત્ત સહુ તજેલ રે, અશનાદિક આહાર; સાત ઉપવાસે પારણું જીરે, સાત માસ નિરધાર. સંં ૮

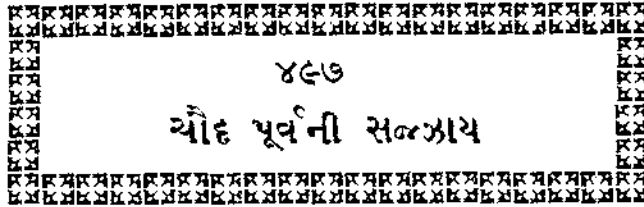
આઠમી કહી આઠ માસનીલ રે, ન કરે આપ આરંભ; આઠ ઉપવાસે પારણુંલ રે, રાખે ચિત્તમાં બંલ. સંં ૯

નવમીએ ન કરે ન કરાવીએ જીરે, આરંભની કાંઈ વાત; નવ ઉપવાસે પારણુંલ રે, નવ માસ વિજ્યાત. સંં ૧૦

દસમી કહી દસ માસનીલ રે, ઉદ્ધિઠ સવિ પરિહાર; દુર મુંડિત રાખે શિખાજીરે, દશ ઉપવાસે આહાર. સંં ૧૧

અનુમતિ લીધે પરિવારની જીરે, વિચરતો મુનિવર જેમ; અગિયાર ઉપવાસે પારણુંજીરે, માસ અગિયારે નિયમ. સંં ૧૨

આઠમ ચઉદસ પૂનમે જી રે, પાખી કાઉસગ્ગ રાત;
લાંગ ન વારે ધોતીયે જી રે, નીર ન ધોવે ગાત્ર. સં૦ ૧૩
પડિમા તપ એણીપરે વહેજી રે, પંચ વરસ ષટમાસ;
શ્રી જિનહર્ષ સોહિલો લહે જી રે, વેગે શિવપુર વાસ. સં૦ ૧૪

૪૯૭

ચૌદ પૂર્વની સજ્જાય

ગણધર દશ પૂર્વધર સુંદર, ચૌદ પૂર્વધર ભક્તિ કરી જે;
જેમ શ્રુત જ્ઞાન લહીજે રે, ચૌદ પૂર્વ તપ વિધિ આરાધી,
માનવ ભવ કૂળ લીજે રે. ચૌદ૦ ૧
પ્રથમ પૂર્વ ઉત્પાદ જ નામે, વસ્તુ ચૌદ તસ જાણો રે;
એક કોડી પદ એક ગજ, મસીમાને, લીખનતાલું પરિમાણો રે ચૌદ૦ ૨
અગ્રાયણી પૂર્વ છે બીજું, વસ્તુ છવીશ છે જેહની રે;
છતું લાખ પદ જે ગજ માને, લીખન શક્તિ કહી તેહની રે. ચૌદ૦ ૩
વીર્ય પ્રવાહ નામે છે ત્રીજું, વસ્તુ સોળ અધિકારો રે;
સત્યોતેર લાખ પદ ગજ ચૌમાને, લીખવાને ઉપચાર રે. ચૌદ૦ ૪
અસ્તિપ્રવાહ જે ચોથું પૂર્વ, વસ્તુ અઠાવીશ કહીયે રે;
સાત લાખ પદ અડગજ માને, મસી પૂંજે લિપિ લઈયે રે. ચૌદ૦ ૫
જ્ઞાન પ્રવાહ પંચમ પૂર્વ, વસ્તુ બાર સુવિચારી રે;
એકોણે એક કોડી પદ છે તેહનાં, સોળ ગજ લિપિ થાય રે. ચૌદ૦ ૬
સત્ય પ્રવાહ છઠું પૂર્વ સણસઠ, અધિકા પદે એક કોડી રે;
જે વસ્તુ ગજ બત્રી માને, લીખવાને મસી જુઠી રે. ચૌદ૦ ૭
આત્મ પ્રવાહ સત્તમ સોળ વસ્તુક, કોડી છવીસ પદવારૂ રે;
ચોસઠી ગજમસી માને લખીયે, એ ઉપમાન સંભારો રે. ચૌદ૦ ૮
આઠમું કર્મ પ્રવાહ પૂર્વ, ત્રીસ વસ્તુ અધિકારો રે;
એંસી સહસ એક કોડી પદ ગજ વળી, એકસો અઠાવીશ ધારો રે. ચૌદ૦ ૯
પ્રત્યાખ્યાન પ્રવાહ છે નવમું, વીશ વસ્તુ પદ જેહનાં રે;
લાખ ચોરાસી ગજ બસેં છપન, લિખિત માન કહ્યું છે તેહનું રે. ચૌદ૦ ૧૦
વિદ્યાપ્રવાહ પૂર્વ છે દશમું, પંદર વસ્તુ તસ જાણીયે રે;
એક કોડી દસ લાખ પદ છે તેહનાં. પાંચસે બાર સવિ ગણીયે રે. ચૌદ૦ ૧૧

એકાદસમું કલ્યાણ નામે, કોડી છવીસ પદ સુધા રે;	
ખારવસ્તુ એક સહસ્ર ચોવીશ ગજ, લિપી અનુમાન પ્રસિધા રે.	ચૌદ૦ ૧૨
પ્રાણા વાય ખારમું પૂર્વ, તેર વસ્તુ સુખકારી રે;	
છપનલાખ એક કોડી પદ ગજ વળી, બે સહસ્ર અડતાલીસાર રે.	ચૌદ૦ ૧૩
ક્રિયાવિશાલ તેરમું પૂર્વ, નવ કોડી પદ વસ્તુ ત્રીસ રે;	
ચાર સહસ્ર છનું ગજમાને, લિખવા અધિક જગદીશ રે.	ચૌદ૦ ૧૪
લોકભિંદુસાર ચૌદમું પૂર્વ, પદકોડી સાડીખાર રે;	
વસ્તુ પચવીસ ગજ એકશત ખાણું, અધિકા આઠ હજાર રે.	ચૌદ૦ ૧૫
ધુરીયારે પૂર્વ છે ચુલ, અવરને તેહ ન જાણો રે;	
દષ્ટિ વાદનો લેહ એ ચોથો, શાસન લાવ વખાણો રે.	ચૌદ૦ ૧૬
એણી પરે ચૌદ પૂર્વની સેવા, કરતાં આતમદીપે રે;	
શ્રી નયવિમલ કહે નીજ એ, તો સવિ અરિયણુ જીપે રે,	
ચૌદ પૂર્વધર લક્ષિ કરી જે...	૧૭

૪૯૮

મધુભિંદુની સન્ન્યાય

મધુ ભિંદુ સમો સંસાર, સુંઝાણા માલતા;	
સંસારે સુખી અણુગાર જિનેશ્વર, બોલતાં	૧
સંજમ માંહે શૂર, કાયર પાણું પરિહરી;	
જીતે મોહની કર્મ, વહેલી લહે શિવપુરી	૨
શિવપુરી કેરાં સુખ, અનંત વર્ગે કરે;	
ચાર નિકાય દેવસુખ; ત્રણ કાલનાં લેખાં કરે	૩
આસન સિદ્ધિયા જીવ, જગતમાંહે જાણીયા;	
વિષય વિકારથી દૂર, બ્રહ્મચિંડમાંહી વખાણીયા	૪
એહવું જાણી પ્રાણી, જે બ્રહ્મ વ્રત પાલશે;	
શિવ રમણી કેરાં સુખ, જીત કહે તે પામશે	૫

૪૯૯

પંચ ગતિની સજ્જાય

- આરંભ કરતો રે જીવ શકે નહિ, ધન મેલણ તૃષ્ણા અપારોજી;
ઘાત કરે પંચેન્દ્રિય જીવની, વળી કરે મધ માંસનો આહારોજી,
એ ચાર પ્રકારે રે જીવ જાય નારકી. ૧
- કુડકપટ ને ગુઢ માયા કરે, વળી બોલે મૃષાવાદજી;
કુડાં તોલાં ને કુડાં રાખે માપલાં, એ તિયંચ ગતિનો ઉપાયજી,
એ ચાર પ્રકારે રે જીવ જાય તિયંચમાં. ૨
- ભદ્રિક પરિણામે રે સરલ સ્વભાવથી, વળી વિનયતણા ગુણ ગાયજી;
દયા ભાવ રે રાખે દીલમાં, એ મનુષ્ય ગતિનો ઉપાયજી,
એ ચાર પ્રકારે રે જીવ જાય મનુષ્યમાં. ૩
- સરાગ પણાથી રે પાળે સાધુ પણું, વળી શ્રાવકનાં વ્રત બારજી;
અજ્ઞાન કષ્ટ ને અકામ નિર્જરા, તીણુ શું સુર અવતારો જી,
એ ચાર પ્રકારે રે જીવ થાય દેવતા. ૪
- જ્ઞાનથી જાણે રે જીવ અજીવને, શ્રદ્ધા સમઘિત થાય જી;
ચારિત્રથી રોકે નવાં કર્મ આવતાં, તપથી પૂર્વલાં કર્મ ખપાયજી,
એ ચાર પ્રકારે રે જીવ જાય મોક્ષમાં. ૫

૫૦૦

વણુઝારાની સજ્જાય

- પરદેશીનો કાંઈ પતી આરો, ટાંડો લે રે ચલે વિજીતારો પરદેશીં
જખ લગે બતીઆને તખ લગે દૂતીઆં, તેરે મંદિર ભયો રે ઉત્તલો; ૫૦
જલ ગચ્છે તેલ ને યુઝ ગચ્છે બતીઆં, તેરે મંદિર ભયો રે
અંધારો પરદેશીં ટાંડોં
શુંદગલીકા સાંઠા મીઠા, ગાંઠે ગાંઠે રસ ન્યારો; પરદેશીં
તીર્થમેલે જે હાટ બનાયા, વિખરતાં નહી વારો. પરદેશીં ૨

તનયૌવન તેરી આય અથિર હે, જેસી સુપનકી માયા. પરદેશીં ૦
 ચક્રવર્તીં હરિ બલદેવા, જ્યું આવ્યા ત્યું જાયા. પરદેશીં ૦ ૩
 લાખ ચોરશી યોનિમેં લમીયો, દુઃખનો નાવ્યો પારો; પરદેશીં ૦
 અખ ચેતન તેરે જોગ મિત્રોહે, જિનવર વચન વિચારો. પરદેશીં ૦ ૪
 કાયા નગરમેં હાક પડી જખ, હંસ દીઓ રે નગારો. પરદેશીં ૦
 સદ્ગુરુ કેરી શીખ સુણીને, આતમ કાર્ય સુધારો. પરદેશીં ૦ ૫

૫૦૧

દિવાળીની સજ્જાય

વાંદી વીર જિનેશ્વર પાય, ગુરુ ગાયમ ગણધાર રાય;
 તસ નિર્વાણ અને વલી નાણ, તે આરાધો શ્રાવક જાણ. ૧
 મુકતે પહુતા વીર જિણુંદ, ઓછવ કરે સુરાસુરવુંદ;
 કલ્યાણિક દિન લાણીએ, એહ, તપે કરી આરાધો તેહ. ૨
 શ્રાવક મળીયા રાય અઠાર, આરાધે પોસહ આચાર;
 સોલ પહોર સાંભલે વખાણ, છાંડે રંગ ભોગ તે જાણ. ૩
 જીણ રાતે જિન મુક્તિ ગયા, અણુદરી કુંથુવા બહુ થયા;
 તિણ કારણે ગિર્યા ઋષિરાય, અણુસણ લઈને સાચાં કાજ. ૪
 જિનવર સાધુ સાધ્વી તણે, પડયો વિયોગતે કારણ ઘણે;
 તેહ દિવસ આવે જીણવાર, કહો કિમ થાયે હરખ અપાર. ૫
 તેણે કારણ કીજે તપ ઘણે, સંભારીને કુલ આપણે;
 પૂજા કરીએ ધરીએ ધ્યાન, રાગ ભોગ પરહરીએ પાન. ૬
 કોઈક જીવ અજ્ઞાની જાણ, હરખ ધરે પાપને ઠાણ;
 માંડે મૂલ થકી આરંભ, ખાવાપીવાનો પ્રારંભ. ૭
 ઘઉં પલાળી વણાવે સેવ, દીવાળી આવે છે હેવ;
 કરી લાડુને સાંકલી, ઇંદ્રિયરસ વાલ્યો હલફલી. ૮
 રાતે મસલે માટી છાણ, જગનાથની ભાંજે આણ;
 ખાંડે દલે નવિ જયણા કરે, ખાટકીશાલા પાંચે વાવરે. ૯
 ચૌમાસામાંહિ બહુલા જીવ, નીલ કુલ કુંથુવા અતીવ;
 કંસારી કીટી કરોળિયા, રાતે અંધારે રેલીયા. ૧૦

નાઠી સા ન વાસીયો કરે, સામાયિક પોસહ પરિહરે;	
પાનફલ સાડી શણગાર, અધિકેરા તે કરે ગમાર.	૧૧
ધન તેરસના ભણી ઉલ્લાસ, જીવહણીને બાંધે પાસ;	
સેવ લાડુવા હરખે જમે, શીલ ન પાલે જીવટે રમે.	૧૨
ઘર લીંપે કાઠે સાથીયા, તાવીતળે જીકે આથીયા;	
પર્વ તણી નવિ લાલે સાર,	
ચઉદસ અમાવાસેં ધર્મ સંભાર.	૧૩
વલી જીવો અધિકેરા પાપ, ફલકુલને કરે સંતાપ;	
લાજ દાલ કરે તે ગેલ, અગ્નિ પ્રભલી માગે તેલ.	૧૪
ઘરઘર દીવા લીધે ફરે, બહુલા જીવ તેહ માંહી મરે;	
મેશઘ્યાનું મોઢે નામ, ઘર ઘર ફરતો કરે પ્રણામ.	૧૫
પાખી પડિછમણાનો કાલ, તે વિસારે મર્ખને બાલ;	
સુખેં કહાવે શ્રાવક નામ, નવિ જાણે શાસન દુર્લભ કામ.	૧૬
જલજલ દીવા પછિમ રાતી, કાઠે અલછી જીમે પ્રભાત;	
ચઉલા કુર વિના નવી જમે, દેખો લોક અસાને લમે.	૧૭
ગૌતમસ્વામી પામ્યા જ્ઞાન, નેહ તણો તજીને નામ;	
જીહાર ભટારાં કરતો ફીરે, સાંઝે સન્નન ભણી સંચરે.	૧૮
પહેરે એઢે બહુ શણગાર, કામભોગ પૂર્યો પરિવાર;	
હાંસી બાજી કરે ટંકોલ, બાંધે કર્મ જાઈદ્રહ બોલ.	૧૯
પછી વલી કરે ભાઈબીજ, ખાતાં પીતા આવે રીજ;	
મૂલ મંત્ર ઘણાં સાધે જેહ, ધર્મ ન આરાધે પ્રાણી તેહ.	૨૦
દીવાળીનું કલપી નામ, સગાં શણિજાં જમાડે તામ;	
અન્નકેવલી કરે આહાર, જોજો લોકતણો વ્યવહાર.	૨૧
આવ્યો ધર્મદિન એહ, પાપે કરી વિરોધે તેહ;	
કર્મનિકા ચિત્ત બાંધે બાલ, એણીપરે રૂલે અનંતો કાલ.	૨૨
જેહને મુક્તિ અછે હુકડી, તેહની મતિ સંવરમાં ચડી;	
સંસારી સુખદુઃખ સ્વરૂપ, અહનિશ ભાવે આતમ ભૂપ.	૨૩
દોહિલો દીસે નરભવ જેહ, તેહ માંહી દુર્લભ જિનધર્મ તેહ;	
જિનવાણી દુર્લભ તે સુણે, મિથ્યા મતિને દુર્લભ હણે.	૨૪
તપ ગચ્છ ગચ્છ વિલાસજી ભાણુ, શ્રી હીરવિજય સૂરિ જાણુ;	
વાચક લાનુચંદનો શીશ, દેવચંદ્ર પ્રણમે નિશદીશ.	૨૫

મન સ્થિરકરણની સજ્જાય

મન સ્થિર કરજો રે, સમકિત વાસીને;
અપલ મ કરશે રે, કુશુર ઉપાસીને. આંકણી.
સમજણ કરીને ચિત્તમાં રાખે, શંકા કંખા વારી,
વિતિગિમ્છા ફલનો સંશય, પરદાન સંગછારી;
હીપક સરખો રે જ્ઞાન અભ્યાસીને મન.

મન૦ ૧

ધનુષ તીર ગદ ચક્ર ધરે જે, વૈરી મારણ કાજ,
અર્ધાંગે જે રમણી રાખે, તેહને નહીં કાંઈ લાજ;
દેવ ન કહીએ રે, નારી ઉપાસીને,
પગે નવી પડિએ રે ક્રોધ નિવાસીને;
તસ પાય નમતાં રે, પામશે હાંસીને.

મન૦ ૨

ધન કણક ચન કામિની રાતા, પાપ તણા ભંડાર;
મારગ લોપી કૌપીન પહેરી, કિમ લહશે ભવપાર;
પરિશ્રુ સંગી રે રહ્યા ઘર માંડીને, વિષય પ્રસંગી રે;
લગ્ન છાંડીને, મતશુરુ કરજો રે, લોસ વિલાસીને.

મન૦ ૩

ગોમહિષી અભ્ર અવીપય માખણ, ખરી કરણી શૂની દૂધ;
રોઝી અરક શુઅર ખુરસાણી, પયમાખણ નહિ શુદ્ધ;
દુર્ગતિ પડતાં રે, રહેજો સાધને, ધર્મ તે કહીએ રે;
નિશ્ચય લાઈને, નામે ન ભૂલો રે, જુઓ તપાસીને.

મન૦ ૪

ચોરી જારી દૂર નિવારો, મત કરો લોભ અપાર,
ક્ષમાદયા મનમાં નિત્ય ધારો; જેમ નિસ્તરે સંસાર;
પાપ ન કરજો રે, જીવ વિણાસીને,
જુઠ ન કહેશે રે; છલ મન વાસીને,
સુખ જસ લહીએ રે, ધર્મ ઉપાસીને.

મન૦ ૫

પંચ સમિતિ ત્રણગુપ્તિના ધોરી, ધર્મધ્યાન ધરનાર;
તસપદ પૂજે રે, શ્રદ્ધા ધારીને, સેવના કરજો રે, કુમતિ
નિવારીને;

મન૦ ૬

જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની સેવા, કરજો સાચે ચિત્ત,
રૂપવિજય કહે અનુભવ લીલા, ઘરમાં પ્રગટે નિત્ય;
તિમ તુમે કરજો રે, જ્ઞાન અભ્યાસીને, શમ દમ ધરજો રે;
ધ્યાન ઉપાસીને, શિવસુખ વરજો રે, ચિદ્ધન વાસીને.

મન૦

૭

૫૦૩

રાત્રી ભોજનની સંજ્ઞાય

સકલ ધરમનું સાર તે કહિયે રે, મનવંછિત સુખ જેહથી લહિયે રે;
રાત્રી ભોજનનો પરિહાર રે, એ છઠું વ્રત જગમાં સાર રે;
મુનિજન ભાવે એ વ્રત પાલો રે, રાત્રિભોજન ત્રિવિધે ટાલો રે. મુ૦ ૧
દ્રવ્ય થકી જે ચારે આહાર રે, ન લીએ તે રાત્રે અણુગાર રે;
રાત્રિભોજન કરતાં નિરધાર રે, ઘણા જીવનો થાય સંહાર રે. મુ૦ ૨
દેવપૂજા નવિ સૂઝે સ્નાન રે, સ્નાન વિના કિમ ખાઈએ ધાંનરે;
પંખી જનાવર કહીએ જેહ રે, રાત્રે ચુંણ નહિ કરતા તેહ રે. મુ૦ ૩
માકુંડ ઋષીશ્વર ભોદ્યા વાણી રે, રૂઢિર સમાન તે સઘલાં પાણી રે;
અન્ન તે કલ ધ્યાનમાં જસ મન વર્તે, તે શુર તારણહાર રે;
માસ સરખું જાણો રે, દિનાનાથ અસ્ત થાયે રાણો રે. મુ૦ ૪
સાંખર સુખર ધ્રુવડને કાગ રે, મંજાર વિંછુ ને વલી નાગ રે;
રાત્રિભોજનથી એ અવતાર રે, શૈવશાસ્ત્રમાં એશ્યો વિચાર રે. મુ૦ ૫
જૂકાથી જલોદર થાય રે, કીડી આવે બુદ્ધિ પલાય રે;
કોલિયાવડો જે ઉદરે આવે રે, કુષ્ઠરોગ તે નરને થાવે રે. ૬
શ્રી સિદ્ધાંત જિન આગમ માંહી રે, રાત્રિભોજન દોષ ખડું તાંહી રે;
કાંતિ વિજય કહે એ વ્રત સારો રે, જે પાલે તસધન અવતારો રે. મુ૦ ૭

૫૦૪

અન્યત્વ સંબંધની સંજ્ઞાય

કેહનાં રે સગપણ કેહની રે માયા, કેહના સજ્જન સગાઈ રે;
સજ્જન વર્ગ કેઈ સાથે ન આવે, આવે આપ કમાઈ રે. કેહના૦ ૧

માહરું માહરું સહુ કહિ પ્રાણી, તાહરું કુણુ સહાઈ રે;
 આપ સવારથ સહુને વહાલો, કુણુ સજ્જન કુણુ માઈ રે. કેહનાં ૨
 ચુલણી ઉદરે બ્રહ્મદત્ત આવ્યો, ભુચો માત સગાઈ રે;
 પુત્ર મારણુ આગ જ દીધી, લાખનું ઘર નીપજવી રે. કેહનાં ૩
 કષ્ટપંજર દેઈને મારે, પાંચસે નાડી ધાઈ રે;
 કેણિકે નિજ તાત જ હણીયો, તો કિહાં રહી પુત્ર સગાઈ રે. કેહનાં ૪
 ભરત બાહુબલ આપે લડીયા, આપે આપે સજ્જ થઈ રે;
 બાર વરસ સંત્રામ જ કરીયો, તો કિહાં રહી બ્રાત સગાઈ રે. કેહનાં ૫
 ગુરુ ઉપદેશથી રાય પ્રદેશી, સુધું સમકિત પાઈ રે;
 સ્વાર્થ વિણુ સૂરિકાંતા નારી, માર્યો પીઠ વિષ પાઈ રે. કેહનાં ૬
 નિજ અંગજના અંગજ છેદે, ભુચો રાહુ કેતુ કમાઈ રે;
 સહુ સહુને નિજ સ્વાર્થ વહાલો, કુણુ ગુરુ ને ગુરુભાઈ રે. કેહનાં ૭
 સુભૂમ પરશુરામ જ દોય, માંહો માંહે વેઠ બનાઈ રે;
 ક્રોધ કરીને નરકે પોહોતા, તો કિહાં રહી તાત સગાઈ રે. કેહનાં ૮
 ચાણુચકે પર્વત સાથે, કીધી મિત્ર ઠગાઈ રે;
 મરણુ પામ્યાથી મનમાં હરખ્યો, તો કિહાં રહી મિત્ર સગાઈ રે. કેહનાં ૯
 આપ સ્વાર્થ સહુને વહાલો, કુણુ સજ્જન કુણુ માઈ રે;
 જમરાબનો તેડો આવ્યો. ટગમગ બેવે ભાઈ રે. કેહનાં ૧૦
 સાચો શ્રી જિનધર્મ સખાઈ, આરાધો લય લાઈ રે;
 દેવવિજય કવિ સીસ તોઈણી પરે, તત્ત્વ વિજય સુખદાઈ રે. કેહનાં ૧૧

૫૦૫

ચરણ-કરણ સિત્તરીની સજ્જાય

પંચ મહાન્ત દશવિધ યતિધર્મ, સત્તર લેહે સંયમ પાલેણ;

વૈયાવશ્ય દશ નવવિધ બ્રહ્મ, વાડ ભલી અભુઆણેણ.

ભવિજન ભાવે મુનિ ગુણુ ગાવો.

૧

જ્ઞાનાદિ ત્રય બારે લેહે, તપ કરે જે અનિયાણેણ;

ક્રોધાદિક ચારેનો નિબ્રહ્મ, એ ચરણ સિત્તરી બણેણ. ભ૦

૨

ચક્રવિહ પિંડ વસતિ વસ્ત્ર પાત્ર, નિર્દુષણ જે લેવેણ;

સમિતિ પાંચ વહી પડિમા બારે, ભાવના બારે સેવેણ. ભ૦

૩

પચવીશ પડિલેહણ પશુંદ્રિય, વિષય કષાયથી વારેણ;		
ત્રણ ગુપ્તિ ને ચાર અભિગ્રહ, દ્રવ્યાદિક સંભારેણ. ભ૦	૪	
કરણ સિત્તરી એહવી ધારી, ગુણ અનંત વલી સેવેણ;		
સંજ્ઞા સાધુ તેહને કહીયે, બીજા સવિનામ ધરાવેણ. ભ૦	૫	
એ ગુણવિણ પ્રવજ્યા બોલી, આજીવિકાને તોલેણ;		
તે પટ્ટકાય અસંજ્ઞા જાણે, ધર્મદાસ ગણી બોલેણ; ભ૦	૬	
જ્ઞાનવિમલ ગુરુ આજ્ઞાધારી, સંયમ શુદ્ધ આરાધેણ;		
જેમ અનોપમ શિવસુખ સાધે, જગમાં કીર્તિ વાધેણ. ભ૦	૭	

૫૦૬

ઉત્તરાધ્યયનના દશમાધ્યયનની સંજ્ઞા

વારવિમલ કેવળ ધણીણ, સકલ જંતુ હિતકાર,		
ઉત્તરાધ્યયન દશમે કહ્યોણ, હિત શિક્ષા અધિકાર,		
ગુણવંતા ગોયમ મ કરો ક્ષણ પ્રામાદ. ગુણ૦	૧	
બહુભવ ભમતાં પામીયોણ, ચરણ ધર્મ પ્રસાદ; આંકણી		
પાકું પીંપળ પાંદડુંણ, પવને ભૂમિ પડંત; ગુણ૦	૨	
બીજાં કુંપળ ઉપજેણ, જીવિત તેમ જરંત. ગુણ૦	૩	
ડાલ અણી જલ બિંદુઓણ, સ્થિર રહે કે તો કાલ;		
શ્વાસોશ્વાસને વાયરેણ, જીવિત તેમ વિસરાલ. ગુણ૦	૪	
નરભવ થોડો આઉખોણ, ઉપક્રમ કોડી જંજલ;		
આતમ ધર્મ રસિક થઈણ, પાતિક પાંક પંખાલ. ગુણ૦	૫	
નિશ્ચે નરભવ દોહિલોણ, ભમતાં કાલ અનંત;		
કર્મ અજાડિ બાંધીયોણ, ચેતન હસ્તિ મહંત. ગુણ૦	૬	
પૃથ્વી અપ તેઉ વાયરેણ, બાદર વનમાં અસંખ;		
સાધારણમાં અનંત છે જ, બિતિ ચઉરિંદ્રિ સંખ. ગુણ૦	૭	
સગ અડલવ પંચિંદ્રિનાણ, નારક સુર એકવાર;		
એમકાય સ્થિતિ ભવ સ્થિતિણ, કિહાંથી નર અવતાર. - ગુણ૦	૮	
સંસરતો સંસારમાંણ, બહુલ પ્રમાદિ જીવ;		
ગાદા કર્મ વિપાકથી જ, નરભવ ફર અતીવ. ગુણ૦	૯	

પુન્યક્ષેત્ર આર્યપણુંજી, નરને દુર્લભ હોય;	
આર્ય થોડા અનાર્યથી જી, સ્વેચ્છાદિક કુલ જોય. ગુણ૦	૯
આર્યપણે પણુ દોહિલોજી, પંચેન્દ્રિય નિરોગ;	
વિગલેન્દ્રિય દિશે ઘણાજી, કઠિણ કર્મના ભોગ. ગુણ૦	૧૦
પંચેન્દ્રિ પૂરી મલીજી, દુલહો જિન વચન;	
કુતીરે રાચે ઘણાજી, મિથ્યા વાસિત મન. ગુણ૦	૧૧
સાંભલતાં પણુ દોહિલીજી, સદહણ કહે વીર;	
સદહતો પણુ જીવડોજી, વિરતિ વિષય નહિ ધીર. ગુણ૦	૧૨
અંજલીજલ પરે આઉખુંજી, સમય સમય ઝરે દેહ;	
પંચેન્દ્રિય બલ ઘટેજી, જેમ હીવામાંહે સ્નેહ. ગુણ૦	૧૩
અરતિ ગડુ વિશુચિકાજી, આતંક વિવિધ પ્રકાર;	
કાયા કંચન કુંપલીજી, ગલે જેમ ટંકણુઆર. ગુણ૦	૧૪
રાગ તજે અમ ઉપરેજી, આદરે ક્ષાયક ભાવ;	
પાણીમાં પંકજ પરેજી, જેમ હોયે સિદ્ધ સ્વભાવ. ગુણ૦	૧૫
છંડી ઘણુ કણુ ગેહિનીજી, મિત્ર કુટુંબ પરિવાર;	
ફરી આદરવો નહિ પડેજી, તેમ ઘરે સંયન ભાર. ગુણ૦	૧૬
વિષમકાલે નહિ કેવલીજી, પણુ તિહાં ધર્મી જીવ;	
સંપ્રતિ શિવમાર્ગ છતે જી, કેવલજ્ઞાન પ્રહીપ. ગુણ૦	૧૭
બહુ કંટકપંથ પરિહરીજી, આવ્યો ઉત્તમ ઠામ;	
જ્ઞાનશ્રદ્ધા અરણે રમેજી, જેમ લહે પદ નિર્વાણ. ગુણ૦	૧૮
કોઈક માનવ માર્ગમાંજી, અતુલ ઉપાડે ભાર;	
ઉન્માર્ગમાં પડ્યો રહે જી, તેમ ન કરે અણુગાર. ગુણ૦	૧૯
ભવ સાયર તરવા ભણીજી, સંયમ પ્રવહણુપૂર;	
તપ જપ કિરિયા આકરીજી, મોક્ષ નગર છે દૂર. ગુણ૦	૨૦
લવણ સમુદ્ર તર્યો જેણે જી, ગોપદ કેઈ માત;	
પંડિત વીર્ય સ્વભાવથી જી, ભવ પારંગત થાત. ગુણ૦	૨૧
દેહ ઔદારિક વૈકિયજી, આહારક તૈજસ કર્મ;	
છંડી ગોયમ શિવ લહેજી, સાદિ અનંતે ધર્મ. ગુણ૦	૨૨
ક્ષમાવિજય જિન વીરનાજી, વચણુ સુધારસ રેલ;	
સીંચો આતમ આરામમાંજી, પ્રસરે બહુ ગુણુ વેલ. ગુણ૦	૨૩

સુડતાલીષ દોષની સજ્ઞાય

- સકલ જિનેશ્વર પ્રજ્ઞુ' પાય, શારદા વાણી કરો સુપસાય;
પિંડ દોષ બેતાલીશ કહું, નામ માત્ર તે સુજ્ઞયો સહુ. ૧
- જતિ કાળે' નીપાઈ દીધા, આધાકર્મી' તે બાલિયા;
જે માગે તે એહને કાજ. ઉદ્દેસિક બોલે જિનરાજ ૨
- કર્મી' ખરડયો ઘાલી દીએ, તે પૂતિ દોષ ત્રીજો ટાલીયે;
અમ્હે જમસુ' કાંઈ દેશુ' જતિ,
સો મિશ્ર દોષ કહે ત્રિભુવનપતિ જિનરાજ ૩
- રાખી મૂકે સાધુ નિમિત્ત; ઠવણુ દોષ મત વાંછો ચિત્ત;
સુપડું આધુ' પાછું કરે, નિમિત્ત લિહુ તે નવિ. આદરે ૪
- અંધારે નવિ વહોરે જતિ, ધરમાંહે અંધારૂ' હોવે અતિ;
એમ જાણી અજવાહુ' કરે, પાઉરકી તે મુનિ. પરિહરે ૫
- મૂલે લેઈ વહોરાવે જેહ, ક્રીતદોષ ટાલી જે તેહ;
ઓછીનું' લઈ દીએ કેવાર, નવમો પામીચ્ચ દોષ તે વાર ૬
- પારકી વસ્તુ કાંઈ વહોરાવતાં, પરાવૃત્ત્ય હોવે પ્રતિ વાંછતાં;
શતકર બાહિર થકું લાવંત, અભિહડ તે લેતાં. પાવંત ૭
- આઠાદિક બોલે ગુરુ કામ, દ્વાદશમો ઉભિન્ન તસુ નામ;
ઉર્ધ્વ અધો કબ્દે કોય, લેઈ દેતાં માલાહડ. સોય ૮
- ઉદાસી આપે કેહનું, અદિન્ન નામે હોવે તેહનું;
સાધારણુ દીએ અનુમતિ વિના, અણિસિદ્ધ દોષ લહુ તેહના ૯
- આપ કાળે માંડયું રાંધણું, આગમ જાણ્યું મુનિવર તણું;
તે માંહે ઉમેરે કદા, હોવે સોલમો અઝોયર. તદા ૧૦
- એ સોલ દોષ ઉગ્ગમ પરિહરો, ગૃહસ્થ થકી લાગે મન ધરો;
ટાલંતો હોવે શિવપુર વાસ, પહોંચે મનવંછિત સવિ. આશ ૧૧
- ઉત્પાદના દોષ કહુ તે સુણો, કટુક વિપાક અછે તેહ તણો;
બાલક ખેલાવી લીએ આહાર, ધાત્રી દોષ હોવે. તેણીવાર ૧૨
- સંદેશો કહી લે તે દ્વત, ટાલે તે મુનિ સંયમ જુત;
નિમિત્ત ભાખીને કારણુ કહે, નિમિત્ત દોષથી દુર્ગતિ. લહે ૧૩

અણુમિલતે જણાવે જાત, આજીવિકા દોષ વિખ્યાત;	
વણીમગ સમ થઇ પિંડચડંત, ચારિત્રમણિ તે દોષે દહંત. ૧૪	૧૪
વૈદ્યક ઉપદેશીને લીધે, દોષ વિગિચ્છા તે ટાલીયે;	
ક્રોધ કરી લે ઘેવર ન્યાય, ક્રોધ દોષ તપ તપ્યો. ગમાય૦ ૧૫	૧૫
માન લગે સવૈયો યથા, એ દોષ તણી છે મહોટી કથા;	
અષાઢ ભૂત પરાવર્ત કરંત, માયાએં વ્રત થકી. પડંત૦ ૧૬	૧૬
લોભલગે બહુ ઘરઘર ભમે, સરસ વાંછતો સંયમ ગમે;	
પૃથ્વી પરછા સંસ્તવ કરે, સહી તે દુર્ગતિ નારી. વરે૦ ૧૭	૧૭
વિદ્યા દેખાડી આપણી, લેતાં આણુ ખંડે જિનતણી;	
મંત્ર દાન કરે આજીવિકા, તપ જપ સવિ ભય તેહકા. ૧૮	૧૮
સોહગ દોહગ કરી જીવંત, તે જોગદોષ બોલ્યા ભગવંત;	
આંખે અંજનકે ચુરણ દીએ, ચુન્નદોષ તે સહા માનીયે. ૧૯	૧૯
ગર્ભ પાતનકે કરે ઉત્પતિ, બોધિબીજ હારે તે જતિ;	
મૂલ કર્મ દોષ સોલમો, ટાલો જેમ મુનિ શિવપુર રમો. ૨૦	૨૦
એ એષણાદોષ દસ બાણ, સેવંતાં હોવે સદ્ગતિ હાણ;	
શુદ્ધ અશુદ્ધની શંકા હોય, શક્તિ પિંડ મ લેશે કાચ. ૨૧	૨૧
અચિત્ત આહાર સચિત્તે ખરડીયો, પ્રક્ષિતદોષ જિનવરે વર્ણ્યો;	
અચિત્ત વસ્તુ સચિત્તમાં ધરી, નિક્ષિપ્ત દોષ તે તો પરિહરી. ૨૨	૨૨
સચિત્ત તણો દીધો ઢાંકણો, પિહિત દોષ નામે તેહ તણો;	
મોટો ભાજન હોવે પરોક્ષ, લાવી દેતાં સંહરિત દોષ. ૨૩	૨૩
દેણુહાર ને ધ્રુજે ખરો, દાયક દોષ દૂરે પરિહરો;	
જોગા જોગ કીધો ને એક, મિશ્રદોષ ટાલે તે છેક. ૨૪	૨૪
અપરિણુત ચિહ્નલેદ વિચાર, નિજનામે એ દોષ નિવાર;	
રેખાદિક ભીને પિંડ ગ્રહ્યો, લિપ્તાલિપ્ત દોષ જિન કહ્યો. ૨૫	૨૫
ધૃત દુષ્પ્રાદિક છાંટો પડંત, છર્દિત દોલ ન લીધે મહંત;	
ભોજન દોષ પાંચ મન ધરો, પરિહરતાં આતમહિત. કરો૦ ૨૬	૨૬
ખીરખાંડ ધૃત લેલે સાર, પેચાદિક છે ત્રણ પ્રકાર;	
સંયોજના દોષ એ તજે, જેમ જઈ મુક્તિ રમણી ને. ભજો૦ ૨૭	૨૭
ઘણો જમે ચૂકે શુભ ધ્યાન, ખીજે દોષ કહ્યો અપ્રમાણ;	
મીઠું ખારું મુખ ઉચ્ચરે, તેણે દોષે વ્રત લીયારો, કરો૦ ૨૮	૨૮
અનુમોદે નિંદે જમતો, ધુસ્રદોષ ચોથો દીપતો;	
ક્ષુધાદિક પદ્ધતિવિણુ ભુજંત, કારણુ દોષ કહ્યો અરિહંત. ૨૯	૨૯

એણીપરે સડતાલીસે થયા, રમરણુ માત્ર યોદયા બુબુઆ;
એ દોષ તજે જે એકમના, તેહ તણાં લીજે ભામણાં. કરે ૩૦

૫૦૮

આત્મબોધની સજ્જાય

સાંભળ શયણાં સાચી સુણાવું, પૂર્વ પુન્ય તું પામ્યો રે ભાઈ,
નરક નિગોદમાં ભમતાં નરભવ, તેં નિષ્ફલ કિમ પામ્યો રે ભાઈ. સાં ૧
જેન ધર્મ જયવંતો જગમાં, ધારિ ધર્મ ન સાધ્યો રે ભાઈ;
ચેઘ ઘટા સરિખા ગજ સાટે, ગર્દભ ઘરમાં બાંધ્યો રે ભાઈ. સાં ૨
કલ્પવૃક્ષ કુહાડે કાપી, ધતુરો ઘરે ધારે રે ભાઈ;
ચિંતામણી ચિંતિત પુરણુ તે, કાગ ઉડાડણુ ડારે રે ભાઈ. સાં ૩
ઈમ બાણી બવા નવિ દીજે, નરનારી નરભવને રે ભાઈ;
ઓલખી શુદ્ધ ધર્મને સાધો, જે માન્યો મુનિ મનને રે ભાઈ. સાં ૪
જે વિભાવ પરભાવ તે તણ્યે, રમણુ સ્વભાવમાં કરીયે રે ભાઈ;
ઉત્તમ પદપદ્મને અવલંબી, ભવિયણુ ભવજલ તરીયે રે ભાઈ. સાં ૫

૫૦૯

શ્રી બાહુબલજીની સજ્જાય

બાહુબલ ચારિત્ર લીયો રે, સાચો ધરી વૈરાગ;
ભરતેસર ઈમ વિનવે રે, વાર વાર પાય લાગ;
હર્ષ ભરી મુજસું બોલજ્યો રે, થાને બાબાજીની આણુ;
થાને ઋષભદેવજીની આણુ, થેં તો મ કરો ખેંચતાણુ;
થેં તો મહારે જીવન પ્રાણુ, હર્ષભરી મુજસું બોલજ્યો રે. હં ૧
હું તો ભાઈ તાહરો રે, જે મેં કીધો દોષ;
તે તો પણ ખમજ્યો ભાઈડા રે, ગિરવા ન કરો રોષ. હં ૨
આવો બાંહુ દેઈ મિલાં રે, જોવો આંખ ઉઘાડ;
બોલો મીઠા બોલડા રે, પૂરો મનનો લાડ. હં ૩
ખીલો નાંખું તોડને રે, જિન કુલ બાઈ વૈદ;
નાયો આયુધ શાલમેં રે, જયું પ્રાદાણુ ઘર દેહ. હં ૪

ભાભીના ચોલંભાડા રે, કિમ સંભલાયે કાન;	
જતો પાંવ વહે નહીં રે, તુજને મૂકી રાન. ૬૦	૫
તું જીત્યો હું હારીયો રે, દેવ ભારે છે સાખ;	
તુજ સરિખો જગ કો નહીં રે, મુજ સરિખા છે લાખ. ૬૦	૬
માથે સૂરજ આવીયો રે, પસીનો સારો વાત;	
એસો લોજન જીમીયે રે, ખારેક દ્રાક્ષની વાત. ૬૦	૭
નિનાજી એકજી મતે રે, મુજને લોભી જાણ;	
તે સહુ મુજને પરિહર્યો રે, જ્યું વરસાલે છાણ. ૬૦	૮
તું મહારે જીવન આત્મા રે, તુંહી જ મહારે ખાંડ;	
દિશિ શૂની લાઈ વિના રે, આવોને ઘર જાંડ. ૬૦	૯
ખાલ ઘણાય ખોલીયા રે, ભરતેસર મહારાજ;	
હાથીના દાંત જે નિકલ્યા રે, તે પાછાં નવિ જાય. ૬૦	૧૦
અભિમાની સિર સેહરો રે, બાહુબલ ઋષિરાય;	
સીધા કર્મ અપાય નેં રે, વિમલ કીર્તિ ગુણ ગાય. ૬૦	૧૧

૫૧૦

શિખામણની સજ્જાય

શિવાનંદ હિતકારી, તુમે સુણોને નરનારી રે;	
એ શિખામણ સારી હૃદયમાં ધારજે રે.	૧
વિષયરસને વારો, પર નિંદાને ટાળો રે;	
અભિમાનને ગાળો, રીસને વારજે રે.	૨
વાસીદાં વાળે છે વહેલી, ઘસી કાઢે છે પહેલી રે;	
તે બાઈ થાશે વેલી રે, જીવ જોયા વિના રે.	૩
વાશી ગાર ન રાખો, કાચાં પાણી ન નાખો રે.	
કુડી આળ ન નાંખો, દયા મન રાખજે રે.	૪
ફલ ફલ ન તોડો, કંદમૂળ ન કરડો રે;	
તો વડવાઈ ન તોડો, દાંતજીને કારજે રે.	૫
તોડયા વડના ટેટા, રીંગણ કર્યા છે ભડયાં રે;	
તે નર આશે ગડયાં, ઉની અગનમાં રે.	૬

જુઓ કણ ને કાંકણ, દીવે મેલ્યા ઢાંકણ રે; છાણાં ઈંધણાં ખંખેરો, રાતે મત રાંધજો રે.	૭
માથું જોઈને ઉઠે, લીખ મારી અંશુકે રે; અવલી દે છે આશિષ, બાઈ સુખીયાં થજો રે.	૮
જેવાં પશુના ઈંડા, એહવા જુઓની લીખો રે. તે બાઈ પુત્ર ન પામે, કયોં કર્મ લોગવે રે.	૯
જુઓ ગાયો ને ભેંસો, પાલ્યાં કુતરા બિલાડી રે; કોધ કરી મત મારજો, તુમે લાકડી રે.	૧૦
જુઓ ચાંચડ ને માંકડ, કીડી કુંથુવા ધનેડા રે; તડકે નાંખ્યાની કરો, તુમે આખડી રે;	૧૧
માતાને સાનમાં કીજો, પુત્રને ગાલ ન દીજો રે; શાંતિવિજય શિખામણ હૃદયમાં ધારજો રે.	૧૨

૫૧૧

વૈરાગ્યની સંજ્ઞાય

અમે તો આજ તમાર બે દિનકા મહેમાન; સફલ કરો સહજ સમાગમ, સુખનું એહીજ નિદાન.	અમે૦	૧
આવ્યા તેમ જાણું તે રીતે; સર્વે એમ સમાન; પાછ, કોઈ દિન નહિ મળીયે, કયાં કરશો સન્માન.	અમે૦	૨
સાચવજો સંબંધ પરસ્પર, ધર્મ રાખી ધ્યાન; સંપી સફળુ લેજો, દેજો, દૂર કરી અભિમાન.	અમે૦	૩
લેશ નથી અમને અંતરમાં, માન અને અપમાન; હોય કશી કડવાશ અમારી, તો પ્રિય કરજો પાન.	અમે૦	૪
શીવસુખની છાયા માટે, સંવરમાં કરજો પ્રયાણ; પરંપરાએ કર્મ રહિત થઈ, પામો પદ નિરવાણ.	અમે૦	૫
સંસાર તણ તમે સંયમ મહાલો, ભાગી જગ જંજાલ; જિન ઉત્તમ પદ પદ પ્રભાવે, રૂપ ભાવે સમભાવ.	અમે૦	૬

સ્થુલીભદ્રની સજ્ઞાય

- એકને આંગણી વાદળી રે, સોહિ સામે સુરંગ;
રંગ યૌવન વય રંગરોળમાં, પીયું આવ્યો નિજ બેન;
બેન રે વાતો કરું હું સંસારની. ૧
- ગુરૂ આજ્ઞા લઈ આવીયા, સ્થુલીભદ્ર ઋષીરાજી;
વેશ્યા કહે આવો પીયું, સફલ થયો લવ આજ. ૨
- ત્રણ ડગલા ઉભી રહીને તું આઘી,
જેમ મરણ હોય તેમ કરજેણ રે.
વૈરાગ્ય લીનો થઈને હું આવ્યો,
ખસવાનો નથી કોઈ આરોણ રે. ૩
- સંયમ વ્હાલો મીઠો મારે મન, અમને છે અમૃત ખાણ;
વ્હાલા છે લાવ પ્રાણ; ૪
- નાટક કરી નચાવતી, ફેંકતી કામના ખાણ;
હાવ લાવ હેવા થકી, ફરી ફરી લાખે વાણ. ૫
- હરખે કહું છું તુમને વ્હાલા, જીઠડા ચાળા શીઠકરોણ રે
પીયુ તમારું મન માને ત્યાં જાવ છો,
સુખ છંડી દુઃખી કિહાં થાવ છો જીરે. ૬
- સ્થુલીભદ્ર કહે કામિની, આ સંસાર અસાર;
ધુમાડાનાં ખાચક ભરતાં, થાય ખુવાર. ૭
- વેશ્યાને વૈરાગ જાગીયો, વ્રત કરું હું તો;
ખાધા કરું સારા સ્વામી, સ્થુલીભદ્ર ગુરૂ હો રાય. ૮
- સિદ્ધિ સદા સુખ પામવારે, બારવ્રત લેઈ આરાધીયાણ રે;
હીર વિજય ગુરૂ હીરલો રે, લખિય વિજય ગુણગાય. ૯

અનાથીમુનિની સજ્જાય

મગધદેય રાજગૃહ નયરી, રાજા શ્રેણીક હીપે રે;		
ચતુરંગ સેનાયે પરવરીયો, તેજે દિણ્યર ઝીપે રે;		
ધન ધન શ્રી રૂષિરાજ અનાથી, રૂપે દેવકુમાર રે,		
સંવેગ રંગ તરંગે ઝીલે, ચૌવન વય અણુગાર રે.	ધન૦	૧
એક દિન કાનન પહોતો શ્રેણીક, વંદ્યા શ્રી ઋષિરાય રે;		
લઘુવય દેખી હરખે પૂછે, પ્રભુ તુમ કોમલ કાય રે.	ધન૦	૨
આ તુમ્હ રૂપ અનોપમ ચૌવન, તરૂણી જન આધાર રે;		
ઈષ્ટુ અવસર નારી રસ લીજે, વડપણે સંયમભાર રે.	ધન૦	૩
ધ્યાનપુરી તવ મુનિવર બોલે, રાજન હું છું અનાથ રે;		
નાથ વિના મેં સંયમ લીધું, નૃપ કહે હું તુમ્હનાથ રે.	ધન૦	૪
જે જોઈએ તે તુમને હું પુરૂં, દયો તુમે એ બહુ આથ રે;		
મુનિ કહે રાજન નાથ ન તાહરે, કિમ થાઈશ મુજનાથ રે.	ધન૦	૫
રાય કહે હય ગય રથ પાયક, મણી માણેક ભંડાર રે;		
માહરે છે હું નાથ સહુનો. તવ બોલે અણુગાર રે.	ધન૦	૬
કૌસંબી નયરીનો રાજા, મુજ પિતા ગુણવંત રે;		
તસ કુંવર હું અતિ ઘણો વલ્લભ, લહુ વય લિલાવંત રે.	ધન૦	૭
એક દિન થઈ મુજ વેદના અંગે, ન ટળે કોઈ ઉપાય રે;		
માતપિતા મુજ દુઃખે દુઃખીયાં, નારી હૈયું ભરાય રે.	ધન૦	૮
બહુલ વિલાપ કર્યા તેણીયે, મુજ દુઃખ નવિ લેવાય રે;		
તવ મેં નિર્ણય એહવો કીધો, ધર્મ જ એક જ સહાય રે.	ધન૦	૯
ઈમ ચિંતવતા વેદના નાઠી, પ્રાતઃ સંયમ મેં લીધો રે;		
નાથ અનાથ તણો એ, વિવરો, સુણી નરનાથ પ્રસિદ્ધો રે.	ધન૦	૧૦
તે સુણી રાજા સમકિત પામ્યો, મુકતે ગયા અણુગાર રે;		
વીશમે અધ્યયને જનવીરે, ભાંખ્યો એ અધિકાર રે.	ધન૦	૧૧
શ્રી વિજય દેવસૂરીશ્વર પાટે, વિજય સિંહમુનિ રાય રે;		
ઉદય વિજય વાચક તસ બાલક, સાધુ તણા ગુણ ગાય રે.	ધન૦	૧૨

છત અછતની સજઝાય

છત અછત બે બેનડી, છતમાં આવે સહુ સાથ;	
વીરા કહે લીયે વારણા, ભલે હોય તેરા રે ભાઈ.	છત૦ ૧
એક માની બે દીકરી, એકને ખમ્મા ખમ્મા થાય;	
એકને પીવાં નહિ રાબડી, રાંકડી દુઃખમાં રીખાય.	છત૦ ૨
અછત લાગે અળખામણી, કરે જીવને ઉદાસ;	
સગીરે બેન તેની વાલહી, નાવે બંધુરે પાસ.	છત૦ ૩
અછતમાં બેનીએ કરાવીઓ, ચુલાતણો કુંકનાર;	
મિજબાની કરી ચોળી પીરસ્યા, કાઢ્યો વીર નીરધાર.	છત૦ ૪
અછતમાં નાથ કુવે નાખીયો, પીયરે વસી ગઈ બાઈ;	
છતમાં નારી તે નાથને, વચ્ચી કરતી રે છાંય.	છત૦ ૫
સહોદર ઘેર ગઈ બેનડી, દુઃખના દિવસો રે ભેઈ;	
માન ન પામી ભાઈ ભોળઈથી, આવી દુઃખણી તે રોય.	છત૦ ૬
જમાઈ કાઢ્યો ઘરબારણે, બે ન હોય પાસે અર્થ;	
છેદ દીધો સાસુ સસરાએ, અર્થ વીણુ ઘણી વ્યર્થ.	છત૦ ૭
સધન નિર્ધન સરખા ગણે, તે તો જૈનના અણુગાર;	
પદ્મવિજય કહે તેહને, વંદુ વાર હંબર.	છત૦ ૮

વૈરાગ્યની સજઝાય

અંતરમાં ઉતારી લેજે રે કોણુ છે કોનું	
મનમાં વિચારી લેજે રે કોણુ છે કોનું.	૧
માતા કહે બેટો મારો અખંડ પ્રેમનો તારો,	
તારો તો ખરી પડનારો રે. કોણુ૦ ૨	
વીરો કહે બેની મારી, રૂડી છે શુલાબની વેણી,	
વેણી તો કાંટા ભરેલી રે. કોણુ૦ ૩	

બેની કહે વીર મારો, અજોડ અમુદ્ય હીરો;
 હીરો તો વિષયનો ભરેલો રે. કોણુ ૪
 પતિ કહે મને મળીયો, અખંડ પ્રેમનો દરિયો;
 દરિયો તો ખારો ભરીયો રે. કોણુ ૫
 માનો જેને સગાવહાલા, લોભા જેવા મને મલીયા;
 અંત કાળે થશે ભાલા રે. કોણુ ૬
 હજી તારા હાથમાં ખાજી, કરીલે પ્રભુને રાજી;
 પ્રભુ તમારે થશે તાજી રે. કોણુ ૭
 દેહમાંથી ગયા પછી, તમે તેના માંહી નથી;
 હરખે પ્રભુ લજી લો રે. કોણુ ૮
 મહાવીરની લો હાથમાં માળા, મુકી દોને ચેન ચાળા;
 સાચા સગા મહાવીર વહાલા રે. કોણુ ૯
 મહાવીરનું છે શાસન પ્યારું, સંસારનું વહાલ ખારું;
 જ્ઞાનવિમળ કહે સાચુ રે. કોણુ ૧૦

સામાયિકના બત્રીશ દોષની સજ્જાય

ચોપાઈ

શુભ શુરૂ ચરણે નામી શીશ, સામાયિકના દોષ બત્રીશ;
 કહિશું તિહાં મનના દશદોષ, દુશ્મન દેખી ધારતો રોષ. ૥૧૥
 સામાયિક અવિવેકે કરે, અર્થ વિચાર ન હોડે ધરે;
 ભય આણે ચિંતે વ્યાપાર, ફલ સંશય નિઆણા સાર. ૥૨૥
 મન ઉદ્દેગ વાંછે જસદણો, ન ધરે વિનય વડેરા તણો;
 હવે વચનના દોષ વિચાર, કુવચન બોલે કરે દુઝાર. ૥૩૥
 લે કુચી જા ધર ઉઘાડ, મુખ લવરી કરતો વઢવાડ;
 આવો જાવો બોલે ગાળ, મોહ કરી હુલસાવે બાળ. ૥૪૥
 કરે વિકથાને હસે અપાર, એ દશ દોષ વચનના સાર;
 કાય કેરા દુષણ ખાર, અપલાસન જોવે દીશી ચાર. ૥૫૥
 સાવધ કામ કરે સંઘાત, આળસ મોડે ઉચે હાથ;
 પગ લાંબે બેસે અવિનીત, ઓઠિંગણુ લે થાંભોભીત. ૥૬૥
 મેલ ઉતારે ખરજ ખણાય, પગ ઉપર ચડાવે પાય;
 અતિ ઉઘાડું મેલે અંગ, ઢાંકે તિમ વલી અંગ ઉપાંગ. ૥૭૥
 નિદ્રાથે રસ ફલ નિર્ગમે, કરહા કંટક તરૂંએ ભમે;
 એ બત્રીશે દોષ નિવાર, સામાયિક કરજો નરનાર. ૥૮૥

સમતા ધ્યાન ઘટા ઉજલી, કેસરી ચોર હુવો કેવલી;
શ્રી શુભવીર વચન પાલતી, સ્વર્ગે ગઈ સુલસા રેવતી. ૥૬૫

ઉપદેશની સજ્જાય

સોહમ સ્વામી બે લાલ, એણિપરે ઉપદેશે જંબુ નિસુણે બે લાલ,
મનમાંહિ ઉલસે ઉલસે નિવસે એક દિવસે દરિદ્રી કઠિયારડો;
તે અતિ દુઃખિયો કાષ્ટ વેચી કરે, એમ વેપારડો તે એક દિવસે બે લાલ.
ગીરી ગહવર ગયો એક તસ દેખી બે લાલ, મનમાંહિ ઉલસ્યો,
ઉલસ્યો મનમાંહિ વૃક્ષ દેખી, છેદિયો હરખે કરી તસ મુણી ખણતા
કનક પીઠડી પંચ રત્ને શું જડી ૥૨૫૥ પીઠડી; વાંસે રે બે લાલ, સીર મુલી
ધરે ધરે આવંતા રે લાલ, વૃષ્ટિ થઈ આકરી વૃષ્ટિએ વેચી ન શક્યો
કાષ્ટ વાહક તેણે દીને, કાષ્ટ ભારી કનક પીઠડી લેઈ ઘરમાંહિ બીનો ૥૨૫૭૥
ભોજન આણ્યું બે લાલ ખલ તેણે નિર્ધને રાંધે બે લાલ, કંચન ભાજને
કંચન ભાજને, તેહ રાંધે; સમીધ મૂલીનું કરે તસ ખંડ દહંત અગ્નિ સહતા
ગંધ દિશે દિશ વિસ્તરે ૥૨૫૮૥ વડ વ્યવહારી બે લાલ, પંચે આવતો ઈણે
દિશે દેખી બે લાલ, પરીમલ પાવતો પાવતો પરીમલ અતિ અનર્ગલ બાવના
ચંદન તણો, અચરીજ પામી શીશ નામી, કહે ભોગી કુણુ ગણો.
૥૨૫૯૥ તે વ્યવહારી બે લાલ, મુરખને કહે, રે અજ્ઞાની બે લાલ, ચંદન
કાં દહે કાં દહે ચંદન તુજ કંચન દીયું, બમણું એહથી સુરલોકની પરે
સખર મંદિર વિલસે સુખ કંચનથી ૥૨૬૦૥ તે નવી માને બે લાલ,
મુરખ પ્રાણીયો શેઠે તેહને બે લાલ, અતિ જડ જાણિયો, જાણિયો
તે જડ અતી અનર્ગલ કહે બહુ ઉવેખિયો, એહનો ઉપનય એ છે
અંતર શાસ્ત્રમાંહિ દેખીયો, ભવ પાટણુ બે લાલ, સંસારી વસે; જીવ
કબાડી બે લાલ, એહ સુખ શું ઘસે શું ઘસે એહ સુખ મનુજ
ગતીવન, સરલાતરૂં શ્રાવક પાણું પંચેદ્રિ રત્ને ભરી કાયા
કનક પીઠડી સમગણો ૥૨૬૧૥ ખલ તણું વિષય બે લાલ, ચંદન
શુભમતી તૃણા અનલ બે લાલ, તે લહે દુર્મતિ દુર્મતિ તેહને
શેઠ સદ્ગુરુ વારીઓ, બહુ હિતકારી, પણ તે માને જકરે કાજ,
જડે શીખ ન આચરી ૥૨૬૨૥ ઉપનય નિસુણી બે લાલ, ગુરુ
સુખ સહેવા, એહ સુખ ભોગ બે લાલ, વિષફલ જેહવાં જેહવાં
વિષફલ અતી અનર્ગલ જાણી જેણે ધરી હયાં કવિરાજ
શ્રી ધીર વિમલ સેવક કહે નય તે ભવ તર્યો ૥૨૬૩૥

ભાગ ૧ લો સમાપ્ત

પ્રવચન મધુ ભાગ ૧

પૂ. આ. વિજયકલાપૂર્ણસૂરીશ્વરજી મ. સા.

- ૧ દાનથી કોઈ કદી ગરીબ બન્યું નથી, દૂધમાંથી પાણી કાઢવાથી તે ખાલી થઈ જાય છે શું ?
- ૨ જો તમે ક્રોધનો ત્યાગ કર્યો તો ક્ષમા તમારી જ છે. કામનો ત્યાગ થયો કે અકામ ગુણ પાસે જ છે. વાસ્તવમાં આપણો સ્વભાવ ગુણમય છે, દોષોનો ક્ષય થવાથી ગુણ સ્વયં પ્રગટ થઈ જાય છે.
- ૩ આપણે હજુ સુધી મુક્તિમાં કેમ નથી ગયા ? એ જ કારણ કે આપણે ક્યારેય મુક્તિની ઇચ્છા જ કરી નથી જીભથી વાત કરવી ગુદી વાત છે અને હૃદયથી ઇચ્છા હોવી ગુદી વાત છે. આપણી જીભમાં તો મુક્તિ છે પણ હૃદયમાં શું છે ? એ જાણવાની જરૂર છે.
- ૪ જેના હૃદયમાં વિષયાશક્તિ ભરેલી હોય તેને સંસાર મળે એમાં શું આશ્ચર્ય ? વિષય કપાય એ જ સંસાર છે.
- ૫ વિષય-કપાયથી મુક્ત બનવાની ઇચ્છા જો આપણે અંતરથી કરીએ તો મુક્તિ કોઈ દૂર નથી.
- ૬ શાસ્ત્રકારે ધર્મ વિહોણા માણસોને પણ કહ્યા છે. જો જીવનમાં ધર્મ નથી તો પશુમાં ને માણસમાં શું ફરક છે ? તે પણ જન્મે છે, જીવે છે, ખાય છે, પીએ છે, મરે છે.
- ૭ જો ચીજથી માણસની મહત્તા છે જેના કારણે તે દેવોને પણ ચરણે ઝુકાવી શકે છે તે ધર્મની માણસ ઉપેક્ષા કરી રહ્યો છે, આ કેટલા ખેદની વાત ગણાય !!
- ૮ જીવનમાં જે મુખ્ય ચીજ હોવી જોઈએ તે ગૌણ બની ગઈ છે. જે ગૌણ હોવી જોઈએ તે મુખ્ય બની છે. ધર્મ મુખ્ય છે. અર્થ-કામ ગૌણ છે.
- ૯ દેવગુરુ પાસે તમે શાની માંગણી કરો છો ? તેમની પાસે ધન કે ભોગ કશાની માંગણી નહિ કરતા એક વિવેક-શક્તિની જ માંગણી કરજો કે જેના પ્રકાશમાં ધન અને ભોગ તુચ્છ લાગે.
- ૧૦ ભોગ તો બૂઝા છે. સાપથી પણ લયાનક છે તેવા ભોગો ભગવાન તમને શી રીતે આપે ? ભોગ તો ભવમાં ભ્રમણ કરાવે છે એટલે જ તેઓ ભોગ-સુખો નહિ આપતાં કેવળ વિવેકચક્ષુ-તત્ત્વદષ્ટિ જ આપે છે.
- ૧૧ જેના જીવનમાં દેવગુરુની ભક્તિ, સાધર્મિક વાત્સલ્ય અને દીન-દુઃખી પર દયા નથી તે જીન નથી.